வெளியீடு—22—10—1973]
Issued—22—10—1973]

தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை நடவடிக்கைகள்
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

பணித்துறை வெளியீடு
OFFICIAL REPORT

செவ்வாய்க்கிழமை 1973 ஆகஸ்ட் 7

Tuesday 7th August 1973

தொகுதி XLI—எண் 1

Volume XLI—No. 1

©
தமிழ் நாடு அரசு
1973

GOVERNMENT OF TAMIL NADU
1973

சட்டப் பேரவைத் துறை
சென்னை-9.

Legislative Assembly Department
Fort St. George, Madras-9

விலை 50 காசுகள்]
PRICE 50 PAISE]

Tamil Nadu Legislative Assembly Debates

EIGHTH SESSION OF THE FIFTH LEGISLATIVE ASSEMBLY UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA

7th, 8th, 9th and 10th August 1973.

VOLUME XLI (Nos. 1 to 4).

TABLE OF CONTENTS.

Tuesday, 7th August 1973.

	PAGES
Personnel of the Government of Tamil Nadu	i—vi
Principal Officers of the Tamil Nadu Legislative Assembly	vii
List of Members of the Tamil Nadu Legislative Assembly with their constituencies.	ix—xvi
1. Obituary Reference—	
Thiru K. K. Subbanna Gounder	1
2. Questions and Answers	1—36
3. Adjournment Motion—	
Arrest of the Members of the Action Committee of the Agriculturists' Association on 2nd August 1973 near Fort St. George, and the non-acceptance of their demands.	36—54
4. Announcements—	
(*a*) Business of the House	54—56
(*b*) Allotment of time for debate party-wise ...	96

61622

V2,11,31 'N73
31N73.4132

PAGES

Tuesday, 7th August 1973—*cont.*

5. Statement by Education Minister *re.* concessions to be given to teachers. .. .. 55—56
6. No Confidence Motion and Motion disapproving the policy of the Ministry. .. .. .. 56—139
7. Papers laid on the Table .. .. .. 139—140

Wednesday, 8th August 1973.

1. Walk-out by Thiru K. A. Mathialagan as a protest against the Chair's ruling and the ruling by the Chair. ... ... 145—150
2. No Confidence Motion and Motion disapproving the policy of the Ministry—*cont.* .. .. 150—198, 200—273
3. Announcement—
   Throwing of pamphlets by Jagadeeswari from the Ladies Visitors' Gallery into the House. .. 199
4. Government Motion—
   Throwing of pamphlets from the Ladies Visitors' Gallery into the House by Jagadeeswari and the imprisonment to be awarded. .. .. 199—200
5. Papers laid on the Table 273

Thursday, 9th August 1973.

1. Ministers' Statement and presentation of Report—
   (*a*) Distribution of rice in the border areas of the Kanyakumari district. 275
   (*b*) Report of the Joint Select Committee on the Tamil Nadu Private Electricity Supply Undertakings (Acquisition) Bill, 1973 (L.A. Bill No. 15 of 1973). 276
2. Points of Information—
   (*a*) Throwing of pamphlets by a lady from the Ladies Visitors' Gallery on 8—8—1973 ... 276—277

PAGES

Thursday, 9th August 1973—*cont.*

2. Points of Information—*cont.*
   (*b*) Decision by the Speaker on a Privilege Matter without sending it to the Committee of Privileges 277
   (*c*) Laying copies of the proceedings of the Assembly in the library for perusal by Members. .. .. 277—280
3. No Confidence Motion and Motion disapproving the policy of the Ministry—*cont.* .. .. 280—300, 301—327, 328—349, 353—408
4. Points of order—
   (*a*) Throwing out challenges in the House ... 300—301
   (*b*) Absence of Deputy Speaker in the House .. 327
   (*c*) Frequent interruptions of a Member's speech by Ministers. .. .. 350—352
5. Papers laid on the Table 408

Friday, 10th August 1973.

1. Points of Information—
   (*a*) Statements of two Members in the House about resignation of their Membership. ... 409
   (*b*) Clarification said to have been sought by the Central Government from the State Government with regard to the slogan 'Tamil Nadu is for Tamilians'. 410
2. Calling Attention—
   Announcement *re.* inclusion of Reddiars including Ganjam Reddiars among Backward community. ... ... 410—413

PAGES

Friday, 10th August 1973—cont.

3. Point of order—

Decision by the Speaker on a Privilege Matter without sending it to the Committee of Privileges. 416

Friday, 10th August 1973—cont.

4. Presentation of Report—

Report of the Committee on Public Accounts on the Excess over Voted Grants and Charged Appropriations for the year 1969—70 416

5. Government Bills—

(*a*) The Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Tamil Nadu Amendment) Bill, 1973. .. 416

(*b*) The Code of Civil Procedure (Tamil Nadu Amendment) Bill, 1973. .. .. .. 416—417

6. No Confidence Motion and Motion disapproving the policy of the Ministry—*cont.* .. .. 417—610

7. Papers laid on the Table 61

தமிழ் நாடு அரசின் ஆளுநரும, அமைச்சரவையும்.

தமிழ் நாடு ஆளுநர்.

மேதகு திரு. கோதர்தாஸ் காளிதாஸ் ஷா

அமைச்சரவையின் உறுப்பினர்கள்.

1. **மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி:** (முதலமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: பொதுத் துறை, நிதி, திட்டம், பொது நிர்வாகம், இந்திய சிவில் பணியாளர் தொகுதி (ஐ.சி.எஸ்.), இந்திய ஆட்சிப் பணியாளர் தொகுதி (ஐ.ஏ.எஸ்.) அதிகாரிகள், மாவட்ட வருவாய்த் துறை அதிகாரிகள், காவல் துறை, தேர்தல்கள், திரைப்படத் தொழிற் பயிற்சி.

2. **மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்:** (கல்வி—சுற்றுலாத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: தொழில் நுட்பக் கல்வி உட்பட கல்வி, ஆட்சி மொழி, சட்டமன்றம், சுற்றுலா, சுற்றுலா அபிவிருத்திக் கழகம்.

3. **மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்:** (மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: பொதுச் சுகாதாரம், மருத்துவம், தமிழ்நாடு கழிவு நீர்—குடிநீர் வாரியம், நகர்ப் புறத் திட்ட அமைப்பு.

4. **மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்:** (பின் தங்கிய வகுப்பினர் நலத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: பின் தங்கிய வகுப்பினர் நலன், செய்தி-விளம்பரம், பத்திரப் பதிவு, முன்னாள் இராணுவ வீரர்கள், சேரணி, இளைஞர் அணி, பூதான—கிராமதான இயக்கங்கள்.

5. **மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணி முத்து:** (அரிசன நலத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: அரிசன நலம், மகளிர்-சிறுவர் நலம், மீனளம், இரவலர்கள் விடுதி, அநாதை இல்லங்கள், சீர்திருத்தப் பள்ளிகள், கண்காணிப்புப் பணிகள், வெளிநாட்டில் வாழும் இந்தியர்கள், அகதிகள், இடம் பெயர்ந்தவர்கள், பத்திரிகைக் காகிதக் கட்டுப்பாடு, பயண அனுமதிச் சீட்டுகள்.

6. மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: (பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: பொதுப் பணிகள், சிறு பாசன சிறப்புத் திட்டங்கள் உட்பட சிறு பாசனம், நெடுஞ்சாலைகள், துறைமுகங்கள.

7. மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: (தொழில் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: தொழில்கள், ஆலைத் துணிகள், நூல், கைத்தறி, கனிப் பொருள்கள், சுரங்கங்கள், இரும்பு—உருக்குக் கட்டுப்பாடு, வேலை வாய்ப்பும் பயிற்சியளித்தலும், கம்பெனிகள், சட்டம், நீதி மன்றங்கள் சிறைச்சாலைகள்.

8. மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: (வருவாய்த் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: வருவாய், வருவாய்த் துறை வாரியம், மாவட்ட வருவாய் நிறுவனங்கள், மாவட்டத் துணை ஆட்சித் தலைவர்கள், வணிக வரிகள், மதுவிலக்கு, கலால் வரிகள், முகம்மதியர் அறக் கட்டளைகள்.

9. மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: (வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: வேளாண்மை, உணவு உற்பத்தி, வேளாண்மைப் பொறியியற் பிரிவு, கால்நடை வளர்ப்பு.

10. மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: (உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: நகராட்சி நிர்வாகம், சமுதாய நல வளர்ச்சி, ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள்.

11. மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: (உணவு-கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: உணவு, கூட்டுறவு, வேளாண்மை மறு நிதி உதவி.

12. மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: (தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: தொழிலாளர், வீட்டு வசதி-இட வசதிக் கட்டுப்பாடு, எடைகள்—அளவைகள் குறித்த சட்டம், புள்ளிவிவரம், குடிசை மாற்று வாரியம்.

13. மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: (மின்சாரத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: மின்சாரம், கடன் கொடுத்தல் (கிராமவாசிகள் கடன்பட்டிருத்தல்) குறித்த சட்டம், சீட்டுகள் குறித்த சட்டம், காடுகள், சின்கோனா, திரைப்படச் சட்டம்.

14. மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: (போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: போக்குவரத்து, நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட போக்குவரத்து, மோட்டார் வண்டிகள் வரி, எழுதுபொருள்—அச்சுத்துறை, அரசு அச்சகம்.

15. மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: (அறநிலையத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: அறக் கட்டளைகள், கதர்-கிராமத் தொழில்கள், கிராமத் தொழில் திட்டம், பால், பால் பெருக்குத் திட்டம், தமிழ்நாடு பாற்பண்ணை வளர்ச்சிக் கழகம்.

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF GOVERNOR OF TAMIL NADU.

THIRU KODARDAS KALIDAS SHAH.

Members of the Council of Ministers.

1. THE HON. DR. M. KARUNANIDHI (Chief Minister) in-charge of Public, Finance, Planning, General Administration Matters relating to Indian Civil Service and Indian Administrative Service Officers, District Revenue Officers, Police, Elections and Film Technology.

2. THE HON. DR. V. R. NEDUNCHEZHIYAN (Minister for Education and Tourism) in-charge of Education including Technical Education, Official Language, Legislature and Tourism and Tourist Development Corporation.

3. THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN (Minister for Health) in-charge of Public Health, Medicine, Tamil Nadu Drainage and Water Board and Town Planning.

4. THE HON. THIRU N. V. NATARAJAN (Minister for Backward Classes) in-charge of Backward Classes, Information and Publicity, Registration, Ex-Servicemen, Prosperity Brigade, Youth Service Corps, Bhoodan and Gramdan.

5. THE HON. THIRUMATHI SATHYAVANIMUTHU (Minister for Harijan Welfare) in-charge of Harijan Welfare, Women's and Children's Welfare, Fisheries, Beggars' Home, Orphanages, Approved Schools and Vigilance Services, Indians Overseas and Refugees and Evacuees, Newsprint Control and Passports.

6. THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM (Minister for Public Works) in-charge of Public Works, Minor Irrigation including Special Minor Irrigation Programme Works, Highways and Ports.

7. THE HON. THIRU S. MADHAVAN (Minister for Industries) in-charge of Industries, Textiles, Yarn, Handloom, Mines and Minerals, Iron and Steel Control, Employment and Training, Companies, Law, Courts and Prisons.

8. THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA : (Minister for Revenue), in-charge of Revenue, Board of Revenue, District Revenue Establishment, Deputy Collectors, Commercial Taxes. Prohibition and Excise Revenues and Waqfs.

9. THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR : (Minister for Agriculture) in-charge of Agriculture, Food Production, Agricultural Engineering Wing and Animal Husbandry.

10. THE HON. THIRU A. P. DHARMALINGAM : (Minister for Local Administration) in-charge of Municipal Administration, Community Development and Panchayats and Panchayat Unions.

11. THE HON. THIRU MANNAI P. NARAYANASWAMY : (Minister for Food and Co-operation), in-charge of Food, Co-operation and Agricultural Refinance.

12. THE HON. THIRU K. RAJARAM : (Minister for Labour in-charge of Labour, Housing and Accommodation Control, Legislation on Weights and Measures, Statistics and Slum Clearance Board.

13. THE HON. THIRU O. P. RAMAN : (Minister for Electricity)-in-charge of Electricity, Legislation on Money Lending, Rural Indebtedness, Legislation on Chits, Forests, Cinchona and Cinematograph Act.

14. THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN : (Minister for Transport) in-charge of Transport, Nationalised Transport, Motor Vehicles Tax, Stationery and Printing and Government Press.

15. THE HON. THIRU M. KANNAPPAN : (Minister for Religious Endowments) in-charge of Religious Endowments, Khadi and Village Industries and Rural Industries Project, Milk, Operation Flood Project and Tamil Nadu Dairy Development Corporation.

தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவையின் முக்கிய அலுவலர்கள்

பேரவைத் தலைவர் :

மாண்புமிகு புலவர் கா. கோவிந்தன் பி.ஓ.எல்., எம்.

பேரவைத் துணைத் தலைவர் :

மாண்புமிகு திரு. பெ. சீனிவாசன், எம். ஏ., பி.எல்.

மாற்றுத் தலைவர்கள் பட்டியல்

1. திரு. நா. வீராசாமி.
2. திரு. எஸ். முருகையன்.
3. திரு. பி. முத்துசாமி.
4. திரு. என். டென்னிஸ்.
5. திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்.
6. திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி.

சட்டப் பேரவைச் செயலாளர்.

திரு. மா. சண்முகசுப்பிரமணியம், பி.ஏ., பி.எல்.

துணைச் செயலாளர்.

திரு. சி. கு. இராமசாமி, பி.ஏ., பி.எல்.

உதவிச் செயலாளர்கள்.

திரு. த. இராதாகிருஷ்ணன் (எஸ்டேட் அதிகாரி).
திரு. பெஞ்சமின் நெல்சன், பி.ஏ.
திரு. கே. பாலகுரு, பி.ஏ.
திரு. டி. ஜே. சைமன், பி.ஏ.

விவாதப் பதிப்பாளர்.

திரு. கே. சுந்தரராசன்.

தொகுதிகள் உள்ளிட்ட தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்களின் (அகர வரிசைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட) பட்டியல்

தொடர் எண்ணும் உறுப்பினர்களின் பெயரும்.		தொகுதி.
	(1)	(2)
1	அண்ணாமலை, திரு. சி.வி. எம்.	காஞ்சிபுரம்
2	அபுசாலி, திரு. எம். எ.	புவனகிரி.
3	அப்துல் ஜப்பார், திரு. வா. மை	அரவக்குறிச்சி.
4	அரங்கண்ணல், திரு. இராம.	எழும்பூர்.
5	அழகமுத்து, திரு. து. ப. .. .. (அரசாங்க தலைமைக் கொறடா).	உப்பிலியப்புரம்.
6	அழகர்சாமி, திரு. சோ.	கோவில்பட்டி.
7	அழகுத் தேவர், திரு. எஸ்.	சாத்தூர்.
8	அனந்தநாயகி, திருமதி த. ந.	மயிலாப்பூர்.
9	அன்பழகன், மாண்புமிகு திரு. க. (அமைச்சர்).	புரசைவாக்கம்.
10	அன்புச்செழியன், திரு. நீ.	பெரியகுளம்.
11	ஆண்டி அம்பலம், திரு. எ.	மேலூர் வடக்கு.
12	ஆண்டி என்ற குருசாமி, திரு. கு. ..	ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் (செ. வ.)
13	ஆதித்தனார், மாண்புமிகு திரு. சி. பா. (அமைச்சர்).	ஸ்ரீவைகுண்டம்.
14	ஆலடி அருணா, திரு. வி.	ஆலங்குளம்.
15	ஆல்டா எம். பௌலர், திருமதி ..	நியமன உறுப்பினர்
16	ஆறுமுகம், திரு. அ.	எடப்பாடி.
17	ஆறுமுகம், திரு. எஸ்.	வீரபாண்டி.
18	ஆறுமுகம், திரு. சி.	மதுராந்தகம்.
19	இரத்தினசபாபதி, திரு. மு.	விளாத்திக்குளம்.
20	இராசகோபால், திரு. க. மு.	உத்திரமேரூர்.
21	இராசகோபால், திரு. வீ.	வந்தவாசி.
22	இராசமாணிக்கம், திரு. அ.	நாகப்பட்டினம்.
23	இராசமாணிக்கம், திரு. கு.	ஆடுதுறை.
24	இராசரத்தினம், திரு. டி.	ஸ்ரீபெரும்புதூர்.
25	இராசாராம், மாண்புமிகு திரு. க. (அமைச்சர்).	சேலம்-2.
26	இராசு, திரு. ஜே. எஸ்.	பெரம்பலூர் (செ. வ ;
27	இராதாகிருட்டிணன், திரு. எம். ..	தண்டராம்பட்டு.
28	இராமச்சந்திரன், திரு. எம். ஜி. ..	பரங்கிமலை.
29	இராமச்சந்திரன், மாண்புமிகு திரு. ச. (அமைச்சர்).	பண்ருட்டி.

தொடர் எண்ணும் உறுப்பினர்களின் பெயரும். (1)	தொகுதி. (2)
30 இராமநாதன், திரு. சி.	அறந்தாங்கி.
31 இராமலிங்கம், திரு. இரா.	தூத்துக்குடி.
32 இராமலிங்கம், திரு. செ.	கடலாடி (செ.வ.).
33 இராமன், மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. (அமைச்சர்).	மேலூர் தெற்கு (செ.வ.).
34 இராமன், திரு. மூ.	கண்டமங்கலம் (செ.வ.).
35 இராஜாங்கம், திரு. என்.	குறிஞ்சிப்பாடி (செ.வ.).
36 இராஜாப்பிள்ளை, திரு. வீ. கே.	கன்னியாகுமரி.
37 இளங்கோவன், திரு. கோ.	திருவையாறு.
38 இளஞ்செழியன், திரு. வீ. சா.	விராலிமலை.
39 எட்டியப்பன், திரு. பூ.	பெரணமல்லூர்.
40 எட்மண்ட், திரு. க. உரொ.	திருச்செந்தூர்.
41 கணபதி, திரு. என்.	பாபநாசம்.
42 கணபதி, திரு. டி.	நாங்குனேரி.
43 கணேசன், திரு. எல்.	ஒரத்தநாடு
44 கணேசன், திரு. சி.	குற்றாலம்.
45 கண்ணப்பன், மாண்புமிகு திரு. மு. (அமைச்சர்).	இணைத்துக்கடவு.
46 கண்ணன், திரு. எம். ஆர்.	பேஸின் பிரிட்ஜ்.
47 கதிரவன், திரு. கா. மு.	தென்காசி.
48 கந்தசாமி, திரு. கே.	உசிலம்பட்டி.
49 கந்தசாமி, திரு. கே. பி.	சாத்தான்குளம்
50 கந்தசாமி, திரு. எம்.	குளித்தலை.
51 கந்தப்பன், திரு. செ.	திருச்செங்கோடு.
52 கரிவேங்கடம், திரு. மா. வெ.	பாலக்கோடு.
53 கருணாநிதி, மாண்புமிகு டாக்டர் மு. (முதல் அமைச்சர்).	சைதாப்பேட்டை.
54 கருணாநிதி, திரு. தாழை மு.	திருவாரூர் (செ.வ.)
55 கருணாநாதன், திரு. சோ.	கூனூர்.
56 கருப்பையா, திரு. ஆ.	கங்கைகொண்டான் (செ.வ.
57 காசிராமன், திரு. நா.	கும்பகோணம்.
58 காதர் பாஷா என்ற வெள்ளைச்சாமி	முதுகுளத்தூர்.
59 காமாட்சி, திரு. கு.	திருவரம்பூர்.
60 கார்த்திசன், திரு. வீ.	இராதாபுரம்.
61 காவேரிமணியம், திரு. சொ.	திருப்பரங்குன்றம்.

தொடர் எண்ணும் உறுப்பினர்களின் பெயரும். (1)	தொகுதி. (2)
62 காளிமுத்து, திரு. கா.	சிவகாசி.
63 கிட்டப்பா, திரு. என்.	மாயூரம்.
64 கிருட்டிணன், திரு. நா.	போணம்பட்டு (செ. வ.).
65 கிருஷ்ணமூர்த்தி, திரு. வி.	நெல்லிக்குப்பம்.
66 கிருஷ்ணமூர்த்தி, திரு. வ.	திருச்சிராப்பள்ளி-1.
67 கிருஷ்ணன், திரு. கே. ஆர்.	ஊத்தங்கரை.
68 குப்பல் ராமகிருஷ்ணன், திரு. கே. எஸ்.	மதுரை (கிழக்கு).
69 குமாரசாமி, திரு. அ. சே.	திருக்கோயிலூர்.
70 குமாரசாமி, திரு. கே. என்.	பல்லடம்.
71 குருசாமி, திரு. நா. வெ.	ஆண்டிப்பட்டி.
72 கேசவலு, திரு. தே.	கள்ளக்குறிச்சி.
73 கோதண்டராமய்யா, திரு. கே. எஸ்.	உதனப்பள்ளி.
74 கோபால், திரு. எம்.	குன்னத்தூர் (செ. வ.).
75 கோபால், திரு. கே. பி.	கம்பம்.
76 கோவிந்தசாமி, திரு. வி. செ.	காவேரிப்பட்டினம்.
77 கோவிந்தராசன், திரு. ஆர்.	கடலூர்.
78 கோவிந்தராசன் துரை, திரு.	கந்தர்வகோட்டை.
79 *கோவிந்தன், புலவர் கா. (மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்).	செய்யாறு.
80 கோவை செழியன், திரு.	காங்கேயம்.
81 சகாதேவன், திரு. எஸ்.	செஞ்சி.
82 சங்குமுத்து தேவர், திரு. ச.	அம்பாசமுத்திரம்.
83 சதாசிவம், திரு. செ.	ஆண்டிமடம்.
84 சண்முகசுந்தரம், திரு. அ. ப.	பொள்ளாச்சி.
85 சண்முகம், மாண்புமிகு திரு. ப. உ. (அமைச்சர்).	திருவண்ணாமலை.
86 சண்முகம், திரு. பெரி.	திருவாடானை.
87 சண்முகம், திரு. மு.	விழுப்புரம்
88 சத்தியமூர்த்தி, திரு. மு.	புதுக்கோட்டை.
89 சத்தியவாணிமுத்து, மாண்புமிகு திருமதி (அமைச்சர்)	பெரம்பூர் (செ.வ.).
90 சத்தியேந்திரன், திரு. எம்.எஸ். கே.	இராமநாதபுரம்.
91 சம்பத், திரு. டி. வி.	செம்பனார் கோவில்.

* 3–8–1973-ம் நாளன்று மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

...டர் எண்ணும் உறுப்பினர்களின் பெயரும். (1)		தொகுதி. (2)
2	சாதிக் பாட்சா, மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. (அமைச்சர்).	உடுமலைப்பேட்டை.
93	சாரதி, திரு. மா. பா.	வேலூர்.
94	சிதம்பரம், திரு. சித.	காரைக்குடி.
95	சிவப்பிரகாசம், திரு. தி. சி. ஆ.	சேரன்மகாதேவி
96	சிவபெருமாள், திரு. கோ.	அரியலூர்.
97	சிறைமீட்டான், திரு. தொ. க.	பரமக்குடி (செ.வ.)
98	சீனிவாசன், மாண்புமிகு திரு. பெ. (துணைத் தலைவர்).	விருதுநகர்.
99	சீனிவாசன், திரு. தொ. ப.	போளூர்.
100	சின்னசாமி, திரு. அ.	செயங்கொண்டம் (செ.வ.)
101	சின்னசாமி, திரு. ஆர்.	தர்மபுரி.
102	சின்னசாமி திரு. மு.	மொடக்குறிச்சி.
103	சின்னசாமி, திரு. வ.	ஏற்காடு (ஆ. வா.)
104	சின்னராசு, டாக்டர் ச. அ.	ஊறூர் (செ. வ.)
105	சின்னவெள்ளையன், திரு. சி.	சேந்தமங்கலம் (ஆ. வா.)
106	சுந்தரம், திரு. ஒ. என்.	திண்டுக்கல்.
107	சுப்பிரமணியம், திரு. எ.	சிங்கநல்லூர்.
108	சுப்பிரமணியம், திரு. எஸ். கே.	சத்யமங்கலம்.
109	சுப்பிரமணியம், திரு. கே. எம்.	தியாகராயநகர்.
110	சுப்பிரமணியன், திரு. மா.	ஈரோடு.
111	சுப்பிரமணியன், திரு. வீ.	உளுந்தூர்பேட்டை.
112	சுப்பு, திரு. க.	ராஜபாளையம்.
113	சுப்பையா, திரு. ஆ. கு.	கோட்டூர் (செ. வ.)
114	சுப்பையா, திரு. கே. வி.	ஆலங்குடி.
115	சுப்பையா, திரு. ச.	சங்கரன்கோயில் (செ. வ.)
116	சுப்பையா, திரு. எ. ஆர்.	கடயநல்லூர்.
117	சுருளிவேல், திரு. மு.	போதிநாயக்கனூர்.
118	சுரேந்திரன், திரு. எம்.	மேட்டூர்.
119	சுவாமிதாஸ், திரு. எ.	பத்மநாபபுரம்.
120	செபமாலை, திரு. கோ.	மங்களூர் (செ. வ.)
121	ஜெயராமன், திரு. இ.	சேலம்-I.
122	செல்லத்துரை, திரு. வீ.	ஓமலூர். (செ. வ.)
123	செல்லையா, திரு. குழ.	பேராவூரணி.

தொடர் எண்ணும் உறுப்பினர்களின் பெயரும். (1)		தொகுதி (2)
124	செல்வராஜ், திரு. எம்.	விருத்தாசலம்.
125	சேதுராமன், திரு. சி.	சிவகங்கை.
126	சோனையா, திரு. த.	மானாமதுரை.
127	சோமசுந்தரம், திரு. ந.	வலங்கைமான் (செ. வ.)
128	சௌடி சுந்தரபாரதி, திரு. எஸ்.	அருப்புக்கோட்டை.
129	சௌந்தரபாண்டியன், திரு. பெ.	கிருஷ்ணராயபுரம் (செ.வ.)
130	டென்னிஸ், திரு. எ.	கிள்ளியூர்.
131	தங்கமணி, திரு. கே. டி. கே.	மதுரை—மேற்கு.
132	தர்மலிங்கம், மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. (அமைச்சர்).	திருச்சிராப்பள்ளி-2.
133	தருமலிங்கம், திரு. ந.	ரிஷிவந்தியம் (செ.வ.)
134	தவமணித்தேவர், திரு. வி.	சேடப்பட்டி.
135	திம்மராயக் கவுண்டர், திரு. டி. சி.	நாட்றாம்பள்ளி
136	தியாகராசன், திரு. அ.	திருமயம்.
137	தியாகராசன், திரு. இ. எஸ்.	திருத்தணி.
138	திருப்பதி, திரு. கு.	மதுரை (சென்ட்ரல்).
139	துரைசாமி திரு. வ. க.	குடியாத்தம்.
140	துரைசாமி, திரு. சு.	திருப்பூர்.
141	துரைமுருகன், திரு.	காட்பாடி.
142	துரைராஜ், திரு. சு. ம.	திருவள்ளூர் (செ.வ.)
143	தூயமணி, திரு. மே. சி.	மேட்டுப்பாளையம்.
144	தேவராசன், திரு. எம்.	உதகமண்டலம்.
145	தேவேந்திரன், திரு. அ.	நன்னிலம் (செ. வ.)
146	தோப்பூர் திருவேங்கடம், திரு.	கணியம்பாடி.
147	நடராசன், திரு. ஈ. எம்.	அந்தியூர்.
148	நடராசன், திரு. எஸ்.	தஞ்சாவூர்.
149	நரசிம்மன், திரு. வ. சி.	ஆரணி
150	நல்லசாமி, திரு. எஸ்.	கரூர்.
151	நாகராஜன், திரு. க.	வா. மதுரை.
152	நாகலிங்கம், திரு. பா.	பொன்னேரி (செ.வ.)
153	நாச்சிமுத்து, திரு. நா.	ஒட்டன்சத்திரம்
154	நாச்சியப்பன், திரு. வ. எம். டி.	ஆத்தூர்.
155	நாச்சியப்பன், திரு. ந.	சங்கராபுரம்.
156	நாராயணசாமி, திரு. மா. வே.	திருவொற்றியூர்.

தொடர் எண்ணும் உறுப்பினர்களின் பெயரும். (1)	தொகுதி. (2)
157 நெடுஞ்செழியன், மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. (அமைச்சர்).	திருவல்லிக்கேணி.
158 நைனாமலை, திரு. இரா.	ராசிபுரம்.
159 பத்மநாபன், திரு. பொ.	திருநெல்வேலி.
160 பத்மாவதி, திருமதி. ஏ. கோ.	முகையூர்.
161 பரந்தாமன், திரு. ஆ.	கடம்பத்தூர்.
162 பரமசிவம், திரு. எம்.	தாரமங்கலம்.
163 பலராமன், திரு. என். எஸ்.	அரக்கோணம்.
164 பழனிசாமி, திரு. நா.	பொங்கலூர்.
165 பழனிசாமி, திரு. என். கே.	பெருந்துறை.
166 பழனிசாமி, திரு. மு.	வெள்ளக்கோயில்.
167 பழனிச்சாமி, புலவர் சி.	பழனி (செ.வ.)
168 பழனியப்பன், டாக்டர் ச. மு.	கோபிசெட்டிபாளையம்.
169 பழனியம்மாள், திருமதி வி. ப.	தாராபுரம்.
170 பழனிவேலன், திரு. க.	வரகூர்.
171 பழனிவேலன், திரு. மு.	நாமக்கல்.
172 பழனிவேலு, திரு. பி.	ஆத்தூர்
173 பழனிவேல் ராஜன், திரு.	தேனி.
174 பன்னீர் செல்வம், திரு. எம்.	ஆம்பூர் (செ. வ.)
175 பாண்டுரங்கம், திரு. சி.	செங்கம் (செ. வ.)
176 பாலகிருட்டினன், திரு. கு.	மன்னார்குடி.
177 பாலசுந்தரம், திரு. வை.	அச்சரபாக்கம் (செ.வ.).
178 பாலையா, திரு. ஏ.	கொளச்சல்.
179 பெரியசாமி, திரு. கு.	கொடவாசல்.
180 பெரியசாமி, திரு. தி. ஒ.	அவிநாசி.
181 பெருமாள், திரு. செ.	காட்டுமன்னார்கோயில்.
182 பெருமாள், திரு. ஏ. ஆர்.	காரியப்பட்டி.
183 பொம்மன், திரு. கு. அ.	கூடலூர் (செ. வ.)
184 பொன் சொக்கலிங்கம், திரு. பி.	சிதம்பரம்.
185 பொன்னப்ப நாடார், திரு. ஆர்.	விளவங்கோடு.
186 பொன்னுமலை, திரு. தி.	பனைமரத்துப்பட்டி.
187 பொன்னுரங்கம், திரு. ஏ. எம்.	சோளிங்கபுரம்.
188 மணலி கந்தசாமி, திரு. சி.	திருத்துறைப்பூண்டி.
189 மணியன், திரு. பி. எஸ்.	சோழவந்தான்.

தொடர் எண்ணும் உறுப்பினர்களின் பெயரும் (1)	தொகுதி. (2)
190 மதியழகன், திரு. கே.ஏ.	ஆயிரம் விளக்கு.
191 மருதாசலம், திரு. என்.	பேரூர் (செ. வ.).
192 மலைக்கண்ணன், திரு. வீ.	இளையாங்குடி.
193 மன்னியப்பன், திரு. சி.	கிருஷ்ணகிரி.
194 மாணிக்கம், திரு. என்.	பெண்ணகரம்.
195 மாணிக்கவாசகம், திரு. இரா.	தொண்டாமுத்தூர்.
196 மாதவன், மாண்புமிகு திரு. செ. (அமைச்சர்).	திருப்பத்தூர். (இராமனாதபுரம் மாவட்டம்)
197 மாரிமுத்து, திரு. ஏ. ஆர்.	பட்டுக்கோட்டை.
198 மாரிமுத்து, திரு. மூ.	தலைவாசல் (செ.வ.)
199 மீனாட்சிசுந்தரம், திரு. மா.	வேதாரண்யம்.
200 முகமது கோதர் முகைதீன், திரு. எஸ்.	மேலப்பாளையம்.
201 முத்தமிழ்ச் செல்வன், திரு. வெ. ந.	லால்குடி.
202 முத்து, திரு. வ.	சங்கரி (செ. வ.)
203 முத்துசாமி, திரு. ப.	வேடசந்தூர்.
204 முத்துச்செல்வன், திரு. பு. செ.	முசிறி.
205 முத்துவேல், திரு. ந.	வானூர் (செ. வ.)
206 முத்தையா, திரு. கே. கே.	கடலூர்.
207 முத்தையா, திரு. எம்.	ஒட்டப்பிடாரம் (செ. வ.)
208 முருகையன், திரு. எஸ்.	கலசப்பாக்கம்.
209 முனியாண்டி, திரு. ஆ.	நிலக்கோட்டை (செ. வ.)
210 முனு ஆதி, திரு. மு.	திருப்போரூர்.
211 முனுசாமி, திரு. ரா. ரா.	மேல்மலையனூர்.
212 மொய்தீன், திரு. திருப்பூர் ஏ. எம்.	துறைமுகம் (சென்னை நகரம்).
213 மோசஸ், திரு. ம.	நாகர்கோயில்.
214 ரங்கநாதன், திரு. கே.	கோயம்புத்தூர் (கிழக்கு).
215 ராமசாமி, திரு. இ.	வால்பாறை.
216 ராமசாமி, திரு. ஜி.	திருப்பத்தூர் (வட ஆர்க்காடு மாவட்டம்).
217 ராமராசன், திரு. வ. க.	பவானிசாகர் (செ. வ.)
218 ராஜா, திரு. ஏ. எம்.	பவானி.
219 ராஜாராம், திரு. ஜி.	திண்டிவனம்.
220 ரெத்தினசாமித் தேவர், திரு. மு. சி. ஆ.	திருமங்கலம்.

தொடர் எண்ணும் உறுப்பினர்களின் பெயரும். (1)	தொகுதி. (2)
221 லத்தீப், திரு. எம். எ.	வாணியம்பாடி.
222 வகாப், திரு. கே. எ.	ராணிப்பேட்டை.
223 வடிவேலு, திரு. சி. க.	தொட்டியம்.
224 வடிவேல், திரு. எஸ்.	சீர்காழி (செ. வ.)
225 விசுவநாதன், திரு. செ. கோ.	செங்கல்பட்டு.
226 வீராசாமி, திரு. நா.	ஆற்காடு.
227 வெங்கடசாமி, திரு. பி.	ஹோசூர்.
228 வெள்ளைத்துரை, திரு. அ.	வாசுதேவநல்லூர்.
229 வேதாசலம், திரு. மு.	வண்ணாரப்பேட்டை (சென்னை நகரம்).
230 வேலப்பன், திரு. சி. வே.	கபிலமலை.
231 வேழவேந்தன், திரு. கா.	கும்மிடிபூண்டி.
232 ஜேம்ஸ், திரு. ஜே.	திருவட்டார்.
233 ஜோதி வெங்கடாசலம், திருமதி.	ஸ்ரீரங்கம் (செ. வ.)
234 ஹாண்டே, டாக்டர், எச். வி.	பார்க் டவுன் (சென்னை நகரம்).
235 வெற்றிடம்	கோயம்பத்தூர்-மேற்கு.

பேரவை நடவடிக்கைகளில் பங்குகொள்ள உரிமை பெற்றவர்கள்.

1 மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்—அமைச்சர்.
2 மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி—அமைச்சர்
3 திரு. கோவிந்த சாமிநாதன்—தலைமை வழக்கறிஞர்.

தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவை

செவ்வாய்க்கிழமை, 1973 ஆகஸ்ட் 7

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணியளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் **புலவர் கா. கோவிந்தன்** அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. நீத்தார் நினைவுக் குறிப்பு

முன்னாள் உறுப்பினர் திரு. கே. கே. சுப்பண்ண கவுண்டர் அவர்கள் மறைவுகுறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. கோபிச்செட்டிபாளையம் பொது—கிராமப்புறத் தொகுதியிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அன்றைய ஒருங்கிணைந்த தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவையில் 1946-ஆம் ஆண்டு முதல் 1952-ஆம் ஆண்டுவரை உறுப்பினராக இருந்த திரு. கே. கே. சுப்பண்ண கவுண்டர் அவர்கள் 5—8—1973-ஆம் நாளன்று மறைந்ததைக் குறித்து இப்பேரவையின் சார்பில் இரங்கலையும் ஆழ்ந்த வருத்தத்தையும் அன்னாரை இழந்துவிட்ட குடும்பத்திற்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மறைந்தவருக்கு மரியாதை செலுத்தும் வகையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் எழுந்து ஒரு நிமிடம் மவுனமாக நிற்கும்படி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் எழுந்து ஒரு நிமிடம் மவுனமாக நின்றனர்.)

2. வினாக்கள்—விடைகள்

வெள்ளிக் குறியிட்ட வினாக்கள்.

திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்ட அரசு அலுவலகங்களில் வேலை நேரம்

*26 வினா—**திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்:** மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் அரசு அலுவலக வேலை நேரம் 1973 ஏப்ரல் முதல் மாற்றப்பட்டுள்ளதா ?

(இ) ஆம் எனில், இதற்குக் காரணம் என்ன ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: (அ) ஆம்.

(இ) மின்வெட்டு நிலைமையையொட்டி நாள்தோறும் அரசு அலுவலகங்கள் மாலை 4.30 மணிக்கே மூடப்படலாம் என்று திருச்சிராப்பள்ளி வர்த்தகக் கழகம் அரசைக் கேட்டுக் கொண்டது. அதற்கிணங்க திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் உள்ள அரசு அலுவலகங்களின் வேலை நேரம் காலை 10.30 மணி முதல் மாலை 5.00 மணி வரை என்றிருப்பதற்குப் பதிலாகக் காலை 10.00 மணி முதல் மாலை 4.30 மணி வரை என்று இருக்கும்படி மாற்றியமைக்க அனுமதி வழங்குமாறு திருச்சி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அரசைக் கேட்டுக் கொண்டார். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் வேண்டுகோளை அரசு ஏற்றுக்கொண்டது. திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்திலுள்ள அரசு அலுவலகங்களின் வேலை நேரம் காலை 10.30 மணி முதல் மாலை 5.00 மணி வரை என்றிருப்பதற்குப் பதிலாகக் காலை 10.00 மணி முதல் மாலை 4.30 மணி வரை என்றிருக்குமாறு மாற்றியமைத்து அரசு ஆணைகள் பிறப்பித்தது.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: தலைவர் அவர்களே, காலை நேரம் மிகச் சுறுசுறுப்பான நேரம். ஆகவே, தமிழகத்திலுள்ள எல்லா அரசு அலுவலகங்களையும் நீதி மன்றங்களையும் காலை 9.30 மணி முதல் துவக்குவதுகுறித்து அரசு ஆலோசிக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, இப்படி ஒரு ஆலோசனை முன்பு செய்யப்பட்டு, அவ்வாறு சென்னை மாநகரத்திலுள்ள அரசு அலுவலகங்களினுடைய வேலை நேரம் மாற்றப்பட்டபோது அரசு அலுவலர்கள் அதை விரும்பவில்லை. அதையே மீண்டும் மாற்றியமைப்பதென்றால் அரசு அலுவலர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிந்துகொண்டுதான் செய்ய வேண்டும்.

திரு. த. சோணையா: திருச்சி மாவட்டத்தில் அரசு அலுவலர்கள் விரும்பியதற்கிணங்க அரசு அலுவலக நேரத்தை மாற்றியமைத்ததைப்போல, மற்ற மாவட்டங்களிலுள்ளவர்களும் மாற்றத்தை விரும்பி அத்தகைய கோரிக்கையைத் தெரிவித்தால் அதை அரசு பரிசீலனை செய்யுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இது அரசு அலுவலர்களுடைய வேண்டுகோள் அல்ல. திருச்சி வர்த்தகக் கழகம் அரசைக் கேட்டுக் கொண்டது. அதுவும், மின்வெட்டு நிலைமையையொட்டி வைக்கப்பட்ட கோரிக்கையாகும். அந்த அடிப்படையில் தான் அது செய்யப்பட்டது.

திரு. வை. பாலசுந்தரம்: தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக அரசு அலுவலகங்கள் காலை பத்து, பத்தரை மணிக்குத் தொடங்குகின்றன என்றாலும், அலுவலர்கள் வேலையை ஆரம்பிக்கப் பதினொரு மணி ஆகின்றது. பிறகு ஒரு மணிக்கு உணவு நேரம் வந்துவிடுகிறது. ஒன்று மக்கள் தொண்டாற்றுக்கும் உண்டு என்ற சொல்லுக்கிணங்க அப்படி மாறுகிற நிலை ஏற்படுவதால், காலை 9 மணி முதல் அரசு அலுவலகங்களில் வேலை காலங்களில் கட்டாயமாக வேலை நடக்க வகை செய்து அரசு அவ்வாறு செய்ய முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: காலை 9 மணி முதல் பிற்பகல் 3 மணி வரை என்று சென்னை நகரத்தை நான்கு பகுதிகளாகப் பிரித்து அப்போதே சில மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டன. அரசு அலுவலர்கள் அதற்குப் பெரிய எதிர்ப்புத் தெரிவித்து, மீண்டும் பழைய காலை 10.00 மணி முதல் மாலை 4.30 மணி வரை அலுவலக நேரத்தை வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறோம். அப்போதே செய்த மாற்றத்திற்கு எதிர்ப்பு அதிகமாக இருந்ததால் இந்த மாற்றத்தை அரசு அலுவலர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று சொல்ல முடியாது.

திரு. கே. என். குமாரசாமி: தலைவர் அவர்களே, அரசு அலுவலர்கள் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க வேலை நேரத்தை மாற்றிக் கொடுத்ததாக முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அதே மாதிரி மற்ற அரசு அலுவலகங்களிலும் நேரத்தை மாற்றியமைக்க அரசு ஆலோசனை செய்யுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இப்பொழுது இருக்கிற அலுவல் நேரங்களில் எந்தவிதமான கஷ்டமும் யாருக்கும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதுபோன்ற கோரிக்கை எதுவும் வரவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: யார் யார் காதலர்கள் என்ற பட்டியல் தெரிவிக்கப்படுமானால் அதற்கான பாதுகாப்பு முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள இயலும். (சிரிப்பு)

திரு. என். கே. பழனிசாமி: தற்கொலை செய்து கொள்பவர்களைப்பற்றி போலீசார் பரிசீலனை செய்திருப்பார்கள். அப்படிப் பரிசீலனை செய்ததில், தற்கொலைக்குக் காரணம் பெரும்பாலும் வறுமையும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டமும்தான் என்பதைக் கண்டுபிடித்தார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தற்கொலைக்கு முக்கிய காரணங்கள் வீட்டிலே ஏற்படுகிற தகராறுகள், தொல்லைகள், குணமாகாத சில நோய்கள், காதலிலே ஏற்படும் ஏமாற்றங்கள், வாழ்க்கையில் ஏற்படும் ஏமாற்றங்கள், மாணவர்களுக்குத் தேர்விலே தோல்வி ஆகியவை போன்றவையாகும். சில நேரங்களில் வறுமையும் காரணமாக இருக்கிறது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: இந்த நச்சுப் பொருட்களை விற்பவர்களைக் கண்காணிப்பதற்கு இன்னும் அதி தீவிரமான நடவடிக்கை மேற்கொண்டால் இம்மாதிரி நச்சுப் பொருட்களை உடனுக்குடனே தடை செய்யலாம். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: கூடுமான வரையில் எல்லாத் தீவிரமான நடவடிக்கையும் அதற்காக எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால், சில நச்சுப் பொருட்களுக்கு லைசென்ஸ் பெற்றுவிடுகிற காரணத்தினால் அவை மருந்துகள் என்ற பெயரில் விற்கப்படுகின்றன. அவைகளையெல்லாம் தடுப்பதற்கான அதிகாரம் நம்மிடத்தில் இல்லை, அதை மத்திய அரசிடமிருந்து பெற வேண்டியிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அறிவார்கள்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: தலைவரவர்களே, ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட் பஸ்களில் 'தேர்ட் பார்ட்டி இன்சூரன்ஸ்' செய்யாததால் சாலை விபத்துக்கள் அதிகமாகியிருக்கின்றன என்று சொல்கிறார்களே, அதைத் தவிர்க்க அரசு என்ன நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அதுபற்றித் தனிக் கேள்வி கேட்கவும்.

திரு. ஆ. பாந்தாயன்: தலைவரவர்களே, சென்னை நகரில் உள்ள கூவம் ஆற்றில் விழுந்து தற்கொலை செய்து கொள்பவர்களின் எண்ணிக்கை நாளுக்கு நாள் பெருகி வருகிறது என்று சொல்லிக் கொள்கிறார்களே. அதைத் தடுக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அப்படி ஒன்றும் நாளுக்கு நாள் கூவம் ஆற்றில் விழுந்து தற்கொலை செய்து கொள்பவர்களின் எண்ணிக்கை பெருகுவதாகத் தகவல் இல்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: இந்த அறிக்கையில் தீ விபத்துகளால் இறந்தவர்கள் 120 பேர் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே, அது வீடுகள் எரிந்ததால் ஏற்பட்ட தீ விபத்துக்களா அல்லது தற்கொலை விபத்துக்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அந்த விபத்துகளில், வீடுகள் எரிந்ததால் ஏற்பட்ட விபத்துகளும் உண்டு. சில தற்கொலைக்காகத் தீ வைத்துக்கொண்டவைகளும் உண்டு. சில பேர் அடுப்படியில் சேலை பற்றிக்கொண்டு நிற்கும்போது ஸ்டவ் வெடித்து இறந்த விபத்துகளும் உண்டு.

Industrial Liaison Board

*51 Q.—THIRU N. K. PALANISWAMY: Will the Hon. the Minister for Education and Tourism be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to set up an Industrial Liaison Board consisting of representatives of Industries and Technical Educational Institutions in this State; and

(b) if so, the functions of the Board?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) தொழில் தொடர்பு வாரியம் இம்மாநிலத்தில் ஏற்கனவே அமைக்கப் பட்டுள்ளது.

(இ) அறிக்கையொன்று@ அவையில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

@ 143-ம் பக்கத்தில் இணைப்பு II ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

Thiru N. K. PALANISWAMY: Sir, may I know whether the Board is functioning and if so, whether its recommendations are advisory or mandatory?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: அந்த வாரியத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஆலோசனை என்ற முறையில் தான் வழங்கி வருகிறது. ஆனால் இரு சாராரும் அதை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற தன்மையின் அடிப்படையில் அது நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. ஓரளவுக்கு நல்ல முறையில் அது பணியாற்றி வருகிறது.

உயர்நிலைப் பள்ளிப் பாடத்திட்டம்.

* 52. வினா—திரு. சு. துரைசாமி :

திரு. என். கிட்டப்பா: மாண்புமிகு கல்வி-சுற்றுலாத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) உயர்நிலைப் பள்ளிப் பாடத் திட்டத்தில் மாறுதல் செய்வதற்கான செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசு பரிசீலனையிலுள்ளதா ?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரமென்ன ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) ஆம்.

(இ) 6—8 வகுப்புகளுக்கான புதிய பாடத்திட்ட வரைவு அரசிதழில் 1972 சனவரியில் வெளியிடப்பட்டது. ஆறாம் வகுப்பில் 1973-74 முதல் மொழிகள், வரலாறு, புவியியல் ஆகிய பாடங்களுக்கான புதிய பாடத் திட்டம் நடைமுறைக்கு வந்துள்ளது. ஆறாம் வகுப்பில் பிற பாடங்களுக்கும் 7–8 வகுப்புகளுக்கும் புதிய பாடத் திட்டம் எவ்வாண்டு முதல் நடைமுறைக்கு வரும் என்பதுகுறித்து இன்னும் இறுதியாக முடிவு செய்யவில்லை. 9—11 வகுப்புகளுக்கான புதிய பாடத் திட்ட வரைவு விரைவில் வெளியிடப்படும். பள்ளிக் கல்வி 11 ஆண்டு ஆக இருக்க வேண்டுமா அல்லது 10 ஆண்டு ஆக இருக்க வேண்டுமா என்று முடிவு செய்த பின்னரே இதுகுறித்து நடவடிக்கை எடுக்க இயலும்.

திரு. சு. துரைசாமி: பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாணவர்களுக்கு பாடத் திட்ட வகுப்பில், அவர்களுடைய தேர்வு எண்களை மட்டும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளாமல், அவர்களுடைய விளையாட்டுத் திறன், பள்ளிக்கு வரும் நாட்கள், அவர்களுடைய ஒழுக்கம் ஆகியவற்றையும் கணக்கில் எடுத்தால் மாணவர்கள் மத்தியில் கட்டுப்பாடு வளரும் வாய்ப்பு ஏற்படும். அப்படிப்பட்ட முயற்சிக்கு அரசு ஆவன செய்ய முன்வருமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுகிற கருத்தை ஏற்றுக்கொள்கிற முறையில்தான் 'அக மதிப்பீட்டுத் திட்டம்' என்ற ஒன்றை இவ்வாண்டிலிருந்து புகுத்த முயற்சி எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் 20-25 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, அவற்றில் ஏற்கெனவே தரும் 600 மார்க்குகளுக்கு மேல் மேலும் 200 மார்க்கு வைத்து, அதை 50 சதவிகிதம் கேம்ஸ் அன்டு ஸ்போர்ட்ஸ், 50 சதவிகிதம் லைப்ரரி ரீடிங், 50 சதவிகிதம் கான்டக்ட் அன்டு காரக்டர், 50 சதவிகிதம் ரைட்டிங் மற்றவைகள் என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அந்த வகையில் 'அக மதிப்பீட்டு முறை' ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் 25 பள்ளிகளில் மேற்கொள்ளப்படுதால், அது சிறந்த வெற்றி தேடித் தந்தால் அதை வேறு பள்ளிகளிலும் விஸ்தரிக்க அரசு எண்ணியுள்ளது.

Thiru K. S. KOTHANDARAMIAH: Sir, frequent changes in syllabi lead to deterioration in standards of education. Moreover, the supply of text-books became difficult. Once the syllabi are prepared, they should continue for at least 10 years. So, may I know whether the present syllabi which are being framed, will continue for a good number of years?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, பாடத் திட்டங்களிலே காலத்திற்கு ஏற்ற முறையில் மாற்றங்கள் தேவை என்ற கருத்து பல்வேறு வகையில் வல்லுநர்களால் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. கோத்தாரி கமிஷன் அது பற்றிக் கருத்துக்களை வெளியிட்டு இருக்கிறது. அதை ஒட்டி வல்லுநர்கள் குழு அமைக்கப்பட்டு, நாட்டுக்கும், அவர்களுடைய எதிர்கால வாழ்க்கைக்கும் உதவும் அடிப்படையில் பாடத் திட்டங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அடிப்படையிலிருந்து

வந்தால்தான் கல்லூரிக் கல்வி நல்ல விதத்தில் அமையும் என்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையில் அந்த மாற்றம் தேவைப்படுகிறது. அந்தப் பாடங்களைப் புகுத்துவதற்கு 4–5 ஆண்டுகள் ஆகும். அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருவதற்கு 5-6 ஆண்டுகள் ஆகும். கூடியவரையில் நல்ல திட்டமாக இருந்தால் அதை நீடித்து வைத்திருக்க வேண்டுமென்று அரசு எண்ணம் கொண்டிருக்கிறது.

புலவர் சி. பழனிச்சாமி: தலைவரவர்களே, பாடத் திட்டங்களில் மத சம்பந்தமான பாடத் திட்டங்களைப் புகுத்துவது போல் பகுத்தறிவு சம்பந்தமான பாடத் திட்டங்களையும் புகுத்த அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, பாடங்களில் பகுத்தறிவு எல்லா வகையிலும் இருக்க வேண்டுமென்பதுதான் அரசின் எண்ணம். அறிவு வளர்ச்சிப் பாடங்கள் பகுத்தறிவின் அடிப்படையில் புகுத்தப்படுகிறது. பகுத்தறிவுக் கருத்துக்கள் பல்வேறு வகைகளில் வரும். அந்தக் கருத்துக்கள் அதை எடுத்துச் சொன்னவரின் தன்மையைப் பொறுத்து இருக்கும். ஆகவே, பாடத் திட்டத்தில்தான் அவைகள் வரவேண்டுமென்று இல்லை. எப்படிப்பட்ட பாட திட்டங்களை வைத்தால் மாணவர்களின் பொது அறிவு, நுண்ணறிவு வளரும், அவர்களுடைய பண்பாடுகள் செம்மைப்படும் என்று கண்டறிந்து அந்த வகையில் பாடத் திட்டங்கள் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா: தலைவரவர்களே, உயர் வகுப்பில் இருக்கும் 'செமஸ்டர் சிஸ்டத்தை', ஆரம்ப, உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் கொண்டுவர அரசு வழிவகுக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, அதைத் தொழில் கல்லூரிகளில்தான் இப்போது புகுத்தியிருக்கிறோம். அதைக் கல்லூரிகளில் கொண்டு வந்து, அதிலே வெற்றி கண்ட பிறகு வேண்டுமானால், உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்குக் கொண்டுவந்து, பிறகு துவக்கப் பள்ளிகளுக்குக் கொண்டு வரலாம். கல்லூரிகளில் இப்போது கொண்டுவந்திருக்கும் முறை வெற்றிகரமாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். அங்கே வெற்றியடைந்தால் பிறகு பள்ளிகளுக்குக் கொண்டுவரலாம்.

திரு. வை. பாலசுந்தரம்: தலைவரவர்களே, உயர்நிலைப்பள்ளித் தேர்வு பெறுவதற்கு முன்பே சிலர் குடும்பப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதிலே பலர் பொறுப்பு இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, 9-வது வகுப்பிலிருந்தே பொது அறிவு போதிக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, பாடத் திட்டங்களிலே மாணவர்களின் பொது அறிவு, நுண்ணறிவு வளரத்தக்க அளவுக்குப் பாடங்கள் புகுத்தப்பட்டு இருக்கின்றன. பொதுவாக, தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிப் பாடங்களில் அப்படிப்பட்ட கருத்துக்கள் அடங்கிய பாடங்கள் சேர்க்கப்பட்டு இருக்கின்றன.

திரு. எ. சுவாமிதாஸ்: தலைவரவர்களே, இப்போது இருக்கிற பாடத் திட்டங்களிலே 'சிடிசன்ஷிப் டிரெயினிங்' பாடப் பிரிவு புகுத்தப்பட்டிருக்கிறதா? நாட்டிலே அவர்கள் பொது வாழ்வில், பொது இடத்தில் எப்படி நடந்துகொள்வது, 'ரோட்'டில் நடப்பது எப்படி, பொது இடத்தை எப்படிச் சுத்தமாக வைத்துக் கொள்வது, அவர்கள் எப்படிச் சுத்தமாக இருப்பது என்பது போன்றவற்றையும் பயிற்சி அளிக்கும் வகையில் பாடத் திட்டங்கள் வைக்க அரசு ஆவன செய்யுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: அப்படிப்பட்ட போதனைகள் பாடத் திட்டங்களில் புகுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அதற்கு என்று தனியாகப் பிரிவு இருக்கிறதா என்ற விவரம் இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால் கேட்டறிந்து பதில் சொல்லலாம்.

திரு. குப்பல் கே. எஸ். இராமகிருஷ்ணன்: தலைவரவர்களே, பாடத் திட்டங்கள் அடிக்கடி மாற்றப்படுவதால், ஏழை மாணவர்கள் பழைய புத்தகங்களை வாங்கிப் படிக்க முடியாமல் போய்விடுகிறது. முடிந்த வரையில் பாடத் திட்டங்களை மாற்றாமல் இருக்க வேண்டும். விஞ்ஞானம் போன்ற பாடங்களில் தேவைப்படும்போது மாற்றம் செய்யலாம். ஆனால் சரித்திரம் பூகோளம் போன்ற பாடங்களில் அடிக்கடி மாற்றம் செய்யாமல் இருந்தால், ஏழை மாணவர்கள் பழைய புத்தகங்களை வாங்கிப் படிக்கும் நிலையேற்படும். அந்த முறையை மேற்கொள்ள அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, பாடத் திட்டங்கள் 1965 ஆம் ஆண்டிலே மாற்றப்பட்டதுதான். அதன் பிறகு ஓரளவிற்கு மாற்றப்பட வேண்டுமென்று கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டதால், 7-8 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இப்போது மாற்றம் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். குறைந்தது ஒரு பாடப் புத்தகம் 10 ஆண்டுகாலத்திற்கு இருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தைத்தான் அரசு கொண்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மதர்ஸே ஆலம் உயர்நிலைப் பள்ளியில் அரபு மொழி ஆசிரியர் பதவி

* 53 வினா—**திரு. கே. எ. வகாப் :** மாண்புமிகு கல்வி-சுற்றுலாத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) சென்னை அண்ணா சாலையில் உள்ள மதர்ஸே ஆலம் என்ற அரசினர் உயர்நிலைப்பள்ளியில் அரபு மொழி ஆசிரியர் பதவி எவ்வளவு நாட்களாகக் காலியாக உள்ளது?

(இ) அதற்கான காரணங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) இந்தக் கல்வி ஆண்டில் மார்ச் 11 ஆம் தேதி இப்பள்ளியில் பணியாற்றி வந்த முதல் நிலை அரபு மொழி ஆசிரியர் இயற்கை எய்தியதை யொட்டி அப்பதவி காலியாக இருந்து அக்டோபர் மாதத்தில் நிரப்பப்பட்டுள்ளது.

(இ) வேலை தேடித்தரும் அலுவலகத்தாரால் தகுதி வாய்ந்த அரபு மொழி ஆசிரியர் ஒருவரை உடனடியாக அனுப்ப இயலாத காரணத்தால் இப்பதவியை நிரப்புவதில் தாமதம் ஏற்பட்டது. பின்னர் அத்தகுதியில் ஓரளவு குறைவான ஒருவரின் பெயர் அனுப்பப்பட்டு அக்டோபர் இறுதியில் தற்காலிகமாக இரண்டாம் நிலை அரபு மொழி ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார்.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : தலைவர் அவர்களே, இந்த அரபு மொழி ஆசிரியர்கள் பதவி காலியாகும்பொழுது நிரப்பப் படுவதில்லை என்று தமிழகத்தில் ஒரு குறை இருக்கிறது. உதாரணமாக செங்கோட்டையில் 5 அரபு மொழி ஆசிரியர்கள்

ஸ்தானங்கள் காலியானதால், மூன்று ஸ்தானங்கள் இதுவரையில் நிரப்பப்படவில்லை என்ற குறை இருக்கிறதே. அதுகுறித்து அரசு ஆவன செய்யுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதுகுறித்து விவரம் என்னிடம் இல்லை. தனிக் கேள்வி கேட்டால் அதன் நிலைமைகளை ஆராய்ந்து பதில் சொல்லலாம். எங்கே காலி இடங்கள் இருக்கின்றனவோ அங்கே தகுதி வாய்ந்தவர்களை நியமிக்க வேண்டும். வேலை தேடித் தரும் அலுவலகங்களில் அதற்குரிய பெயர்களை நாம் கேட்கிறோம். முதல் நிலை அரபு மொழி ஆசிரியர்கள் வேண்டும் என்று கேட்டோம். தகுதியுடையவர்கள் இல்லாததினால் இரண்டாம் நிலை ஆசிரியர்கள் அக்டோபர் மாதத்தில் கிடைத்தார்கள். அவர்களை நியமித்தோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் கோட்டை பள்ளியைப்பற்றித் தனியாகக் கேள்வி கேட்டால் அதுகுறித்து விவரங்கள் அளிக்கலாம்.

Committee on Siddha system of medicine

* 54 Q.—THIRU S. SANGUMUTHU THEVAR : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether any panel has been set up in this State to collect materials for the Siddha system: and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) ஆம். தமிழ்நாட்டில் சித்த மருத்துவம்பற்றிய கிடைப்பதற்கரிய கையெழுத்துப் பிரதிகளையும் ஓலைச் சுவடிகளையும், அச்சுப் பிரதிகளையும் சேகரிப்பதற்கென, அரசு ஒரு குழுவை ஜூலை 1972-ல் அமைத்துள்ளது.

(இ) இக் குழு கீழ்க்கண்ட அங்கத்தினர்களைக் கொண்டுள்ளது :—

(1) டாக்டர் பி. எஸ். உத்தமராயன்—தலைவர்.

(2) டாக்டர் பி. எம். வேணுகோபால், தனி அலுவலர், சித்த மருத்துவப் பாடப் புத்தகக் குழு—உறுப்பினர்—செயலாளர்.

(3) டாக்டர் எ. ஆனந்தகுமார்—உறுப்பினர்.

(4) டாக்டர் எம். சண்முகவேலு—உறுப்பினர்.

திரு. கோவை செழியன் : தமிழ் நாட்டில் மருந்து ஆராய்ச்சி நிலையம் சரியான முறையில் விஞ்ஞானத் துறை, ரிசர்ச் போல் பணியாற்றவில்லை என்ற ஒரு குறை இருந்து வருகிறது. தஞ்சை சரஸ்வதி மஹாலிலிருந்துதான் சர்பகந்தி பூவிலிருந்து (Sar Pasil) என்ற மருந்தை ஜெர்மனியர் கண்டுபிடித்தார்கள். இது உலகம் பூராவும் நம் பயன்படுகிறது. அதே மாதிரி பிக்காணிப் பூவிலிருந்து Vinkarosia, Vin Blastine and Vin Cristine என்ற மருந்துகளை ரத்த கான்ஸருக்கு Lekaremia அமெரிக்கா கண்டு பிடித்தனர். தமிழ் நாட்டிலிருந்து கற்றுக்கொண்டு அவர்கள் கொள்ளை லாபம் அடித்துக்கொண்டு போகிறார்கள். ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியில் அதற்கெல்லாம் டாக்டர் இராமச்சந்திரன் அவர்களின் தலைமையில் ஒரு ரிசர்ச் ஸ்டேஷன் இயங்கி வருகிறது. அவர்களைக் கேட்டால் பணம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். நிறைய பணத்தைக் கொடுத்து வேறு சித்த வைத்தியர்களையும் மற்ற வைத்தியர்களையும் அமர்த்தி அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்தால் அது ஒரு நல்ல ரிசர்ச் சென்டர் ஆகும். இதை அரசு செய்ய முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அங்கத்தினர் ஆர்வத்தை அமைச்சர் என்ற முறையில் நான் பாராட்டுகிறேன். இப்படி ஆர்வம் உள்ள அங்கத்தினர்கள் தாங்கள் வைத்தியம் செய்து கொள்ளும்பொழுது சித்த வைத்திய முறைப்படி வைத்தியம் செய்துகொள்ள முன்வந்தால், சித்த வைத்திய மருத்துவர்களுடைய மதிப்பும் அதிகம் உயரும். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட அங்கத்தினர்கள் சித்த வைத்திய முறையின்படி சிகிச்சை செய்துக் கொள்வது அந்த வைத்திய முறைக்கு அளிக்கும் மதிப்பாகும். ஆராய்ச்சி பல்வேறு நிலையில் பல்வேறு கட்டத்தில் வெவ்வேறு அமைப்புகளில் நடைபெற்று வருகிறது. அவற்றையெல்லாம் தொகுத்து, தேவைப்படும்பொழுது அவைக்குத் தெரிவிக்கப்படும்.

பள்ளபட்டி அரசு மருத்துவ மனை.

* 55. வினா—**திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் :** மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) பள்ளபட்டி அரசு மருத்துவ மனையில் தற்போதுள்ள படுக்கை வசதிகள் எத்தனை ?

(இ) இதை அதிகப்படுத்த அரசிடம் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உண்டா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) 12.

(இ) இல்லை.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : இந்த மருத்துவமனை சுற்றுவட்டாரத்தில் 20 மைலுக்கு சிறப்பாகப் பணியாற்றி வருகிறது. நல்ல முறையில் டாக்டர்கள் பணி புரிந்து வருகிறார்கள் இனியாவது இந்த மருத்துவமனையின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து அமைச்சர் அவர்கள் அருள்கூர்ந்து படுக்கை வசதியை அதிகரிக்க உத்தரவிடுவார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : படுக்கை வசதி என்பது தனியாகப் படுக்கைகளைமட்டும் போட்டுவிடுவது என்பது அல்ல. இட வசதி தேவை. இரண்டாவதாக இட வசதிக்குப் பின்னர் படுக்கை வசதி அதிகரிப்பதற்கேற்ப அலுவலர்கள் எண்ணிக்கை அதிகப்படும். ஆகவே, இது படிப்படியாக தேவைக்கேற்ப செய்யப்படும். அண்மையில் அங்கே ஒரு எக்ஸ்ரே பிளாக் கட்டப் பட்டு, அந்தக் கருவி பொருத்தப்பட்டிருக்கிறது. எனவே இப்படி ஆண்டுதோறும் பல்வேறு வகையில் வளர்ச்சி ஏற்பட வழி செய்யப்படும்.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : அமைச்சர் அவர்கள் எக்ஸ்ரே அலுவலர் கட்டப்பட்டதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் அங்கே அதற்கு சம்பந்தமான வேலையர் துவக்கப்படவில்லை. இனியாவது உடனடியாகத் துவக்கப்படுவதற்கு ஆவன செய்து அமைச்சர் உத்தரவிடுவார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : உத்தரவு 10—3—73-ல் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே ஒரு வேளை கண்டிராக்டர் இன்னும் சரியானபடி கிடைக்காமல் இருக்கலாம். எம்.எல்.ஏ. அவர்கள் அந்த வகையில் உதவி செய்யலாம்.

Microphone, etc., for Primary Health Centres

* 56 Q.—THIRU N. DENNIS
THIRU S. SANGUMUTHU THEVAR : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether Microphone, amplifier and record players have been purchased by the Health Services and Family Planning Department for the Primary Health Centres during 1973; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்வி எழவில்லை.

THIRU N. DENNIS : May I know whether the Government would consider that such an arrangement would be an effective method of propaganda for family planning?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, மைக்ரோபோன், ஆம்ப்ளிஃபையர் முதலானவைகளை வைப்பதன் மூலமாகவும், பாடல் தட்டுகளை அதிகமாக பயன்படுத்துவதன் மூலமாகவும், பாடல் தட்டுகளை அதிகமாகப் பயன்படுத்துவதன் நடைபெற வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் எல்லா ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களுக்கும் இவை வாங்கித் தரப்படவில்லை. இது ஒரு வகையான பிரச்சாரம். வானொலியில் ஒரு வகையான பிரச்சாரம் தொடர்ந்து நடைபெறுகிறது. இன்னும் அதுபற்றி அவ்வப்பொழுது பொது மக்கள் தலைவர்களுடைய பேச்சு பிரச்சாரமாக அமைகிறது. மக்களுடைய மனம் மெல்ல மெல்ல மாறத்தக்க வகையில் இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன்.

Supply of ice for Hospitals

* 57 Q.—THIRU N. DENNIS : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(*a*) whether there are proposals under the consideration of the Government to start an Ice Manufacturing Unit in the Public Sector for supply of ice to Hospitals in Madras City; and

(*b*) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இல்லை.

(இ) கேள்வி எழாது.

திரு. என். டென்னிஸ் : தலைவர் அவர்களே, இதன் விலை அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. மருத்துவமனைகளில் இதன் அவசியத்தை உணர்ந்து இதை உற்பத்தி செய்ய அரசின் சார்பில் ஒரு தொழிற்சாலை அமைக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இதனுடைய விலை அதிகரித்தாலும்கூட மருத்துவமனைகளில் இதற்காக ஆகக்கூடிய செலவு மிகச் சாதாரணமான செலவுதான். ஐஸ் உற்பத்தி

செய்வதற்காகவென்று ஒரு தனித் தொழிற்சாலை நிறுவ வேண்டிய அவசியம் இதுவரை உணரப்படவில்லை.

Seminar on linking of Cauvery with Ganges

* 58 Q.—THIRU N. K. PALANISWAMY : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(*a*) whether the Irrigation Engineers of the State Government have submitted any papers to the Seminar on the Scheme for linking of Cauvery with Ganges held in Delhi during January 1973; and

(*b*) if so, the details of the same?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : (அ) ஆம்.

(இ) இம்மாநில பாசனப் பொறியாளர்களால் இக்கருத்தரங்கில் இரு தொழில் நுட்ப ஆய்வு அறிக்கைகள் அளிக்கப்பட்டன. இத்தொழில் நுட்ப ஆய்வு அறிக்கைகளில் அடங்கியுள்ள முக்கிய விவரங்களாவன :—

(1) கோதாவரி நதியின் குறுக்கேயுள்ள போச்சம்பாடு நீர்த்தேக்கம் பாசன வசதி பெறும் வகையில் மாற்றுத் திட்டம் ஒன்றிற்கான முதன்மை ஆய்வுகள் செய்யப்படுதல்; இதனால் கீழுள்ள பகுதிக்கு நீரை இறைத்து அனுப்புவது தவிர்க்கப்படும்.

(2) காவிரியை கோதாவரி, கிருஷ்ணா ஆகிய நதிகளுடன் இணைக்கும் வேலையை முதல் கட்டத்திலேயே மேற்கொள்ளலாம். இப்பாசனப் பகுதியில் நீரை இறைத்து அனுப்ப வேண்டிய தேவையில்லாததால் கால்வாய் வெட்டும் வேலை முன்னேறிக் கொண்டு வருகையிலேயே இதனால் பயனடையலாம் என்பதாலும் மேற்படி வேலையை முதல் கட்டத்திலேயே மேற்கொள்ளலாம்.

(3) கேரள மாநிலத்தில் மேற்கு நோக்கிப் பாயும் ஆறுகளின் உபரி நீரை காவிரிக்குத் தென்புறமிருக்கிற பகுதிகள் பயனடையும் வகையில் கிழக்கு நோக்கித் தமிழகத்திற்குத் திருப்பி விடுதல்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : இந்தக் கருத்தரங்கில் கங்கை-காவிரி இணைப்புத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டால், தமிழ் நாட்டிற்குக் கிடைக்கக்கூடிய தண்ணீர் குறைவாக இருக்கும் என்ற ஒரு அபிப்பிராயம் சொல்லப்பட்டதா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: அப்படிச் சொல்லப்படவில்லை. தமிழ்நாட்டிற்கு லாபகரமாக இருக்கும்.

THIRU A. SUBRAMANIAM: In December last, the U.N. Team has studied the project and according to the Union Irrigation and Power Minister, Dr. K. L. Rao's statement before the Consultative Committee of Parliament in January last, the team was satisfied with the engineering part of the Project. According to Dr. K. L. Rao, the team was to visit India again in February, to examine the socio-economic aspects of the project. Did this visit take place and did the examination take place and if so, will the Government be pleased to state what the result of the examination is?

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGHAM: I am sorry, Sir. I do not have those details. The hon. Member could ask his party Member to put the question in Parliament.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திட்டத்தினால் நமது தமிழகத்திற்கு எவ்வளவு நல்ல வாய்ப்புகள் ஏற்படும், அது சம்பந்தமாக மத்திய அரசு நமக்கு எவ்வளவு பணம் தருவார்கள், மாநில அரசு ஏதாவது பணம் கொடுக்க வேண்டி வருமா இந்தத் திட்டத்திற்கு என்ற விவரங்களை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: பணத்தைப் பற்றி பிரச்னை இப்பொழுது எழவில்லை. தண்ணீரை பம்பு செய்வதன் மூலம் கொண்டுவர முடியுமா, இல்லையா என்ற பிரச்னை வந்தது. பம்பு செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை. கால்வாய் மூலமாகவே கொண்டுவரலாம். இதைப் பரிசிலனை செய்து, ஆராய்ச்சி செய்து, இறைக்க வேண்டிய அவசியமில்லாமல் கால்வாய் மூலமாகவே கொண்டுவரலாம் காவிரி–கங்கை இணைக்கப்படும்பொழுது என்று பொறி இயல் வல்லுநர்கள் அறிக்கை தந்திருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி மத்திய அரசு பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

திரு. என். கே. பழனிசாமி: சர்க்கார் ஏற்கெனவே இந்தத் திட்டத்தை அங்கீகரித்து இதை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவதற்கு ஒரு கமிட்டி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதா? சர்க்கார் இந்த கங்கை-காவிரி இணைப்புத் திட்டத்தை ஆதரிக்கிறது என்று சொன்னால் உடனடியாகப் பெண்ணையாற்றைக் காவிரியோடு இணைக்கக் கூடிய முறையில் சர்க்கார் ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: காவிரிக்குத் தண்ணீர் வருகிற பிரச்னை இன்னும் எழவில்லை. இப்பொழுது கொள்கை அளவில் கங்கை-காவிரி இணைப்பு ஏற்றுக்கொள்ளப் மு.ப. 9-30
பட்டிருக்கிறது. அதற்கான ஆய்வுகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆய்வுகள் நடப்பதற்கு முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. முடிவு பெறவில்லை. முடிவு பெற்ற பிறகு தண்ணீரை எங்கே விடுவது என்பது பற்றியும் அந்த ஆய்வில் முடிவெடுக்கப்படும்.

திரு. வை. பாலசுந்தரம்: தலைவர்களே, இந்த கங்கை–காவிரி இணைப்புத் திட்டம் இன்னும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. ஆனால் அங்கே இருக்கின்ற ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்தத் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருப்பதைப் போல பிரச்சாரம் செய்து ஆதாயம் தேட முனைகிறார்கள் என்பது அமைச்சரவர்களுக்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: அதுபற்றிய விபரம் எனக்குத் தெரியாது. இந்தத் திட்டம் இன்றைக்கு ஆரம்பிக்கப் பட்டால்கூட முடிவடைவதற்கு 30 ஆண்டு காலமாகும்.

திரு. கே. கந்தசாமி: இந்த கங்கை-காவிரி நீருடன் மேற்குக் கரையில் அதாவது அரபிக் கடலில் போய் விழுகின்ற நீரையும் இணைத்தால், அந்த நீரையும் கிழக்கே திருப்பி விட்டால் வறண்ட பகுதிகளாகிய மதுரை, இராமநாதபுரம் போன்ற மாவட்டங்களுக்கு பயன்படும். அதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: இந்த இணைப்புத் திட்டம் வெற்றிகரமாக நடைபெற்றால் நிச்சயமாகப் பலன் அடையும்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா: இந்தத் திட்டம் வெற்றிகரமாக நடைபெற்று முடிந்தால், தமிழ்நாட்டில் எவ்வளவு ஏக்கர் நிலம் அதிகமாகப் பாசன வசதி அடையும்? அதன் மூலம் நாம் செலவு செய்கின்ற தொகையைவிட அதிகமான வருவாய் பெற்று, நல்ல ஆதாயம் இருக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி பொருளாதார அடிப்படையில் கணக்கிட்டுப் பார்த்ததில், சாத்தியமாக இருக்குமென்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி: தலைவரவர்களே, அந்த கருத்தரங்கிலே நமது மாநிலப் பொறியாளர்கள் மூன்று கருத்துக்களை வைத்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். இந்த கருத்துக்களைச் சொல்லும்போது பக்கத்து மாநிலங்களில் உள்ளவர்கள் மறுப்பு ஏதாவது தெரிவித்தார்களா? அல்லது அவர்களைக் கலந்துதான் இந்தக் கருத்துக்கள் சொல்லப் பட்டனவா? அல்லது தனிப்பட்ட முறையிலே இந்தக் கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, அரசிடம் இருக்கிற தகவல், இந்தக் கருத்துக்கள் அரசாங்கத் தரப்பட்டன. அரசு இந்தக் கருத்துக்களை மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி வைத்தது. மத்திய அரசு அவை சரியான கருத்துக்கள் என்று ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதாகத் தகவல் இருக்கிறது.

THIRU K. S. KOTHANDARAMAIAH: Sir, as per the present scheme given by Dr. K. L. Rao, after Sreesailam, the Ganga-Cauvery water comes to Chingleput district and again is taken to Mettur Dam which is on a higher level and involves elaborate pumping system. The useful and proper scheme would be to bring the Ganga water through Hosur taluk as the Cauvery flows at the border of Hosur taluk and very close to Hoganekal so that Dharmapuri, Coimbatore and North Arcot districts would be benefited by the water and then again it can be broght to Chingleput district. By this method there will be no waste of time and money. I request the Hon. Minister for Public Works to refer this to the State Engineers for proper and complete investigation. I want to know if this will be done.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, கங்கை-காவிரி இணைப்பு வேலை நடைபெறும்போது, தமிழ்நாட்டில் மேட்டூரில்தான் இணைக்கப்படும் என்று கருத்தரங்கிலே சொல்லப் பட்டது. கல்லணையில் கொண்டுவந்து இணைத்தால், தண்ணீரை 'பம்ப்' செய்யாமலே வாய்க்கால் வழியாக வந்து பாயும் என்று பொறியியல் வல்லுநர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

சென்னை நகரைச் சுற்றி வட்டப் பாதை.

*59 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா:

திரு. என். டென்னிஸ்: மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

சென்னை நகரைச் சுற்றி வட்டப்பாதை ஒன்று அமைத்திடும் திட்டம் ஏதேனும் அரசு பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: ஆம்.

திரு. என். டென்னிஸ்: இந்த வட்டப் பாதை அமைப்பதால் அரசாங்கத்திற்கு எவ்வளவு செலவு ஏற்படும்? டூரிஸ்ட் போக்குவரத்திற்கு இந்தப் பாதை பெரிதும் உபயோகமாக இருப்பதால் விரைவிலே அமைக்கப்படுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: இந்த வேலை அநேகமாக அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படும் என்று தெரிகிறது.

The estimated cost is Rs. 3.2 crores and Rs. one crore respectively.

வியாசர்பாடிப் பகுதியில் செல்லும் தேசிய நெடுஞ்சாலை

*60 வினா—திரு. கா. வேழவேந்தன்: மாண்புமிகு பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) வியாசர்பாடிப் பகுதியில் ஜி.என்.டி. நெடுஞ்சாலை மிகவும் குறுகலாக உள்ளதால் போக்குவரத்துக்கு இடையூறாக உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், இப்பகுதி எப்போது அகலப்படுத்தப் படும்?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: (அ) ஆம்.

(ஆ) இவ்வேலைக்காக 1973-74-ம் ஆண்டில் இரண்டு லட்ச ரூபாய் செலவு செய்ய அரசு அனுமதி வழங்கி இருக்கிறது.

திரு. கா. வேழவேந்தன்: தலைவரவர்களே, இந்த வியாசார்பாடி பகுதியில் மாற்றுப் பாதை அமைக்க நிலத்தைக் கையகப் படுத்துவதில் அதிகக் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அதை விரைவுபடுத்தி, போக்குவரத்து நெரிசலைத் தவிர்க்க அரசு உரிய நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: 1973–74-ம் ஆண்டில் வேலை நடைபெறுவதற்காகப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வேலையிலே ஏற்படுகிற காலதாமதம் தவிர்க்கப்படும். வேலை விரைவிலே முடிவடைய உரிய நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

கரிசல்குளம் கிராம பாசனக் குளம்

* 61 வினா—**திரு. சோ. அழகர்சாமி:** மாண்புமிகு பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா:

(அ) திருநெல்வேலி மாவட்டம் கோவில்பட்டி ஒன்றியத்தைச் சேர்ந்த கரிசல்குளம் கிராமத்தில் தற்போது தூர்ந்து போயுள்ள பாசனக் குளத்தைப் புதுப்பிக்க அரசு திட்டமிட்டுள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், வேலை எப்போது துவக்கப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: (அ) & (இ) திட்டம் பரிசீலிக்கப்பட்டு, தற்காலிகமாகக் கைவிடப்பட்டுள்ளது.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: இந்த இடத்தில் ஏற்கெனவே ஜமீன் காலத்திலே ஒரு பாசனக் கண்மாய் இருந்தது. பின்னர் அது தூர்ந்துபோய்விட்டது. இப்போது குறைந்த செலவிலேனும் அந்தக் கண்மாயைப் புதுபித்து, அந்தப் பகுதியிலுள்ள மானாவாரி நிலத்தை நஞ்சையாக்கினால் உற்பத்தி பெருகி, உணவுப் பற்றாக்குறை தீர வழி ஏற்படும். ஆகவே, மீண்டும் இந்தத் திட்டத்தை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: இந்தத் திட்டத்தினால் பயனடையும் நிலம் 36 ஏக்கர் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காகும் செலவு 53,000 ரூபாய் என்றும் கணக்கிடப் பட்டிருக்கிறது. செய்கின்ற செலவுக்கு ஏற்ற வகையில் வருவாய் கிடைக்குமா என்று பார்த்ததில், ஒரு டன் உற்பத்திக்கு

2,944 ரூபாய் செலவாகும் என்று தெரிகிறது. ஆகவே, பொருளாதார அடிப்படையில் இத்திட்டம் பயனுடையது அல்ல என்று கருதி, கைவிடப்பட்டது. நமது பொருளாதார நிலைமை சீர்படும்போது மீண்டும் பரிசீலனை செய்யலாம்.

Rationalisation of levy of Sales Tax

* 62 *Q.*—THIRU N. DENNIS:
THIRU N. K. PALANISWAMY: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(*a*) whether the rationalisation of Sales Tax structure has been undertaken in this State; and

(*b*) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: தலைவரவர்களே,

(அ) ஆம்.

(இ) வணிக வரிகள் சட்டங்களையும் விதிகளையும் எளிதாக்கிச் சீரமைப்பதற்கான சாத்தியக் கூறுகள் பற்றி ஆய்வு செய்ய சிறப்புப் பணி அதிகாரி ஒருவரை அரசு நியமித்துள்ளது. விற்பனை வரி மேல்முறையீட்டு நடுவர் மன்றம் அதன் ஆளுகைக்குட்பட்ட மேல்முறையீட்டு நீதி மன்றங்கள் உட்பட, வணிக வரித் துறையின் நிர்வாக அமைப்பு குறித்து ஆய்வு செய்யுமாறும் அந்த அதிகாரி கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளார்.

திரு. என். டென்னிஸ்: தலைவரவர்களே, அந்தக் கமிட்டி எப்போது அறிக்கை சமர்ப்பிக்கும்? அந்த அறிக்கை சபையில் வைக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: இந்த ஆண்டு ஒருமுனை விற்பனை வரி விதிப்பதுபற்றி ஆலோசித்திருக்கிறதா? அறிக்கை வந்த பின்னல் மேற்கொண்டு முடிவு செய்யப்படும்.

திரு. கே. எ. வகாப்: தலைவரவர்களே. இந்தக் குழுவானது ஒருமுனை விற்பனை வரி விதிப்பதுபற்றி ஆலோசித்திருக்கிறதா? இல்லை என்றால் அந்தவிதத்திலே அறிக்கை வேண்டுமென்று அரசாங்கம் கேட்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: அதுபற்றியும் ஆலோசிக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

[1973 ஆகஸ்ட் 7

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : தலைவரவர்களே, இந்த ஒருமுனை விற்பனை வரி இல்லாததனால், வரி விதிப்பு அதிகாரிகள் தங்கள் சொந்த அபிப்பிராயப்படி நிர்ணயம் செய்கிறார்கள். அதனால் அதிக வரி விதிக்கப்பட்டு, தொந்தரவுகளுக்கு ஆளாகிறார்கள் என்று அரசாங்கத்திற்கு ஏதாவது கம்ப்ளெயின்ட் வந்திருக்கிறதா ? பல பண்டங்களுக்கு ஒருமுனை விற்பனை வரி விதித்தால் அரசாங்கத்திற்கு இன்னும் அதிகமான வருமானம் கிடைக்கும் என்று தெரிகிறது. அதைப்பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யுமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : அதிக வரி விதிக்கப்படுகிறது என்று சொல்வது சரியல்ல. நியாயமான முறையில்தான் உரிய வரி விதிக்கப்படுகிறது. ஒருமுனை விற்பனை வரியினால் என்னென்ன பலன் கிடைக்கும் என்று பரிசீலனை செய்யலாம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சார், இந்தக் குழுவிலே எத்தனைபேர் இருக்கிறார்கள் ? அவர்களில் அஃபிஷியல்ஸ் எத்தனை பேர் ; நான் அஃபிஷியல்ஸ் எத்தனை பேர் ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, அது 'ஒன் மேன் கமிஷன்'. அதற்குத் தலைவர் திரு. என். பி. சீனிவாசன், ஐ.ஏ.எஸ். ; செயலாளர் திரு. நரசிம்மன், ஐ. ஏ. எஸ்.

Renovation of Mosques

* 63 Q.—THIRU N. DENNIS : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether it is a fact that steps have been taken by the Government to renovate important and ancient Mosques in the State; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே,

(அ) ஆம்.

(இ) அதன் விபரங்கள் பற்றி இன்னும் முடிவு செய்யப்படவில்லை.

1973 ஆகஸ்ட் 7]

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : தலைவரவர்களே, 500 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட பாழடைந்த பள்ளிவாசல்கள் எத்தனை இருக்கின்றன என்ற புள்ளிவிபரங்கள் ஏதாவது இருக்கின்றனவா ? பண்டைக்காலம் முதலே சிறப்புப் பெற்று, ஆனால் பழுதடைந்திருக்கும் பள்ளிவாசல்களைப் புதுப்பிப்பதற்காக நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றனவா அல்லது புதிதாகக் கட்டுவதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றனவா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : பள்ளிவாசல்களை புதிதாகக் கட்டுவதற்கான திட்டம் இல்லை. மராமத்து செய்வதற்காகத் தான் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. 'ரென்னவேஷன் ஆஃப் மாஸ்க்' என்றுதான் கோரப்பட்டிருக்கிறது. அதுபற்றி வக்ஃப் போர்டிடம் அபிப்பிராயம் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது.

The Secretary has submitted a report stating that the renovation work of the Wakf Institutions would be entrusted to a committee to be appointed by the Wakf Board which will be called the Wakf Board Renovation Committee. Each Committee shall consist of seven members one of whom shall be the Tamil Nadu Wakf Board Member of the district in which the institution concerned is situated and in case the member pleads his inability to serve on the committee, a nominee of the Wakf Board shall be included. The Superintendent of the Wakf Board of the zone shall be another member and he shall be the Secretary of the committee. The remaining five members will be the office-bearers of the concerned Wakf Board as well as members of the public of the locality. The accounts shall be operated jointly by both the President and the Secretary. இந்த விவரங்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இன்னும் அதுபற்றி முடிவு செய்யப்படவில்லை.

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவரவர்களே, வக்ஃப் போர்டின் பொருளாதார நிலைமை சரியாக இல்லாததனால் அவர்கள் உதவி செய்ய முடியாது என்று கூறப்படுகிறது. அதனால் அரசாங்கமே அதிகப் பணத்தை இப்படிப்பட்ட நல்ல காரியங்களுக்குச் செலவு செய்து, நூற்றுக்கணக்கான பள்ளிவாசல்களைப் புதுப்பிக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : இதுபற்றிய விசாரணை நடந்திருக்கிறது. அதிகாரிகள் விசாரித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் என்ன அறிக்கை தந்தார்கள், குற்றச்சாட்டுகளைப் பற்றி என்ன கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் ?

மாண்புமிகு அ. பெ. தர்மலிங்கம் : சிங்காநல்லூர் நகராட்சி மன்றத் தலைவர் மீது குற்றச்சாட்டுகள் கொண்ட புகார் மனு ஒன்று அந்நகராட்சி மன்ற 14 உறுப்பினர்களால் கையொழுத்திடப்பட்டு 19-9-1972 இல் அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டது. இந்தப் புகார் மனு மீது நகராட்சி மன்ற இயக்குநர் அவர்களின் விரிவான அறிக்கை கோரப்பட்டது. நகராட்சி மன்ற இயக்குநர் அவர்கள் தனது கூட்டு இயக்குநரை சிங்காநல்லூருக்கு அனுப்பி குற்றச்சாட்டுகளை நன்கு ஆராய்ந்து, நேர்முக விசாரணை நடத்தி தனது அறிக்கையினை அரசுக்கு அனுப்பியுள்ளார்கள். குற்றச்சாட்டுகளும், அதன் மீதான அறிக்கையும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : அரசுக்குப் புகார் அனுப்பி வெகு நாட்களாகிவிட்டன. அரசின் முடிவு விரைவில் அறிவிக்கப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : இன்னும் ஓரிரு நாட்களில் அறிவிக்கப்படும்.

பழைய ஜெயங்கொண்டத்திலுள்ள தச்சுப் பட்டறை

* 66 வினா—**திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் :** மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

திருச்சி மாவட்டம், கிருஷ்ணராயபுரம் ஒன்றியம், பழைய ஜெயங்கொண்டத்திலுள்ள தச்சுப்பட்டறையை தமிழ்நாடு கதர் கிராமத் தொழில் பிரிவிற்கு மாற்றும் திட்டம் ஏதேனும் அரசு பரிசீலனையில் உள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : இல்லை.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : இந்தத் தச்சுப்பட்டறை ஓராண்டாக நட்டத்தில் நடக்கிறது. இதுபற்றி மறுபரிசீலனை செய்யப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : திருச்சி மாவட்டம், கிருஷ்ணராயபுரம் ஒன்றியம், பழைய ஜெயங்கொண்டத்திலுள்ள தச்சுப்பட்டறை நஷ்டத்தில் வேலை செய்கிறது. இதுபோன்ற பட்டறைகளின் தொழில் மற்றும் நிர்வாகக் கட்டுப்பாட்டை கதர் வாரியத்தின் கீழ் கொண்டுவரவும் அப்பட்டறைகளின் கண்காணிப்பு ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடமே இருந்து வரவேண்டும் என்றும் அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

Kotturpuram Housing Scheme

* 67 Q.—THIRU S. SANGUMUTHU THEVAR : Will the Hon. the Minister for Labour be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that the Housing and Urban Development Corporation, New Delhi, have undertaken to finance the Kotturpuram project of the State Housing Board; and

(*b*) if so, the details thereof?

THE HON. THIRU K. RAJARAM : (*a*) Yes.

(*b*) Housing and Urban Development Corporation Limited has sanctioned a sum of Rs. 195 lakhs. The HUDCO has so far released Rs. 39 lakhs for the Scheme. Further amounts will be released every quarter in the course of completion of the scheme.

கோவையில் குடிசை மாற்றுப் பணிகள்

* 68 வினா—**திரு. சு. துரைசாமி :** மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

கோவையில் குடிசை மாற்று வாரியத்தின் மூலம் வீடு கட்டும் திட்டம் இந்த ஆண்டில் எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதற்கான செயற்குறிப்பு ஏதேனும் ஆய்விலுள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : சென்னை மாநகரத்தில் மட்டுமே தற்சமயம் குடிசை மாற்று வாரியம் பணிபுரிந்து வருகின்றது. வெளியூர்களில் குடிசைப் பகுதி மாற்றும் திட்டங்கள் தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்தால் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. கோவைப் புகார் பகுதியிலும் கோவை நகர வின்சென்ட் சாலைப் பகுதியிலும், தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலம் புதிய குடியிருப்புகள் கட்டுவதற்கான செயற்குறிப்புகள் அரசின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகின்றன.

திரு. சு. துரைசாமி: கோவை நகரத்தில் சுமார் பத்து இடங்களில் குடிசைப் பகுதிகள் இருக்கின்றன. குடிசைவாழ் பகுதியில் உள்ள மக்களுக்கு குடிசை மாற்று வாரியத்தின் மூலமாக இன்னும் விரிவாக வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க அரசு உடனடியாகத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுமா ?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தமிழகத்தில் கோவை நகரத்தில்தான் அதிகமான இடங்களில் குடிசை மாற்று வாரியத்தின் மூலமாக வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படுகின்றன. குறிப்பாக லிங்கா கௌடர் தோட்டம் 286 குடியிருப்புகள், பாலையன் தோட்டம் 290 குடியிருப்புகள், பேரூர் சாலையின் வட பகுதி 938, பேரூர் சாலையின் தென் பகுதி 677, வின்சென்ட் சாலை 210, சித்தாப்புதூர் பகுதி 150, சிலாட்டர் ஹவுஸ் பகுதி 246—ஆக மொத்தம் 2,797 ஆகும். திட்டத்தட்ட 187.32 லட்சத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, on a point of clarification. The answer given by the Hon. Minister is confusing to the House. He said that in Coimbatore, the Slum Clearance Board has constructed houses. He also said that the Tamil Nadu Housing Board has done some work. There is only one Slum Clearance Board in Madras. Will the Hon. Minister clarify the answer?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: குடிசை மாற்று வாரியம் என்பது சென்னை நகரத்தில் மட்டும்தான் குடிசைப் பகுதிகளில் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க செயல்படுகிறது. மற்ற இடங்களில் எல்லாம் தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம்தான் குடிசைப் பகுதிகளின் மேம்பாட்டுக்காகப் பணியாற்றி வருகிறது.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: வீட்டு வசதி வாரியம் என்பது மாநிலம் முழுவதும் பரவியிருக்கிறது. குடிசை மாற்று வாரியம் சென்னை நகரத்தில் மட்டும் இருப்பது என்றார். ஏன் குடிசை மாற்று வாரியத்தின் பணியும் மாநிலம் முழுவதும் பரவிச் செயல்படக்கூடாது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: இந்தியாவிலேயே குடிசை மாற்று வாரியம் என்பது தமிழ்நாடு ஒன்றில்தான் இருக்கிறது. ஆகவே முதலமைச்சர் அவர்கள் குடிசை மாற்று வாரியத் திட்டங்கள் மாவட்ட அளவில் உருவாக்கப்பட வேண்டுமென்று

ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை வீட்டு வசதி வாரியத்திற்குத் தருகிறார்கள். அந்தத் தொகை மாவட்ட வாரியாகக் கடந்த இரண்டாண்டுகளாக பல திட்டங்களைச் செயல்படுத்த செலவிடப்பட்டு வருகிறது. மாவட்ட அளவில் இன்றையதினம் நமது மாநிலம் குடிசை மாற்று வாரியத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதுபோல் வேறு எங்கும் செயல்படுத்தப்படவில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கோவை செழியன்: இப்போது குடிசை மாற்று வாரியத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். ஆனால் ஆயிரக்கணக்கான கிராமங்களில் இன்னும் எத்தனையோ ஏழைகள் தங்க இடமின்றி, குடிசைகள் கூட இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்குக் குடிசை போட்டுக்கொள்ள சொந்த நிலமும், அந்த நிலத்தில் குடிசை போடப் பணமும் கொடுக்க இந்த அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: குடியிருப்புச் சட்டம் எனக் கொண்டுவந்து இந்த மன்றத்தில் நிறைவேற்றி விவசாயக் கூலிகள் அத்தனை பேர்களுக்கும் அவர்கள் வசிக்கிற அடிமனைகளைச் சொந்தமாக்கி, பட்டா வழங்கியிருப்பதை இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாக நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அரசாங்க புறம்போக்கு நிலங்களை நிலமற்றவர்களுக்கு வீட்டு மனைக்காகப் பட்டா வழங்கி வருவதையும் எல்லோரும் அறிவார்கள். கிராமப் புறங்களில் நல்ல முறையில் வீடுகள் அமைய வேண்டும் என்பதற்காகவே சில திட்டங்கள் வகுத்திருக்கிறோம். ஏராளமான விண்ணப்பங்கள் அந்தத் திட்டங்களின்கீழ் இப்போது வந்து கொண்டிருக்கின்றன.

திரு. கே. என். குமாரசாமி: குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு வீட்டு வசதியை உண்டாக்கிக் கொடுக்க மத்திய அரசாங்கம் இப்போது ஒரு திட்டம் தீட்டியிருக்கிறதே. அந்தத் திட்டம் இப்போது தமிழ்நாட்டில் செயல்பட்டு வருகிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: அவர்கள் எந்தத் திட்டத்தை மனதில் வைத்துச் சொல்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. மத்திய அரசாங்கத்திடம் இருப்பது அர்பன் ஹவுசிங் டெவெலப்மெண்டு கார்ப்பரேஷன் மூலமாக 50 ஆயிரம்

பேர்களுக்கும் அதிகமாக மக்கள் உள்ள நகரங்களை விரிவுபடுத்தவும், அழகுபடுத்தவும் அவர்கள் தொகை தருகிறார்கள். வேறு எந்தத் திட்டமும் என் கவனத்தில் இல்லை.

New buses for express services

*69 Q.—THIRU DR. H. V. HANDE : Will the Hon. the Minister for Transport be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to replace all the old express buses with new ones; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : விரைவுப் பேருந்துகள் 2 அல்லது 3 ஆண்டுகள் ஓடிய பிறகு அல்லது 1,15,000 மைல்கள் ஓடி முடித்த பிறகு அகற்றப்பட்டு அவற்றிற்குப் பதிலாக புதிய பேருந்துகளை விடுவது என்று துறை முடிவு செய்துள்ளது. ஆகவே, அதற்கேற்றவாறும் தேவைப்படும்போதும் அவை அகற்றப்பட்டு அவற்றிற்குப் பதிலாகப் புதிய பேருந்துகள் விடப்படும்.

DR. H. V. HANDE : Sir, will the Hon. Minister consider the proposal to replace old long distance buses by new buses? If necessary, they can be transferred to short distance routes. Then only the passengers can be sure of reaching their destination. There was such a proposal under the consideration of the previous Ministry. So, will the Government consider that the safety and dependability of the long distance passengers are properly looked after by the department concerned?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்த அந்தக் கருத்தின்படியேதான் புதிதாக வாங்கப்படுகின்ற பேருந்துகளை முதலில் நீண்ட வழித்தடங்களிலும் ஓராண்டு, அல்லது ஈராண்டுகள் ஆனபிறகு அதே பேருந்துகளை மாவட்ட வழித் தடங்களிலும், நகர வழித் தடங்களிலும் விடுவது என்றும், ஆக, நீண்ட வழித் தடங்களில் புதிய பேருந்துகளை விடுவது என்பதை அரசு கொள்கை அளவிலே ஒத்துக்கொண்டு செயல்படுத்தி வருகிறது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, நீண்ட தூர எக்ஸ்பிரஸ் பஸ்களிலே சில நேரம் பேருந்துகள் பழுதாகி விடுகின்றன, டயர் வெடித்து விடுகிறது, சீட்டுகள் வசதிக் குறைவாக இருக்கின்றன. சீட்டுகளை 3, 2 என்று வைத்திருக்கிறார்கள். பழுதுகளை நீக்கி, 2, 2 என்று சீட்டுகளையும் குறைத்து பேருந்துகளைவிட அரசாங்கம் உடனடியாக வேண்டிய ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, சீட்டுகளைப் பொறுத்தவரையிலே குறைத்து, அதிக வசதிகளைப் பயணிகளுக்கு அளிக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே, 3, 2 என்று இருப்பதை 2, 2 என்கின்ற அளவிலே அமைக்கலாம் என்று அரசு திட்டமிட்டு, அப்பணி படிப்படியாக மேற்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அந்தக் கஷ்டங்கள் இனிமேல் இருக்காது. புதிய பேருந்துகளை விடுவதில் போதுமான அளவுக்குப் பேருந்துகள் கிடைக்காத காரணத்தினால் பழைய பேருந்துகள் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன. கிட்டத்தட்ட 48 பேருந்துகள் மூன்றாண்டுகளுக்கு மேலாக ஓடிக்கொண்டு பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. கூடிய விரைவிலே அவைகளும் மாற்றியமைக்கப்படும்.

பள்ளபட்டியில் விரைவுப் பேருந்து பயணச்சீட்டு பதிவு அலுவலகம்

*70 வினா—**திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் :** மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

பள்ளபட்டி நகரில் அரசுப் போக்குவரத்துப் பேருந்துகளுக்கு முன்கூட்டியே பயணச் சீட்டு அளிக்க Booking Stall அமைக்கும் செயற்குறிப்பு அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : இல்லை.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : சென்ற கூட்டத் தொடரில் சென்னையிலிருந்து பள்ளபட்டி வழியாகப் பழனிக்கு ஒரு துரிதப் பேருந்து விடுவதாக வாக்குறுதி தந்தார்கள். அது இதுவரை நடைமுறைக்கு வரவில்லை. கடந்த 2 ஆண்டுகளாக உள்ள அந்தக் கோரிக்கையை அமைச்சர் அவர்கள் இனியாவது கவனிப்பார்களா?

[1973 ஆகஸ்ட் 7

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, கொடுத்த வாக்குறுதிகள் நிறைவேற்றப்படும்.

Building for Hindu Religious Endowments Office at Kancheepuram

*71 Q.—THIRU S. SANGUMUTHU THEVAR: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased to state—

(a) whether there is any proposal under the consideration of the Government to construct a building for the Office of the Assistant Commissioner, Hindu Religious and Charitable Endowments Department at Kancheepuram; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: (அ) & (இ) இந்து சமய அறநிலைய ஆட்சித் துறை உதவி ஆணையர், துணை ஆணையர் ஆகியவர்களுக்குக் குடியிருப்புகள் மற்றும் அலுவலகம் புதிதாகக் கட்டுவதற்கான பணித் திட்டத்திற்கு அரசு ஒப்பளித்துள்ளது. விஷ்ணு காஞ்சி சர்வே எண். 262-ல் மாவட்ட ஆட்சியாளர் அலுவலகத்திற்குப் பின்புறம் இடம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அதற்காக ஒரு மதிப்பீடு ரூ. 1,53,000-க்கு ஒப்பளிக்கப்பட்டுள்ளது; கட்டிட வேலைக்கான ஒப்பந்தப் புள்ளிகள் கேட்கப்பட்டு பரிசீலனையில் இருக்கின்றன.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவர் அவர்களே, ஒவ்வொரு இடத்திலேயும் அசிஸ்டெண்டு கமிஷனருக்காகத் தனியாகக் கட்டிடத்தைக் கட்டி, பணத்தை முடக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறதா? அரசாங்க இலாகாக்கள் இருக்கின்ற கட்டிடத்தை இந்த இலாகாகளுக்குப் பயன்படுத்துவதிலே என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது என்பதை அரசு தெரிவிக்குமா? இப்படி அதிகாரிகளுக்கு வீடு கட்டுவதுடன் கோயில் சிப்பந்திகளுக்கு வீடு கட்டும் திட்டம் ஏதாவது அரசு தயாரித்துள்ளதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: தலைவர் அவர்களே, பண வசதி உள்ள கோயில்களில் சிப்பந்திகளுக்குக் குடியிருப்பு வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது. செய்துகொண்டு வருகிறோம். ஆனால், வாடகைக் கட்டிடங்களில் உள்ள அலுவலகங்கள் அல்லது குடியிருப்புகளுக்கு அதிகப்படியான வாடகையை நாளுக்கு நாள்

1973 ஆகஸ்ட் 7]

கொடுக்க வேண்டியிருப்பதால் தான். நம்முடைய துறையிலே போதுமான பணம் சேர்ந்து இருக்கின்ற காரணத்தால் அங்கங்கு கட்டிடங்கள் கட்ட முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன.

Jagannatha Nagar Sundara Vinayagar Koil

*72 Q.—THIRU S. SANGUMUTHU THEVAR: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased to state—

(a) whether the "Kreedam" of Sundara Vinayagar Koil at Jagannatha Nagar, Arumbakkam was reported to the police to be lost about December 1972; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: (அ) ஆம்.

(இ) ரூ. 30 மதிப்புடைய வெள்ளி முலாம் பூசப்பட்ட கிரீடம் களவாடப்பட்டது. இதுபற்றி காவல் நிலையத்தில் புகார் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

Kumbakonam Sarangapani temple car

*73 Q.—THIRU R. R. MUNUSAMI: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased to state—

(a) whether steps have been taken to run the temple car of Sri Sarangapani Devasthanam at Kumbakonam during 1973; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: (அ) ஆம்.

(இ) இத்திருக்கோயிலின் தேரினை அரசு தொழில் நுட்ப அலுவலர்கள் பார்வையிட்டு அதனைத் தற்போதைய சூழ்நிலைகளுக்கேற்பப் புதுப்பிக்க வேண்டும். ஓட விடுவதற்குரிய சாத்தியக் கூறுகளையும், வழிமுறைகளையும் ஆராய்ந்து வருகின்றனர்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: சார், இப்படிப்பட்ட பழம்பெரும் தேர்களை எல்லாம் ஏதோ ஓட விடப்போகிறார்கள் என்று செய்தியைப் பார்த்தோம். இப்படி ஓடவிட்டால் பழைய கலைப் பொருள்களை நாம் இழந்து விடுவோம். ஆகவே, அப்படிப்

[1973 ஆகஸ்ட் 7

பட்ட கலைவண்ணத் தேர்களை, இலாகாவிலே ஒரு பகுதியிலே பார்வைக்கு வைத்துவிட்டு புதிதாகத் தேர்களைச் செய்ய இந்த அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: தலைவர் அவர்களே, இப்படிப்பட்ட சிறப்புத் திறமை வாய்ந்த தேர்களை எல்லாம் ஏலம் விடக் கூடாது என்று ஏற்கனவே அரசு தடைப்படுத்தி இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி (*) இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

(3) ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்

விவசாயிகளின் போராட்ட செயல் கமிட்டியினர் கோட்டைக்கு முன்னால் ஆகஸ்டு 2-ம் தேதி கைது செய்யப்பட்டிருப்பதும், அவர்களது கோரிக்கை ஏற்கப்படாமல் இருப்பதும் குறித்து

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விவசாயிகளிடம் கடன் வசூலிப்பதில் அரசு காட்டும் கெடுபிடிகளைச் சுட்டிக்காட்ட தலைமைச் செயலகத்தை நோக்கி வந்த விவசாயத் தலைவர்கள் கைது செய்யப்பட்டது குறித்து விவாதிக்க பேரவையின் 42-வது விதியின் கீழ் திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார், டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு. வ. ஆர். மாரிமுத்து, திரு. ஏ. சுப்பிர மணியம், திரு. கே. என். குமாரசாமி, திரு. என். கே. பழனிசாமி, திரு. எஸ். அழகர்சாமி, திரு. எஸ். வடிவேல், திரு. மணலி சி. கந்தசாமி, திரு. ஏ. கே. சுப்பையா, திரு. பி. வெங்கடசாமி ஆகிய 11 உறுப்பினர்கள் ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது எப்படி அவையை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டிய அளவுக்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதை மட்டிலும் சுருக்கமாகக் கூறுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1973 ஆகஸ்ட் 7]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவர் அவர்களே, அண்மையிலே விவசாயச் சங்கப் பிரதிநிதிகள் இந்த மாதம் 2-ம் தேதியன்று மறியல் நடத்த வேண்டுமென்று முடிவெடுத்த முறையிலே கிளர்ச்சி நடந்தது. விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்திருக்கின்ற வாக்குறுதிகள் அத்தனையும் காப்பாற்றப் படவில்லையென்றும், கெடுபிடிகள் தொடர்ந்து நடந்து கொண்டிருக்கின்றன என்ற காரணத்தையும் சுட்டிக்காட்டி, அவர்கள் முன்பு கொடுக்கப்பட்ட வாக்குறுதிகள் மீறப்பட்டன என்ற காரணத்தால் இந்த நடவடிக்கைக்கு வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு சிறைச்சாலையில் அடைக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த நேரத்திலே அவர்களைப் பார்க்க வேண்டுமென்று நினைத்தால் அதற்கு அனுமதி மறுக்கப்பட்டு வருகிறது. அது மட்டுமல்லாமல், அவர்களுக்கு அன்று 2-ம் தேதியன்று கைது செய்தபோது, இருந்த ஆடைகளை மாற்ற ஏற்பாடு செய்யவில்லை. அதுமட்டுமல்லாமல், அவர்களை ஏதோ மற்ற குற்றவாளிகளைப் போல் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற புகார்களெல்லாம் வந்த வண்ணமாக இருக்கின்றன. இப்படிக் கொடுமையாக நடத்துவது சரியல்ல என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுவதற்கும் இன்று விவசாயிகள் மத்தியிலே இருக்கிற நிலைமையைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்கும் இந்த அவையின் பிற அலுவல்களை ஒத்திவைப்பது சிறப்பாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

தற்போதுள்ள நிலையில் விவசாயிகளுக்குப் பலவிதமான கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. பெற்ற கடன்களைக் கொடுக்க வசதி யில்லாத காரணத்தால் அதைத் தள்ளிப் போட வேண்டுமென்று நியாயமான முறையிலே, சமாதான முறையிலே அவர்கள் கிளர்ச்சி செய்கிறார்களே தவிர, இதிலே எந்தவிதமான வேறு உணர்ச்சியும் தூண்டப்படவில்லை. ஆகவே, இதை மனிதாபிமானப் பிரச்சினையாகக் கருதி, கௌரவப் பிரச்சினையாகக் கருதாமல் கவனிக்க வேண்டும், அதற்காக அவையை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[1973, ஆகஸ்ட் 7

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தின்மீது சுருக்கமாக ஓரிரண்டு கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

I have given notice of the following adjournment motion :—

'I move that the business of this House stands adjourned to discuss a matter of urgent public importance, namely, the arrest of a number of members of the Action Committee of the Tamil Nadu Agriculturists' Association on 2nd August 1973, near the Fort St. George.'

இப்பொழுது, அங்கே அவர்கள் சிறையிலே வைக்கப்பட்டிருக்கிருர்கள். அதிலும் குறிப்பாக, திரு. நாராயணசாமி நாயுடு அவர்களும், மன்ருடியார் அவர்களும், ஆதிமூலம் அவர்களும் மற்றும் ஏனைய இந்த அசோசியேஷன் அமைப்புகளிலே இருக்கக்கூடிய பல்வேறு நண்பர்களும் அங்கே சிறையிலே வைக்கப்பட்டிருக்கிருர்கள். அவர்கள் எழுப்பிய ஒரே ஒரு வாதம், மின்சாரம் சரியான வகையிலே தரப்படவில்லை. ஏறத்தாழ கடந்த 6 மாதங்களாக மின்சாரத் தட்டுப்பாட்டின் காரணமாக மின்சாரம் கொடுக்கவில்லை. மின்சாரம் கொடுக்காமல் இப்பொழுது பம்ப் செட்டுகளை அட்டாச்மெண்ட் செய்யக்கூடிய அளவுக்கு உத்தரவுகள் போட்டிருக்கிருர்கள், என்பது. அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னது சுருக்கமாக என்னவென்ருல், மின்சாரத்தையே கொடுக்காமல் உற்பத்திக்கு எந்தவிதமான வாய்ப்பும் கொடுக்காமல் இப்படிச் செய்கிருர்கள். உற்பத்திக்கு வழி ஏற்படுத்தி, கொஞ்சம் பணத்தைப் பெற்றபிறகு, கட்டணம் கட்டலாம் என்ருல் நன்ருக இருக்கும். அதுவும் இல்லாமல், மின்சாரக் கட்டணமும் அதிகமாக இருக்கிறது. கொடுத்த மின்சாரத்தைவிட அதிகமான கட்டணம் கேட்கிருர்கள். 75 சதவிகிதம் வெட்டு என்று சொல்கிருர்கள். ஆனல், நிலையைப்

பி.ப. 10-00 பார்க்கிறபொழுது, 50 சதவிகிதத்திற்கு மேல் தொகை இருக்கிறது. விவசாயச் சங்கத்தார் அதற்கு ஆட்சேபனை தெரிவித்திருக்கிருர்கள். இப்பொழுது ஜப்தி நடத்திக் கொண்டிருக்கிருர்கள். அப்படி ஒன்றும் இல்லை என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கை விட்டார்கள், அவர்களோ

1973 ஆகஸ்ட் 7] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

வேறு யாரோ ஒரு அமைச்சர்—எனக்கு ஞாபகம் இல்லை—அமைச்சரவையின் சார்பிலே அறிக்கை கொடுத்தார்கள். ஆனல் ஜப்தி செய்துகொண்டு இருக்கிருர்கள். என்னிடம் ஆதாரம் இருக்கிறது. கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலே அவிஞசி தாலுகாவிலே காரமடை என்ற ஊரிலே கே. 1642. கூட்டுறவு விவசாய வங்கி என்று போட்டு கெஜட் நோடிபிகேஷன் அச்சடித்துக் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. எனக்கு நேரம் இல்லாததால் நான் முழு விவரங்களையும் படிக்கவில்லை. முழு விவரங்களையும் பார்த்தால் மிக மிக வேதனைக்குரிய நிலைமை இருக்கிறது. அந்தச் சொத்துக்களை அவர்கள் அட்டாச்மெண்ட் கூட அல்ல, சொத்துக்களை பொய்விடும் என்ற நிலைமையிலே செய்துகொண்டு இருக்கிருர்கள். இந்த முறையிலே விவசாயிகள் மீது கைவைப்பது சரியாகாது. மின்சாரம் இல்லாத நேரத்திலே பம்பு செட்டுகள் இருந்தாலும் பிரயோஜனம் இல்லை. இப்பொழுது மின்சாரம் முழு அளவில் கொடுத்துவிட்டு பம்புசெட்டுகளை எடுத்துவிட்டால் உற்பத்தி பெரிதும் பாதிக்கப்படும். இப்படிச் செய்வது கொடுமையான செயல். இதற்காக நல்ல நிலையில் யோசித்து விவசாயிகளுக்கு பம்பு செட்டுகளைக் கொடுப்பதற்கும் விவசாயிகளுடைய குறைகளை முழுமையாகப் போக்குவதற்கும் ஏற்றமுறையிலே மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்கள் இந்த அவையின் நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைத்து, அதற்கான வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* **திரு. எ. சுப்பிரமணியம்:** தலைவர் அவர்களே, நான் கொடுத்திருக்கின்ற ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தில் அரசு மற்றும் கூட்டுறவுக் கடன்களை திருப்பிச் செலுத்த இயலாத நிலையிலிருக்கும் விவசாயிகளின் உடைமைகளை பறிமுதல் செய்வதைக் கைவிடும்படியும் பறிமுதல் செய்யப்பட்ட உடைமைகளையும் பொருள்களையும் திருப்பித் தரும்படியும் அரசினை வலியுறுத்துவதற்காக நேற்று அரசுச் செயலகத்திற்கு வந்து கொண்டிருந்த விவசாயிகள் தலைவர்களைக் கைது செய்திருப்பதால் 6—8—1973 முதல் பல்வேறு மாவட்டங்களிலும் மறியல் போராட்டம்

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்] [1973 ஆகஸ்ட் 7

நடத்திட விவசாயிகள் முடிவு செய்திருப்பதால் எழுந்துள்ள அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விஷயத்தைப் பற்றி விவாதிக்க என்று கொடுத்திருக்கிறேன்.

1972-ஆம் ஆண்டு பெரிய விவசாயப் போராட்டம் இந்த மாநிலத்திலே நடைபெற்று ஏறத்தாழ இருபத்து ஐந்தாயிரம் பேர்கள் சிறைப்பிடிக்கப்பட்டு அதற்குப் பிறகு கடந்த ஆண்டு ஜூலைத் திங்கள் 19-ஆம் நாளன்று முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும், விவசாயச் சங்கப் பிரதிநிதி களுக்கும் ஒரு உடன்பாடு ஏற்பட்டது எல்லோருக்கும் தெரியும். அந்த உடன்பாட்டின்படி பல விஷயங்கள் அமல்படுத்தப்பட்டன, சில விஷயங்கள் அமல்படுத்தப்படாமல் இருக்கின்றன. அதை அமல்படுத்தவேண்டுமென்ற கோரிக்கையை விவசாயிகள் மீண்டும் வைத்தார்கள். அந்த உடன்பாட்டிலே அவர்கள் வைத்த கோரிக்கை ஒன்றிற்கு அரசு கவனிக்கப்பட்டு ஆவன செய்யப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறது. அரசாங்கக் கடன், கூட்டுறவு நிலவள வங்கிக் கடன் உட்பட சகல கடன்பாக்கிகளையும் வசூலிப்பதில் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட மாட்டாது என்றும் வறட்சிப் பகுதிகளிலும், பயன் அளிக்காத கிணறுகளைப் பொறுத்த வரையிலும் ஜப்தி போன்ற கெடுபிடி நடவடிக்கைகள் எடுக்கப் பட மாட்டாது என்றும் அரசு ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது.

கடனைத் திருப்பிச் செலுத்த முடியாத நிலைமை விவசாயி களிடையே இருக்கிறது. கிணற்றிலே தண்ணீர் இல்லை. அதன் காரணமாக வருவாய் இல்லை. அரசாங்கக் கடன்களைப் பொறுத்த வரையில் வாய்தா கொடுத்து இருக்கிறார்கள். ஆனால், கூட்டுறவுக் கடன்களுக்கு அப்படி எதுவும் கொடுக்காமல் கெடுபிடி செய்கிறார்கள்.

உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்வேன். அவினாசியிலே ஒரு போஸ்ட்மேனுக்கு 75 சென்ட் நிலம் அரசாங்கம் கொடுத் திருக்கிறது. அவர் கஷ்டப்பட்டு பயிர் நட்டு நாற்று நட்டிருக்கிறார்கள். அதை எடுத்து நடுவதற்கு முன்பாக மோட்டார் பம்பு செட்டுகளைக் கொண்டுபோய்விட்டார்கள். அவர்கள் ஒரு தவணை இரண்டு தவணைகள் கட்டியிருக்கிறார்கள்.

1973 ஆகஸ்ட் 7] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

இந்த நிலையில் மோட்டாரையே ஜப்தி செய்யலாமா? 100 அடி தோண்டியும்கூட கிணற்றில் தண்ணீர் வர வில்லை. ஒரு தவணை, இரண்டு தவணைகள் கட்டியிருந்தும்கூட பணம் முழுவதும் கட்டவில்லை என்ற முறையிலே ஜப்தி செய் கிறார்கள். தர்மபுரியிலே 500 மோட்டார் பம்புசெட்டுகள் ஜப்தி செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்ற தகவல் வந்திருக்கிறது. அது நிறுத்திவைக்கப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் அதிகாரிகள் அங்கே தொடர்ந்து கெடுபிடி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஜப்தி நடவடிக்கையிலே இறங்கி யிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் இரண்டாம் தேதியன்று—சட்ட சபைக் கூட்டம் அதற்குள் முடிந்தாயிற்று—சட்டசபை முன்பு வருகின்றபொழுது கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். கைது செய்யப்பட்டு அவர்கள் சிறையிலே வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற நிலையில் அவர்களை யாரும் உள்ளே போய் பார்க்கக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். உறவினர் தவிர மற்றவர்கள் யாரும் பார்க்கக்கூடாது என்று தடுக்கிறார்கள். அவர்களில் ஒருவரைத் தவிர மற்ற பேர்களை எல்லாம் 'சி' கிளாசில்தான் வைத்திருக் கிறார்கள். இப்படி விவசாயிகளை ஏன் சித்திரவதை செய்ய வேண்டும் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. விவசாயிகள், அதிலும் கோவை மாவட்டத்து விவசாயிகள் மிகுந்த பாடுபட்டு உற்பத் தியைப் பெருக்குவார்கள். அவர்கள் தண்ணீர் இல்லாமல் அவதிப் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அது மட்டுமல்ல, மின்சார வெட்டு அவர்களைப் பெரிதும் பாதித்து இருக்கிறது. இந்நிலைமையில் கூட, வெந்த புண்ணில் வேல் பாய்ச்சுகின்ற முறையிலே சாதாரண விவசாயிகளைத் தொந்தரவு செய்து கொண்டிருப்பது முறையல்ல. கூட்டுறவுச் சட்டத்திலே இந்தக் கடன்களை வஜா செய்வதற்கு ஒரு விதி இருக்கிறது. தலைவர் அவர்களே. அந்த விதியைத் தெரிந்தவர்கள், விஷயம் தெரிந்தவர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள், தெரியாத வர்கள் சாதாரண விவசாயிகள் அல்லலுக்கு உள்ளாக்கப்படு கிறார்கள். சாதாரண விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்புத் தருகிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்றவர்கள் இப்படிச் செய்வது

முறைதானு என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே இதைப் பற்றி விவாதிக்க இந்த அவையை ஒத்திவைத்து விவாதித்து இந்தப் பிரச்னைக்கு சரியான நிவாரணம் கண்டுபிடிக்க வழிசெய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி: தலைவர் அவர்களே, போன வருஷம் கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் [illegible] கடன்களை வசூல் செய்வதில்லை என்று ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அதை மீறி இப்பொழுது ஜப்தி நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன. அதை புரட்டெஸ்ட் செய்யக்கூடிய முறையிலே ஊர்வலம் நடத்தினார்கள். முந்தின வருஷம் கடுமையான வறட்சி, அதற்கு முந்தின வருஷம் புயல். இந்த நிலைமையில் விவசாயிகள் வருமானம் இல்லாது கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களின் பம்புசெட்டுகளைக் கொண்டு போய்விட்டார்கள். இந்த வருஷத்திலே கண்டுமுதல் நாலில் ஒரு பங்குகூடக் கிடையாது. அதற்குக் காரணம் மோசமான விதை— பருத்தி, கம்பு இவைகளில் மோசமான விதைகள் கொடுத்தது தான் காரணம். அதன் காரணமாக விளைச்சல் சரியாக இல்லாததால் கடன்களைத் திருப்பிக் கொடுக்கமுடியவில்லை. அந்தக் கடன்களை அதிகமான தவணைகளில் திருப்பிக்கொடுக்கக்கூடிய ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டோம். கட்ட முடியாத கடன்களை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று கேட்டோம். கோரிக்கைகளை வைக்க அவர்கள் அன்றைக்கு வந்தார்கள். அவர்களை கைது செய்து தனித்தனியாக அடைத்து வைத்திருக்கிறார்கள். வெள்ளைக்காரன் காலத்திலேகூட இப்படிக் கிடையாது. பாதுகாப்புச் சட்டத்தின்கீழ் கைதுசெய்யப்படுகிறவர்களைக்கூட இவ்வளவு சந்தேகப்படுவது கிடையாது. ஆனல் இப்பொழுது அவர்களைப் பார்ப்பதற்குக்கூட யாரும் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. அவர்களை ஜாமீனில்கூட வெளியே விடுவதில்லை. தலைவருக்குத்தான் 'ஏ' கிளாஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மற்றவர்களுக்கு [illegible] நாராயணசாமி நாயுடு, ஆதிமூலம் ஆகியவர்கள் தனித் தனியாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே சபையை ஒத்திவைத்து இதை விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: தலைவர் அவர்களே, இந்த விவசாயிகள் பிரச்னை மிகமிக முக்கியமான ஒரு பிரச்னையாக கிராமப்புறங்களிலே அமைதியை குலைக்கக்கூடிய விஷயமாக

இருப்பதால் [illegible] இருப்பது. அதைத் தீர்த்துவைக்க அரசாங்கம் [illegible] சரியான போக்கு அல்ல. போராட்டம் [illegible] குறைந்த பட்சமாக [illegible] மந்திரிகளிடம் கோரிக்கைகளைக் கொடுக்க இவைகூட [illegible] என்றால் [illegible] போக்குக்கு வேறு [illegible] கொண்டு போகிறது.

ஆதிமூலம், நாராயணசாமி நாயுடு ஆகியவர்கள் அந்தப் போராட்டத்திலே கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் கைது செய்யப்பட்டு தனித்தனியே வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை ஜாமீனில் விடுவதற்கு [illegible] அந்த அளவிற்கு இருக்கிறது என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அரசியல் ரீதியிலே [illegible] கட்சிக்காரர்களை சரிவர முறையிலே நடத்தவேண்டும். அப்படியில்லாவிட்டால் அது நிச்சயமாக நாளைக்கு மக்களிடையே பெரிய அதிருப்தியையும் கொந்தளிப்பையும் ஏற்படுத்தும். இந்த அவையிலே பல ஒப்பந்தங்கள் ஏற்பட்டும் இன்னும் பிரச்னைகளை தீர்க்க முடியவில்லை. அவர்கள் ஜப்தி செய்வது பம்புசெட்டுகளை என்று சொன்னால் அது அவர்களின் வாழ்க்கையையே அழிக்கிறது. இதைப்பற்றியெல்லாம் விவாதிக்க ஒரு மணிநேரம் இந்தச் சபையை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THIRU B. VENKATASWAMY: Sir, I have given notice of an adjournment motion to extend the time for recovery of loan arrears due to Government in respect of agriculturists. But I understand that harassment of agriculturists and humiliation of agriculturists is going on. Recently, the Action Committee members came to Fort to seek redress of their grievances. But actually what happened is this. They were arrested and kept in custody. In this Government there is no security for persons who want to ask the right things. This is an important matter concerning 80 per cent of the ryots in Tamil Nadu. So, I request the Hon. Speaker to allow us time to discuss this important matter for an hour.

[1973 ஆகஸ்ட் 7

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, விவசாயிகள் பெறுகின்ற கடன்கள் இருவிதங்களாக இருக்கின்றன. ஒன்று, வருவாய்த்துறை மூலமாக வழங்கப்படுகின்ற கடன்கள். இன்னொன்று, கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம் வழங்கப்படுகின்ற கடன்கள். இதிலே பலமுறை விவசாயிகள் சங்கத்தின் பிரதிநிதிகள் அரசை அணுகி அந்தக் கடன்கள் ஒத்திவைக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டபொழுது நம்முடைய அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டிருக்கின்ற வருவாய்த்துறை கடன்களை, எங்கெங்கே விளைச்சல் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, எங்கெங்கே வறட்சி நிலை இருக்கிறதோ அங்கேயெல்லாம் அந்தக் கடன் வசூலை ஒத்திப்போட வேண்டுமென்று அரசின் சார்பாக ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கூட்டுறவுத் துறை கடன்களைப் பொறுத்தவரையில் நாம் அவைகளைத் திரும்பப் பெற்றுச் செலுத்தாவிட்டால் ரிசர்வ் வங்கியினுடைய தொல்லைகளுக்கு ஆளாக வேண்டியிருக்கிறது என்பதை உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். ரிசர்வ் வங்கியிடமிருந்து கடன்களைத் திரும்பக் கேட்டு அடிக்கடி அறிவுறுத்தல்கள் வரும்பொழுது கூட்டுறவுத் துறையின் கடன்களை யார்யார் திருப்பிக் கட்டக்கூடிய சூழ்நிலையிருந்தாலும் அவர்கள் கட்டாமல் இருக்கின்றார்களோ அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுத்து அந்தக் கடன்களை திரும்பப் பெற முயல்வது கூட்டுறவுத் துறையினுடைய கடமை. இதுதான் இன்றைக்குள்ள நிலைமை.

அதற்கடுத்து, முன்பு நடந்த விவசாயிகள் போராட்டத்தையடுத்து நடந்த பேச்சுவார்த்தைகளில் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட எந்த முடிவுகளும் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்ற பொதுவான குற்றச்சாட்டு இருக்கிறது. நான் இந்த அவையிலேயே பலமுறை, ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டவை எவையெவை, அதிலே நிறைவேற்றப்பட்டவை எவையெவை என்ற விவரங்களை அளித்திருக்கிறேன். ஆகவே, அவைகளை மீண்டும் ஒருமுறை விவரிக்க வேண்டுமென்று நான் விரும்பவில்லை. அதிலே நிறைவேறாமல் இருந்தவைகளில் ஒன்று, இரு கமிட்டிகள் போடுவது. இன்னொன்று, பயிர் இன்ஷ்யூரன்ஸ். இது மத்திய சர்க்காரைக் கலந்து கொண்டு செய்யப்பட வேண்டியது. இரண்டு கமிட்டிகள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் கூலி நிர்ணயக் குழு என்ற குழுவும், விவசாயப்

1973 ஆகஸ்ட் 7] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

பொருள் விலை நிர்ணயக் குழு என்ற குழுவும் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்பதுதான் பாக்கியாக இருந்தன. அதற்கேற்ப, திரு. வி. கார்த்திகேயன், ஐ.ஏ.எஸ். அவர்களைத் தலைவராகவும், திரு. ஏ. கே. சுப்பையா, திரு. நல்லசாமி, திரு. ஜீ. சுவாமிநாதன், எம்.எல்.சி., திரு. நாராயணசாமி நாயுடு ஆகியவர்களை உறுப்பினர்களாகவும் கொண்டு விவசாயத் தொழிலாளர்கள் கூலி நிர்ணயக் குழு அமைக்கப்பட்டது. அந்தக் குழு சுற்றுப் பிரயாண மேற்கொண்டு, பல்வேறு ஆய்வுகளை நடத்தி, 1-3-1973 அன்று தொழிலாளர் அமைச்சரிடத்தில் அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறது. இதில் என்ன வேடிக்கை என்றால், இந்தக் குழு அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று போராடியபொழுது விவசாயிகள் போராட்டத்திற்குத் தலைமை வகித்த நாராயணசாமி நாயுடு அவர்களையும் இதில் சேர்த்திருந்தது என்றாலும் அவர்கள் இந்தக் குழுவின் கூட்டத்திற்கோ, சுற்றுப்பயணத்திற்கோ பாதிக்குமேல் கலந்து கொள்ளவில்லை. அதுமட்டுமல்லாமல் இந்தக் குழு அறிக்கை தயார் செய்து அரசாங்கத்திற்கு அனுப்புவதற்கு முன் நடந்த கூட்டங்களிலும் அவர் கலந்து கொள்ளாமல், கடைசியிலே அறிக்கையிலே மட்டும் கையெழுத்திட்டார்கள். இது அவர்களுக்கு இந்தப் பிரச்னையில் எந்த அளவிற்கு அக்கறை இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதாயிருக்கிறது.

அடுத்து, விவசாயப் பொருள் விலை நிர்ணயத்திற்கான அந்தக் குழு போடப்படவில்லையே என்ற கருத்து இருந்தது. 1973 மார்ச் 14 ஆம் தேதியன்று அந்தக் குழு அமைக்கப்பட்டது. புரொஃபசர் டாக்டர் சண்முகசுந்தரம் தலைவராகவும், திரு. சிவவடிவேல் உடையார், திரு. சின்னசாமி கவுண்டர், திரு. ஜெயராம செட்டியார், உணவு இலாக்கா அதிகாரி ஆகியோர்களை உறுப்பினர்களாகவும் கொண்டு அந்தக் குழு அமைக்கப்பட்டது. அதன்பிறகு திரு. மன்றாடியார் அவர்களும், திரு. நாராயணசாமி நாயுடு அவர்களும், மற்றும் விவசாயச் சங்கப் பிரதிநிதிகளும் என்னைச் சந்தித்து, திரு. மன்றாடியார் அவர்களையும் அதில் இணைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்தக் கோரிக்கையும் உடனடியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு மன்றாடியார் பெயரும் இணைக்கப்பட்டு, விவசாயத் துறை

அதிகாரியும் இணைக்கப்பட்டு அந்தக் குழு பணியை நிறைவேற்றி வருகிறது. ஆகவே போராட்டத்தை அடுத்து நடந்த பேச்சுவார்த்தைகளில் என்னென்ன முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டு, எவையெவை ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டனவோ அவை அனைத்தும் நிறைவேற்றப்பட்டுவிட்டன. அந்தக் குழுக்களின் பரிசீலிக்கப் பட்ட அறிக்கையும், சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் அறிக்கையும் பரிசீலிக்கப்பட்டு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியதுதான் பாக்கி. பாக்கி காரியங்கள் முடிந்துவிட்டன.

பம்பு செட்டுகள் ஆயிரக்கணக்கிலே அட்டாச் செய்யப்படு கின்றன, ஜப்தி செய்யப்படுகின்றன என்று கூறினார்கள். எனக்கு வந்த விவரங்களின்படி ஆயிரக்கணக்கான பம்பு செட்டுகள் ஜப்தி செய்யப்படவில்லை. தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் 150-ம், மதுரை மாவட்டத்தில் 44-ம், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் 2-ம், திருச்சி மாவட்டத்திலே 3-ம், காஞ்சிபுரத்தில் 3-ம் ஆக 202 பம்பு செட்டுகள் அட்டாச் செய்யப்பட்டதாக விவரங்கள் கிடைத்திருக்கின்றன. இதற்கு மேலேயிருந்தால் உறுப்பினர்கள் விவரம் தந்தால் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். 202 பம்பு செட்டுகளில் இரண்டே இரண்டு பம்பு செட்டுகள்தான் ஏலம் போடப்பட்டன.

மதுரை மாவட்டத்தில் மேட்டுப்பட்டி என்ற கிராமத்தில் முகமது அலி என்பவர் கடன் பெற்றிருந்தார். அவர் கடன் பெற்ற தேதி 15-12-1968, கடனைப் பெற்ற தொகை ரூபாய் 2,500. இதுவரையில் அவர் திருப்பிக் கொடுத்த தொகை 500 ரூபாய். அவருக்குச் சொந்தமாக 8 ஏக்கரா நிலம் இருக்கிறது. அவருடைய பம்பு செட்டு ஒன்று கைப்பற்றப்பட்டு விற்கப்பட்டிருக்கிறது. மதுரை மாவட்டத்தில் அழகப்ப சேர்வையார் என்பவர் 11-10-68-ல் கடனைப் பெற்ற தொகை ரூபாய் 2,881. இதுவரையிலே திருப்பிக் கொடுத்த தொகை 170 ரூபாய்தான். அவருக்குச் சொந்தமாக 21 ஏக்கரா நிலம் இருக்கிறது. அவர் 2,881 ரூபாயை 1968-ஆம் ஆண்டிலே கடனைப் பெற்று, இதுவரையிலே 170 ரூபாய்தான் திருப்பிக் கட்டியிருக்கிறார் என்றால் கட்டாதவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதிலே என்ன ஆட்சேபம் இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

அதுமட்டுமல்ல. விவசாயிகள் சங்கம் இருக்கிறதே அந்த சங்கத்தின் உறுப்பினர்களிலேயே பலபேர்கூட ... (நிறுத்தி) 500 பேர், 600 பேர் என்று பொத்தாம் பொதுவிலே சொல்லக்கூடாது. பேரை எழுதிக்கொடுங்கள். ஐயாயிரம், ஆறாயிரம், பத்தாயிரம், இருபதாயிரம் என்று வெளியிலே பேசக் கூடாது. அதுபோல் வெளியிலே பேசுவதை நீங்கள் இங்கே சொல்லக்கூடாது. அப்படிக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னால் நடவடிக்கை எடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம்.

நான் இன்னொரு முக்கியமான விவரத்தைச் சொல்ல விரும்பு கிறேன். இந்த விவசாயிகள் சங்கத்திலேயே உறுப்பினர்களாக இருக்கக்கூடியவர்கள் கட்ட வேண்டிய பாக்கியைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கோயம்புத்தூர் தாலுக்காவில், அருச்சாமி, 30-4-1973-ம் தேதி வரையில் கட்ட வேண்டிய பாக்கி 9,702 ரூபாய். தாராபுரம் தாலுக்காவில் பாலசுப்பிரமணியம் கட்ட வேண்டிய பாக்கி 5,168 ரூபாய், 30-4-1973-ம் தேதி வரையில் கட்ட வேண்டியது 17,698 ரூபாய். கே. ஏ. பெரியசாமி கே. என். நாராயண கவுண்டர் திருப்பூர் தாலுக்காவில் என். கே. பெரி 6,700 ரூபாய். கே. பழனிசாமி, எம்.எல்.ஏ., wife of என். கே. 16,582 ரூபாய், கே. என். சுப்பையா கவுண்டர் 38,302 ரூபாய். 8,817 ரூபாய், பொள்ளாச்சி பி. என். பழனிசாமி கவுண்டர் 17,946 ரூபாய், திருப்பூர் தாலுக்காவில் ... கவுண்டர், இவரது இரண்டு மகன்கள் இந்த சங்கத்தில் உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள், 26,660 ரூபாய், முத்துசாமி கவுண்டர் பாக்கி 11,309 ரூபாய். சின்ன மாரப்ப கவுண்டர் ஆர். என். பழனிசாமி 15,186 ரூபாய். 9,674 ரூபாய். இப்படிப் பெரிய தொகைகள் கட்ட வேண்டிய பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் விவசாயிகள் சங்கத்திலே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஜப்தி செய்யக்கூடாது, கடன்களைத் திருப்பிக் கொடுக்கக்கூடாது என்ற போராட்டத்திற்குத் தலைமை வகிக்கிறார்கள். இதுதான் இன்றைக்குள்ள நிலைமை.

முன்னால் நடந்தது என்ன?

அன்றைக்குக் கோட்டைக்கு முன்னால் ... இருக்கிறது. அவர்கள் வரும்பொழுது ... செல்லக்கூடாது என்று காவலர்கள் தடுத்து நிறுத்தினர்.

தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதை மீறிச் சென்றவர்கள்தான் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதுதான் நிலைமை. **ஆகவே,** இதை அவையின் பிற அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து விவாதிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று தலைவரவர்களே, தங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி: முதலமைச்சர் அவர்கள் சில பிரச்சினைகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். கிணறு வெட்டுவதற்காகக் கொடுக்கப்படுகின்ற மானியத்திலே கிணறு வெட்டி பலன் அளிக்காமல் போனால் அதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்து கடன் நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்ய எந்தக் கமிட்டியும் அமைக்கப்படவில்லை. ஏற்கெனவே இந்த சட்ட மன்றத்தில் ஜூன் மாதம் வரை எந்தக் கடனையும் ஜப்தி செய்வதில்லை என்ற உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்டது. முதலமைச்சர் அவர்களே கொடுத்தார்கள். ஆனால் ஜூன் மாதத்திற்கு முன்னாலேயே பல ஜப்திகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. அதைப்பற்றி ஏற்கெனவே நான் முதலமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தேன். தாலூகா ஆபீசில் கேட்டால் எங்களுக்கு எந்தவித உத்தரவும் வரவில்லை, எங்கள் நடவடிக்கை தொடர்ந்து நடக்கும் என்று சொல்லுகிறார்கள். (மணி அடிக்கப் பட்டது).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் என்ன சொல்லுகிறீர்கள்? மேலும் ஒரு விவாதத்தை எழுப்பக்கூடாது.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த விளக்கத்திற்குப் பிறகு பேரவை நடவடிக்கைகளை ஒத்தி வைத்து இந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி விவாதிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படவில்லை என்ற காரணத்தால் இந்தத் தீர்மானத்திற்கு அனுமதி தர மறுக்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: விவசாயப் போராட்டத்தில் கலந்து கொண்டவர்களைச் சிறையில் நடத்தும் முறை சரியில்லை. இந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி இரண்டு மணி நேரமாவது தனியாக

விவாதிக்க வேண்டும். அப்படி விவாதிப்பதற்கு அனுமதிக்காத காரணத்தால் ப்ரொட்டஸ்ட் செய்து வெளியேறுகிறோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சி உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்புச் செய்தனர்.)

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் வைக்கப்பட்டுள்ள தலைவர்கள் கொடுமையாக நடத்தப்படுகிறார்கள். அவர்களுடைய உறவினர்களோ, மற்றவர்களோ சந்திப்பதற்கு அனுமதி வழங்கப்படவில்லை. ஆகவே, அதை எதிர்த்து எங்கள் கட்சியின் சார்பாக வெளி நடப்புச் செய்கிறோம்.

[காங்கிரஸ் (அமைப்பு) உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்புச் செய்தனர்.]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: விவசாயிகள்தான் நம்முடைய நாட்டின் முதுகெலும்பு என்பதை மறந்து, விவசாயிகள்தான் நம்முடைய உணவுப் பஞ்சத்தைத் தீர்க்கக்கூடியவர்கள் என்பதை மறந்து, ஏழை விவசாயிகளின் கடன்களுக்காக ஜப்தி செய்வது எப்படியாவது வரியை வட்டிக்காரன் போல் வசூலிப்பதாகும் என்று கூறி, அதை எதிர்த்துப் போராடிய விவசாயிகளைக் கைது செய்து சிறையில் அடைத்தது நியாயமற்றது என்ற காரணத்தால் எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் எங்கள் அதிருப்தியைத் தெரிவிக்கும் வகையில் வெளியேறுகிறோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்புச் செய்தனர்.)

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: தலைவர் அவர்களே, இன்று கொண்டு வந்திருக்கும் ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தின்பேரில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறிய விளக்கங்கள் போதுமானவை அல்ல, திருப்திகரமானவை அல்ல என்பதோடு கூட இந்தப் பிரச்சினையை அவர்கள் அணுகிய முறையே கூடத் தவறானது என்று கூற விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: முறையா, முறை இல்லையா என்றெல்லாம்....

[1973 ஆகஸ்ட் 7

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : எல்லோருக்கும் அனுமதி கொடுத்தீர்கள். திரு. பொன்னப்ப நாடாருக்குக் கொடுத்தீர்கள், திரு. தங்கமணி அவர்களுக்குக் கொடுத்தீர்கள், எனக்கும் அனுமதி கொடுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தாங்கள் கூறுவது புதிதாக ஒரு பிரசங்கம் போல் ஆகிவிடக்கூடாது.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : முதலமைச்சர் அவர்கள் இன்றைக்கு இதைப் பற்றி விவாதித்திருக்கலாம். நோ கான்பிடன்ஸ் மோஷன்தான் இன்றைக்கு வர இருக்கிறது. முதலமைச்சர் அவர்களுடைய கொள்கை இதிலே விவசாயிகளுக்கு விரோதமானதாக இருந்தது என்பதோடு மட்டுமல்லாமல், தவறான முறையிலே, நோக்கம் கற்பிக்கிற முறையிலே கூட இருந்தது. முதலமைச்சர் அவர்கள் நோக்கம் கற்பிக்கிறார்கள். பாக்கி இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இதேபோல் கோவை மில் முதலாளிகள் எவ்வளவு வரி பாக்கி வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : முதலமைச்சர் பேசிய பிறகு புதிதாக விவாதத்தைத் தொடங்கக்கூடாது.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : விவசாயிகள் பத்து பேருக்கு எவ்வளவு பாக்கி இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். கோவை மில் முதலாளிகளிடம் வரி பாக்கி லட்சக்கணக்கான ரூபாய் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது வேறு விஷயம்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : எல்லாக் கட்சியையும் அனுமதித்தீர்கள், எங்கள் கட்சிக்கு அனுமதி கிடையாதா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர்களெல்லாம் சொல்லிவிட்டு உடனே போய்விட்டார்கள்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : 'நீங்களும் போய்விடுங்கள்' என்று நீங்களே சொல்லிவிடலாமே.

1973 ஆகஸ்ட் 7]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 'நீங்களும் போய்விடுங்கள்' என்று பேரவைத் தலைவர் எப்படிச் சொல்ல முடியும்? 'நாங்கள் வெளியே போகிறோம். எங்களுக்குத் திருப்தி இல்லை' என்று சொல்லிவிட்டு அவர்கள் வெளியே போனார்கள். நீங்களும் அப்படிச் சொல்லிவிட்டுப் போவதாக இருந்தால் போகலாம்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நாங்கள் வெளியே போகப் போகிறோம் என்று நீங்கள் எப்படி ஊகிக்க முடியும்?

முதலமைச்சர் அவர்களுடைய அணுகுமுறை தவறானது. லட்சக் கணக்கான, கோடிக்கணக்கான ரூபாய் வரி பாக்கி எல்லாம் இருக்கிறதே....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் எதையாவது சொல்லுங்கள். இந்த எழுந்து நின்று பேசுகின்ற நேரத்தில் முறை என்ன? பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டரா, பிரிவிலேஜா, பர்சனல் எக்ஸ்பிளனேஷன் என்று ஏதாவது ஒன்று இல்லாமல் எப்படி எழுந்து பேசுகிறீர்கள்?

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : எங்கள் கட்சி உறுப்பினர்கள் தீர்மானம் கொடுத்தார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது முடிந்து விட்டது.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : எல்லாக் கட்சிக்காரர்களையும் அனுமதித்தீர்கள். நாங்கள் வாயைத் திறக்கக்கூடாதா? அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு வாய்ப்பூட்டு என்று சொல்லுங்கள். நாங்கள் வெளியிலேயே இருந்து விடுகிறோம். திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் சொன்னார்கள். திரு. தங்கமணி அவர்கள் சொன்னார்கள். எழுந்து அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். நாங்கள் பேசுவதற்கு உரிமை இல்லையா? நாங்கள் மக்கள் பிரதிநிதிகள் இல்லையா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இரண்டு நிமிடம் கழித்த பிறகுதான் குறுக்கிட்டேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நான் ஆரம்பித்த உடனேயே வாக் அவுட் பண்ணுங்கள் என்று சொன்னீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : என்னுடைய கருத்தை விளக்குவதற்கு முன்னாலேயே குறுக்கிட்டால் எப்படி? விவசாயிகளின் பிரச்சினையில் அணுகுகிற முறை சரியாக இல்லை. புள்ளிவிவரங்கள் மற்றக் காரியங்கள் இந்தப் பிரச்சினைக்குப் பரிகாரம் தேடுவதற்குப் பதிலாக நோக்கம் கற்பிக்கின்ற முறையில் இருப்பதை ஆட்சேபித்து எங்கள் வருத்தத்தையும், எதிர்ப்பையும் தெரிவிக்கும் வகையில் அவையை விட்டு வெளியேறுகிறோம்.

(அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்புச் செய்தனர்.)

THIRU B. VENKATASWAMY : I request the Hon. Chief Minister to view this problem as one affecting 80 per cent of our population who are engaged in agriculture. I request the Hon. Chief Minister to consider sympathetically the question whether these leaders cannot be released. The Hon. Chief Minister can discuss the matter with them. Will the Hon. Chief Minister give us such an assurance to release them and hold talks with them regarding this problem?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் யாரையும் கைது செய்து உள்ளே வைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணமுடையது அல்ல என்பதைப் பல நேரங்களில் எடுத்துக் காட்டி இருக்கிறது. அன்றைக்குக் கூடச் சொன்னேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கூட அரிசிப் போராட்டம் நடத்தியவர்கள் 11 நாள் வரையில் காலையில் கைது செய்யப்பட்டு மாலையில் விடுதலை செய்யப்படுவது வழக்கமாக இருந்தது. அதற்குப் பிறகும் தொடர்ந்து போராட்டம் நடத்தும் வகையில் சட்டவிரோதமான முறையில் செக்போஸ்டுகளைத் தாண்டி அரிசியை எடுத்துச் செல்ல ஆரம்பித்த பிறகுதான் கைது செய்யப்பட்டவர்கள் விடுதலை செய்யப்படாமல் காவலில் வைக்கப்பட்டார்கள்.

இப்போது விவசாயப் போராட்டத்தில் கைது செய்யப்பட்டவர்கள் முன்பு பலமுறை என்னைச் சந்தித்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு முறை சந்தித்துப் பேசிய நேரத்திலும் ஒவ்வொரு கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறேன். ஆகையால் தான் இன்றைக்கும் திரு. மன்றாடியார் அவர்களோ, திரு. நாராயணசாமி அவர்களோ, மற்றவர்களோ எங்களைச் சந்தித்துக் கோரிக்கைகளைச் சொன்னால் இப்போதும் நாங்கள் கேட்கத் தயாராக இருக்கிறோம். மறியல் செய்வதற்குப் பதிலாகக் கலந்து பேச வேண்டுமென்று தேதி கேட்டு இருந்தால் நிச்சயமாகக் கொடுத்திருப்போம். கலந்து பேச முடியாது என்று சொல்லும் அளவுக்கு அவ்வளவு ஆணவம் பிடித்தவர்கள் இந்த அமைச்சரவையில் யாரும் இல்லை. பேசி முடிவெடுப்பதற்குப் பதிலாக போராட்டம் நடத்த வேண்டுமென்று முன்கூட்டியே திட்டமிட்டு, அந்த வகையில் தடையை மீறி வந்த காரணத்தால் கைது செய்யப்பட்டார்கள். சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதுபோல் இப்போதும் பேச்சு வார்த்தைக்குத் தயாராக இருக்கிறேன். இந்த அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறது. எங்கெங்கு கொடூரமாக ஜப்தி செய்யப்படுகிறது என்ற விவரங்களைக் கொடுத்தால் அதைத் தவிர்க்க அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கும். இதிலே சந்தித்துப் பேசுவதற்கு சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் முயற்சி செய்தால் நிச்சயமாக இந்த அரசின் சார்பாக நாங்கள் அதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம்.

மன்றாடியார் அவர்களையும், மற்றவர்களையும் பார்க்க உறவினர்களுக்கு அனுமதிக்கப்படவில்லை என்ற காரணத்தைக் காட்டி திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் வெளியேறினார்கள். சிறையில் மன்றாடியார் அவர்கள் ஸ்பெஷல் கிளாசில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவரைக் கடந்த 3—8—1973 அன்று அவருடைய மகன், தாயார், மருமகன் ஆகிய மூன்று பேர் சந்தித்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். 4—8—1973 அன்று மகன், மருமகன், மனைவி ஆகியோர் சந்தித்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். 6—8—1973 அன்று மனைவி, மகன், மருமகன் ஆகியவர்கள் சந்தித்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். உறவினர்களை சந்திக்க அனுமதிக்கவில்லை என்று

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1973 ஆகஸ்ட் 7

சொல்வது தவறு. அவதூறு சொன்னதாகத் தங்கமணி அவர்கள் சொன்னார்கள். எந்த அவதூறும் சொல்லவில்லை. யார் யார் எவ்வளவு பாக்கி என்று சொன்னேன். தவறாக இருந்தால் சொல்லுங்கள். திருமதி என். கே. பெரியம்மாள்—திரு. என். கே. பழனிசாமி எம்.எல்.ஏ.வின் மனைவி 38,302 ரூபாய் பாக்கி என்று சொன்னேன். அவதூறாக இருந்திருந்தால் அவர்களே மறுத்திருக்கலாம். தவறாகச் சொன்னால் திருத்திக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். பத்து ரூபாய் குறைவு என்று சொன்னால் கூடத் திருத்திக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் வெங்கடசாமி அவர்கள் சொன்னது மாதிரி சந்தித்துப் பேச எப்போதும் தயார். யாரையும் சந்திக்க முடியாது என்று அடம் பிடிக்கும் ஆட்சியல்ல இந்த ஆட்சி; பேச்சு வார்த்தைக்கு என்றைக்கும் தயாராக இருக்கும் ஆட்சிதான் இந்த ஆட்சி.

THIRU B. VENKATASWAMY: I hope the leaders will accept it. Only when we discuss things, we will come to know the facts. Only by discussion, we can solve the issues. I request the Hon. Chief Minister to hold discussion with the leaders.

மு.ப. 10-00 மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, நமது சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தை மதித்து வெளிநடப்பு செய்யாமல் நல்ல முறையில் தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொன்னதற்காக அவர்களுடைய கருத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். (ஆரவாரம்.) ஏற்றுக்கொள்வது மாத்திரமல்ல, அந்த விவசாயப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டவர்கள் விடுதலை செய்யப்படுவார்கள். அவர்கள் தலைமையில், வெங்கடசாமி அவர்கள் வந்திருந்து அவர்களோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதற்கு நான் தயாராயிருக்கிறேன். (ஆரவாரம்.)

(4) அறிவிப்புகள்.

(அ) பேரவை அலுவல் குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஒரு அறிவிப்பு. நேற்று நடந்த அலுவல் ஆய்வுக் குழுக் கூட்டத்தில் கீழ்க்கண்ட முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டன. 8-8-1973, 9-8-1973, 10-8-1973 ஆகிய மூன்று நாட்களிலும் கேள்வி நேரம் இருக்காது.

[ஸ்தாபன காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் திரும்ப வந்தனர். (ஆரவாரம்.)]

973 ஆகஸ்ட் 7] [பேரவைத் தலைவர்]

10—8—1973 அன்று பேரவை மாலையிலும் 4 மணி முதல் 7 மணி வரை கூடும்.

மற்ற அலுவல்கள் ஏற்கெனவே அறிவித்தபடி நடைபெறும்.

(5) அறிக்கை அளித்தல்.

ஆசிரியர்களுக்கு வழங்க இருக்கும் சலுகைகள் குறித்து கல்வி அமைச்சரின் அறிக்கை

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர்கள், செகண்டரி கிரேடு தகுதி பெற்றும், செகண்டரி கிரேடு பதவிகள் இல்லாத காரணத்தினால், ஹையர் கிரேடு பதவிகளிலேயே பணியாற்றி வருகின்ற நிலையைத் திருத்த, ஒவ்வோர் ஆண்டும் செகண்டரி கிரேடு பதவிகளைப் புதிதாக ஏற்படுத்தித் தரும் கொள்கையை அரசு பின்பற்றி வருகிறது. இதற்கிணங்க, 1967 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின் 1972-73 ஆம் ஆண்டு வரை, 24,500 ஹையர் கிரேடு பதவிகள் செகண்டரி கிரேடு பதவிகளாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளன. 1973-74 ஆம் ஆண்டுக்கு, 1—10—1973 முதற்கொண்டு மேலும் 5,000 புதிய செகண்டரி கிரேடு பதவிகளுக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஆக மொத்தம் 29,500 செகண்டரி கிரேடு பதவிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இதற்குப் பின்பும் ஏறத்தாழ 4,000 ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர்கள், செகண்டரி கிரேடு தகுதி பெற்றிருந்தும், செகண்டரி கிரேடு பதவி இல்லாத காரணத்தால் ஹையர் கிரேடு பதவியிலேயே தொடர்ந்து பணியாற்றும் நிலை இருக்குமென்று மதிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த 4,000 ஆசிரியர்களுக்கும் 2—10—1973 முதல் செகண்டரி கிரேடு பதவிகளை அனுமதித்து, அவர்களுக்குப் பதவி உயர்வளிக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது. பெரும் செலவைப் பொருட்படுத்தாமல் இந்நிலையிலுள்ள ஆசிரியர்களுக்கு ஊக்கமளிக்கும்பொருட்டு, இந்த ஆண்டு 2—10—1973 முதல் வழங்கப்பட்டுள்ள 5,000 புதிய செகண்டரி கிரேடு பதவிகளுக்கு மேலாக மேலும் 4,000 பதவிகளுக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்க அரசு முன்வந்துள்ளது.'

தொடக்கப் பள்ளியில் தலைமை ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்றுவோரை பொறுத்தவரை, தலைமையாசிரியர் உட்பட 4 ஆசிரியர்கள் பணியாற்றும் பள்ளிகளில், தலைமையாசிரியர் படியாக மாதம்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1973 ஆகஸ்ட் 7

5 ரூபாய் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. இந்த விதியைத் தளர்த்தி தலைமையாசிரியர் உட்பட 3 ஆசிரியர்கள் பணியாற்றும் பள்ளிகளிலுள்ள தலைமையாசிரியர்களுக்கும் தலைமையாசிரியர் படியாக மாதம் ரூபாய் 5, 2—10—1973 முதல் வழங்கப்படும்.

தொடக்கப் பள்ளிகளில் தலைமையாசிரியர்களாகப் பணியாற்றும் சில பிரிவினருக்கு இப்பொழுது தலைமையாசிரியர் படி தனியாக வழங்கப்படுவதில்லை. அவர்களுக்கும் தலைமையாசிரியர் படியை 2—10—1973 முதல் தனியாக வழங்க அரசு இப்பொழுது முடிவு செய்துள்ளது.

நான் அறிவித்துள்ள இந்த 3 சலுகைகளாலும் அரசுக்கு ஆண்டுதோறும் இலட்சக்கணக்கில் செலவாகின்றபோதும், இந்நிலையில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு மேலும் ஊக்கமளிக்கும் பொருட்டு இச்சலுகைகளை வழங்க அரசு முன்வந்துள்ளது. இவற்றை ஆசிரியர் சமுதாயமும் ஆசிரியர் நலனில் அக்கறை உள்ளவர்களும் வரவேற்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். (ஆரவாரம்.)

(6) அமைச்சரவையின் மீது நம்பிக்கையின்மையைத் தெரிவிக்கும் தீர்மானமும், அமைச்சரவையின் தனி ஒரு கொள்கையைக் கண்டிக்கும் தீர்மானமும்.

THIRU B. VENKATASWAMY: Sir, I move "That this House expresses its want of confidence in the Council of Ministers headed by Hon. Dr. M. Karunanidhi."

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, I second the motion.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: தலைவர் அவர்களே, "வாழ்க்கைக்குத் தேவையான இன்றியமையாப் பொருட்களின் விலை உயர்வுக்கு வழிவகுத்து, உணவு நெருக்கடிக்கு இடமளித்து, இவை காரணமாக மாநிலமெங்கும் கிளர்ச்சியை உருவாக்கியுள்ள இந்த அமைச்சரவையின் கொள்கைக்கு இப்பேரவை எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கிறது." என்ற தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, I second the motion.

THIRU B. VENKATASWAMY: Sir, I have moved the no-confidence motion against the Ministry headed by Dr. M. Karunanidhi because the people of Tamil Nadu have lost

1973 ஆகஸ்ட் 7] [Thiru B. Venkataswamy]

their faith, their trust and their sympathy with D.M.K. Government. The Ministry has lost the confidence of the 1½ crores of people of Tamil Nadu because of its mis-rule for the last six years. It has been proved in the Dindigul election that the D.M.K. Government has lost its faith and sympathy among the people of Tamil Nadu. The Hon. Chief Minister knows it. I know they will say that they have a good majority here of 175 M.L.As. But what happened is that people outside have lost their faith in the Government because of their mis-rule for the last so many years.

The first point I want to stress is this. I charge this Government for the following reasons:—

There is too much of party interference in the day-to-day administration. It clearly shows how the position is. At the Collectors' Conference recently, the Chief Minister addressed them and said that they should not give room for party M.L.As interfering with them and they had no obligation to them. This clearly shows that there was previously interference by the party people in the administration. The day-to-day life of the common people has been paralysed and the poor people are not in a position to get anything without recommendation. That is what actually is taking place in Tamil Nadu.

Regarding corruption charges, corruption is rampant in Tamil Nadu. Some of our Opposition Party Leaders have placed the 'MURMA MURMA PEEDAI' (Laughter) or I think it is 'MURMA PEDAI'. (Renewed laughter). I do not know the details of it, because I do not know any of the specific charges. But you cannot deny that people are speaking about it and say that the D.M.K. Government is corrupt. You cannot deny that. Everyday we are hearing about it. I do not know how to prove it. But I request you to bear this in mind. Nobody gives a 'Lanja receipt' அப்படி லஞ்சம் கொடுத்தேன் என்று - we can show it. But there is no such system and how can we prove this? It is highly impossible. But what the people say outside, we say here. And you have to rectify. There is no other go. People are speaking and I am saying it here.

[Thiru B. Venkataswamy] [1973 ஆகஸ்ட் 7

The second point is about soaring prices. Government is not in a position to control the prices. There is the unemployment problem, there is the industrial stagnation, there is the prohibition policy of the Government and the Educational policy of the Government.

I shall deal with party interference in administration. I can give some examples and I hope that will be sufficient. One is this. In my constituency, a D.M.K. party boss wanted a Headmaster of a school to give a pass to his son. The headmaster told him that the boy was the dullest in the class and if he were to give pass to that boy, he would have to give pass to all the boys and it will be a cent per cent pass in that class. Therefore, the headmaster said that he was sorry that he could not give pass to that boy. Then the D.M.K. party men threatened the headmaster and went away. Within eight days, that headmaster was transferred to some other place. Where is security for right men? Where is security for the officers? If the officer of a department did not obey the D.M.K. party secretary or the M.L.A., he will be transferred immediately. When such is the case, what is the security for the officials? I hope the Hon. Chief Minister will see that such things do not happen hereafter.

In the D.M.K. Government, there is no security of service for the officers. If the officers are not obeying the orders of the local D.M.K. secretary or D.M.K. M.L.A., they will be transferred immediately to some other place. Such being the case, I request the Hon. the Chief Minister to see that they are not interfering in the day-to-day administration and also to see that such things are not happening. I am very glad that the Hon. the Chief Minister has given some instructions to all the Collectors during the recent Collectors' Conference not to encourage such things. From the instructions that were given to the Collectors, I understand that the party members were previously interfering in the work of the District Collectors.

Then I would like to refer to the Police harassment. I would like to lay stress particularly on Thiru V. P. Chintan affair. When Thiru Chintan was going in a taxi to attend a meeting at

1973 ஆகஸ்ட் 7] [Thiru B. Venkataswamy]

Madhavaram, he was stabbed by * and he was admitted in the Hospital. I request the Hon. the Chief Minister to see that such things are not happening. Such things should be avoided as far as possible irrespective of the party affiliations of the leaders. Now there is a fear among the Opposition Party members even to express their feelings. There is no security for them in the D.M.K. Government. When Thiru Chintan, a Trade Union Leader, has been done like that, what will happen to the common man is not known. The Government should give protection to one and all irrespective of their party affiliations. I have also some information with regard to police harassment in some other places also.

திரு. சி. ஆறுமுகம்: பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் [*] என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். [*] தி.மு. கழகத்தில் உறுப்பினராகத்தான் இருக்கிறார்கள் இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

Thiru B. Venkataswamy: It has appeared in the paper.

திரு. சி. ஆறுமுகம்: திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் உறுப்பினர்கள் தான் இருக்கிறார்கள் [*] இல்லை என்பதை திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

Thiru B. Venkataswamy: This has appeared in the paper. That is why I am mentioning only what has appeared in the paper.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் மீது வாதத்தில் சொற்களைக் கடுமையாக ஆக்காமல், கருத்துக்களைக் கடுமையாக ஆக்கிக் கொண்டால் நல்லதாக இருக்கும். சொற்களைக் கடுமையாக உபயோகிக்க வேண்டாம் என்று எல்லோரையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

---

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : [*] என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துவது அவ்வளவு நல்லதல்ல. அந்த அடிப்படையில். அந்தச் சொற்களை அடிக்கடி பயன்படுத்த ஆரம்பித்து விட்டால், அதே சொற்களை வைத்து மற்றவர்கள் தாக்க ஆரம்பித்தால் அவையினுடைய பாங்கு கெடுவதற்கான சூழ்நிலை ஏற்படும். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட சொற்களைப் பயன்படுத்தாமல் இருப்பது நல்லது என்ற முறையை ஏற்படுத்துமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THIRU B. VENKATASWAMY : I am only mentioning about the anti-social elements. I will change it as anti-social elements.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஆங்கிலத்தில் என்ன வார்த்தை வேண்டுமானால் மாற்றிச்சொல்லுங்கள். அந்த வார்த்தையைப் பயன்படுத்த வேண்டாம். [*] என்ற சொல்லை நிகழ்ச்சிக் குறிப்பிலிருந்து நீக்குமாறு நான் உத்தரவிடுகிறேன்.

THIRU B. VENKATASWAMY : Then I would like to refer to the Police repression in Periakuppam in Chingleput district. There was a lot of Police repression and people were harassed very badly. There was a lot of Police repression under the instructions of the Members of the Ruling Party, which has created panic and fear among the people there. The properties of the people were damaged and a hamlet was set fire. I understand that a book has been published with the caption 'Periakuppam Police Repression' and I am sure the Hon. the Chief Minister will be having a copy of that book. I hope that book has been published by Periannan Chettiar and Nandagopal Chettiar. I am happy the Hon. the Chief Minister is having a copy of that book. It will give all the facts about the Police repression in Periakuppam. It will reveal how the ladies have been ill-treated and how they have been taken into custody. It will reveal how the ladies have been ill-treated and harassed by the Police. I was told that they were harassed by the Police for the reason that they have not shown respect to the M.L.As. of the Ruling Party. I understand that they were told by the Police like that. If that is the case, what is the

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

security for the poor and innocent people in the village. They have also published some photographs as to how the ladies have been ill-treated and harassed by the Police.

Coming to the rape of a harijan girl in Mandanur in North Arcot district, I would like to say a few words. I regret to say this. What happened was this. A harijan girl was taken forcibly and raped while she was returning home after seeing a film. Due to the interference of the local M.L.A. or some other local DMK men, she was sent out from the hospital without a case being registered. In the DMK Government, there is no security for the ladies to move about. I charge this Government for its inefficiency. Therefore, I request the Hon. the Chief Minister to take stringent steps to avoid recurrence of such things in future. If there is no security for the ladies, then how is it possible for them to run the Government? I hope the Hon. the Chief Minister will take appropriate steps to stop such things.

Then I woudl like to refer to industrial workers' unrest. I have already referred to the stabbing incident of Thiru Chintan. The Government has promised to take 100 affected people in Simpson Group of Companies. So far no action has been taken in this regard. I understand that Messrs. Addison and Company is also going to be closed. There is a company in Bangalore which can provide employment for 200 persons. What steps have been taken by the Government to absorb these 200 persons? Taking into consideration all these facts, I feel the DMK Government is inefficient to rule the country.

Coming to the rice problem, I want to charge this Government for the following reasons.

Recently we had discussion about the rice problem in Kanyakumari district. That district is normally said to be surplus. I wonder when our State is a suprlus State how this scarcity has happened in Kanyakumari district? If the scarcity is in Dharmapuri district, I can understand. But how can there be scarcity in Kanyakumari district? It shows the inefficiency of the Government. The scarcity has happened in Kanyakumari District because the Government is not properly distributing the foodgrains

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நான் தயாராக இருக்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: சத்தியம் பண்ணுவதற்குள்ள இடம் அல்ல இது. நாம் பொறுப்பு உணர்ச்சியோடு பல காரியங்களை எடுத்துச் செய்ய வேண்டிய ஒரு அவையாக இருக்கிற காரணத்தினால், இப்படிப்பட்ட [illegible] நல்லதாக இருக்காது என்பதை உணர்ந்து, இப்படிப்பட்ட குற்றச் சாட்டுகளைச் சொல்கிறபொழுது அவைகளை ஏற்று அல்லது அவைகளுக்குப் பதில் கொடுப்பது தான் சர்க்காரின் கடமை என்பதை வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர் அப்படி ஒரு நிபந்தனை விதித்தார். அண்ணா மேல் ஆணையிட்டுச் சொன்னால் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைத் தாங்கள் வாபஸ் செய்கிறோம் என்பது போல சொன்னார். நான் தயார் என்று சொன்னேன். தூக்கிட்டது தாங்கள் தானே தவிர, வேறு ஒன்றும் அல்ல.

THIRU B. VENKATASWAMY: People are there to judge us. With regard to prohibition policy, from the very beginning the Swatantra Party has been telling that the Government should not scrap prohibition. When Rajaji was alive,—I came to understand—he went to the residence of the Hon. Chief Minister and requested him not to scrap prohibition. But he has never cared to do it. Only after the verdict of Dindigul, he is able to understand that. There is a proverb in Telugu—

* * * * *

Like that, the Government had not headed our advice then. But now I am happy that they have realised what Rajaji had told them a long time ago.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு உறுப்பினர் தெலுங்கிலே ஒரு பழமொழியைச் சொன்னார். அதை

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

தமிழிலே மொழிபெயர்த்து [illegible] நன்றாக இல்லை என்று கருதுகிறேன். ஆகவே [illegible] குறிப்பிலிருந்து [illegible].

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: அந்தப் பழமொழி பெயர்த்துக் கொள்வது [illegible].

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஒரு மொழிக் கருத்தை இன்னொரு மொழியில் மொழிபெயர்த்துச் சொன்னால் அது விகல்பமாக இருக்கும். ஆகவே அவர் கருத்தை ஏற்றுக் கொள்வது நல்லது. ஆகவே அந்தப் பழமொழியை இந்த அவை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்குகிறேன். தாங்களுக்கு இன்னும் எவ்வளவு நேரம் வேண்டும்?

THIRU B. VENKATASWAMY: Sir, I will take twenty more minutes.

Regarding educational policy, it has appeared in "The Hindu" dated 27th July 1973 that about 50 posts of professors, lecturers and readers have been vacant. I want to know the reasons why these posts are vacant. We are saying that there is student unrest. When the posts of lecturers and professors are vacant, what can the students do? They think of doing some mischief. That is the reason for the unrest among students. I want to know why those 50 posts have not been filled up. In this connection, I want to point out that so much amount has been surrendered by the Education Department. When I was a Member of the Public Accounts Committee it was told that a sum of Rs. 30 lakhs has been surrendered. Why it has been surrendered? That shows the inefficiency of the Ministry. When the people are heavily taxed and the Government are getting a large amount of money from the people, the Government are not in a position to spend it properly and achieve their objective. What is the use of having such a Ministry in power? I demand the resignation of the Ministry. I hope the Hon. Chief Minister will consider this aspect of the matter.

As regards repression of students, what had happened at Clive Hostel? Even now the Government want to repress the students. That is the attitude the Government are adopting now. Not only students but also the people they want to suppress. Even M.L.As.

have been arrested. What has happened in the Kanyakumari district? Their request is genuine and it is a life and death problem for them. Every person has got a right to ask the Government to provide food. But what has happened there? A number of M.L.As. including my party M.L.A., Dr. Moses have been arrested. They have got every right to make the Government understand their duty to the people to provide food. But the Government have adopted repressive measures which will only have a reverse action and recoil on them. I warn this Government to avoid such repressive measures and provide food for the people.

Then I refer to the speech made by our Hon. Chief Minister at Tirunelveli and which has appeared in 'Murasoli'. He has stated that this Government are just like phosphorus and so long as phosphorus is inside the water it will be all right but when it is thrown out of the water, it will burn anything in its sorroundings. Just like that, he has threatened the people that if they do not vote for D.M.K. they will reap the consequences for their action in removing them from power, just like removing phosphorus from water. This shows that the Ruling Party is threatening people and it may be that our Hon. Chief Minister wants to behave like a dictator. So, that creates confusion and fear in the minds of the people.

Regarding the judiciary, the Government are interfering in its affairs. Even Thiru Palaniswami, a retired Judge of the High Court has given a statement in the newspaper that there is interference in the selection of District Judges by the Government and it is not made according to the merits of the candidates. If inefficient persons are appointed for these vital posts, how can we expect 'neethi'? It is highly impossible to get it. So there is interference not only in the field of judiciary but also in other fields.

11-00 மு.ப. Regarding State Autonomy, what has happened? We have already warned the Government not to support the 25th and 26th Constitution Amendment Bills but you have supported it. Now you are speaking about State Autonomy. You have voted for the 25th and 26th amendments of the Constitution. That is why we

have lost power. After having voted, you are now crying for State Autonomy. You are diverting the people's mind in a different direction by these slogans, mere slogans.

Our party has always been saying bad things as bad things and good things as good things. We have been supporting good things done by this Government, namely, incentive bonus to bus workers (தொழிலாளர்கள்) job oriented education and scrapping of prohibition.

Regarding food policy I appreciate the stand of the Hon. Chief Minister, because he has not accepted the State whoesale trading in foodgrains. I appreciate all good things.

In the matter of electricity, this Government has not at all acted in the proper manner. By their bungling with that problem, they have created so much unemploymet and our production has gone down in many fields because of power-cut and because of mismanagement by Government. I hope the Hon. Chief Minister or the concerned Minister will give an answer as to why this 'power-cut' was introduced. What is the action this Government has taken to provide more employment opportunities to the people? What I find is that agricultural labour are being harassed. Pumpsets have stopped because of power cut. Many factories did not work because of power cut and there was so much of unemployment.

Coming to the Action Committee and Agriculturists' agitation, let me say that the Hon. Chief Minister does not know what is happening in the villages. The poor people who own a small house and some utensils (sembu)—those things are removed, because they had not paid their dues. The door is removed first by the authorities. What can the poor man do when the door is removed? He has only a small shelter. That door is removed. Then what remains? He has some utensils on which he would serve the food and then eat. He has of course nothing to eat even in these days. But that is a different problem. Even the sembu is taken away. Within one or two hours these things are done. What can the poor agriculturists do? Such harassment is going on. Such stringent measures are being resorted to.

Eighty percent of our people are agriculturists. They are being subjected to this kind of treatment. By such actions, you are losing the faith of the people. I hope this Government would take proper action on the persons who are thus harassing the agriculturists. With all emphasis, I finally move this 'No Confidence' motion against this Government which has lost the faith and sympathy of the people because of its misrule. Thank you.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர் சார், இந்த அமைச்சரவையின் பேரில் நம்பிக்கை இல்லை என்ற தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருப்பதை ஒட்டியே என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அமைச்சரவையின் கொள்கையைப் பார்த்தால் எந்த அளவுக்குத் தவறான கொள்கையை வகுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக்காட்டத்தான்

I have given notice of a 'disapproval motion' which I now move:

"That this House disapproves the policy of the Ministry which led to high prices of essential articles of life and to food crisis invoking widespread agitation."

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: I second the motion.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: என்னுடைய தீர்மானத்திலே மூன்று பகுதிகள் இருப்பதை நான் ஆரம்பத்திலேயே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

முதலாவதாக அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கையைப் பற்றி நான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இந்த அரசாங்கம் கொள்கையற்ற கொள்கையை வைத்திருக்கிறது என்பதுதான் சொல்லவேண்டும். கொள்கையற்ற கொள்கை என்றால் என்னென்ன கருதுகிறார்களோ அந்தந்த நேரத்தில் ஏதாவது சமாளிப்பது என்ற முறையிலே அதை வைத்துக்கொண்டு கொள்கிறது என்பதுதான். அப்படி அரசாங்கம் நடந்து கொள்கையற்ற கொள்கை உடையவர்கள் அவர்கள் செய்வதால் நான் அந்த அடிப்படையிலே பார்க்கும்போது, சில விவரங்களைக் கூறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இப்போது விலைவாசி உயர்ந்துகொண்டே போகிறது. விலைவாசி உயர்ந்து கொண்டே போகிறது என்பதைப் பார்ப்பதற்கு அன்றாட நிகழ்ச்சிகளைப் பார்த்தாலே தெரியும். 'கைப்புண்ணுக்குக் கண்ணாடி தேவை இல்லை' என்பதைப்போல் அது நமக்குத் தெரியும். விலைவாசியைக் குறைக்க நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையே என்று கேட்டால், உடனடியாக அவர்கள் பதில் சொல்வார்கள், 'விலைவாசியை மத்திய அரசு தான் குறைக்க வேண்டும்' என்று. மத்திய அரசாங்கத்தின் கொள்கை ஓரளவு இதற்குக் காரணம் தான். அதை நாங்கள் மறுக்கவில்லை. ஆனால் மத்திய அரசாங்கம் ஏதாவது ஒரு நல்ல கொள்கையை வகுக்குமானால் அதைக்கூட ஏற்றுக்கொள்ளத் தமிழ்நாடு அரசாங்கம் தயாராக இல்லை. அதற்கு ஒரு உதாரணத்தை மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

உணவுப்பொருள் மொத்த வியாபாரத்தை அரசே ஏற்று நடத்தவேண்டும் என்பது மத்திய அரசின் கொள்கை. அந்த வகையில் முதற்கட்டமாக கோதுமை வியாபாரத்தை மத்திய அரசு ஏற்று நடத்தி வருகிறது. அதில் சில ஊனங்கள் இருக்கலாம்; இல்லை என்று சொல்லவில்லை. ஆரம்பத்தில் பிரதம அமைச்சர் அறிக்கை விடுத்தபோது எல்லாம் கூப்பிட்டு வைத்துப் பேசினார்கள். அப்போது அரிசி மொத்த வியாபாரத்தை அரசு ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்று முடிவெடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த முடிவைப்பற்றி இந்த ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்— திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் என்ன சொன்னார்களோ, எனக்குத் தெரியாது. அது அவர்களுக்குத்தான் வெளிச்சம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: உணவு மொத்த கேரள முதலமைச்சர் அச்சுதமேனன் என்ன கருத்தைக்
கேரள முதலமைச்சர் அச்சுதமேனன் என்ன கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்களோ, அந்தக் கருத்தின் பாதியிலே தான் இந்த அரசின் கருத்தை நாங்கள் தெரிவித்திருக்கிறோம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: இந்த மாதிரியான பதில் தான் வரும் என்று நாங்கள் அப்போதும் எதிர்பார்த்ததுதான். இந்த பதில் எனக்குத் திருப்தி அளிக்காது. பிரதம அமைச்சரவர்கள் உணவுப்பொருள் மொத்த வியாபாரத்தை அரசு ஏற்று

நடத்துவதுபற்றி கருத்துக்களைக் கேட்டபோது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த செழியன் அவர்கள் 'இதை நான் மறுக்க முடியாது' என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அந்த நிலையையாவது இங்கே நீங்கள் உருவாக்க வேண்டாமா? மத்திய அரசின் இந்தக் கொள்கையை எதிர்க்கமாட்டேன் என்று உங்கள் சார்பிலே செழியன் அவர்கள் அங்கே சொன்னார்கள். இங்கே நீங்கள் ஒருசில நாட்களுக்கு முன்னால் 25 சதவிகிதம் லெவி என்று வைத்திருந்ததைக் கூட கழற்றி விட்டுவிட்டீர்கள். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால்தான் கழற்றி விட்டீர்கள் என்று நினைக்கிறேன். இப்படி உங்கள் கட்சிக்குள்ளேயே ஒருவருக்கொருவர் கருத்துக்கள் மாறுபடுகின்றன. ஒரு நிலையான கொள்கை இல்லை. ஆகவேதான் இப்படிக் குழப்பமான பதில்களும் அறிக்கைகளும் வருகின்றன.

அரிசியைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு குறிப்பிட்ட விலையை நீங்களே நிச்சயம் பண்ண முடியும். ஆனால் நீங்கள் அதைச் செய்ய மாட்டீர்கள். எல்லாவற்றிற்கும் மத்திய அரசுதான் என்று கையைக் காட்டிவிடுகிறீர்கள். உங்களால் நிச்சயம் பண்ண முடியும் என்று எங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். சில நேரங்களில் இன்ன விலைக்குத்தான் அரிசி விற்கப்பட வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்திருப்பதாகச் சொல்கிறீர்கள்; நிர்ணயித்த விலைக்குக் கொள்முதல் செய்வதாகச் சொல்கிறீர்கள். ஆனால் அதை சரியாக நடைமுறைப்படுத்துகிறீர்களா என்றால் இல்லை. ஒன்றை ஆற அமர யோசனை செய்து சொல்லவேண்டும்; சொன்னதை சரியாக அமுல்படுத்த வேண்டும். ஆனால் இங்கே அப்படி நடப்பதில்லை. ஒரு சீரான கொள்கை, ஒரு தெளிவான பார்வை உங்களுக்கு இல்லை. அதனால்தான் கொள்கையற்ற கொள்கையை உடைய அரசாங்கம் இது என்று நான் குறிப்பிடுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விலைவாசி சம்பந்தமாக இன்று காலையில் இந்து பத்திரிகையில் ஒரு செய்தியைப் பார்த்தேன். அது ஓரளவு தமிழக அரசின் நிலையை தெளிவாக்குகிற காரணத்தினால், அதை உங்கள் உத்தரவோடு வாசிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன்.

"The gloom is visible deepening, every day, with prices continually rising. The price rise in the last year has been unprecedented being of the magnitude of 40 per cent. The price

mechanism is in complete chaos. It was clear that the people themselves feel helpless and are indignant. They feel strongly that they are made the "suckers" and are being taken for a "joy ride" by a powerful combination of politicians, businessmen and beurocrats. They are impatient. People in power appear to hold the view that somehow the crisis will blow over."

இன்றைக்கு என்னுடைய பேச்சின் சாராம்சமே இதில் தான் அடங்கப்போகிறது. விலைவாசிகள் ஒரேயடியாக உயர்ந்திருக்கின்றன. விலைவாசிப் புள்ளியை எடுத்துப் பார்த்தால் மற்ற எந்த மாநிலத்தையும் விட மிக அதிகமாக உயர்ந்திருப்பது தமிழகத்தில்தான். உயர்வுக்குமேல் உயர்வாக உயர்ந்துகொண்டே போகிறது தமிழகத்தில். ஏதோ அமைதியாக இருப்போம் என்ற நிலை ஜனங்கள் மத்தியில் இல்லை. ஜனங்கள் கோபமாக இருக்கிறார்கள். கோபமாக ஏதாவது நடவடிக்கையில் இறங்க வேண்டும் என்றே நினைக்கிறார்கள். இந்த அரசையும், அரசின் செயல்களையும் நம்பியிருக்க முடியாது என்ற நிலைக்கு வந்திருக்கிறார்கள்.

என்னைக் கேட்கலாம், விலைகளை நிச்சயம் பண்ண எங்களுக்கு என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது என்று. மத்திய சர்க்கார் உங்களுக்கு ஏதாவது சாமான்கள் கொடுத்தால், அவர்கள் என்ன விலைக்கு விற்கவேண்டும் என்று விலை நிர்ணயிக்கிறார்களோ, அந்த விலைக்கு நீங்கள் விற்கிறீர்களா? இன்றைக்கு கோதுமை வியாபாரத்தை மத்திய சர்க்காரே ஏற்று நடத்துகிறார்கள். அந்தக் கோதுமை தமிழகத்திற்குக் கொண்டுவரப்படவேண்டும். நமது சர்க்கார் என்ன சொன்னது? தமிழகத்திற்கு ஒதுக்கும் கோதுமையை சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷனிடம் கொடுத்து விடுங்கள் என்றார்கள். சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் தமக்கு ஒதுக்கப்படுகிற கோதுமையை 33 ஜையண்ட் ப்ளவர் மில் களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். இந்த ப்ளவர் மில்களின் கப்பாசிடி 50 ஆயிரம் டன். நவம்பர் மாதம் நமக்கு 35 ஆயிரம் டன் கொடுக்கப்பட்டது. ஜூலையில் நமக்குக் கிடைத்தது 15 ஆயிரம் டன். அவர்கள் ஒரு டன்னுக்கு நிச்சயித்த விலை ரூ. 750. இந்த 750 ரூபாய்க்குக் கொடுத்த கோதுமையில் இருந்து இந்த ஜையண்ட் பாக்டரிகளிடம் இருந்து மைதாவும், ஆட்டாவும், சொஜ்ஜியும் தவிடும் வருகிறது. இந்த நான்கும் வந்தால் மைதா

குவிண்டால் 107 ரூபாய். சொஜ்ஜி குவிண்டால் 111 ரூபாய், ஆட்டா ஒரு குவிண்டால் 80 ரூபாய், தவிடு ஒரு குவிண்டால் 48 ரூபாய் விற்க விலை நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்றையதினம் மைதா ஒரு குவிண்டால் ரூ. 116-க்கும், சொஜ்ஜி ரூ. 116-க்கும், ஆட்டா 80 ரூபாய்க்கு மிக அதிகமாகவும், தவிடு ரூ. 35-க்கும், ரூ. 48-க்கும் விற்கப்படுகிறது. ஆக 15,000 டன்னில் மைதா 8,250 டன்னும், சொஜ்ஜி 2,250 டன்னும், ஆட்டா 1,200 டன்னும், தவிடு 300 டன்னும் கிடைத்தபட்ட அந்த அளவுக்குக் கிடைத்துவிடுகிறது. இதன் மூலம் 13,27,500 ரூபாய் கிடைக்கிறது—புள்ளி கணக்கு விவரத்தை வைத்திருக்கிறேன். சொல்லி நேரத்தை எடுக்க விரும்பவில்லை. எதைக் கொடுத்தாலும் சரி இப்படித்தான் செய்கிறீர்கள். மத்திய சர்க்கார் பேரிலே குறை சொல்லி என்ன பயன்?

உரத்தை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். உரம் ரூ. 51.50க்கு விற்க வேண்டும் என்று விலை நிச்சயம் பண்ணியிருக்கிறீர்கள். ரூ. 51.50-க்குத்தான் விவசாயிகளுக்கு உரம் விற்கப்படுகிறது என்று துணிவாகச் சொல்ல முடியுமா? ரூ. 75-க்கும், ரூ. 80-க்கும் விவசாயிகள் திண்டாடி வாங்கிக் கொண்டிருப்பது யாருக்குத்தான் தெரியாது. ஆகவேதான் இன்றைக்கு மக்களை உரம் ரூ. 51.50க்குக் கிடைக்கும்படியாகச் செய்வோம் என்று நடவடிக்கை எடுக்க ஆரம்பித்திருக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனர்: இன்றைக்கு என்று உறுப்பினர் சொல்வது ஒருவேளை போன ஆண்டு இருந்த நிலைமையைப்பற்றிச் சொல்கிறார்களோ என்று நினைக்கிறேன். எங்காவது யாருக்காவது யூரியா ரூ. 51.50-க்குக் கிடைக்காமல் இருந்தால், இரண்டு மணி நேரத்தில் எல்லா இடத்திலும் கிடைக்கும்படியாகச் செய்யலாம். என்.பி.கே. பற்றியும் ஒன்றும் கஷ்டம் இல்லை. நான் கவனம் செலுத்திக்கொண்டிருப்பது என்.பி.கே. பற்றித்தான். யூரியாவைப் பொறுத்தவரையிலும் அதுவும் விவசாயிகளுக்கு நேரிடையாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். இடைத் தரகர்களை ரத்து செய்திருக்கிறோம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: நான் ஒவரால் நிலைமையைப் பற்றிச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன். He is tinkering with the problem. It is neither here nor there. என்னுடைய பாயின்ட் என்னவென்று சொன்னால் உரத்திற்கு ஒரு விலையை நிச்சயித்தால் அந்த விலைக்கு எல்லா இடத்திலும் கிடைக்கவேண்டும். அத்தகைய உத்தரவாதம் இப்போது இல்லை. அதற்கான ஸ்தாபனமும் இல்லை. உங்களை அனுமதிப்பதற்கு உங்கள் கட்சியில் உள்ளவர்களே தயாராய் இல்லை என்பது என்னுடைய குற்றச்சாட்டு.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனர்: குறிப்பாக மத்திய சர்க்கார் நிர்ணயித்த விலை யூரியாவுக்கு ரூ. 51.50 என்றால் அந்த விலைக்கு இப்போது எங்கே கிடைக்கவில்லை, எந்த ஊரில் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னால் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள முடியும். எனக்குக் கிடைத்த தகவல் குறிப்பிட்ட விலையில் விவசாயிகளுக்கு நேரிடையாகக் கொடுத்து, அவர்கள் பெற்றுக்கொண்டதற்குக் கையெழுத்தும் வாங்கி வருகிறார்கள் என்பதுதான். முன்போல இடைத் தரகர்கள் கூட இப்போது இல்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: அமைச்சர் அவர்கள் தலையிடுவதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. இந்த இலாக்காவிற்கு நான் இப்போதுதான் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டேன். நான் இனிமேல் ஒழுங்காக இருப்பேன், இதற்கு முன்னால் விவசாய இலாக்காவில் ஊழல் இருந்தது என்பதைத் தான் மறைமுகமாகச் சொல்கிறார்கள்.

I was developing a point. Even where the Central Government have fixed the price, you have no machinery to distribute it to the people at the controlled price. For that I cited wheat. கோதுமையைப் பற்றிச் சொன்னேன். உரத்தைப்பற்றிச் சொன்னேன். இப்படித்தான் எல்லாம்.

இன்றைக்கு எசென்ஷியல் கம்மாடிடீஸ் ஆக்ட் என்பதாக மத்திய சர்க்கார் சட்டம் இருக்கிறது. அதன்கீழ் அத்தியாவசியப் பொருள்களுக்கான விலையை நிர்ணயம் செய்யக்கூடிய அதிகாரம் மாநில அரசுக்கு இருக்கிறது. உணவு தானியம் என்றால் அரிசி,

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1973 ஆகஸ்ட் 7

கோதுமை, கம்பு, சோளம், பருப்பு வகைகள், எடிபிள் ஆயில்-கடலை எண்ணெய், நல்லெண்ணெய், தேங்காய் எண்ணெய் டால்டா, காய்கறிகள், பொட்டேடோஸ், மண்ணெண்ணெய், காஸ் சிலிண்டர் இன்னும் சீனி, கருப்பட்டி, வெல்லம், வத்தல், புளி, சீரகம், தேங்காய், துணி, மருந்துகள். இவற்றின் விலையை நிச்சயம் பண்ண அதிகாரம் இருக்கிறது. சமீபத்தில் மகாராஷ்டிராவில் உருளைக்கிழங்கு கிலோ 3 ரூபாய்க்கு விற்றார்கள். உடனே இந்தச் சட்டத்தின்படி விலையைக் கண்ட்ரோல் செய்து கிலோ 1 ரூபாய்க்குத்தான் விற்கவேண்டும் என்று செய்தார்கள். கடைசியில் முதலமைச்சரும், மொத்த வியாபாரிகளும், சில்லறை வியாபாரியும், அரசியல் தலைவர்களும் கூடி விலை நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது. அதன்படி ஒரு கிலோ இறைச்சி ரூ. 7-க்கு விற்கவேண்டும் என்று செய்தார்கள். அங்கே கிலோ ரூ. 7 என்றால் ஏற்கனவே விலை அதிகமாக ஏறியிருந்த இடம் அது—இங்கே கிலோ ரூ. 4 இருக்க வேண்டும். அவர்கள் விலைக் கட்டுப்பாடு செய்ததுபோல இங்கே ஏன் செய்யவில்லை? அதற்கு மாறாக நீங்கள் இங்கே என்ன செய்கிறீர்கள்?

நீங்கள் செய்த முறையைச் சொல்கிறேன். அதன் விளைவு தான் கம்பம் நிகழ்ச்சி. அமைச்சர் அவர்களுக்கு எவ்வளவு தெரியுமோ, அவ்வளவு விவரம் எனக்குத் தெரியும். அண்டை மாநில எல்லையோரத்திலிருந்து 5 மைல் அளவுக்கு நீங்கள் பெல்ட் ஏரியா என்று வைத்திருக்கிறீர்கள். பெல்ட் ஏரியாவில் நியாய விலைக் கடைகளை வைத்திருக்கிறீர்கள். அந்த நியாய விலைக் கடைகளில் சப்ளை செய்யப்படும் அரிசிக்கு யார் விலை நிர்ணயம் செய்திருப்பது, நீங்கள் தானே? I think there is a peculiar theory சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் கமிஷனர். அதிகாரிகளுக்கு ஒரு பெண்டாஸ்டிக் ஐடியா இருக்கிறது. அண்டை மாநிலத்தில் நமது எல்லையோரப் பகுதியில் அரிசி என்ன விலை விற்கிறதோ, அதே விலையை இந்த பெல்ட் ஏரியாப் பகுதியில் நிர்ணயித்தால் கள்ளக்கடத்தல் வெகுவாக இருக்காது என்று நினைக்கிறார்கள். அதன்படி இந்த பெல்ட் ஏரியா கம்பத்தில் உள்ள நியாயவிலைக் கடைகளில் கிலோ 1.90-க்கு விற்கவேண்டும் என்று விலை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் கம்பம் தகராறு. எந்த அளவுக்கு உங்கள்

1973 ஆகஸ்ட் 7]

நிர்வாகத்தில் ஊழல் இருக்கிறது என்பதற்குச் சொல்கிறேன். (The Hon. Minister for Food rose.........Sir, I will finish this point and then he can give his views. கம்பத்திலே நாங்கள் பொதுக் கூட்டத்திலே பேசி இருக்கிறோம். இங்கேயும் சொல்கிறேன். அங்கு ரூ. 100-க்குக் குறைந்து ஒரு குவிண்டால் வாங்கி 'நோட்டிபைட் ஏரியா' என்று அதற்கு ஒரு பர்மிட் வாங்கி, உள்ளே போய், அந்த 'நோட்டிபைட் ஏரியா'வுக்குள்ளேயே ஏற்றப்பட்டு இருக்கிறது—அங்கிருந்து லாரி லாரியாக ஏற்றி அந்த அனுமதிக்கூடிய நிலைமையில் தான் ஒரு பர்மிட் வைத்துக்கொண்டு 5 லாரிகள் சென்றன. அவருக்கு 4 லாரிகளுக்கு பர்மிட் இருந்தது மாத்திரம்தான். லாரிகளை நிறுத்தினார்கள். நிறுத்திவிட்டு என்ன செய்தார்கள்?

விலை எப்படி நிச்சயம் ஆகிறது? ரூ. 100 குவிண்டால் சந்தையில் என்று சொன்னேன். ரூ. 25 ஒரு மூட்டைக்கு வாங்குகிறார்கள். அதன் விலை ரூ. 125 ஆகிறது. கடைச் செலவுகள் எல்லாம் ரூ. 25. ஆக ரூ. 150. அதிலே இன்னும் சில செலவுகள் சேர்ந்து ரூ. 175 ஆகிறது. அதுதான் சேல்ஸ் பிரைஸ். நான் பொறுப்போடு சொல்கிறேன். அந்த அதிகாரிகள் ரூ. 50 வரையிலும் வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். வாங்கிக் கொண்டு விலையை நிச்சயம் பண்ணுகிறார்கள். டி. எஸ். ஓ., டி. ஆர். ஓ.—இவர் சீக்கிரமாக ரிடையர் ஆகப் போகிறார். அவருடைய மகள் கல்யாணத்திற்கு யார் யார் என்ன என்ன செய்தார்கள் என்பது எங்களுக்குத் தெரிய வேண்டும். அப்பொழுது என்ன என்ன செய்தார்கள், எங்களுக்குத் தெரியவேண்டும். நீங்கள் விலை நிச்சயம்....

திரு. நா. வீராசாமி: Sir, I am raising a point of order. தலைவர் அவர்களே, அங்கேயிருந்த அதிகாரிகள் ஒரு குவிண்டாலுக்கு ரூ. 50 வாங்கிக்கொண்டு அனுமதிக்கிறார்கள் என்று உறுப்பினர் கூறுகிறார். நாணயமாய சட்டமன்றத் திறமையாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கின்ற அதிகாரிகளைப் பற்றி குற்றம் சாட்டிப் பேசக்கூடாது. அப்படிப் பேசும்போது ஆதாரம் இல்லாமல், அந்த அதிகாரி அந்த இடத்தில் என்ன வாங்கினார் என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லாமல், பொதுவாக ஒரு அதிகாரி ரூ. 50 ஒரு குவிண்டாலுக்கு வாங்கினார் என்று சொல்வது இந்த மன்றத்திலுள்ள மரபாக இல்லை. ஆகவே, அதற்கு மாறாகத் தாங்கள் தீர்ப்புத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்,

[1973 ஆகஸ்ட் 7

திரு. மு. முத்தையா : பெயர், ஊர், இன்னார் என்று எழுதிக் கொடுத்தால் கூட நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. மானாவாரி பருத்தி சாகுபடி திட்டத்தின்கீழ் கோயில்பட்டியில் நடந்ததைப்பற்றி முன்பே எழுதிக்கொடுத்தேன். அதுபற்றி இந்த அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதிகாரிகளைப்பற்றி கூறக் கூடாது என்று சொல்ல முடியாது. அதிகாரிகள் செய்கிற தவறுகளைப்பற்றிச் சொன்னால் அமைச்சர்கள் பதில் சொல்வார்கள். ஆகவே அதிகாரிகளைப்பற்றி பேசக் கூடாது என்பதல்ல. அதிகாரிகளைப்பற்றியிருந்தாலும், மற்றவர்களைப் பற்றியிருந் தாலும் ஆதாரத்தோடுச் சுட்டிக் காட்டவேண்டும். அதிகாரிகளைப் பற்றி யார் குற்றம் சாட்டுகிறாரோ அவர் அதற்குப் பொறுப்பேற்க வேண்டும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இந்த மாதிரி அதிகாரிகளைப் பற்றிப் பேச சட்டசபை அங்கத்தினருக்கு ஒரு 'இம்யூனிட்டி' இருக்கிறது. இந்த மாதிரி தவறுகள் நடக்கின்றன என்று சொல்லலாம். நீங்கள் விஜிலென்ஸ் கமிஷன் போட்டு விசாரிக்க வேண்டும். சொல்லவே கூடாது என்றால், உண்மையை வெளிக் கொண்டுவர வேறு வழியே இல்லை. சட்டசபைப் பிரதிநிதிகள் இவைகளைச் சொல்லவேண்டும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : உங்கள் ரூலிங்குக்கு நான் தலை வணங்குகிறேன். பொதுவாக, அதிகாரிகளைப்பற்றி ஏதாவது சொன்னால், அந்த அமைச்சர் பதில் சொல்வார். நான் ரொம்பத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். நான் சொல்லியிருக்கிறேன். கம்பம் என்று மதுரை டி. ஆர். ஓ. என்று சொல்லியிருக்கிறேன். 2, 4 மாதங்களுக்கு முன்பு அவர் மகள் திருமணம் அவருடைய வீட்டில் நடந்தது என்று சொல்லியிருக்கிறேன். வேண்டுமென்றால் விஜிலென்ஸ் போட்டுப் பாருங்கள், யார் யார் எவ்வளவு எவ்வளவு கொடுத்தார்கள் என்று. விலையை அதிக மாக்கக்கூடிய ஒரு ஏற்பாட்டிற்கு இதுவும் காரணமாக இருக்கிறதா என்பதை அவர்கள் பரிசீலித்துப் பார்க்கட்டும்.

1973 ஆகஸ்ட் 7] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

இதே மதுரை மாவட்டத்திலே ஒரு குறிப்பிட்ட தாசில்தார் ஒரு மூட்டை சீனி கொடுக்கிறபோதெல்லாம் ரூ. 100 கேட்கிறார் என்று நான் மட்டுமல்ல. எல்லோரும் கூறுகிறார்கள். அவரை இப்பொழுது 'ரிசப்ஷன் தாசில்தார்'-ஆக வைத்திருக்கிறார்கள். அவர் சொல்கிறாராம், 'தங்கமணி கிளப்பியதால் நான் அதை விடப் பெரிய ஆளை வைத்திருக்கிறேன். நான் சேர்த்தது சேர்த்ததுதான். என்னை ஒன்றும் செய்ய முடியாது', என்று. அதிகாரிகள் மீது எனக்கு என்ன பகை? இவரையாவது நான் பார்த்திருக்கிறேன். முந்திய அதிகாரியை நான் பார்த்ததே இல்லை.

விலைகள் இன்றைக்கு உயர்வதற்கு சாதாரணமாக இருக்கக் கூடிய நிலையைவிட அதிகாரிகள் செய்யக்கூடிய காரியங்களும் காரணமாக இருக்கின்றன என்ற காரணத்தால்தான் நான் இந்த விஷயத்தை எடுத்துச் சொன்னேன். ஆகவே, விலையை நீங்கள் நிச்சயம் பண்ணுகிறபொழுது, இந்தக் கோளாறுகள் பெருகியிருக் கின்றன.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தவறுகள் செய்கின்ற அதிகாரிகளுக்காக நிச்சயமாக நான் வக்காலத்து வாங்கமாட்டேன் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தங்கமணி அவர்கள் அறிவார்கள். தாசில்தாரைப்பற்றிச் சொன்னார்கள், எடுக்கப் பட்ட நடவடிக்கையைச் சொன்னார்கள்; டி. ஆர். ஓ. பற்றிச் சொன்னார்கள். அவருடைய மகள் திருமணத்திற்காக யார் யாரோ பரிசுகள் கொடுத்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். இந்த அவையிலில்லாவிட்டாலும். அவைகளைப்பற்றித் தனிப்பட்ட முறையிலே என்னிடத்தில் எடுத்துச் சொல்வார்களானால் ஏற்ற நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவைகளைப்பற்றி அவர்கள் சொல்லாவிட்டாலும், நிச்சயமாக இப்பொழுது சொன்ன விஷயங்களைப்பற்றி விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். மேலும் எனக்கு வலுவளிக்கின்ற வகையிலே மற்ற விவரங்களையும் எனக்குத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இந்த எல்லைகளில் இருக்கக் கூடிய நிலைமைகள் மட்டுமல்ல. இன்றைக்குத் தமிழ்நாடு, எதிலேயே செங்கல்ராயன் அவர்கள் தெரிவித்ததைப்போல,

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1973 ஆகஸ்ட் 7

உணவைப் பொறுத்த அளவிலே தன்னிறைவு பெற்ற மாநிலமாக இருக்கிறது. அப்படித் தன்னிறைவு பெற்றிருக்கும்போது ரொம்ப லேசாகச் சொல்கிறார்கள். கேரள மாநிலத்து அமைச்சர்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். எங்களுக்கும் கொஞ்சம் தன்னிறைவு ஏற்படட்டும். பிறகு செய்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். தன்னிறைவு பெற்ற மாநிலத்திலே, இந்தக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்ள இங்கே நியாயமாக இல்லை. மதியழகன் அவர்கள் இங்கே சொன்னார்கள்—

The Government is neither producer-oriented nor consumer-oriented, but middlue-man-oriented; therein lies the source for corruption.

என்று. அது ரொம்பப் பொதுப்படையாகச் சொன்னது. பல முறைகளிலும் அது பொருத்தமாக இருக்கிறது.

மக்கள் வாங்கக்கூடிய சாமான்கள் எவை எவையெல்லாம் விலை ஏறியிருக்கின்றன என்பதற்கு நான் வேண்டுமானால் உதாரணம் தருகிறேன். சிமெண்ட் ஒரு மூட்டை ரூ. 12½. ஆனால் ரூ. 12½-க்கு விநியோகம் செய்ய நீங்கள் உத்தரவு போட்டாலும் செய்ய முடியாது. ரூ. 25-க்குக் குறைந்து சிமெண்ட் கிடைக்கிறதா? அதுதானே இன்றைய நிலைமை? இல்லாததை ஒன்றும் நான் சொல்லவில்லை. எத்தனை உதாரணங்களை வேண்டுமானாலும் என்னால் சொல்ல முடியும். இதற்காக விலை நிர்ணயம் பண்ணுகிற ஒரு கமிட்டி போட வேண்டும். சர்வ கட்சிகளைக் கொண்ட கமிட்டி போடலாம். மக்களுக்குத் தேவையான சாமான்களின் விலையை நிர்ணயிக்கலாம். சீனி கிலோ ரூ. 2.25, ரூ. 2.15 என்று நினைக்கிறேன். மத்திய சர்க்கார் ஒதுக்கியிருக்கிற 9,000 டன்களையோ அல்லது 10,000 டன்களையோ ஒரு கிலோ ரூ. 2.15 என்று கண்டிப்பாக நாங்கள் எல்லோருக்கும் கொடுப்போம் என்று இந்த அரசு சொல்லட்டும். சொல்வதற்கு உங்கள் கையிலே என்ன இருக்கிறது? 20 மூட்டைகளைக் கொடுத்தால், 2 மூட்டைகளைத் தவிர 18 மூட்டைகள் பதுங்கிச் சென்றிருக்கின்றனவே. இதுதான் இன்றைக்கு உத்தரவாதம் ஏற்பட....

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: பதுங்கி இருந்தால் எங்கே பதுங்கி இருக்கிறது? யாருக்குத் தெரியும்? இவருக்குத் தெரியுமா, பதுங்கியிருப்பது? 18 மூட்டைகள் எங்கே போயிருக்கிறது? இவருக்குத் தெரிந்தால் சொல்லலாமே.

1973 ஆகஸ்ட் 7]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: ஓரிடத்திலே இருந்தால் சொல்லலாம். It has become a general phenomenon. It is everwhere. எத்தனை இடத்தை நாங்கள் சொல்வது, எத்தனை இடத்தைப் போய் பார்த்து நாங்கள் நடவடிக்கை எடுப்பது? இதற்காகத்தான் அரசு நடவடிக்கையைவிட மக்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்ற நிலைக்கு வந்திருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: மக்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்ற கருத்தை இங்கே சொன்னார்கள். அதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். அப்படி மக்கள் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு பதுங்கி இருக்கிற இடங்களைச் சுட்டிக்காட்டி, உடனே அதிகாரிகள்—தங்கமணி அவர்கள் குறிப்பிட்ட தவறான அதிகாரிகள் அல்ல—அவற்றைக் கைப்பற்ற வேண்டும். அப்படிப் பதுங்கியிருக்கிற 4 இடத்தைச் சொன்னால் 4 பேரைக் கைது செய்தால், 400 பேர் தவறு என்று செய்யாமலிருப்பார்கள். அதற்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஒத்துழைப்பாரா?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: ஒத்துழைப்பாரா என்று கேட்கிறார். அதைக் கொள்கையாக வைத்து நாடு பூராவும் போராட்டம் நடத்துகிறோம். கம்பத்தில் நடந்த சம்பவம் இன்றைக்கு எந்தக் கட்சியும் தாண்டிவிட்ட விஷயம் அல்ல. நேற்று என்னை கரெக்ட் பண்ணுவதற்காக உணவு அமைச்சர் அவர்கள் எழுந்தார்கள். சென்னையிலேயே 5 லாரிகளுக்கும் பர்மிட் இருக்கிறது. 4 லாரிக்கு பெர்மிட் இல்லாமல், பாருங்கள் ஒரே ஒரு பெர்மிட்தான் பதிவு செய்திருக்கிறார்கள். ஒரே ஒரு பெர்மிட் அங்கே வைத்திருக்கிறார்கள். 4 டிரிப்புகளுக்கு, 5 டிரிப்புகளுக்கு ஏற்பாடுகள் இருக்கின்றன. நமது உணவு அமைச்சருக்கும் தெரியும். இங்கே இருக்கக்கூடிய அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த சட்ட அமைச்சருக்கும் தெரியும். அப்படி ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். அப்படி ஏற்பாடு செய்யும்போதுதான் உடனடியாக கலெக்டருக்குச் சொன்னார்கள். போலீசுக்குச் சொன்னார்கள், கோபால் அவர்கள் பேசும்போது சொல்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். சொன்னபிறகு விநியோகம் செய்யப்பட்டது. விநியோகம் நடக்கின்றபோது திடீரென்று லத்தி சார்ஜ் செய்தனர். ஒவ்வொரு கட்சித் தலைவராகப் புரட்டிப் புரட்டி

அடித்திருக்கிறார்கள்—விவரம் வைத்திருக்கிறேன்—அதற்கு என்ன அவசியம் ஏற்பட்டது? அப்படிச் செய்தால், ஜனங்களுக்கு நியாயம் வழங்கினால், எங்களுடைய தடியடிப் பிரயோகம் இருக்கும் என்றுதான் உங்களுடைய செயல் படுகிறது.

இந்து பத்திரிகையிலே சொல்லியுள்ள மாதிரி, The people are angry. கோபம் மட்டுமல்ல, கோபத்தோடு எதையாவது செய்ய வேண்டும். நான் அங்கே ஓர் அம்மையாரிடத்தில் கேட்டேன், 400 மூட்டையை இறக்கி இப்படிச் செய்தீர்களே, இது நியாயமா என்று. 4 பேர் போய் போர்சாக நிறுத்தினால்தான் கொள்ளை. 400 பேர் போய் நிறுத்தி பணத்தை வசூலித்துக்கொண்டு வினி
மு.ப 11-30 யோகிப்பது எப்படிக் கொள்ளையாக இருக்க முடியும்? என்று கூறுகிறார்கள். மக்களே இன்றைக்கு அதிகாரத்தைக் கையிலே எடுத்துக்கொண்டு அரசு செய்யத் தவறியதை மக்கள் செய்வதில் என்ன தவறு என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அதை எந்த அளவுக்கு இந்த மன்றத்தினர் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அதை எந்த அளவிற்கு இந்த மன்றத்திலே உள்ள எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்கிறார்களோ எனக்குத் தெரியாது. அந்த அளவுக்கு நிலைமை வந்துவிட்டது என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதற்காகத்தான் சொல்கிறேன்.

விலைவாசியைப்பற்றி மற்றவர்களும் பல விஷயங்களைச் சொல்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நம்முடைய முதலமைச்சர் பிரசங்கம்பற்றி அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் திண்டுக்கல் தேர்தலுக்குள் போக விரும்பவில்லை. திண்டுக்கல் ஒரு தீர்ப்பைக் கொடுத்திருக்கிறது. இதே மன்றத்திலே அந்தத் தேர்தலில் ஒரு லட்சம் வாக்குகள் வித்தியாசத்தில் ஜெயிப்போம் என்ற சவால் எல்லாம் விடப்பட்டது. ஆனால் மக்கள் ஒரு நல்ல முடிவைக் கொடுத்துவிட்டார்கள். அங்கு அந்தத் தேர்தலையொட்டி நடந்த சில சம்பவங்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அங்கே முதலமைச்சர் செய்த பிரசங்கத்தைப்பற்றி—திருமங்கலத்திலே 17 ஆம் தேதி இரவு 11 மணிக்கு அவர் நிகழ்த்திய பிரசங்கம்—குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அந்தப் பிரசங்கத்தை நானே வீட்டிலிருந்தே கேட்டேன். அதுதான் ஒரு முதலமைச்சர் தேர்தல் காலத்திலே நிகழ்த்தவேண்டிய பிரசங்கமா? சென்ற மாதம் 7 ஆம் தேதியன்று புதுவையிலே

அண்ணா அவர்கள் சிலையைத் திறந்துவைத்து பிரசங்கம் செய்தார். அதுதான் அந்த இடத்திலே செய்யவேண்டிய பிரசங்கமா, ஒரு முதலமைச்சர் செய்யவேண்டிய பிரசங்கமா அது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். தி.மு.க. ஆட்சியிலே இருக்கின்ற போது, ஆளும் கட்சியாக இருக்கின்றபோதுதான் தண்ணீரிலே போடப்பட்ட பாஸ்பரஸ், மறந்துவிடாதீர்கள், ஆட்சி பீடத்திலே இருந்து இறங்கினால் அது கரையில் போடப்பட்ட பாஸ்பரஸ் ஆகிவிடும் என்று பேசியிருக்கிறார்கள். இது ஒரு முதலமைச்சர் செய்யக்கூடிய பிரசங்கமா?

அது மட்டுமல்ல. 23-3-1973 ஆம் தேதியன்று நெல்லையிலே ஒரு பிரசங்கம். நெல்லைப் பிரசங்கமாவது புத்திசாலித்தனமாகப் பேசியதாக இருக்கலாம். ஆனால் ஆசிரியர் கூட்டணி என்று ஒன்று இருக்கிறது. சங்கமாக ஒரு ஆசிரியர் கூட்டணி இருக்கிறது. நான் இந்த நேரத்திலே ஒன்றைச் சொல்லிவிட விரும்புகிறேன். தொழிற் சங்கங்களையும், பாடுபட்டு உழைக்கும் மக்களுடைய ஸ்தாபனங்களையும் இந்த அரசினுடைய அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு திட்டமிட்டு உடைக்கிறார்கள் என்று நான் குற்றம் சாட்டுகிறேன்.

சிப்பலில் ஏற்கனவே ஒரு சங்கம் நடந்து வந்தது. அது எங்களுடைய சங்கம் அல்ல. காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்களின் சங்கம். அதிலே உள்ள உறுப்பினர்கள் 18 ஆயிரம் பேர்கள், அத்தனை உறுப்பினர்களை வைத்து பல ஆண்டுகளாக நல்ல முறையிலே நடந்து வந்த சங்கமாக அது இருந்தது. அரசு தன்னுடைய அதிகாரத்தை வைத்து இன்றைக்கு எந்த அளவிற்குச் செய்து இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கிறோம். ஆசிரியர்கள் எல்லாம் ஆசிரியர் கூட்டணி என்று வைத்திருக்கிறார்கள். சில சமயங்களிலே அவர்கள் ஆளுங்கட்சியைப் பிடிக்கலாம். பிடிக்காமல் இருக்கலாம். அதைப்பற்றி நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் சங்கத்தை வைத்து ஒன்று சேர்க்கிறோம் என்று சொல்லி திருநெல்வேலியிலே அவர்கள் என்ன பேசினார்கள் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும்—அவர்கள் கட்சிக்குள்ளே என்ன செய்கிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை—எங்கள் கட்சியிலேயிருந்து என்னுடைய தலையிலே கொண்டுவந்து ஒரு கிரீடத்தை வைத்தால் நான் வேண்டாம் என்றுதான்

சொல்வேன், மன்னர் காலம் போய்விட்டது. மன்னர் வைத்ததை என் தலையிலே வைக்கவேண்டாம் என்றுதான் சொல்வேன். ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் ஒவ்வொரு கொள்கை உண்டு. நாங்கள் எங்கள் கட்சி மாநிலக் கவுன்சிலின் கூட்டத்திலே திண்டுக்கல் தேர்தலுக்குப் பின்னாலே தி.மு.க. சர்க்கார் ராஜினாமா செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி தீர்மானம் போட்டிருக்கிறோம். கருணாநிதி அரசு ராஜினாமா செய்யவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. அப்படி நாங்கள் சொன்னதற்கு கட்டுப்படவும் இல்லை. எங்கள் கட்சியின் முடிவு அது. அவர் பேசியிருக்கிறார், என் கையிலே இருக்கிற செங்கோலைப் பிடுங்கப் பார்க்கிறார்கள். செங்கோலைப் பிடுங்கினாலும் வீர வாள் இருக்கிறது, பிடுங்க முடியாது என்று பேசியிருக்கிறார். கிருஷ்ணன் கையிலே சக்ராயுதத்தை வைத்துக்கொண்டு துஷ்ட நிக்ரகம், சிஷ்ட பரிபாலனம் என்று சொல்லியதைப்போல் இவர்களும் சிஷ்ட பரிபாலனம், சிஷ்டர்கள் இல்லாவிட்டால் துஷ்ட நிக்ரகம் என்ற முறையிலே இது ஒரு சாம்பிள்.

எங்கள் கட்சியிலே உள்ள 11 பேர்கள் பொறுப்புள்ள தலைவர்கள். அவர்களிலே ரொம்ப விலையுயர்ந்த மாணிக்கங்களாக நாங்கள் கருதக்கூடியவர்களான ஆதிமூலமும், நல்லகண்ணுவும் 'சி' கிளாசிலே போடப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி நாங்கள் வருத்தப்படவில்லை. ஒரு கேஸிலே 11 பேர்களைக் கைது செய்தால் ஒன்றாகத்தான் வைத்திருப்பார்கள். ஆனால் இதிலே அப்படிச் செய்யவில்லை. உங்களுடைய துஷ்ட நிக்ரகத்திற்கான அந்த ஆயுதம்தான் வருகிறது. அதேபோன்று எங்களுடைய கட்சித் தோழர் அருணாசலம் மேட்டூரிலே கொல்லப்பட்டார். அதைப்பற்றி எந்த முறையிலே இன்வெஸ்டிகேஷன் நடந்துகொண்டு இருக்கிறது என்பது எங்களுக்குத் தெரியவில்லை.

அதேபோன்று தி.மு.க.வின் ஊழியராக நீண்டகாலம் இருந்து, அ.தி.மு.க.வின் ஊழியராகப் பணியாற்றிய ஆறுமுகம் அவர்கள் கொலை செய்யப்பட்டார்கள். அதனுடைய இன்வெஸ்டிகேஷனில் நிலை என்ன? எங்களுக்குத் தெரியவேண்டும்.

வி. பி. சிந்தன் அவர்கள் சென்ற மாதம் 18-ஆம் தேதியன்று தாக்கப்பட்டார், மாதவரத்திலே. உண்மையிலே அது புதுமையாகத்தான் இருக்கிறது. நான் தொழிற்சங்கத்திலே இருப்பவன்.

எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு சந்தேகம் வருகிறது, பஸ்ஸிலே போகிற தொழிற் சங்கத் தலைவர்களுக்கு இந்தக் கதிதானா என்று. திட்டமிட்டு தொழிற்சங்கத் தலைவரைத் தாக்குவது புதுமையாக இருக்கிறது. திருடர்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டதாம். அவர் சாகவில்லை. வி. பி. சிந்தன் அவர்களைக் கீழே தள்ளி முதுகிலே குத்தி, நல்ல வேளையாக டாக்டர்களின் திறமையால் அவர் பிழைத்துக்கொண்டார். அதற்காக விசேஷ அதிகாரி போட்டிருக்கிறார்கள். அதில் இன்வெஸ்டிகேஷன் நடந்து கொண்டிருக்கிறதா என்று எங்களுக்குத் தெரிய வேண்டாமா? அந்த விசேஷ அதிகாரிக்கு போலீஸ் அதிகாரிகள் இடைஞ்சல்கள் செய்கிறார்களா அரசியல் இருக்கிறதா என்பதையெல்லாம் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறோம்.

அன்றைய அவர்கள் ரொம்ப வருத்தப்பட்ட சம்பவம் முன்பு நடந்தது. அன்றைக்கு எங்கள் கட்சியிலே கண்டித்தார்கள். 1968-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 25-ஆம் தேதி நடந்த சம்பவம். 44 பேர்கள் இறந்தார்கள். நானும் எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் அன்னை அவர்களும் வந்திருந்தார்கள். அந்தச் சம்பவம் நடந்ததுபற்றி அன்று அவர்களுக்கு நான் ஒரு விரிவான கடிதத்தை எழுதியிருந்தேன். அவர் எனக்குக் கடிதம் எழுதினார். உன்னுடைய கடிதம் கிடைத்தது. உன் பொறுப்புக்குத் தகுந்தாற்போல் நீ தொடர்ந்து பணி செய்யவேண்டுமென்று எழுதியிருந்தார். அந்தச் சம்பவம்பற்றி அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்தது என்று தெரியவில்லை. Did you conduct the investigation properly? இன்வெஸ்டிகேஷன் சரியாக நடத்தப்படவில்லை என்று ஹைகோர்ட்டே சொல்கிறது, நாங்கள் சொல்லவில்லை. இந்த முறையிலே படுகொலை செய்யப்பட்டார்கள் நம்முடைய ஆட்கள். தாக்கப்பட்டால் கோர்ட்டிலே நியாயம் கிடைக்குமா என்ற நிலைமை வந்திருக்கிறது.

விலைவாசியைப் பற்றி ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களைச் சொல்லி பின்னாலே சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும்பொழுது விரிவாகச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். விலைவாசி ஏறுவதற்கு முக்கியமான காரணம் மின்வெட்டு. அதனால் சாமான்களின் விலை உயர்ந்துவிட்டது. சமூகத்திலே மின்சார வெட்டு இருப்பதைப்பற்றி ஒரு சிறந்த

கொடுக்கிறோமோ அவர்கள் உற்பத்தி [illegible] என்றால் பூஜ்ஜியத்துக்குப் போகாமல் நாம் [illegible] கொள்வதற்கு மத்திய அரசு [illegible] ஆனால் மீனாட்சி மில் அப்படி [illegible] சொன் னார்கள். நாங்களும் [illegible] சொன்னோம். எந்தெந்த மில்கள் மத்திய அரசின் [illegible] ஏற்ப 25 சதவிகிதம் மின்சாரத்தைப் [illegible] போக்கப் படும் நாளை [illegible] மையாளர் களுக்குக் கொடுக்கிறோம் [illegible] கொண்ட கொடுக்கிறோம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: [illegible] காரணத் திற்காகக் கொடுத்தேன். [illegible] இருக் கிறது. மில் முதலாளிகளிடம் [illegible] கிறார்கள், கொடுத்தால் மின்சாரத்தைக் [illegible] கொடுக்காதவர் களுக்கு [illegible] செய்கிறார்கள் என்று [illegible] கிறேன். வேண்டுமானால் [illegible] ஒவ்வொரு தடவையும் போகும்பொழுது [illegible] ஒன்றைச் சொல்லுவார்கள். [illegible] நல்லூர் சமயநல்லூர் என்று [illegible] கிறார்கள். இப்பொழுதும் சமயநல்லூரைப் [illegible] கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: [illegible] நேரம் எடுத்துக் கொள்வீர்கள்?

THIRU K. T. K. THANGAMANI: I will require 15 minutes.

தெர்மல் பவரைப் [illegible] கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே [illegible] சொல்லி யிருக்கிறார்கள், " No power is costlier than no power " அதாவது மின்சாரத்திற்கு எவ்வளவு பணம் [illegible] இல்லை. [illegible] 215 [illegible] பைசா செலவாகும் [illegible] மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்ய [illegible] செய்யவில்லையென்றால் நமக்கு எப்படிக் [illegible] என்று [illegible] இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறது.

ஆனால் [illegible] நிலைமை என்னவென்றால், எங்களுடைய [illegible] அது இன்று நீங்களும் பதில் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். [illegible] பதிலும் நாங்கள் கொடுத்திருக்கிறோம். [illegible] விளக்கங்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்த விவரம் என்னவென்றால், நீங்கள் சொல்வது [illegible] 55 இலட்சம், அந்த மின்சாரத்தின் மூலம் இருக்கும் சாதனங்கள், [illegible] மோட்டார் போன்றவைகளின் [illegible] 55 இலட்சம் ரூபாய், நாங்கள் 59 இலட்சத் திற்கு விற்பனை செய்தோம். ஆகவே இதுவும் எங்கள் சாதனை என்று இதுதான் எங்களுடைய பதில் நான் சொல்வது. இன்றைக்கு அதனுடைய [illegible] 55 இலட்சம் ரூபாய்தான் என்று சொல்ல முடியுமா? அதில் இருக்கும் சாதனங்கள் என்ன? [illegible] என்று ஒன்றுக்குப் பத்தாக இருக்கும் சாதனங்கள். அவைகள் இன்றைக்கு என்னவு பெறுமானம் உள்ளவை?

இரண்டு [illegible] நாட்களுக்கு முன்னால் பத்திரிகையிலே பார்த்தேன். பார்லிமெண்டிலே எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்த திரு. [illegible] அவர்கள். எந்தக் கட்சி என்று பார்க்கவில்லை, இன்றைக்கு [illegible] இருக்கும் ஒரு மின் நிலையம். அது 15 மெகாவாட் என்று நினைக்கிறேன், சமயநல்லூர் மின் நிலையம் அதைவிடப் பெரிது என்று நினைக்கிறேன் (குறைந்தது) [illegible] 15 மெகாவாட் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அப்படி சமயநல்லூர் நிலையத்தின் அளவில் இருக்கும் அந்த மின் நிலையத்தை இரண்டே முக்கால் கோடி ரூபாய்க்கு விற்றிருக்கிறார்கள். யாருக்கு விற்றிருக்கிறார்கள்? இரண்டே முக்கால் கோடிக்கு [illegible] விற்றிருக்கிறார்கள். [illegible] விற்றதற்கு என்ன சொல்கிறார்கள்? இதன் புக் வேல்யூ ஒன்றே முக்கால் கோடி. அதை இரண்டே முக்கால் கோடிக்கு விற்றோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அது அவர்களுக்குத் திருப்தியை ஏற்படுத்தவில்லை. பார்லிமெண்டில் இந்த விவரம் எழுந்தபொழுது திரு. கே. எல். ராவ் அவர்கள் உடனடியாக அந்த முதலமைச்சரைப் பார்த்து கமிஷன் போடு என்று சொன்னார்கள். அந்த ஊழலை விசாரிப்பதற்காகத் தனியாகக் கமிஷன் போட்டிருக்கிறார்கள். நீங்களும் அந்த

அளவிற்குப் போடுவதாக இருக்கிறீர்களா? அப்படி எதாவது டெண்டர்கள் கேட்டார்களா, யார் யார் டெண்டர்கள் கேட்டார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா? அதேநேரத்தில் நிபுணர் குழு என்ன சொல்லிற்று? உற்பத்திச் செலவு ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது, ஒரு யூனிட்டுக்கு 12 பைசா ஆகிறது. எனவே மூடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். மூடுங்கள் என்று சொன்னால் ஏன் விற்கிறீர்கள்? யாருக்கு அதிகாரம் கொடுத்தார்கள்? யாருக்கு விற்றீர்கள்? பொதுத்துறையிலே இருந்த சாமான்களை, தனியாக செட்டியார் அவர்கள் ....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, திரு. தங்கமணி அவர்கள், விற்றுவிட்டார்கள், விற்றுவிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். விற்கப்படவில்லை; டெண்டர்கள் கோரப்பட்டது. யார் அதிக டெண்டருக்குக் கேட்டார்களோ அவர்களுக்குத் தரப்பட்டது. இந்தியா முழுவதிலும் டெண்டர் கோரப்பட்டது, எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் விளம்பரங்கள் செய்யப்பட்டன, ஒரு முறைக்கு இரண்டு முறையாக டெண்டர்கள் கோரப்பட்டன. ஒரு கோடிக்கு மேல், இரண்டு கோடிக்கு யாராவது எடுத்துக்கொள்ள முன்வந்திருந்தால் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: அரசுத்துறை தொழில் நிறுவனங்களைத் தனியாருக்குக் கொடுப்பது ஏகபோக முறைத் தடைச் சட்டத்திற்கு விரோதம். அப்படி குஜராத் முதலமைச்சர் செய்தது சரியா, அதற்காக கமிஷன் போடுங்கள் என்று குஜராத் முதல்வருக்கு யோசனை கூறுங்கள். அப்படி யோசனை கூறாமல் போனால் நீங்கள் ஏதோ உங்கள் கட்சி ஆட்சியில் இருப்பதால் அந்த முதலமைச்சருக்குப் பாதுகாப்பாக இருக்கிறீர்கள் என்று நினைப்போம் என்று பார்லிமெண்ட்டில் பூபேஷ் குப்தா அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இன்றைக்கு கமிஷன் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இன்றைய நிலைமை என்ன? தனியாருக்கு விற்றீர்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, தனியாருக்கு விற்றார்கள், தனியாருக்கு விற்றார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை அழுத்தந்திருத்தமாகக் கூறுகிறார்கள். முதலிலே

பஞ்சாப் மாநில கார்ப்பரேஷன் அதை வாங்க சம்மதித்து ஒரு தொகையை நிர்ணயித்தது. பிறகு வேண்டாமென்று அவர்களே சொல்லிவிட்டார்கள். முதலில் பஞ்சாப் மாநில கார்ப்பரேஷனுக்குத் தரப்பட்டது, ஆனால் அவர்கள் வேண்டாமென்று சொல்லிவிட்ட பிறகு, டெண்டருக்கு விடப்பட்டது. டெண்டர் கேட்டவர்களிலே ஒரு தனியார் அதிக விலைக்குக் கேட்டார், அவர் எடுத்துக்கொண்டார்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: பார்லிமெண்டில் நடந்த விஷயத்தைச் சொன்னேன். பொதுத் துறையில் இருக்கக்கூடிய ஒன்றுக்கு டெண்டர் போட்டால் யாரைக் கேட்க வேண்டும். ஒவ்வொரு மாநில அரசையும் கேட்க வேண்டும், வாரியங்களை, கார்ப்பரேஷன்களைக் கேட்க வேண்டும். அதை விற்க வேண்டுமென்ற அவசியம் ஏன் வந்தது? விற்பதற்கு யார் அதிகாரம் கொடுத்தது? இந்தச் சபையில் தீர்மானம் வந்ததா? இந்த விஷயம் எல்லாம் தெரியவேண்டும். இவ்வளவு பெரிய தெர்மல் ஸ்டேஷனை 59 லட்சம் ரூபாய்க்கு விற்றிருக்கிறார்கள். இதே அளவுள்ள தெர்மல் ஸ்டேஷனை அங்கே 2½ கோடி ரூபாய்க்கு விற்றிருக்கிறார்கள். அதையே ஊழல் என்று சொல்லி அதன்பேரில் விசாரணை நடக்கிறது என்று சொன்னால் இங்கே இந்த ஒரு விஷயத்திலாவது விசாரணைக்குத் தயாராக இருக்கக்கூடாதா?

எப்படி இருந்தாலும் எங்களை மக்கள் தேர்ந்தெடுத்து விட்டார்கள். 1976 வரை எங்களை யாரும் கேட்கக்கூடாது. கேள்வி கேட்டால் ஒவ்வொன்றுக்கும் சமாதானம் சொல்லிவிடுகிறோம். அப்படி அல்லாமல் ராஜினாமாச் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்கிறீர்கள். உணவுப் பிரச்சினையில் ஒரு தகராறு ஏற்படுகிறது, தவறு ஏற்படுகிறது, உடனடியாக வங்காளத்தில் உணவு அமைச்சர் ராஜினாமாச் செய்கிறார். அங்கே மைத்ரா ராஜினாமாச் செய்கிறார். அப்படி இன்றைக்கு எந்த மந்திரியும் இங்கு ராஜினாமாச் செய்வதாக இல்லை. ராஜினாமாச் செய்தாலும் அந்த மந்திரிகள் திரும்பவும் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். அமைச்சரவையே ராஜினாமாச் செய்யுங்கள் என்று கேட்கிறோம். கூட்டுப் பொறுப்பு என்ற முறையில் அமைச்சரவை ராஜினாமாச் செய்யட்டும். அடுத்த

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1973 ஆகஸ்ட் 7

தேர்தல் வரட்டும், அல்லது வேறு முறையைப் பார்க்கலாம். தனிப்பட்ட உங்கள் மீது எனக்கு வெறுப்பு கிடையாது. தனிப்பட்ட முறையில் இந்த அமைச்சர்கள் எங்களுக்கு மரியாதை காட்டுகிற அளவுக்குக் காங்கிரஸ் அமைச்சர்கள் காட்டவில்லை. கொள்கையற்ற போக்கில் போகிற காரணத்தால் ஜனங்களுக்கு மேலும் மேலும் கஷ்டம் அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. ஜனங்களுக்கு ஏற்கெனவே இருந்த உற்சாகம், 1971-ல் இருந்த உற்சாகம் இன்றைக்கு அடங்கிவிட்டது. தி.மு.க. ஆட்சியினால் ஏற்பட்ட நன்மைகளைக் காட்டிலும் கெடுதல்களே அதிகம். தி.மு.க. ஆட்சி இருந்தாலும் மக்களுக்குக் கஷ்டம்—முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசுகின்ற விதத்தைப் பார்த்தால் தி.மு.க. ஆட்சியை விட்டுப் போனாலும் கஷ்டப்படுத்துவோம் என்ற முறையில் பேசியிருக்கிறார்கள். It is a dialoctrical pebble. பயங்கரமான நிலைமையாக இருக்கிறது. இந்த மாதிரி நிலைமை இருப்பதால் நீங்கள் ராஜினாமாச் செய்யுங்கள் என்று சொல்லுகிறோம்.

இந்தச் சம்பவங்களை எல்லாம் தொகுத்து நாங்கள் சொன்னால் எந்த அளவுக்கு இன்றைக்குத் தமிழக அரசு போகிறது என்றால் அகில இந்திய ரீதியில் நாம் முன்பு நிராகரித்த பிற்போக்குக் கட்சிகள் என்று சொன்னோமே அந்தக் கட்சியிலுள்ளவர்களோடு எந்தெந்த விதத்தில் எல்லாம் ஊழல் செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு ஊழல்களையும் செய்து, நேருவுக்கே கெட்ட பெயர் வாங்கித் தந்த பிஜு பட்நாயக்கோடும், இன்றைக்கு இந்த நாட்டில் இந்துக்கள்தான் இருக்க வேண்டும், வேறு முஸ்லீம்கள் இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லக்கூடிய ஜனசங்கத்தோடும் சேர்ந்துகொண்டு இந்த மாதம் 26-ம் தேதி விலைவாசி உயர்வை எதிர்த்து, மத்திய சர்க்காரை எதிர்த்து நடக்கிற ஆர்ப்பாட்டத்தில் நீங்கள் கலந்து கொள்ள இருக்கிறீர்கள். எந்தத் திசையில் நீங்கள் போய்க் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேன். சறுக்கல் பாறையில் வழுக்கிக் கொண்டு போகக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஏற்கெனவே நாம் ஒத்துக்கொண்ட முற்போக்குப் பாதையில் நல்ல காரியங்களைச் செய்வோம் என்ற நிலை மாறி தடுமாற்றம் ஏற்பட்டு வழுக்கல் பாறையில் சறுக்கிக் கொண்டு போய்க் கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

1973 ஆகஸ்ட் 7] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

மக்களுக்குக் கஷ்டத்திற்கு மேல் கஷ்டம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்தக் கஷ்டம் இங்கு மட்டுமல்ல. நாடு பூராவிலும் இருக்கிறது. நாடு பூராவிலும் விலைவாசி உயர்வை எதிர்த்துப் போராட்டம் நடத்த ஆளும் கட்சியினர் தயாரா? மத்திய சர்க்காரில் பிரதம மந்திரி அவர்கள்—எந்த அளவுக்கு நன்மை ஏற்படுகிறதோ அது ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும்—இந்த மாதிரி விலைவாசி ஏறி கஷ்டம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருப்பதைப் பற்றி விலைவாசி உயர்வைக் கட்டுப்படுத்த வழிவகை காண வேண்டும் என்பதற்காக எல்லாக் கட்சிகளையும் கூப்பிட்டுக் கலந்து பேசுகிறார்கள். அந்த மாதிரியான நியதியோ, விருப்பமோ, அப்படிக் கலந்து பேசுகிற பண்பாடோ இந்த ஆளும் கட்சிக்கு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. காரணம் அவர்களுக்கு மெஜாரிடி இருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நாங்களும், மத்திய அரசும் இந்தியாவின் பிரதமரும் எதிர்க்கட்சிகளை அழைத்துப் பேசுவதை வரவேற்கிறோம். அந்தப் பேச்சில் நல்ல முடிவுக்கான ஆரம்பங்கள் ஏற்படுமானால் நிச்சயமாக இந்த அரசும் அப்படிப் பட்ட முயற்சிகளைக் கையாளலாம் என்று அந்த முடிவினை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: நான் ஆட்டிடியூடைச் சொன்னேன். இங்கே எல்லாக் கட்சிகளையும் கூப்பிட்டு வைத்துப் பேசுவது என்ற நிலை இருக்கிறதா என்று சொன்னால் இல்லை. என்ன காரணம்? என்னுடைய அபிப்பிராயம் போன முறை நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தில் பேசும்போது சொன்னதையே சொல்லுகிறேன். மெஜாரிடி இருப்பதால் மட்டும் நாம் செய்வது சரி என்று ஆகிவிடாது. ஏற்கனவே நான் அன்று அவர்களை மேற்கோளாகக் காட்டினேன். சில பேருக்கு அது பிடிக்கவில்லை. இப்போது மார்க்சியக் கோட்பாட்டைச் சொல்லுகிறேன். 'Majority does not ensure stability'

மெஜாரிடி இருந்தால் மட்டும் பாதுகாப்பு இருக்கும் என்று இல்லை. மெஜாரிடியை வைத்துக்கொண்டு தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்வோம், விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்வோம், பாடுபடும் மக்களுக்கு நன்மை செய்வோம் நம்மிடத்தில் இன்றைக்கு

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1973 ஆகஸ்ட் 7

ஏற்பட்டிருக்கும் லஞ்ச லாவண்ய ஸ்வீப் அடித்துக் கொண்டிருக்கிறதே அதற்கு முற்றுப்புள்ளி வைப்போம் என்ற நிலையை எடுத்தால் கண்டிப்பாக மெஜாரிட்டிக்கு மதிப்பு ஜாஸ்தி. அப்படி இல்லாமல் எங்களுக்கு மெஜாரிட்டி இருக்கிறது என்று சொல்லி தீர்மானத்தை நிராகரித்து விட்டோம் என்று சொல்லும் நிலை இருக்குமானால் அதிலிருந்து மாறுதல் ஏற்படுகிற வரையில் கண்டிப்பாக மக்களுடைய அபிலாஷைகளைத் தீர்க்கவும் முடியாது, எதிர்க்கட்சிகள் அதை ஆதரிக்கவும் முடியாது.

ஏற்கெனவே கூடக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். ஜனவரி மாதம் 1972 என்று நினைக்கிறேன். அப்போது ஏழு கட்சிகள் கூட்டணியாக இருந்தோம். ஏழு கட்சிகளும் கூடிப் பேசி அரசாங்கம் என்ன செய்ய வேண்டுமென்று முன்கூட்டியே முடிவு செய்யலாம். அதனால் என்னென்ன காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லலாம் என்று சொன்னேன். அதற்கு நேரடியாக பதில் வரவில்லை. முதலமைச்சர் அறிக்கை வந்தது. கம்யூனிஸ்டு கட்சித் தலைவர்கள் கட்சியை நடத்தவில்லை, தொண்டர்களா கட்சியை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது போன்று பத்திரிகையில் அறிக்கை வந்தது. கலந்து பேசும்போது நாம் எடுத்த நிலையிலிருந்து மாற வேண்டியிருக்கும். நாம் எடுத்த நிலையில் இருந்து மாறுவது என்பதைப் பற்றிய கருத்தோட்டம் கிடையாது. முன்னாலேயே மனதை மூடி வைத்துக் கொண்டு பேசுவது என்றால் கண்டிப்பாகக் கூடிப் பேசியும் பயன் இல்லை. நாம் செய்வதில் தவறு இருக்கலாம், தவறு இருக்கிறது, தகராறுகள் இருக்கின்றன, பல ஸ்தாபன ஏற்பாடுகளை வேறு முறையில் செய்ய வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. கொள்கையை மாற்ற வேண்டும். கூடிப் பேசினால் நன்மை ஏற்படும்.

நான் பத்திரிகையிலே ஒரு கவிதையைப் படித்தேன். ரொம்பப் பொருத்தமாக இருந்தது.

"நாடெல்லாம் கள்வர் கூட்டம்"

எப்படியாவது கள்ளத்தனமாகச் சேர்த்து அதிக விலைக்கு விற்பது

"நடமாடும் கள்ளச் சந்தை"

1973 ஆகஸ்ட் 7] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

யுத்தம் முடிந்த பிறகுதான் கள்ளச் சந்தையைப் பற்றித் தெருத் தெருவாகப் பாட்டுப் பாடினோம்.

பாரத நாட்டைப் பஞ்ச நாடாக்க பதுக்கல்காரன் வருகிறான் என்று பாடினோம்.

கள்ள மார்க்கட்காரர்களைத் தூக்கில் போட வேண்டுமென்று ஜவகர்லால் நேருவே சொன்னார்.

"நாடெல்லாம் கள்வர் கூட்டம்
நடமாடும் கள்ளச் சந்தை
நடத்துவார் ஆதிக்கத்தில்
நாட்டினர் செல்வமெல்லாம்
முடங்கிய வேளை வென்றி
முளைவிட்ட வழல் இன்று
இடமற எங்குந் தோன்றி
இடர் தரும் அவலம் கண்டோம்"

தமிழ்நாட்டின் நிலைமை அப்படியே இருக்கிறது. இந்த அவல நிலையை ஏற்படுத்திய இந்த அரசு கண்டிப்பாக மாற வேண்டும். ஒன்று அவர்களாக மாற வேண்டும். சில சமயத்தில்....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நாடெல்லாம் கள்வர் கூட்டம் என்று இந்த மாநிலத்தைக் கூறுகிறதா அல்லது இந்திய நாட்டைக் கூறுகிறதா?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: தமிழ்நாட்டில் தமிழில் போடப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் கள்வர் ரொம்ப ஜாஸ்தி. அதற்குப் பாதுகாப்பு அரசு. அதுவே அரசை விட்டு இறங்க வேண்டுமென்றால் மெஜாரிட்டி இருக்கிறது. எப்படி இறங்கும்? ஷேக்ஸ்பியர் சொன்னது ஞாபகத்திற்கு வருகிறது.

'Not all the waters in the rough rude sea can take away the bomb from North Sea.' என்று அரசராக இருந்த சார்லஸ் மன்னன் சொன்னதாக ஷேக்ஸ்பியர் சொல்லுகிறார். மெஜாரிட்டி இருக்கிறது, எங்களை அசைக்க முடியாது என்ற நிலைமை இருக்குமானால் அது சரியல்ல என்பதைமட்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1973 ஆகஸ்ட் 7

இப்போது சொன்னவற்றைக் கூடியவரையில் என்னுடைய தீர்மானத்தின் அஸ்திவாரமாக வைத்துக் கொண்டு இந்த அரசின் போக்கு சரியில்லை, ஆகவே, இந்த அரசு ராஜிநாமாச் செய்ய வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறேன். இந்த அரசின் கொள்கை யற்ற போக்கினால் உணவுப் பிரச்சினையில் நிதானமான, நிரந்தரமான கொள்கை இல்லாத காரணத்தால் மக்களுக்குக் கஷ்டம் ஏற்பட்டு, கஷ்டம் ஏற்படக்கூடிய நேரத்தில் மக்கள் எல்லாம் ஒன்றாகக் கூடி ஆர்ப்பாட்டங்களை அமைதியாக நடத்தும் போது கொடுமையான முறையில் அடிப்பதும், முக்கியமான தலைவர்களைத் தாக்கிக் கொலை செய்வதும் சரிதான் என்று போகக்கூடிய அளவுக்கு வந்திருக்கிறது. இந்தக் காரணங்களால் இந்த ஆட்சி கண்டிப்பாக ராஜிநாமா செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

நண்பகல் 12-00 *மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: கோதுமை மாவைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கிற விகிதாசாரம் 30,000, 15,000, 10,000 என்ற அளவில் படிப்படியாக 10,000 டன் என்ற அளவிற்குக் குறைந்து வருகிறது. அந்தப் பிரச்சினைகளில் எந்தளவிற்குக் கவனம் செலுத்தி மக்களுக்கு நல்ல முறையில் கொடுக்க வேண்டுமோ அதைச் சர்க்கார் செய்து வருகிறது. நிர்ணயித்த விலை ரூ. 105 என்றால் செல்வராகவன், அரைவைக் கூலி எல்லாம் சேர்த்து நியாயமான முறையில் பத்து ரூபாய் சேர்த்து ரூ. 115 என்று போட்டிருக்கிறது. லட்சக்கணக்கான ரூபாய் சர்க்கார் லாபம் சம்பாதித்து விடுவதாகச் சொன்னார்கள். 30,000 டன் வந்தாலும் அதே அதிகாரிகள்தான் இருந்து விநியோகிக்கிறார்கள். 10,000 டன் வந்தாலும் அதே அதிகாரிகள்தான் இருந்து விநியோகிக்கிறார்கள். நிர்வாகச் செலவு 30,000 டன் வந்தாலும் 10,000 டன் வந்தாலும் ஒரே விதத்தில்தான் இருக்கிறது.

இப்போது பத்து ரூபாய் அதிகமாகியிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். வேண்டுமென்று அதிகமாகக் கூட்டி, பாம்பாயில் விற்பதை விட இங்கு கூடுதலாக இருக்கக் கூடிய நிலைமை இல்லை என்பது அவர்களுக்கும் தெரியும். சென்னையில் கூடுதலாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். கேரளாவில் படி அரிசி

1973 ஆகஸ்ட் 7] [திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

ரூ. 3.50-க்கு விற்கிறது. கேரள அதிகாரிகளெல்லாம் பிடித்திருக்கிறார்கள். விலையைக் கட்டுப்படுத்த என்னென்ன செய்யமுடியுமோ அவற்றைச் செய்து வருகிறோம்.

இங்கு பருப்பு விலைகள் கூடுதலாக இருக்கின்றன என்றால் குஜராத் போன்ற மாநிலங்களிலிருந்து அவை வருகின்றன. அங்கு விற்கிற விலை, டிரான்ஸ்போர்ட் சார்ஜ் எல்லாம் சேர்த்து விலைகள் கூடியிருக்கலாமே தவிர விகிதாசாரத்தில் கூடுதல் இல்லை. உணவுப் பிரச்சினையில், அரிசிப் பிரச்சினையில் எந்தளவிற்குக் கவனம் செலுத்த முடியுமோ அந்த அளவிற்குச் செலுத்தி, எந்த அளவிற்கு கள்ளக்கடத்தல்காரர்களைப் பிடிக்க முடியுமோ அந்த அளவிற்குச் செய்யப்பட்டு வருகிறது. கர்டாய் பிரச்சினை பற்றிச் சொன்னார்கள். சர்க்கார் கிட்டங்கியிலிருந்து கொடுக்கப்படுகிற அரிசிக்கு எந்தளவிற்கு விலை நிர்ணயிக்க முடியுமோ—நேற்றே அதைப் படித்துக் காண்பித்திருக்கிறேன். உறுப்பினர் அவர்கள் எந்தளவிற்கு மக்களைக் கிளப்ப வேண்டுமென்ற ஒரே நோக்கத்தோடு பேசினார்களோ அதே நோக்கத்தோடு அவர்கள் தலையிட்டு, அங்கிருந்தவர்கள் லாரியைக் கொள்ளையடித்திருக்கிறார்கள் என நேற்றே சொன்னேன். சர்வகட்சிகளும் சேர்ந்து ஒரு தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்கள். போலீஸ் வைத்திருந்த லாரிகளை மக்கள் கொள்ளையடித்தது, மக்கள் அப்படி எடுத்துக் கொண்டது—தப்பு என்று கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தோழர்களும் ஒரு தீர்மானம் போட்டிருப்பதைப் படித்தேன். முந்தாநாளில் இருந்து அவர்கள் என் பேரில் வருத்தமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களை நான் ஏதோ சொல்லிவிட்டதாக, அவர்களுக்கு ஏதோ சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் பாப்பையா அவர்களிடம் கேட்டுக்கொண்டதாக நேற்றுப் பேசினார்கள். இன்றும் அதைச் சேர்த்துப் பேசினார்கள். நான் யாரையும் குறிப்பிட்டு ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

அரிசியைப் பொறுத்தவரையில் நிர்வாகத் துறையில் சில கட்டுப்பாடுகளை வைத்துக் கொண்டு அதிகமாக விலை ஏறாமல் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

THIRU K. KANDASWAMY: On a point of order, Sir. Just with a view to avoid interruption, I waited. Now with your kind permission, I want to raise a point of order with regard to the speech made by Thiru K.T.K. Thangamani.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தங்கமணி அவர்கள் பேசும்போது கொள்கையற்ற கொள்கையை உடைய ஒரு அரசு என்றும், ஆண்டவனுக்குத்தான் வெளிச்சம் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் கட்சிக் கோட்பாட்டின்படி அவர்கள் ஆண்டவன் மீது நம்பிக்கையில்லாதவர்கள். இன்று அவர்களுக்கு ஆண்டவன் மீது நம்பிக்கையுண்டா என்பதற்கான விளக்கத்தைச் சொல்வார்களா?

4. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) விவாதத்திற்கு கட்சி வாரியாக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள நேரம் குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்போது தீர்மானங்களை முன்மொழிந்து பேசிவிட்டார்கள். இனி விவாதம் தொடங்க இருக்கிறது. இன்று 1½ மணி நேரம் இருக்கிறது. 8, 9 10 தேதிகளில் எல்லாம் சேர்ந்து 15 மணி நேரம் இருக்கிறது. 10-ம் தேதி மாலை விடையளிக்க ஒதுக்கி வைத்தால் 15 மணி நேரம் இருக்கிறது. இதைக் கட்சிகளிடையே பங்கிட்டால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு 7 மணி நேரம், காங்கிரஸ் (ஓ) 1 மணி 44 நிமிடங்கள், ஏ.டி.எம்.கே. 1.36 நிமிடங்கள், பார்வேர்ட் ப்ளாக் 56 நிமிடங்கள், முஸ்லிம் லீக் 48 நிமிடங்கள், காங்கிரஸ் 48 நிமிடங்கள், ஸி.பி.ஐ. 40 நிமிடங்கள், சுதந்திரா 40 நிமிடங்கள், டி.ஸி.பி. 24 நிமிடங்கள், டி.ஏ.கே. 8 நிமிடங்கள், இன்டிப் பென்டன்ட்ஸ் 8 நிமிடங்கள், நாமினேட்டட் மெம்பர் 8 நிமிடங்கள் என்று வருகிறது. இந்த நேரத்தை அந்தந்த கட்சித் தலைவர்கள் மனதில் கொண்டு அந்தந்த நேரத்திற்குள்ளே உறுப்பினர்கள் பேசுவதற்கு அறிவுரை வழங்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்கு மேல் நேரம் வழங்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறேன் என்றும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

6. அமைச்சரவையின் மீது நம்பிக்கையின்மையைத் தெரிவிக்கும் தீர்மானமும், அமைச்சரவையின் தனி ஒரு கொள்கையைக் கண்டிக்கும் தீர்மானமும்—தொடர்ச்சி.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : ஆளும் கட்சிக்கு ஏழு மணி நேரம், எங்கள் கட்சிக்கு ஒரு மணி சில நிமிடங்கள் என்றிருக்கிறது. இத் தீர்மானங்களைக் கொடுத்த பிரதான எதிர்க் கட்சிகளுக்கு அதிக நேரம் ஒதுக்க வேண்டும். அதல்லாமலிருந்தால் இந்த விவாதம் பயன் உள்ளதாக இருக்க முடியாது. ஆதலால், ஆளும் கட்சி சார்பில் சொல்வதற்கு அமைச்சரவை இருக்கிறது. அதிலும் மிகவும் திறமைவாய்ந்த முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு அதிக நேரம் கொடுக்க வேண்டிய தேவையில்லை. அந்த நேரத்தில் கொஞ்சம் எதிர்க் கட்சிகளுக்கு அதிகமாக வழங்க வேண்டும். தாராளமாக வழங்க வேண்டுமென்று தங்கள் மூலம் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மொத்தமுள்ள 15 மணி நேரத்தில் ஆளும் கட்சிக்கு 7 மணி நேரம் மற்றக் கட்சிகளுக்கு 8 மணி நேரம் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். கட்சிகள் அதிகமாக யிருக்கிற காரணத்தால் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் சொன்ன வாதத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே ஆளும் கட்சிக்கு 7 மணி நேரம் என்பதை 6 மணி நேரமாக ஆக்கிக்கொண்டு மீதமுள்ள 9 மணி நேரத்தை மற்றக் கட்சிகளுக்கு அளிக்கலாம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் என்பது எதிர்க்கட்சி ஆளும் கட்சி மேல் கொண்டு வருகிறது. ஆளும் கட்சி சார்பில் பேசுவதற்கு அமைச்சர்களுக்கு முழு உரிமை இருக்கிறது பதிலளிக்க. அதல்லாமல் அவர்கள் ஒத்தாசைக்காக ஏழு மணி நேரம் ஒதுக்கிக் கொண்டு . . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, நேரம் அதிகமாக வேண்டுமென்று கேட்கும்போது ஒரு முறையோடு கேட்கலாம். அப்படிக் கேட்கும்போது ஒரு பேச்சு தேவையில்லை. எங்களுக்கு நேரம் அதிகம் தேவை என்று கேட்கலாம். அதல்லாமல் அவர்கள் அப்படிப் பேசுவார்கள், இப்படிப் பேசுவார்கள் என்று சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. எவ்வளவு நேரம் வேண்டுமென்று கேளுங்கள்.

[1973 ஆகஸ்ட் 7

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இந்த அவையில் பல தடவை நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானங்கள் தொடர்ந்து கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன. எப்போதும் கடைப் பிடித்து வருகிற ஒரு மரபு ஆளும் கட்சிக்குப் பாதி நேரம், எதிர்க் கட்சிகளுக்குப் பாதி நேரம் என்பதுதான். நாங்கள் எதிர்க் கட்சி வரிசையில் இருந்தபோதும் சரி, ஆளும் கட்சிக்குப் பாதி நேரம் எதிர்க்கட்சிகளுக்கு பாதி நேரம் என்ற மரபுதான் கடைப்பிடிக்கப் பட்டு வந்திருக்கிறது. குறிப்பிட்ட அந்த மரபு வேறு எங்கும் கடைப்பிடிப்பதல்ல. தாராளமாக எதிர்க்கட்சிகளுக்கு 9 மணி நேரமும் ஆளும் கட்சிக்கு 6 மணி நேரமும் என்று இப்படி ஒரு சமாதான அடிப்படையில் செய்துகொள்ளலாம் என்று மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். முறைப்படி கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருவது ஆளும் கட்சிக்குப் பாதி நேரம் எதிர்க் கட்சிகளுக்குப் பாதி நேரம் என்பதுதான் தொடர்ந்து கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : எதிர்க் கட்சி வரிசையில் இருக்கக்கூடிய மூன்று தோழமைக் கட்சிகளையும் சேர்த்துத்தான், அதையும் கணக்கில் சேர்த்துத்தான் ஒன்பது மணி நேரம் என்று ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது நியாயமல்ல. உண்மையில் யார் எதிர்க் கட்சிகளாக அமர்ந்திருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு நேரம் அதிக மாகக் கொடுத்தால்தான் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின்மீது பேச முடியும். எங்களுக்கு 48 நிமிடங்கள் கொடுத்துவிட்டு போங்கள் என்றால் அதை விட இந்த நோ-கான்பிடன்ஸ் மோஷன் மீது நாங்கள் பேசவே இல்லை என்று சொல்லிவிடுவது மேல். உண்மையில் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை ஒழுங்காக எதிர்க் கட்சிகள் விவாதிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருந்தால் அதுவும் எண்ணிக்கையில் குறைந்திருக்கும் எதிர்க் கட்சிகளுக்கு அதிக நேரம் கொடுத்தால்தான் குற்றங் குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல முடியும். 48 நிமிடங்கள் என்றால் எங்களுக்குத் தேவையே இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள் : ஆளும் கட்சிக்குத் தோழமைக் கட்சியாக இருக்கிற காரணத்தால் நாங்கள் ஒரு கட்சியே இல்லை என்று சொல்லிவிடுவார்கள் போலிருக்கிறது. எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்கள் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைப்பற்றி விவாதிக்

1973 ஆகஸ்ட் 7] [திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்]

கலாம், ஆனால் ஆளும் கட்சிக்குத் தோழமைக் கட்சியாக இருக்கக் கூடிய நாங்கள் அந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்திற்குப் பதில் அளிப்பதற்கு எங்களுக்கு சந்தர்ப்பம் வேண்டாமா? குற்றச் சாட்டுகள் மட்டும் சொன்னால் கேட்பவர்கள் பதில் சொல்ல சந்தர்ப்பம் வேண்டாமா? தோழமைக் கட்சியாக இருந்தால் என்ன நாங்கள் பேசவே கூடாதா? ஆகவே எங்களுக்கும் அதிக நேரம் கொடுக்க வேண்டும்.

திரு. கே. ஏ. வகாப் : தோழமைக் கட்சிகளுக்கு தங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்ல உரிமை இல்லை என்ற அடிப்படையில் அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். தயவு செய்து இதற்குத் தாங்கள் ஒரு நல்ல தீர்ப்பு வழங்க வேண்டும். தோழமைக் கட்சிகளுக்குத்தான் அதிக நேரம் வேண்டும் என்று கேட்கிறேன். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் தங்கள் வாதங்களைச் சொல்வார்கள், ஆளும் கட்சியினர் தங்கள் வாதங்களைச் சொல்வார்கள். ஆனால் நாங்கள் நடுநிலையில் நிற்கிற காரணத்தால் எங்களுக்குத்தான் அதிக நேரம் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த பங்கு போடுகிற முறையை நேற்றைய தினம் அலுவல் ஆய்வுக் குழுவிலேயே நான் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் என்பது அரசு மீது குற்றச் சாட்டுகளைச் சொல்வதற்காக, அதை அரசு திருத்திக் கொள்வதற் காக எதிர்க்கட்சிகள் கொண்டு வருவதாகும். அதன் மீது பேசு வதற்கு ½ மணி நேரம்தான் எங்களுக்கு என்றால் அது போது மானதல்ல. ஆளும் கட்சித் தரப்பில் அமைச்சர்கள் மட்டும் பேசினால் போதுமானது. மேலும், அவர்கள் பாதியிலேகூட குறுக்கிட்டுப் பதில் சொல்லிவிடுகிறார்கள். இந்தத் தீர்மானத்தின் மீதுதான் எதிர்க்கட்சிகளுக்கு அரசாங்கத்தின் மீது ஒரு குற்றச் சாட்டைக் கூற, அதைப்பற்றி விமர்சனம் செய்ய ஒரு வாய்ப்பு. இந்த அரசாங்கமே போய்விடுகிறது என்பதல்ல, இந்தத் தீர்மா னத்தின் முடிவில். பாதி நேரம் பிரித்துக் கொடுப்பது என்பது வாடிக்கைதான் என்றாலும், எதிர்க் கட்சிகளுக்கு ½ மணி நேரம், ¾ மணி நேரம்தான் கொடுக்க முடியும் என்றால் எப்படி அவர்கள் பேச முடியும்? கொஞ்சம் தாராளமாக, ரொம்பவும் மனமுவந்து

கொடுத்த மாதிரி சொல்வது முறையல்ல. ஏற்கெனவே அப்படித் தான் என்று சொல்வது முறையல்ல. அதை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அரசாங்கம் செய்யும் தவறுகளை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும், அதற்கு அமைச்சர்கள் பதில் சொல்லவேண்டும். ஆகவே இன்னும் 2, 3 நாட்கள் அதிகமாகக் கூட இந்த விவாதத்தை வைத்துக் கொள்ளலாம். அதைத்தான் நேற்றும் நான் வற்புறுத்தினேன். சட்டசபை கூடுவதே இல்லை. இன்னும் இரண்டு நாட்கள் அதிகமாகக் கூடினால் ஒன்றும் கெட்டு விடப் போவதில்லை. நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்திற்கு 4 நாட்கள் என்று ஒதுக்கி விட்டு, 13-ம் தேதிக்குள் நிகழ்ச்சி நிரலை முடித்துக்கொள்வானேன்? அது அவ்வளவு சரியானதல்ல. 1½ மணி, 3¼ மணி என்றால் தலைவர்கள்தான் பேச முடியும். தலைவர்கள் மட்டும் பேசினால் போதுமா? மற்ற தோழமைக் கட்சிகள் அரசாங்கத்தின் ஒரு 'வியு பாயின்டை'த்தான் பேசப் போகிறார்கள். Opposition will have their say and they will have all their say. அந்த 'சேயும்' இதில் வருகிறார்கள் என்று பொருளே தவிர, அந்த காரணம் சரியாகாது. இன்னும் நான்கு நாட்கள் வைத்துக் கொள்ளுங்கள், 15-ம் தேதி வரை வைத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று நேற்றைக்கே வற்புறுத்திய கருத்தைச் சொல்கிறேன்.

திரு. நா. வீராசாமி: 174 பேர் இருக்கிறோம். பல ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களுக்கு இருக்கும் ஒரே வருத்தம் பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லையே என்பதுதான். அதனால்தான் வேறு கட்சிக்குப் போனால் நிறைய நேரம் பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கிடைக்கும் என்று போய்விடுகிறார்கள் (சிரிப்பு). நம்முடைய அவையின் பெரிய எதிர்க்கட்சியின் தலைவர் மதிப்பிற்குரிய பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் திறமையான முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்ல இருக்கிறார் என்று சொன்னார்கள். திறமையான முதலமைச்சர் மீது நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் தேவையில்லை என்றாலும் கூட.....

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: தலைவரவர்களே, வீராசாமியை எந்த விதியின்கீழ் பேச அனுமதித்து இருக்கிறீர்கள்? நானும் நெடுநேரம் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறேன். அவர் எதற்கெடுத்தாலும் விமர்சனம் செய்ய ஆரம்பித்து விடுகிறார்.

(ஒரே நேரத்தில் பல குரல்கள்)

61622

திரு. நா. வீராசாமி: நான் என்னுடைய கட்சியைப் பொறுத்த வரையில் சொல்கிறேன்.

திரு. என். கணபதி: மாண்புமிகு அ.தி.மு.க.வின் துணைத் தலைவர் எந்த விதியின் கீழ் வீராசாமி அவர்கள் பேசுகிறார்கள் என்று கேட்கிறார். ஆளும் கட்சியின் உறுப்பினர் என்ற முறையில் கருத்தைத் தெரிவிக்கிறார். அதிலே ஒன்றும் தவறு இல்லை.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: வீராசாமி எந்த விதியின் கீழ் எழுந்து பேசுகிறார்? வீராசாமி இப்படி எதற்கெடுத்தாலும் விவாதம் செய்வதை அனுமதித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? இது இந்த மன்றத்தின் வழக்கமாக இல்லை. பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று வேண்டுமானால் கேட்கட்டும். அதைச் சொன்னாலும் அதற்கு குறுக்கிட்டு, அரசாங்கத்தின் பாதுகாவலர் போல் விமர்சனம் செய்து கொண்டிருக்கிறார். ஒரு நாளைக்கு 15 தடவை எழுந்து பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்.

திரு. நா. வீராசாமி: வீராசாமி மட்டும் பேசவில்லை, உங்கள் கட்சி ஹண்டே மட்டும் பேசவில்லையா?

V211, 31 N73

(ஒரே நேரத்தில் பல குரல்கள்)

31N73-4152

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: யார் அந்த வீராசாமி. எப்படி அவர் ஒரு நாளைக்கு 15 முறை எழுந்து பேசலாம்? பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் வேண்டுமானால் அவர் எழுப்பலாம்....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, நண்பர் மதியழகன் அவர்கள் யார் அந்த வீராசாமி என்று கேட்கிறார். அந்த வீராசாமி ஆர்க்காடு தொகுதி எம்.எல்.ஏ. அந்த வீராசாமியும் அதே கேள்வியைத் திருப்பிக் கேட்க அதிக நேரம் ஆகாது. அதே போல் கேட்டு விடலாம். யார் அந்த மதியழகன் என்று. அதையெல்லாம் புரிந்து கொண்டு தான் நாம் இங்கே உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் மீது விவாதங்கள் ஆரம்பிக்கும்போதே தலைவரவர்களே, நீங்கள் கூறியிருக்கிறீர்கள். வார்த்தைகளில்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1973 ஆகஸ்ட் 7

கடுமையில்லாமல், விவாதங்களில் அதிகக் கடுமையைக் காட்டுங்கள் என்று. ஆகவே, பிரச்னையை நல்ல முறையில் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஆற்காடு தொகுதி எம்.எல்.ஏ. என்று முதலமைச்சருக்கு இப்போதுதான் தெரிந்ததா, இந்த வேடிக்கைப் பேச்சு தேவையில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : எதிர்க் கட்சித் தலைவர் தங்கள் கட்சிக்கு அதிக நேரம் பேசுவதற்கு உரிமை வேண்டும் என்று கேட்பதுபோல் திரு. வீராசாமியும் கேட்கலாம்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஆற்காடு வீராசாமி எதிர்க் கட்சித் தலைவரா? இதற்கு ஒரு முடிவு கட்டியாக வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : எதிர்க்கட்சியிலே உள்ளவர்கள் பேசுவதற்கு அதிகமாக நேரம் வேண்டுமென்று கேட்க உரிமை படைத்து இருப்பது போலவே, ஆளும் கட்சியிலே உள்ளவர்கள் அதிக நேரம் பேச வேண்டுமென்று சொல்வதற்கும் உரிமை படைத்து இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு கட்சிக் கூட்டம் நடைபெறுகிற நேரத்திலும், தங்களுக்கு அதிகமாகப் பேசுவதற்கு நேரம் கொடுப்பதில்லை என்று அவர்கள் கேட்கிறார்கள். நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் மீது தங்களுடைய தொகுதிகளைப் பற்றியும் பேசக்கூடும். அதற்கு அந்த உறுப்பினர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டி வரும். ஆகவே, ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களுக்கு எந்த அளவுக்கு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களுக்குப் பேச வாய்ப்புத் தர முடியுமோ அந்த அளவுக்குத் தரவேண்டும். அந்த வகையில் தான் ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் என்ற முறையில் நண்பர் வீராசாமி அவர்கள் அதிக நேரம் ஒதுக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தவறு என்று சொல்லவில்லை. தினந்தோறும் அடிக்கடி எழுந்து பேசுகிறார். இப்போது முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி 6 மணி நேரம் தங்கள் கட்சிக்கு என்று குறைத்துக்கொண்டார்கள், சரி.

திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன் : தங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த ரொண்டே ஒரு நாளைக்கு 15 தடவை எழுந்து பேசவில்லையா?

(திரு. கே. ஏ. மதியழகன் எழுந்தார்.)

1973 ஆகஸ்ட் 7]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் சொன்னதற்கு நான் பதில் சொல்ல வேண்டாமா? எப்படி நண்பர் வீராசாமி எழுந்து பேசலாம் என்று கேட்டீர்கள். இந்த மன்றத்தில் ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் எழுந்து தன்னுடைய கருத்தைச் சொல்வதற்கு உரிமை உண்டு. திரு. மதியழகனுக்கு இருக்கும் உரிமை, திரு. வீராசாமிக்கும் உண்டு. அவர் என்ன காரணத்திற்காக எழுந்திருக்கிறார் என்று கேட்கக் கூடாது. (திரு. முனு ஆதி எழுந்தார்.) அந்தப் பிரச்னை முடிந்துவிட்டது. நீங்கள் உட்காருங்கள் முனு ஆதி.

திரு. முனு ஆதி : இந்தப் பிரச்னையில் கட்சித் தலைவர்களைக் கலந்துகொண்டு முடிவு எடுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதிலே கட்சித் தலைவர்கள் ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை. இந்த நேரம் ஒதுக்குவதற்கு கட்சித் தலைவருக்குக் கூட அல்ல, பேரவைத் தலைவருக்குத்தான் அதிகாரம் உண்டு.

திரு. முனு ஆதி : நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன் சார் ...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நேற்று அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் எடுத்த முடிவின்படி பாதி, பாதி நேரம் ஆளும் கட்சிக்கு, எதிர்க்கட்சிகளுக்கு என்று சொன்னோம். இப்போது பாதி நேரம் கூட அல்ல, நான் கொடுத்திருந்த 7 மணி நேரத்தைக் கூட, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் 6 மணியாகக் குறைத்து கொண்டு விட்டார்கள். இப்போது எதிர்க்கட்சிகளுக்கு 9 மணி நேரம் ஆகிறது. இப்போது செங்கசாமி அவர்களும், தங்கமணி அவர்களும் சேர்ந்து 1½ மணி நேரம் பேசி இருக்கிறார்கள். அதையும் சேர்த்துக் கொண்டால், மொத்தம் 10½ மணி நேரம் எதிர்க்கட்சிகளுக்குக் கொடுத்ததாக ஆகிறது. அதோடு, கடைசியில் தீர்மானத்தை முன் மொழிந்தவர்கள் மறுபடியும் பேச இருக்கிறார்கள். அதையும் சேர்த்துக் கொண்டால், மொத்தம் களுக்கு 2 மடங்கு நேரமும், ஆளும் கட்சிக்கு ஒரு மடங்கு நேரமும் என்று வரும். இன்னும் நேரத்தை நீட்டி 15-ம் தேதி வரை வைத்துக் கொள்ளக் கூடாதா என்று கேட்டார்கள். அதற்காகத்தான் நான்கு நாட்கள் என்று வைத்து, கேள்வி

நேரத்தையும் குறைத்துக்கொண்டோம். அதிலே ஒரு 1½ மணி நேரம் கிடைக்கும். ஆக 3 நாட்களுக்கு நாலரை மணி நேரம் அதிகமாகக் கிடைக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இந்த 15 மணி நேரம் தலைவர்களைத் தவிர்த்து உறுப்பினர்கள் பேசுவதற்கு மட்டுமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தலைவர்களுக்கும் சேர்த்துத் தான் வரும்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: அதற்குள் பேசி முடிக்க முடியுமா? இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் மீது பேசுவதற்கு இன்னும் 4 நாட்கள் அதிகமாக வைக்கலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் நான்கு நாட்களுக்கு வைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று யோசனை கூறியதால்தான் காலையில் கேள்வி நேரத்தை நிறுத்தி வைத்து விட்டு, விவாதத்தையே வைத்துக்கொள்வது என்று முடிவு எடுத்தோம். இதனால் 4½ மணி நேரம் அதிகமாகக் கிடைத்து இருக்கிறது. இருக்கிற வாய்ப்புகளை வைத்துக் கொண்டுதான் நாம் செய்கிறோம்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, the discussion on the No Confidence Motion can be extended by another two days.

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்: இன்னும் ஒரு நாள் கூட வைத்துக் கொள்ளலாம்.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்: ஆன் எ பாயிண்டு ஆப் ஆர்டர், மாண்புமிகு மதியழகன் அவர்கள் பேசும்பொழுது தோழமைக் கட்சிகள் அரசாங்கத்தின் வியூபாயிண்டுகளைத்தான் சொல்வார்கள் என்று கூறினார். நான் அதை வன்மையாக மறுக்கிறேன். கடந்த கால சட்டமன்ற நடவடிக்கைக் குறிப்புகளை எடுத்து நோக்கினால் நாங்கள் கன்ஸ்ட்ரக்டிவ் கிரிடிஸிஸம் செய்திருக்கிறோம் என்பது புலப்படும். அதைத்தான் இனியும் செய்யப் போகிறோம்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, it is an insinuation. It is not as if the hon. Member alone makes constructive criticism and others are not making it. . . .

THIRU G. R. EDMUND: Sir, I want an assurance from the chair. தலைவர் அவர்களே, ஆளும் கட்சிக்கு 7 மணி நேரமும் கட்சிகளுக்கு 9 மணி நேரமும். . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அந்த விஷயம் முடிந்து போய்விட்டது.

திரு. க. உரா. எட்மண்ட்: I do I only want an assurance and do not want to take much time. It is a very simple matter. நாங்கள் பேசும்பொழுது ஒவ்வொரு துறையைப் பற்றிப் பேசும் பொழுது சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்கள் அதுபற்றிப் பதில் சொல்வார்கள். பேரவை ஆளும் கட்சி தரப்பிலிருந்து நம்பிக்கை யில்லாத் தீர்மானத்தை எதிர்த்துப் பேச இருக்கிறார்கள். கடைசி யாக மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் தங்களுடைய கருத்துக்களை பதிலாகச் சொல்ல இருக்கிறார்கள். ஆக, நம்முடைய அமைச்சர்கள் அவ்வப்பொழுது குறுக்கிடுவார்களேயானால் எங்களுக்குக் கிடைக்கிற நேரம் பாதியாக குறைவதாம் கிடைக்கும். ஆகவே, அப்பாதிரி உத்தரவாதம் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அப்படி அமைச்சர்கள் குறுக்கிடுகின்ற நேரத்தை உங்களுக்குக் கூட்டித் தருகிறேன்.

* **திரு. செ. கந்தப்பன்:** மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, இரண்டு தீர்மானங்களின் மீதான விவாதத்தைத் துவக்கி வைத்த நண்பர்கள் கூறிய கருத்துக்களைக் குறித்து, அதிலும் குறிப் பாக முதலில் திரு. [illegible] அவர்களுடைய வாதங்களைக் குறித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முற்படுகிறேன்.

கொள்கையற்ற கொள்கை என்ற ஒரு முரண்பாடான பதத்தைப் பிரயோகித்து தன்னுடைய பேச்சைத் துவக்கினார். முடிக்கிறபொழுது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கொள்கையிலே யிருந்து சரிந்து ஏதோ தடம்புரண்டு கூட்டுச் சேர்ந்து விட்டது என்கின்ற வகையிலே தன்னுடைய உரையை இங்கே முடித்தார்கள். லட்சக்கணக்கில் ஏராளமான வரி பாக்கியுள்ள ஒருவருடைய தலைமையை ஏற்றுக்கொண்டு இன்றைக்கு ஏறத்தாழ

[திரு. செ. கந்தப்பன்] [1973 ஆகஸ்ட் 7

அவதார புருஷர் என்று பேசக்கூடிய திரு. தங்கமணி அவர்களுக்கு நான் என்ன பதில் கூறுவது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. பல்வேறு வாதங்களை எழுப்புகின்ற நேரத்தில் அதற்கான பதில்கள் ஏற்கனவே இங்கே கூறப்பட்டிருக்கின்றன. மீண்டும் மீண்டும் தொடர்ந்து அவர்கள் அதே வாதங்களைக் குறிப்பிட்டுக் கொண்டே இருந்தார்கள்.

குறிப்பாக, மத்தியில் இன்று ஆட்சி நடைபெறுகிற இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சி சொல்கிற கருத்து நடைமுறைக் கொள்கையை எடுத்துக் கொண்டால், உதாரணமாக கோதுமையை எடுத்துக் கொண்டால் ஒரு டன் ரூ. 750 என்ற விலையில் தரப்படுகிறது. இங்கே ஏதோ சில காரணங்களினால் அதிலும் குறிப்பாக சில நிர்வாகச் செலவுகள் காரணமாக சிறு தொகை ஏறியிருக்கிறது என்று அதை ஒரு குறையாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். ரூ. 700, 750-க்கு கோதுமை விற்கப்படுகிறது அல்லது வாங்கப்படுகிறது இந்திய நாட்டில். இதே கோதுமை கனடா அமெரிக்க நாடுகளில் ரூ. 1,270-க்கு வாங்கப்படுகிறது என்பதையும், விற்கப்படுகிறது என்பதையும் அறிவோம். அகில இந்திய மட்டத்தில் இருக்கிற கொள்கை கோட்பாடு கோளாறு காரணமாக, சீரற்ற நிர்வாகம் காரணமாக இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை அவரே மறந்துவிட்டு, தெரிந்திருந்தும் ஒரு வேளை நெருங்கிய தோழமை என்ற காரணத்தினால் எடுத்துக் கூறாமல், இங்கு இருக்கிற நிலைமைகளை சரியான, நிலைமைகளைத் திரித்துக் கூறக்கூடிய முயற்சியில் ஈடுபட்டார்கள். உண்மையிலேயே அது எனக்கு வியப்பாக இருக்கிறது.

(திரு. நா. வீராசாமி தலைமை)

அதுபோலவே விலைவாசிப் புள்ளியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அவரே கூட இறுதியாகப் பேசுகிறபொழுது மின்சாரத் தட்டுப்பாடு காரணமாக குறிப்பாக தொழில் உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை ஒத்துக் கொண்டு பேசினார்கள். நான் ஒன்றைத் தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1967-ல் கழக ஆட்சி ஏற்பட்டதிலிருந்து இது நாள் வரையில் அகில இந்திய ரீதியில் மாநில வாரியாக விலைவாசிப் புள்ளி நிலவரத்தை எடுத்துப் பார்த்தால், மற்றைய மாநிலங்களைவிட தமிழக நிலைமை மிகச்

1973 ஆகஸ்ட் 7] [திரு. செ. கந்தப்பன்]

செம்மையாக இருக்கிறது. மாநில அரசு எவ்வளவு சீராக இருக்கும் என்பதற்கு ஒரு அளவுகோல் இருந்தால், நிச்சயம் அந்த அளவுகோலை வைத்துப் பார்க்கும்பொழுது இந்த மாநில அரசு மிகச் சீராக முன்பு அண்ணா தலைமையிலும் இன்று அவருடைய நேர் வாரிசாக இயங்குகின்ற கலைஞர் தலைமையிலும் நடைபெறுகிறது என்பதை யாராலும் மறுக்க முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, இப்படிப்பட்ட சில சில்லரை வாதங்களுக்கு நான் பதில் சொல்வதற்குச் சங்கடமாக இருக்கிறது. காரணம் எங்களுடைய தலைவர் டாக்டர் முதல்வர் எப்படிப் பேச வேண்டும் என்று அறிவுரை சொல்கிற அளவுக்கு நண்பர் தங்கமணி அவர்கள் போய்விட்டார்கள். சில நேரங்களில் காரண காரியங்கள் இல்லாவிட்டாலும்கூட, எதிர்க் கட்சியினர் தன்னுடைய கடமையை நிறைவேற்றிவிட வேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுடைய உரையை விமர்சிக்கும்பொழுது வரம்பு மீறி பேசுவதைக் கைக்கொண்டிருக்கிறார்கள். திரு. தங்கமணி அவர்கள் அந்த அளவுக்கு விமர்சனத்திற்குப் போயிருக்கிறார்கள். ஆயிரம் தடவை பதில் சொல்லப்பட்டது, ஆதாரத்தோடு பதில் சொல்லப்பட்டது. இருப்பினும் சமயநல்லூர் பிரச்னையை மீண்டும் இங்கே எடுத்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் பார்க்கிற பொழுது எனக்கு ஒரு ஆங்கில பழமொழி ஞாபகத்திற்குப் வருகிறது. ' One man may lead the horse to water but twenty cannot make him drink ' ஒரு மனிதன் தண்ணீர் குடிப்பதற்காக ஒரு குதிரையை இழுத்துச் சென்றுவிடலாம். ஆனால், 20 பேர்கள் சேர்ந்தாலும் கூட அந்தக் குதிரையைத் தண்ணீர் குடிக்க வைக்க முடியாது. அதைப்போல எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்களுக்கு நாங்கள் காரண காரியங்களையும், வாதங்களையும் ஆதாரத்தோடு எடுத்து வைக்கலாமே தவிர அவர்களை நம்ப வைக்க எங்களால் இயலாது என்பதை நான் உணர்கிறேன். அவர்கள் நம்பக் கூடாது என்று முடிவெடுத்திருக்கிற காரணத்தினால் நிச்சயம் அவர்களை நம்பச் செய்வது சிரமம் என்பதில் எனக்குச் சந்தேகம் இல்லை. இருந்தாலும் கூட எங்களுடைய கடமை இங்கே குறிப்பாக ஆளுகின்ற, இந்த மாநிலத்தை ஆளுகின்ற பொறுப்பிலே டாக்டர் கலைஞர் தலைமையில் இயங்குகின்ற அரசு எவ்வளவு சிறப்பாகக் காரியங்களை ஆற்றிக்

கொண்டு வருகிறது என்பதற்கான வாதங்களை எடுத்துக் கூறுவது தான். ஆளும் கட்சியில் உள்ள, எதிர்க்கட்சியில் உள்ள எல்லா உறுப்பினர்களும் பிடிவாத மனப்பான்மையோடு இருக்கமாட்டார்கள், ஒரு சில உறுப்பினர்கள் வாதங்களுக்கு, காரண காரியங்களுக்கு, புள்ளி விவரங்களுக்கு மதிப்புக் கொடுப்பார்கள் என்ற எண்ணத்தில் நான் ஒரு சிலவற்றை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக திரு. தங்கமணி அவர்கள்—எனக்கே சற்று வியப்பாக இருக்கிறது—இந்து பத்திரிகையில் வெளிவந்த ஒரு வாதத்தைத் தனக்கு ஆதாரமாகப் படித்துக் காண்பித்தார்கள். இந்து பத்திரிகையில் வந்த கருத்து தன்னுடைய மையக் கருத்துக்கு சுற்றுச்சூழலாக அமையப் போகிறது என்று கருதி. அங்கு இருக்கிற சில வரிகளை தனக்குச் சாதகமாக எடுத்துக் காட்டினார்கள். இங்கே அவர் இல்லாவிட்டாலும் கூட நான் அவர்களுக்கு அதே ஏட்டில் வெளிவந்த இன்னொரு வாதத்தை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். அவர் இங்கே இல்லை என்று குறிப்பிட்டதற்குக் காரணம், பொதுவாக ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருகிற நண்பர் (குறுக்கீடு)....தங்கமணி அவர்கள் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. பின்னாலே உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நன்மைக்காக அவர்களுக்கு ரொம்ப விருப்பமான அவரே மேற்கோள் காட்டிய அதே இந்து பத்திரிகையிலிருந்து ஒரு மேற்கோளைத் தங்கள் அனுமதியோடு எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

விலைவாசி ஏற்றத்தைப் பற்றிப் பேசுவதில் அவர்கள் அதிக நேரத்தைச் செலவிட்டார்கள். நண்பர் வெங்கடசாமி அவர்களும் அது குறித்து அதிக நேரம் பேசினார்கள். இது குறித்து இந்து பத்திரிகையில் ஜூலை 7-ம் தேதி வந்திருக்கிற செய்தியிலிருந்து ஒரு சில வாசகங்களைப் படித்துக் காண்பிக்க முற்படுகிறேன். டெல்லியிலிருந்து வந்திருக்கிற ஒரு செய்தி.

'Five leading economists have blamed heavy deficit financing in recent years and the failure of the Government's control mechanism for the present abnormal price rise in the country.'

என்று சொல்லி பிறகு அந்த 5 நிபுணர்கள் யார் யார் என்ற பெயரையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

'They are Dr. Dandekar, Director of the Gokhale Institute of Economics and Politics at Poona, Dr. Ashok Mitra, former Chief Economic Adviser to the Government of India, Prof. M. L. Dantwala of the Indian Society of Agricultural Economics, Dr. D. Bright Singh, Member of the Tamil Nadu Planning Commission and Mr. Chimanbhai Patel, Gujarat Planning Minister.

இதுபோல பொருளாதார நிபுணர்கள் காரணங்கள் காட்டி ஆணித்தரமாக அவர்கள் அந்தக் கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் பொதுவாக விலைவாசி ஏற்றத்தைப் பற்றி என்னுடைய பேச்சில் விளக்கமாகச் சொல்லவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். இருந்தாலும் அந்தக் கருத்துக்குப் போவதற்கு முன்னால் இன்னும் சில—அவர்கள் இங்கே சொன்ன மென்மையான வாதங்களுக்கு—வாதங்கள் என்ற மரியாதையான பதத்தைப் பயன்படுத்தினால் மென்மையான வாதங்கள் என்று சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன்—ஒரு சிலவற்றிற்கு நான் பதில் சொல்லிவிட விரும்புகிறேன்.

பி.ப.

நம்முடைய நண்பர் வெங்கடசாமி அவர்கள் இந்த அரசின் 12-30
மீது நம்பிக்கை இல்லை என்ற புதிய வார்த்தைகளையே சொன்னார்கள். 170-க்கு மேற்பட்ட உறுப்பினர்களைக் கொண்ட இந்தக் கட்சியின் அமைச்சரவை மீது நம்பிக்கை இல்லை என்று சொன்னால் அந்த வாதத்தை என்னவென்று சொல்வது? ஒரு பேச்சுக்காக வேண்டுமானால் அவர்களுடைய வாதத்தை நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். இங்கே பலர் படித்தவர்கள், சட்டம் தெரிந்தவர்கள் பல பேர் உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டில் ஒரு முறை மக்களுடைய ஆதரவைப் பெற்று ஆட்சிக்கு வந்தால் அவர்கள் விரும்புகிற வரையில் ஆளுவார்கள். ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு அவர்களை மக்கள் விரும்புகிறார்களா இல்லையா என்பதை அறிந்துகொள்வதற்கு ஏற்ற இடைவெளி ஐந்தாண்டு காலம் என்று மிக மிகப் பெரியவர்கள், மெத்தப் படித்தவர்கள், நமது அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்தை உருவாக்கியவர்கள் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள்: அதையே முடிவு செய்திருக்கிறார்கள்.

ஒருவேளை இந்த நாட்டில் சேர்ந்து நடைபெற்ற அமைச்சரவை அமைக்கப்பட்டு, சில அசாதாரணமான சூழ்நிலைகளில் ஒரே மாதத்தில் கூட அமைச்சரவை மாறியிருக்கக் கூடும். அது என்றும் நடக்கக்கூடாத ஒன்றல்ல. மக்களாட்சி நடைபெறும்

[திரு. செ. கந்தப்பன்] [1973 ஆகஸ்ட் 7

எந்த நாட்டிலும் ஒன்று அல்லது இரண்டு மாத காலத்தில் மக்கள் கருத்து மாறி இருந்தால் அது வரவேற்கப்படும். சட்டப்பூர்வமாக அதை ஆதரிக்கலாம் என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள்; ஒப்புக்கொள்ள வேண்டிய ஒன்று. அப்படி இருக்கும்போது மக்கள் விரும்புகின்ற ஆட்சியின்மீது நம்பிக்கை இல்லை என்று சொல்லும்போது, இந்த ஐந்தாண்டுக் காலத்திற்குள் இந்த அமைச்சரவையை மாற்றிவிட வேண்டும் என்று சொல்லும்போது, அவர்கள் இந்த அரசியல் சட்டத்தின் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்று சொல்வதற்கு ஒப்பாகும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மக்கள் உங்கள்மீது நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள் என்று நீங்கள் சொல்வதை நாங்கள் மறுக்கவில்லை. யார் மீது நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை ஐந்தாண்டு கால இடைவெளிக்குப் பின்னால் நடைபெறும் தேர்தல் மூலம் தெரிந்துகொள்ளலாம். சில வாரங்களுக்கு முன்னால் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திற்கு முதலமைச்சரவர்கள் சென்றிருந்தார்கள். அவர்களோடு நானும் செல்லக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. அங்கே நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளை எனக்கும் காணக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. முதலமைச்சர் அவர்கள் கலந்து கொண்ட கூட்டத்தில் கூடியிருந்த மக்கள் வெள்ளத்தைப் பார்த்தபோது, இவ்வளவு மக்கள் திருநெல்வேலியில் இருக்கிறார்களா என்ற ஆச்சரியம் எனக்கு ஏற்பட்டது. அவ்வளவு கூட்டம் கூடியிருந்தது. உங்கள் கண்ணோட்டத்தில் வேண்டுமானால் மக்கள் உங்கள் பக்கம் இருக்கிறார்கள் என்று தெரியலாம். எங்கள் கண்ணோட்டத்தில் மக்கள் எங்களைத்தான் ஆதரிக்கிறார்கள் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். ஆக, யார் பக்கம் மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொள்வதற்காகத்தான் அரசியல் சட்டத்திலேயே ஐந்தாண்டுக் கால இடைவெளியிட்டு தேர்தல் நடத்திப் பார்க்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

உங்களிடம் உறுப்பினர்கள்தான் இருக்கிறார்கள்; மக்கள் இல்லை என்று வேண்டுமானால் நீங்கள் சொல்லலாம். அது பொருந்தாத வாதம், தகாத வாதம். அகற்றப்பட வேண்டிய வாதம் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வீணான விவாதங்களை விட்டுவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1973 ஆகஸ்ட் 7] [திரு. செ. கந்தப்பன்]

இங்கே ஒரு குற்றச்சாட்டை அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எதற்கெடுத்தாலும் ஆளும் கட்சியினருடைய தலையீடு நிர்வாகத்திலே இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். கட்சிக்காரர்கள் நிர்வாகத்தில் அதிகமாகத் தலையிடுவதால்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பொதுக் குழுவிலே 'நிர்வாகத்தில் தலையீடு கூடாது' என்ற தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது என்று சொல்லப்படுகின்ற வாதத்தை நான் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன்.

இந்த மன்றத்திலே இருக்கின்றவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். 1947-ம் ஆண்டுக்கும் 1967-ம் ஆண்டுக்கும் இடையே மக்கள் பிரதிநிதிகளாக இருந்தவர்கள் எந்த அளவுக்கு ஆட்சியை அணுகி தங்கள் காரியங்களை ஆற்றிக் கொண்டார்களோ அதை விட மிக மிகக் குறைவாகத்தான் 1967-க்குப் பிறகு ஆட்சியை—அமைச்சர்களையும் அதிகாரிகளையும்—அணுகியிருக்கிறார்கள் என்பதை அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதிலே ஒரே ஒரு வேறுபாடு என்னவென்றால், கடந்த காலத்தில் இருந்தவர்கள் தங்களுடைய வீட்டுக்கு அதிகாரிகளை வரவழைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அல்லது தொலைபேசியின் மூலமாகவே தங்கள் காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அந்த அளவுக்குத் தங்கள் அதிகாரத்தை, தங்கள் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு இருப்பவர்கள் மிக மிகச் சாதாரணமானவர்கள்; சாமானியர்களுக்காகவே ஆட்சி நடத்திக் கொண்டிருப்பவர்கள்; சாமானியர்களின் நியாயமான கோரிக்கைகளுக்காக அமைச்சர்களையும் அதிகாரிகளையும் அணுகிக் கொண்டிருப்பவர்கள். நாங்கள் சாதாரணமானவர்களாக இருப்பதால் நியாயமான கோரிக்கைகளுக்காக நேரடியாகவே அணுகிக்கொள்கிறோம்.

தவறான காரியங்களுக்காக அதிகாரிகளை ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் அணுகிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற வாதம் எழக்கூடாது என்பதற்காக கலைஞர் அவர்கள் பெருந்தன்மையோடு இந்தத் தீர்மானத்தைப் போட்டார்கள். வரவர எங்கள் கலைஞர் அவர்கள் எதிர்க் கட்சிக்காரர்களிடம் மிகப் பெருந்தன்மையோடு நடந்து கொள்கிறார்கள். எங்களுக்கு இருக்கிற சங்கடம் எல்லாம் கலைஞர் அவர்கள் இப்படி நடந்து கொள்கிறார்களே என்பதுதான்.

எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொல்வது நியாயமாக இருந்தால் பரவாயில்லை. அவர்கள் சொல்கின்ற வீண் புகார்களுக்கு எல்லாம் கலைஞரவர்கள் பெருந்தன்மை காட்டுகிறார்கள். நாங்கள் எங்கள் தலைவருக்குக் கட்டுப்பட்டவர்கள். அதனால்தான் நான் சொல்வதை மீறமாட்டார்கள் என்று இப்படி நடந்து கொள்கிறார்களே தவிர வேறல்ல.

இன்றைக்கு எந்த நாடாளுமன்றத்திலும் அல்லது சட்டமன்றத்திலும் இவ்வளவு எண்ணிக்கையுள்ள உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஆளும் கட்சி இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அப்படி இருந்தாலும் எதிர்க் கட்சியினுடைய தேவையின்றி புகார்களுக்கெல்லாம் செவிமடுக்கிறார்கள் என்றால் அது எங்கள் தலைவர்களுடைய பெருந்தன்மைதான். அதனால்தான் இங்கே எதிர்க்கட்சிகளுக்கு பேசுவதற்கு அதிகமான ஒரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக்கொடுத்து, பெருந்தன்மையோடு தாராளமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் ஆளும் கட்சியினருக்கு எச்சரிக்கையாக பொதுக்குழுவிலே இப்படி ஒரு தீர்மானத்தைப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஊழல் குற்றச்சாட்டைப் பற்றி நான் ஒன்றும் பேசவிரும்பவில்லை. காரணம் இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்திலே அதைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்த பெரிய நண்பரும் அதைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

அடுத்து, மதுவிலக்குக் கொள்கையைப் பற்றி நண்பர் வெங்கடசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுடைய உரையிலே இராஜாஜி அவர்களையும் இழுத்துக் கொண்டார்கள். வெங்கடசாமி அவர்கள் சார்ந்திருக்கின்ற கட்சியைச் சேர்ந்தவர்தான் பிலுமோடியும். அவர் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்; அகில இந்திய சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர். மதுவிலக்குக் கொள்கையில் வெங்கடசாமி அவர்களின் கருத்திலிருந்து அவர் மாறுபட்டவராக இருக்கிறார். சமீப காலத்தில் மதுவிலக்கை நாம் மீண்டும் அமுல்படுத்தப் போகிறோம் என்பதை அறிந்து அவர் ஆத்திரமடைந்தார். மது நாட்டிலே அனுமதிக்கப்பட வேண்டும் என்பது அவருடைய தீவிரமான வாதங்களிலே ஒன்று. இந்த

விஷயத்தில் நண்பர் வெங்கடசாமி அவர்கள் தன்னுடைய கட்சித் தலைவரைக் கலந்து கொண்டு கருத்துக்களைச் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும். வெங்கடசாமியின் கருத்தை நிச்சயமாக பிலு மோடி ஆதரிக்கமாட்டார் என்பது எனக்கு உறுதியாகத் தெரியும்.

நான் இவைகளை எல்லாம் சுட்டிக்காட்டிய பிறகு, முன்பு சொன்னதுபோல் விலைவாசி ஏற்றத்தைப்பற்றி ஒரு சிலவற்றை இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நான் ஏற்கெனவே சுட்டிக்காட்டியுள்ளதைப்போல பொருளாதார நிபுணர்கள் ஐந்து பேர் மிகச் சிறப்பாக ஒரு அறிக்கையை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி எல்லோரும் நன்றாகத் தெரிந்திருக்கிறோம்.

ஒரு மாநில அரசு எவ்வளவு சிறப்பாகக் காரியம் ஆற்றுகிற அரசாக இருந்தாலும், ஆற்றல் மிக்கதாக இருந்தாலும் நாணயப் புழக்கத்தை மாநில அரசால் கட்டுப்படுத்த முடியாது. சிறந்த மேதைகள், பொருளாதார நிபுணர்கள் எல்லோரும் இதை ஒப்புக்கொள்வார்கள். இன்னும் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு மாநில அரசு பற்றாக்குறை நிதிநிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பிப்பதற்கும் மத்திய அரசு பற்றாக்குறை நிதிநிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பிப்பதற்கும் பெருத்த வேறுபாடு இருக்கிறது. மாநில அரசு பற்றாக்குறை நிதிநிலை அறிக்கையை சமர்ப்பிப்பதானால், அந்தப் பற்றாக்குறையைக் கடன் மூலம் ஈடு செய்ய முடியும்; அல்லது மத்திய அரசு மானியம் பெற்று ஈடுசெய்ய முடியும்; அல்லது ரிசர்வ் வங்கியில் ஓவர் டிராப்ஃட் பெற்றுத்தான் ஈடு செய்ய முடியும். ஆனால் மத்திய அரசு பற்றாக்குறை நிதிநிலை அறிக்கையை சமர்ப்பிப்பதானால், அந்தப் பற்றாக்குறையை நாசிக்கிலே இருக்கிற அச்சகத்திலே காகித நோட்டுக்களை அச்சடித்து ஈடுசெய்து கொள்ள முடியும். இதிலே இருக்கின்ற வேறுபாடுகளை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இப்படி நோட்டுக்களை மேலும் மேலும் அச்சடித்துக் கொண்டிருப்பதால்தான் விலைவாசி ஏறிக் கொண்டிருக்கிறது என்பது நிபுணர்கள் கருத்து. எனவே, நாணயக் கட்டுப்பாடு யாரிடம் இருக்கிறதோ அவர்கள்தான் விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்தும் வல்லமைப் பெற்றவர்கள்.

1934-ம் ஆண்டில் இந்த ரிசர்வ் வங்கி சம்பந்தப்பட்ட மசோதா ஒன்று நாடாளுமன்றத்திலே நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே நோட்டு அச்சடிப்பதற்கு ஒரு வரம்பற்ற நிலை இருக்கக் கூடாது; வரம்பிற்கு உட்பட்டதாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆயிரம் கோடிக்கு நோட்டு அச்சடிக்க வேண்டுமென்றால் குறைந்தது 400 கோடிக்கு தங்கம் அல்லது அந்நியச் செலாவணி காப்பு வங்கியில் வைத்திருக்க வேண்டும் என்று சட்டம் இருந்தது. அந்தச் சட்டத்தை 1957-ம் ஆண்டு வரை மாற்றவில்லை. 1957-ல் இதை தங்களுக்கு இடைஞ்சலாக இருக்கிறது என்று சொல்லி, மாற்றிவிட்டார்கள். ஆயிரம் கோடிக்கு நோட்டு அச்சடிக்க வேண்டுமென்றால் 400 கோடிக்கு தங்கம் அல்லது அந்நியச் செலாவணி காப்பு வங்கியில் இருக்க வேண்டும் என்பதற்குப் பதிலாக 200 கோடிக்கு தங்கம் அல்லது அந்நியச் செலாவணி காப்பு வங்கியில் இருந்தால் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் அச்சடித்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லி, வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்திலே இருந்த சட்டத்தை அடியோடு நீக்கிவிட்டார்கள். அதன் விளைவாக இன்றைக்கு நம்முடைய உணவுப் பண்டங்கள் ஏறத்தாழ 100 மடங்கு உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது என்றால் காகிதப் பண உற்பத்தி 300 மடங்கு 400 மடங்கு பெருகியிருக்கிறது. அதனால்தான் விலைவாசி இந்த அளவுக்கு உயர்ந்து கொண்டே போகிறது. இதை எந்தப் பொருளாதார நிபுணரிடம் கேட்டாலும் ஒப்புக்கொள்வார்கள்.

நோட்டுப் புழக்க அதிகரிப்புக்கு ஏற்ற வகையில் இதர உற்பத்திகள் அதிகரிக்கவில்லை. அதனால் விலைவாசி ஏற்றத்தைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. இரண்டும் இரண்டும் நான்கு என்பது எவ்வளவு கெட்டியோ அதைப்போலத்தான் இதுவும் கெட்டியாகும். ஆகவே, காகிதப் பணத்தை யார் வெளியிடுகிறார்களோ, நாணயக் கட்டுப்பாட்டை யார் வைத்திருக்கிறார்களோ அவர்கள் தான் விலைவாசி ஏற்றத்திற்குப் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ளவேண்டும். பதில் சொல்ல வேண்டும் என்பதை அழுத்தம் திருத்தமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அப்படி இருக்கும்போது, தன்னுடைய கடமையைச் செவ்வனே செய்துகொண்டிருக்கிற ஒரு அரசைப் பார்த்து, அதுவும் அகில இந்தியாவிலேயே உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு பெற்றிருக்கிற

ஒரு அரசைப் பார்த்து இந்த அரசுதான் விலைவாசி ஏற்றத்திற்குக் காரணம்; அதனால் இந்த அரசின்மீது நம்பிக்கையில்லை என்று சொல்லுகின்ற வாதம் முற்றிலும் பொருந்தாத வாதம்; நியாயமற்ற வாதம் என்பதை அவர்களே உணர வேண்டும்.

அவர்களுடைய இன்னொரு வாதம் கள்ளப் பணத்தைப் பற்றியது. கள்ளப் பணத்தை மாநில அரசு கண்டுபிடிக்கவில்லை; நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். கள்ளப் பணத்தைக் குறித்து மாநில அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுக்க முடியும்? ஒரு மாநில அரசு அதிலே நடவடிக்கை எடுக்க முடியாது. மாநில அரசு யாருக்காவது இந்தக் காரியத்தில் உதவி செய்வதாக இருந்தாலும், ஒரு மாநிலத்திலே ஒரு அமைச்சர் அல்லது சட்டமன்ற உறுப்பினர் அல்லது எதிர்க்கட்சித் தலைவர், அல்லது வேறு யார் கள்ளப்பணம் வைத்திருந்தாலும் மாநில அரசைக் கேட்காமலேயே மத்திய அரசு கள்ளப்பணம் வைத்திருப்பவர்களைக் கண்டுபிடித்து அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கலாம். ஆக, கள்ளப் பணத்தைக் கண்டுபிடிப்பதில் மத்திய அரசு தீவிரமாக இருந்தால் நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். அரசியல் சட்டத்தில் அதற்கு இடம் இருக்கிறது. அவர்களிடத்திலே 'இன்வெஸ்டிகேஷன் அண்டு விஜிலன்ஸ்' பிரிவு இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது, அவர்களை விட்டுவிட்டு, மாநில அரசைக் குறை கூறுவதில் என்ன நியாயம் இருக்கிறது என்பதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. வருமான வரி இலாகாவை வைத்துக் கொண்டிருக்கிற அவர்கள்மீது சுமரும் குற்றச்சாட்டைச் சொல்வதை விட்டுவிட்டு, மாநில அரசின் மீது சொல்வது எந்த அடிப்படையில் பொருத்தமான வாதமாக இருக்க முடியும்?

ஒருவன் ஒரு லட்சம் ரூபாய் அல்லது இரண்டு லட்சம் ரூபாய் ஒருவனுக்கு லஞ்சம் கொடுப்பதாக இருந்தால் அந்தப் பணத்திற்கு ரசீது இல்லாமல் இருக்கலாம். வெங்கடசாமி அவர்கள் அதைத்தான் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். லஞ்சம் வாங்குகிறவர் அதற்கு ரசீது கொடுப்பதில்லை; லஞ்சம் கொடுப்பவர் அதற்கு ரசீது கேட்பதில்லை. ஆனால், ஒரு தனிப்பட்ட மனிதன், தனது பொருளாதாரத்தை, பொருளாதார வளர்ச்சியை வருமான வரி இலாகா அலுவலர்கள் கண்ணில் இருந்து எப்படி மறைக்க முடியும்? அந்த வருமான வரி இலாகா

[திரு. செ. கந்தப்பன்] [1973 ஆகஸ்ட் 7

அலுவலர்கள் தங்கள் பணிகளைச் செம்மையாக நடத்துவார்களே யானால் யாருக்கும் தமது வருமானத்தை மறைக்க முடியாது. வருமான வரி இலாக்கா மாநில அரசாங்க நிர்வாகத்திற்குச் சம்பந்தம் இல்லாதது; மத்திய அரசின் நேரடிப் பார்வையில் இயங்கிக் கொண்டிருப்பது. இப்படி மாநில அரசுக்குச் சம்பந்தம் இல்லாது, மத்திய அரசின் நேரடிப் பார்வையில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிற சில நேரங்களில் தவறுகச் செயல்பட்டு இருப்பதாக ஏற்கனவே குற்றம் சாட்டப்பட்டிருக்கிற வருமான வரித்துறை செம்மையாகச் செயல்படவில்லை என்றால் அதற்காக இந்த அரசாங்கத்தைக் குற்றம் சாட்ட முடியாது.

கள்ளப் பணப் புழக்கத்தைக் கண்டுபிடிக்கவில்லை என்றால் அந்தக் குற்றம் மத்திய அரசைச் சாரும்; டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுடைய இந்த அரசைச் சாராது என்று சொல்ல விரும்பு கிறேன். அந்த இலாக்காவைப் பயன்படுத்தி மத்திய சர்க்கார் ஏன் இவற்றை எல்லாம் கண்டுபிடிக்கவில்லை? மாண்புமிகு உறுப்பினர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் 11 லட்சம் வருமான வரி பாக்கி என்பதாக மிகத் திட்டவட்டமாக, பாராளுமன்றத்தில் அறிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது; மேல்சபையில், கீழ்சபையில் அறிவிக்கப்பட்டிருக் கிறது. இந்த இரண்டிலும் அறிவிக்கப்பட்டவர், ஏற்கனவே அந்நியச் செலாவணியில் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதாக அறிவிக்கப் பட்டவர், மீண்டும் அந்நியச் செலாவணியைப் பயன்படுத்தி படம் தயாரிக்க மாஸ்கோவுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார். கள்ளப் பணத்தைத் தவிர்க்கவும், பொருளாதார சீர்குலைவைத் தடுக்கவும் முற்பட வேண்டிய நிலையில் ருஷ்யாவுடன் சேர்ந்து படம் தயாரிக்க அவரை உற்சாகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இப்படிப் பட்ட நிலைமை இருக்கிறபோது . . .

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: சார், ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். அவர் தெரிவித்த விவரங்களை நான் ஆட்சேபிக்கிறேன். அதுவும் சம்பந்தப்பட்ட உறுப்பினர் இந்த அவையில் இல்லாத நேரத்தில் அவரைப்பற்றிப் பேசுவது சரியானது அல்ல. அதைச் சபை நடவடிக்கையில் இருந்து எடுத்துவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1973 ஆகஸ்ட் 7]

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர்: (திரு. நா. வீராசாமி) பேசியிருக்கிறார்கள் நாடாளுமன்றத்தில் அறிவித்திருக்கிறார்கள். என்றுதான் அவர் குறிப்பிட்டார்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: எஸ்.எஸ்.ஆர். பற்றியும் தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எம். ஆர். ராதாவைப்பற்றியும்தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாடாளு மன்றத்தில் அறிவிக்கப்பட்டிருக் கிறது என்பதாக இங்கே குறிப்பாக ஒரு மாண்புமிகு உறுப்பினரைப்பற்றி எடுத்துச்சொல்வது இந்த மன்றத்தை துஷ் பிரயோகம் செய்வதாகத்தான் ஆகும்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): நாடாளு மன்றத்தில் ஒரு அமைச்சர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார் என்று இங்கே அவர் கூறியதில் தவறு என்ன?

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: நீங்கள் இங்கே எந்தச் சபையை நடத்துகிறீர்கள்?

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): நீங்கள் இருந்து நடத்திய அதே சபையைத்தான் நான் நடத்து கிறேன். அதில் எந்தவிதமான சந்தேகமும் வேண்டாம்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Leaving arrears is not evasion.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: வருமான வரி பாக்கி என்று சொல்கிறார்களே, இது பொறுப்பான பேச்சுதானு? மன்றத்தின் முன்னல் இன்று இருக்கும் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்திற்கும், இதற்கும் என்ன சம்பந்தம்? இந்த மன்றத்தில் அந்த உறுப்பினர் இல்லாதபோது அதைச் சொல்வது உரிமையை துஷ்பிரயோகம் செய்வதாக ஆகுமே தவிர, வேறு அல்ல.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): மதிப்பிற்குரிய மதி அவர்கள் இங்கே தலைவராக இருந்திருக் கிறார்கள். திரு. கந்தப்பன் இங்கே சொன்னது நாடாளு மன்றத்தில் மத்திய அமைச்சர் ஒருவரால் அறிவிக்கப்பட்ட செய்தி ஒன்றைத்தான்.

[1973 ஆகஸ்ட் 7.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : How is it relevant? How is it per-
taining to the No Confidence motion? எந்த முறையில் அது
இன்று பேரவையின் முன்னுள்ள விவாதத்தை யொட்டி
வருகிறது?

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் : (திரு. நா. வீராசாமி) :
குற்றச்சாட்டு என்று சொல்லும்போது அதை நடத்தியவர் என்ற
முறையில் சொல்லலாம்.

திரு. முனு ஆதி : தலைவர் அவர்களே, அவருடைய வருமான
வரி பாக்கியை பாராளுமன்றத்தில் வைத்திருப்பதாகச் சொன்ன
தோடு நிற்கவில்லை. அதை ஈடுகட்ட, அந்நியச் செலாவணியை
சரிக்கட்ட ருஷ்யா போயிருக்கிறார் என்று சொல்வது நியாயம்
தானா?

திரு. க. சுப்பு : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கந்தப்பன்
பேசியபோது எம்.ஜி. ஆர்.-ஐ மாத்திரம் சுட்டவில்லை. இன்னொரு
நாட்டையும் சேர்த்துச் சொல்லியிருப்பதால் அதைச் சபை
நடவடிக்கைக் குறிப்பில் இருந்து விலக்கிவிடுவது நல்லது என்று
தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) :
அவர் என்ன சொன்னார் என்பதை அவரே விளக்கிவிடட்டும்.

திரு. செ. கந்தப்பன் : நண்பர் சுப்பு அவர்கள் ஒரு
நாட்டைச் சேர்த்து ஏதோ சொல்லிவிட்டதாகச் சொன்னார்கள்.
நான் அதை விளக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ருஷ்ய
நாட்டிடம் எனக்கு மரியாதை உண்டு....

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : முதலில் அவர் இந்த மன்ற
உறுப்பினரைப்பற்றி, ஒரு கட்சித் தலைவரைப்பற்றி சொன்னதைத்
திரும்பப் பெற வேண்டும். அதற்கு நீங்கள் தீர்ப்பளிக்க வேண்டும்.

(திரு. முனு ஆதி எழுந்திருந்தார்)

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : அவர்
என்ன சொன்னார் என்பதைத்தான் விளக்கும்படி அவரைச்
சொன்னேன்.

1973 ஆகஸ்ட் 7]

திரு. முனு ஆதி : ரிப்போர்ட்டர்கள் தான் எழுதியிருக்
கிறார்களே, அவரையே இங்கே என்ன எழுதியிருக்கிறார் என்பதைப்
படிக்கச் சொல்லுங்கள்.

(திரு. என். கணபதி, திரு. துரை முருகன், திரு. கே. எம்.
சுப்பிரமணியம் குறுக்கீடு.)

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : (அவை முன்னவரைப் பார்த்து)
அவை முன்னவர் என்று நீங்கள் இங்கே உட்கார்ந்துகொண்டிருக்
கிறீர்களே, நீங்கள் பதில் சொல்ல வேண்டாமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : திரும்பத்
திரும்ப நீங்களே பேசிக்கொண்டிருப்பதால் பயன் என்ன?
திரு. கந்தப்பனைப் பேசவிடுங்கள். அவர் விளக்கம் கொடுக்கிறார்.
(அவையில் ஒரே கூச்சல், குழப்பம்.)

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : பேரவைத் தலைவர்
அவர்களே, திரு. கந்தப்பன் அவர்கள் என்ன பேசினார் என்பதை
அவரே விளக்கிச் சொல்லட்டும். அதில் ஏதாவது ஆட்சேபகர
மான விஷயமிருந்தால் அதைத் தாங்கள் நீக்கலாம்.

THIRU V. KRISHNAMOORTHI : Nobody has challenged what
I had said.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் : (திரு. நா. வீராசாமி) :
திரு. முனு ஆதி எழுந்தவுடனே நான் அதைத்தான் சொன்னேன்.
அவர் தவறாகப் பேசவில்லை, எனினும் என்ன பேசினார் என்பதை
அவரே முதலில் விளக்கிவிடட்டும் என்று சொன்னேன்.

திரு. முனு ஆதி : பேசச் சொல்லிவிட்டு நீங்கள் சொல்லுங்கள்.
தவறாகப் பேசவில்லை என்று நீங்களே சொல்லிவிடாதீர்கள்.

திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் : வருமான வரி பாக்கி இருப்பது
ஒரு க்ரைமா? அந்நியச் செலவாணியை ஈடுகட்ட போயிருக்கிறார்
என்பது சரிதானா?

திரு. என். கணபதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அந்நியச்
செலாவணியைப்பற்றிப் பேசியது எந்த முறையில் தவறு
என்பதைத் தெரிவிக்கவேண்டும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சார் ஒரு பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் ரெய்ஸ் பண்ணியிருக்கிறார்கள். அதற்குத் தங்கள் ரூலிங்கைத் தெரிவிக்கவேண்டும். இந்த அவை உறுப்பினர் ஒருவரைப்பற்றி—அவருக்கு இன்கம்டாக்ஸ் அர்ரியர்ஸ் இருக்கலாம்—அதைச் சரிக்கட்ட ருஷ்யா போன்ற நாடுகளுக்குச் சென்றிருக்கிறார் என்று சொல்வது உரிமையை பாதிப்பதாகும். அம்மாதிரி ஒரு உறுப்பினரைப் பற்றி அவர் இந்த அவையில் இருக்கிற நேரத்தில் சொன்னாலும் தவறுதான். இல்லாத நேரத்திலே சொன்னது கொஞ்சங்கூடச் சரியில்லை. அது ரெக்கார்டில் இருக்கிறது. 'அதில் என்ன தப்பு, அப்படிப் பேசுவது சரிதான்' என்ற அளவுக்கு சில கருத்துக்கள் இங்கே இருக்கிறது. ஆகவேதான் தாங்கள்—ஒரு உறுப்பினரைப்பற்றி எந்த அளவுக்குப் பேசலாம் என்பது பற்றி ரூலிங் கொடுத்தால் சரியாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. கந்தப்பன் அவர்கள் என்ன பேசினார் என்று அவரே விளக்கம் கொடுக்கட்டும்.

திரு. செ. கந்தப்பன் : விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு என்ன காரணம் என்பதுபற்றி, மாநில அரசின்மீது அவர்கள் சொன்ன குற்றம் சரியில்லையென்று சொல்ல வந்தேன். மத்திய அரசு புதிதாக நோட்டு அடிப்பது விலைவாசி ஏற்றத்திற்குக் காரணமாக இருக்கிறது என்பதையும், கள்ளப் பணம், பற்றாக்குறை ஆகியவை தான் இதற்குக் காரணம் என்பதையும் சொல்ல வந்தேன். அப்பொழுதுதான் ரூ. 11 இலட்சம் வருமான வரி பாக்கி இருக்கிறது, அது இன்னும் வசூலிக்கப்படவில்லை. இதுபோல் வருமான வரி எல்லாம் பாக்கி இருக்கிற நிலையில் அவரே வேறு ஒரு சூழ்நிலையில், ஏற்கனவே எடுத்துக் கொண்ட ஒரு படம் சம்பந்தமாக அன்னியச் செலாவணிச் சிக்கல் இருப்பதாக இங்கே உறுப்பினர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களால் சொல்லப்பட்டது. அந்தப் பிரச்சினை தீர்வதற்கு முன்னாலேயே மீண்டும் ஒரு பட ஒப்பந்தத்திற்கு மாஸ்கோ அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார் என்பது என்னுடைய வாதம்.

ஆரம்பத்திலே நீங்கள் சொன்னீர்களே ஒரு அறிவுரை, வார்த்தைகளிலே கடுமையில்லாமல், வாதத்திலே கடுமை வேண்டுமென்று. அந்த வகையிலே வார்த்தைகளிலே கடுமையில்லாமல் பேசுபவன் நான். 10 ஆண்டுகாலமாக பாராளுமன்றத்திலே இருந்ததிலே ஒரு முறையாவது சொல்லியதைத் திரும்பப் பெறக்கூடிய நெருக்கடிக்கு நான் ஆளானதில்லை. அவ்வளவு நிதானத்தோடு பேசி இருக்கிறேன் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இது சரியானது என்று சொல்கிறீர்களா? இப்படிப் பேசலாமா?

திரு. முனு ஆதி : அவர் முன்னே பேசியது இதுவல்ல. நீங்கள் குறிப்பைப் பாருங்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இப்பொழுது கந்தப்பன் அவர்கள் பேசியதைத் தவிர வேறு ஏதாவது குறிப்புப் புத்தகத்திலே இருந்தால் அதை நீங்கள் நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து எடுத்துவிடலாம்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : முன்னால் அப்படிப் பேசினாரே ...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒரு உறுப்பினர் ஒரு கருத்தைப் பேசிக் கொண்டு வருகிறார். அதிலே விளக்கம் கேட்கிற நேரத்திலே பின்னால் ஒரு கருத்தைச் சொன்னால் அதுதான் உறுதிப்படும். (குறுக்கீடு) தவறான கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டிருந்தால், இப்பொழுது சொல்வது தவிர வேறு ஏதாவது கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டிருந்தால் அவை நடவடிக்கை—நிகழ்ச்சிக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படும் என்று சொல்லியபிறகு, அந்தக் கருத்துத்தான் இருக்கும்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இப்பொழுது சொன்னதெல்லாம் சரியென்று சொல்கிறீர்களா? ரூ 11 இலட்சம்....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஆம். சரி. திரு. கந்தப்பன் தொடர்ந்து பேசுவார்.

திரு. முனு ஆதி : நாங்கள் சொல்ல உரிமை கொடுங்கள்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: நாங்கள் கேட்டதற்கு ரூலிங் கிடையாதா? இப்பொழுது அவர் சொன்னதெல்லாம் சரியானதென்று சொல்கிறீர்களா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவர் முன்னே இப்பொழுது சொல்லிய கருத்துக்களுக்கு மாறாகச் சொல்லியிருந்தால் அவை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படும். இப்பொழுது சொன்ன கருத்துக்கள் சரியானது.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: எப்படிச் சரியானது?

திரு. இராம அரங்கண்ணல்: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். தலைவர் அவர்களே, ஒரு பிரச்சினை மீது நாங்கள் தீர்ப்பு வழங்கிய பிறகு தங்களுடைய தீர்ப்பு - சரியானதா என்று (குறுக்கிடு) தீர்ப்பு வழங்கிய பிறகு பொறுப்புள்ள ஒரு உறுப்பினர் எழுந்து கேட்பது சரியா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: I rise on a point of Order, Sir. Our friend Thiru Kandappan has spoken and you have given your ruling on it. His latest speech gives the report that Thiru M. G. Ramachandran is in arrears of Rs. 11 crores, I am sorry only Rs. 11 lakhs. Having arrears is not a crime, Sir. Even when you get income-tax clearance certificate, your arrears is mentioned. So having arrears is not a crime. The hon. Member is making a speech in which he is creating an image that Thiru M. G. Ramachandran has committed a crime and that he had gone to Russia to hide it. That is the impression in the latter part of the speech of Thiru Kandappan. I say, Sir, that arrears is not evasion and raising issue of income-tax arrears in this House is not correct since the State is not concerned with the subject of income-tax.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. கந்தப்பன் இப்பொழுது பேசியதிலே எந்தவிதமான தவறும் இல்லை; முறை தவறாகப் பேசவில்லை. திரு. கந்தப்பன் தொடர்ந்து பேசுவார்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார். திரு. கந்தப்பன் அவர்கள் எப்பொழுது பார்த்தாலும் மத்திய அரசாங்கம் என்ன செய்தது, மத்திய அரசாங்கம் என்ன

செய்தது என்று இங்கே கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். அவருடைய கட்சிப் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதிகள் அங்கே கேட்டால், அங்கே அமைச்சர் பதில் சொல்வார். இங்கே இருந்துகொண்டு நேரத்தை வீணாக்கிக் கொண்டு மத்திய சர்க்கார் என்ன செய்தது, என்ன செய்தது என்று கேட்பது—

It is irrelevant to the whole issue and it should not be permitted by the Hon. Speaker.

THIRU S. KANDAPPAN: Hon. Members from the Opposition are trying to make a subtle distinction between 'evasion' and 'arrears'. Let me tell my humble point of view.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: இது ரூலிங்தானா? நோ-கான்பிடன்ஸ் மோஷனுக்கு இது உகந்ததுதானா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஆம். இதுதான் என் ரூலிங்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உங்களுடைய தீர்ப்பையும், நீங்கள் சட்டமன்றம் நடத்துகிற முறையையும், இந்தச் சட்டமன்றத்திற்கு ஆளும் கட்சி காண்பிக்கின்ற முறையையும் எதிர்த்து வெளியேறுகிறோம்.

(அண்ணா தி.மு.க. உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்பு செய்தனர்)

* **திரு. செ. கந்தப்பன்:** சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, விலைவாசி ஏற்றம்தான் இங்கே நண்பர் கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களாலேயும் வெங்கடசாமி அவர்களாலேயும் மையமான ஒரு கருத்தாகச் சுட்டிக் காட்டப்பட்டது. விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு அதைத்தடுக்க எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்யும் மாநில அரசு முழு காரணம் அல்ல, மைய அரசுதான் முழுக் காரணம் என்பதை நான் எடுத்துக்காட்டிக்கொண்டு வந்தேன்.

வரி பாக்கிக்கும், வரியைக் கட்டாமல் ஏமாற்றுவதற்கும் வேறுபாடு இருப்பதாக இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். ஏமாற்றத்திற்கும் பாக்கிக்கும் வேறுபாடு இருக்கிறது என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன் சட்டபூர்வமாக. ஆனால், வசூலிக்கப்படாமல்

இருக்கிற வரி, பொருளாதாரத்தைப் பாதிக்கிற வகையில் இந்த இரண்டினாலேயும் ஏற்படுகிற பலன்கள் ஒன்றுதான் என்பதை நாம் மறுக்க முடியாது. இன்றைக்கு வரி பாக்கியாக அகில இந்தியாவில் ரூ. 600, ரூ. 700 கோடி அளவுக்கு மேலே இருப்பதாக சொல்கிறார்கள். வரி கட்டக் கூடியவர்கள், தாங்கக் கூடியவர்கள், அவர்களிடத்திலேயிருந்து ரூ. 600, ரூ. 700 கோடிக்கு வரி வசூலிக்காமல் இருப்பதுதான் ஏழை எளியவர்கள் பயன்படுத்துகிற பெட்ரோல் போன்ற பண்டங்களின்மீது வரி போடவேண்டிய நெருக்கடியை மத்திய அரசுக்கு ஏற்படுத்துகிறது.

வீகலாகப் பார்க்கும்போது மாறுபாடு இருக்கலாமே தவிர, நமது பொருளாதாரத்தைத் தாக்குகிற வகையிலே இரண்டும் ஒன்றுதான் என்பதை மறந்துவிட வேண்டியதில்லை. மீண்டும் நான் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புவது, மாநில அரசு என்னதான் முயற்சி எடுத்தாலும், இன்றைக்கு காப்பு வங்கியின் மூலமாக நாணயச் செலாவணியைக் கட்டுப்படுத்தியாகவேண்டும். நாணயச் செலாவணியை முழுமையாகக் கட்டுப்படுத்த வேண்டியது மத்திய அரசுதான் என்பதை இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கள்ளப் பணத்தைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். இதற்கான அதிகாரத்தை, அங்கீகாரத்தைப் பெற்றவர்கள், பொறுப்பிலே உள்ளவர்கள் முயற்சி எடுக்கவேண்டும். இதனால் ஏற்படுகிற சீர்கேடுகளை மாநில அரசு சீர்படுத்த முடியாது என்பதை நான் இச்சமயத்தில் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

வருமான வரித் துறை, உளவுத் துறை, அதற்கு மேலே மற்ற துறைகளை எல்லாம் வைத்துக்கொண்டு, கண்டுபிடிக்கிற வாய்ப்பு இருந்தும் அதைச் செய்யாமல் ஊழல் பட்டியல் என்கிற பெயராலே அரசியல் நடத்துவது அழகல்ல என்பதைத் நான் இங்கு தி.மு.க.வின் சார்பிலே, எங்கள் கட்சியின் சார்பிலே நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது).

நான் பேசி இருப்பது 10 நிமிடம் தான். இடையிலே வாதப் பிரதிவாதங்களெல்லாம் நடந்தன.

தலைவர் அவர்களே, இன்னொரு முக்கியமான கருத்து இங்கே சொல்லப்பட்டது, வேலையில்லாத் திண்டாட்டம். ஆனால் அதுபற்றி மேம்போக்காக சுட்டிக்காட்டிப் பேசினார்கள். நம்முடைய நாட்டிலே மட்டும் அல்ல, எல்லா நாடுகளிலும் பொருளாதார வளம், குறிப்பாக தொழில் வளர்ச்சியின் மூலம் தான் ஆக்கப்படுகிறது. அப்பொழுதுதான் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் மட்டுமல்ல, வேலையிருந்தாலும் பற்றாக்குறை இருக்கிற நிலையை நாட்டை விட்டு அகற்ற முடியும் என்பது இன்றைக்கிருக்கிற நிலைமை.

இன்றைக்கு அரசியல் சட்டத்தை மாற்ற வேண்டுமென்ற முறையில், தொழில் பெருக்கத்திற்கான அளவிலே அதிகாரம் பரவலாக்கப்பட வேண்டுமென்று நான் சார்ந்திருக்கிற தி.மு.க.வின் சார்பில் அடிக்கடி சொல்லப்படுகிறது என்றாலும் கூட, அதைக்கூட விட்டுவிட்டு ஏற்கெனவே இருக்கிற அந்தச் சட்டத்திலே எந்த அளவுக்கு விதிமுறைகள், தொழில் வளர்ச்சிக்கு மாநிலம் எந்த அளவுக்குச் செய்யவேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கப்பட்டதோ அதைக் கூடக் கெடுத்து, மெல்ல மெல்ல மாநில அரசு வளர்ச்சியைப் பெற முடியாத சூழ்நிலையை மத்திய அரசு கொண்டு வந்திருக்கிறது. குறிப்பிட்டு தமிழகத்தில் மட்டுமல்ல, அகில இந்தியாவிலேயே தொழில் வளர்ச்சியினுடைய முடக்கத்திற்கு முக்கியமான காரணம் மைய அரசின் கொள்கை என்று பல பெரியவர்கள், அரசியலுக்கு அப்பாலே இருக்கிற பெரியவர்கள் சொல்லியிருப்பதைப்பற்றி நான் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பால்கிவாலா பற்றி மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பி.ப. 1-00
பொன்னப்ப நாடார் அவர்களுக்குத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். இந்திய நாட்டிலே உள்ள சிறந்த கான்ஸ்டிட்யூஷனல் லாயர்களில் அவரும் ஒருவர். அவர் தெரிவித்த கருத்துக்களை இங்கே எடுத்துக் காட்டுவது நலம் என்று கருதுகிறேன். மெயில் பத்திரிக்கையில் ஏப்ரல் மாதம் 26-ம் நாளன்று வெளிவந்த கட்டுரையிலிருந்து ஒன்றிரண்டு வரிகளைப் படித்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்

'Over-centralisation has been one of the main reasons for our poor rate of economic growth. The Centre should step in when

a State does not allow industries to grow and not veto when the State wants to develop industries '
என்று கூறியிருக்கிறார். அவர் பிறகு அரசியல் சட்டத்தை எடுத்து வைத்துக் கொண்டு மாநிலப் பட்டியல், மத்தியப் பட்டியல், இரண்டுக்கும் இடையிலே உள்ள பட்டியல் என்று ஆராய்ந்து கருத்துக்களை வெளியிட்டிருக்கிறார். கல்வித் துறையிலே உயர்தரக் கல்வி என்ற முறையிலே மத்திய அரசுக்கு சிறு அதிகாரம் எவ்வாறு இருக்கிறதோ, அதைப்போன்று தொழில் துறையிலே தொழில்களை இணைக்கக்கூடிய முறையில் ஒரு குறுகிய எல்லைக் கோட்டிலே சிறிய அதிகாரம் மத்திய அரசுக்கு வழங்கப்பட்டிருப்பதால் நம்முடைய அரசியல் சட்டம் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட பிறகு மெள்ள மெள்ள அன்னியச் செலாவணியைக் கட்டுப்படுத்துகின்ற உரிமை பெற்று அதை முழுமையும் பயன்படுத்த எப்படி மத்திய அரசு காரணமாக இருந்து இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் நல்ல முறையிலே காட்டி இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் எல்லாம் செம்மைப்படவேண்டுமென்ற முறையிலேதான் நம்முடைய முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் அடிக்கடி இந்தச் சட்டமன்றத்திலும் சரி, வெளியிலேயும் சரி கருத்துக்களை எடுத்து வைக்கிறார்கள். ஆனால் அம்மையார் அவர்கள் அதைப் புரிந்து கொள்ளாமல், பிரிவினைவாதிகள் என்று பேசி திசை திருப்ப முயல்கிறார்கள். நாங்கள் எடுத்து வைக்கின்ற வாதங்களினுடைய அர்த்தங்களை அவர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் . . . .

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி. ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் அன்னியச் செலாவணி தேவையில்லாமல் இருந்தால் தொழில்களை நீங்களே துவக்கலாம் என்று இருக்கிறதே. அந்த வகையிலே நீங்கள் எத்தனைத் தொழில்கள் ஆரம்பித்திருக்கிறீர்கள். எத்தனை பேர்களுக்கு அவை மூலம் வேலை கொடுத்திருக்கிறீர்கள். எத்தனை பேர்களுக்குத் தொழில்களைத் துவங்குவதற்கு லைசென்ஸ்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்ற விவரங்களை அவர்கள் தயவு செய்து சொல்வார்களானால் புரிந்துகொள்ளலாம்.

திரு. செ. கந்தப்பன் : நிறையத் தொழில்கள் இந்த மாநிலத்திலே தொடங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை அம்மையார் அவர்கள் உணருவார்கள் என்று நம்புகிறேன். அவற்றையெல்லாம் விளக்குவதற்கு நேரமும் காலமும் இருக்குமானால் சொல்லலாம்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அம்மையார் அவர்கள் சொல்கின்ற வாதமே தவறான ஒரு வாதமாகும். ஒரு கோடி ரூபாய்க்குக் குறைந்ததை எல்லாம் என்று தவறாகச் சொல்கிறார்கள். வெளிநாட்டுச் செலாவணியை அனுமதிப்பது மட்டுமல்ல அவர்கள் அதிகாரம். அவர்கள் அனுமதியில்லாமல் ராமெட்டீரியல்ஸ் இம்போர்ட் பண்ணக்கூடாது; அது மாத்திரமல்ல, வெளிநாடுகளோடு கொலாப்ரேஷன் வைத்துக்கொண்டு தொழில் நடத்த வேண்டுமானாலும் அதற்கான உரிமை பெறவேண்டுமானால்கூட அந்த அதிகாரத்தையும் அவர்கள்தான் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், இத்தனைக்கும் கட்டுப்பட்டுத்தான் எதாவது இருந்தால் நாம் செய்யலாம். அப்படிப்பார்க்கும்போது சிறு தொழில்கள் தான் நாம் செய்யலாம். அது இந்த அரசு வந்ததற்குப் பிறகு மூன்று மடங்கு அதிகரித்து இருக்கிறது.

திரு. செ. கந்தப்பன் : ஸ்தாபன காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர் திரு அசோக் மேத்தா அவர்கள் தமிழகம் வந்திருந்தபொழுது ஒன்று தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை மெயில் பத்திரிக்கையில் 'Centre should shed some powers' என்ற தலைப்பிலும், எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிக்கையில் 'States are losing their individuality' என்ற தலைப்பிலும் வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள். மிக அழகாக மாநில அரசுகள் ஆயில் பையன்களாகிக் கொண்டிருக்கின்றன என்ற முறையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர் ஒரு அரசியல் பொருளாதார மேதை என்பதை நாம் எல்லாம் அறிவோம். அந்த அளவிற்கு அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் நம்பிக்கையில்லைத் தீர்மானம் கொண்டு வந்த நண்பர்களுக்கும் கொள்கை மறுப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தவர்களுக்கும் பதிலுரையாக வைக்கிறேன்.

மாநிலத்திலே நடைபெறுகின்ற நடைமுறைகள், அதிலே தவறுகள் இருக்குமானால் அவற்றைச் சுட்டிக்காட்டினால் பரவாயில்லை. மிக மிகக் குறிப்பாக சிந்தனை பற்றிச் சொல்லப்பட்டது. பொதுவாக, தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆளுகின்ற கட்சியாக வந்தபிறகு எப்படிப்பட்ட பிரச்சாரம், எப்படிப்பட்ட அரசியல் சூழ்நிலைகள் இந்த நாட்டிலே உண்டாக்கப்படுகின்றன என்று எடுத்துக்காட்டி விட்டு முடித்துக்கொள்ளலாம் என்று கருதுகிறேன்.

இந்த நாட்டிலே விலைவாசிப் பிரச்னையைப் பற்றி போராட்டம் நடத்தவேண்டுமென்று புதுக் கட்சியைச் சேர்ந்த தலைவர் ஒருவர் அறிவித்துப் பேசியிருப்பதைப் பார்க்கவேண்டும். இந்தப் பிரச்னைக்கு ஆகஸ்டு மாதம் போராட்டம் நடத்துவதுபற்றி முடிவு செய்வோம், தோழமைக் கட்சிகளைச் சந்தித்துப் பேசுவோம். ஒரு பெரிய பேரணி நடத்தப்போகிறோம். அந்தப் பேரணியிலே பெண்கள்தான் அதிகமான அளவில் கலந்துகொள்வார்கள். அவர்கள் கையிலே என்ன எடுத்து வருவார்கள் என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமா என்ற முறையிலே வெளியிலே பேசிவிட்டு இங்கே வந்து டாக்டர் கலைஞருக்கு உபதேசம் செய்வது என்ற முறையை மேற்கொள்கிறார்கள். தலைவர் அவர்களே, நான் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன், எங்களுடைய தலைவர்கள் எங்களைக் கொஞ்சம் அதிகமாகக் கட்டுப்படுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். இன்று இந்த செம்மையான நிர்வாகத்தை நீங்கள் பாராட்டாவிட்டாலும் அருள்கூர்ந்து தமிழ்மக்கள் நலன் கருதி திட்டாமலாவது இருங்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டு

"நல்லது செய்தல் ஆற்றீராயினும்
அல்லது செய்தல் ஓம்புமின்"

என்ற சங்க கால வரிகளை அவர்களுக்கு நினைவுறுத்தி முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு டாக்டர் கருணாநிதி தலைமையிலே இருக்கின்ற அமைச்சரவை மீது இந்தப் பேரவைக்கு நம்பிக்கை இல்லை என்ற தீர்மானத்தை ஆதரித்து எனது கட்சியின் சார்பாக சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தமிழகத்திலே ஏற்பட்டிருக்கிற உணவுப் பஞ்சம், பொருளாதார நெருக்கடி, சமுதாயத்திலே ஏற்பட்டிருக்கிற சீர்கேடுகள், இத்தனைக்கும் தமிழக அரசின் கொள்கைக் குழப்பமே காரணம் என்று முதன்முதலாக நான் குற்றஞ்சாட்ட விரும்புகிறேன். தி.மு.க. அரசானது சமதர்ம சமுதாயத்தைத் தனது கொள்கையாக ஏற்றுக்கொண்டிருந்தாலும்கூட இந்தக் கொள்கையிலே எந்த அளவிற்கு நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறது. இந்தக் கொள்கையிலே எந்த அளவிற்கு செயலாற்ற விழைகிறது என்று பார்க்கும் பொழுது, சமதர்ம சமுதாயத்திற்கு அடிப்படையாக உள்ள

நாட்டுமக்களுக்கு உண்ண உணவும், உடுக்க உடையும், இருக்க இடமும் அளிக்கவேண்டுமென்ற குறைந்தபட்சத் தேவைகளைச் செய்வதற்குக்கூட இந்த அரசாங்கம் எள்ளளவும் முயற்சி எடுக்கவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டைக் கூற விரும்புகிறேன்.

தமிழகத்திலே இப்பொழுது இருக்கிற உணவுப் பிரச்சினையைப் பார்க்கும்பொழுது, நம்முடைய மாநிலம் தன்னிறைவு பெற்றிருக்கிறது என்பது மாத்திரமல்ல. பல்வேறு அண்டை மாநிலங்களுக்கு உணவு ஏற்றுமதி செய்கிற நிலைமையைப் பெற்றிருக்கிறோம் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் பல இடங்களிலே கூறியிருக்கிறார்களே, நம்முடைய மாநிலத்திலே இன்று பல மாவட்டங்களிலே அரிசி ரூபாய் 2-க்கு விற்கிறது என்று சொன்னால், மக்களுக்குத் தேவையான அரிசி கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னால் இதற்கு யார்மீது குறைசொல்வது என்றே தெரியவில்லை. முதலமைச்சர் அவர்களின் கூற்று தவறா? அல்லது இந்த மாநிலம் உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு அடையவில்லையா. அல்லது மாநிலத்திலே உற்பத்தியாகிற உணவு சரியாக விநியோகம் ஆகவில்லையா? அல்லது உணவு இலாகாவிலே உள்ள கோளாறுகள்தான் காரணமா? என்று சிந்திக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். எங்கள் மாவட்டத்திலே உணவுப் பிரச்னை எந்த அளவிற்கு நெருக்கடியை உண்டாக்கியிருக்கிறது என்பதை இந்த மாமன்றம் அறியும். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே உள்ள நிலைமையைப்பற்றி இந்த மாமன்றம் மட்டுமல்ல, தமிழகமே அறிந்திருக்கக்கூடிய நிலைமை இருப்பதை நான் சொல்லத் தேவையில்லை. அதைப்பற்றி நான் ஏற்கனவே எடுத்துரைத்திருப்பதால் சுருக்கமாக எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே உணவு நெருக்கடி இருக்கிறது. அண்டை மாநிலங்களிலிருந்து அங்கே அரிசி செல்லக்கூடாது என்ற முறையிலே நெல்லையிலே சோதனைச் சாவடிகள் அமைத்து இருக்கிறார்கள். பிற மாவட்டங்களிலிருந்து அரிசி அங்கு செல்வதற்கு அனுமதியில்லை. அரசாங்கம் அந்த மக்களுக்கு உணவு கொடுக்கவில்லை. அதற்கு வழிசெய்யவில்லை. அதற்கு மாறாக கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் 51 சோதனைச் சாவடிகளை ஏற்படுத்தி எங்கு சென்றாலும் சோதனைச் சாவடிகள் என்ற

நிலைமையை ஏற்படுத்தி ஒரு கிராமத்திலிருந்து இன்னொரு கிராமத்திற்கு அரிசியை எடுத்துச் செல்ல முடியாமல் செய்துவிட்டதால்தான் இன்றைக்கு அங்கே அரிசிப் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பஸ்களிலே பயணிகள் பயணம் செய்ய முடியவில்லை. அவர்களுடைய மடியைக் காட்டு என்று சொல்லி சோதனைச் சாவடி உத்தியோகஸ்தர்கள் சோதனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மடியில் இருப்பது பணமா அல்லது அரிசியா என்று சோதனை செய்து பார்த்து அனுப்புகிறார்கள். கர்ப்பிணியான பெண் சென்றால்கூட வயிறு தள்ளியிருக்கிறதே என்று அரிசியைத்தான் கடத்திச் செல்கிறார்களா என்று தடவிப்பார்த்துச் சோதனை செய்கிறார்கள். அந்த அளவிற்குச் சோதனைகள் கெடுபிடியாக இருந்தும்கூட அரசாங்கம் என்ன கூறுகிறது என்றால், கேரளத்திற்குத் தாராளமாகக் கடத்திச் சென்றுவிடுகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் கன்னியாகுமரி மாவட்டம் ஒரு சோதனைத் தளமாக மாறிவிட்டது. முதலமைச்சரவர்கள், நடைபெறும் போராட்டம் வியாபாரிகளுக்காக நடக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் இந்த அளவிற்குச் சோதனைச் சாவடிகளை ஏற்படுத்தியும், இந்த அளவிற்குப் போலீஸ் அதிகாரத்தை வைத்திருந்தும், ரெவின்யூ இலாக்கா, உணவு இலாக்கா இவை அத்தனையும் சோதனையை நடத்தியும்கூட கேரளத்திற்குக் கடத்திச் சென்றுவிடுகிறார்கள் என்று சொன்னால் நிச்சயமாக அது இந்த அரசாங்கத்தின் கோளாறு என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நீங்கள் பத்திரிகைகளில் பார்த்திருப்பீர்கள். கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் உணவுப் பஞ்சத்தினால் பட்டினிச்சாவு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று இந்த மாநிலத்திலுள்ள அத்தனை மக்களும் அறிந்திருக்கிறார்கள். கழிந்த மாதம் 18-ஆம் தேதியன்று, நாகர்கோயிலில் ஒரு பெண்மணி இரண்டு நாட்கள் தன்னுடைய வீட்டிலே அரிசியில்லாமல் பட்டினி கிடந்து, குழந்தைகளுக்கும் ஆகாரம் தர முடியாமல் இருந்திருக்கிறார்கள். அதன்பிறகு கடையிலே சென்று அரிசி வாங்குவதற்கு முற்படுகிறார்கள். ஆனால் அங்கே அரிசி கிடைக்காததால், இனி வீட்டிற்குச் சென்றால் ஏற்கனவே இரண்டு நாட்களாகப் பட்டினி கிடக்கும் குழந்தைகளுக்கு ஆகாரம் கொடுப்பதற்கு வழியில்லை என்று துயர

முற்றவர்களாக ஆகி, அரிசி வாங்க வைத்திருந்த பணத்திற்கு பாலிடால் வாங்கி உண்டு தன்னுடைய உயிரை மாய்த்துக் கொண்டார்கள். தன்னுடைய உயிரை இந்த அரசுக்கு அர்ப்பணித்து விட்டார்கள் என்று கூற விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அந்த அம்மையாரின் பெயர் என்ன, அதுபற்றிய விவரங்களைச் சொன்னால் அரசு உடனடியாக விசாரிக்கும்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: நாகர்கோயில் நகரசபையில் 29-வது வார்டைச் சேர்ந்தவர்கள். பெயர்கூட என் ஞாபகத்தில் இருந்தது, இப்பொழுது மறந்துவிட்டது. ஆனால் அதை முதலமைச்சரிடம் நிச்சயமாகக் கொடுக்க முடியும் என்ற உறுதிமொழியைத் தருகிறேன். பெயர்கூட பத்திரிகையில் வந்திருந்தது. அப்படி வந்திருந்ததால் நான் இந்தப் பிரச்னையை . . .

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, அங்கே பாலிடால் சாப்பிட்டு செத்தது உண்மை. ஆனால் அவர்கள் அரிசி இல்லை என்ற காரணத்தினால் செத்தார்களா அல்லது வீட்டிலே கோபித்துக் கொண்டதால் செத்தார்களா என்பதற்கு என்ன ஆதாரம் இருக்கிறது?

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: பேப்பர் காட்டி இருந்தது அல்லவா?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: அதைப்பற்றி எனக்குத் தெரியாது. அவர்கள் இறந்தது வீட்டிலே சண்டை போட்டுக்கொண்டு கோபத்தினால் என்று போலீஸ் ரிப்போர்ட் இருக்கிறது. ஆனாலும், பட்டினிச் சாவு என்று ஏதோ ஒரு சாவைப்பற்றிப் பேசுவது பொருத்தமாக இல்லை.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: அந்தச் செய்தி எல்லாப் பத்திரிகையிலே வந்திருந்தது. ஸ்டாண்டர்ட் பேப்பர்களில்கூட வந்திருந்தது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: ஸ்டாண்டர்ட் பேப்பர்கள் என்றால் எவையெவை?

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தினமணி, இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தினமணி, இண்டியன் எக்ஸ்பிரஸ்தான் ஸ்டாண்டர்ட் பத்திரிகை என்று சொன்னதற்கு நன்றி.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: இந்த நாட்டிலே பல விதமான பத்திரிகைகள் இருக்கின்றன. ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் நடத்தும் பத்திரிகைகளை எதிர்க்கட்சியினர் குறைவாகச் சொல்வதும், எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் நடத்தும் பத்திரிகைகளை ஆளுங்கட்சி குறைவாகச் சொல்வதும் வழக்கம். இருந்தாலும் எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளும் சில பத்திரிகைகள் இருப்பதால் அதைச் சுட்டிக்காட்டினேன்.

ஆகவே, இந்த நிலையில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலிருந்து மற்ற மாவட்டங்களிலிருந்து அரிசி கொண்டுபோகக் கூடாது என்ற கொள்கையை இந்த அரசாங்கம் வைத்திருந்தால் அந்த மாவட்டத்திலுள்ள மக்களுக்குப் போதுமான அரிசியை [illegible] யோசிப்பதற்கு இந்த அரசு கடமைப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கடமையிலிருந்து இந்த அரசு தவறி விட்டது. அதனால்தான் இந்த மாவட்டத்தில் அரிசிப் பஞ்சம் ஏற்பட்டது என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதோடு, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலிருந்து மற்ற மாவட்டங்களிலிருந்து அரிசி கொண்டுபோகக் கூடாது என்றால் குமரி மாவட்டத்தில் உற்பத்தியாகும் [illegible] போன்ற பொருட்களை கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலிருந்து மற்ற மாவட்டங்களுக்கு எப்படி எடுத்துச் செல்ல முடியும்? [illegible] எடுத்துச்சென்றால் [illegible] உண்மையிலேயே என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த வகையில் [illegible] உணவுப்பொருட்களை, அரிசியை [illegible] விரோதிக்க [illegible] யற்ற அரசாங்கம் [illegible] இந்த நாட்டை ஆளத் தகுதியில்லை என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இந்த அவையில் பட்டினிச் சாவுகள் ஏற்பட்டு [illegible] அந்த மாவட்ட மக்கள் [illegible] என்பதைச் சேர்த்து இந்தப் பிரச்னையை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்ற திட்டத்தில்

போராட்டத்தைத் துவங்கினார்கள் என்றால் முதலமைச்சர் "அதை நான் கண்டிப்பாக அடக்கிவிடுவேன்" என்று ஆணவத்தோடு கூறிக்கொண்டு இருக்கிறீர்கள். அந்தப் போராட்டம், நான்-வயலென்டாக கடந்த 20 நாட்களாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது. ஜனநாயகத்தில் இதைவிட பிரச்னைகளைச் சொல்வதற்கு வேறு மார்க்கம் இருக்கிறதா என்று முதலமைச்சரவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன். பெரும் பிரச்னை என்று அரசாங்கமே ஏற்றுக் கொள்ளும் பிரச்னையாக இந்தப் பிரச்னையிருக்கும்பொழுது இந்த முறையில் போராட்டம் நடத்தாமல் வேறு எந்த முறையிலே போராட்டத்தை நடத்த இயலும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். கடந்த பல நாட்களாக இந்த மாமன்றத்தில் இருக்கும் அனைத்துச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், மாணவர்கள், இன்னும் வழக்கறிஞர்கள் கைதாக்கப்பட்டார்கள். இன்னும் கடந்த 10, 12 நாட்களாக பல வழக்கறிஞர்களும், மாணவர்களும் இந்த அரசாங்கத்தால் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அவர்கள் செய்தது என்ன? இந்த நாட்டு மக்கள் அந்த மாவட்டத்து மக்கள் பட்டினியாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அரிசி வேண்டுமென்று கேட்டு போராட்டம் நடத்தியது ஒரு குற்றமா? அப்படியென்றால் அந்த மாவட்ட மக்களுக்கு அரிசி கொடுக்காத இந்த அரசாங்கம் எந்த அளவிற்குக் குற்றத்தைச் செய்கிறது? ஆகவே குற்றவாளிகள் அல்லாத தியாகிகள் இன்றைக்குச் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். சிறையிலே இருக்க வேண்டியவர்கள் வெளியிலே இருக்கிறார்கள். வெளியிலே இருக்க வேண்டியவர்கள் சிறையிலே இருக்கிறார்கள். ஆகவே, நீதியோடு நேர்மையோடு இந்த அரசாங்கம் ஆளவில்லை. ஆகவே இந்த அரசு ஆளத் தகுதியில்லை என்ற குற்றச்சாட்டைக் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த அரசு தேர்தலை எந்த முறையில் நடத்தியிருக்கிறது என்பதை நான் இந்த மாமன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். [illegible] சட்டமன்றத் தொகுதியில் நடைபெற்ற தேர்தலைப்பற்றியும், அது சம்பந்தமாக வழக்குமன்றத்தில் வந்த தீர்ப்பைப்பற்றியும் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். [illegible] சட்டமன்றத் தொகுதி தேர்தலின்

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்] [1973 ஆகஸ்ட் 7

போது நடைபெற்ற கவுண்டிங்கின்பொழுது காட்டிலாக்கா அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் அவர்கள் கவுண்டிங் செய்த இடத்திற்குச் சென்றது சட்ட விரோதமானது. அப்படிச் சட்டவிரோதமாக அவர் அங்கு சென்றதால் அந்த எண்ணிக்கையானது விபரீதமாக வந்திருக்கிறது என்று இந்த மாநிலத்தின் உயர்நீதிமன்றமும், இந்தியாவின் சுப்ரீம் கோர்ட்டும் தீர்ப்பளித்திருக்கிறது. ஆனால் இன்று வரையிலே நீதிமன்றத்தின் அந்தத் தீர்ப்புக்கு இந்த அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது? அந்தத் தவறை மாண்புமிகு காட்டிலாக்கா அமைச்சர் அவர்கள் செய்தார் என்றால் நியாயமாக அவர் இந்த நாட்டை....

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: இந்த விஷயம் பற்றி ஏற்கனவே இங்கே வாதம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அங்கத்தினர் அவர்களே கருத்தைச் சொன்னார். சுப்ரீம் கோர்ட்டின் கருத்தை வேண்டுமானால் விட்டுவிடலாம். விதிகளின்படி ஒரு இடத்தில் தேர்தல் முடிந்து அந்த வாக்குகளை எண்ணும்பொழுது சம்பந்தப்படாதவர்கள் போகக்கூடாது என்று விதியிருக்கிறது. ஆனால் அங்கே நடந்தது, அதே இடத்திலேதான் திரு. ஓ. பி. இராமன் தேர்தலுக்கான வாக்கு எண்ணிக்கையும் நடைபெற்றது. அவர்தான் சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்கவேண்டும். அங்கே ஏற்பட்டது இதுவரை விதிகளில் இல்லாத சூழ்நிலை. பிறகு விதியை மாற்ற வேண்டும். குற்றச்சாட்டு என்ன? அவர்கள் சென்ற காரணத்தினால் "ஓட்டுக்கள் எண்ணுவதைக் குறைத்துவிட்டது" என்பது வாதம். ஓட்டுக்கள் குறைந்ததா அல்லது கூடியதா? அந்த வாக்குகளை எண்ணியபிறகு திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர் 75 வாக்குகள் அதிகமாகப் பெற்று வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால் சுப்ரீம் கோர்ட் அந்த வாக்குகளை எடுக்காமல், குறைந்த வாக்குகளைப் பெற்றவரை இந்த மன்றத்திற்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று கூறியது. ஆகவே, அமைச்சர் போனதால் ஏதாவது ஆபத்து ஏற்பட்டதா என்று கூறவேண்டும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பு தவறு என்று சொல்லுகிறார்களா?

1973 ஆகஸ்டு 7]

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: வழக்கில் கட்சிகளின் வாதத்தைப் பற்றி விவாதிக்க வேண்டிய தேவையில்லை. விவாதிக்க முற்படவும் இல்லை. உயர்நீதிமன்றம் அளித்த தீர்ப்பின் ஒரு பகுதியை மட்டும் தலைவர் அவர்கள் அனுமதி பெற்று இந்த மன்றத்தில் படிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

"The unlawful entry into the Counting Hall when the counting was going on caused dislocation and disturbance and it was likely to have affected the accuracy in counting. . . . "

என்று தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அரசாங்கம். . . .

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தவறு நடந்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறீர்கள். தவறு நடந்தது என்று திரும்பவும் எண்ணியதற்குப் பிறகும் தி.மு.க. அதிகமான வாக்குகள் பெற்றதா இல்லையா?

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: சட்ட அமைச்சர் வாதத்தைக் கேட்டு, வியப்படைகிறேன். நான் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பைப் படித்தேன். நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு சரியா, தப்பா என்று விவாதிப்பதற்கு நமக்கு உரிமை இல்லை என்று சட்டமன்றத்தில் பல முறை தீர்ப்புக் கூறப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தலைவர் அவர்களே அறிவார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பின்படி திரு. ஓ. பி. இராமன் போனதால் தவறு ஏற்பட்டது என்று கூறி மீண்டும் வாக்குகள் எண்ணப்பட்டன. அப்படி வாக்குகள் எண்ணப்பட்ட போது தி.மு.க. வேட்பாளருக்குக் கிடைத்த வாக்குகளைவிட மன்றத்தில் வந்து அமர்ந்திருக்கிற காங்கிரஸ் உறுப்பினர் அதிக வாக்குகள் பெற்று வந்திருக்கிறாரா?

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, a legal question has been posed by the Hon. Chief Minister as well as the Hon. Law Minister. Now that a decision has been rendered by the Election Tribunal and that has been upheld by the Supreme Court, we have to accept it. The observations contained in the judgment have been read for reference before this House. We shall not canvass correctness or otherwise of the ruling, except in the process known to law. So far as the judgment is concerned, the Supreme Court

has upheld the judgment of the Election Tribunal and there is nothing wrong. It is improper of this House to say that because of the counting that the candidate who secured the lesser number of votes has come here, as such sort of insinuation against the judiciary is not fair and becoming on the part of the Government. The decision has been rendered and that has been challenged in Appeal and it has now become final. It is not open to raise it in another form. I once again repeat before this House that any-other argument is beside the point and is not material and it does not reserve the consideration of this House.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புக்கு எல்லாரும் தலைபணியத்தான் வேண்டும். அதை யாரும் குறைத்துப் பேசவில்லை. ஆனால் நிலைமை என்னவென்றால் மறுபடி வோட்டுக்களை எண்ணிப் பார்த்த பிறகும் தி.மு.க. வேட்பாளரை விட இங்கே உறுப்பினராக வந்து உட்கார்ந்திருப்பவர் அதிகமான வாக்குகள் பெற்று வந்திருக்கிறாரா என்பதுதான் கேள்வி.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவர் அவர்களே, நான் ஏற்கனவே கூறியதுபோல் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு குறித்து விவாதம் தேவையில்லை. காட்டிலாகா அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் அவர்கள் கவுண்டிங் நடந்த இடத்திற்குச் சென்றது—

that is unlawful as per the election rules and it has been found so by the High Court. It is an admitted fact that he was not called for there as per the election rules when counting is going on, as only certain persons are permitted to be in, whereas in this case, the Forest Minister who has no duty, who is not entitled to get into the counting hall under the rules, got into the hall which is unlawful. That is the finding of the High Court. What I submit before this House is this. The Minister who has committed an unlawful act when counting was going on is still in the cabinet. Is it proper and should he not resign his Ministership when such a judgment has been pronounced?

அதுமட்டுமல்ல. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மதுரையில் 22—4—1973-ம் தேதியன்று நிருபர்களைப் பேட்டி கண்டார்கள். நிருபர்கள் 'சுப்ரீம் கோர்ட்டில் இந்த முறையில்

தீர்ப்பு வந்திருக்கிறதே. திரு. ஓ. பி. இராமன் அவர்கள் பதவி விலக வேண்டாமா. முதலமைச்சர் அவர்கள் அவரைப் பதவியிலிருந்து நீக்க வேண்டாமா?' என்று கேட்டதற்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் பதிலைப் பார்த்தால் நிச்சயமாக விசித்திரமாக இருக்கிறது. முதலமைச்சர் அவர்கள் "ஓ. பி. இராமன் தவறு செய்தாரா இல்லையா என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆகவே, அவரை நீக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை" என்று கூறியிருக்கிறார்.

ஆகவே, முதலமைச்சர் அவர்களுடைய கருத்து என்ன வென்றால், இந்திய உயர்நீதிமன்றம் எந்த அளவுக்குக் கூறியிருந்தாலும் கூட திரு. ஓ. பி. இராமன் தவறு செய்யவில்லை. சட்ட விரோதமாக அந்த அறைக்குள் சென்றது தவறு இல்லை என்று இன்னும் முதலமைச்சர் அவர்கள் சாதிக்கிறார் என்று சொன்னால் உண்மையிலேயே வியப்படைகிறேன். எந்த அளவுக்கு முதலமைச்சர் அவர்களும், இந்த அரசாங்கமும் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை மதிக்கிறது என்பதற்கு இது எடுத்துக்காட்டாகும். உண்மையிலேயே முதலமைச்சர் அவர்கள் சட்டத்தை மதித்திருந்தால், நீதிமன்றத்தை மதித்திருந்தால் திரு. ஓ. பி. இராமன் அவர்களை இந்த மந்திரிசபையில் இருந்து நீக்கி இருக்க வேண்டும். அதற்கு மாறாக அவருக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கிறார். அதன் ரகசியம் என்னவென்று புரியவில்லை. முதலமைச்சர் அவர்களே நீதிமன்றத்தை மதிக்கவில்லை என்று சொன்னால், சட்டத்தை மதிக்கவில்லை என்று சொன்னால் இந்த நாட்டில் எந்த மனிதன் நீதிமன்றத்தை மதிப்பான்? இந்தச் சட்டத்தை மதிப்பான்? அதனால்தான் இந்த நாட்டில் குழப்பம் இருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்த நாட்டில் சட்டம் ஒழுங்கு கெட்டிருக்கும் நிலை, வன்முறைச் சம்பவங்கள், போலீஸ் அத்துமீறி நடக்கின்ற முறைகளைப் பார்க்கும்போது இது ஒரு ஜனநாயக ஆட்சியா அல்லது ஹிட்லர் ஆட்சியா என்று சந்தேகப்பட வேண்டியிருக்கிறது.

பெரிய நகரத்தில் [illegible] நடந்த சம்பவங்களைப் பார்க்கும்போது இது நிச்சயமாக ஜனநாயக நாட்டிலே நடக்கின்ற நிகழ்ச்சிகளா என்று மக்கள் சந்தேகிக்கிறார்கள். அரசியல்

காழ்ப்புணர்ச்சி காரணமாகத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழர்களுக்கும், காங்கிரஸ் கட்சித் தோழர்களுக்கும் இடையே கருத்து வேறுபாடு ஏற்பட்டது. இந்தக் கருத்து வேறுபாடுகள் ஏற்பட்டவுடன் அங்கிருக்கின்ற போலீஸ்....

திரு. சி. ஆறுமுகம்: பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் பேசும்போது குறுக்கிட வேண்டுமென்பதற்காகக் குறுக்கிடவில்லை. அவர்கள் அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சி என்று சொன்னார்கள். அதற்கு அறவே அங்கு இடம் இல்லை என்பதைத் தொகுதி உறுப்பினர் என்ற முறையில் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: கழிந்த மே மாதம் பெரியகுப்பத்தில் போலீசார், குற்றம் சம்பந்தமாக ஆண்களைத் தேடிச் சென்றார்கள். ஆண்கள் வீடுகளில் இல்லாமல் ஒளிந்து கொண்ட காரணத்தால் பெண்களைக் கைது செய்து நிர்வாணமாக ஜெயிலில் நிறுத்தி வைத்து, மணலில் நிறுத்தி வைத்து துன்புறுத்தி இருக்கிறார்கள் என்பது எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் வந்தது மட்டுமல்ல, நேரடியாக அந்தக் கிராமத்திற்குச் சென்று அந்தப் பெண்களைக் கேட்டும் அறிந்து வந்திருக்கிறேன்.

திரு. என். கணபதி: பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். பெரியகுப்பம் சம்பவம் பற்றி விசாரணைக் கமிஷன் மூலம் விசாரணை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. பெரியகுப்பத்தில் நடைபெற்ற சம்பவங்கள் பற்றியும், நேரடியாகச் சென்று விசாரித்தேன் என்றும் சொல்லுவது கமிஷன் முடிவைப் பாதிக்காதா. அப்படிப் பேசலாமா?

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, it is not a judicial enquiry, but it is only a departmental enquiry. Therefore we are at liberty to speak about the case. I do not think we can be restricted by that.

THIRU N. GANAPATHY: Whatever be the nature of the enquiry, whether it is judicial or otherwise, when a commission of enquiry has been set up, the case should not be spoken about in the House and that should not be raised here.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் விவரங்களுக்குள் நுழையவில்லை என்று சொன்னார்கள்....

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: இதற்கு முன்னதாக இதே போன்ற பிரச்சினை எழுப்பப்பட்ட நேரத்தில் ஜுடிஷியல் என்குயரியாக இல்லாமல் இருந்தால் அதுபற்றி விவாதிக்கப் பேசலாம் என்று ரூலிங் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பெரியகுப்பம் சம்பவங்கள் பற்றி ஜுடிஷியல் என்குயரி நடைபெறவில்லை. ஆர்.டி.ஓ.தான் விசாரிக்கிறார். இது சப்-ஜுடிஸ் அல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் நாளைக்குத் தொடர்ந்து பேசலாம்.

பேரவை நிகழ்ச்சிகள் இன்று இத்துடன் முடிவுற்று மீண்டும் நாளைக் காலை 9 மணி அளவில் பேரவை கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-30 மணியளவில் ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.

(7) பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. *Statutory Rules and Orders.*

96. Notification issued with G.O. Ms. No. 1077, Rural Development and Local Administration, dated the 30th May 1973 in regard to extension of term of office of the members of the Tamil Nadu Khadi and Village Industries Board for a further period of one month from the 3rd June 1973. [Laid on the Table of the House under section 29 (3) of the Tamil Nadu Khadi and Village Industries Board Act, 1959 (Tamil Nadu Act 18 of 1959).].

97. Notification issued with G.O. Ms. No. 1067, Public (Services) dated the 11th April 1973 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Public Service Commission Regulations, 1954 for inclusion of the post of Health Education Officer in the State Family Planning Bureau in Tamil Nadu Public Health Subordinate Service within the Commissions purview. [(Laid on the Table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India).]

B. *Reports, Notifications and Other papers.*

40. Notification issued with G.O. Ms. No. 2475, Revenue, dated the 8th May 1973 in regard to remission of stamp duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 in respect of the sale-deeds executed in favour of Reverend Mother, General Immaculate Conception Convent, Madurai.

41. Notification issued with G.O. Ms. No. 742, Industries, dated the 15th May 1973 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Cement Distribution (Licensing and Regulation) Order, 1973.

இணைப்பு I.

(4–5-ம் பக்கங்களில் 27-ம் எண்ணுள்ள வெளிக்குறியிட்ட வினாவிற்குரிய விடையைக் காண்க.)

விடை—சென்னை மாநகரில் 1970, 1971, 1972-ஆம் ஆண்டுகளில் நடந்த தற்கொலைகள் போன்ற அசாதாரணமான சாவுகளின் எண்ணிக்கை குறித்த விவர அறிக்கை—

காரணங்கள்.	1970	1971	1972
1 மின்னல்	..	1	..
2 வெப்பம்	..	..	3
3 வெள்ளம்	3	..	3
4 மண் சரிவு	1	2	..
5 சுடு படைக்கலன்கள்	1	..	..
6 வெடி விபத்து	..	1	2
7 வீடு இடிந்து விழுதல்	..	2	23
8 சாலைகளில்—			
(அ) மோட்டார் வண்டி விபத்துக்கள்	172	184	227
(ஆ) ஏனைய சாலை விபத்துக்கள் ..	..	1	..
9 தொழிற்சாலைகளில்	1	..	2
10 ரயில் விபத்துக்கள்	..	..	1
11 தீ விபத்துக்கள்	68	101	120
12 நீரில் மூழ்குதல்	99	93	133
13 விலங்கு கடித்தல்	..	1	..
14 நச்சு	163	130	172
15 மின்சாரம் தாக்குண்டு இறத்தல் ..	2	2	3
16 கட்டிடத்தில் இருந்து விழுதல் ..	..	..	1
17 தற்கொலை	150	154	208
18 இதர காரணங்கள்	..	..	2
மொத்தம் ..	659	672	894

(*a*) and (*b*)—**Statement showing the number of unusual deaths like suicide deaths which had occurred in Madras City during 1970, 1971 and 1972 :—**

Reasons. (1)	1970 (2)	1971 (3)	1972 (4)
1 Lightning			
2 Heat strokes	.	1	..
3 Floods	.		3
4 Land slides	3	.	1
5 By firearms	1	.	..
6 Explosion	1		..
7 House collapse	..	1	2
8 On Roads—	..	2	23
(*a*) Motor vehicle accidents.	172	184	227
(*b*) Other road accidents.	..	1	..
9 In Factories			
10 In Railways	1	..	.
11 By fire	..	..	1
12 By drowning	68	101	120
13 Animal biting	99	93	133
14 By poisoning	..	1	..
15 By electrocution ..	162	130	172
16 By falling from building ..	2	2	3
17 By suicide	..	..	1
18 By other causes	150	154	208
	..	..	2
Total ..	659	672	894

இணைப்பு-2.

[7-ம் பக்கத்திலுள்ள 51 ஆம் எண்ணுள்ள வெள்ளிக் குறியிட்ட வினாவிற்குரிய விடையைக் காண்க.]

The powers and functions of the Industrial Liaison Board are as follows :—

(i) To arrange and recommend training programmes in Industry for students, fresh graduates and diploma holders and teachers of technical institutions.

(ii) To formulate sandwich or co-operative courses in collaboration with Industry.

(iii) To solicit and recommend problems from Industry on research, design, development and production and to assign them to suitable technical institutions.

(iv) To arrange and recommend exchange of personnel between industries and technical institutions.

(v) To evolve and recommend liaison between Industry and the institutions for consultancy practice of technical teachers.

(vi) To arrange and recommend refresher courses for serving technical personnel on some modern subjects in collaboration with technical institutions.

(vii) To advise for the admission of students to part-time courses and solicit co-operation of industry in providing necessary facilities and concessions to their personnel pursing part-time course at degree or diploma level.

(viii) To solicit and recommend co-ordination of the industry in sparing of qualified staff for participation in the educational programmes of institutions as visiting teachers/discussion leaders/examiners, etc.

(ix) To appoint Standing Committee, Panels Study Groups and Sub-Committees of various branches of studies as required from time to time and to carry on the recommendations and decision of these committees.

தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை.

புதன்கிழமை, 1973 ஆகஸ்ட் 8.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் **புலவர் கா. கோவிந்தன்** அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

(1) திரு. கே. ஏ. மதியழகன் அவர்கள் பேரவைத் தலைவரின் தீர்ப்பை எதிர்த்து வெளிநடப்பு செய்தது குறித்து பேரவைத் தலைவரின் தீர்ப்பு. மு.ப. 9–00

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நேற்று நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மதியழகன் அவர்கள்,

"மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உங்களுடைய தீர்ப்பையும், நீங்கள் சட்டமன்றம் நடத்துகிற முறையையும், இந்தச் சட்டமன்றத்திற்கு ஆளும் கட்சி காண்பிக்கின்ற முறையையும் எதிர்த்து வெளியேறுகிறோம்."

என்ற வார்த்தைகளைக் கூறி வெளியேறியிருக்கிறார்கள். இது பேரவைத் தலைவருடைய மதிப்பையும், அதையொட்டி பேரவையினுடைய மதிப்பையும் குறைக்கின்ற செயலாகும். இழிவுபடுத்துகிற செயலாகும் என்பது திட்டவட்டமாகத் தெரிந்த ஒன்றாகும். நம்முடைய சட்டமன்ற விதிமுறைகளும், அதற்குத் துணை புரிகின்ற மற்ற நிகழ்ச்சிகளும் இந்தக் கருத்தைத் தெரிவிக்கின்றன என்பது இங்கே இருக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லோருக்கும் தெரிந்திருக்கும். "Reflections upon the character or

---

[**குறிப்பு.**—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி (*) இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

actions of the Speaker may be punished as breaches of privilege." என்றும், "Reflections on the character of the Speaker and accusations of partiality in the discharge of his duty have been held as breaches of privilege." என்றும் திட்டவட்டமாக இருக்கிறது.

இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் இந்த மன்றத்தினுடைய மாண்பைக் குறைக்கும் என்பதில் உறுப்பினர்களுக்கு எந்த விதமான ஐயமும் இருக்காது என்று நினைக்கிறேன்.

ஒரு முறை, இந்த அவையில் உறுப்பினராக இருந்த திரு. விநாயகம் அவர்கள்—வேறு ஒன்றும் கூடச் சொல்லவில்லை— "தீர்ப்பை எதிர்த்துச் செல்கிறேன்" என்று சொல்லாமல், "I protest and walk out" என்று சொன்ன ஒரு நிகழ்ச்சிக்காகவே இந்த அவையிலிருந்து அவரை வெளியேற்றிய நிகழ்ச்சிகளெல்லாம் இந்தச் சட்டமன்ற வரலாற்றில் இருக்கின்றன. ஆனால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே. ஏ. மதியழகன் அவர்கள் பேரவைத் தலைவருடைய தீர்ப்பை எதிர்த்து—வருத்தம் தெரிவிக்கவில்லை—கண்டித்துச் சென்றிருக்கிற நிகழ்ச்சி அவையுரிமையை மீறிய நிகழ்ச்சியாகும் என்று திட்டவட்டமாகத் தெரிகிறது என்றாலும், இது முதல் முறை என்ற காரணத்தால் அவர்மீது எந்தவிதமான கடுமையான நடவடிக்கையும் எடுக்காமல், இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சி மேற்கொண்டு நடைபெறாமலிருக்குமாறு நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள்—குறிப்பாக திரு. மதியழகன் அவர்கள்—பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற இந்தக் கருத்தோடு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் தொடர்ந்து பேசுவார்கள்.

(திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் எழுந்தார்.)

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நோ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இதிலே பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் ஒன்றும் இல்லை. உட்காருங்கள். திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் பேசலாம்.

(திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் நின்றுகொண்டிருந்தார்.)

(திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி எழுந்தார்.)

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: சபாநாயகரை சபையே தேர்ந்தெடுத்திருக்கும்போது, அவரை மெஜாரிட்டியை வைத்துக்கொண்டு 'ரிமூவல்' பண்ணலாம் என்றால், மைனாரிட்டியாக இருக்கிறவர்கள் என்ன செய்வது என்பதற்குப் பரிகாரம் இல்லையா? சபாநாயகரே விதிமுறையை மீறி நடக்கிறார் என்றால், அதற்கு விதிமுறை வேண்டியதில்லையா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விதிமுறையையொட்டித்தான் நடக்கின்றது.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: இங்கே ஒரு முறைகேடு நடைபெறுகிறது என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். ஒரு உறுப்பினர் முறைகேடாகப் பேசுகிறார் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அப்பொழுது சபாநாயகர் சொல்லிவிட்டார் என்றால், அதுவே முடிவானது என்று போனால் ஆகுமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இப்பொழுது உங்களைப் பேச அனுமதிக்கவில்லை. நீங்கள் உட்காருங்கள்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: சட்டசபையில் உறுப்பினர்கள் இருக்கிறோம், சபாநாயகர் இருக்கிறார். எல்லோரும் விதிகளுக்குப் பணிந்து நடக்கவேண்டும், மீறக் கூடாது என்கிற கடமையெல்லாம் இருக்கின்றன. உறுப்பினர்கள் சபாநாயகருக்குப் பணிந்து நடக்க வேண்டும் என்கிற கடமை எல்லாம் இருக்கின்றன. ஆனால், சபாநாயகர் தப்பு செய்தால் 'ரிமூவல்' பண்ணலாம் என்பதைத் தவிர மத்தியிலே ஒன்றுமே இல்லையா? மைனாரிட்டியாக இருக்கிறவர்களுக்குச் சட்டசபையில் என்ன பரிகாரம்? ஒரு உறுப்பினர் தவறாகப் பேசுகிறார் என்றால் . . .

[1973 ஆகஸ்ட் 8

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தங்களுக்குப் பேச இடம் அளிக்கவில்லை. பேச இடம் அளிக்காதபோது நீங்கள் தொடர்ந்து பேசக் கூடாது.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: சபாநாயகரைப் [illegible] விரும்புவது . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: [illegible]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: [illegible] ஆர்டர் இதுதான். பிரிவிலெஜ் [illegible] விதிகளிலே 183-லிருந்து 192 வரையில் [illegible] விதிகளை நான் பார்த்த [illegible] 'இம்மாதிரி பிரிவிலெஜ் இருக்கிறது' [illegible] சொல்வதற்கு முன்னால், சபாநாயகரே [illegible] இஷ்யூ எழுப்பலாம் என்ற முறையில் [illegible] தெரியவில்லை. ஆனால், விதி 192 இருக்கிறது [illegible]. அதிலே 'Notwithstanding anything contained in [illegible], the Speaker may *suo motu* refer any question of privilege to the Committee of Privileges for examination, investigation or report' என்று இருக்கிறது. இந்த விதிகள் [illegible] ஏற்கனவே நடந்திருக்கக்கூடிய விஷயங்கள் [illegible] திருக்கும் நிலை இருக்கும் என்றால், அதைப் [illegible] உறுப்பினருக்கு உரிமை உண்டு. அப்படி [illegible] கொண்டுவரலாமே தவிர, சில நேரங்களில் [illegible] சபாநாயகர் அவர்களே கொண்டு [illegible] ஒரு மரபாக இருந்ததாக எனக்குத் தெரியவில்லை [illegible] ஏற்கனவே இந்தச் சபையில் ஒரு [illegible] விஷயங்கள் சம்பந்தமாகச் சபாநாயகரை [illegible] பினர் கொண்டுவந்திருந்தால் அது சரியாக இருக்கும் [illegible]

The spirit of Rule 192 is not for raising any [illegible] without the matter being raised by a member in the House.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பிரிவிலெஜ் [illegible] உறுப்பினர் எழுப்பித்தான் சொல்ல வேண்டும் என் [illegible] இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை ஏற்படுகிற நேரத்தில் [illegible] களுக்கே இது உரிமை மீறிய நிகழ்ச்சி என்று [illegible]

1973 ஆகஸ்ட் 8] [பேரவைத் தலைவர்]

எழுப்பலாம். உரிமை மீறல் நிகழ்ச்சி மட்டுமல்ல; இதில் பேரவைத் தலைவரையே அவமதிக்க ஒரு நிகழ்ச்சி இருக்கிறது. பேரவைத் தலைவரை அவமதித்தது இந்தப் பேரவையையே அவமதித்ததாகும். பேரவைத் தலைவரைத் தாக்கிப் பேசுவது என்கிற நிகழ்ச்சி உரிமை மீறிய செயலாகும். அதுகுறித்துத்தான் தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: பேரவைத் தலைவரே உரிமை மீறுகிற நிலைமை ஏற்பட்டால் அதற்கு என்ன பாதுகாப்பு இருக்கிறது?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பேரவைத் தலைவரே உரிமை மீறியதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுப்பதென்பதற்கு ஏற்கனவே ஒரு முன் உதாரணம் இருக்கிறது. ஆகவே, அதைப் பற்றி இப்பொழுது பேச வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இப்பொழுது பேரவைத் தலைவர் உரிமை மீறினாரா என்பது பிரச்சினை அல்ல. பேரவைத் தலைவர் [illegible] ஏற்கனவே [illegible] பற்றி அதற்கான நடவடிக்கை எல்லாம் எடுக்கப்பட்டிருந்தால் [illegible] இருந்துத் தண்டனை வழங்கவேண்டியதாக இருந்தாலும், அப்படித் தண்டனை வழங்காமல், மிகப் பெருந்தன்மையாகத் தாங்கள், இனிமேல் அப்படி நடக்காமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று ஒரு வேண்டுகோள் தான் விடுத்திருக்கிறீர்கள். அதை வைத்துக்கொண்டு மேலும் பேசுவது அவ்வளவு நல்லதல்ல.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: மெஜாரிட்டி இருக்கிறதென்ற காரணத்தால், பேரவைத் தலைவர் தண்டனை வழங்கியிருக்கலாம் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் [illegible] வேண்டாம். இது தண்டனை பற்றியதல்ல. இந்த அவையின் உரிமையைப் பேரவைத் தலைவரே காப்பாற்றவில்லையென்றால், அதற்கு என்ன பரிகாரம் என்பதற்குத் தாங்கள் தீர்ப்பு வழங்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அதற்கெல்லாம் பரிகாரம் மன்ற விதிகளில் இடம் இருக்கிறது.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: மெஜாரிட்டியிலுள்ளவர் ஒன்று சொன்னால் அதை மைனாரிட்டியினர் கேட்டுக்கொண்டுதான் இருக்க வேண்டுமா? பரிகாரமே கிடையாதா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பரிகாரம் விதிகளில் இருக்கிறது.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தாங்கள் இதுபற்றித் தீர்ப்பு வழங்குங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 1956-ம் ஆண்டில் இதே சபையில் திரு. விநாயகம் அவர்கள் மீது ஒரு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு, தீர்மானம் எதும் வராமல், பேரவைத் தலைவரே இப்படிப்பட்ட தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறார்கள்.

இப்பொழுது உறுப்பினர்களுக்கு ஒன்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 'பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர்' என்ற பெயரில் எழுந்து, அது பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டராக இல்லாமல், அவையிலுள்ள பிரச்சினைக்கு மாறான நிலையில் கருத்துக்களை ஒரு உறுப்பினர் கூறினால், 'அது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் அல்ல' என்று பேரவைத் தலைவர் தெரிவிக்கும் நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட நிலையில் பேசிய பேச்சுக்கள் பேரவையின் நடவடிக்கைக் குறிப்பில் இடம் பெறாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதற்காகப் 'பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்' எழுப்ப வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால், வேண்டுமென்றே 'பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்' என்று எழுந்து எந்தவிதமான பாயின்ட் ஆப் ஆர்டரும் இல்லாமல் வேறு கருத்துக்கள் கூறப்பட்டு இருக்குமானால், அப்படிப்பட்ட பேச்சுக்களெல்லாம் நம்முடைய பேரவைக் குறிப்பில் இடம் பெறாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் பேசுவார்.

2. அமைச்சரவையின் மீது நம்பிக்கையின்மையைத் தெரிவிக்கும் தீர்மானமும், அமைச்சரவையின் தனி ஒரு கொள்கையைக் கண்டிக்கும் தீர்மானமும்—தொடர்ச்சி.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : நேற்றையதினம் நான் கூறியவற்றைத் தொடர்ந்து பேச விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 25 நிமிடங்கள் தாங்கள் பேசியிருக்கிறீர்கள். நான் முன்பு சொன்னதைப் போல் அது உங்கள் கட்சிக்கு ஒதுக்கியிருக்கும் நேரத்திற்குள் வரும்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : நேற்று நான் கூறியதுபோல் பெரியகுப்பம் கிராமத்தில் போலீசார் அத்துமீறி நடந்துகொண்டார்கள் என்பதைத் தங்கள் மூலம் இந்த அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு

வர விரும்புகிறேன். காவலில் வைக்கப்பட்டவர்களைக் கூட அநியாயமான முறையில் இம்சித்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அது நிச்சயமாக வருந்தத்தக்க ஒரு நிலையாகும். காவலில் இருந்தவர்களுக்கு அவர்களுடைய மலஜலங்களையே அவர்களுக்குக் குடிக்கக் கொடுத்து அவர்களை வதைப் படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், நிச்சயமாக இது மக்கள் ஆட்சியில் நடைபெற முடியாது, கொடுங்கோல் மன்னர் ஆட்சியில்தான் நடக்கக்கூடியது என்பதைத் தங்கள் மூலம் இந்த அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் போலீசாரின் அத்துமீறல்கள் நாளுக்கு நாள் வளர்ந்துகொண்டே இருக்கின்றன என்றால், நிச்சயமாக இந்த அரசாங்கத்தின் கவனக்குறைவும் இந்த அரசாங்கத்தின் சக்தியின்மையும்தான் அதற்குக் காரணங்களாகும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதோடு இன்றையதினம் அரசியல்வாதிகளுக்குக் கூட அவர்களுடைய சொத்துக்களுக்கும் உயிருக்கும் பாதுகாப்பு இல்லாத முறையில் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : சிறைச்சாலைகளில் அடைக்கப்பட்டிருந்த கைதிகளுக்கு அவர்களுடைய மலஜலங்களையே மறுபடியும் ஆகாரமாகக் கொடுத்தார்கள் என்று உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்கு ஏதாவது ஆதாரம் இருக்கிறதா? இப்படியெல்லாம் சொன்னால் ஒரு பயங்கரமான ஆட்சி நடைபெறுவதைப்போல் கற்பனையாக இருக்கும். அப்படி எதுவுமே நடைபெறவில்லை. நடைபெறாத ஒன்றைத் தாங்கள் சொல்வது முறையல்ல.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : நடைபெறவில்லை என்று சொன்னால், நிச்சயமாக நான் அதைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் அந்தக் கிராமத்திற்கு நான் நேரடியாகப் போய் அங்குள்ள மக்களை நேரடியாகச் சந்தித்து அங்கு நடந்ததைப்பற்றி விசாரித்து அறிந்துகொண்டேன். ஆகவே, ஒன்றில், அந்த ஜனங்கள் கூறுவது பொய்யாக இருக்கலாம் அல்லது அரசாங்கத்திற்குக் கிடைத்திருக்கிற தகவல்கள் பொய்யாக இருக்கக்கூடும். ஆக என்ன இருந்தாலும் இதில் அரசு அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். அரசாங்க அதிகாரிகளின் அறிக்கைகளை மட்டும்

வைத்துக்கொண்டு இங்கு கூறினால் அவை ஏற்கக் கூடியதாக இராது. ஏனெனில் அதிகாரிகள் இந்த நாட்களில் தங்களுக்கு வசதியாக அறிக்கைகளைத் தயார் செய்துகொண்டு அரசாங்கத்தை ஏமாற்றுகிற சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதை நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம் அரசியல்வாதிகளுக்குக் கூட இந்த நாட்டில் பாதுகாப்பு இல்லாத ஒரு நிலைமை இருக்கிறதென்பதை இதற்கு முன்னதாக நண்பர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நண்பர் சிந்தன் அவர்களை நையப் புடைத்து அவர்களைப் படுகொலை செய்வதற்குக் கூட முயற்சி நடைபெற்றது என்று சொன்னால், அரசியல் ரீதியாக இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறவேண்டுமா அவை தேவைதானா, இந்த முறையில் நாடு ஓடிக்கொண்டிருந்தால் நிச்சயமாக இந்த நாட்டில் நல்லதொரு அரசியல் சூழ்நிலை உருவாவதற்கு வாய்ப்பில்லை என்பதை நான் அரசுக்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றால் எந்த அரசியல்வாதிகளுக்கும், இருக்கிற தலைவர்களுக்கும், தொண்டர்களுக்கும் இந்த நாட்டில் பாதுகாப்பு இல்லை என்பதைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுமாத்திரமல்ல. திண்டுக்கல் தேர்தல் நடைபெற்றபோது வெற்றிலைக்கோட்டையில் நடந்த நிகழ்ச்சி பயங்கரமானதொரு நிகழ்ச்சி என்பதை நிச்சயமாக அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளும். அங்கு ஆறுமுகம் என்ற தோழர் படுகொலை செய்யப்பட்டார். அதை நிச்சயமாக அரசாங்கம் வரவேற்காது என்பதை நான் அறிவேன். இருந்தாலும் இம்மாதிரி நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுவதை அரசாங்கம் அனுமதிக்கலாமா? ஆகவே இதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகள் இனிமேலாவது நடக்காமல் இருப்பதற்குப் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். நடந்த அச்சம்பவங்கள் குறித்து எத்தகைய இன்வெஸ்டிகேஷனும் நடைபெறவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டினைக் கூற விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் மாதவரத்தில் ஹரிஜனக் காலனியில் நடந்த போலீசாரின் அத்துமீறிய செயல்களையும் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அங்குள்ள ஹரிஜனப் பெண்கள், குழந்தைகள் கூட பயங்கரமான முறையில் அங்கு தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, மதுவிலக்குக் கொள்கைபற்றிக் கூறவிரும்புகிறேன். இந்த அரசாங்கம் மதுவிலக்கைத் திரும்பப் புகுத்திய போது நாங்கள் வன்மையாகக் கண்டித்தோம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மதுவிலக்கைப் புகுத்திய போதல்ல, மதுவிலக்கை ஒத்திவைத்தபோது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: ஏற்றுக்கொள்கிறேன். மதுவிலக்கை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல் சாதுர்யத்தால் ஒத்திவைத்தபோது அப்போதே அதன் விளைவுகள் பற்றி எடுத்துக் கூறினோம். அதற்குக் கூறிய காரணங்களை நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அன்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். நான்கு பக்கமும் நெருப்பு வளையத்திற்குள் இருக்கிற கற்பூரம் போல் தமிழ்நாடு இருக்கிறது. நான்கு பக்கமும் இருக்கிற மாநிலங்களில் மதுவிலக்கு இல்லை, ஆகையால் நம் நாட்டில் இருக்கிறவர்கள் மது அருந்துவதற்கு அந்த மாநிலங்களுக்குச் செல்வதால் நம் மாநிலத்திற்கு வரவேண்டிய வருவாய் குறைகிறதே தவிர, நிச்சயமாக மதுவிலக்கு நல்லமுறையில் செயல்படவில்லை என்று எடுத்துக் காட்டினார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல. மதுவிலக்கு காகிதத்தில்தான் இருக்கிறதே தவிர, உண்மையில் அது செயலற்றுப் போயிற்று என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அதோடு மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள், கள் குடிப்பது ஆரோக்கியத்திற்கு நல்லது. தொழிலாளர்களுக்கும் ஏழைகளுக்கும் அது நல்லது என்ற காரணத்தை எடுத்துக் கூறினார்கள். ஏழை எளியவர்கள் கள்ளச் சாராயம், அரிஷ்டம் போன்றவற்றையெல்லாம் குடித்துவிட்டு அதனால் குடல் கருகிப்போகிறது. அதேவேளையில் வசதி படைத்தவர்கள் எல்லாம் பிராந்தியும் [illegible] குடிப்பதற்கு காங்கிரஸ் ஆட்சியில் பெர்மிட் கொடுக்கப்பட்டது. ஆகவே சமதர்மத்தை மதுவிலக்கிலாவது கொண்டுவர ஏழை எளியவர்களுக்கு குடிப்பதற்கு வாய்ப்பளிக்கவேண்டும் என்ற முறையில் மதுவிலக்கை ஒத்திவைத்து மது அரக்கனை இந்த நாட்டில் மறுபடியும் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அதனால் எந்த அளவிற்கு சமுதாயம் சீர்கெட்டிருக்கிறது, பெண்கள் குலம் எந்தளவிற்கு அதனால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது ஏழை எளியவர்கள், ஹரிஜனங்கள் எந்தளவிற்குப்

பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இன்று அரசாங்கம் உணர்ந்திருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். அப்படி உணர்ந்தாலும் கூட மதுவிலக்கைப் பூரணமாகப் புகுத்த முன்வராததற்காக அரசை நான் கண்டிக்கிறேன். மதுவிலக்கைப் பூரணமாகப் புகுத்தினால்தான் ஏற்கெனவே பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் சமுதாயம் திரும்பவும் மறுமலர்ச்சி அடைய முடியும்.

இன்று போலீசார் அத்துமீறி நடப்பதற்கும் ஒரு காரணம் அத்துறையில் இருக்கிறவர்கள் பலர் குடிக்கிறார்கள், அதன் காரணமாகப் பல விரும்பத்தகாத விளைவுகள் ஏற்படுகின்றன. அதன் காரணமாகப் பல பயங்கரமான சம்பவங்கள் நடைபெறுகின்றன என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நம் பட்ஜெட்டை வெகுவாகப் பாதிக்கிறது என்ற ஒரு காரணத்தை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறலாம். மதுவிலக்கு நடைமுறையில் இருந்தபோது 200 கோடி ரூபாய்க்குக் குறைவாக வருவாய் இருந்தது. ஆனால் இன்று 400 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு வருவாய் வருகிறது என்றால் பட்ஜெட்டை அது எந்த முறையில் தாக்கும் என்பது எங்களுக்குப் புரியவில்லை. எனவே மதுவிலக்கை முழுமையாக இந்த நாட்டில் புகுத்தவேண்டும். மற்ற மாநிலங்களில் இல்லை என்ற நிலையிருந்தாலும் நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் மதுவிலக்கு பூரணமாகப் புகுத்தப்படுவது தேவை என்று மக்கள் கருதுகிறார்கள். குடிக்கிறவர்கள் கூட மதுவிலக்கை வரவேற்கிறார்கள். ஆகவே அரசாங்கம் படிப்படியாக கள்ளை இந்த முறை எடுத்து அடுத்த முறை சாராயத்தை எடுப்பதற்குப் பதிலாக அனைத்தையும் ஒரேயடியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இன்னொரு காரணத்தைக் கூறினார்கள். மதுவிலக்கு பேப்பரில்தான் இருக்கிறது, கள்ளச் சாராயம் தாராளமாக நடமாடுகிறது என்ற காரணத்தைக் காட்டினார்கள். இன்று மதுவிலக்கை நீக்கிய பிறகு கூட சாராயக் கடைகளில் கள்ளச்சாராயம் அதிகமாக விற்பனையாகிறது. சேலத்தில் 18—4—1973-ம் தேதி சூலமங்கலத்தில் ரூ. 34,600 பெறுமானமுள்ள கள்ளச்சாராயம் பிடிபட்டது என்பதை இங்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வேலையில்லாத் திண்டாட்டம். சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் சில நாட்களுக்கு முன்னர் படித்த இளைஞர்கள் ஐந்து லட்சம் பேர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்று கூறியதாகப் பத்திரிகைகளில் பார்த்தேன். படித்த இளைஞர்கள், தொழிலாளர்கள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் பல லட்சம் பேர்கள் இன்று வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள் என்றால், ஒரு ஜனநாயக நாட்டில் மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிப்பதற்கு வசதி இல்லை என்றால் நிச்சயமாக அந்த அரசுக்கு நாட்டை ஆளுவதற்குத் தகுதி இல்லை என்ற குற்றச்சாட்டைக் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விலைவாசியைப் பொறுத்து காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இருந்ததைவிட இன்று ஐந்து மடங்கு, பத்து மடங்கு விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டிருக்கின்றன. விலைவாசி ஏறுகிறது என்றால் சாதாரணமாக ஏறுகிற விலைவாசிகள் பொதுவாக இறங்கும் என்ற நிலைமை இல்லாமல் ஏறுமுகமாகவே இருக்கின்றன. ஏழை எளியவர்கள் எட்டிப்பிடிக்கமுடியாத அளவிற்கு இருக்கிறது விலைவாசி உயர்வு. ஆனால் அவர்களுடைய வருவாய் கூடுவதாகயில்லை. ஆனால் விலைவாசிகள் உயர்ந்துகொண்டேபோகின்றன. இப்படி ஒரு நாட்டில் விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டேபோனால் நிச்சயமாக சமதர்மத்தை அமல் நடத்தமுடியாது. வறுமையை ஒழிப்போம் என்று கூறுகிறார்களே தவிர, இந்த முறையில் விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டே போனால் நிச்சயமாக வறுமையை அகற்ற முடியாது என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்று இந்த அரசாங்கத்தால் மாணவர்கள்கூட பழி வாங்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். கழிந்த சில மாதங்களுக்கு முன்பாக மாணவர்கள் கிளர்ச்சி இருந்தபோது, பல வழக்குகள் மாணவர்கள் மீது பதிவு செய்யப்பட்டன. பட்ஜெட் மீது நான் ஒரு கட் மோஷன் கூட இதுபற்றிக் கொடுத்திருந்தேன். அதை 'வித்டிரா' செய்வதற்காக முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். விரைவில் அந்த மாணவர்கள் மீது சுமத்தப்பட்டிருக்கும் கேஸ்களை வித்டிரா செய்வதாக வாக்குறுதி அளித்தார்கள். அதன் காரணமாகத்தான் நான் என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை

வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டேன். ஆனால் இன்று வரையில் அந்த வழக்குகள் வாபஸ் ஆகவில்லை என்று முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

கடைசியாக நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நான் ஏற்கெனவே சொன்னது போல், எங்கள் மாவட்டத்தில் இருக்கிற உணவுப் பிரச்னையை முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு மீண்டும் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அது எவ்வளவு பயங்கரமான நிலையில் இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அங்கே இது மக்கள் பிரச்னையாக இருக்கிறது. அரசியல் பிரச்னையாக இல்லை. அது அரிசிப் பிரச்னை. அதை நல்ல முறையில் தீர்க்க அரசாங்கம் முடிவு எடுக்கவேண்டுமென்று முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றையதினம் ஏறத்தாழ 100-க்கு மேல் இளைஞர்கள் சிறையில் வாடுகிறார்கள். பட்டதாரிகள், வழக்கறிஞர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், நகர மன்றத் தலைவர்கள், பஞ்சாயத்து ஒன்றியத் தலைவர்கள், பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் உறுப்பினர்கள் சிறையில் வாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் என்ன தவறு செய்தார்கள்? அரிசி கேட்டதைத் தவிர வேறு எந்தவிதமான கிரிமினல் குற்றங்களையும் அவர்கள் செய்யவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, சிறைச்சாலையில் இருப்பவர்களைப்பற்றி நண்பர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் சொன்னார்கள். சிறையில் யாரையும் வைக்கவேண்டுமென்று இந்த அரசு விரும்பியது இல்லை. நான் நேற்றையதினம் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். சில கோரிக்கைகளை ஏற்று சிறையில் இருக்கும் விவசாயப் பிரதிநிதிகளை விடுதலை செய்து இருக்கிறேன் என்பதை இந்த அவை அறியும். இன்று கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் என்ன பிரச்னை என்றால், முதலில் ஒரு 10-12 நாள் வரையில் சிறை பிடித்து உடனே விடுதலை செய்து வந்தோம். அங்கே சட்டமீறல் நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்ற காரணத்தால் மறுபடியும் தவிர்க்கமுடியாத அளவுக்கு அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது உங்கள் கோரிக்கை, கட்டாய ரேஷன் கொடுக்கப்படவேண்டும், நெல்லை மாவட்டத்தில் இருக்கும் செக்-போஸ்டை எடுக்கவேண்டும்

என்பதாகும். அரசால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத கோரிக்கைகளாக அவை இருக்கின்றன. வேறு ஏதாவது வழி சொல்லுங்கள், இன்ன வழியில் அரிசி கொடுக்கலாம். இன்ன காரியத்தைச் செய்யலாம் என்று சொன்னால் அரசு அதைப்பற்றி யோசிக்க நல்லதாக இருக்கும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவரவர்களே, என்ன செய்யவேண்டுமென்ற கருத்தை இங்கே கூறியிருக்கிறார்கள். எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில், வருகின்ற அறுவடை நேரத்தில், இப்போது என்ன முறையில் உணவு விநியோகம் செய்யப்பட்டு வருகிறதோ அந்த முறையில் விநியோகம் செய்யவேண்டும். அறுவடை செப்டம்பர் மாதத்தில் ஆரம்பமாகும். அதுமட்டுமல்லாமல், கார்டு முறையில் விநியோகம் நடைபெறவேண்டும். கார்டு இல்லாமல் பலரும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கார்டு வழங்கப்படவேண்டும். நிரந்தரமாக என்ன செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால், நிரந்தரமாக உணவுப் பங்கீட்டு முறை விளவங்கோடு, கல்குளம் போன்ற கம்மிப்பகுதியில் கொண்டுவரப்படவேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கூறவிரும்புகிறேன். கல்குளம் பகுதியில் இப்போது ரேஷன் முறை இருக்கிறது. அது திருப்திகாமாக இல்லை. உணவுப் பங்கீட்டு முறை நல்ல முறையில் நடப்பதற்கு அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

அது மட்டுமல்லாமல், அங்கே போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு கைது செய்யப்பட்டவர்களையும் உடனடியாக விடுதலை செய்யவேண்டும். நிரந்தரமாக எங்கள் பகுதியில் அரிசி கொடுக்க வேண்டுமானால், கட்டாயக் கொள்முதல் அரசாங்கம் வேண்டுமென்று நினைத்தால் அதை வைப்பதிலும் கஷ்டம் இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். அது ஒரு எல்லை ஓரப்பகுதியாக இருப்பதால், அந்த எல்லையோரப்பகுதியில் நிரந்தரமாக எங்களுக்குக் கார்டு வழங்கி, பூரண ரேஷன், முழு அளவு ரேஷன் தர வேண்டுமென்று முதலமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, இப்போது விளவங்கோடு பகுதியில் கார்டு மூலம் அரிசி வழங்கப்படுறது. கல்குளம் பகுதியில் வழங்கப்படுகிறது. தொடர்ந்து அறுவடை வரை வழங்கப்படும். எதிர்காலத்தில் வழங்கப்பட

வேண்டுமென்று காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர் கோரிக்கை விட்டிருப்பதால், கல்குளம் பகுதியில் கார்டு மூலம் அரிசி வழங்கப்பட வேண்டுமானால், அங்கேயிருக்கும் விவசாயிகளிடமிருந்து லெவி முறையில் 'கட்டாயக் கொள்முதல்' செய்ய ஒப்புக்கொள்கிறார்களா என்று கேட்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்த வரையில் அதிகமாக இருப்பவர்களிடமிருந்து இப்படிப்பட்ட கொள்முதல் செய்வது ஆட்சேபிப்பதாக இருக்கமுடியாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 'ரேஷன்' வந்தால் 'லெவி' வரும் என்று உணர்ந்து இருக்கிறோம். ரேஷன் வந்தால் இதை நாங்கள் ஒப்புக்கொள்கிறோம். முழு அளவு ரேஷன் தரப்பட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நான் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவருடைய அந்தக் கருத்தை மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அதற்கேற்ப விளவங்கோடு, கல்குளம் தாலுக்காக்கள் சில பகுதிகளிலே குடும்பக் கார்டு மூலமாக அரிசி வழங்க எல்லா விதமான ஏற்பாடுகளையும் செய்ய நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். இப்போது பேசப்பட்ட நிலையானது, இப்போதே போராட்டத்தை நிறுத்தி விடுவதாக இருந்தால், கைது செய்யப்பட்டவர்கள் எல்லோரும்—எல்லாக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும்—விடுதலை செய்யப்படுவார்கள்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : எங்களுக்கு அது ஒரு நிரந்தரமான பிரச்னையாக இருப்பதால், அரசாங்கம் அதற்குச் செய்யும் ஏற்பாடுகளை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். அதற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். போராட்டம் வேண்டுமென்று நாங்கள் நடத்தவில்லை. நீங்கள் முழு அளவில் கார்டு கொடுத்து, வேண்டிய அளவுக்கு ரேஷன் கொடுத்தால், நாங்கள் போராட்டத்தை நிச்சயமாக வாபஸ் பெறுவோம் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்கள் கல்குளம், விளவங்கோடு தாலுக்காக்களில் கார்டு மூலம் அரிசி வினியோகிக்கப்படும் என்று உறுதிமொழி அளித்தார்கள். அதற்கு

நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்போது வழங்கப்படும் முறையில் சில கோளாறுகள் இருக்கின்றன. அவற்றையும் இலாக்காவோடு கலந்து ஆலோசித்து ஒழுங்கு முறையில் அதை வினியோகிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்லாமல் இப்போது கூட்டுறவு சங்கங்கள் வழியாக வினியோக முறையில் சில குறைகள் இருக்கின்றன. சில கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குக் கொடுத்து சில கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குக் கொடுப்பது இல்லை என்ற நிலை இருக்கிறது. காங்கிரஸ் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடாது என்று அதிகாரிகள் உத்தரவு போட்டு இருப்பதாகத் தெரிகிறது. கூட்டுறவுச் சங்கம் என்று சொன்னால், எல்லாக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களையும் ஒரே மாதிரியாகக் கருதி, அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக அரிசி வினியோகிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, இங்கே கன்னியாகுமரி மாவட்டப் பிரச்னை பற்றி எழுந்த விவாதத்திலே அவர்கள் சொன்ன கருத்தை நான் ஓரளவுக்கு ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிறேன். அவர்களும் நான் சொன்ன லெவி முறையை ஏற்றுக் கொள்வதாகக் கூறி இருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் அந்த ஏற்பாட்டின்படி, அந்தப் போராட்டத்தையும் திரும்பப் பெற்று விடுவதாகக் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் சொல்லியிருக்கிற காரணத்தால் போராட்டத்தின் காரணமாகக் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிற அனைவரும் விடுதலை செய்யப்படுவார்கள் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (கைதட்டல்)

திரு. கா. வேழவேந்தன் : [illegible] பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த அவை முன்னால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற 'அமைச்சரவை மீது நம்பிக்கையின்மையைத் தெரிவிக்கிற தீர்மானத்தையும்', நம்முடைய திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற 'கண்டனத் தீர்மானத்தையும்' நான் முழுக்க முழுக்க வன்மையாகக் கண்டித்து அதற்கு என்னுடைய காரணங்களையும் இங்கே சொல்லவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

வாராது வந்த மாமணி போல் இந்த 6 ஆண்டுக் காலமாகத் தமிழகத்தின் எதிர்காலத்தை எண்ணி எண்ணிப் பார்த்து பல்வேறு செயல்களை நிலையாகச் செய்து கொண்டிருக்கும் அரசாங்கத்தை

[திரு. கா. வேழவேந்தன்] [1973 ஆகஸ்ட் 8

ஒவ்வொரு முறையும் 'நம்பிக்கையில்லை', 'நம்பிக்கையில்லை' என்று சொல்வதன் மூலம் இந்த அவையிலே இப்போதும் ஒரு நம்பிக்கையில்லைத் தீர்மானத்தை எதிர்க் கட்சியினர் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

இந்த முறை நம்முடைய சுதந்திராக் கட்சியின் தலைவராக இந்த அவையில் இருக்கும் திரு. வெங்கடசாமி அவர்கள் ஒரு தீர்மானத்தை நேற்றையதினம் இங்கே முன்மொழிந்து பேசியிருக் றார்கள். அவர்களுக்கும், இந்த அவைக்கும் தெரிய வேண்டு மென்பதற்காக, அவர்களுடைய தலைவராக இருந்த மறைந்த இராஜாஜி அவர்கள் சொன்னதை இங்கே முதலில் சொல்லவேண்டு மென்று விரும்புகிறேன். "அரசாங்கம் என்பது அடுப்பிலே ஏற்றி வைக்கப்பட்ட அரிசி உலையைப் போன்றது. அந்த அரிசி உலையை அரிசியை வேக வைக்க இருக்கின்ற விறகைப்போன்றது தான் மக்களுடைய நல்ல எண்ணமும், போக்கும். அது 5 ஆண்டு களுக்கு ஒரு முறை தேர்தல் என்ற முறையில் வரும் ஒன்று. புத்திசாலித்தனமான பெண் அடுப்பில் உலையை வைத்துவிட்டு, அடிக்கடி விறகை எடுக்க மாட்டாள். அப்போதுதான் அரிசி ஒழுங்காக வேகும். சரியாக மக்களுக்குப் பயன்படும் முறையில் வேகும். ஆனால் இடையில் எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் என்று சொல்லப்படுபவர்கள் அந்த விறகை அடிக்கடி இழுத்து விட்டுக் கொண்டே இருப்பார்களானால், அடுப்பும் எரியாது, சோறும் வேகாது. அந்தச் சோறு மக்களுக்கும் பயன்படாது. வீட்டிலே இருக்கும் குழந்தைகளுக்கும் போட முடியாது" என்று ரொம்ப காலத்திற்கு முன்பே இராஜாஜி அவர்கள் நல்ல முறையில் இன்றைக்கு இருக்கும் திரு. வெங்கடசாமிக்கு அறிவுரை சொல்லிச் சென்றிருக்கிறார்கள்.

அது மட்டுமல்லாமல் நேற்றையதினம் நம்முடைய முதல மைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், பொறுப்பில் இருப்பவர்கள் கூட இந்த நாட்டிலே தாங்கள் வாங்கிய கடன் தொகையைத் திருப்பிக் கட்டாமல் இருக்கிறார்கள். அதற்காகக் கிளர்ச்சி செய் கிறார்கள். தாங்கள் கட்ட வேண்டிய பாக்கிக்கு, முறையாகச் செலுத்த வேண்டிய வரியைக் கட்டாமல் இருக்கிறார்களே என்று சொன்னார்கள். இதற்கும்கூட திரு. இராஜாஜி அவர்கள் ஒரு முறை அழகான ஒரு உதாரணத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அரசாங்கம்

1973 ஆகஸ்ட் 8] [திரு. கா. வேழவேந்தன்]

கூட ஒரு எருமை போன்றது. அவர்களுக்குத் தெரிந்தது அது. மு..
9-3
எருமைக்குத் தீனியைக் கொடுத்தால்தான். புல்லைக் கொடுத்தால் தான் பால் வழங்கும். அதே போல் நாட்டு மக்கள் வரியாகப் புல்லைக் கொடுத்தால்தான் அரசாங்கம் நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை செய்ய முடியும். வரி கொடுக்க மாட்டேன், வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கட்டமாட்டேன் என்றால் எப்படி எருமை தீனி போடா விட்டால் பால் வழங்க முடியாதோ அப்படித்தான் அரசாங்கம் எப்படி மக்களுக்கு நன்மைகளைச் செய்ய முடியும்? அவர்களுக் கெல்லாம் புரிகின்ற வகையில் இராஜாஜி அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதையும் இந்த இடத்தில் உங்கள் மூலமாக இந்த அவையிலே இந்த அரசைக் கண்டிக்கிறேன் என்று சொல்லித் தீர்மானம் கொண்டுவந்தவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்பு கிறேன்.

இங்கே நம்முடைய அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கையைக் கண்டிக்கிறேன். அதுவும் உணவு நெருக்கடியை நான் தீவிரமாகக் கண்டிக்கிறேன் என்று நம்முடைய திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே தன்னுடைய கருத்துக்களை மிகத் தீவிரமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஒரு முறை தங்களையே அவர்கள் கண்ணாடியில் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். ஏனென்றால் சில மாதங்களுக்கு முன்பாக கேரளத்தைச் சேர்ந்த அமைச்சர்கள் தமிழக அமைச்சர்களை—முதல் அமைச்சர், உணவு அமைச்சர் ஆகியோர்களை—சந்தித்து 'எங்கள் நாட்டிலே வறுமை தாண்டவ மாடுகிறது. பல்வேறு பகுதிகளிலே பஞ்சம் தாண்டவமாடுகிறது. கஞ்சித் தொட்டிகளை ஏற்படுத்தவேண்டும். எங்களுக்கு சோற்றுக்கு வழி செய்யுங்கள்' என்று சொன்னார்கள். உடனே நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் 1,000 டன் அரிசி தருகிறேன் என்று சொன்னார்கள். அதுமட்டுமல்ல. மேலும் குறைய 200 டன் அரிசியை இலவசமாக கஞ்சித் தொட்டிகளைத் திறப்பதற்காகத் தருகிறேன் என்று இங்கே பிரகடனம் செய்தார்கள். நான் இதை உங்கள் மூலமாக திரு. தங்கமணி அவர்களுக்கு ஞாபகமூட்ட விரும்பு கிறேன்.

ஆனால், அவர்கள் உருக்கமாக இங்கே பேசினார்கள். நாடெல்லாம் கள்வர்கள் கூட்டம் நடமாடுகிறது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள் அவர்கள் யாரை நினைத்துக்கொண்டு சொன்னார்களோ?

[திரு. கா. வேழவேந்தன்] [1973 ஆகஸ்ட் 8

அன்றையதினம் தமிழ் நாட்டு எல்லையோரத்தில் நான்கு போலீஸ் அதிகாரிகள் கேரளத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அரிசியைக் கள்ளக் கடத்தல் செய்து அகப்பட்டுக்கொண்டார்கள். அவர்கள் மீது தமிழக அரசு எடுத்த நடவடிக்கையை அறிந்து, கேரள அரசாங்கம் அவர்களை சஸ்பெண்டு செய்திருக்கிறது. ஆகவே கேரளத்திலிருந்து வந்த போலீஸ்காரர்கள் கள்ளக் கடத்தல் செய்திருக்கிறார்கள் என்ற எண்ணத்தில்தான் அப்படி அவர்கள் ஒருவேளை சொல்லியிருக்கவேண்டும். அச்சுத மேனன் அவர்களுக்கு இதை அவர்கள் அறிவுறுத்தியிருக்க வேண்டும். நாம் இன்றையதினம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

நம்முடைய மாநிலத்தில் உணவு உற்பத்தி பெருகிக்கொண்டிருக்கிறது. நம்முடைய மாநிலம் உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு பெற்ற மாநிலமாக இருக்கிற காரணத்தினால் வேறு குழப்பம் இல்லாத சூழ்நிலை இங்கே இருக்கிறது. இங்கேகூட எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இப்பொழுது சொன்ன கோரிக்கைகளை நம்முடைய முதல் அமைச்சர் இந்த அவையிலே மிகவும் நிதானத்தோடு சிந்தித்து ஒப்புக்கொண்டார்கள். 'நான் எப்பொழுதும் உங்களோடு கலந்து பேசுவதற்கு விரும்புகிறேன். மனம் திறந்து நீங்கள் உங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லுங்கள். உங்களுடைய போராட்டத்தை எதிர்நோக்கி இருக்கவேண்டும் என்பது இல்லை. எப்பொழுதும் உங்களுடைய கருத்தைச் சொல்லுங்கள்' என்று உருக்கமாகக் கேட்டுக்கொண்டார்கள். நமது உணவு அமைச்சர் அவர்களும் இந்தப் பிரச்னையை ஆழ்ந்த கவலையோடு சிந்தித்து சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், எதிர்க்கட்சியினர்களையெல்லாம் கூப்பிட்டு, அதிலே கட்சி வேற்றுமை இல்லாமல் உணவுப் பிரச்னைக்குத் தீர்வு காண வேண்டும் என்று தீவிர கவனம் செலுத்திவருகிறார்கள்.

இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்னால் இதே அவையிலே ஒத்திவைப்புப் பிரச்னை ஒன்று கொண்டுவந்தபொழுது திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் ரொம்பவும் வேகமாகப் பேசினார்கள். லீக்கேஜ் ஏன் ஏற்படுகிறது என்றெல்லாம்கூடத் தீவிரமாகப் பேசினார்கள். அவர்களுக்கு இந்த அவையிலேயே ஒரு மூதறிஞர் சொன்ன கருத்தைப் பதிலாகச் சொல்லவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். 1966-ல் அவர்கள் திருமதி அனந்தநாயகிக்குப்

[திரு. கா. வேழவேந்தன்]

பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கன்யாகுமரியிலிருந்து திருவனந்தபுரத்திற்கு அரிசி போகிறது என்று கூறப்பட்டது. ஒரு பெரிய அணைக்கட்டில்கூட லீக்கேஜைப் பார்க்கிறோம். நல்ல நிலையில் இருந்தாலும் தண்ணீர் லீக்கேஜ் ஆகிக்கொண்டிருக்கும். அது அவர்களுக்குத் தெரியும்—அதனால் அணைக்கட்டே போய் விட்டது என்று சொல்ல முடியாது. அதைப் பெரிய லீக்கேஜ் என்றுகூடச் சொல்ல முடியாது. பானையில்கூட லீக்கேஜ் இருக்கும். அம்மாதிரிதான் உணவு தானியத்தைப் பொறுத்தும் இங்கும் அங்கும் கொஞ்சம் லீக்கேஜ் இருக்கும். அதைப் பெரிய ஹோர்டிங், பிளாக்கிங் என்று சொல்ல முடியாது. தப்பு செய்பவர்கள் மீது பாரபட்சமற்ற நடவடிக்கை எடுப்போம். இப்படியெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார் அவர். இப்படி அன்றைக்கு 1966-ம் ஆண்டில் இங்கே பெரிய நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய இப்பொழுது பொதுப்பணித் துறை அமைச்சராக இருக்கிற திரு. ப. உ. சண்முகத்திற்கு அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். அப்படிச் சொன்னவர் முன்னாள் முதல் அமைச்சர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள். லீக்கேஜ் இருக்கத்தான் செய்யும். பெரிய பானையில்கூட ஓட்டை இருக்கும். ஆகவே இதையெல்லாம் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் பெரிதுபடுத்திக்கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று அன்றையதினம் அறிவுரை வழங்கிய திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் இன்றைக்கு இந்த அவையிலே இல்லையே என்று எங்களுக்குக் கவலையாக இருக்கிறது. அவர்கள் இன்றைக்கு இந்த அவையிலே இல்லையென்றாலும், அவர்கள் பேசிவிட்டுப் போன கருத்துக்கள் வாழ்வும் வாழ்வுமாக இங்கே இருக்கின்றன. இதையெல்லாம் நான் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லவேண்டுமென்று கூறினேன்.

நான் இங்கே இன்னொன்றையும் முதலில் சொல்லவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். இந்த ஆட்சி கொள்கையற்ற கொள்கையையுடைய ஆட்சியாக இருக்கிறது என்று தங்கமணி அவர்கள் சொன்னார்கள். எங்களுக்கெல்லாம் வருத்தம்கூட. அதை அவர் 1971-ல் சொல்ல மறந்துவிட்டாரோ? 1971-ல் கொள்கையற்ற கொள்கையுடைய கட்சியாக இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்க வேண்டும். முன்னால் ஏற்பட்ட நிலையை அவர்கள் சிந்தித்துப்

பார்க்க வேண்டும். அன்றைக்கு அவர்களோடு தி.மு.க.வின் நிழலோடு, ஆதரவோடுதான் இந்த அவைக்கு உள்ளே வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இப்பொழுது இப்படிச் சொல்வது எனக்கே ஆச்சரியமாக இருக்கிறது.

நான் இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1971-ல் கம்யூனிஸ்டு கட்சியினர் நாட்டிற்குப் பிரகடனம் செய்த எலக்ஷன் மானிபெஸ்டோ இருக்கிறது. அதிலே அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். "The posts of governors should be abolished". எங்களுக்கு கவர்னர் மீது நம்பிக்கை இல்லை. கவர்னர் பதவி என்பது இந்த நாட்டில் இருக்கக் கூடாது என்று இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சி தேர்தல் பிரகடனத்தில் சொல்லி யிருக்கிறது. கொள்கையற்ற கொள்கையுடைய அரசு என்று இங்கே இந்த அரசைக் கண்டிக்கிற அவர் முதலில் யாரைத் தேடிக் கொண்டுபோனார் என்றால், கிண்டி ராஜபவனத்திலுள்ள கவர்னர் அவர்களைத் தேடிக்கொண்டு போய்ப் புகார் மனுவைக் கொடுத்தார். கவர்னர் பதவியே கூடாது என்று எலெக்ஷன் மானிபெஸ்டோவில் சொன்னார்கள். பிறகு அவரிடமே கொண்டு வந்து புகார் மனுவைக் கொடுத்து, நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்கிறார். அந்த நிலையில் எங்களைக் கொள்கையற்ற கொள்கையுடைய அரசு என்று கண்டிப்பது எங்களுக்கு வேதனையாக இருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. இதே மன்றத்தில் நம்முடைய தங்கமணி அவர்கள் சொன்னதை நினைக்கும்பொழுது வேடிக்கையாக இருக்கிறது.

நான் ஒன்றை வெளிப்படையாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உணவுத் துறைமட்டுமல்ல. மக்களுடைய அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதில் இந்த அரசு தவறிவிட்டதா? பேசுகிற நோக்கில் சிந்தித்துப் பேசவேண்டும். இந்த ஆறு ஆண்டு காலத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி மக்களுடைய அன்றாடப் பிரச்சினையைக் கவனித்திருக்கிறதா என்று வற்புறுத்தவேண்டாமா? ஏதோ இங்கொன்றும் அங்கொன்றும் சிறிய சம்பவங்கள் நடந்து கொண்டுதான் இருக்கும். அதற்கு ஆளும் கட்சியிலிருப்பவர்கள் அவ்வப்பொழுது பதில் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவேண்டாமா? சென்ற 20 ஆண்டு காலத்தில் நடந்ததையும்,

இந்த ஆறு ஆண்டு காலத்தில் நடந்திருப்பதையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து இது சோடை, இது சொத்தை என்று எடுத்துச் சொல்ல வேண்டாமா? இன்றையதினம் உணவுப் பிரச்சினையை எடுத்துக் கொண்டாலுங்கூட பெரிய பெரிய மாநிலங்களில் உத்திரப் பிரதேசமாக இருந்தாலும் சரி, பீஹார் மாநிலமாக இருந்தாலும் சரி, மராட்டிய மண்டலமாக இருந்தாலும் சரி, ஒரிசா மாநிலமாக இருந்தாலும் சரி அங்கெல்லாம் பெரிய திண்டாட்டம் ஏற்பட்டிருக் கிறது. பெரிய பிரச்சினைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதே நேரத்தில் 4½ கோடி மக்கள் கொண்டுள்ள தமிழ்நாட்டில் ஏதோ 10 லட்சம் மக்கள் தொகை கொண்ட தபரி மாவட்டத்தில் வேண்டுமானால் ரேஷன்மூலம் அரிசி கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதற்கு சில காரணங்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. அது தவிர இன்றைக்கு பெரிய நெருக்கடி ஏற்பட்டுவிட்டதாக கண்டிக்க வேண்டி ஒரு தீர்மானம் இங்கே கொண்டுவரவேண்டிய நிலைமை தமிழ்நாட்டில் ஏற்படவில்லை என்பதைத்தான் முதலில் அவர் களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மந்திரத்தில் மாங்காய் பறித்துவிட முடியாது. 1967-க்கு முன்னால் இருந்த காலத்தில் போதுமான அளவு அக்கால உற்பத்தி யாயிற்று, இப்பொழுது லட்சம் டன் அரிசி உற்பத்தி அதிகமாக ஆக்கியிருக்கிறோம். இதெல்லாம் திடீரென்று செய்யக்கூடிய மாயா பஜார் வேலை அல்ல. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை சீராக எடுத்ததால்தான் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடிந்தது. நாட்டில் உள்ள ஒரு போக நிலங்களை இரு போகமாக மாற்றி, இரு போக நிலங்களை மூன்று போகமாக மாற்றி, விவசாயிகளுக்கு தீவிரமாக விதைகள் குறித்த நோக்கில் கொடுத்து உதவி, ஏராள மான கடன் தொகையையும் அவ்வப்பொழுது விவசாயிகளுக்கு வழங்கி வந்திருப்பதால்தான் உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது. இந்த உண்மையான நிலையைப் பாராட்ட வேண்டாமா?

அது மட்டுமல்ல, இன்றைக்கு உணவை அடுத்து உறையுள் தரப்படவேண்டும். அன்று அவர்கள் பலமுறை மிக உருக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பாம்புக்குக்கூட புற்று இருக்கிறது. குருவிக்குக் கூட கூடு இருக்கிறது. மனிதன் வாழ்வதற்கு இடம்

இல்லையே என்று சொன்னார்கள். அடுக்கட்டில் இருக்கிற மக்கள் வாழும் அடிமனைகள் அவர்களுக்கே சொந்தமாக்கிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. புறம்போக்கு நிலங்களைக் கொடுப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் தனியார்களுடைய நிலங்களில் குடியிருக்கும் ஏழை எளியவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காக ஏழைகளுக்கே அடிமனை சொந்தமாக்கப்படவேண்டும் என்கின்ற அளவுக்கு சட்டம்கூட கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இதெல்லாம் தவறா? இதையெல்லாம் செய்யவேண்டாமா?

அது மட்டுமல்ல. வேறு அரசுகள் செய்யாத அளவுக்கு இந்த அரசு பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு ஆட்சியிலே வறட்சி வேலைகளைச் செய்திருக்கிறது. இந்த அரசு போதுமான அளவுக்கு வறட்சி வேலைகளைத் தீவிரமாகச் செய்துகொண்டு வருகிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு அரசின் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வருபவர்கள் இதையெல்லாம் நினைத்துப் பார்க்கவேண்டாமா? இதற்கு முன்னால் எல்லாம் வரி போடத்தான் அரசாங்கத்திற்குத் தெரிந்திருந்தது. இந்த அரசுதான் போட்ட வரியை நீக்கவேண்டும் என்று, இதற்கு முன்னால் இருந்த அரசு சிந்திக்காத வகையில் சிந்தித்து நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. காங்கிரஸ்காரர்கள் போட்டிருந்த புன்செய் நிலத்தின் மீதுள்ள வரியை இந்த அரசு ரத்து செய்திருக்கிறது. அதற்கு முன்னால்கூட ஆங்கிலேயர்கள் அந்த வரியை வசூலித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அதோடு மட்டுமல்ல. விவசாயிகள் தலைமீது இருந்த ஒரு பெரிய பாரத்தை இந்த அரசு நீக்கிவிட்டது.

அதுமட்டுமல்ல. பணக்காரர்கள் மேலும் மேலும் பணக்காரர்களாக மாறக்கூடாது; ஏழைகள் ஏழைகளாகவே இருக்கக்கூடாது என்ற சோசலிச தத்துவத்தை மாநாடுகளிலே பேசிவந்தோம். ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டவுடன் அந்த சோசலிச தத்துவத்தைச் செயல்படுத்தினோம். அதன் அடிப்படையிலேதான் பெரும் பெரும் தொழில்களை எல்லாம் நாட்டுடைமையாக்கினோம். நாட்டுமக்களுக்குச் சொந்தமாக்குகின்ற வகையிலே பஸ்களை எல்லாம் நாட்டுடைமையாக்கினோம். நீலகிரி மாவட்டத்திலே, ஒரே நாள் இரவில் அங்குள்ள பஸ்களின் பெயர்களை எல்லாம்

மாற்றி நாட்டுடைமையாக்கியது மிகப் பெரிய சாதனை அல்லவா? இன்றையதினம் அகில இந்தியாவே பஸ்கள் நாட்டுடைமையாக்கப்பட்டதைப் பாராட்டிக்கொண்டிருக்கிறது.

அதேமாதிரி உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்பது சாதாரணமான [illegible] மற்ற மாநிலங்கள் எல்லாம் இந்த மாதிரியான ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கின்றனவா? இல்லையே.

இன்றைக்கு இந்த முதலமைச்சர் விலகவேண்டும்; அவர்கள் பதவியில் இருக்கக்கூடாது; அவர்கள் மீது எங்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை; ஆகவே இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். நான் அவர்களுக்கெல்லாம் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அகில இந்திய முஸ்லீம் லீக் கட்சியின் தலைவர்—அவர் ஒரு சிறந்த அறிஞர், ஒரு பேராசிரியர்—பல்வேறு நூல்களைப் படித்தறிந்த வித்தகர்—அவர் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அகில இந்தியாவிலும் பல்வேறு முதலமைச்சர்களைப் பார்த்திருக்கிறேன். ஆனால் இந்த முதலமைச்சர் காலகட்டத்திலே ஆட்சி புரிவதையும் பார்த்திருக்கிறேன். இப்படிப்பட்ட ஒருவர் முதலமைச்சராக இருப்பது மிகப் பொருத்தமானது. இவருக்கு மாதம் ஒரு பிறந்த நாள் விழா எடுக்கக்கூடாதா என்று நான் கூறுகிறேன். இதற்கு முன்னால் முதலமைச்சர்களாக இருந்தவர்களுக்கெல்லாம்கூட பிறந்த நாள் விழாக்கள் நடைபெற்றன. அவர்கள் பிறந்த நாள் விழாவிலே கோயிலிலே இருந்து அபிஷேகம் செய்த பிரசாதம், [illegible] அல்லது மயிலாப்பூர் கோயிலிலே அர்ச்சனை [illegible] என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இந்த முதலமைச்சர் பிறந்த நாள் விழாவிலே, விழியற்றோருக்கு விழி வழங்குகிறார்கள்; பிச்சைக்காரர்களுக்கு மறுவாழ்வளிக்கிறார்கள்; காலம் காலமாக மனிதனை மனிதனே இழுத்துச் சென்ற கை ரிக்ஷாத் தொழிலாளர்களுக்கு அந்த கை ரிக்ஷாக்களை அகற்றிவிட்டு சைக்கிள் ரிக்ஷாக்களை வழங்குகிறார்கள். ஆகவே, இந்த

[திரு. கா. வேழவேந்தன்] [1973 ஆகஸ்ட் 8

முதலமைச்சருக்கு அடிக்கடி பிறந்த நாள் விழா வரவேண்டும் என்று சுலைமான் சேட் அவர்கள் முதலமைச்சரின் பிறந்த நாள் விழாவிலே குறிப்பிட்டார்கள்.

இப்படி சிறந்த பணிகளை ஆற்றிக்கொண்டிருக்கின்ற முதலமைச்சர் அவர்கள் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்று சொல்வது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. ஒரு குறையைச் சொல்லும்போது நிகழ்ந்த சம்பவங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவேண்டாமா? இந்த ஆறாண்டு காலத்திலே என்னென்ன நடைபெற்றிருக்கின்றன, அதற்கு முன்னாலே என்னென்ன நடைபெற்றிருக்கின்றன என்பதை எல்லாம் சீர்தூக்கிப் பார்க்கவேண்டாமா? இந்த ஆறாண்டு காலத்திலே நடைபெற்றுள்ள சில முக்கிய குறிப்புகளை இங்கே நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இங்கே 15 அமைச்சர்கள் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் அந்தந்தத் துறையிலே என்னென்ன நடைபெற்றிருக்கின்றன என்பதை எடுத்துச் சொல்வதற்குப் போதுமான நேரம் இருக்காது. தங்களுடைய மானியத்திலே பதில் சொல்கிறார்கள். குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்பவர்கள் எதிலே சோதனை, எதிலே சொத்தை என்பதை எடுத்துக்காட்ட வேண்டும். கல்வித் துறையிலே எடுத்துக்கொண்டால், 1967-க்கு முன்னால் கல்விக்காக 44 கோடி ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டது. இன்றைக்கு 108 கோடி ரூபாய்க்குமேல் இந்த அரசு செலவழித்து வருகிறது. கடந்த 20 ஆண்டு காலத்திலே தமிழ்நாடு முழுவதும் 105 கல்லூரிகள் இருந்தன. ஆனால் இந்த ஆறாண்டு காலத்தில் 65 கல்லூரிகள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது சாதனை அல்லவா?

அதேமாதிரி நேற்றையதினம் தொழில் துறை அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள் நாம் பெரிய தொழில்களை தொடங்கவேண்டுமானால் டில்லியினுடைய அனுமதியைப் பெற்றுத்தான் தொடங்க வேண்டும். அதிலே தாமதம் ஏற்படுகிறது. நாமாகத் தொடங்கக் கூடிய சிறு தொழில்களை ஏராளம் தொடங்கியிருக்கிறோம். 1967-ல் இருந்ததை விட இப்போது சிறு தொழில்கள் மூன்று மடங்கு பெருகி இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள்.

1973 ஆகஸ்ட் 8] [திரு. கா. வேழவேந்தன்]

வருவாய்த் துறை அமைச்சர்களும் இங்கே இருக்கிறார்கள். கடந்த 20 ஆண்டு காலத்தில் காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்தில் பட்டா கொடுக்கப்பட்டது 1½ லட்சம் ஏக்கர்தான். ஆனால் இந்த ஆறாண்டு காலத்தில் 5 லட்சம் ஏக்கர் ஏழை எளியவர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது சாதனை அல்லவா?

அடுத்து மின்சாரத் துறையை எடுத்துக்கொண்டால், இன்றைக்கு இந்தியா முழுவதும் ஐந்து மின்சார பம்பு செட்டுகள் இருக்கின்றன என்றால் அவைகளில் ஒன்று தமிழ்நாட்டிலே ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது என்ற அளவுக்கு நாம் மின்சாரத் துறையிலே முன்னேறியிருக்கிறோம். மற்ற மாநிலத்துக்காரர்களும் நமது வளர்ச்சியைப் பாராட்டுகிறார்கள். இவைகள் எல்லாம் இந்த அரசின் சாதனைகள் அல்லவா?

கடைசியாக இன்னும் ஒன்றைமட்டும் கூற விரும்புகிறேன். அறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய உருவத்தைக் கூட தங்களுடைய கொடியிலே பொறித்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்டதையே நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். ஆட்சிக்கு வந்தவுடன் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அருமையான ஒரு உவமையைச் சொன்னார்கள்.

இந்த அரசாங்கம் என்பது கூட ஒரு வாடகை வீடுதான். அதிலே ஆளும் கட்சி என்பது ஒரு ஐந்தாண்டு காலம் குத்தகை பெற்றுக் குடியிருக்க வருகிறது. வாடகைப் பணம் இந்த நாட்டு மக்கள் தருகிற நல்லெண்ணம் தான். அந்த வாடகைப் பணத்தைக் கொடுத்து ஆளும் கட்சி அரசு என்ற வீட்டிலே குடி வருகிறது. அது நிரந்தரமானதல்ல; ஒரு கட்சிக்கு சொந்தமானதல்ல. வாடகைப் பணம் மக்கள் நல்லெண்ணம் கிடைக்கவில்லை என்றால் வீட்டைக் காலி செய்துவிட்டுப் போகவேண்டியதுதான் என்று வேடிக்கையாக இந்த உவமையைச் சொன்னார்கள். அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் இந்த உவமையையே இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்திருப்பவர்களுக்குத் தெரிவித்து, அறிஞர் அண்ணா வழியிலே நேர்மையான முறையிலே நடை—

பெறுகின்ற இந்த ஆட்சியை நாட்டு மக்கள் எல்லாம் பாராட்டு கின்ற இந்த ஆட்சியை யாராலும் அசைக்க முடியாது என்று கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

DR. H. V. HANDE : Hon. Speaker, Sir, initiating the debate on behalf of Anna Dravida Munnetra Kazhagam, I wish to offer a few remarks in regard to the No Confidence Motion and also the Censure Motion moved by the hon. Member, Thiru K. T. K Thangamani.

Sir, at the very outset, I would like to stress to the Hon. Chief Minister and his Cabinet, that they have no business to sit as Members of the Cabinet in this House especially after a stringent No Confidence Motion which has already been passed by the people in the Dindigul constituency by more than 5 lakhs of their votes, rejecting this Government *in toto*. After they have passed the No Confidence Motion by more than 5 lakhs votes, we have come before this House to pass the No Confidence Motion by 234 Members of this House. These 234 Members have to respect the feelings of 5 lakhs voters of the Dindigul constituency who have already passed the No Confidence Motion against this Government in unequivocal terms. So, the Members should consider their position and support the No Confidence Motion so that they will not again be subjected to further humiliation in their constituencies. In that particular context and in the light of the verdict at Dindigul, this No Confidence Motion assumes much more importance than the No Confidence Motions moved in the previous years and months.

Now, I would like to invite the attention of the Hon. Chief Minister to the fact that so far as the Dindigul Parliamentary constituency is concerned, in the three Assembly constituencies, D.M.K. candidates had been elected last time. For instance, in the case of Nilakottai Assembly constituency, the D.M.K. candidate this time got 13,631 votes only whereas they got about 38,000 votes last time. Is this not no-confidence against this Government ? So far as Sholavandan constituency is concerned, this time the D.M.K. candidate got only 18,290 votes but last time their candidate got about 43,000 votes. Is this not sufficient

business to continue in office? proof to show that they have no sense of self-respect. they should quit If they have got any office immediately and should not sit in their seats.

With regard to the agitation in the Kanyakumari district, the Hon. Chief Minister has made some announcement now which we do not appreciate. On behalf of the Anna Dravida Munnetra Kazhagam, I would like to say that we are not at all taken in by this sort of 'kaattikoduppathu'. Whatever he tries to do now, has absolutely no bearing or relationship to the situation prevailing in the Kanyakumari district. We do not value his assurance and therefore we reject his assurance because it has not taken into account the situation prevailing in the Kanyakumari district where the people are continuing to suffer.

Then, with the limited time at my disposal, I would like to pinpoint certain important points. So far as the incident connected with Thiru V. P. Chintan is concerned, the Hon. Chief Minister has stated that he has nothing to do with that and that he has done all that is possible to save Thiru Chintan. My charge is that the Hon. Chief Minister is directly responsible for the stabbing injury caused to Thiru Chintan because of his failure to take immediate action in the matter. The Hon. Chief Minister himself has received a letter from Thiru V. P. Chintan. It runs as follows :—

"

No. 1, Stringer Street,

Madras,

Date : 17-7-1973.

To

The Hon'ble Chief Minister,

.. ..

Dear Thiru Karunanidhi,

Herewith please find a notice published by 17 organisations affiliated to the D.M.K.

A meeting under the auspices of Milk Project Worker's Union at Madhavaram is to be held at 6 p.m. to-day. The obvious intent of this notice is to rouse passions of the D.M.K. followers and to attack our meeting. ....

I would request you to contact the D.M.K. leaders of the area and dissuade them from their design . . . "

Even Mr. Parameswaran had telephoned to the Hon. Chief Minister but the latter was not available and Mr. Parameswaran again telephoned to the P.A. to the Hon. Chief Minister about the contents of the notice. But no action was taken on the inflammatory nature of the notice which contained the words—

" [illegible]
[illegible] ".

This notice was printed and distributed. What action has this Government taken against the persons responsible for it ?

So far as labour unions are concerned, it is the Hon. Chief Minister and D.M.K. supporters who are responsible for the violence unleashed on the workers of the labour unions and he wants to throttle the activities of his rival labour unions. He tried it in the case of Simpson Company by supporting the management against the workers. In the case of Ashok Leyland also he acted as a stooge and spokesman of the management and created a rift among the labour unions. Is this not a matter for the No Confidence Motion to be passed in this House ?

Not only is violence unleashed against the trade union workers. Violence has been unleashed against the entire A.D.M.K party workers. There are 25 lakhs workers in that party and against each one of them Mr. Karunanidhi's Government is unleashing violence.

Take my own constituency for instance. One member has written letters against Mrs. Satyavanimuthu previously. That member is completely ruling the Police station there. He has taken control of the Police station. The Sub-Inspector there has no work. The D.M.K. party is ruling there and not the Police

officials. It is Karunanidhi's men who are ruling there. I ask, is this law and order ? Is this the way in which administration should be carried on ? Can anyone withstand this kind of onslaught ?

One member of A.D.M.K. in Chidambaram was tied to a pole, kerosene oil was poured on him and he was set fire to. One Municipal Councillor had been arrested. We had written to the I.G. of Police. But nothing has happened so far. The only sin that the man had committed was that he wanted to join A.D.M.K. party. Similarly I can quote a number of instances.

Forty-one members from Bhuvanagiri belonging to A.D.M.K. had been given trouble. Take my own place, Shenoynagar. Number of persons there were arrested simply because I had gone there to address a public meeting. This is shocking to us.

Here is the photostat copy of a letter written by one Thiru A. Mani, Chairman, Panruti Municipality, dated 11th February 1973, to the local Police Officer.

[illegible]

Could there be any better proof to destroy the demon-like 'atchi' of Karunanidhi? What a scandalous thing? The whole of India must be shocked at the way in which things like this are happening. I have got two photostat copies and if necessary, I shall give one copy to the Hon. Speaker. This is exactly the *modus operandi* of D.M.K. men. I have read the photostat copy of the letter. Could there be any better proof ?

To-day it is happening to A.D.M.K. workers. To-morrow it may happen to Congress (O), then to C.P.I. and afterwards to Congress (R). I mean the threat of the D.M.K. It is very shocking. The Hon. Chief Minister may be smug about it. He may try to destory us. We are not afraid of what he does. We are prepared to lay down our lives. We have withstood the British Police during 1942 August movement. We are prepared to face

Karunanidhi's Police. I have recently escaped from an attempt on my life. I have lived my life. I am not in the least bothered about my life.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM : I wish Dr. Hande long life.

DR. H. V. HANDE : The Hon. Minister may say so. But what is the thinking of your Cabinet ? What is the thinking of Mr. Karunanidhi ? You may say one thing here. It remains to be seen what you speak outside. I cannot be hoodwinked by all these. You have tried to unleash violence on A.D.M.K. party workers. The whole of India must be shocked at the atrocious way in which Karunanidhi and his men are treating the workers of A.D.M.K. party. In my own constituency for the past six months one D.M.K. party man is ruling the Police station . . .

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM : Mr. Speaker, I want to know whether the hon. Member Dr. Hande is addressing you or addressing the Press there ?

DR. H. V. HANDE : If the Hon. Minister Thiru P. U. Shanmugham does not know the rules, I can teach him the rules. The rule is we have to address through the Chair. It is not as if all the 24 hours that I should be facing the Hon. Speaker, Pulavar Govindan. I would ask the Hon. Minister to brush up the rules.

I was speaking about Mr. Karunanidhi and his ministers. No member of the Cabinet is an exception. Nobody knows how to conduct the administration. Either they are inefficient or incompetent.

Take the Education Minister. Is he fit to be an Education Minister ? According to me, Mr. Nedunchezhian is unfit to be an Education Minister. If Mr. Karunanidhi were to go, Mr. Nedunchezhian has also to go. He does not know what is happening in his own Education Department. I have received a telegram " students strike continuing in Erode for fifth day. Management using rowdies against student " etc., It is signed P. U. Shanmugham, Union Chairman, Chickkanaickenpalayam. This is how students are being victimised. There are no laboratories in colleges, in Government colleges and this our Education Minister

does not know. Leaders do not bother about this. The Education Minister is impervious to all these things. In my opinion he is totally unfit to be an Education Minister. Every Member of the Cabinet is totally unfit to be Ministers. If I had the time, I will prove it by giving facts and figures. மு.ப. 10-00

Take the ' medical side '. I would like to say that Mr. Anbazhagan is totally unfit to be the Health Minister. (Interruption). All the members of the Ruling Party are unfit. (Interruption). I challenge every one of you. If you contest the election, you will lose deposit. If Mr. Karunanidhi were to contest from Saidapet he will lose deposit. I challenge . . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, டாக்டர் ஹாண்டே டெபாசிட்டாவது வாங்கலாம் என்றுதான் அடுத்த கட்சிக்குப் போயிருக்கிறார்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: என்ன? என்ன சொன்னீர்கள்? காதில் விழவில்லை.

(திரு. ஆறுமுகம், திரு. முனுசாமி, திரு. துரைமுருகன் ஆகிய எல்லோரும் குறுக்கிட்டார்கள்.)

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: இதுதான் முறையா? முறையைச் சொல்லிக் கொடுங்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மெம்பர்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம். தலைவர்களுக்குத் தெரியவேண்டும்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: நீங்கள் என்ன சொன்னீர்கள்? அதைத்தான் கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நான் சொன்னதைத் திருப்பிச் சொல்கிறேன். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் டெபாசிட்டாவது வாங்கலாம் என்றுதான் அடுத்த கட்சிக்குப் போயிருக்கிறார்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: நான் சொல்கிறேன் . . . தைரியம் இருந்தால் நான் சொன்னதற்குப் பதில் சொல்லுங்கள் . . . . (கூச்சல், குழப்பம்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சவால் விட்டுப் பேசினார்கள். அது முறையல்ல. டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் எப்படிப் பேசவேண்டும் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: நீங்களே எழுதிக் கொடுத்து விட்டால், நன்றாக இருக்கும். உங்களிடம் கேட்டுக் கொண்டே பேசவேண்டுமா? அப்படிப் பேசு, இப்படிப் பேசு என்று கூறுகிறீர்களே. நீங்களும் ஒருகாலத்தில் எதிர்க் கட்சியிலே இருந்தீர்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

' முதலமைச்சருக்கு எந்தப் புலியைப் பார்த்தாலும் பூனையாகத் தெரிகிறது. அது வேறு விஷயம்.

Sir, I was referring to the Public Health Ministry. For instance, there is a copy of a letter written by Dr. Annamalai. He has asked for extension of 3 or 4 years. Last time also I had mentioned that the present Director of Medical Education was asking for extension. But the Government Order on the question is quite clear. It says that whenever anybody asks for extension, it must be done five years earlier. That is the Government Order and that is very clear. I have got the copy of the Government Order also. Dr. Annamalai had asked for extension. Nothing was done. (Interruption.) I do not know. He might have destroyed the papers. He has asked for extension on 9th April 1973, enclosing a copy of the horoscope to show his correct date of birth. My point is that there is large-scale protest from the Indian Medical Association and members of the Association have protested and they have said that extension whether it is for the Director of Medical Education or for anybody, injures the interests of the members of the entire medical service. I charge the Minister for Health, the Hon. Mr. Anbazhagan, that he is demoralising the entire medical service and is inviting and incurring the wrath of the Indian Medical Association who are all very furious that such irregularities should come to the surface.

Again, in the Cardiography Department, they have indented for furniture worth Rs. 7 lakhs. For what purpose ? When an important microscope has been denied, for whom is the furniture

ught? They say it is for important Ministers and V.I.Ps. who ome there. Is it for them to sit and chat the Hospital is there ? r is it for the cure of patients ? He has not been able to solve ven the Cipmol compound case · Who is exactly responsible or it ? He has brought discredit to the fair name of Tamil Nadu y this scandal. He has not done anything in the matter. How nany deaths due to cholera ? It is all woeful story which tell heir own tales.

I come to the other point. Our Hon. Chief Minister is an adept and an expert in taking letters, getting it signed previously and suddenly he will give to the presiding officer and corner the person with that. He has done it. I have got proof for it. For (வெறும் all these Municipal Councillors of Chidambaram கடிதத்திலே கையெழுத்து வாங்கிக் கொண்டு) they have signed and he has collected. I have got proof here. Mr. K. R. Ganapathi who was the councillor of Chidambaram Municipality was involved. A letter was taken from him. He has told me. I have concrete evidence and a letter signed earlier by Ganapathi was taken by the Hon. Chief Minister. Ganapathi has also objected to it ......

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, இந்தக் குற்றச்சாட்டை நான் மறுக்கிறேன். அப்படி யாரிடமும் நான் கடிதம் வாங்கி, அதை ராஜினாமா என்று யாருக்கும் நான் அனுப்பிவைக்கவில்லை.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: நான் ப்ரூவ் பண்ணுகிறேன். “20—11—1972 அன்றைய தினம் காலை 11 மணி அளவில் நகர மன்ற உறுப்பினர் பதவியை நான் ராஜினாமா செய்ததாக கடிதம் யாராவது கொண்டு வந்து கொடுத்தால், அது செல்லத் தக்கது. நான் அன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் சேர்ந்தவுடன் வெறும் காகிதத்தில் நான் கையொப்பமிட்டுக் கொடுத்த மாதிரி தலைவரிடத்திலே வாங்கிக் கொண்டு, நம்முடைய முதலமைச்சரிடத்திலே சொல்லி” . . . (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அப்படி நான் யாரிடத்திலும் வாங்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அதன் பிறகு, யாரோ ஒருவர் எழுதிய கடிதத்தை

வைத்துக்கொண்டு நீங்கள் சொன்னால், அதற்கு நீங்கள் பொறுப் பேற்கவேண்டும். இந்த அவையில் நீங்கள் அவர்கள் சொன்னார்கள் என்று சொல்லித் தப்பித்துக்கொள்ள முடியாது. அவையிலே ஒன்றைச் சொல்கின்றபோது அதைச் சொல்கின்ற அந்த உறுப் பினர் அதற்குப் பொறுப்பேற்க வேண்டும்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: அவை நியாயமாக, தயவுசெய்து, பொறுமையாக என்னுடைய பேச்சைக் கேட்டால் உங்களுக்கே சந்தேகம் இருக்காது. நீங்கள் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவைத் தலைவர்களைப் பார்த்து, உங்களுக்கு தெரியவேண்டும் என்று சொல்வது முறை யல்ல. நீங்கள் பல வருஷம் சட்டமன்றத்திலே இருந்திருக்கிறீர்கள் அவைத் தலைவருக்குத் தெரியவில்லை என்று சொல்லாதீர்கள். அவைக்குத் தெரியவேண்டும். அமைச்சர்களுக்குத் தெரிய வேண்டும்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: உங்களுக்கு என்றால் உங்கள் மூலமாக அவர்களுக்கு என்று அர்த்தம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உங்கள் மூலமாக அமைச்சர் களுக்குத் தெரிவிக்கிறேன் என்று பேசுவதுதான் முறை.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: உங்கள் மூலமாக அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கிறேன். உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன் என்றால் முதலமைச்சருக்குத் தெரிவிக்கிறேன் என்பது பொருள் இது ரொம்ப சிம்பிள்.

அப்படிப் பேசினார். இப்படிப் பேசினார் என்று . . .

திரு. துரைமுருகன்: இந்த அவையிலே ஒரு கடிதத்தையோ வேறு எதையாவதையோ படிக்க வேண்டுமானால் சபாநாய கருடைய அனுமதி வேண்டும். அதை அவர் பெற்றிருக்கிறாரா என்று அறியவேண்டும்.

திரு. முனு ஆதி: நாங்கள் பேசினால் உட்காருங்கள் என்று சொல்கிறீர்கள். அவர்கள் பேசலாமா? அவர் எவ்வளவு பேசுகிறார் பாருங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: முன்னால், போட்டோ எடுத்த லெட்டரைப் படிக்கவேண்டுமென்று என்னை அனுமதி கேட்டார்கள். அந்த லெட்டரைப் பார்த்துப் படியுங்கள் என்று சொன்னேன். அதைக் காட்டியிருந்தபோது, நீங்கள் படிக்கிற எல்லா லெட்டர் களையும் காட்டியிருக்கவேண்டும் அல்லவா? எதைப் படிப்பதாக இருந்தாலும் அதைத் தலைவரிடத்திலே காட்டியிருக்கவேண்டும். இதைச் சொன்னால் கூட, நீங்கள் எதிர்க்கட்சியிலே இருந்தீர்களே என்று கூறுகிறீர்கள். நாங்கள் எதிர்க்கட்சியிலே இருந்தபோது அப்படித்தான் பண்ணினோம். ஆக, பேரவைத் தலைவருடைய அனுமதி பெற்றுத்தான் படிக்கவேண்டும்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: நீங்கள் சொல்வதிலே எனக்கு தப்பு தெரியவில்லை. ஆனால், கடிதத்தைப் படிக்கின்ற நேரத் திலே . . .

திரு. மு. சின்னசாமி: அவர் படித்துவிட்டார். கவர்ன்மென்ட் ரெக்கார்டில் ரெக்கார்டாகிவிட்டது. அதற்கு என்ன ரூலிங்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அதற்கு அவர் பொறுப் பேற்றுக்கொள்கிறார்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: பொதுவாக நாங்கள் இந்த அவையிலே ஏதாவது கடிதங்களை முழுவதும் படிக்க வேண்டுமென்றால் தங்களுடைய பெர்மிஷன் வாங்கிக் கொள்கிறோம். சில சமயங்களிலே எங்களுக்குக் கடிதங்கள் வருகின்றன. முழுமையும் படிக்காமல்—எங்களுக்கு வருகின்ற கடிதங்களிலிருந்து இப்பொழுது சிதம்பரத்திலிருந்து வருகிறது என்றால் அதிலிருந்து—ஒன்று இரண்டு விஷயங்கள் இப்படி இருக்கின்றன என்று எடுத்துச் சொல்வதற்குக்கூட எங்களுக்கு உரிமை இல்லையா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அது தப்பு இல்லை. அப்படிப் பேசலாம். ஆனால் முழுமையும் அனுமதியில்லாமல் அவையிலே படிக்கக்கூடாது.

[1973 ஆகஸ்ட் 8

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: பல ரிப்போர்ட்டுகள் எங்களுக்கு வருகின்றன. சிலவற்றை நாங்கள் சொந்த சரக்குகளாக்கிக் கொள்கிறோம், சிலவற்றை உங்கள் பெர்மிஷன் வாங்கி அப்படியே படிக்கிறோம். இப்படி இப்படி விஷயங்கள் அதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்வதற்கு எங்களுக்கு உரிமை கிடையாதா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பகுதியை 'கோட்' பண்ணுவதில் எந்தவிதமான தவறும் இல்லை.

DR. H. V. HANDE : I may tell the House this. The Hon. Chief Minister, Dr. M. Karunanidhi, the Hon. Thiru P. U. Shanmugham, the Hon. Thiru S. Ramachandran, the Hon. Thiru N. V. Natarajan and Thiru Swaminathan, M.P., have assembled in the Palani Vidudhi in Chidambaram and they assembled there to collect the 'Rajinama Kadithams' from the M.L.As. I can prove this by a simple method. Let him bring the resignation letters and let the Leaders of all the parties, Thiru R. Ponnappa Nadar, Thiru K. T. K. Thangamani, Thiru K. Mathialagan and other leaders discuss about the matter with the Hon. Speaker in his Chamber. Let the resignation letters be brought here and let the handwriting be examined by hand writing experts. Let him examine the date on which the letter was written and also the ink in which it was written and the contents of the letter be examined by them. I will take the full responsibility in this matter. Let the letters be brought and kept on the Table of the House and let all the party leaders discuss the matter and judgement may be given by the Hon. Speaker. My point is this. There is discrepancy in the date. It will show that the letter was taken earlier. Is this the way of doing things? After the member had joined the D.M.K. the letter was taken from the member.

A similar complaint was voiced by a member of the Legislative Council. I charge that this Government is indulging in misuse of powers and nefarious methods. The Hon. Chief Minister is adopting nefarious methods by which he is threatening all the members of his party and by this method he is blackmailing all the members of his party by collecting such a 'rajinama letter' By collecting such a letter, he is threatening the members that,

1973 ஆகஸ்ட் 8] [Dr. H. V. Hande]

if you do not do this you will be removed from the party and your resignation will be released'. This is the method which the Hon. Chief Minister is adopting. I strongly object this. I, therefore, request the Hon. Speaker himself to go into the matter and to give his ruling? I am prepared to take up full responsibility and also accept the punishment that is given by the Hon. Speaker.

THIRU S. KANDAPPAN : The expression 'blackmailing' used by the hon. member Dr. Hande is objectionable. He said that the Hon. Chief Minister is blackmailing which is obnoxious and it should not find a place in the official record of the proceedings. It is a charge against the Hon. Chief Minister and it must be expunged from the proceedings. It is a very serious charge against the Hon. Chief Minister and it must be removed.

DR. H. V. HANDE : I do not know whether that is too strong a word. I withdraw that word. The hon. Member Thiru S. Kandappan said many words yesterday but they were not withdrawn by the hon. Member. If the word hurts anybody's feeling, I will withdraw that word.

ஆனால் அதே கண்ணியத்தை அவர்களும் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

This is how the hon. Members are kept under control by the Hon. Chief Minister.
இப்படித்தான் அவர்கள் காலத்தை ஓட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.
The Hon. Chief Minister is adopting such obnoxious and nefarious methods. otherwise, what is the reason for him to talk to them privately? I have heard many members telling that we are unfortunate that we are in the D.M.K. Why this sort of feeling? This is an important matter.

Finally, I would like to lay stress on wall-writing. The Hon. Chief Minister, Dr. M. Karunanithi is always my friend. He will always be my friend. Because he is my good friend, I want to say this. In the interest of my affectionate friendship with him and in his own interest I want to tell him that there is no point in his continuing in office. The public also exhibited their verdict in the recent Dindigul election. Out of every 10 people, 9 people

are against the present Government. That is the verdict of the Dindigul election, but still the ministry is clinging to power and the members are clinging to the party to extract certain favours from the Hon. Chief Minister. There is complete demoralisation in the services, in the administration and everywhere. Therefore, I ask the Hon. Chief Minister to immediately quit the office. If he has the guts, let him dissolve the Assembly in view of the extraordinary circumstances and situation that prevail to-day. I repeat what our Deputy Leader Thiru Mathialagan has said on the other day. If he has the guts, if he has any sense of self-respect and if he has a sense of duty, I am asking him to quit the office. I am not threatening him because he is my affectionate friend. I am asking him in affectionate terms to quit the office.

அவர்கள் அவர்களை காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காகத்தான் நான் இதை சொல்கிறேன்.

I am also asking him in his own interest to dissolve the Assembly and come forward to face the electorate because of the extra-ordinary situation that has arisen. Yesterday, my hon. friends, Thiru B. Venkatasami, Thiru K. T. K. Thangamani and to-day Thiru J. James, all spoke about the defects of the Karunanidhi Ministry. All the Opposition Parties are clear about one thing. The Karunanidhi Ministry is against labour, the Karunanidhi Ministry is against the interest of the students, it is against the interest of handloom weavers, this Government is against the interest of the unemployed people and above all, this Government is against the interest of its own employees N.G.G.Os. In view of all these, is it necessary that it should continue? Should it continue is a question?

My final point is this. Now the public is against this Government and many of the members of the Assembly are trying to extract a pound of flesh from the Hon. Chief Minister. The entire administration is demoralised. The entire Police force is demoralised. All are with the hope that the present Government will not continue. In his own interest, I not only request the Hon. Chief Minister to quit the office but also to dissolve the Assembly and seek fresh election if they have the guts to do so. In that you will be the loser and none of us.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, நண்பர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசும்பொழுது சுயமரியாதை இருந்தால், சுயமரியாதை இருந்தால் என்று கூறி எங்களை ராஜிநாமா செய்யச் சொன்னார்கள். நாங்கள் சுயமரியாதை இயக்கத்திலே இருந்து வளர்ந்தவர்கள்தான். பெரியார் ராமசாமி அவர்களுடைய அரவணைப்பிலே வளர்ந்தவர்கள் நாங்கள். அவர்கள் சேர்ந்திருக்கிற புதுக் கட்சியிலே இருக்கிறவர்களும் சுயமரியாதை இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்தான். நீங்கள்தான் அந்தக் கட்சியில் இப்பொழுது சேர்ந்துகொண்டு புதிதாக சுயமரியாதையைப் பற்றிப் பேசுகிறீர்கள். அவர்களுடைய பாணியிலேயே சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்கள் முன்பிருந்த சுதந்திராக் கட்சியினர் அவரை ராஜிநாமா செய்யச் சொல்கிறார்கள். அவருக்குச் சுயமரியாதை இருந்தால் அவர் அதை நிறைவேற்றட்டும்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: எனக்குச் சுயமரியாதை இருந்தால் ராஜிநாமா செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள் அவருக்கு நான் சொல்கிறேன். அவர்கள். முதலமைச்சர் கருணாநிதி அவர்கள். இப்பொழுது தி.மு.க.விலே இல்லை, இன்னும் அதிலே இருப்பதாக நம்பிக்கொண்டிருக்கிறார். நான் முன்னாலேயே ஓட்டு எண்ணிக்கையைப் பற்றி எல்லாம் சொன்னேன். அவர்கள் இப்பொழுது இருப்பது உயிரில்லாத கட்சி. தி.மு.க.விலே இருந்த உயிர் வெளியே வந்துவிட்டது. தி.மு.க. விலிருந்து உண்மையான உயிர் வெளியே வந்திருப்பதால் (மகளிர் மாடத்தில் இருந்து துண்டுப் பிரசுரங்கள் அவைக்குள் விழுந்தன) It isonly body which has no life. அதற்காகத் தான் நான் சொல்கிறேன், மதிப்பிற்குரிய கருணாநிதிக்கு சுயமரியாதை இருந்தால்—அவர் அந்தக் கட்சியிலே இல்லை, போனமாதிரிதான். அங்கேயுள்ள அத்தனை பேர்களும் கட்சி மாற வேண்டுமென்று எண்ணுகிறார்கள். தி.மு.க.வின் உயிர்நாடி மட்டுமல்ல. மற்ற எல்லாக் கொள்கைகளும் வெளியேவந்து அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே தான் இருக்கிறது.

[1973 ஆகஸ்ட் 8

It has only body but no life. He is no longer in the D.M.K. He has got only his henchmen and supporters. He has also defected because the voters have stopped supporting Mr. Karunanidhi ....

திரு. மு. சின்னசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்களே, இன்று இந்த மாமன்றத்தில் என்னுடைய மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசின்மீது கொண்டு வந்திருக்கின்ற நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை எதிர்த்து ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அதைச் சொல்வதற்கு முன்னால் எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு பேரவை உறுப்பினர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கொஞ்சம் உணர்ச்சிவசப்பட்டு, வழக்கம்போல் பேசியிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி முதலிலே எடுத்துக்கொண்டு, பிறகு பிரச்னைகளுக்கு வருவதற்கு ஆசைப்படுகிறேன். அவர்கள் திண்டுக்கல் தேர்தலைப்பற்றிக் கொஞ்சம் வேகமாகப் பேசினார்கள். திண்டுக்கல் தேர்தலில் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை வாக்காளர்கள் கொடுத்துவிட்டார்கள் என்று டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொல்வது எனக்கு வியப்பாகவும் விசித்திரமாகவும் இருக்கிறது. நானும் திண்டுக்கல் தேர்தல் நேரத்திலே 10 நாட்கள் அங்கே இருந்தேன். மதிப்பிற்குரிய டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும், திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் ஸ்தாபன காங்கிரசுக்கு ஓட்டுப்போட வேண்டுமென்று பேசினார்கள். அப்படி டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் எந்தக் கட்சிக்கு ஓட்டுப் போட வேண்டுமென்று சொன்னாரோ அந்தக் கட்சி வெற்றி வாய்ப்பை இழந்த பிறகு ஏதோ காரணத்தால், என்ன இரகசியமோ, என்ன காரணமோ எனக்குத் தெரியாது, இந்தக் கட்சிக்கு வந்து திண்டுக்கல் தேர்தல் பற்றிப் பேசியது எவ்வளவு அரசியல் நாகரிகம் உள்ளது என்பதை டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் உணர வேண்டுமென்று நண்பர் என்ற முறையில் விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்குக் காரணம், நான் இப்பொழுது பேசுவதற்கு முன்னால் ஒரு அசாதாரணமான பிரச்னை இங்கே ஏற்பட்டது. நான் இந்த மாமன்றத்தில் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1973 ஆகஸ்ட் 8] [திரு. மு. சின்னசாமி]

[illegible] அவர்களை நான் அதிகமாக பண்புள்ள [illegible] புத்தகத்தை எழுதியிருக்கிறார்கள். மதிப்பிற்குரிய அவர்கள் ஒரு புத்தகத்தை [illegible] திராவிடர்கள் நடத்தும் இராமாயணத்தை [illegible] எழுதியிருக்கிறார்கள். [illegible] என்னுடைய இந்தத் தலைக் கனத்தோடு [illegible] இந்திய தேசத்தை அடிக்கடி செலுத்த [illegible] நினைத்தால் அவன் வாழ்நாளில் வேண்டுமென்று [illegible] ஆரம்பத்திலே சொல்லி வெற்றிபெற முடியாது என்று என்னுடைய வார்த்தைகளை ஆரம்பிக்கிறேன்.

நான் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னால், என்னுடைய கோவை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் போராட்டத்தில் கலந்துகொண்டு சிறையிலே இருந்தவர்களை நேற்றே விடுதலை செய்து என்னுடைய [illegible] மதிப்பிற்கும் [illegible] இருக்கிறார்கள். அந்தப் [illegible] கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் பேசினார்கள். மரியாதைக்குரிய கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் தமிழகத்திலே ஒரு பொதுவாக நான் இங்கே 1973-ம் ஆண்டிலே [illegible] பார்க்கிறேன். மதிப்பிற்குரிய [illegible] 1948-ம் ஆண்டில் கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களும் நானும் [illegible] வேலூர் [illegible] சிறையில் [illegible] உள்ளத்தோடு சிறையில் [illegible] நேரமா [illegible] பின்னால் பழகியிருக்கிறோம். அவர் பட்டினி [illegible]. அவர்களுக்குப் பக்கத்தில் இருக்கிற திரு. எ. சுப்பிரமணியம் அவர்களும். அவர்களுக்குப் பின்னால் இருக்கிற திரு. ராமச்சந்திரன் அவர்களும் ஆக அந்தக் காலத்தில் சிறையிலே வாடிய நண்பர்களும் [illegible] பெருமையோடு [illegible] சேர்ந்தவர்கள் என்று பெருமையோடு கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அந்த கே. டி. கே. தங்கமணி வந்திருக்கிறது. [illegible] தெளிவுபடுத்தியாக வேண்டும் [illegible] இந்த நாட்டுக்குத் [illegible] கட்சியைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நான் கொள்கை ரீதியாக வருகிறேன். சாதாரண சின்னப் பிரச்னைக்கு, சாக்கடைப் பிரச்னைக்குப் போக விரும்பவில்லை. [illegible] கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் அந்த முழுப் பொறுப்பை திரு. கே. டி. கே.

ஏற்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கண்ணோட்டத்தில், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பார்வையில், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தூர நோக்கத்தில், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் லெனின் பாதையில், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சித்தாந்தத்தில் விவசாயிகள் என்றால் யார் என்ற கேள்விக்கு இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பதில் சொல்லியாக வேண்டும். மதிப்பிற்குரிய கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் மாமன்றத்திற்குப் பதில் சொல்லியாக வேண்டும். பழைய கோட்டை பட்டக்காரரிடத்திலே தமிழ்நாடு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் முடிவுக்கேற்ப எனது அருமை நண்பர் திரு. கே. டி. கே. ராஜு அவர்கள் அந்தப் பூமியை எடுக்கச் சென்றார். ஏன் பழைய கோட்டை பட்டக்காரரைத் தேர்ந்தெடுத்தது தமிழ்நாடு கம்யூனிஸ்ட் கட்சி? தமிழ்நாட்டில் 10,600 ஏக்கர்களுக்குச் சொந்தக்காரர், ஆயிரக் கணக்கான தொழிலாளர்களை அடித்துத் துன்புறுத்திய சண்டாளன், எனவேதான், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி என்னுடைய கொங்கு நாட்டில் பழைய கோட்டை பட்டக்காரரின் இடத்தை யுத்தகளமாகத் தேர்ந்தெடுத்தது. யாரைத் தளபதியாகத் தேர்ந்தெடுத்தது என்றால் தோழர் கே. டி. ராஜுவைத் தேர்ந்தெடுத்தது. என்னுடைய சிறையிலே 1948 ஆம் ஆண்டிலே இருந்த என் அருமைத் தோழரை சென்று வா கே. டி. ராஜுவே கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பாக, என்று பழைய கோட்டை பட்டக்காரரிடத்திலே, நிலப் பிரபுக்களின் தலைவரிடத்திலே போய் நிலத்தை எடு என்று தமிழ்நாடு கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆணையிட்டது.

நான் வேறு இயக்கத்திலே இருந்தாலும் அந்த ஆணைக்குத் தலை வணங்கினேன். 36 ஆண்டுக் காலமாக எந்த ஆசையை நான் நினைத்திருக்கிறேனோ அந்த ஆசை இந்த நாட்டிலே நிறைவேற வேண்டுமென்று நினைத்துக் கொண்டு, அந்த ஆசைக்காக மீண்டும் சாகத் தயாராக இருக்கிறேனோ அந்த ஆசை நிறைவேற தமிழ்நாடு கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆணையிட்டுவிட்டது. அதற்காக கே. டி. ராஜு போகிறார் என்று வாழ்த்தினேன். மரியாதை செய்தேன். அந்த பழைய கோட்டை பட்டக்காரரைச் சிறையிலே அடைக்க வேண்டுமென்று சொல்லும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, போர்க் குரல் எழுப்ப வேண்டுமென்று இருந்த கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள்

எப்படியோ, என்ன விதிவசத்தாலோ, அவர் நம்புகின்ற ஆண்டவனின் அருளாலோ அவருக்கு வக்காலத்து வாங்கும் தலைவிதி 1973-லே இந்த மாமன்றத்தில் வந்துவிட்டது என்று விசனப்படுகிறேன், கண்ணீர் வடிக்கிறேன். அவரோடு சிறையிலே இருந்து துன்பப்பட்ட சாதாரணத் தொண்டன் என்ற முறையிலே இதைச் சொல்கிறேனே தவிர, அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சியால் நான் சொல்லவில்லை. என்னுடைய இதயம் பேசுகிறது. ஏன் இப்படிப்பட்ட நிலை வந்துவிட்டது என்று பார்க்கிறேன். எங்கேயோ பிறந்து, எங்கேயோ வளர்ந்து இங்கே வந்து என்னுடைய தாய்த் திருநாட்டில் ஒரு படத்திற்கு 7 இலட்சம், 9 இலட்சம் என்று, அதில் 75,000 ஒயிட் மணி, எட்டே கால் இலட்சம் ப்ளாக் மணி என்று . . .

திரு. முனு ஆதி: பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார். எங்கேயோ இருந்து, எங்கேயோ பிறந்து, எங்கேயோ ஓடி வந்தவர்கள் இங்கே 7 இலட்சம், 9 இலட்சம் என்று ஒரு படத்திற்கு வாங்குவதாகவும், 75,000 ரூபாய் வெள்ளைப் பணமாகவும், மீதி கறுப்புப் பணமாகவும் வைத்திருப்பவர்கள் என்று சொல்வது நியாயம்தானா? அதற்கு அவர்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறார்களா? அதை நிரூபிக்கின்ற பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்கிறார்களா என்று கேட்கிறேன். இல்லாவிட்டால் பேசக் கூடாது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: வாங்கியவர்களே, பத்திரிகைக்காரர்களிடம் வாங்குவது உண்மைதான், வாங்குவதில் தவறில்லை, வேறு வழியில்லை என்று பத்திரிகை நிருபர்களிடத்தில் பேட்டி கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

திரு. முனு ஆதி: 7 இலட்சம், 9 இலட்சம் என்று ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: திரு. முனு ஆதி அவர்களை தங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சின்னசாமி அவர்கள் யாரைச் சொன்னதாகக் கருதுகிறீர்கள்?

திரு. முனு ஆதி : யாரைச் சொன்னார்கள் என்று அவர்கள் சொல்லட்டும், உறுப்பினர்கள், பேசுபவர்கள்தானே பொறுப்பேற்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர்கள் யாரைச் சொன்னார்கள் என்று கருதுகிறீர்கள் என்று சொன்னால் நல்லது.

திரு. முனு ஆதி : எங்கள் தலைவரைச் சொன்னார்கள். எங்கோ பிறந்து இங்கே நுழைந்து 9 இலட்சம், 7 இலட்சம் என்று ஒரு படத்திற்கு வாங்குவதாகவும், 75,000 வெள்ளைப் பணம் என்றும், மீதி கறுப்புப் பணம் என்றும் சொல்கிறார்கள். அவர் யார் என்று சொல்லச் சொல்லுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்கள் தலைவரை என்று ஏன் நீங்கள் கருதுகிறீர்கள்?

திரு. முனு ஆதி : வேறு யார் என்று சொல்லச் சொல்லுங்கள்; அதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டாமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : யாரையாவது குறிப்பிட்டுச் சொன்னால்தான் பிரிவிலேஜ் எழுப்பலாம்.

THIRU K. T. K. THANGAMANI : Sir, I want to make a submission. பொதுவாக இந்த மன்றத்திலே இதற்கு முன்னால் கூட இப்படியெல்லாம் பேசப்பட்டது. குல்லாய்க்காரர், வயது முதிர்ந்தவர் என்று இப்படி முறைகளிலே பேசுவதென்றால், நக்கலாகவும், குத்தலாகவும் ஒவ்வொருவருக்கும் பேசத் தெரியும். அப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்பட்டால், மேடையிலே பேசுவதைப் போல் பேசக்கூடாது. அப்படிப் பேசுவது என்றால் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு பேச வேண்டுமோ அப்படிப் பேச எங்களுக்கும் திறமையுண்டு, சாமர்த்தியம் உண்டு. இதில் என்ன ஏற்படுகிறது என்றால், நேரடியாக விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்வதற்குப் பதிலாக மறைமுகமாகவும், குத்தலாகவும் பேசினால் மற்றவர்களுக்கு, இங்கே உள்ளவர்களுக்குப் புரியாதா? இங்கேயிருப்பவர்கள்

எல்லாம் புரிந்தவர்கள்தானே? எனவே இந்த முறையிலே பேசுவது சரியல்ல. இந்த முறையிலேயே எல்லோரும் பேசுவதற்கு அனுமதி ஏற்பட்டால் விவரங்கள் வராது. மு.ப. 10-30

இதை டிஃபெண்ட் பண்ணுகிற நிலைமை ஏற்படுமானால் இது சரிதானா என்பதைத் தங்களிடமிருந்து அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : குல்லாய்க்காரர், கிழவன் என்றெல்லாம் சொல்லும் அளவுக்கு வந்தால் அனுமதிக்க மாட்டேன்.

திரு. முனு ஆதி : என்னுடைய ஒழுங்குப் பிரச்சினைக்கு சபாநாயகர் இன்னும் தீர்ப்புக் கொடுக்கவில்லை. 'உங்கள் தலைவரைச் சொல்லவில்லை' என்று அவர் ஒத்துக்கொள்ளட்டும். இல்லையென்றால் யாரைச் சொல்லுகிறார் என்று நேரடியாகச் சொல்லட்டும். இப்படிப்பட்ட கோழைத்தனமான பேச்சு தேவையில்லை. தைரியம் இருந்தால் நேரடியாகப் பேசட்டும். இப்படிப் பேசுவதை சபாநாயகர் அவர்கள் அனுமதிப்பதாக இருந்தால் நாளைக்கு நான் பேசும்போதும் அப்படிப் பேச முடியும். அப்போது நான் பேசும்போது நீங்கள் அனுமதிக்கவில்லையென்றால் அது நியாயமாக இருக்காது.

திரு. மு. சின்னசாமி : தலைவர் அவர்களே, நண்பர்கள் ஆத்திரப்படுகிறார்கள். இந்த நாட்டிலே வந்து கொள்ளையடிக்கிறார்கள், கோடீஸ்வரர்களாகிறார்கள் என்று நடப்பதை சாதாரணமாகச் சொன்னேன். எங்கோ பிறந்து இங்கே வந்து சர்க்காரை ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தமிழ்நாட்டில் பிறந்ததன் காரணமாக, தமிழ் மொழிப்பற்று காரணமாக, தாய்நாட்டின் மீது பற்று காரணமாகச் சொன்னேன்.

* * * ஆகவே . . .

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : * * என்று சொல்லுவது சரியா? இதுதான் முறையா? இந்த முறையில்தான் எல்லோரும் பேசவேண்டுமென்று ஸாங்க்ஷன் கொடுப்பதாக இருந்தால் எங்களுக்கும் நல்லதுதான். அதே முறையில் நாங்களும் பேசுவோம்.

---

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : திரு. சின்னசாமி அவர்கள் * * * என்று சொன்ன வார்த்தைகளை அவை நடவடிக்கையிலிருந்து எடுத்து விட வேண்டுமென்று ஆணையிடுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : [* * *] என்று சொன்ன வார்த்தைகளை அவை நடவடிக்கைக் குறிப்புகளிலிருந்து நீக்கி விடுமாறு ஆணையிடுகிறேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : எங்கோ பிறந்து, எங்கோ வளர்ந்து இங்கே தலைமை தாங்க வந்திருக்கிறார் என்று சொல்லுவது யாரை ? இதுபற்றி சபாநாயகர் அறிந்து எங்களுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும். பெயரைச் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சில நேரங்களில் பொதுவான குற்றச்சாட்டுகளாகக் கூறலாம். • அப்போது யாரைப் பற்றிக் குற்றச்சாட்டுச் சொல்கிறார் என்று கேட்க முடியாது.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : எல்லாவற்றிலும் இல்லாவிட்டாலும் முக்கியமானவற்றில் கேட்கக்கூடாதா ?

திரு. க. சுப்பு : திரு. சின்னசாமி அவர்கள், தமிழகத்தில் கள்ள நோட்டு அடிப்பவர்கள், கள்ள மார்க்கட்காரர்கள், சூதாடுகின்றவர்கள், கள்ளப் பணம் சம்பாதிக்கின்றவர்கள் நிறைந்துவிட்டார்கள் என்று பேசுகின்றார்கள். அதுவே இந்த நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்திற்கு அஸ்திவாரமாக இருக்கிறது.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Sir, on a point of order. I was born in Kerala. I have been here in Tamil Nadu for 12 years. The people have elected me five times to the Corporation of Madras. They have also elected me to this Assembly last time . . .

எங்கோ பிறந்து, எங்கோ வளர்ந்து இங்கே வந்திருக்கிறார்கள் என்றால் தேர்ந்தெடுத்த ஒரு லட்சம் பேரும் 'இடியட்சா'? Am I not representing them ? I think this should be withdrawn because it is a direct insinuation against me.

---

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எங்கோ பிறந்து எங்கோ வளர்ந்து இங்கே வந்திருக்கிறார் என்று சொல்லுவதில் குற்றம் இல்லை. தவறு செய்தார் என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில்தான் பாதிக்கும்.

திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் : அவர் சொன்னது தவறு. I am a citizen of India according to the Constitution and you should protect me.

திரு. க. சுப்பு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசியல் சட்டம் வழங்கியிருக்கும் உரிமை இந்தியாவில் எந்தப் பகுதியில் பிறந்திருந்தாலும் யார் வேண்டுமானாலும் எங்கும் போக முடியும், வாழ முடியும், தலைமை தாங்க முடியும். அரசியல் சட்ட விதிகளுக்குப் புறம்பாக, அவையின் கண்ணியத்தைக் குறைக்கின்ற அளவுக்கு ஒரு உறுப்பினர் இங்கு 'எங்கோ பிறந்து எங்கோ வளர்ந்து இங்கு வந்து தவறு செய்கிறார்' என்ற முறையில் பேசுவது சரியா? அப்படியானால் இங்கு இருப்பவர்கள் மட்டும் தவறு செய்வதற்கு உரிமை படைத்தவர்களா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த பாயிண்டுக்கு முதலிலேயே தீர்ப்புச் சொல்லிவிட்டேன்.

THIRU K. SUPPU : Sir. I am on a point of Order and let me finish my point of Order.

ஆகையால் அவையின் கண்ணியத்தைக் குறைப்பது மாத்திரமல்ல, அரசியல் சட்ட முறைகளுக்குப் புறம்பாகவும் பதப் பிரயோகங்கள் கையாளப்பட்டிருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட முறைகேடான போக்குக்கு இப்போதாவது முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : முதலிலேயே தீர்ப்பு வழங்கி இருக்கிறேன். 'எங்கோ பிறந்து, எங்கோ வளர்ந்து, எங்கோ வந்து' என்பதிலே தவறு இல்லை. இங்கு வருவதிலே தவறு இல்லை. இங்கு வரலாம். அவர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. இங்கு வந்து தவறு செய்கிறார் என்ற பகுதி . . .

திரு. க. சுப்பு : தங்கள் தீர்ப்பே தப்பு. நாங்கள் சொல்வதே தவறு. . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சுப்பு நீங்கள் உட்காருங்கள்.

(திரு. சுப்பு, திரு. துரைமுருகன், திரு. அழகர்சாமி, திரு. முனு ஆதி, திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் மற்றும் சில உறுப்பினர்கள் எழுந்து நின்று கொண்டே ஒருவருக்கொருவர் உரத்த குரலில் பேசிக் கொண்டனர். சிலர் உட்கார்ந்தபடியே குரல் கொடுத்தனர்—கூச்சல்—குழப்பம்)

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, நான் ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக் கொள்வேன். ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் அமைதியாக இல்லாவிட்டால் நாங்கள் வேண்டுமானால் வெளியேறிவிடுகிறோம். அதைத் தவிர வேறு வழி இல்லை. என்னதான் எதிர்க்கட்சியினர் வேகமாகப் பேசினாலும் இரு தரப்பிலிருந்தும் வேகமாகப் பேசி அமளி உண்டாக்குவதால் 'தமிழ்நாடு சட்டமன்றம் ஒவ்வொரு நாளும் அமளியோடு நடைபெற்றது என்ற அவப்பெயருக்கு தமிழ்நாடு ஆளாக வேண்டாம்' என்ற நிலையில் ஆளும் கட்சித் தலைவர்களும், நானும், அவை முன்னவரும் இங்கிருந்து வெளியேறுவதைத் தவிர வேறு வழி இல்லை.

நண்பர் சுப்பு அவர்கள் ஒரு பிரச்சினையை எழுப்பினார்கள். 'எங்கோ பிறந்து, எங்கோ வளர்ந்து, இங்கு வந்து கள்ள மார்க்கட் போன்றவைகளில் ஈடுபடுகிறார்கள்' என்று சொன்னது இங்குள்ள உறுப்பினர்களைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. பொதுவாக நாட்டிலே இருப்பவர்கள் கள்ள மார்க்கட் போன்றவைகளில் ஈடுபடுகிறார்கள் என்ற முறையில் சொன்னதுதான் அது.

இங்கு உறுப்பினர்களாக இருக்கக்கூடியவர்களைப் பற்றிச் சொல்லியிருந்தால் எடுத்துக் காட்ட வேண்டியதுதான்.

திரு. க. சுப்பு : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களே நடுவில் எழுந்து ஒரு படத்திற்கு எவ்வளவு வாங்குகிறார்கள் என்பது பற்றி அவர்கள் பத்திரிகைக்கே ஸ்டேட்மெண்ட் விட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். பெயரைச் சொல்லாமல் இந்த அளவுக்குக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படிப் பேசுவதெல்லாம் நடவடிக்கைக் குறிப்பில் இருப்பது சரியா? நாம் மரபை

உருவாக்க வேண்டும். மரபைக் காப்பாற்ற வேண்டும். சபாநாயகர் அவர்கள் அந்த வகையில் முனைந்து உறுதியோடு நடந்து கொள்வது நல்லது.

திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் : ஆடு மாடு மேய்த்துக் கொண்டிருந்தவர்கள் தலைமை வகிக்க வந்து விட்டார்கள் என்று பேசுவது சரியா என்று சபாநாயகரைப் பார்த்துக் கேட்காமல் சபையில் யாரைப் போய்க் கேட்பது?

திரு. கே. கந்தசாமி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார். ஆரியர்கள் முதல் முதலில் இந்தியாவுக்குள் நுழைந்தபோது ஆடு மாடுகளை மேய்த்துக் கொண்டு வந்தார்கள் (கூச்சல்—குழப்பம்)

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : I do not need that **explanation.**

திரு. கே. கந்தசாமி : இந்தியச் சரித்திரத்தைக் கண்ணுற்றுப் பார்க்கிறபோது இந்தியாவை அடைவதற்கு வந்தவர்களும் குறிப்பாக ஆரியர்களும் ஆடு மாடுகள் மேய்க்க வந்ததாகவும். (கூச்சலும் குழப்பமும்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கந்தசாமி, நீங்கள் உட்காருங்கள். திரு. சுப்பு அவர்கள் ஒரு பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்பினார்கள். அவர்கள் எழுப்பியது. இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டப்படி எங்கு பிறந்தாலும் எங்கு வளர்ந்தாலும் இந்திய நாட்டில் வாழ உரிமை இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதை யாரும் மறுக்கவில்லை. எந்தவிதமான மறுப்பும் இல்லை. திரு. சின்னசாமி சொன்னதில் எங்கேயோ பிறந்து. எங்கேயோ வளர்ந்து என்பதில் அதாவது தவறு இல்லை. இங்கே வந்து தவறு செய்தார்கள் என்பது. இங்கே இருக்கிறவர்கள் தவறு செய்தாலும் வெளியே இருந்து வந்து தவறு செய்தாலும், தவறுதான். அந்தப் பகுதிதான் தவறு. வெளியே இருந்து வருகிறவர்கள் இங்கே வாழக் கூடாது என்பதோ இருக்கக் கூடாது என்பதோ பொருள் அல்ல. அந்த உரிமையை யாரும் மறுக்கவில்லை. ஆகவே. அதில் எந்தவிதமான பாயின்ட் ஆப் ஆர்டரும் இல்லை.

திரு. முனு ஆதி : ஒரு படத்திற்கு ஏழு லட்சம், ஒன்பது லட்சம் என்று சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இதை நாமல்ல, பார்லிமென்டில் கூடச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சினிமா நடிகர்கள் எல்லோரும் அப்படித்தான் வாங்குகிறார்கள். அதை சினிமா நடிகர்களே ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. முனு ஆதி : அவர்கள் ஏழு லட்சம், ஒன்பது லட்சம் ரூபாய் கள்ளப் பணம் என்று சொன்னது நியாயமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் பேசுவதற்கு என் அனுமதி இல்லை.

திரு. முனு ஆதி : நான் உட்காருவதாக இல்லை.

திரு. மு. சின்னசாமி : எனது தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க இந்தச் சூடான பிரச்னைக்கு இத்துடன் முற்றுப்புள்ளி வைத்து அடுத்த பிரச்னைக்கு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : திரு. முனு ஆதி திரும்பத் திரும்பக் கேட்பது, ரூ. 75,000 வெள்ளைப் பணம்; ஏழு லட்சம் அல்லது எட்டு லட்சம் ரூபாய் கள்ளப் பணம் வாங்குகிறார்கள் என்று சின்னசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள். . .

திரு. முனு ஆதி : யாரை? அவர்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : யாரை, வாங்குகிறவர்களை. நான் பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறேன். (ஆரவாரம்.)

திரு. மு. சின்னசாமி : அடுத்து, மதிப்பிற்குரிய கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் நேற்றைய தினம் விலைவாசி உயர்வைப் பற்றி அதிகமாகப் பேசினார்கள். 1948-ம் ஆண்டு நான் சிறையில் இருந்தபோது 'டுடே இந்தியா' என்ற புத்தகத்தைப் படித்தேன். அது சர்வதேச கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மூளை என்று கருதக்கூடிய ரெஜினி பாம் டேட் எழுதிய புத்தகம். விலைவாசி உயர்வுக்கு ஒரு காரணம், சர்க்கார் தன்னிடம் உள்ள தங்கத்தின் அடிப்படையை வைத்து அதற்கு மேலாக ஒரு முக மதிப்பு

வைத்து இவ்வளவு நோட்டுகள் என்று அச்சடிக்கிறார்கள். அச்சடிக்கும் நோட்டுக்களின் மதிப்பை வைத்து விலைவாசி ஏறும் என்று அவர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். நான் ஒன்று கேட்கிறேன். மைய அரசு எவ்வளவு நோட்டுகள் அச்சடித்து எவ்வளவு மடங்கு விலை ஏறியிருக்கிறது என்பதை அரசியல் நுணுக்கம் தெரிந்த மதிப்பிற்குரிய கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் அறிவார்கள். அவர்கள் அந்தப் பிரச்னையை அணுகாமல் கழகத்தின் மீது சேற்றை வாரி பூச ஆசைப்படுகிறார்கள். அது சரியான முறை அல்ல. அடுத்து, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் மீது ஒரு பெரிய குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் மற்ற அரசியல் கட்சிகளுக்கும் இருக்கிற வித்தியாசத்திலே ஒன்று அடிப்படைக் கருத்தில் வேறுபாடு உண்டு. அரசியல் பிரச்னை, பொருளாதாரப் பிரச்னை இத்தனைக்கும் மேலாக அடித்தளம், ஆணிவேர் சமுதாயப் பிரச்னையாகும். சமுதாயப் பிரச்னை என்றால் தமிழகத்தில் ஜாதியை ஒழிக்க வேண்டும் என்பதை மூலப் பொருளாக, மையப் பொருளாக வைத்து துவக்கப்பட்ட, வளர்க்கப்பட்ட இயக்கமாகும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம். மைலாப்பூர் கோவிலில், திருச்செந்தூர் முருகன் கோவிலில், பழனி ஆண்டவன் கோவில் * * * போகலாம் என்ற சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தோம். இங்கு எங்கேயோ இருந்த சில அதிகாரிகள் சேர்ந்த கூட்டம் அதை எதிர்த்து கோர்ட்டுக்குப் போயிற்று.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : * * * என்று சட்டசபையில் சட்டத்திற்குப் புறம்பான வார்த்தைகளை உபயோகித்ததற்கு அவர் மேல் நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். அவர்களை கோவில்களுக்குள்ளே அழைத்துச் சென்றது திராவிட முன்னேற்றக் கழகமா அல்லது காந்தி மகானா என்று சொல்ல வேண்டும்.

திரு. எஸ். வடிவேல் : வெளியே அப்படிச் சொன்னால் இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டப்படி தண்டிக்கப்படுவார்கள். மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் * * * என்று சொல்வது எங்களை

---

* * * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

அவமதிக்கும் முறையில் பேசுவதாகும் என்று தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதை அவர்கள் வாபஸ் பெற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அந்த இரண்டு வார்த்தைகளையும் நிகழ்ச்சிக் குறிப்பிலிருந்து எடுத்து விடும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவற்றை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்குகிறேன்.

திரு. மு. சின்னசாமி : அதற்கான சட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததற்காக மேல் ஜாதிக்காரர்கள், மேட்டுக்குடி மக்கள் எல்லாம் எங்கள் மீது ஆத்திரப்படுகிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் மீது யார் யார் ஆத்திரப்படுகிறார்கள் என்றால் சமுதாயத்தில் உள்ள மேட்டுக்குடி மக்கள், நிலச் சுவாந்தார்கள், முதலாளித்துவ சக்திகள் அத்தனை பேர்களும் ஒன்று சேர்ந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை எதிர்ப்பதற்கு சோஷலிஸம் என்ற பெயரால் இயங்குகிற சக்திகள் அத்தனையும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை சந்திக்க ஆசைப்படுகிறார்கள்.

அ.தி.மு.க. தலைவர் திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் திண்டுக்கல் தேர்தல் முடிந்து டெல்லிக்குச் சென்று மாண்புமிகு பிரதமர் அவர்களைச் சந்தித்து, உங்கள் கட்சிக்கு நிச்சயமாக செல்வாக்கு இருக்கிறது ; கவலைப்பட வேண்டாம் என்று வாழ்த்து சொல்லி ஆசி வாங்கிய பிறகு மேல் நாடு சென்றிருக்கிறார்கள். எனவே அவர்களுக்கும் கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களுக்கும் இடையே இருக்கிற காதலுக்கு அரசியல் காரணம் அல்ல. உண்மையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஒரு ஸயன்டிபிக் சோஷலிஸ்ட் பார்ட்டி. ஆகவே திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும், இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும், மார்க்ஸிஸ கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும், தமிழ்நாடு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் ஒரு அணியில் இருந்து வேலை செய்வதுதான் அரசியலில் நியாயமான தூரத்துப் பார்வை என்பதை மட்டும் எடுத்துச் சொல்லி, விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

3. அறிவிப்பு

ஜகதீஸ்வரி என்ற பெண் மகளிர் மாடத்திலிருந்து பேரவைக்குள் துண்டறிக்கைகளை வீசியெறிந்தது குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. ஜகதீஸ்வரி என்ற பெண் பார்வையாளர்கள் மாடத்திலிருந்து அச்சடித்த அறிக்கைகளை மன்றத்திற்குள் வீசியெறிந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இப்போது கைது செய்யப் பட்டிருக்கிறார்கள். இது இந்த அவையின் உரிமையை மீறிய நிகழ்ச்சியாகும் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு, இதுபற்றி பேரவை முன்னவர் அவர்கள் ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வருவார்கள் என அறிவிக்கின்றேன்.

4. அரசினர் தீர்மானம்.

பேரவைக்குள் துண்டறிக்கைகளை மகளிர் மாடத்திலிருந்து வீசியெறிந்த ஜகதீஸ்வரிக்கு சிறைத் தண்டனை விதிப்பது குறித்து

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்காணும் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

"இன்று 10.30 மணி அளவில் சட்டப் பேரவை பார்வையாளர்களுக்குள்ள மகளிர் மாடத்திலிருந்து ஜகதீஸ்வரி என்ற நபர் கோஷங்களைக் கூறிக்கொண்டு துண்டறிக்கைகளைச் சட்டப் பேரவைக்குள் வீசியெறிந்தார். இது இப்பேரவையை அவமதிக்கும் பெருங்குற்றமாகும். அவரை உடனே பிடித்து வைக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த நபருக்கு பதினைந்து நாட்கள் சிறைத் தண்டனை விதித்து சென்னை மத்திய சிறைக்கு அனுப்புமாறு இப்பேரவை தீர்மானிக்கிறது".

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இந்தப் பிரச்னையை உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்பலாம். உரிமைக் குழு யோசித்துப் பார்த்து தண்டனை கொடுக்கலாம். என் உடனடியாக ஒரு பெண்ணுக்கு இரண்டு வாரங்கள் சிறைத் தண்டனை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவையில் தீர்மானம் கொண்டு வந்திருப்பதால் உரிமைக் குழுவிற்கு விடவேண்டிய தேவையில்லை. இது அவையின் உரிமையை மீறிய குற்றமாகும். எனவே இதை உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்ப வேண்டிய தேவையில்லை.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : இந்தக் குற்றத்தை அந்தப் பெண்மணிதான் செய்ததா அல்லது இதற்குப் பின்னால் வேறு யாராவது இருக்கிறார்களா என்பதை முழு விசாரணை செய்து அதற்கப்புறம் தண்டிப்பது சரியாகயிருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதை அவை விசாரிக்க முடியாது. குற்றம் செய்தவர்கள்மீதுதான் நடவடிக்கை எடுக்க முடியும்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

Dr. H. V. HANDE : Mr. Speaker, Sir, there is a motion before the House . . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு விட்டது.

(2) அமைச்சரவையின்மீது நம்பிக்கையின்மையைத் தெரிவிக்கும் தீர்மானமும், அமைச்சரவையின் தனி ஒரு கொள்கையைக் கண்டிக்கும் தீர்மானமும்—தொடர்ச்சி.

திரு. கே. கந்தசாமி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, நேற்று ஆரம்பிக்கப்பட்ட நம்பிக்கையின்மைத் தீர்மானத்தின்மீது விவாதம் இன்று தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வெங்கடசாமி அவர்கள் இந்த அரசின் மீது நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதை எதிர்த்து பார்வர்ட் கட்சியின் சார்பாக இந்த அரசின் மீது முழு நம்பிக்கை மக்களுக்கு இருக்கிறது, இந்த அவை மீது நம்பிக்கை இருக்கிறது என்ற கருத்தைத் தெரிவிக்கும் பாணியில் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

அவர்கள் கூறிய குற்றச்சாட்டுகள், இந்த நாட்டில் அமைதி இல்லை, ஒழுங்கு இல்லை, மக்கள் இந்த அரசின் மீது நம்பிக்கை இழந்து விட்டார்கள் என்பதாகும். ஏதோ பூச்சாண்டி காட்டுவது போல் 'மர்மப் பேழை' என்று சொல்லி அதன் மூலம் இந்த அரசின் மீது ஊழல் மலிந்து இருக்கிறது என்று சொல்லி, இந்த அரசின் மீது மக்கள் நம்பிக்கை இழந்து விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் கூறிய பல புகார்களுக்கும் சவால் ஆதாரப்பூர்வமாக சட்டமன்றத்திலும், வெளியேயும் சவால் கொடுக்கும் வகையில் பதில் அளித்தார்கள். அப்படியிருந்த போதிலும், அதையும் ஒரு குற்றமாகக் காட்டி இன்று இந்த நாட்டில் விலைவாசிகள் ஏறுமுகமாக இருக்கிறது, விலைவாசி உயர்வு மக்களுக்கு மிகவும் தொல்லை தருகிறது, வேலையில்லாத் திண்டாட்டம், இன்னும் பல போலீசார் அடக்குமுறை போன்றவையெல்லாம் உதாரணம் காட்டி பெரியகுப்பம் சம்பவங்களையெல்லாம் சுட்டிக்காட்டி, அரசின் மதுவிலக்குக் கொள்கையைக் கண்டித்து, இந்த அரசின் மீது நம்பிக்கையில்லை என்று இப்போது தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இத்தனை காரியங்களுக்கும் அவர்கள் காட்டிய காரணங்கள் ஆதாரம் அற்றவை. உண்மை நிலைக்கும் அதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்பதை இந்த நாட்டு மக்களும், இந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் நல்ல வகையில் புரிந்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த நாட்டிலே சட்டம் ஒழுங்கு கெட்டுவிட்டது என்று சொல்வதற்கு ஆதாரம் இல்லை. ஆந்திரா போன்ற இடங்களில் பல விதமான துப்பாக்கிச் சூடுகள் அடிக்கடி நிகழ்ந்தவண்ணம் இருக்கின்றன. இங்கே எவ்வளவோ ஆத்திரமூட்டக் கூடிய சம்பவங்கள் நடைபெற்றபோதிலும், அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி அதை அடக்க முடிந்தபோதிலும், விவசாயப் போராட்டங்கள் நடத்தக்கூடிய காலத்தில் மிகவும் பொறுப்புணர்ச்சியோடு, மனிதாபிமானத்தோடு அந்தப் பிரச்னையை நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அணுகுகிறார்கள். அப்படி அமைதியாக, அன்போடு நடந்து கொண்டதை நாம் காணுகிறபோது நாம் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தோம்.

நாம் இன்றுதான் ஜனங்கள் மத்தியில் போலீஸ் அதிகாரத்தைக் காட்டுவது இல்லை. கடந்த 20 ஆண்டு காலத்தில் எப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் நடைபெற்று இருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். மாண்புமிகு பெரியவர் பக்தவத்சலம் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது, 1965-ம் ஆண்டில் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் நடந்தது. அந்தப் போராட்ட காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் ரத்த வெள்ளம் ஓடியது. மாணவர்களை எல்லாம் இரக்கம் இல்லாமல் காக்கை குருவிகளைச் சுடுவதுபோல் சுட்டுத் தள்ளினார்கள். போலீசார்மீது வண்டியை ஏற்றி பெட்ரோல் ஊற்றிக் கொளுத்தினார்கள். அப்படிப்பட்ட அடக்குமுறையெல்லாம் நடைபெற்று இருக்கிறது.

நம்முடைய நண்பர் ராஜாங்கம், பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்தவர்—இப்போது அவர் இங்கு இல்லை—அவர் கூடலூரில் அமைதியை நிலைநாட்டுவதற்காக போலீசாருக்கு உதவச் சென்ற போது அவரையும் கைது செய்து 1-வது எதிரியாகப் போட்டு விட்டார்கள். அவரை அன்-லா புல் கஸ்டடியில் வைத்திருந்தார்கள். நான் கூட அப்போது சென்று அவரைப் பார்த்து வந்தேன். அவரை இரவு 1 மணிக்கு மேல் 3 மணிக்குள் சுட்டுத் தள்ளிவிட வேண்டுமென்று திட்டம் போட்டிருந்தார்கள். அங்கேயிருந்த மக்கள் எழுப்பிய கூச்சலின் காரணமாக அவரை உள்ளே தள்ளி சித்திரவதை செய்தார்கள். ஆயிரக்கணக்கான அப்பாவி மக்கள் மீது கேஸ் போட்டார்கள்.

அத்தனை கொடுமைகளைப் பார்த்தோம். இத்தனைக்கும் சிகரம் வைத்தாற்போல் 1957-ல் முதுகுளத்தூர் சம்பவம். இந்த மன்றத்தில் அது குறித்து பல முறை பேசப்பட்டிருக்கிறது என்ற காரணத்தால் கூறுகிறேன். உலகத்தில் எங்குமே நடக்காத கொடுமை அது. பட்டப்பகலில் வெட்ட வெளியில் கண்ணை, கையைக் கட்டிவிட்டு ஒரு அநாகரீகமான முறையில் மக்களை சுட்டுத் தள்ளினார்கள். அப்படிப்பட்ட முறையிலா இன்றைய தினம் ஆட்சி நடத்துகிறார்கள்? இன்று எவ்வளவு கொடூரமான, கொந்தளிப்பான சூழ்நிலை இருந்தாலும், கலைஞர் அரசு போலீசாருக்கு ஒரு ரகசியமான உத்தரவு போட்டு இருக்கிறது. துப்பாக்கியால் சுடக்கூடாது. மிகவும் அத்தியாவசியமாக இருந்தால் கூட பெரிய அதிகாரிகளை வைத்துக்கொண்டுதான்

சமாளிக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறது. அதற்காக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கருணாநிதி அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

உண்மையிலேயே நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள்தான் மிகவும் ஜனநாயகப் பண்பாட்டைக் கடைபிடித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஒரு உதாரணத்திற்கு சொல்கிறேன். திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது மதுரைக்கு வந்திருந்தார்கள். அவரை வக்கீல்கள் சங்கத்தின் சார்பாகச் சந்திக்கச் சென்றிருந்தோம். மதுரையில் இருக்கும் நீதிஸ்தலம் மிகவும் அபாயகரமான சூழ்நிலையில் இருக்கிறது. அங்கே ஜனங்கள் வந்து போகும் இடம். ஆகவே, புதிய நீதி ஸ்தலத்தை கட்டித் தரவேண்டுமென்று வேண்டுகோள் விடுப்பதற்காக வக்கீல்கள் சங்கத்தின்சார்பாக நாங்கள்—சில பிரதிநிதிகள் சென்றிருந்தோம். அவர்கள் சுற்றுலா மாளிகையில் இருந்தார்கள். பேட்டி காண்பதற்காக அவருக்குத் தகவல் அனுப்பி இருந்தோம். அவர் அதற்கு என்ன பதில் அனுப்பினார் தெரியுமா—அதற்காக அவர்கள் வாய்க்கு சர்க்கரை போட வேண்டும்—மதுரை இராமநாதபுரம் வக்கீல்கள் சங்கத்தினர் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தின்போது அரசாங்கத்தை ஆதரிக்கவில்லை. அதற்குப் பதிலாக நாங்கள் செய்தது தவறு; ராஜிநாமா செய்ய வேண்டுமென்று தீர்மானம் நிறைவேற்றினீர்கள். ஆகவே உங்களுக்கு நான் இன்டர்வியூ கொடுக்க மறுக்கிறேன். உங்களுடைய கோரிக்கையை நீங்கள் விரும்புகிற அரசு வருகிற போது நிறைவேற்றித் தருவார்கள் என்று சொல்லிவிட்டார். நாங்கள் விரும்பிய அரசும் வந்தது. இப்போது புதிதாக அங்கே நீதிஸ்தலமும் கட்டியாகிவிட்டது. அப்படிப்பட்ட முதலமைச்சரவர்களையெல்லாம் தமிழகம் கண்டிருக்கிறது.

ஆனால், இன்றைக்கு இருக்கும் முதலமைச்சர் எப்படி நடந்து கொள்கிறார் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். விவசாயத் தலைவர்கள் சிலர் சிறையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், அவர்களை விடுதலை செய்ய வேண்டும், அப்போதுதான் பிரச்னையைப் பேசித் தீர்ப்பது எளிதாக இருக்கும் என்று இங்கே வேண்டுகோள் விடுத்த நேரத்தில், அதை உடனடியாக ஏற்றுக்கொண்டார்கள். இப்படி நியாயப்பூர்வமான கோரிக்கைகளை எழுப்பும்போது அதை

மனிதாபிமான உணர்ச்சியோடு ஏற்றுக்கொள்கிற முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்களை இந்த நாடு பாராட்டுகிறது. நானும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திண்டுக்கல்லைப் பற்றி மிகப் பிரமாதமாகப் பேசினார்கள். பூ இல்லாத ஊருக்கு இலுப்பைப்பூச் சர்க்கரை என்பார்கள். அதுபோல் புதிதாக ஆரம்பித்து இருக்கும் கட்சிக்கு ஒரு நம்பிக்கை தரும் வாய்ப்பாக அது அமைந்து இருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: பூ இல்லாத ஊருக்கு இலுப்பைப்பூச் சர்க்கரை என்று சொல்கிறார். சர்க்கரை இல்லாத ஊருக்கு இலுப்பைப்பூச் சர்க்கரை . . .

திரு. கு. காமாட்சி: நீங்கள் சொன்னது கூட தவறு. ஆலையில்லா ஊருக்கு இலுப்பைப்பூச் சர்க்கரை'.

திரு. கே. கந்தசாமி: திருத்திக்கொள்கிறேன். நன்றி. ஜனநாயக நாட்டில் வெற்றி தோல்வி என்பது சர்வ சாதாரணமாக உள்ள ஒன்று. அது மாறிமாறி வருவது இயல்பு. 1967-ல் நடைபெற்ற தேர்தலில் நாடு முழுவதும் பெருத்த மெஜாரிட்டியோடு வந்த கட்சிகள், 1971-ல் படுதோல்வி அடைந்து இருக்கின்றன. 1971-ல் சில மாநிலங்களில் ஆட்சிக்கு வந்த இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சி சில மாதங்களுக்குள்ளேயே தன்னுடைய நிலையை இழந்து இருப்பதை மறந்து விடக் கூடாது. அதோடு அரசியல் ரீதியில் தமிழ்நாட்டில் செல்வாக்கை 1967-ல் இழந்து விட்ட காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர் காமராஜர் பிறகு நடைபெற்ற இடைத் தேர்தலில் வெற்றி பெற்றார். ஆகவே தேர்தலில் வெற்றி பெறுவதும் தோல்வியடைவதும் நிரந்தரமான ஒன்றல்ல.' இதை நான் சொல்வதற்குக் காரணம் வெற்றி ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் ஏற்பட்டால் அது நிரந்தரமான வெற்றி என்று பொருள் கொள்ளக் கூடாது என்பதற்காகத்தான்.

ம.ப. 11-00 டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இங்கே பேசுகிறபோது மிக ஆவேசமாகப் பேசினார்கள். ஆதாரத்தோடு பேசுகிறேன். செல்ஃப்-ரெஸ்பெக்ட் இருந்தால் ராஜினாமா செய்யுங்கள் என்று முதலமைச்சர் அவர்களைக் குறிப்பிட்டே பலமுறை சொன்னார்கள். செல்ஃப் ரெஸ்பெக்ட் என்ன என்பதை அவர்கள் பதில் மூலமாக

விளக்கிவிட்டார்கள். அந்த அளவுக்கு ஆத்திரப்பட வேண்டியதில்லை. இன்னும் வரப்போகிற கால மாற்றத்தில் மக்களுடைய மன நிலைமைகளைப் பொறுத்துத்தான் வருகிற தேர்தல்களின் முடிவுகள் இருக்குமே ஒழிய, அதை விட்டுவிட்டு, ஏதோ திண்டுக்கல்லில் வெற்றி பெற்றுவிட்டால் அந்த ஒன்றை வைத்துக்கொண்டு 'நாங்கள் எல்லாம் வெற்றி வீரர்கள், மற்றவர்களெல்லாம் கோழைகள், மக்களுடைய நம்பிக்கைக்கு பாத்திரமாகாதவர்கள் என்று கூறுவது அரசியல் விவேகமாகாது என்பதைக் கூறி, இந்த விஷயத்தை இத்தோடு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மர்மப் பேழையைப் பொறுத்த அளவிலே ஒன்றுமே இல்லாத ஒன்றை பெரிதுபடுத்திப் பேச வேண்டிய அவசியமில்லை என்ற நிலையில் அதையும் விட்டுவிடுகிறேன்.

அடுத்தாற்போல் 'ஸோரிங் பிரைஸஸ்' விலைவாசி உயர்வைப் பற்றி திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் மிகத் தெளிவாகவும் தீவிரமாகவும் பேசினார்கள். அவர்கள் தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசும்பொழுது சொன்னார்கள். நான் ஒன்றைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நேற்று பேசுகிறபொழுது மாண்புமிகு கந்தப்பன் அவர்கள் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். மத்திய அரசு தான் அதற்குப் பொறுப்பு என்ற விவரத்தைச் சொன்னார்கள். அதற்கு ஆதாரமாக மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தங்களுடைய அனுமதியின் பேரில் இன்றைய இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிற ஒரு செய்தியைப் படித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

Black money in circulation far in excess of given figures என்ற தலைப்பின் கீழே 7-வது பக்கத்தில் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையிலே வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் பல கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் D. D. Puri (Congress) warned Government that the present rise will eat us alive, if no acceptable solution was found to this problem. In his view, black money was exerting a colossal

' pressure on the economy. Mr. Puri said that as long as the present system of financing election continued, the menace of black money would not be curbed. '

என்ற விவரத்தை அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பிளாக் மணி, கறுப்புப் பணம் கட்டுப்படுத்த முடியாத அளவுக்கு இந்த நாட்டில் நடமாடுகிறது, சுழலுகிறது. பொருளாதார நிலை சம்பந்தமாக அவர்கள் தீட்டியிருக்கிற திட்டங்களிலுைல் இப்பொழுது கட்டுப்படுத்த முடியாத அளவுக்கு விலைவாசி உயர்வு ஏற்பட்டுவிட்டது என்ற நிலையை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே திரு. பகவதி பேசியிருக்கிறார்கள். அதுவும் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. . .

திரு. க. சுப்பு : ஆன் எ பாயிண்டு ஆஃப் ஆர்டர். ஒருவர் பேசும்பொழுது பேப்பரிலிருந்து வாசிக்கலாமா. அப்படி வாசிக்கலாம், வாசிப்பதற்கு 'நோ அப்ஜெக்ஷன்' என்று தாங்கள் சொல்லிவிட்டால் நாங்களும் பேசும்பொழுது அம்மாதிரி பேப்பரிலிருந்து வாசிக்கலாம். அப்படி வாசிப்பது விதிமுறையின் படி சரிதானு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் முன்பே சொல்லி விட்டேன். பேப்பரிலிருந்து படிக்கக்கூடாது என்று சொல்லி விட்டேன். குறிப்புகளை மட்டுமே சொல்ல வேண்டும், படிக்க வேண்டாம் என்று சொல்லியிருக்கிறேன்.

திரு. க. சுப்பு : அப்படி தாங்கள் சொல்லியதையும் மீறி உறுப்பினர் அவர்கள் படிக்கலாமா ?

திரு. கே. கந்தசாமி : காண்டெக்ஸ்டுக்காக ஒன்றிரண்டு வரிகளை கோட் செய்தேனே தவிர, அது விதிகளுக்கு முரணுக இருக்குமானுல் அதை விட்டுவிடுகிறேன். பகவதி அவர்கள் பேசுகிறபொழுது

' the authorities are playing fraud on the people by releasing wrong figures of whloesale and consumer prices. '

என்று கூறியிருக்கிறுர். அதாவது, மத்திய அரசாங்க அதிகாரிகள் தவறுன புள்ளிவிவரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறுர்கள் என்ற விவரத்தை அவர்கள் பேசியிருக்கிறுர்கள்.

அதே போல் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. நம்பி அவர்கள் பேசுகிறபொழுது நாட்டிலே இன்று விலைவாசி உயர்வு மிக அதிகமாகப் போய்விட்டது, மக்களுடைய அன்றாட தேவைகளுக்கு வேண்டிய பொருள்களெல்லாம் விலை உயர்ந்து கட்டுப்படுத்த முடியாத அளவுக்குப் போய் இருக்கிறது. ரூபாயின் மதிப்பு 25 பைசாவாக இருந்தது என்று 1965-ல் ஒரு ரூபாயின் மதிப்பு நான்கு வைத்துக்கொண்டால் இன்று ஒரு ரூபாயின் மதிப்பு மத்திய அரசு தான் மட்டமாக வந்திருக்கிறது. இதற்கு அவர்கள் காட்டிக்காட்டிப் பொறுப்பு என்ற விவரத்தை பேசியிருக்கிறார்கள்.

ஆக, இதை நான் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் மாண்புமிகு நண்பர்கள் அவர்கள் மாநில அரசு தான் விலைவாசி உயர்வுக்குக் காரணம் என்று, பதவியிலிருந்து இறங்க வேண்டும் என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். ஆகவே, இந்த அரசு காரணம். இந்த விலைவாசி உயர்வுக்குக் காரணம் இந்த மாநில அரசு மாத்திரம் அல்ல, மத்திய அரசு பூரா பொறுப்பு என்ற விவரத்தை அவர்களுடைய தலைவர்கள் எடுத்துரைக்கிறார்கள். கொள்கையை கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அவசியம் பாராளுமன்றத்தில் சந்திக்கிறபொழுது அத்தனை மாநில முதல் அமைச்சர்களையும் சந்தித்து விலைவாசியை கட்டுப்படுத்துவது பற்றி கலந்து விவாதிப்பதாக இந்திரா காந்தி அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அறிக்கை விட்டிருக்கிறார்கள் என்ற விவரத்தை இன்றைய பத்திரிகையிலே நாம் பார்க்கிறோம். ஆகவே, இந்த மாநில அரசு மாத்திரம் பொறுப்பு என்று சொல்லிவிட்டால் மட்டும் பிரச்னை தீர்ந்துவிடாது.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன். விலைவாசியின் உயர்வுக்கு நாட்டில் நடமாடுகின்ற கட்டுப்படுத்த முடியாத பிளாக் மணி சக்திகளைப் பொறுத்து ஒரு தீர்வு காண்பதற்கு நம்முடைய அரசு மாத்திரம் முழுப் பொறுப்பு அல்ல என்ற நிலை இருந்தாலும் கூட, அதற்குரிய ஆலோசனைகளைக் கேட்பதற்கு மாற்றுக் கட்சியினர்களைக் . . . ''

கூப்பிட்டு வைத்து அந்தக் கேள்விகளையும் ஆலோசனை கேட்டு, அதற்கான ஒரு நல்ல முடிவை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நேரம் ஆகிவிட்டது.

திரு. கே. கந்தசாமி: இன்னும் பல விஷயங்கள் இருக்கின்றன. இந்த அரசைச் சிறந்த அரசு, நல்லதைச் செய்கிற அரசு என்று நான் கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஒன்று மாத்திரம் சொல்லிக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். மதுரை டி. ஆர். ஓ. அவர்களைப் பற்றி அதிகார துஷ்பிரயோகம் செய்கிறார் என்று திரு. தங்கமணி அவர்கள் வன்மையாகக் கண்டித்தார். அதற்கு ஆதாரமாகக் கூட சில விஷயங்களைக் கொடுப்பதாகச் சொன்னார். கொடுத்தால் அதற்கு தக்கபடி நடவடிக்கை எடுப்பதாக முதல்வர் அவர்களும் உறுதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். டி. ஆர். ஓ. வீட்டுக் கல்யாணத்திற்கு திருப்பரங்குன்றத்திற்கு போயிருந்த பல விருந்தினர்களில் நானும் ஒருவன். நான் அங்கே போயிருந்தேன். உற்றார், உறவினர், நண்பர்கள் சாதாரணமாக திருமண விழாக்களின் பொழுது என்ன பரிசு கொடுப்பார்களோ அதைத் தான் வழங்கினார்கள். அதுதான் அங்கே நடந்ததே ஒழிய யாரும் வந்து ஏதோ அதிசய பரிசுகளை கொடுத்ததை நான் அறியேன். இதை நேரிடையாக அறிந்ததால் சொல்கிறேன். அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகளின் மீது தங்களைச் சார்ந்தவர்களுக்கோ அல்லது தங்களுடைய கட்சிக்காரர்களுக்கோ ஏதோ சலுகை செய்யவில்லை என்ற ஒரு காரணத்திற்காக இப்படி வேறு காரணங்களைச் சொல்லி குற்றம்சாட்டுவது அவ்வளவு சிறப்பு அல்ல. ஆதாரபூர்வமாக நிரூபித்தால் அதன் பேரில் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அரசு தயாராக இருக்கிறபொழுது நியாயமாக நடந்துகொள்கிற அதிகாரிகளின் மனது புண்படும்படி இங்கே பேசவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. சுப்பு: எங்கள் கட்சிக்காரர்களுக்கு ஏதோ சலுகை செய்யவில்லை என்று வேண்டுமென்றே குற்றம் சாட்டுவதாக அவர்கள் பேசுகிறார்கள். . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் உட்காருங்கள், உங்கள் கட்சித் தலைவர் அதற்குப் பதில் சொல்வார்கள். வேண்டுமென்றே எல்லா உறுப்பினர்களும் பேச முடியாது. உங்களுக்கு வாய்ப்பு வரும்பொழுது பேசுங்கள்.

THIRU K. KANDASAMY : I am not yielding.

திரு. க. சுப்பு: ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். ஒரு கட்சியைப் பற்றி பேசும்பொழுது கட்சி உறுப்பினர்கள் அதைப்பற்றி சொல்வதற்கு உரிமை இருக்கிறது. இல்லையா?

THIRU K. KANDASAMY : I am not yielding.

THIRU K. SUPPU : On a point of order, Sir. When the leader of the party is absent, canot other members of the party raise point of order, if the party is atacked?

எங்கள் கட்சியைப் பற்றி சொல்லும்பொழுது அந்தக் கட்சி உறுப்பினருக்கு அதைப்பற்றி விளக்குவதற்கு உரிமை இருக்கிறது. இல்லையா. தலைவரைப் பற்றி அவர் சொல்லவில்லை. கட்சித் தலைவர் அவர்கள் வருகிற வரைக்கும் காத்திருக்க வேண்டுமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உரிமை இல்லை. யார் வேண்டுமானாலும் குறுக்கிட்டுப் பேசுவது என்பது கூடாது. திரு. தங்கமணி அவர்கள் பேசும்பொழுது திரு. கந்தசாமி அவர்கள் எழுந்து குறுக்கிட்டுச் சொல்லவில்லை. கந்தசாமி அவர்களுக்கு பேசுகிற வாய்ப்பு வரும்பொழுது அவர்கள் அதைப்பற்றி பேசுகிறார்கள். அதுபோல் உங்களுக்கு பேசுகிற வாய்ப்பு வரும்பொழுது நீங்கள் கந்தசாமி அவர்களை மறுத்துப் பேசலாம். அதுதான் முறை.

திரு. க. சுப்பு: அவர் தங்கமணி அவர்களைப் பற்றி பேசவில்லை. கட்சியைப் பற்றி அவர் சொன்னார். கே. டி. கே. அவர்களைப் பற்றி அல்ல.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உங்களுக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு கிடைக்கும்பொழுது இதைப்பற்றி சொல்லுங்கள்.

அவ்வப்பொழுது எழுந்து உங்கள் கட்சியினர் பதில் சொல்ல வேண்டாம். நீங்கள் முடித்த பொழுது இதைப்பற்றி கூறுங்கள்.

திரு. கே. கந்தசாமி: ஆகவே அப்படி அதிகாரிகள் மீது . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் உட்காருங்கள். தங்கமணி அவர்கள் ஏதோ சொல்ல விரும்புகிறார்கள்; அவர்கள் சொல்லட்டும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: சார், என்னுடைய பெயரை இங்கே இழுத்ததால் வெளியிலே இருந்து வருகிறேன். நான் நேற்று இதுபற்றி சில விபரங்களைச் சொன்னேன். நான் பதில் சொல்லும்போது மேலும் சில தகவல்களைச் சொல்லிக் கொள்ளலாம் என்று மனதில் நினைத்துக் கொண்டேன். டி.ஆர்.ஓ. வைப் பற்றி நான் நேற்று சொல்லும்போது பேசும்போதுதான் சொன்னேன். யார் யார் பர்மிட் பெற்றார்கள், யார் யார் எவ்வளவு பணம் கொடுத்தார்கள் என்பதைப்பற்றி எல்லாம் ஆதாரத்தோடுதான் சொன்னேன். அதே டி.ஆர்.ஓ. அந்த விலைக்கு விற்க உத்தரவு போட்டார். அதாவது டன் ஒன்றுக்கு ரூ 1.05-க்கு விற்க வேண்டுமென்று டி.ஆர்.ஓ. அந்த அதிகாரம் இல்லாததைப்போல் அவரே உத்தரவு போட்டிருக்கிறார். ஆகவே, அவர்தான் விலையை ஏற்றத்திற்கு காரணமாக இருந்தார், தவறு செய்தார் என்று நான் சொன்னேன். முதலமைச்சரவர்கள் அதைப்பற்றி விசாரித்து நடவடிக்கை எடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதுபற்றி மேலும் சில விபரங்களைக் கேட்டார்கள். நானும் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். அந்த அதிகாரி மீது எனக்கு விருப்பு-வெறுப்பு கிடையாது. அவர் கலெக்டர் ஆகப்போகிறார். அவர் தவறான முறையில் சம்பாதித்த பணத்தை அரசு விட்டுவிடாது என்ற எண்ணம் அவருக்கு ஏற்பட வேண்டும். அதுதான் என் நோக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. தங்கமணி அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னால் அதை மறுத்துச் சொல்ல இன்னொரு உறுப்பினருக்கு உரிமை இருக்கிறது.

திரு. கே. கந்தசாமி: அந்த அதிகாரி தவறான முறையில் சம்பாதித்தாரா இல்லையா என்பது இன்னும் விசாரணையில் இருக்கிறது. தவறான முறையில் சம்பாதித்தார் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளவில்லை. உண்மையாக இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. விற்க வேண்டுமென்று சொல்கிறேன். மேலே பலபேர் கூட சொல்கிறார்கள். நேற்று கூட உத்தரவு போட்டார் என்று சொன்னார்கள். விற்பதில் பெரும் லாபம் கொடுக்கும் இறக்குமதி செய்து விற்பதாகத் தெரிவித்தார்கள். அவர் வந்திருக்கிறார் என்று பலருக்குத் தெரியும். வியாபாரம்— வியாபாரத்தின் நுணுக்கம் நன்கு தெரிந்தவர். சம்பந்தமாக அனுபவம் இருக்கிறது. போக்குவரத்து துறையில் இருந்தார். அதை அறிவிக்கும்போது எங்களுக்கு நம்பிக்கை இருந்தது. நியாயமான விலை நிர்ணயம் எல்லாம் கணக்கிட்டுப் பார்த்து, நியாயமான லாபம் சம்பாதிக்கச் செய்யவேண்டும். சட்டத்திற்கு உட்பட்டு உண்மையானது என்பதை பார்க்கின்ற என்ற விபரம் நான் உண்மையைத் தெரிவிக்கின்றேன். உண்மை உறுதியைப் பொறுத்த வரையில் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் முடியுங்கள். உங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் நீங்கள் பேசிக்கொண்டு போனால் உங்கள் வாய்ப்பு குறைந்துவிடும்.

திரு. கே. கந்தசாமி: இன்னும் ஒன்றை மட்டும் சொல்லிக் கொண்டு முடிக்கிறேன். உணவு உற்பத்தியில் எல்லா அளவுக்கு பாடுபடுகின்ற பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற நாட்டுடைய அரசை மத்திய அரசாங்கம் கொடுமையாக நடத்தி வருகிறது. இந்த அளவுக்கு நாம் கஷ்டப்பட்டு உதவி செய்யக்கூடிய நிலைமையில் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பி வைக்கிறோம். கன்னியாகுமரியில் ஏதோ சில அளவுக்கு முன்னேறியிருக்கிறோம். தஞ்சாவூரில் இருக்கின்றவர்கள் அங்கே தலைவர்கள் தங்களுடைய அரசி கிடைக்கவில்லை என்னும் கருத்துக்களை இந்த அரசினர் சொன்னார்கள். அந்த நடவடிக்கைகள் இப்படி மக்களை எதிர்ப்பார்க்கின்றன. ஆகவே இப்படி பாராட்டக்கூடிய வகையிலே சிறப்பாக விளங்குகின்ற இந்த அரசைப் பாராட்டத் தேவையில்லாதது. இந்த நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் தோற்கடிக்கப்பட வேண்டுமென்ற வாழ்த்துரையோடு கொண்டுவரப்பட்ட

தீர்மானம் இது என்று கூறி, இந்தத் தீர்மானத்தை வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன் என்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. வை. பாலசுந்தரம்: மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர்களே, நேற்று மன்றம் கூட்டப்பட்டது. அதிலே எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவருவதும் ஒரு வழக்கமான செய்தியாகிவிட்டது என்பதை எடுத்துக் கூற எனக்கு உரிமை உண்டு என்ற முறையிலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து ஒரு உறுப்பினர் பேசுகிறபோது, எதிரிலே இருக்கின்ற அமைச்சர்களைப் பார்த்து "இன்றைக்கோ நாளை, தேர்தலிலே நிற்போம். உனக்கு என்ன நிலை ஏற்படுகிறது பார்" என்று பேசுவதும் ஒரு வாடிக்கையான செய்தியாகிவிட்டது.

நான் இன்றையதினம், பேரவைத் தலைவர்களே, தங்கள் மூலமாக அப்படிப்பட்டவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்வதெல்லாம், "காய்த்துத் தொங்குகின்ற மரங்களிலே என்றைக்குமே கல்லடி படும்" என்ற பழமொழியைப் பணியாற்றுபவர்கள் கல்லடிகள் வீசுகின்ற சரித்திரத்தை என்பதுதான். அதைத்தான் நான் தங்கள் மூலமாக இருக்கிறது சோதிக்கின்ற நேரங்களுக்கு. காட்சிகளுக்கு இந்த நோக்கிலே தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதிலே இந்தியாவிலே, அமைதியாக, மிகப் பொறுமையாக, மிக உறுதியாக நிலையான ஒரு ஆட்சியாக இருப்பது தமிழகத்தில்தான் என்று மிகப் பெரிய அரசியல் வாதிகள் எல்லாம், அரசியல் விற்பன்னர்கள் எல்லாம் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிற இந்த நோக்கில், இந்த ஆட்சியின் மீது மதிப்பும் மரியாதையும் ஏற்படுவதைக் காணச் சகியாதவர்கள், பொறுக்காதவர்கள், காழ்ப்புணர்ச்சியோடு பழி வாரி தூற்றுகிறார்கள் என்றாலும் எனக்கு மிகவும் வருத்தமாக இருக்கிறது என்பதை தங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த ஆட்சியின் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்று சொல்கிறவர்கள், எந்தக் காரணத்திற்காக அப்படிச் சொல்கிறார்கள் என்று எண்ணிப் பார்க்கின்றபோது, நேற்றும் இன்றும் பேசிய நண்பர்கள் எல்லாம் சொன்ன குற்றச்சாட்டு திண்டுக்கல்லிலே ஏன் இந்த ஆட்சி மதிப்பை இழந்துவிட்டது; திண்டுக்கல்லில் ஏன் இந்த கழகம் மரியாதையை இழந்துவிட்டது என்று முதலிலே குறிப்பிட்டார்கள். அப்படிக் குறிப்பிட்டுவிட்டு, ஆகவே இந்த அரசு இராஜிநாமா செய்ய வேண்டும். அதுதான் இந்த ஆட்சிக்குப் பெருமை என்று சொன்னார்கள். அப்படிப் பட்டவர்களுக்கு எல்லாம், தலைவர்களே, தங்கள் மூலமாக நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புவது, இந்தமாதிரியான நிகழ்ச்சி ஒன்றும் புதியதல்ல. நாடாளுமன்றத்திலே சில வருடங்களுக்கு முன்பு ஒரு முறை நேரு அவர்கள் பிரதம அமைச்சராக இருக்கும்போது பல இடங்களில் காங்கிரஸ் கட்சி தோல்வியை அடைந்துக் கொண்டது. அப்போது எதிர் முகாமிலே இருந்தவர்கள், பண்டித நேரு அவர்களைப் பார்த்து, 'உங்கள் கட்சி தோல்வியை தழுவிக்கொண்டே வருகிறது; ஆதலால் நீங்கள் இராஜிநாமா செய்வதுதான் அரசியல் நாகரிகம்' என்று சொன்னார்கள். அதற்கு மதிப்பிற்குரிய நேரு அவர்கள், 'உங்களுடைய வாதத்தை நான் மறுக்கிறேன்' என்று சொல்லி, 'ஒன்றிரண்டு இடங்களிலே ஆளும் கட்சி தோற்றுவிட்டது என்ற காரணத்திற்காக என்னை இராஜிநாமா செய்யச் சொல்கிறீர்கள். ஆனால் பல பாகங்களிலிருந்து வெற்றி பெற்று வந்திருக்கிற நூற்றுக்கணக்கான உறுப்பினர்களை வைத்து நான் எங்கே போய் ஆள்வது, இராஜ்ஜிய பரிபாலனை செய்வது' என்று பதில் சொன்னார்கள்.

அரசியலில் வெற்றி தோல்வி என்பது சர்வசாதாரணமான காரியம். அரசியல் விற்பன்னர்களுக்கு அது நன்றாகத் தெரியும். அதற்கு இன்னும் ஒரு சான்றினைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். சரித்திரத்தில் வங்காள தேசம் விடுதலைப் பெற்று, அதை மனிதாபிமான உணர்ச்சியோடு பாரத நாடு அங்கீகாரம் செய்தது. எல்லா நாடுகளும் அதை அங்கீகரித்துவிட்டன. அந்த வங்கத்தின் சிங்கமாக முஜிபுர் ரகிமான் விளங்கி வருகிறார்கள். அதை இந்த நாடு நன்றாக அறியும்; இந்த அவையும் நன்றாக அறியும். அந்த வங்கத்தின் சிங்கம் முஜிபுர் ரகிமான் பதவியேற்று

ஓராண்டு காலம் கூட ஆகவில்லை என்று கருதுகிறேன். அவருடைய தலைமையிலே அந்த நாட்டின் விடுதலைக்காக நடந்த பெற்ற போராட்டத்தில் இரத்த ஆறு பெருக்கெடுத்து ஓடியது. அந்த இரத்தப் பசை கூட இன்னும் காயவில்லை. அந்த நாட்டிலே அண்மையில் நடைபெற்ற இடைத்தேர்தலில் இரண்டு இடங்களில் முஜிபுர் ரஹிமான் கட்சி தோல்வியை அடைந்து கொண்டது. உடனே எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் 'நீங்கள் இராஜிநாமா செய்யுங்கள்' என்று சொன்னார்களா என்று பார்த்தால் இல்லவே இல்லை. அரசியல் தெளிவு பெற்றவர்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தான் அது நமக்கு உணர்த்துகிறது.

அவ்வளவு தூரம் போவானேன். இந்த தமிழகத்திலேயே கூட ஒரு நிகழ்ச்சி நடைபெற்றிருக்கிறது. இந்த மன்றத்திலே பக்தவத்சலம் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது, இப்போது இந்த அவையிலே வீற்றிருக்கின்ற திரு. கந்தப்பன் அவர்கள் நாடாளுமன்றத்திற்கு நடந்த இடைத் தேர்தலில் நின்றார்கள். அந்தத் தேர்தலில் அவர்கள் வெற்றி வாகை சூடினார்கள். அப்படி அவர் வெற்றிவாகை சூடிய நேரத்திலே தமிழகத்தில் இருக்கிற எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எல்லாம் 'முதலமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்களே, 'நீங்கள் ராஜிநாமாச் செய்யுங்கள்' என்பதாகக் கண்டனக் குரல் எழுப்பினார்களே' ஆம் நீங்கள் சொல்வது உண்மைதான். நாங்கள் ஒதுங்கிவிடுகிறோம். நீங்கள் வந்து என் இடத்தில் அமர்ந்துகொள்ளுங்கள்' என்று சொன்னாரா? அப்போது அவர் சொன்னது என்ன? 'இது மக்கள் கொடுத்த தீர்ப்பாக இருந்தாலும் இடைத்தேர்தல்தான். பொதுமக்களுடைய ஒருமித்த கருத்தை இது பிரதிபலிப்பது இல்லை. பொதுமக்களுடைய ஒருமித்த கருத்தைத் தெரிந்து கொள்வது பொதுத் தேர்தலில்தான் முடியும்.' என்று திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்களே. அதை எண்ணிப் பார்க்கிறபோது இந்த உண்மை நிலையை அறியாதவர்கள், அரசியல் அரிச்சுவடியைத் தெரியாதவர்கள் பேசுகின்ற தன்மை போல இங்கு பேசப்படுகிற பேச்சுகள் இருப்பதைக் கண்டு நான் வேதனைப்படுகிறேன் என்பதை தங்கள் மூலமாக தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திண்டுக்கல்லுக்குப் பின்னால் அவர்கள் அடுத்துப் பெரிதுபடுத்திப் பேசுகிற விஷயம் பெரியகுப்பம் சம்பவமாகும். அந்தத் தாலுகாவில் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருக்கிற நான்—அந்த தாலுகாவில் அதுவும் ஒரு கிராமத்தில் நடந்த ஒரு சின்ன நிகழ்ச்சியை இவ்வளவு பெரிதுபடுத்தியிருக்கிறார்களே என்பதை எண்ணிப் பார்த்தபோது அதன் உண்மையைப் புரிந்து கொண்டேன். ஒரு சாதாரண விஷயத்தைக்கூட இங்கு பெரிதுபடுத்திப் பேசுவதில் தமிழ்நாட்டிலுள்ள எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் மிகவும் சாமர்த்தியசாலிகள்—இல்லாததை இட்டுக்கட்டிப் பேசுவதில் வல்லமை பெற்றவர்கள்—என்பதைத் தெரிந்து கொண்டபோது தான், பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதனைத் தங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பெரியகுப்பம் சம்பவத்தைக்கூட தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களைப் பாதிப்படுத்திப் பேசுகின்ற நேரத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த தாய்மார்கள் ஆபாசப்படுத்தப்பட்டார்கள்—இன்னும் [illegible] சொல்கிற நேரத்தில் அவர்கள் கற்பழிக்கப்பட்டார்கள் என்று பேசுகின்ற நேரத்தில் நான் ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மக்களை, தங்களது சொந்த அரசியல் லாபத்திற்காக பகடைக் காய்களைப்போல பயன்படுத்த நினைக்காதீர்கள் என்பதாக பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் தங்கள் மூலமாக எச்சரிக்கை விடுகிறேன். தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தை பகடைக் காய்களைப்போல பயன்படுத்திக்கொள்ள நினைத்தால் அவர்கள் பாயும் புலியாக எதிர்க்கும் நிலைமை உருவாகி விடும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அரசியல் ஆதாயத்திற்காக, அரசியல் சொந்த லாபத்திற்காக இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்வது எந்த ஒரு கட்சிக்கும் பெருந்தன்மை அளிக்காது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பெரியகுப்பம் நிகழ்ச்சியை தொடர்ந்து அநாகரிகமான முறையில் பெரிதுபடுத்திக் கொண்டே போனால் தாழ்த்தப்பட்ட அந்தச் சமுதாய மக்கள் வீறுகொண்டெழுந்தால் அவர்களது கொந்தளிப்பை எந்த வகையிலும் அடக்க முடியாது என்பதை நான் தங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. வை. பாலசுந்தரம்] [1973 ஆகஸ்ட் 8

ஆகவே, நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது எல்லாம் இந்த ஆட்சியின் மீது நம்பிக்கையில்லை என்கிறீர்களே, இந்த ஆட்சி மக்களது செல்வாக்கை இழந்துவிட்டது என்கிறீர்களே அது எந்தக் காரணத்தினால்? விவசாயப் பெருங்குடி மக்களது துயரக் கண்ணீரை, துன்பக் கண்ணீரைத் துடைக்க உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்கிற சட்டத்தை டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் கொண்டு வந்தார்களே அதன் காரணத்தினால் இந்த ஆட்சியின் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்று சொல்கிறீர்களா என்று கேட்கிறேன்.

சோஷலிசம் பேசுகின்றீர்கள்—வெளியில் ஒரு சோஷலிசம், உள்ளே ஒரு சோஷலிசம்—மார்க்சிஸ்ட் சித்தாந்தங்களைப் புரிந்து கொண்டவர்கள்போல பேசுகின்றவர்கள்கூட எப்படி எப்படி மாறிவிடுகிறார்கள் என்பதை நாம் புரிந்துகொண்டுதான் வருகிறோம். சோஷலிசம் என்பது பொருளாதாரத் துறையில் இந்த நாட்டில் மக்களிடையே நிலவி வருகிற ஏற்றத்தாழ்வை அகற்ற வேண்டும் என்கிற ஒரு அடிப்படையில்—பல காலமாக உள்ளத்தில் புழுங்கிக் கொண்டிருந்த ஒரு கருத்தைச் செயலாக்க வேண்டும் என்பதற்காக பஸ் கம்பெனிகளை எல்லாம் தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்கிற அடிப்படையில் பஸ் முதலாளிகளின் எதிர்ப்பை எல்லாம் தாங்கிக்கொண்டு பஸ் கம்பெனிகளை எல்லாம் தேசியமயமாக்க டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் முன்வந்தார்களே—அந்தக் கொள்கை தவறானது என்கிற அடிப்படையில் இந்த அரசின்மீது நம்பிக்கையில்லை என்கிறீர்களா என்பதை பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் தங்கள் மூலமாகக் கேட்கிறேன்.

தொழிலாளர்களது வாழ்வு உயர வேண்டும் என்பதற்காக சேலம் அலுமினியம் தொழிற்சாலையை தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்கிற ஒரு புரட்சிகரமான கொள்கையை தமிழகத்தில் முதன் முதலாக மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் அறிவித்துக் காட்டினார்களே, அந்த தேசிய உடைமையாக்கும் கொள்கை தவறானது என்கிற அடிப்படையில் இந்த அரசின்மீது நம்பிக்கையில்லை என்கிறீர்களா என்று கேட்கிறேன்.

எத்தகைய புரட்சிகரமான திட்டங்களை எல்லாம் இந்த அரசு தீட்டி செயல்படுத்தி வருகிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் நாம் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். பிறந்த நாள் விழாவாக

1973 ஆகஸ்ட் 8] [திரு. வை. பாலசுந்தரம்]

இருந்தாலும் இந்த நாட்டின் அடித்தளத்தில் உள்ள மக்களது நன்மையையே கருத்தாகக் கொண்டு—இன்றைக்கு கல்லூரி மாணவர்கள் விடுதியா, பிச்சைக்காரர்கள் விடுதியா என்று மாவட்டங்கள்தோறும்—பிச்சைக் கேட்கிற அவலநிலை கேட்கிறவர்களே இருக்கக்கூடாது என்கிற உயர்ந்த எண்ண அடிப்படையில்—பிச்சைக்காரர்களுக்கு விடுதிகள் அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே. அதன் காரணமாக இந்த அரசின்மீது நம்பிக்கை இல்லை என்கிறீர்களா என்று கேட்கிறேன்.

இன்றைக்கு ரிக்ஷா இழுப்பது என்பது வேடிக்கையாக, கேலிக் கூத்தாக இல்லையா? அதுவும் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மக்கள்தான் 95 சதவிகிதம். இல்லை இல்லை. முழுக்க முழுக்க இந்த அவலமான தொழிலில் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள்—மனிதனை மனிதன் வைத்து இழுக்கிற அந்தக் கோரக் கொடுமை ஒழிய வேண்டும் என்பதற்காக—கை ரிக்ஷாக்களை ஒழிக்க டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் முன்வந்தார்களே. அந்தக் குற்றத்திற்காக இந்த அரசின்மீது நம்பிக்கையில்லை என்கிறீர்களா என்பதை பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் தங்கள் மூலமாகக் கேட்கிறேன்.

நேரம் இல்லை பேசுவதற்கு. இந்த அரசின் சாதனைகளை நாள் பூராவும் சொல்லிக் கொண்டே போகலாம். ஆனால் ஒன்று சொல்வேன். எந்தத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக இந்த அரசு செயல்பட்டு வருகிறதோ, சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் ரத்தக் கண்ணீர் வடித்துக் கொண்டிருந்த எந்த மக்களது துயரத்தைத் துடைக்க இந்த அரசு செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகிறதோ அவர்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு அரசியல் விழிப்போடு டாக்டர் கலைஞர் அவர்களது கரத்தை வலுப்படுத்த உறுதி பூண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கார் உள்ளமட்டும், கடல் நீர் உள்ளமட்டும் தங்கள் உயிரைக் கொடுத்தேனும் இந்த அரசைக் காப்போம் என்கிற உறுதியினை—உள்ள அன்பைக் கொண்ட கோடானுகோடி மக்கள் காட்டுகிற ஆர்வத்தினை நாம் உணர்ந்தாக வேண்டும் என்பதனை நாங்கள் தங்கள் மூலமாக தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பேரவைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

மு.ப. 11-30

கடைசியாக, நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இன்றைக்கு உணவுத் துறையில் தமிழகம் மற்ற இந்தியாவிற்கு வழிகாட்டி யிருக்கிறது. உணவுத் துறையில் தமிழகத்து நிலையைப்பற்றி தாங்கள் அறிவீர்கள். இந்த நாடு அறியும். இந்தியத் துணைக் கண்டம் அறியும். உணவில் தமிழகம் தன்னிறைவு பெற்றிருக்கிறது. தமிழகத்தைத் தன்னிறைவு இல்லாத தமிழகம் என்று அவர்கள் கூறினார்கள். அது எந்த வகையிலேயும் பொருந்தும்.

விவசாயத் துறையில் தமிழகம் அக்கறை காட்டவில்லை, நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவில்லையென்று எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராயிருக்கிறேன். அவர்கள் சொந்தக் காழ்ப்புணர்ச்சியின் காரணமாக, சொந்த விரோதத்தின் காரணமாக, சொந்த விவகாரத்தின் காரணமாக, பதவி பறிபோய் விட்டதே என்ற காழ்ப்புணர்ச்சியின் காரணமாக வேண்டுமானால் இந்த ஆட்சி இருக்கக்கூடாது என்று சொல்கிறார்களே தவிர, பொதுநல நோக்கத்தோடு சொல்கின்ற அத்தனை பேரும் இந்த ஆட்சிதான் இருக்க வேண்டும், இருக்க வேண்டும் என்று சொல்வார்கள் என்று கூறி, முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. எ. வகாப்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்களே, இங்கே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற தீர்மானத்தின் மீதில் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்கின்ற நேரத்திலே முதலாவதாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்று கேட்டால், தலைவலி உள்ள ஒருவருக்கு அந்தத் தலைவலி நீண்ட தலைவலியாக இருக்கிற நேரத்திலே, டாக்டர் உடனே நல்ல மருந்தாக கொடுத்து தீர்ப்பதைப் போல, உணவுத் துறையில் கன்னியாகுமரி மாவட்டப் பிரச்சினையை இவ்வளவு எளிதாக இந்த மன்றத்திலே, இங்கே, தீர்த்தார்கள் என்ற அளவிலே மிகவும் சிக்கலான ஒரு பிரச்சினையை தீர்க்கக்கூடிய மனத்தோடு தீர்த்து வைத்ததற்காக நான் நன்றி கூறி என்னுடைய உரையைத் துவக்குகிறேன்.

உணவுப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையிலே, இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே நம் மாநிலத்தில்தான் உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது என்பதற்காக சிறப்புப் பரிசைப் பாராட்டி தந்திருக்கிற சிறப்பு உண்டு என்பதை அத்தனை

கட்சிக்காரர்களும் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இந்த பெரியவர்கள் மராட்டியத்திலே, உத்தரப் பிரதேசத்திலே, கேரளத்திலே, பீகாரிலே என்ன நடக்கிறது என்பதை எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். உணவுப் பிரச்சினையை அடிப்படையாக வைத்துப் பற்றாக்குறை காரணமாக அங்கே நடக்கிற அவலநிலை இங்கே இல்லை. நமது மாவட்டத்திலே இருந்தது. அதுவும் இப்பொழுது இங்கே நீங்கியது என்று எண்ணுகிறபொழுது தீர்மானம் இப்படிப்பட்ட அரசின் பேரிலே நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருவது அவசியமா என்று கேட்கலாம். ஆனால், எதிர்க்கட்சிகளுக்குச் சில பொறுப்புகள் இருக்கின்றன. அதன் காரணமாக, அவர்கள் இங்கே கொண்டு வந்திருக்கலாம். அது அவர்களுடைய கடமை. ஆனால் நல்ல முறையிலே செயலாற்ற வேண்டியது அரசின் கடமை என்ற முறையிலே இன்றைய தினம் நாங்கள் தமிழக அரசை வரவேற்கிறோம்.

பெருமதிப்பிற்குரிய டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசும் பொழுது ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். திண்டுக்கல் தேர்தலின் முடிவிலே இந்தத் தமிழக அரசு ராஜினாமா செய்ய வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். அவருடைய வாதத்தை எடுத்துக் கொண்டால், 234 தொகுதிகளிலே திண்டுக்கல் தேர்தலை வைத்து இப்பொழுது தமிழக அரசு ஆட்சியை விட்டு விலக வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இன்றையதினம் அவர்கள் கூட ஒரு கட்சியை விட்டு மற்றொரு கட்சிக்குச் சென்றார்கள். ஆகவே, அவருடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த ஆயிரம் பேர் கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுத்தால், அவர் ராஜினாமா செய்யத் தயாரா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். எந்த வாதத்திற்கும் காரணம் பொருத்தமாக இருக்க வேண்டும். ஆனால், திண்டுக்கல்லைப் பொறுத்தவரையிலே எங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நான் சார்ந்துள்ள முஸ்லிம் லீக் கட்சி எந்த மதுவிலக்கை அமல் செய்யுங்கள் என்று சொல்லியதோ அந்த மதுவிலக்கை ஒத்தி வைத்ததுதான் தோல்விக்குக் காரணம் என்பதை தயங்காது இந்த நேரத்திலே சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மதுவிலக்கை அமல் படுத்தாததால், ஏழை, பாட்டாளி மக்கள், சமுதாயத்தின் அடித்தளத்திலே இருப்பவர்கள் எல்லாம் இன்றைய

[திரு. கே. ஏ. வகாப்] [1973 ஆகஸ்ட் 8

தினம் எவ்வளவு அல்லல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். எவ்வளவு பேர் வாழ்க்கை பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்ற அடிப்படையிலே சொல்ல விரும்புகிறேன். இதுதான் முக்கியமான காரணமாக இருக்கும். மதுவிலக்கை அமல்படுத்தினால் தமிழக அரசினுடைய ஆட்சிக்கு நல்ல ஒரு பெயர் நிற்கும் இருக்கும் என்பதை எங்களுடைய கட்சியினுடைய சார்பிலே எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

திண்டுக்கல் தேர்தலுக்குப் பிறகு இன்றைக்கு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் மதுவிலக்கில் இப்படி ஒரு முடிவிற்கு வந்திருப்பதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். நம்முடைய முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் மின்னல் வேகத்திலே முடிவெடுத்து, மிகத் திறமையாக செயலாற்றுகின்றவர் என்ற பெயர் எடுத்தவர். அந்த முறையிலே, படிப்படியாக வேண்டாம். இன்றைய தினமோ அல்லது இன்னும் சில நாட்களுக்குள்ளோ, தயவுசெய்து நீங்கள் பூரண அமுலுக்கு அறிவிப்பு அளிக்க வேண்டும். அது எல்லா ஏழை மக்களுடைய உள்ளத்திலேயும், வயிற்றிலேயும், மனதிலேயும் பாலை வார்த்தது என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன். நிச்சயமாகக் குடிப்பவர்கள் கூட இந்தக் கள்ளுக் கடைகள் திறந்திருப்பதை விரும்பவில்லை. குடிப்பவன்கூட, தன் பிள்ளை குடிப்பதை விரும்பவில்லை. குடிப்பவன் கூட, தன் சகோதரன் குடிப்பதை விரும்பவில்லை. ஏதோ பழைய குடியர்கள் அதை விட முடியாமல் கஷ்டப் படுகிறார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னதுபோல் அவர்கள் பழைய சந்ததியினர் ஆகிவிட்டார்கள். எதிர்கால சந்ததியினராவது கெட்டுப் போகாமலிருக்கட்டும் என்ற முறையிலே மதுவிலக்கை அமல் நடத்துவதிலே படிப்படியாக என்று நாங்கள் வைத்திருக்கிற கொள்கை வேறு சமயத்திலே எடுக்கப்பட்ட முடிவு. சமுதாயத்திலே உள்ள நிலையின் காரணமாக உடனடியாக மதுவிலக்கை முழுதும் அமல் செய்தால் எதிர்காலம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் காலம். இப்பொழுதுள்ள நல்ல ஆட்சியின் காலம். தமிழகத்தின் ஆட்சி எப்பொழுதும் இருக்கும் என்பதை நான் உங்களிடத்திலே உறுதியாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்னும் சில பிரச்சினைகளையும் இந்தத் தருணத்தில் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். உருபாவுக்கு நிலம் கொடுத்தோம். அதனால் என்ன நிலைமை ஏற்பட்டது என்றால், தரையான்

1973 ஆகஸ்ட் 8] [திரு. கே. ஏ. வகாப்]

புற்றிலே கருநாகம் புகுந்தது போல், இடைத்தரகர்களாக இருக்கிறவர்களுக்குத்தான் இருக்கிற சில நிலச் சுவான்தார்களாக இருக்கிறவர்களுக்குத்தான் போய்விடுகிறது. சாதாரணமாக அந்தத் திட்டத்தின் பலன் உபயோகத்தில் வைத்திருப்பவர்கள் நடுத்தர மக்கள். அப்படி நிலத்தை வைத்திருக்கும் அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். சமுதாயத்திலே அதிகமாக இருப்பவர்கள் நடுத்தர மக்கள். அவர்களுடைய அதிருப்தியை நாம் பெற்றிருக்கிறோம். அது சினிமா மாயை என்று கதையாக சொல்கிற காரணம். அப்படிப்பட்ட சில காரணங்களும் அதில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

நாங்கள் திண்டுக்கல் தேர்தலைப் பார்த்தோம். அங்கே ஆளும் கட்சிக்காரர்கள்தான் வன்முறை செய்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுடைய மண்டை பிளக்கப்பட்டு வைத்திய விடுதியிலே இருந்ததைப் பார்த்தோம். திண்டுக்கல்லிலே அப்படி சில காரணங்கள் அடிப்படையிலே தோல்வி அடைந்திருக்கிறோம். ஆனால், நல்ல முறையிலே பரிசீலிக்கின்ற காலத்திலே, எதிர்காலம் இந்த ஆட்சியினுடைய கையிலேதான் இருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்து அந்த திக்கு திசையும். இப்பொழுது அவர்கள் நல்ல முறையில் சிந்தித்தால் பல்லாண்டுகளுக்கு இந்த ஆட்சியை யாரும் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. பொது மக்கள் அப்படிப்பட்ட நிலையிலேதான் இருக்கிறார்கள் என்பது இன்று கிராமம் கிராமமாகச் செல்கின்ற எங்களுக்குத் தெளிவாகத் தெரிகிறது.

முஸ்லிம் லீக்கிற்கும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் உள்ள உறவைப் பற்றிச் சொல்கின்றபொழுது, இவர்கள் தோழமைக் கட்சி. இவர்களுக்குப் பேசுவதற்கு அதிகமான வாய்ப்பு கொடுக்கிறீர்கள் என்றும் இன்னும் தரக் குறைவான அளவிலேயும் பேசப்பட்டது.

"நகுதற் பொருட்டன்று நட்டல் மிகுதிக்கண்
மேற்சென்று இடித்தற் பொருட்டு"

என்ற வள்ளுவருடைய வாக்கைச் சிறப்பிப்பதற்காக மட்டும் என்று வள்ளுவருடைய வாக்கை நாங்கள் நட்புறவு கொண்டிருக்கவில்லை. அவரவர்கள் தவறு செய்கின்ற நேரத்திலே அதைக் கண்டிக்க எந்நேரத்திலும்

நாங்கள் தயங்கவில்லை. அதே நேரத்தில் நண்பனுக்கு இன்னல் வந்தால்,

"உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல ஆங்கே
இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு"

என்று வள்ளுவர் கூறியதுபோல நாங்கள் செயல்பட்டு வருகிறோம். ஆகவே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய நட்புக் கட்சியாக இருக்கிற காரணத்தாலேயே எங்கள் பேரில் சில அவதூறைச் சொன்னார்கள். எதிர்க்கட்சிகளை மூன்று வகையான கட்சிகளாகப் பிரித்தார்கள். நான், நான்கு வகைக் கட்சிகளாகப் பிரிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். ஆளும் கட்சி, தோழமைக் கட்சி, எதிர்க் கட்சி என்பதோடு எதிரிக் கட்சி என்று ஒன்று இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். எதையாவது காழ்ப்புணர்ச்சியோடு சொல்கின்றவர்களை நான் எதிரிக் கட்சி என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவேதான், இன்றைய தினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தோடு முஸ்லிம் லீக் கொண்டிருக்கிற அந்த உறவானது நிச்சயமாக நல்ல பாசத்தின், அன்பின் அடிப்படையிலே உள்ளது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே நேரத்தில் நாங்கள் சொல்ல வேண்டியதை உரிமையோடு சொல்லலாம் கேட்க வேண்டியதை உரிமையோடு கேட்கலாம் என்ற அடிப்படையிலேதான் இங்கே செயல்பட்டு வருகிறோம் என்பதை இந்தக் கட்சிகளுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

விவசாயச் சங்கக் கோரிக்கைகளைப் பற்றி பேசப்பட்டது. நேற்றையதினம் பேசிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் கூட்டுறவு சங்கங்களில் விவசாயிகள் எப்படியெல்லாம் துன்புறுத்தப் படுகிறார்கள், கடன்களை எப்படியெல்லாம் வசூல் செய்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார். அதிகாரிகளைப் பற்றி எல்லாம் குறைகள் கூறப்பட்டன. அது ஓரிரு இடங்களிலே நடைபெற்றிருக்கின்றன. ஒரு சில அதிகாரிகள் அப்படி இருக்கலாம். பொதுவாக அதிகாரிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டால் மட்டும் போதாது. மக்களுக்கும் கட்சிகளுக்கும் இங்குள்ள அங்கத்தினர்களுக்கும்

சில பொறுப்புகள் இருக்கின்றன என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெளிவுபடுத்துவது என்னுடைய கடமை என்று நினைக்கிறேன்.

2, 3 ஆண்டுகளில் அதிகாரிகளை விவசாயிகள் தாக்குகின்ற நிகழ்ச்சிகளெல்லாம் என்னுடைய சொந்த ஊரிலே நடைபெற்றிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளை கட்சிகள் கவனிக்க வேண்டும். விவசாயிகளுக்காக போராடுவது நம்முடைய கடமை. ஆனால், அதிகாரிகளை கை நீட்டி அடிக்கின்ற அளவுக்கு இந்த நாட்டிலே நாகரிகம் கெட்டுவிட்டது. அதிகாரிகள் கடன் வாங்கியவர்களிடம் கடனைத் திருப்பி வசூலிக்கப் போனால், இத்தகைய நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன. அரசாங்கக் கடன் என்றாலே ஒரு தனி மனப்பான்மை வந்துவிடுகிறது. யாராவது ஈட்டிக்காரனிடத்திலே கடன் வாங்கினால், ஈட்டியைக் காட்டினால் கொடுத்து விடுகிறோம். வட்டிக்காரனிடம் கடன் வாங்கினால், கோர்ட்டுக்குச் சென்று விடுகிறான். அரசாங்கக் கடன் என்றால் பொதுவாக மெதுவாகக் கொடுக்கலாம் என்ற உரிமையுண்டு. அது ஓரளவுதான். அதே நேரத்திலே அந்த உரிமை இருக்கிற நேரத்திலே, கடமையுணர்ச்சியை நாம் கவனத்திலே கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விலைவாசி உயர்வு இன்று நாட்டிலே மிகப் பெரிய பிரச்னையாகி விட்டது. விமானம்போல் விலை ஏறுகிறது என்று நேற்று இங்கே குறிப்பிடப்பட்டது. விமானம் எப்படி ஏறுமோ எனக்குத் தெரியாது. விலைவாசி போல் தான் விமானம் ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். விலைவாசி பற்றி பல உறுப்பினர்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்த நாட்டினுடைய பொருளாதார நிலையைப் பார்த்தால் இன்றைக்குப் பண வீக்கம் இந்தியத் துணைக் கண்டம் முழுவதும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அமைச்சர் சவான் அவர்கள்கூட காலம் கடந்து சென்றிருக்கிறது என்று தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது உலகமெல்லாம் இருக்கிற நிலைமை என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது உண்மையான நிலைதான். உலகத்திலே வளர்ச்சியடைந்த ஜப்பான் நாட்டிலே கூட 7 விழுக்காடு அளவிற்கும், அமெரிக்க நாட்டிலே 27 விழுக்காடு அளவிற்கும் விலை ஏறியிருக்கிறது. ஆனால் இந்திய துணைக்

கண்டத்திலோ நூற்றுக்கு நூறு விலை ஏறியிருக்கிறது, ஏறிக் கொண்டே இருக்கிறது.

விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்துகின்ற அந்தப் பொறுப்பு மாநில அரசைவிட மத்திய அரசுக்குத்தான் அதிகமாகி இருக்கிறது. பண வீக்கம் அதிகமாகத் தோன்றுவதற்கு நாட்டிலே உள்ள கள்ளப்பணம்தான் காரணம் என்று சொல்லப்படுகிறது. 5 ஆயிரம் கோடி அளவிற்கு இருந்த கள்ளப்பண புழக்கம் இன்றைக்கு 10 ஆயிரம் கோடி ரூபாய்க்கும் அதிகமாகப் புழங்குவதாகத் தெரிகிறது. இதன் காரணமாக பட்ஜெட்டிலே துண்டு விழுகிறது. அதைச் சரிக்கட்ட வேண்டுமென்ற முறையிலே நம்மிடத்திலே அந்த அளவிற்குத் தங்கம் கையிருப்பு இல்லாத நிலையிலே காகித நோட்டுகள் அச்சடிக்கிறோம்.

ஒரு பலூனை ஊத ஊத ஓரளவிற்குத்தான் அது பெரிதாக ஆகும். ஒரு கட்டத்திலே அந்த பலூன் வெடித்து விடும். அதேமாதிரிதான் நாட்டிலே இன்றைக்குப் பொருளாதார நிலை சீர்கெட்டு வருகிறது. அதைச் செம்மைப்படுத்த மாநில அரசு தன்னால் இயன்ற எல்லா முயற்சிகளையும் செய்ய வேண்டும். பண வீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய முறைகளை மத்திய அரசும் முனைந்து அமல்படுத்த வேண்டும். ஏதோ நூறு ரூபாய் நோட்டுக்கள் செல்லாது என்று ஒரு வதந்திதான் வந்தது. உடனே 100 ரூபாய்க்கு 70 ரூபாய், 60 ரூபாய் கொடுத்து வங்கியிலே வாங்கிக் கொண்ட நிலைமையைப் பற்றிய செய்தியெல்லாம் பத்திரிகையிலே வந்தது. அப்படி ஒரு சட்டம் கூட அரசு கொண்டுவந்தால் நல்லது என்று நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் கணக்கிலே உள்ள 100 ரூபாய் நோட்டுக்களை ஒப்புக்கொண்டு, கணக்கில் இல்லாத நோட்டுக்களையெல்லாம் செல்லாததாக்கி விடுவது என்ற முறையிலே கொண்டுவந்துவிட்டால் பொருளாதாரம் சீர்படும்.

விலைவாசி உயர்வு என்று கூறுகிறபொழுது உண்ணுகின்ற உணவின் விலை அதிகமாகிவிட்டது. விவசாயி பயன்படுத்துகின்ற உரத்தினுடைய விலை கண்ட்ரோலிலே 50 ரூபாய்க்குக் கிடைக்க வேண்டிய உரம், மூட்டை 75 ரூபாய், 70 ரூபாய் என்ற அளவிற்குத்

தான் வாங்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இதிலே நிர்வாகச் சீர்கேடுகள் இருக்கின்றன, அதன் காரணமாகவும் விலை ஏறுகிறது.

மின்சார வெட்டுக் காரணமாக சிமெண்ட் உற்பத்தி குறைந்து இருக்கலாம். மின்வெட்டுக்குப் பிறகு ஆலைகளில் சிமெண்ட் தேங்கிக் கிடக்கிறது. வெளியிலே 12½ ரூபாய்க்கு கண்ட்ரோல் ரேட்டில் கிடைக்க வேண்டிய சிமெண்ட் 20 ரூபாய்க்கும் அதிகமாக விற்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. நிர்வாக நடைமுறையைப் பொறுத்தவரையிலே தமிழகத்திலே முன்னாலே ஒரு முறையை வைத்திருந்தார்கள். இப்பொழுது அதை மாற்றி இருக்கிறார்கள். தொழில் வணிகத் துறையிலிருந்து அனுமதி வாங்கி சிமெண்ட் வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்ற நிலைமை இருந்தது. இன்றைக்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அந்த அனுமதியைக் கொடுக்கலாம் என்று மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி மாற்றப்பட்டு இரண்டு மூன்று மாதங்கள் ஆகியுங்கூட ஒரு கலெக்டர் கூட பெர்மிட்டுகள் கொடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. அதன் காரணமாகத் தேவைப்படுகின்றவர்களுக்கு சிமெண்ட் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் அதே நேரத்திலே சிமெண்ட் ஆலைகளிலே சிமெண்ட் தேங்கிக் கிடக்கிறது. இதற்கு இந்த அரசு உடனடியாக ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டும்.

எண்ணெயினுடைய விலை 4 மடங்கு அதிகமாகியிருக்கிறது. தமிழகத்திலே மணிலா விளைகிறது. வட ஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு, கோவை ஆகிய மாவட்டங்களிலே அதிகமாக உற்பத்தியாகிறது. ஆனால் எண்ணெய் ஒரு கிலோ 8.50 ரூபாய்க்கு விற்கிறது என்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. நம்முடைய மாநிலத்திலிருந்து அது வெளி மாநிலங்களுக்கு போவதைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். வெளி மாநிலங்களுக்கு மட்டுமல்ல, ரஷ்யா போன்ற நாடுகளுக்கு கடலைக்காய் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. நம்முடைய பொருள்கள் நமக்கே சரியாகக் கிடைக்காத நிலையிலே வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்ப வேண்டியது அவசியந்தானா என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். அந்த அடிப்படையில் தயவுசெய்து இந்த அரசு நிர்வாகத்திலே உள்ள சிக்கல்களைப் போக்குவதற்கும் விலைவாசி உயர்வைத் தடுப்பதற்கும் நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நேற்றைக்கு வலது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த தலைவர் பேசும்போது கா[illegible]ர் நிகழ்ச்சியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். மக்கள் தங்களுடைய கைகளிலே அதிகாரத்தை எடுத்துக் கொள்கிறார்கள், எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதிலே அவர்கள் மகிழ்ச்சி அடைகிறார்களா? அப்படி என்றால் அதுதான் வன்முறையாகும். அப்படிப்பட்ட வன்முறையிலே மகிழ்ச்சியடைகிறார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். நேற்றைக்குக் கூட வங்காளத்திலே மக்கள் கடைகளைக் கொள்ளை அடித்திருக்கிறார்கள். வலது கம்யூனிஸ்டு கட்சிக்காரர்கள் தலைமையிலே நடத்தியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமை தமிழகத்திலேயும் வரவேண்டுமென்று அவர்கள் விரும்புகிறார்களா? அப்படியென்றால் இந்த நாட்டிலே மக்களிடத்திலே ஒரு பயங்கரமான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தலாமே தவிர நாட்டினுடைய நிலைமையை அது எப்படி சீர்படுத்தும் என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: தலைவர் அவர்களே, இங்கே இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலேதான் மெம்பர்கள் இருக்கிறார்கள், வலது கம்யூனிஸ்ட் கட்சி என்று சொல்கிறார்களே. அப்படி ஒரு கட்சி இங்கே இருக்கிறதா?

திரு. கே. ஏ. வகாப்: இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் வன்முறையை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்களா என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டே இருக்கலாம். தொழில் துறையிலே ஒரு மாபெரும் புரட்சியை ஏற்படுத்தினால்தான் தொழில் துறை முன்னேற முடியும். படித்தவர்கள் எல்லாம் வேலைக்குப் போக வேண்டுமென்ற எண்ணத்திலேயே படிக்கின்ற காரணத்தினால்தான், ஐந்தாம் வகுப்பு படித்தவன் அட்டெண்டர் வேலை வேண்டுமென்றும், எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவன் வேலைக்குப் போக வேண்டுமென்ற முறையிலேயும்தான் எங்களையெல்லாம் அணுகுகிறார்களே தவிர தொழில் செய்யப் போகிறோம், வியாபாரம் செய்யப் போகிறோம், தொழில் துறைக்குப் போகிறோம் என்ற முறையிலே சொல்லக் கூடிய நிலைமை இல்லை. படிப்பது என்றால் வேலைக்குச் செல்வது என்ற அடிப்படை நோக்கத்தை மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நேற்றைய தினம் மதிப்பிற்குரிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு பாடலைப் பாடினார்கள். நாடெல்லாம் கள்வர் கூட்டம் என்று ஆரம்பித்தார்கள். அந்தப் பாடலின் ஆரம்பத்தையே நான் எடுத்துக்கொண்டு இன்னொரு பாடலையும் என்னுடைய பேச்சிலே இணைத்து முடித்துக் கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

நாடெல்லாம் கள்வர் கூட்டம்
நல்லவர் இல்லை என்று
பாடலை எடுத்துக்கொண்டால்
நாமெல்லாம் கள்வராவோம்.
வீடெல்லாம் இன்பம் வேண்டும்
வேதனை தொலைய வேண்டும்
நாடெல்லாம் செழிக்க வேண்டும்
நல்லவர் பெருக வேண்டும்
காடெல்லாம் திருத்தி நல்ல
கழனியாய் ஆகவேண்டும்
பாட்டாளி வாழவேண்டும்
பண்புகள் பெருகவேண்டும் என்று
பாடெல்லாம் பட்டிடினும்
பண்பாடு தமிழ்நாட்டில்
வாழ்வை நாம் காப்போம்
வாரீர் ஒத்துழைப்போம்

என்று கூறி என்னுடைய உரையை நிறைவு செய்து கொள்கிறேன், வணக்கம்.

* **திரு. கே. பி. கோபால்:** தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பேரவையிலே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தையும் கண்டனத் தீர்மானத்தையும் ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

கோவை எல்லைப்பாளையப் பகுதிகளில் அரிசி முறையாக விநியோகம் செய்ய இந்த அரசு தவறிவிட்டது என்ற குற்றச்சாட்டை நான் முதன்முதலிலே வைக்க விரும்புகிறேன். கள்ளக்கடத்தல்காரர்கள் மீதும், அவர்களுக்குத் துணை நின்ற அதிகாரிகள் மீதும், நடவடிக்கை எடுக்கத் தவறியது குறித்தும், விவசாயிகளின் குழுவோடு சேர்ந்துகொண்டு ஒப்பந்தத்தின்படி அவர்களுடைய

கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றிக் கொடுக்காதது பற்றியும், ஊழல் புகார்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட பதில்கள் திருப்திகரமாக இல்லையென்பது பற்றியும், நிர்வாகத்திலே அரசியல் குறுக்கீடுகள், காலதாமதம், பண விரயம், கலைக் குறைவு இன்னும் தொடர்கிறது என்பது குறித்தும், திண்டுக்கல் தேர்தலிலே ஜனநாயகத்திற்குப் புறம்பான செயல்கள் நடைபெற்றன என்பது பற்றியும், புதிய வரிகள், விலைவாசி உயர்வு, காவல் துறையிலே பாரபட்சமான போக்கு, பட்டதாரி ஆசிரியர்களை பழிவாங்கும் போக்கு இதுபோன்ற பல செயல்களினாலும் மக்களுக்கு இந்த அரசுமீது நம்பிக்கை இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஜூன் மாதம் 23 ஆம் தேதியன்று இரவும், 24 ஆம் தேதியன்றும் கம்பத்திலே நடந்த சம்பவத்தைப் பற்றி விளக்குவதற்கு முன்பு, அந்தச் சம்பவங்களுக்கு காரணம் இந்த அரசு முன்னதாகவே போதிய நடவடிக்கைகள் எடுக்காததுதான். ஆகவே அந்தச் சம்பவங்களுக்கு இந்த அரசேதான் பொறுப்பு ஏற்க வேண்டும். 19—7—1973 ஆம் தேதிய மதுரைப் பதிப்பு தினமணிப் பத்திரிகையிலே கன்னியாகுமரி கலெக்டர் ஒரு அறிக்கை விட்டார்கள், கள்ளக்கடத்தலை பொது மக்கள்தான் தடுக்க வேண்டுமென்று. கம்பம் தொகுதியிலே என்ன நிலைமை என்றால் அங்கே பட்டப் பகலில் அரிசி கடத்தப்படுகிறது. அதிகாரிகளின் சம்மதமும், சம்மதம் இல்லாமல் பெரிய அளவில் அரிசி கடத்த முடியாது என்று சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கும், அமைச்சர்களுக்கும் பல முறை கடிதங்கள் எழுதியிருக்கிறோம். சட்டசபையிலும் பேசியிருக்கிறேன். ஒரு பர்மிட்டை வைத்துக்கொண்டு பல முறை அரிசியைக் கொண்டுவரும் முறையும் தொடர்கிறது. இந்த முறையிலே கம்பத்திலே தலிப்பட்ட நிலை இருந்தது. இல்லாத முறை கம்பத்தில் கையாளப்படுகிறது. நாகர்கோயிலில் கடத்தலில் கைப்பற்றப்படும் அரிசியை, பறிமுதல் செய்யப்பட்ட அரிசியை விற்கும் உரிமை பெற்றவர்கள் என்று ஒரு சிலர் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். டெல்டா ஏரியா என்று சொல்லப்படும் கடலூரிலே ஏஜண்டாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கம்பம் நகரத்திலே ஏஜண்டாக இருந்துகொண்டு டெல்டா ஏரியா இல்லாத தேனி போன்ற இடங்களில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பிடிக்கும்

அரிசிக்கு அவர்கள் கணக்கு கொடுப்பதில்லை. Seizure licence permit holders பலர் ஹோல்சேல் டீலராகவும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மாதத்திற்கு ஒருமுறை வெளியிடத்திற்குச் சென்று ரீடெய்லர்களுக்குக் கொடுக்கும் முறையில் பெறுவதற்கு சீஷர் லைசென்ஸ் பெர்மிட் பெற்றவர்களுக்கு உரிமை உண்டு. பறிமுதல் செய்யப்பட்ட அரிசியை அவர்களுக்குக் கழிப்பதில்லை. கழிக்காமல் விற்று விடுகிறார்கள். இது மறைமுகமாக அதிகாரிகளே அரிசி கடத்தக்கூடிய முறைக்கு உதவுவதாகும் என்று சிலர் சொல்கிறார்கள். இது அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு வேதனையை உண்டாக்கியது. எனவே கட்சி சார்பற்ற முறையிலே எல்லாப் பகுதிகளிலேயும் சர்வ கட்சிக் குழு அமைத்து இதை எப்படியும் போராடி அந்தப் பகுதியில் நியாயமான விலையில் நல்ல தரமான அரிசி கிடைக்க வேண்டும். கள்ளக் கடத்தலைத் தடுக்க வேண்டுமென்று முயற்சி செய்தார்கள். அந்த அடிப்படையிலேதான் ஜூன் மாதம் 19 ஆம் தேதியன்று சர்வ கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் உண்ணாவிரதம் இருந்தார்கள். 20 ஆம் தேதி முதல் இந்திய தேசிய காங்கிரசைச் சார்ந்த தொண்டர்கள் ஐந்து நாட்கள் தொடர் உண்ணாவிரதம் இருந்தார்கள். அவர்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்துகொண்டிருக்கும்பொழுது இந்த லாரி வந்தது. 8½ மணிக்கு கம்பம் அந்த லாரியை பொதுமக்கள் மறித்து, பர்மிட் இருக்கிறதா என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அந்த லாரி டிரைவர், என்னிடத்தில் பர்மிட் இல்லை, பின்னால் வருபவர்களிடம் இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதைப் போலவே, அடுத்தடுத்து வரும் லாரிகளில் வந்தவர்களும் எங்களிடத்தில் இல்லை, பின்னால் வருகிறது, பின்னால் வருகிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே பொதுமக்களும், பொறுப்பிலிருந்த சர்வ கட்சியினரும் அதை இறக்கி ஏல விவசாயிகள் சங்கத்தினிடத்தில் ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள். பிறகு போலீசுக்குத் தகவல் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அங்கு பொறுப்பிலிருந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டர் அவர்கள் மேலதிகாரிகளுக்குத் தகவல் தெரிவித்து மேற்கொண்டு என்ன செய்வோம் என்று இருந்தார்கள்.

நான் மதுரையிலே டி.டி.சி. கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரோடு இந்த அரிசி நிலைமையைப் பற்றி விவாதித்துவிட்டு கம்பத்திற்கு வரும்பொழுது இரவு 10 மணியாகி

விட்டது. நான் வந்தவுடன் இருந்த நிலைமையை என்னிடத்தில் விளக்கினார்கள். என் முன்னாலேயே இந்த அரிசியை விநியோகம் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான் அவர்களிடத்தில், அது முறையல்ல, என்ன நடந்தது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும், இதைப்பற்றி மேலதிகாரிகளுக்கு தெரிவிப்போம் என்று சொல்லிவிட்டு சப்-இன்ஸ்பெக்டருக்குப் போன் செய்தேன். சப்-இன்ஸ்பெக்டர் அவர்கள், இதை கொள்ளையடிக்கும் நோக்கத்துடன் செய்ததாக அவர்கள் மனுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள், ஆனால் பொதுமக்களும், சர்வ கட்சியினரும் சொல்வது அவர்கள் பர்மிட் இல்லாமல் அரிசி கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பது, என்று சொன்னார்கள். நான் சொன்னேன், நானும் வருகிறேன், நீங்களும் வாருங்கள். செக் போஸ்டிற்குச் சென்று ரிஜிஸ்தரில் பதிவாகியிருக்கிறதா என்று பார்ப்போம் வாருங்கள் என்று சொன்னேன். நான் இப்படிச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது உத்தமபாளையம் சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டரும் வந்துவிட்டார். சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டருடன் செக் போஸ்டிற்குச் சென்று ரிகார்டுகளைப் பார்த்தோம், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரை வரவழைத்து பார்த்ததில் செக் போஸ்ட் ரிஜிஸ்தரில் ஒரு லாரியைத் தவிர மற்ற லாரிகளுக்கு முறையான என்ட்ரிகள் போடப்படவில்லை. பிறகு நானே சர்வ கட்சித் தோழர்களுக்குப் போன் செய்து அவர்களை போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு வரவழைத்து ஒரு புகாரை, நடந்த விஷயத்தை எழுத்து மூலமாக எழுதிக் கொடுங்கள், தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். செக் போஸ்ட் ரிஜிஸ்தரில் ஒரு சில தவறுகள் நடந்திருக்கின்றன என்று எடுத்துக் கூறினேன். அப்பொழுது அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த முறைப்படி, இதுபற்றி எழுத்து மூலமாகப் புகார் கொடுக்கப்பட்டால், இது பறிமுதல் செய்யப்பட்ட அரிசி என்று எடுக்கப்பட்டு, யார் தவறு செய்தார்களோ அவர்களே மொத்தத்திற்கும் ரிலீஸ் ஆர்டர் வாங்கி அவர்களே கேரளத்திற்குக் கடத்தி விடுகிறார்கள். எனவே நாங்கள் அப்படிக் கொடுக்க விரும்பவில்லை. இது பொது மக்களுக்கு விநியோகிக்கப்பட வேண்டுமென்று கூறினார்கள். இந்நிலையில் நான் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களும், எம்.பி. அவர்களும் வந்துவிடட்டும் என்று இருந்தேன். தேனி டெபுடி அவர்கள் அதிகாலை இரண்டு மணிக்கு வந்து 4½ மணி வரையில் அங்கே இருந்தார்கள். இரவு 10 மணி முதல் காலை 5 மணி

வரையில் நாங்கள் எல்லோரும் கம்பத்திலே இருந்தோம். பொது மக்கள் கொள்ளையடிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு அங்கே அந்த லாரியை நிறுத்தவில்லை. அப்படி நிறுத்தியிருந்தால் இரவு முழுவதும் அரிசி பாதுகாப்பாக இருந்திருக்காது. பொதுமக்கள் தான் இருந்தார்கள், இரண்டு மணி வரையிலும் நானும் காவல் துறையினரும் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் இருந்தோம். எனவே, அவர்கள் அங்கே கடத்தலைத் தடுக்க நாமே தலையிட வேண்டுமென்ற நிலையில் இருந்ததுதான் காரணம். அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், அப்பகுதி மக்களுக்கு அதிகாரிகளின் மேல் நம்பிக்கை இல்லை. அது சம்பந்தமாக பல நோட்டீஸ்களை விநியோகம் செய்திருக்கிறார்கள். அதைப் பார்த்தால் அவர்கள் எந்த அளவிற்கு அதிகாரிகளின் மேல் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரியும். தலைவரவர்களே, உங்கள் அனுமதியுடன் அந்த நோட்டீஸ்களிலே ஒருசில பகுதிகளைக் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

"மதுரை ஜில்லா கடத்தல் தடுப்பு சூப்பரின்டெண்ட் வாசுதேவ பட் மற்றும் கம்பம் பகுதி கடத்தல் தடுப்பு சப்-இன்ஸ்பெக்டர் மோகன்தாஸ் வரை மாற்ற வேண்டும். சிவில் சப்ளைத் துறையில் T. O. முதல் வரையில் உள்ள அனைவரையும் மாற்றிவிட்டு புதிய அதிகாரிகளை நியமிக்க வேண்டும். . ." இவண். இரா. சிரங்கு. (தி.மு.க. வட்ட பிரதிநிதி), ஆ. அன்னக்கொடி, (தி.மு.க. அவைத் தலைவர்) எஸ். ராசு (தி.மு.க. செயலாளர்) . . ." இன்னும் பல கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே, கம்பத்தில் சர்வ கட்சியின் சார்பிலே ஒரு நோட்டீஸ் விநியோகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. "இந்த விலை உயர்வுக்கு மொத்த வியாபாரிகளும் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளும்தான் காரணம்" என்று அதிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மற்றும் தனியாக கம்பத்தைச் சார்ந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் 21–6–73 ஆம் தேதியிலே ஒரு துண்டுப் பிரசுரத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அதில், "கேரளாவுக்கு அரிசி கடத்துபவர்கள் மீதும், அதற்கு உடந்தையாக இருப்பவர்கள் மீதும் பாதுகாப்புச் சட்டப்படி கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும்" என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

எனவே, அவர்களுக்கு கீழ் மட்டத்திலேயுள்ள அதிகாரிகள் மீது மட்டுமல்லாமல், மேல் மட்டத்திலேயுள்ள அதிகாரிகளின் மீதும் நம்பிக்கையில்லை. எனவே, இதை உடனடியாக ரிலீஸ் ஆர்டர் என்ற முறையிலே, தவறு செய்பவர்களை மீண்டும் கேரளத்திற்குக் கடத்தி விடுவார்கள் என்ற எண்ணம்தான் இருந்தது. காலை 5 மணிக்கு கம்பத்தை விட்டு பிரியும்பொழுது, டெப்டி அவர்களும், நாங்களும் பிரியும்பொழுது பொது மக்களிடம் சொன்னோம், லோயர் கேம்பிலே டெபுடி ஃபுட் செக்ரடரி தங்கியிருக்கிறார்கள். பேசி வருகிறோம் என்று சொல்லிச் சென்றோம். அந்த இரவைப் பொறுத்தவரையில் காவல் துறையினரும் மிகவும் பொறுமையாக இருந்தார்கள், பொதுமக்களும் பொறுமையாக இருந்தார்கள். நாங்கள் லோயர் கேம்பிலே டெப்டி ஃபுட் செக்ரட்டரியைப் பார்த்து விட்டு வரும் வரையில், அந்த பொதுமக்களையோ, காவல் துறையினரையோ குறை சொல்லத் தயாராக இல்லை. ஆனால் நான் கேள்விப்பட்டது, கள்ளக் கடத்தலில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள், ஹோல்சேல் வியாபாரிகளும், சீஷர் லைசென்ஸ் பர்மிட் ஹோல்டர்களும், கட்டுப்பட்டவர்கள் குழப்பத்தை விளைவித்திருக்கிறார்கள். அதை அனுசரித்துத்தான் தடியடிப் பிரயோகம் நடந்தது என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கம்பம் பகுதியிலே உணவுக் கடத்தல் சம்பந்தமாக பல அதிகாரிகள் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று கே. பி. கே. தங்கமணி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதை நானும் வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏப்ரல் மாதம் 3 ஆம் தேதி டி.என். ஆர். 006 என்ற லாரியையும், எம். டி. 465 என்ற லாரியையும் உத்தமபாளையம் தாசில்தார் பிடிக்கும்பொழுது அவைகள் 91 மூட்டைகளோடு பிடிக்கப்பட்டன.

பி. ப. 12-00 தாசில்தார் இரண்டு லாரிகளைப் பிடிக்கிறார். டி.ஆர்.ஓ. வந்து சிறு குற்றம் என்று சொல்லி விட்டு விடுகிறார். டி.ஆர்.ஓ. என்ன செய்திருக்க வேண்டும்? நீதிமன்றத்தில் போய் முறையிட்டுக் கொள் என்று சொல்லி இருக்க வேண்டும். இன்றைக்கும் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

டெண்டர் முறையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். டெண்டர் முறை கொடுக்கப்பட்டதை டி.எஸ்.ஓ. அப்ரூவ் செய்தார். ஆனால் டி.ஆர்.ஓ. ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. 23–6–73 ஆம் தேதியன்று

மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் நாங்களும், கம்பம் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர் (திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்), கம்பம் முனிசிபல் நகர சபைத் தலைவர் (எங்கள் கட்சித் தலைவர்) இன்னும் பலரும் சந்தித்துப் பேசும்போது மாவட்ட விநியோக அதிகாரிகளும் இருந்தார்கள். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் நமது கலைஞர் அவர்களுக்கு நம்பிக்கையானவர்கள், பொறுப்பானவர்கள். அவர்களைக் கேட்டாலே தெரியும். எனக்கும் அவருக்கும் என்ன வாக்குவாதம் நடந்தது என்பதை அவரே சொல்வார். மாவட்ட விநியோக வருவாய்த் துறை அதிகாரிகள் லைசென்ஸ் முறையை மாற்றுவது இயலாது என்றார்கள். கம்பம் பகுதிக்கும் உத்தமபாளையத்திற்கும் மொத்த வியாபாரிகளும் வந்து இல்லை வியாபாரிகளும் எப்படி விநியோகம் கொண்டு கூட்டத்தைக் கூட்டி அரிசியை ஏற்பாடு செய்தார்கள். நான் சட்ட சபையில் பலமுறை பேசியிருக்கிறேன். 17–7–71, 13–3–72, 10–8–72 ஆகிய நாட்களில் சட்டசபையில் பேசியிருக்கிறேன். 23–10–71, தனிப்பட்ட முறையில் 12–6–71, 23–7–71, 17–1–72, 21–8–72 ஆகிய தினங்களில் எல்லா அதிகாரிகளுக்கும் பதிவுத் தபால் மூலமாகக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறேன். அங்கு நடந்தது அப்படியிருந்தும் நான் அழைக்கப்படவில்லை. வேண்டிய ஒருசில ஹோல்சேல் என்னவென்றால் அவர்களுக்கு வியாபாரிகளாக வைத்துக் வியாபாரிகளை சீஷர் லைசென்ஸ் போகச் சொல்லிவிட்டார்கள். கொண்டு மொத்த வியாபாரிகளைப் ஒரு மணி நேரம் கழித்து 8 மணிக்குக் கூட ஒரு மொத்த வியாபாரி வரும் உத்தமபாளையத்தில் கடைசியில் இருந்த அதிகாரிகள் காத்துக் வரை மாவட்ட வருவாய்த் துறை கொண்டிருந்திருக்கிறார்கள்.

அடுத்தது, விவசாயிகளுடைய கடனுக்காகக் கெடுபிடி ஜப்தி நடைபெறுகிறது. அமைச்சர் அவர்களும் சில விளக்கங்களைச் சொன்னார்கள். விவசாயிகள் மீது இவ்வளவு கெடுபிடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளும் இந்த அரசு நான் சொன்ன சீஷர் லைசென்ஸ் பர்மிட் ஹோல்டர்கள் ஆயிரம் குவிண்டால்களுக்கு மேல் பாக்கி வைத்துக் கொண்டு லட்சம் ரூபாய் அரசாங்கத்திற்குச் செலுத்த வேண்டிய நிலையில் செலுத்தாமலே இருந்தார்கள் என்பது உணவு அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும்.

[திரு. கே. டி. கோபால்] [1973 ஆகஸ்ட் 8

அவர்கள் 73 ரூபாய் என்ற விலையில் ஓரளவு இங்கே கொடுத்து விட்டு மீதியை 222 ரூபாய் விதம் [illegible] விடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களை எல்லாம் விட்டுவிட்டு ஏழை விவசாயிகளைத் துன்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

கரும்பு உற்பத்தி செஸ் வரி 9 தனியார் ஆலைச் சொந்தக்காரர்களிடமிருந்து 3½ கோடி ரூபாய் வசூல் செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. கூடலூரை அடுத்த [illegible] பகுதியில் சென்ற ஆண்டு சாராயக் கடையை ஏலம் எடுத்தவர் [illegible] கட்சியைச் சேர்ந்தவர். அந்தப் பகுதி [illegible] ஒருவருடைய சகோதரர் என்ற காரணத்தால் பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாயை இதுவரை வசூல் செய்ய முடியவில்லை. அதிகாரிகள் அவரை அணுகப் பயப்படுகிறார்கள். [illegible] ஏழை விவசாயிகளைக் கொடுமைப்படுத்துகிறார்கள். விவசாயப் போராட்டத் தலைவர்களை சிறையில் '[illegible]' எப்படிக் கொடுமைப்படுத்துகிறார்கள் என்று பல முறை சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

ஊழல் புகார்களுக்குப் பதில் [illegible] கூறுகிறார்கள். அவை முழுமையாக இல்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். குற்றச்சாட்டில் ஒன்று மதுரை மாவட்ட மாநாட்டின்போது கட்சிப் பணத்தை வெள்ளைப் பணமாக ஆக்கியது பற்றியாகும். அதிலே ஒரு வெளியீடு 14–12–72-ல் வெளியிடப்பட்டது. மதுரை மாநாடோ ஆகஸ்ட் மாதம். அதிலே மதுரை மாநாட்டில் எவ்வளவு வசூலானது என்ற கணக்கு இல்லை. ஆனால் கலைஞர் அவர்கள் அந்த மாநாட்டில் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். செலவைக் கழிக்காமல் நன்கொடை மூலமாகவும், டிக்கட் வசூல் மூலமாகவும் வசூலான தொகை ஐந்து லட்சத்து பத்தாயிரம் ரூபாய் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இந்தப் பதிலைப் பார்த்தால் அது சென்னையில் [illegible] அறக்கட்டளைக்கு 3 லட்சமும், மதுரை மாவட்டத்திற்கு 4 லட்சமும் ஒதுக்கப்பட்டதாகவும் கூறப்படுகிறது.

அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் இருந்ததைவிட கலைஞர் ஆட்சிக் காலத்தில் விளம்பரத் துறைக்கு அதிகப் பணம் ஒதுக்கப்படுகிறது என்று முன்பு எடுத்துச் சொன்னபோது அது தவறான புள்ளிவிவரம் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள்

1973 ஆகஸ்ட் 8]

கூறியிருக்கிறார்கள். [illegible] அந்த விவரத்தைப் பற்றி [illegible] அண்ணா அவர்கள் [illegible] விளம்பரத் துறைக்கு [illegible] ஆனால் கலைஞர் 2.18 [illegible] விளம்பரத் துறைக்காகச் [illegible] இவ்வளவு அதிகமாக செலவு [illegible] முரசொலிக்கு சிறிய விளம்பரத்திற்கு [illegible] ஏற்றுக் [illegible] 16 வரிசை என்று [illegible] முரசொலிக்கு [illegible] ரூபாய்தான். ஆனால், விளம்பரத்திற்கு [illegible] 1972–73 [illegible] மாதம் [illegible] பதினாறு வரிசை வந்த 18,716 ரூபாய் [illegible] இரண்டு வரிசை [illegible] கொண்டிருக்கும் நிலையில் [illegible] 18,716 ரூபாய் [illegible] விளம்பரத்திற்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது [illegible] இந்த அளவோடு பேச [illegible] நன்றி கூறி உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. க. மு. இராசகோபால்: [illegible] போவைத் தலைவர் [illegible] கட்சியில் இருக்கிற [illegible] என்ற தீர்மானத்தையும். கண்டனத் [illegible] கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அந்தத் [illegible] உங்கள் [illegible] வைக்கிறேன்.

[illegible] எங்களை எல்லாம் ஆளாக்கி [illegible] இந்த ஆட்சியையும் [illegible] போறாரோ அந்தப் [illegible] எத்தனையோ [illegible] ஒன்றுமில்லை. இந்த [illegible] பேசிய தொண்டே [illegible] அண்ணா என்று அவர் [illegible] மனதாரப் பாராட்டி [illegible] நன்றியை முதலில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சுயமரியாதை இருக்கிறதா என்று பேசினார். அந்தச் சுயமரியாதையை நாங்கள் முதல் முதலில் ஈரோட்டுப் பள்ளியிலும் அடுத்து காஞ்சிபுரம் பள்ளியிலும் படித்தவர்கள். 1950, 1960, 1970, 1971, 1972, 1973-ல் வந்தவர்களுக்குச் சுயமரியாதையைப் பற்றித் தெரியாது. அந்தச் சுயமரியாதையைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு இந்தத் தமிழகத்தில் மட்டும் அல்ல, இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் மட்டுமல்ல, உலகத்திலே எந்த மூலையில் இருப்பவர்களானாலும் எத்தனை நாட்கள் கொடுத்தாலும் சுயமரியாதையைப் பற்றிப் பேசுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

தலைவர் அவர்களே, இந்திய வரலாற்றைப் பற்றிப் பேசுகின்றபோது ஆரியர்கள் என்று சொன்ன நேரத்தில் மிக வருத்தப்பட்டு ஒருவர் சொன்னார். பொதுவுடைமைக் கட்சிக்காரர்கள் கூட ஆவேசப்பட்டார்கள். நாங்கள் சொல்லவில்லை. நாங்கள் சொன்னால் வருத்தப்படக்கூடும்.

அதே பொதுவுடைமைக் கட்சியிலிருந்து ஒருவர் ராவுஜி என்பவர் வால்காவில் இருந்து கங்கை வரையில் என்று ஒரு நூல் எழுதியிருக்கிறார்கள். அதில் மத்திய ஆசியாவிலிருந்து வந்த, ஆடுமாடுகள் ஓட்டிக் கொண்டு வந்த ஆரியர்கள் இந்த நாட்டில் சிந்து சமவெளியில் குடியேறியுள்ளார்கள்; அவர்கள் நடந்து கொண்ட முறை பற்றியும், அவர்கள் உண்டு வந்த உணவைப் பற்றியும், மேலும் அவர்கள் காண்டாமிருகத்தில் இருந்து, பன்றியில் இருந்து, நாயிலிருந்து எந்த மிருகத்தையும் விடவில்லை; தாய், தங்கைகள், அண்ணன் மனைவி, தம்பி மனைவி என்ற உறவு முறை கூடக் கிடையாது; அப்படியெல்லாம் அவர்கள் காலத்தைக் கடத்தினார்கள் என்று அந்த நூலில் அவர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். அதை நான் 1965-ல் மத்திய சிறையில் இருந்த போது படித்தேன். அதை எழுதியவர் ஈரோட்டு பெரியாரும் அல்ல, பேரறிஞர் அண்ணாவும் அல்ல. அதை எழுதியவர் பொதுவுடைமைக் கட்சியைச் சார்ந்தவர். நேரு அவர்கள் எழுதிய உலகச் சரித்திரத்தைப் படித்துப் பார்க்கட்டும். தமிழ்நாட்டில் திராவிடர் என்ற இனம் இருந்து வருகிறது. அது ஒரு காலத்தில் நாலாயிரம், ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் மனிதன் நாகரீகமற்றிருந்தபோது உள்ளதமான நிலையில், கடல் கடந்து

வாணிபத்தில் ஈடுபட்டு பொருள் ஈட்டிய வரலாற்றுப் பெருமை வாய்ந்த அந்த இனம் இன்னும் தென்னாட்டில் இருக்கிறது என நேரு அவர்களே எழுதியிருக்கிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: உறுப்பினர் அவர்கள் இந்திய நாட்டுச் சரித்திரத்தைச் சொல்லித் தருகிறார்களா? அல்லது இங்கு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து அல்லது எதிர்த்துப் பேசுகிறார்களா என்று எங்களுக்குப் புரியவில்லை.

திரு. க. மு. இராசகோபால்: சரித்திரத்தைப் பற்றி நான் சொல்லவில்லை. சரித்திரத்தைப் பற்றிய பேச்சு வந்ததால், ஆரியர்கள் என்பவர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள் என்பதை ஆதாரத்தோடு சொல்ல வேண்டியிருப்பதால் சொல்கிறேன். எப்படி அவர்களுக்கு அப்படிச் சொல்ல உரிமை இருக்கிறதோ அதை எதிர்த்துப் பேச எனக்கும் உரிமை இருக்கிறது. அம்மையார் அவர்கள் என் நேரத்தில் குறுக்கிடாதிருக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1935-க்கு முன்னால் மத்திய ஆசியாவிலிருந்து குடியேறிய ஆரியர்கள் பற்றிய சரித்திரத்தை பலர் எழுதியிருக்கிறார்கள். பலவிதமாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்றாவது வகுப்பு முதல் ஆறாவது வகுப்பு வரையில் உள்ள சரித்திரத்தைப் பார்த்தால் முதலில் ஆரியர்கள் பின்னர் திராவிடர்கள் என்றிருக்கும். சிந்து சமவெளிப் பிரதேசத்தில் உள்ள பசும்புல் வெளியில் ஆரியர்கள் வந்து குடியேறினார்கள். முதலில் நாட்டாண்மைக்காரர்களாக இருந்து பின்னர் குறுநில மன்னர்களாகி, பிறகு பெருநில மன்னர்களாக, அப்படித்தான் தசரதன் மன்னனானான். அவனுக்கு ராமன், லட்சுமணன், பரதன், சத்துருக்கனன் என்ற நான்கு பிள்ளைகள். வரலாறு இருக்கிறது. இன்று அவை மறைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அதைப் பற்றி இங்கே நான் சொன்னேனே தவிர ஆரியர்களுக்கோ அல்லது மற்றவர்களுக்கோ நான் விரோதியல்ல.

ஆனால், இங்கு ஜாதியைப் பற்றிச் சொன்னால் ஆவேசப் படுகிறார்கள். அம்மையார் அவர்கள் கூட ஆவேசப்படுகிறார்கள். ஜாதிக் கொடுமை இன்னும் இல்லையா? எப்பிரிவினரும் ஆலயத்திற்குள் செல்லலாம். அதை காந்தியடிகள் செய்து

[திரு. க. மு. இராசகோபால்] [1973 ஆகஸ்ட் 8

விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இவர்கள் எல்லாம் அர்ச்சகர்களாக இருக்கலாம் என்ற [illegible] என்ற சட்டத்தை இந்த மன்றத்தில் [illegible], இந்தக் கட்சி தான் நிறைவேற்றியிருக்கிறது. (குறுக்கீடு) ஆயிரம் ஆண்டுகளாக அடிமைப்பட்டு [illegible] சட்டத்தை எதிர்த்து உயர்நீதி மன்றத்தில் வழக்கு தாக்கல் செய்யப்பட்டு அது தோற்கடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. [illegible] சட்டம் படித்த அம்மையார் அவர்களுக்குத் தெரியாதா? [illegible] ஏன் சென்று அவர்களுக்காக [illegible] அவர்கள் வக்காலத்து வாங்கியிருக்கலாம். [illegible] இருக்க வேண்டுமென்பதுதான் எங்கள் [illegible].

ஊழல், ஊழல் என்று சொல்கிறார்கள். [illegible] 19-ஆம் தேதி எங்கள் மாவட்டத்தில் [illegible] கழகக் குழுக் கூட்டம் எம். ஜி. ஆர். தோட்டத்தில் நடந்தது. அவர்கள் சரியாக மூன்று மணிக்கு வந்தார்கள். [illegible] பேச ஆரம்பித்தார்கள். என் நண்பர்களே, [illegible] நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். [illegible] இயக்கத்தில் எப்படியோ லஞ்சம் வாங்கி விடு [illegible]. அவர் சட்ட மன்றத்தில் சொல்கிறபோது [illegible] ரூபாய்க்கு வாங்கினேன் என்று சவால் விட்டுப் [illegible]. [illegible] லட்சம் ரூபாய்க்கு வாங்கியிருக்கிற வீட்டை, [illegible] ரூபாய் கொடுக்கிறேன் எனக்குக் கொடுப்பாரா? [illegible] கூட்டத்தில் பேசினார்கள். இன்று [illegible] உடைய இயக்கத்தில் ஊழல் இல்லை, ஊழல் இல்லை என்று பேசினால் என்ன பொருள்? நான் அவர்களுடைய [illegible] சொல்ல விரும்பவில்லை. எதிர்முகாமில் இன்று அவர் இருக்கிறார். [illegible] போல் ஆதியைப் பற்றியும் எம். ஜி. ஆர். [illegible] பேசினார்கள். அந்த அளவிற்குப் பேசியவர்கள் [illegible] கட்சியில், அவர்களை இன்று தன் பக்கத்தில் [illegible] அது ஊழல் இல்லையா?

திரு. முனு ஆதி: உறுப்பினர் அவர்கள் [illegible] பேசினால் அவர்கள் என்ன பேசுகிறார்கள் என்பது தெரியும். யாரைப் பற்றி அவர்கள் சொல்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. ஆதியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படி

1973 ஆகஸ்ட் 8] [திரு. முனு ஆதி]

எங்கள் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள் என்றால், அப்படிச் சொன்னது உண்மை என்றால் நடவடிக்கைகள் எடுத்து அதை நிரூபிக்க வேண்டும். தைரியம் இருந்தால் மூன்று முறை சொல்கிறேன் தைரியம் இருந்தால், தைரியம் இருந்தால், தைரியம் இருந்தால் என்று. உங்கள் கையில் அதிகாரம் இருக்கிறது. நடவடிக்கை எடுத்து நிரூபிக்கட்டும்.

திரு. க. மு. இராசகோபால்: தைரியம் அவரவர்களுக்கு இருக்கிறதோ இல்லையோ என்னைப் பொறுத்தவரையில் எனக்கு இருக்கிறது. ஆதியைப் பற்றி சொல்லச் சொல்கிறார்களா? அல்லது வேண்டாம் என்கிறார்களா? சொன்னதைச் சொல்கிறேன். எந்த மன்றத்திற்கும் வந்து வேண்டுமானாலும் சொல்கிறேன்.

திரு. முனு ஆதி: அவரைப் பற்றிச் சொன்னதையும் நானும் பேசுவேன்.

திரு. க. மு. இராசகோபால்: இங்கு ஊழல், ஊழல் என்று சொல்கிறார்கள். இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் போன் மூலம் 60 லட்சம் ரூபாய் ஒருவன் பெற்றுக்கொண்டு போனதாகவும் அவனை கையும் களவுமாகக் காவல் துறையினர் பிடித்ததாகவும் அவர்கள் மீது வழக்கு தொடரப்பட்டு இரண்டு நாட்களில் வழக்கு முடிந்த பின் அவர்கள் மருத்துவமனைக்குச் சென்று பின்னர் சிறை சென்று அங்கும் செத்தார்கள். பிடித்த அதிகாரியும் செத்தான், அவனும் செத்தான். ஆனால், ஊழல் ஊழல் என்று சொல்கிறவர்கள் அந்த சர்க்காரை ராஜிநாமா செய் என்று சொல்ல யாருக்கும் தைரியம் இல்லை. எங்களைப் பார்த்து தைரியம் இருக்கிறதா என்று கேட்பவர்கள் அவர்களைக் கேட்பதற்கு ஏன் தைரியம் இல்லை. அந்தப் பணம் யாருக்குச் சொந்தம். (குறுக்கீடு) இந்த நாட்டை ஆளுகிற சர்க்கார் மீது, 55 கோடி மக்கள் நம்பியிருக்கிற ஒரு தலைமையின்மீது, அந்த அம்மையாரின் மீது குற்றம். வழக்கு முடிந்து விட்டது. அந்தப் பணம் யாருக்குச் சென்று சேர்ந்தது? இதுவரையில் ஏன் வெளியே வரவில்லை? இதற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டாமா? அதைவிட ஒரு வேடிக்கை.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: அப்போது தங்கள் கட்சியும் அவர்களோடு கூட்டாக இருந்தது.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Sir, on a point of order. I would like to have a ruling from the Chair. I want to know whether it is right to discuss about the Central affairs in this House, particularly about corruption matters, about which there is nobody to defend in this House.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அந்தக் கட்சிக்காரர்கள் இங்கு இருக்கிறார்கள்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Sir, particularly corruption charges relating to the Central Government should not be brought before this House unless there is somebody to defend the persons concerned. This matter relates to the Ruling Party at the Centre.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: கட்சியைப் பற்றித்தான் சொல்கிறார்கள்.

திரு. க. மு. இராசகோபால்: 60 லட்சம் ரூபாய் இன்னும் யாருக்குச் சொந்தம் என்று தெரியவில்லை. இது குற்றச்சாட்டுத்தானே தவிர யார் மீதும் நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை. கொடுத்தார்களே, அவர்களைக் கேட்கிறேன்.

கேரள மாநிலத்தில் கடுமையான உணவுப் பஞ்சம், கல்லூரிகள் மூடப்பட்டன, நாட்டு மக்கள் பட்டினியால் செத்தனர், நடுவீதியிலே குத்திக்கொள்கிறான் அரிசி கேட்டவன் என்று இப்படியெல்லாம் பத்திரிக்கையில் செய்தி வருகிறது. அத்தனைக் கட்சிக்காரர்களும் சேர்ந்து அம்மையார் இடத்தில் போய் இருக்கிறார்கள். ஆந்திரத்தில் பஞ்சம், மைசூரில் பஞ்சம், பம்பாயில் பஞ்சம், இப்படி எல்லாப் பகுதிகளிலும் விலைவாசியேற்றம் என்று பத்திரிக்கையில் வருகிறது. அதையெல்லாம் ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டு, அதைப் பற்றி ஆராய்வதை விட்டுவிட்டு, சினிமா நடிகர் ஒருவரோடு பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் 45 நிமிடம் ரகசியமாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். பேசியிருப்பதைப் பற்றிப் பரவாயில்லை. அவர் 11 லட்ச ரூபாய் வரி பாக்கி வைத்திருப்

பவர், பிரதமரோடு ரகசியமாக 45 நிமிடம் பேசியிருக்கிறார். என்றால், வரி பாக்கிக்கும், இதற்கும் ஏதோ சம்பந்தம் இருக்கிறது என்று மக்கள் சந்தேகப்படுகிறார்கள்.

இன்றைக்கு விவசாயிகளைப் பற்றிப் பேசினார்கள். ரூ. 2, ரூ. 1 கூலி வாங்கக்கூடியவர்கள் வாங்கிய கடனைத் திருப்பித்தர முடியவில்லை என்று கிளர்ச்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்ற நியாயத்தைப் பேசினார்கள். ஆனால் 11 லட்ச ரூபாய் வரி பாக்கி ஒருவர் வைத்திருக்கிறார். அவர் ஒரு பெரிய பணக்காரர், பொது மக்களுக்குச் சேர வேண்டிய பணத்தைக் கட்டாமல் இருக்கலாமா. இந்த நாட்டிலே தொழில் ஆரம்பிப்பதற்குத் தேவைப்படுகிற மூலதனம் அது. அதைக் கட்டாமல் இருக்கலாமா? அப்படிப்பட்ட ஒரு பணக்காரரோடு, வரி கட்டாமல் இருப்பவரோடு இந்த நாட்டுப் பிரதமர் 45 நிமிடம் பேசியிருக்கிறார். நாட்டில் இருக்கிற முக்கியப் பிரச்னைகளை ஒதுக்கிவிட்டுப் பேசியிருக்கிறார். இப்படி இருக்கிற நிலையில் இந்த நாட்டிலே இருக்கிற 5 கோடி மக்களின் நம்பிக்கையைப் பெற்ற இந்த அரசின் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வருகிறார்கள்.

இன்னொன்றையும் சொல்கிறேன். அந்த எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள், அடையாறில் இடம் வாங்கியிருக்கிறார். யார் வாங்க வேண்டும் நிலம்? ஏழை எளியமக்கள். வீடு வசதி இல்லாத மக்கள் வாங்க வேண்டும். அவர் யாரிடமிருந்து வாங்கியிருக்கிறார்? இந்த அரசிடமிருந்து வாங்கி இருக்கிறார். . .

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்: கொடுத்தது யார்?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: கொடுத்தது யார்?

திரு. க. மு. இராசகோபால்: கொடுத்தது முன்னாலே இருந்த ரெவின்யூ அமைச்சர். 1971-லிருந்து சட்டமன்றத் தலைவராக இருந்தவர் கொடுத்தார்கள். அவர் கொடுத்த நேரத்தில் என்ன கொடுக்கிறோம் என்று தெரியாமல் கூட இருந்து இருக்கலாம். அவர் கையெழுத்துப் போட்டுவிட்டார், பரவாயில்லை. (குறுக்கீடு) ஒருவர் கொடுத்தார் என்றால் வாங்குபவருக்குக் கொஞ்சம் உணர்வு வேண்டாமா?

[1973, ஆகஸ்ட் 8

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: முன்னால் இருந்த ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்தார்கள் என்று கூறினார்கள். தலைமையமைச்சருடைய சம்மதம் இல்லாமலேயா கொடுத்து விட்டார்? தானாகவோ கொடுத்துவிட்டார்?

திரு. க. மு. இராசகோபால்: தலைவர்களை, நீங்கள் கூட உங்கள் தலைவர்களைப் பற்றிப் பேசுகிறபோது வக்காலத்து வாங்கிப் பேசுகிறீர்கள். அதைப்போல் நாங்களும் அப்போது வக்காலத்து வாங்கிப் பேசியிருக்கிறோம். இப்போது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்திருப்பதால் இதைப் பற்றிப் பேசுகிறோம். அப்போதிருந்த ரெவின்யூ அமைச்சர் கொடுத்திருந்தாலும், அதை அவர்கள் திரும்ப ஒப்படைக்க வேண்டாமா? இது வரையில் ஒப்படைக்கவில்லை. ஊழலைப் பற்றிப் பேசுகிறபோது, இதைப் பற்றியும் நான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது; லட்சக்கணக்கான ரூபாய் வரி பாக்கி பற்றியும் எடுத்துக் கூற வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நாட்டிலே இம்பாலா கார் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் வரி கட்டவில்லை என்று சொல்கிறபோது, மற்றவர்கள் மீது ஊழல் என்று குற்றம் சாட்டுகிறபோது கொஞ்சம் யோசித்துச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இவர்கள் என் இவ்வளவு ஆத்திரப்படுகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. நான் போன சட்டமன்றக் கூட்டத்திலேயே கூறினேன். அப்போது டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் ஆதரித்தார்கள். இப்போது வேறு கட்சிக்குப் போய்விட்டதால் என்ன நிலை எடுப்பார்களோ தெரியாது.

காஞ்சிபுரம் நடேச முதலியார் அவர்கள் எவ்வளவு நிலம் வேண்டுமானாலும் வைத்துக் கொள்ளட்டும். அதைப் பற்றிக் கவலையில்லை. அந்த மயானப் புறம்போக்கையாவது விடலாம் அல்லவா? அவர்களுடைய கட்சிக்கு ஒரு நியாயம், இன்னொரு கட்சிக்கு இன்னொரு நியாயம் என்று சொன்னால் எப்படி?

அது போகட்டும். என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கும் திரு. மு. க. அழைப்பாளரைப் பற்றிச் சொல்கிறேன். சத்திரமேரூர் விராசாமி—என்னுடைய தொகுதி சத்திரமேரூர் தொகுதி (நுங்கிடு) இங்கேயுள்ள விராசாமி இல்லை—

1973, ஆகஸ்ட் 8] [திரு. க. மு. இராசகோபால்]

உத்திரமேரூர் விராசாமி—திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் கூட உத்திரமேரூர் விராசாமி—அவர் இந்த விராசாமியா என்று கேட்டார். எப்படி—அவர் சர்வே எண். 141-ல் 19 ஏக்கர் புலிப்பாக்கம் மயானப் புறம்போக்கில் 1 ஏக்கர் 5 செண்ட் நிலத்தை இன்னும் உழுது 5 செண்ட் நிலத்தில் 1 ஏக்கர் 5 செண்ட் நிலத்தை கொண்டிருக்கிறார்...

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: சார் ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். சட்டமன்றத்தில் இல்லாத உறுப்பினர்களைப் பற்றிப் பேசக்கூடாது. (ஒரே நேரத்தில் பலர் தாக்கல்) I am addressing the Chair. I am not addressing any of the Members in this House. I want a reply from the Chair.

(Thiru V. Krishnamoorthy rose)

THIRU G. R. EDMUND : Sir, I want a reply from the Chair.

அவர்கள் பேசுவதைப் பற்றி எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. மாவட்டச் செயலாளர்கள். மாவட்டச் நாங்கள் பேசும்போது, வட்டச் செயலாளர்கள் பற்றியும் பேசுவதற்கு அனுமதி தருவீர்களா என்கிற உறுதியை நாங்கள் தலைவரிடமிருந்து கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசும்போது பேசியிருக்கிறார்கள்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: நாங்களும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக மாவட்டச் செயலாளர்கள் பற்றிப் பேசுவோம். அதற்கு அனுமதியளிக்கத் தயாராக இருக்கிறீர்களா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசினார். காகிதம் கூட பண்டுட்டிச் செயலாளரைப் பற்றி காட்டினார்.

THIRU G. R. EDMUND : He was speaking with reference to a document.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வெளியே இருக்கிறவர்களைப் பற்றிப் பேசலாம், பேசக்கூடாது என்று இல்லை. அவர்கள் கையில் குறிப்பு வைத்துக் கொண்டு பேசுகிறார். பேசலாம்.

THIRU G. R. EDMUND : He is not having a document. He is having only notes.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வெளியே இருக்கிறவர்களைப் பற்றிப் பேசலாம். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கூட பேசியிருக்கிறார்கள். அதிலே ஒன்றும் தவறு இல்லை.

திரு. முனு ஆதி : டாகுமென்ட் வைத்துக்கொண்டு பேசியிருக்கிறார் என்று சொன்னீர்கள். அதைக் காட்டுங்கள் பார்க்கலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : டாகுமென்ட் இருக்க வேண்டுமென்பதில்லை.

திரு. முனு ஆதி : வைத்துக் கொண்டு பேசுகிறார் என்று தீர்மானமாகச் சொன்னீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஆதாரத்தோடு பேசுகிறார் என்று தான் சொன்னேன்.

THIRU G. R. EDMUND : Sir, on a point of order . . . .

THIRU V. KRISHNAMOORTHY : It is only a point of disorder.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : சார், ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். பேசுகிற உறுப்பினர் ஆதாரத்தை வைத்துக் கொண்டு பேசுகிறார் என்று தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த ஆதாரத்தை ஏற்கனவே நீங்கள் பார்த்திருக்கிறீர்களா? அவர்கள் உங்களுக்கு அதைக் காட்டியிருக்கிறார்களா? அதைப் பார்த்துவிட்ட பிறகுதான் ஆதாரத்தோடு பேசுகிறார் என்று சொன்னீர்களா என்று தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : வெளியே இருக்கிறவர்களைப் பற்றி ஏதாவது பேசப்படுமானால், பேசுகிறவர் பேசுகிற பேச்சுக்கு முழுப்பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அப்படி அவையில் பேசப்பட்டது தவறு என்று நிரூபிக்கப்படுமானால்,

அப்படி நிரூபிக்கப்படுகிற கால கட்டத்தில் அவர் வருத்தம் தெரிவிக்கும் நிலை உண்டு. பேசுகிறவர் பொறுப்பு எடுத்துக் கொண்டு பேசுவதாக இருந்தால் அனுமதிக்கலாம், அதிலே தவறு இல்லை.

திரு. க. மு. இராசகோபால் : பொறுப்பு எடுத்துக் கொள்கிறேன். உண்மை என்று சொன்னால் அவர்கள் ராசினாமா செய்து விடத் தயாராக இருக்கிறார்களா?

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : நாங்கள் நிரூபித்துக் காட்டுகிறோம், நீங்கள் ராசினாமா செய்துவிடத் தயாரா?

திரு. முனு ஆதி : (உட்கார்ந்து கொண்டே) உங்கள் கிட்டே இருக்கும் 150 ஏக்கர் விஷயத்தையும் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உட்கார்ந்த இடத்தில் உட்கார்ந்தபடியே பேசுவது தவறு, முறையல்ல.

பி.ப. 12-30

திரு. முனு ஆதி : தப்பு தான், சார்.

திரு. க. மு. இராசகோபால் : என்னுடைய 150 ஏக்கரைப் பற்றி திரு. முனு ஆதி அவர்கள் ஆதாரத்தோடு சொல்வதாகச் சொல்கிறார்கள். சொல்லட்டும். சர்வே நம்பர் . . .

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : ஆன் எ பாயிண்டு ஆப் ஆர்டர், நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் என்பது இந்த அரசின் பேரில் நம்பிக்கை இல்லை என்றுதான் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறதே ஒழிய, அந்தக் கட்சியின் பேரிலோ அல்லது எ.டி.எம்.கே. கட்சியின் பேரிலோ நம்பிக்கை இருக்கிறதா இல்லையா என்பது பற்றி தீர்மானம் கொண்டுவரப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : ஒரு அரசின் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்று தீர்மானத்தை எடுத்து மொழிந்தவர்கள், அதை ஆதரிப்பவர்கள் எந்த நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதை நாட்டுக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டும். ஆகவே, அவர்களுடைய நிலையை விளக்குகின்ற வகையில் ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் 'உங்கள் எதிர்க்கட்சியினரின் பேரில் நம்பிக்கை வைத்திருந்தால் விடலாம். மீது நம்பிக்கை இருக்கிறது' என்று ஒப்புக்கொண்டு

[திரு. க. அன்பழகன்] [1973 ஆகஸ்ட் 8

ஆனால் எதிர்க்கட்சியினர் மீது நம்பிக்கை ஏற்படாது என்ற காரணத்தினால் உங்கள் மீது நம்பிக்கை இருப்பவர்கள் என்ன காரணத்தினால் நம்பிக்கை இருக்கிறது என்று அத்தகைய விளக்கங்களை தெளிவுபடுத்துகிறீர்கள்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் கையில் பொறுப்பு இல்லை. ஆனால் கட்சிக்காரர்கள் கையில் பொறுப்பு இருக்கிறது. ஆகையால்தான் நம்பிக்கை இல்லை என்ற தீர்மானம் ஆளும் கட்சி மீதுதான் கொண்டுவரப்பட வேண்டும் என்ற நிலை இருக்கிறது. அவர்கள் வேண்டுமானால் சில விளக்கங்களைச் சொல்லலாம். அதல்லாமல் தனிப்பட்ட முறையில் ஒவ்வொரு தலைவரைப்பற்றி தாறுமாறாகப் பேசுவது என்று சொன்னால் அது நமது மன்றத்தின் விவாதத்திற்கு உகந்ததாக இருக்காது என்பதை தங்கள்மூலம் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: ஆட்சியின்மீது நிர்வாகத் திலுள்ள துறைகளை எந்தக் கட்சியும் சொல்லும்பொழுது நிர்வாகத் துறைகளுக்கு ஆட்சி பொறுப்பேற்கிறது. மறுப்ப தற்கென எதிர் கருத்து கூறுவதில்லை. ஆனால் ஆட்சியில் உள்ளவர்களைப் பற்றி தங்களுக்குத் தெரியாதவை எல்லாம் எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்கள் சில கருத்துக்களைக் குறிப்பிடுகிற நேரத்தில், அதனுடைய மறுபிரிவாகத்தான் இந்தக் கருத்துகள் வெளிப்படுகின்றன. தனிப்பட்டவர்கள் பற்றி பேசுவதில்லை, அப்படிப் பேசுவதாக இருந்தால் நிர்வாகத் துறைகளைப் பற்றியே பேசப்படும் என்ற முடிவுக்கு, கட்டுப்பாட்டுக்கு இரு தரப்பினரும் வருவார்களேயானால் இத்தகைய கருத்துக்கள் வராது. பொறுப்பு மூன்று வகையாக இருக்கிறது. ஒன்று சட்டமன்றத்திற்குப் பொறுப்பு, மற்றையது ஆட்சிக்குப் பொறுப்பு. மூன்றாவதாக தாங்களே யோக்யதையாக நடப்பதற்குத் தத்தமக்குள்ள பொறுப்பு. ஆகவே, பொறுப்பு என்பது இப்படி வேறுபட்டிருப்பதால் இப்படிப்பட்ட கருத்துக்கள் வெளிவரத்தான் செய்யும். அது சட்டப்படி குறை அல்ல என்பதைத் தங்கள் மூலம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1973 ஆகஸ்ட் 8]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: யோக்யதையாக நடந்து கொள்வது என்று சொல்கிறீர்களே . . .

திரு. க. மு. இராசகோபால்: இவர்கள் பேசும்பொழுது நாட்டிலெல்லாம் கள்ளர் கூட்டம் என்று பேசுகிறார்களே? அப்படி அவர்கள் பேசும்பொழுது நான பேசியதில் என்ன தவறு? இந்த ஆட்சி வந்த பிறகு என்னென்ன நன்மைகளைச் செய்திருக்கிறது என்பதை எனக்கு முன்னால் பேசிய என்னுடைய இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எடுத்துப் பேசினார்கள்.

கடலில் மீன் பிடிப்பவர்கள் புயலில் சிக்கி இறந்தார்கள் என்றால், அவர்களுடைய குடும்பத்திற்கு ரூ. 1,000 கொடுக்கப் படும் என்று இந்த அரசு, கலைஞர் அரசு ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு சட்டம் நிறைவேற்றியிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஆட்சி ஒழிய வேண்டுமா?

மரமேறுபவர்கள் திடீரென்று சருக்கி விழுந்து மரணம் அடைந்தால் அவர்கள் குடும்பத்தினருக்கு ரூ. 1,000 கொடுக்கப் படும் என்ற சலுகையை இந்த அரசு அறிவித்திருக்கிறது.

பல ஆண்டு காலமாக நில வள வங்கிகளில் ஒரு விவசாயி 50 ஏக்கர், 500 ஏக்கர் வைத்திருந்தால் கூட ரூ. 10,000-க்கு மேல் கடன் வாங்க முடியாது. தமிழக அரசு, எங்களது கழக அரசு ஆட்சிக்கு வந்த பிறகுதான் கிட்டத்தட்ட ரூ. 95.000 வரையில் டிராக்டர்கள் வாங்குவதற்கு, கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு, பம்பு செட்டுகள் வைப்பதற்கு கடன் வாங்கிக்கொள்ள முடியும் என்ற நிலையை ஏற்படுத்தியது.

துப்பாக்கிச் சூட்டுக்கு இரையானவர்கள் குறித்து 1965-ல் இந்தி எதிர்ப்பு மொழி கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டு உயிர் துறந்தவர்கள் குறித்து நமது பெரு மதிப்பிற்குரிய முன்னாள் முதல் அமைச்சர் அவர்கள், அன்னார் குடும்பத்தினருக்கு வருத்தம் கூட தெரிவிக்க வில்லை. அது பற்றி கவன ஈர்ப்பு தீர்மானத்தைக் கூட எடுத்துக் கொள்ள முடியாது என்று சொன்னார். எவனோ செத்தான் என்று சொன்னார். அதே மாதிரி சின்னசாமி செத்தபொழுது எவனோ கொழுப்பு பிடித்து செத்தான் என்று சொன்னார்கள். மொழிக் கிளர்ச்சியின்பொழுது பெட்ரோல் ஊற்றிக்கொண்டு எரிந்து செத்தவர்களைப் பற்றி ஏளனமாகப் பேசியவர்களும் உண்டு. இன்றைக்கு விவசாயிகள் போராட்டத்தில் இறந்தவர்கள் குடும்பத்

[திரு. க. மு. இராசகோபால்] [1973 ஆகஸ்ட் 8]

தினருக்கு இந்த அரசு எங்களுடைய முதல்வர் அவர்கள் ஒவ்வொரு குடும்பத்தினருக்கும் ரூ. 5,000 கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த ஆட்சியா அழியவேண்டும் என்று சொல்வது? (மணி அடிக்கப்பட்டது) என்ன நியாயத்தை வைத்து இந்த அரசின் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்ற தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்?

அடித்தளத்தில் இருக்கிற மக்களுக்கு, பிற்பட்ட நிலையில் இருப்பவர்களுக்கு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு உறுதுணையாக இந்த ஆட்சி நிற்கிறது. அவர்கள் ஓரளவுக்கு இன்று நிமிர்ந்து பாதையிலே போகிறவர்களைப் பார்த்து கேள்வி கேட்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு சுய உணர்வு வந்திருக்கிறது. சுயமரியாதை இயக்கத்தை வளர்த்த பெரியார் அவர்களின் சுயமரியாதை உணர்ச்சி நாட்டு மக்களிடத்திலே இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. முழுக்க முழுக்க சுய மரியாதை இந்த நாட்டு மக்களிடத்திலே ஏற்படுவதற்கு இந்த ஆட்சி மிக மிகத் தேவை என்பதைக் கூறி, இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தையும், நம்பிக்கையில்லா தீர்மானத்தையும் வன்மையாக எதிர்த்து முடிக்கிறேன்.

* **திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்:** மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இங்கே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற நம்பிக்கையில்லா தீர்மானத்தையும் கண்டனத் தீர்மானத்தையும் என் முழு சக்தியோடு ஆதரிப்பதற்கு இங்கே நிற்கிறேன்.

இங்கே பேசிய கழக உறுப்பினர்களில் ஒருவர், வாராது வந்த மாமணி போல இந்த அரசு வந்திருக்கிறது என்று சொன்னார். ஆம், வாராது வந்த மாமணி போல இங்கே வந்திருக்கிறது தமிழகத்திலிருக்கிற மக்களுக்கு அல்ல, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும், அவர்களை ஆதரிப்பவர்களுக்கும் வந்திருக்கிறது.

(திரு. நா. வீராசாமி தலைமை)

இன்றைய ஆட்சியைப்பற்றி சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் ஊழல் சேற்றை உடம்பெல்லாம் பூசிக் கொண்டு, அதனை மறைப்பதற்கு ஏராளமான பணத்தை விளம்பரத்திற்காக வாரி இறைத்து, அதனாலும் அதிருப்தியை அமுக்க முடியாத நிலையில் அடக்கு முறையை கட்டவிழ்த்து

1973 ஆகஸ்ட் 8] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

விடுகிற ஆட்சி என்றுதான் சொல்லவேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன். இதனைச் சொல்லும்பொழுது, ஊழல் என்று சொல்லும் பொழுது, இதனை நான் ஆத்திரத்தோடு சொல்லவில்லை. மிகுந்த வேதனையோடு சொல்கிறேன். இந்த நாட்டை நேசிக்கிறவன், இந்த நாட்டில் நல்லாட்சி நிலவவேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறவன் என்ற முறையிலே, அத்தோடு இந்த கட்சி ஆட்சிக்கு வருவதிலே அந்தப் பொறுப்பிலே ஒரு பங்கை ஏற்றவன் என்ற முறையிலே மிகுந்த வேதனையோடுதான் சொல்கிறேன். ஆனால் சொல்லும்பொழுது கண்டித்துச் சொல்கிறேன். இங்கே பேசும் ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் மற்றவர்கள் இதைச் செய்யவில்லையா என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். மற்றவர்கள் செய்தார்கள் என்பது இவர்கள் செய்யவில்லை என்பதற்குச் சான்றாக முடியாது. இவர்கள் ஏன் செய்கிறார்கள் என்பதுதான் பிரச்னை.

நேற்று இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கந்தப்பன் அவர்கள் அப்படிச் செய்திருந்தால் வருமான வரி இலாகாவிற்குத் தெரிந்திருக்குமே என்று கேட்டார்கள். வருமான வரி இலாகாவிற்குப் பல விஷயங்கள் தெரிவதில்லை. அது நமக்குத் தெரியும். ஊர் மக்களுக்குத் தெரிகிறது. நேற்றையதினம் 3 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, 4 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எப்படி இருந்தார் ஒருவர், இன்றைக்கு எப்படி இருக்கிறார் என்பது. முன்னாலே குசேலராக இருந்தவர் இப்பொழுது குபேரராக இருக்கிறார். முன்னாலே சாதாரண வீட்டில் இருந்தவர் இன்று பங்களாவில் குடியிருக்கிறார்; சாதாரண சைக்கிளுக்குக் கூட வக்கில்லாதவர் இன்றைக்கு ஒரு கார் அல்ல, பல கார்கள் வைத்திருக்கிறார் என்று ஊர் மக்களுக்குத் தெரிகிறது. இதெல்லாம் எப்படி வந்தது? ஆதாரத்தோடு நிரூபிக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் அது கடினம். ஒரு விசாரணை வைத்து அந்த விசாரணையில் கூட நிரூபிக்க முடியாமல் போகலாம். ஆனால் சாதாரண மக்களுக்குத் தெரிகிறது. சில உண்மைகள் கோர்ட்டில் நிரூபணம் செய்ய முடியாமல் போகலாம், விசாரணையில் கூட நிரூபிக்க முடியாமல் போகலாம்..

திரு. செ. கந்தப்பன்: நான் ஏதோ வேடிக்கைக்காக, வாதத்திற்காக அந்தக் கருத்தை இங்கே வைக்கவில்லை. நான் மிகத் தீவிரமாக சிந்தித்துத்தான் அந்த எண்ணத்தை வெளியிட்

டேன். மிகப் பொறுப்பு வாய்ந்தவராகவும், விவரங்கள் அறிந்தவராகவும் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இருப்பதால்தான் அவர்களை குறுக்கிட்டேன். பல காரியங்களை நிரூபிக்க முடியாது என்பதை ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் ஒரு மனிதன் நீங்கள் சொன்ன போல சாதாரண ஏழையாக இருந்து, திடீரென்று பணக்காரராக ஆகிவிட்டால், நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வருமானவரி கட்டாதவராக இருந்து, நான்கு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு வருமான வரி கட்டத் தகுதி பெற்றிருந்தால், அவர் ஊர் வாயை மூட முடியாது, ஏமாற்ற முடியாது. நான் அறிந்தவரையில் அந்த ஊரில் இருக்கும் யாராவது ஒருவர் வருமான வரி இலாகாவிற்கு ஒரு 10 பைசா கார்டு எழுதிப்போட்டுவிட்டால், 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சாதாரணமாக இருந்த ஒருவர் இன்றைக்கு 10 லட்சத்திற்குச் சொந்தமாக இருக்கிறார் என்றால் அவ்வப்பொழுது வருமானவரித் துறையினர் எப்படி அந்தப் பணம் அவருக்கு வந்தது என்பதை நிச்சயம் கேட்பார்கள். அப்படிக் கேட்பதற்கு அவர்களுக்கு முழு அதிகாரம் இருக்கிறது. எனவே வருமான வரி இலாகாவினரிடமிருந்து ஒருவர் பணத்தை ஒளித்துவிட முடியாது என்பது என்னுடைய அழுத்தமான வாதம்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: தலைவர் அவர்களே, வருமான வரி இலாகா அதனுடைய வேலையை கவனிக்கட்டும். இங்கே மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆட்சி அமைந்திருக்கிறது. மக்களுக்குத் தூய்மையான, திறமையான ஆட்சியை, நிர்வாகத்தை வழங்கவேண்டிய பொறுப்பை மக்கள் அவர்களிடம் ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள். அவ்வாறு செய்யாமல் அதற்கு மாறாக நிர்வாகத்தைக்கொண்டு செல்கிறார்கள் என்பது குற்றச்சாட்டு.

என்னுடைய குற்றச்சாட்டு என்னவென்றால், இந்த தமிழகத்திலே எந்த மனிதனும், எந்த குடிமகனும் ஒரு சின்ன காரியம் நடைபெற வேண்டுமென்றாலும் அதை மேலே இருக்கின்றவர்களின் —தலைமைச் செயலகத்தில் இருக்கின்றவர்களின்—சிபாரிசு இல்லாமல் நடத்த முடியவில்லை என்ற நிலை இன்றைக்கு உருவாகியிருக்கிறது. அந்தச் சிபாரிசுக்காக ஏராளமான பணம் செலவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. எல்லோருக்கும் இது தெரியும். அனுபவமும் இருக்கும். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கூட மன்றத்திற்கு வெளியே இருக்கின்ற வாயிலே

உட்கார்ந்து பேசும்போது கேட்டால் சொல்வார்கள். அவர்களே மறுக்க மாட்டார்கள். இன்றைக்கு இந்தத் தமிழகத்திற்கு வந்திருக்கிற நிலை இது. இப்படியே போய்க்கொண்டிருந்தால் இந்த நாடு எங்கே போய் நிற்குமோ தெரியவில்லை.

எந்தக் காரியமும் பணம் இல்லாமல், சிபாரிசு இல்லாமல் நடைபெற முடியவில்லை. பணம் கொடுப்பதற்கு சாதாரண மக்கள் எங்கே போவார்கள்? ஒரு லட்சம், இரண்டு லட்சம் வரக் கூடிய பெரும் பணக்காரர்கள் ஆயிரம், இரண்டாயிரம் என்று வேண்டுமானால் செலவு செய்வார்கள். அதனால் அவர்கள்தான் பலனடைவார்கள். பணமும் சிபாரிசும் இல்லாததினால் நியாய மாக சாதாரண மக்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய பலன் கிடைக்க வழியில்லாமல் போய்விடுகிறது. நியாயம் கிடைக்கும், நேர்மை நடக்கும் என்ற நிலை இன்று இல்லை. இதுதான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு.

இன்னொன்றையும் சொல்கிறேன். உத்தியோக உயர்வு, இடம் மாற்றம் எதுவாக இருந்தாலும் சிபாரிசு இல்லாமல் கிடைப்ப தில்லை. நானும் பார்க்கிறேன். நியாயமாக, நேர்மையாக நடந்து கொள்கின்ற எந்த அதிகாரியும்—போலீஸ் அதிகாரியானாலும் சரி, ரெவின்யூ அதிகாரியாக இருந்தாலும் சரி—தங்கள் பணியை ஒழுங்காகச் செய்ய முடியவில்லை. ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் சொல்வதை அவர்கள் செய்யவில்லையானால் உடனே அங்கிருந்து மாற்றப்படுவார்கள்; அல்லது வேறு சில தொந்தரவுகளுக்கு ஆளாவார்கள். இப்படி அரசாங்க அதிகாரிகளின் வேலைகளில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தலையிடுகிறார்கள். புரமோஷனோ, வேலை இடமாற்றமோ எதுவானாலும்—அது நியாயமானதோ நியாய மற்றதோ அதைப்பற்றி கவலையில்லை—ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் சொல்வதைச் செய்யவேண்டும். அதனால் இன்றைக்கு நிர்வாகத் திலே இருக்கின்ற அதிகாரிகளால் தங்கள் கடமையை ஒழுங்காகச் செய்ய முடியவில்லை. கடமையைச் செய்ய விடாமல் தடுக் கிறார்கள். இப்படி ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் நிர்வாகத்தில் ஆளும் கட்சியினர் தலையீடு இருக்கிறது. இது என்னுடைய மற்றொரு குற்றச்சாட்டு.

குறிப்பாக எந்த போலீஸ் அதிகாரியும் நியாயமாக நடந்து கொள்ள முடியவில்லை. அவர்கள் நியாயமாக நடந்துகொள்வதாக இருந்தால் எஸ்.பி., டி.எஸ்.பி., இன்ஸ்பெக்டர், சப்-இன்ஸ்பெக்டர் —அவர்கள் யாராக இருந்தாலும் ஒரு இடத்தில் அதிகநாள் இருக்க முடியாது. ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் சொல்வதை செய்ய வில்லை என்றால் உடனே அங்கிருந்து மாற்றிவிடுவார்கள். நியாய மான காரியங்களுக்காக சிபாரிசுக்குப் போனால் பரவாயில்லை. ஊரிலே யார் யார் தவறு செய்கிறார்களோ அவர்களுக்குத்தான் சிபாரிசுக்குப் போகிறார்கள்; அவர்களுக்குத்தான் துணையாக இருக்கிறார்கள். இதை நினைக்கும்போது சில நேரங்களில் அமைச்சர்கள் மீது பரிதாபம்தான் ஏற்படுகிறது. அமைச்சர்கள் என்ன சொன்னாலும் இப்படிப்பட்டவர்கள் தங்கள் போக்கிலேயே போய்க்கொண்டிருக்கிறார்களே, அவர்களைத் தடுக்க முடிய வில்லையே என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி.

விவசாயிகள் பிரச்சனைகள் பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். விவசாயப் போராட்டத்தைப்பற்றி எல்லாம் முதலமைச்சரவர்கள் நேற்று பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். யாரோ ஒருசில வசதி படைத்தவர்கள் வாங்கியப் பணத்தை திருப்பிக் கொடுக்கவில்லை என்று ஒரு பட்டியலையேப் படித்துக் காட்டினார்கள். என்னுடைய குற்றச்சாட்டு அதைப்பற்றியதல்ல. மேல்தட்டுக்காரர்களைப் பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை. மிகச் சாதாரணமான விவசாயிகள் அல்லல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் நலன்கள் பாது காக்கப்பட வேண்டும். விவசாயப் போராட்டத்தின்போது, சென்ற ஆண்டு கொடுத்த வாக்குறுதிகள் பல இன்னும் நிறை வேற்றப்பட வில்லை. கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு கொடுக்கும் பணம், அந்தக் கிணற்றில் தண்ணீர் இல்லையானால் வஜா செய்யப் படும் என்று சொன்னார்கள். அப்படி வஜா செய்யப்படவில்லை. விவசாயப் பண்டங்களை அரசாங்கமே கொள்முதல் செய்யும் என்று சொல்லப்பட்டது; கொள்முதல் செய்யவில்லை. விவசாய உற்பத்திப் பொருட்களுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்வதற்கு ஒரு குழு அமைக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டது; குழு அமைக்கப் படவில்லை. அந்த வாக்குறுதிகளுக்கு மாறாக சாதாரண விவசாயிகள் அல்லல்படுகிறார்கள் என்பதுதான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. அதற்கு மேல்தட்டுகளிலே இருக்கக் கூடியவர்

களைக் காட்டி, முதலமைச்சரவர்கள் மழுப்பினார்கள். இப்படிப் பட்ட பதில்கள் என்றைக்கும் இந்த அரசை காப்பாற்றாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: விவசாயக் கிணறு களுக்கு கொடுக்கப்படும் பணம், தண்ணீர் இல்லாமல் போனால் வஜா செய்யப்படும் என்று ஒப்புக்கொள்ளப்படவில்லை. அதை ஒத்திப்போடலாம் என்றுதான் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. அதைப் பற்றி பரிசீலனை செய்வதற்கு கமிஷன் போடப்பட்டிருக்கிறது. எல்லாக் கட்சி அங்கத்தினர்களும் அதில் அங்கம் வகிக்கிறார்கள்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: குழு அமைத்து, பரிசீலனை செய்து, மெய்யாக இருந்தால் தள்ளுபடி செய்யலாம் என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள். ஆனால் அமைச்சரவர்கள் ஒத்திப்போடலாம் என்றுதான் சொன்னதாகச் சொல்கிறார்கள். அதைக்கூடச் செய்யவில்லை என்பது என் குற்றச்சாட்டு.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: கமிஷன் போடப் பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: அமைச்சரவர்களின் விளக்கத்திற்கு நன்றி.

அடுத்தபடியாக இன்னொன்றைச் சொன்னார்கள். கண்ணொளி வழங்குகிறோம் என்றார்கள்; வழங்கியிருக்கிறார்கள். பிச்சைக் காரர்களுக்கு மறுவாழ்வு அளிக்கிறோம் என்றார்கள்; அளிக் கிறார்கள். கை ரிக்ஷாக்களுக்குப் பதிலாக சைக்கிள் ரிக்ஷாக்கள் கொடுக்கிறோம் என்றார்கள்; கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தக் காரியங்களுக்கு எப்படி பணம் திரட்டுகிறார்கள்? சைக்கிள் ரிக்ஷா நிதிக்கு ரசீது இல்லாமல் பணம் வசூலிக்கிறார்கள். சேலம் மாவட்டத்தில் 'லீ பஜார்' வியாபாரிகள் சங்கத்திடம் அப்படி வசூலித்திருக்கிறார்கள். அங்குமட்டுமல்லாமல் பல இடங்களில் ரசீது இல்லாமல் நிதி வசூலித்திருக்கிறார்கள். அதிகாரிகள் ஒரு ரேட் போட்டு, இவ்வளவு கொடுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு நிதிக்கும் கண்ணொளி திட்டத்திற்கும் கூட இப்படித்தான் ரசீது இல்லாமல் அதிகாரிகள் பணம் வசூலித் தார்கள். சில இடங்களில் டிக்கட்டுகள் நம்பர் இல்லாமல்

கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட ஒரு புதிய முறையை புகுத்தியிருக்கிறார்கள். ரசீது இல்லாமல் அதிகாரிகளைப் பணம் வசூலிக்கவிட்டால், எந்தப் பணம் எங்கே போனது, எவ்வளவு வசூலித்தார்கள் என்பதை எப்படிக் கண்டுபிடிக்க முடியும்? ஆகவே இந்த புதிய முறையே ஊழலுக்கு இடம் கொடுக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, ரசீது இல்லாமல் பணம் வசூல் செய்வதாகச் சொன்னார்கள். அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுப்பதற்காக, ஒரு விளக்கத்திற்காக கேட்கிறேன்: எந்த இடத்திலாவது எந்த வியாபாரியிடத்திலாவது ரசீது இல்லாமல் அதிகாரிகள் பணம் வசூலித்தார்கள் என்று குறிப்பிட்டுச்சொல்ல முடியுமா? எந்த வியாபாரியாவது அப்படி எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறாரா? அப்படி கொடுப்பதாக இருந்தால் நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். (சில குரல்கள்: யார் அப்படி எழுதிக் கொடுப்பார்கள்) அப்படி எழுதிக்கொடுப்பதற்குப் பயமாக இருந்தால், உண்மையாகவே ரசீது இல்லாமல் பணம் வசூல் செய்திருந்தால், அமைச்சர்களிடம் நேரடியாகச் சொல்லட்டும்; நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: அமைச்சரவர்கள் எழுதிக் கொடுக்கச் சொல்கிறார்கள். அப்படி எழுதிக்கொடுக்கும் துணிச்சல் யாருக்காவது இருக்குமா? ரசீது இல்லாமல் பணம் கொடுத்திருந்தாலும், அப்படிக் கொடுத்தீர்களா என்று ஒரு வியாபாரியைக் கேட்டால் இல்லை என்றுதான் சொல்வார். அவர் உண்மையைச் சொன்னால், அதனால் வரக்கூடிய கஷ்டங்கள் அவருக்குத்தான் தெரியும். அப்படி எழுதிக் கொடுக்கக்கூடிய துணிச்சல் ஒரு வியாபாரிக்கு இருக்குமானால், அவர் ரசீது இல்லாமல் பணம் தரமாட்டேன் என்று சொல்லிவிடுவாரே. வியாபாரிகள், தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், அதிகாரிகள்— இவர்கள் எல்லாம் உண்மையை வெளியே சொல்ல முடியாத அளவுக்கு நேர்மையை நீங்கள் கொன்றுவிட்டீர்கள். யாராவது உண்மையைச் சொல்லிவிட்டால் ஏதாவது ஒரு வழியில் அவரை நீங்கள் பழி தீர்த்துவிடுவீர்கள். அதுதான் இன்றைய நிலைமை. அதுதான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு.

சைக்கிள் ரிக்ஷா நிதிக்கு ரசீது இல்லாமல் அதிகாரிகள் பணம் வசூலிக்கிறார்கள் என்று 'வீ பஜார்' வியாபாரிகள் சங்கம் ஒரு தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த தீர்மானம் பத்திரிகை

யிலும் வந்திருக்கிறது. அதை வைத்து நடவடிக்கை எடுக்கலாம். தனிப்பட்ட முறையில் எந்த வியாபாரியும் சொல்லமாட்டார்; சொல்வதற்கு பயப்படுகிறார்கள். ஆக, ரசீது இல்லாமல் பணம் வசூல் செய்யக்கூடாது என்று அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவு போட வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, சைக்கிள் ரிக்ஷா விவகாரத்திற்கு வருகிறேன். ஏற்கெனவே தமிழ்நாடு அரசாங்கத்தினுடைய உள் நாட்டு இலாகாவிலிருந்து ஒரு சுற்றறிக்கை விட்டிருக்கிறார்கள். அந்த சுற்றறிக்கையின் எண் 10000 ?-ஆர்.-1/72-6. அது வெளியிடப்பட்ட தேதி 18—11—1972. அதிலே சைக்கிள் ரிக்ஷா வாங்குவதற்கு பாங்குகள் கடன் கொடுக்கக்கூடாது; கை ரிக்ஷாவை சைக்கிள் ரிக்ஷாவாக மாற்றுவதற்குக்கூட கடன் கொடுக்கக் கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நவம்பர் 1972-ல் இந்த சுற்றறிக்கை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஏப்ரல் மாதத்தில் ஒரு அறிவிப்பு வந்திருக்கிறது. சைக்கிள் ரிக்ஷா வழங்குகிறோம் என்று அறிவிப்பு வந்திருக்கிறது. இது என்ன முறை என்று தெரியவில்லை. சைக்கிள் ரிக்ஷாவுக்கு பாங்குகள் கடன் கொடுக்கக்கூடாது என்று ஒரு உத்தரவைப் போட வேண்டியது. பிறகு நாங்கள் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்வது. இது ஒரு தந்திரம்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களின் பேச்சுக்கு ஒரு விளக்கத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ரிக்ஷாக்களை அதிகமாக்குவது என்பது ஒன்று. That is augmentation. கை ரிக்ஷாக்களைப் போக்கி, அதற்குப் பதிலாக சைக்கிள் ரிக்ஷாக்கள் வழங்குவது என்பது ஒன்று. That is replacement ரிக்ஷாக்களை அதிகமாக வழங்கினால் அதனால் போக்குவரத்து நெரிசல் ஏற்படும். ஆகவே, அவற்றின் எண்ணிக்கையை அதிகமாக்கிவிடக்கூடாது என்பது அரசின் கொள்கை. அந்த முறையிலே எழுந்ததுதான் அந்த சுற்றறிக்கை. ஏற்கெனவே சென்னை நகரில் சராசரி வேகம் 10 மைல் என்ற அளவுக்கு முக்கியமான ரோடுகளில் போக்குவரத்து நெரிசல் ஏற்பட்டுவிட்டது. ஆகவே, மேலும் ரிக்ஷாக்களுக்கு கடன் வழங்காதீர்கள் என்று வங்கிகளுக்கு சுற்றறிக்கை அனுப்பப் பட்டது. ஆனால் கை ரிக்ஷாக்களைப் பொறுத்தவரையில்,

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1973 ஆகஸ்ட் 8

எப்பொழுது எல்லையிலுள்ள நிலையங்கள் மூடிக் கொண்டிருக்கின்றனவோ அந்த இடங்களில் அமைக்கும் தேவையான சைக்கிள் ரிக்சாக்களை வழங்குகிறோம் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த ஏற்பாடு போக்குவரத்துத் துறையின் வேகத்தைக் கூட்டுமே தவிர, குறைக்காது. ஆகவே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் Augmentation, Replacement இரண்டிற்கும் வித்தியாசம் தெரியாமல் குழப்பிக்கொள்ள வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: அவர்களைப் போல நான் குழப்பிக் கொள்ளவில்லை. அமைச்சரிடத்தில்தான் சரியான தகவல் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். சைக்கிள் ரிக்சா வாங்கக் கடன் கொடுக்கக்கூடாது என்று ஒரு சுற்றறிக்கை அனுப்பிவிட்டு, இவர்களே சைக்கிள் ரிக்சா வழங்குகிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: கடனைத்தான் உங்கள் கட்சிக்காரர்களே வாங்கித் தந்திருக்கிறார்களே, அதில் என்ன தகராறு?

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: நீங்கள் கூடாது என்று சொன்னீர்கள் என்பதுதான் பிரச்சினை.

அடுத்தபடியாக, கைத்தறியாளர்களைப்பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நூல் விநியோகத்தில் மார்ச் 13-ம் தேதி கைத்தறியாளர்களுக்கு நூல் வழங்க கண்ட்ரோல் ஆர்டர் ஒன்று மத்திய அரசினர் போட்டார்கள். அரசாங்கம் சொல்கிறவர்களுக்குத்தான் நூல் விற்கவேண்டும் என்பதாக விலையைக் கூட நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். என்றாலும் நெசவாளர்களுக்கு நூல் கிடைப்பதில்லை. பலருக்கு நூல் கார்டு வழங்கப்படவில்லை. நூல் வழங்குவதில் பல முறைகேடுகள் நடக்கின்றன. குறிப்பாக சேலம் மாவட்டத்தில் இந்தப் புகார்கள் மிக அதிகமாக இருக்கின்றன. அசிஸ்டெண்ட் டைரக்டரிடம் பல முறைகள் சொல்லி, அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் சொல்லி, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்தில் சொல்லி, எதுவும் நடைபெறவில்லை என்பதனால் அந்த அட்வைசரி கமிட்டியில் இருந்து—திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்களும் கூட சேர்ந்து ராசினாமாச் செய்திருக்கிறார்கள். அட்வைசரி கமிட்டி

1973 ஆகஸ்ட் 8] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

என்று இருப்பதில் பயன் இல்லை என்று தங்கள் ராசினாமாவை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். நான் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் ஒரு கடிதம் எழுதினேன். எங்களுக்கு பதிலளிப்பதையே மிகவும் தாழ்வானதாகக் கருதக்கூடிய சட்ட அமைச்சர் நான் எழுதிய கடிதத்திற்கா பதில் அனுப்புவார்? இதுவரை பதில் எதும் வரவில்லை. நடவடிக்கை எதுவும் கிடையாது.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தங்களுக்குப் பதில் சொல்ல நான் கூச்சப்படுவேனா? தாங்கள் கேட்கக் கேட்க பதில் சொல்லிக் கொண்டிருப்பேன். இதுபற்றி இந்த இடத்தில் எந்தப் புகார் எழுந்தாலும் அதை அனுப்பிவைக்கச் சொல்லி நானே உங்கள் எல்லோருக்கும் கடிதம் எழுதியிருக்கிறேன். இப்படி நானே கேட்டிருக்கும்போது உங்கள் கருத்துக்களை எல்லாம் மதிக்காமல் நான் மதிக்கவில்லை என்று சொல்வது தவறாகும். உங்களிடம் இருந்து வந்த கடிதத்தை விசாரிக்கச் சொல்லி அனுப்பியிருக்கிறேன்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: உங்கள் சுற்றறிக்கையை நம்பித்தான் கடிதம் எழுதினேன். என் கடிதத்திற்குப் பதில் அது விசாரணையில் இருக்கிறது என்றாவது ஒரு கடிதம் எழுதப்படக் கூடாதா? அனுப்பி ஒரு மாதம் ஆகிறது. இன்னும் பதில் வரவில்லை.

அடுத்தபடியாக, தொழிலாளர் துறையைப்பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். எந்தத் துறையாக இருந்தாலும் இந்த ஆட்சி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கே என்று இருக்கிறது. எனக்கு நன்றாக நினைவு இருக்கிறது. 1967 இல் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட போது சொன்னார்கள். 'இது கழகத்தின் ஆட்சியே தவிர கழகத்திற்கான ஆட்சி அல்ல' என்று. இன்றைக்கு இது கழகத்திற்கான ஆட்சி போலத்தான் ஒவ்வொரு துறையிலும் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. எனக்கு எந்த அமைச்சரிடத்திலும் தனிப்பட்ட விரோதம் கிடையாது. தொழிலாளர் துறையை எடுத்துக் கொண்டால் அதில் கட்சிக்காரர்கள் நடத்துகின்ற சங்கங்களுக்கு தனிச் சலுகை. அவர்கள் ஆலைக்குள் என்ன வன்முறையைச் செய்தாலும் யாரும் கேட்கமாட்டார்கள். தண்டனை கிடையாது.

மற்றவர்கள் என்றால் இரண்டாந்தரக் குடிமகன்தான். இப்படி எந்தப் பிரச்சினையாக இருந்தாலும் கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்கிற நிலைமைதான் இருந்து வருகிறது.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தொழிலாளர்களது பிரச்சினை பற்றி நான் கட்சியை வைத்து [illegible] பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். யாரையும் இரண்டாந்தரக் குடிமகனாகப் பார்ப்பது இல்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் [illegible] பெரிய தொழிற்சங்கங்கள் எதுவும் இல்லை என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்கள் புதியதாக இந்த இலாகாவின் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இனிமேல்தான் அவர் இந்த உண்மைகளைத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

அடுத்து, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் [illegible] தொழில்களை ஏற்படுத்த நிலையில் [illegible] கமிட்டி போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த மாவட்டக் கமிட்டியிலாவது மற்றக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களைப் போட்டிருக்கிறார்களா? போட்டிருந்தால் எத்தனைபேர்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள்? எங்களுக்கு அந்தப் பதவிகளைக் கொடுங்கள் என்று நாங்கள் கேட்கவில்லை. பாரபட்சம் இருக்கிறது என்பதற்கு இதைச் சொல்கிறேன்.

இப்போது கூட்டுறவுத்துறை மாதிரி இருக்கிறது. கூட்டுறவுத் துறை என்றால் தி.மு.க. துறைதான். தி.மு.க.வினருக்குத்தான் அது இருக்கிறது. எங்காவது ஒன்றிரண்டு இடங்களில் வேறு ஆட்களைப் போட்டிருக்கக் கூடும். இவர்களுக்கு ஒத்துவரவில்லை என்றால் அந்த சொசைட்டிகளையே கலைத்துவிடுகின்றனர்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்காகவே இந்தத் துறை இருப்பதாகச் சொல்வது சரியல்ல. உங்கள் பக்கத்திலேயே உள்ள திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் ஒரு பெரிய கூட்டுறவுத்துறை நிறுவனத்திற்குத் தலைவராகவே இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: One swallow does not make @ summer.
எங்கோ ஒரு ஆளைக் கொடுத்ததைக் கொடுத்ததாக ஆகாது.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும்போது நான் தலைவராக இருப்பதாகச் சொன்னார். ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு நான் [illegible] அந்த இடத்திற்கு தேர்தலில் போட்டியிட்டு நான் வந்தேன். இவர்கள் நியமனம் செய்யவில்லை. இவர்கள் என்னை நியமனம் [illegible] மற்றக் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒருவரையாவது நியமனம் செய்திருக்கிறார்களா என்று தெரிவித்தால் நன்றாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: நியமனம் செய்யப்பட்டவர்களைப் பற்றி ஒரு முறை படித்தேன். செங்கற்பட்டு [illegible] கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த செட்டியார் [illegible] நியமனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார். [illegible] மாவட்டத்தில் கூட சர்க்கரை

திரு. சி. ஆறுமுகம்: எங்கள் மாவட்டத்தில் [illegible] சேர்ந்தவர் இருக்கிறார். ஆலை ஒன்றில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் இருக்கிறார்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் நியமனம் செய்யப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார். திரு. ஆறுமுகம் அவர்களும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் அவர் மாவட்டத்தில் இருப்பதாகச் சொன்னார். [illegible] எங்கள் கட்சியைப் பற்றிச் சொல்லும்போது [illegible] என்பது போவையில் மாறுதல் [illegible] கொள்கைகள்—இந்தப் பெயரை—நல்ல சொல்லும்போது ஒழுங்காக எங்கள் கட்சியின் பெயரைச் சொல்லி [illegible] கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுக் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): நேரமாகி விட்டது. அவர்கள் கட்சிக்காக ஒதுக்கப்பட்ட நேரம் 48 நிமிடம். திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் 32 நிமிடம் பேசியிருக்கிறார். சீக்கிரம் முடிக்க வேண்டும்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: அடுத்ததாக [illegible] இலாக்கா கல்லூரி தேர்தல் [illegible] வருகிறேன். இன்னொன்றைக் [illegible] கேள்விகள் [illegible] நாடு [illegible] அமெரிக்கா சென்று [illegible] தெரியுமா? [illegible] டாக்டர் பட்டம் [illegible] எவ்வளவு [illegible] தருகிறீர்கள்? நன்கொடைக்கு எதற்கு வாங்குகிறீர்கள்? எங்கே வழங்குகிறீர்கள்?

என்ன முக்கியத்துவம்? அமெரிக்காவில் தங்கிவிட்ட தமிழ்நாட்டு நடிகையின் பெயர் என்ன? கார்களில் எந்த கார் தேசிய மயமானது? இவை எல்லாம் மருத்துவக் கல்லூரிகளில் சேருவதற்கு மாணவர்களிடத்திலே நேர்முகத்தேர்வின்போது கேட்கப்பட்ட கேள்விகள். அமெரிக்காவில் போய் தங்கிவிட்ட
1-00 பி.ப. தமிழ்நாட்டு நடிகை பெயர் என்ன என்பதுபோல எல்லாம் கேட்பது அவசியமா? ஆக, இப்படிப்பட்ட கேள்விகளைக் கேட்டு, இந்தக் கேள்விகளில் நான் தேர்ச்சி பெறவேண்டும். அதற்கு மாணவர்கள் தயாராக இருக்கவேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப் படுகிறார்களா? இவர்கள் தேர்வு பெற்று மருத்துவப் படிப்பில் சேர்ந்தால் என்ன பயன் பெறுவார்கள்? யார் படிக்கும்போது நடிகையின் பெயர் அல்லவா முன்னால் நிற்கும்? தேர்ச்சி பெற்று மருத்துவம் செய்ய முற்பட்டால் நடிகையின் பெயர் அல்லவா மனத்தில் தோன்றும்? அப்படியென்றால் அந்த நோயாளிகளின் கதி என்ன ஆகும் என்று அறிய விரும்புகிறேன். இம்மாதிரி காரியங்களின் விளைவாக . . .

திரு. எம். ஆர். கண்ணன் : யார் கேட்டது? எங்கே கேட்டார்கள்?

திரு. கு. காமாட்சி : ஆன்சர் பேப்பரில் ஆப் ஆர்ட், சார். . .

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பொதுவாக, இப்படிப்பட்ட தேர்வு நடக்கின்றபொழுது 'ஜெனரல் நாலெட்ஜ்' என்ற ஒரு பிரிவு இருக்கிறது. ஆக, அதிலே பொது அறிவு எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது என்று அறிவதற்கு கேள்விகள் கேட்கிறார்கள். 'ஜெனரல் நாலெட்ஜ்' என்பதிலே பொதுக் கேள்விகள் வருகின்றன. பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்வுகளில் எல்லாம் பொது அறிவு இருக்கிறதா, நுண்ணறிவு இருக்கிறதா என்று அறிய கேள்விகள் கேட்பார்கள். ஆனால், என்ன என்ன கேள்விகளைக் கேட்கலாம் என்று குழுவுக்கு அரசாங்க அளவிலே தயாரித்துக்கொடுப்பதில்லை. குழுவிலே இருக்கிற உறுப்பினர்கள்தான் இந்தக் கேள்விகளைக் கேட்கிறார்கள். யார் அந்தக் கேள்விகளைக் கேட்டார்கள்? கேட்கப்பட வேண்டிய அளவிலே, தனியாகக் கேட்கவேண்டியது ஒன்று. ஆனால், அவர்களுக்கு வேண்டுமானால் இப்படிப்பட்ட கேள்விகளைக் கேட்காதீர்கள் என்று கூறலாமே தவிர, ஆணையிட

முடியாது. அப்படி இருக்கிறது என்றால், யார் கேட்டார்கள் என்பதை உறுதிப்படுத்திட வேண்டும். எந்த நிலையில் அந்தக் கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன என்பது உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும். பிறகு முடிவுக்கு வரவேண்டும். ஹாபி, பொழுதுபோக்கு என்ன என்று கேட்கிறார்கள். சினிமா என்றால் அது பற்றி சிலவற்றைக் கேட்கிறார்கள். சிலபேர் பொழுதுபோக்கு சினிமா பார்ப்பது என்று கூறுகிறார்கள். அதையொட்டி சினிமாவைப் பற்றிய விவரங்களை எல்லாம் அவர்கள் கருதுகிறார்கள். ஆகவே, அரசாங்கத்தின் சார்பாக இந்தக் கேள்விகள் தயாரித்துத் தரப்படவில்லை என்பதைமட்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சருக்கு என்னுடைய நன்றி. என்னுடைய குற்றச்சாட்டு உண்மையானது என்று மறைமுகமாக ஒப்புக்கொண்டதற்கு நன்றி.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, அப்படி ஒரு பத்திரிகையிலே செய்தி வந்தவுடனே, மருத்துவக் கல்வித் துறை இயக்குநரிடம் பொருத்தமில்லாத கேள்வி கேட்கப்படுகின்றதா என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர், பத்திரிகையில் வந்ததில், டாக்டரைப் பற்றிக் கேள்வி கேட்கப்பட்டிருப்பது தான் உண்மை. அதற்குக் காரணம்—நான் பாக்கியவன் என்று தலைப்பு வைத்திருக்கிறார்கள்—கிராமப் புறத்திலே இருந்து வருகிற மாணவர்களுக்கு அதைப்பற்றி தெரிந்திருக்கிறதா என்பதற்காக, டாக்டர் பெயர், அவருடைய பகுதிகளைப் பற்றி கேட்டிருக்கிறார்கள். வேறு விதமான, இதிலே எந்தக் கேள்விகளையும் மருத்துவக் கல்வியிலே உள்ள எந்தப் பேராசிரியரும், யாரும் கேட்டதாக ஒப்புக்கொள்ளவில்லை என்றார். ஆகவே, அப்படி ஒரு புகார் வந்தாலும் ஒரு வேளை சரியாக விடையிறுக்காத மாணவர்கள், ஒரு பிரச்சினையாக அதை உருவாக்கியிருக்கக் கூடும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : தலைவர் அவர்களே, இது கருதுவதல்ல. தேர்வுக்குச் சென்ற சில மாணவர்களை நான் கேட்டிருக்கிறேன். பத்திரிகைச் செய்தியை வைத்துக்கொண்டு சில மாணவர்களை நான் கேட்டேன். இதுபோன்ற கேள்விகள். . .

[1973 ஆகஸ்ட் 8

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): அரசாங்கத்தின் சார்பிலே பதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக, உறுப்பினர்களுக்குச் சொல்கிற உரிமை உண்டு. சார்பிலே பதில் சொல்லிவிட்டால் அரசாங்கத்தின் அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்பது மரபு. அதை நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: இப்பொழுது அங்கத்தினர் சொல்கிறபொழுது, இது 'போன்ற' கேள்விகள் என்றார். 'போன்ற' கேள்விகள் என்றால் என்னென்ன வேற்றுமை வரும். இது என்பதை அங்கத்தினரே பார்த்தால் தெரியும். அக்குழுவின் உறுப்பினர்கள் பொறுப்புள்ள கல்லூரிப் பேராசிரியர்கள்தான். அரசியல்வாதிகள் யாரும் அதில் இடம் பெறவில்லை. யாரும் அதில் இடம் பெறவில்லை. பாரபட்சமான நோக்கமும் அவசியமில்லை. அவர்கள் அப்படி கேட்க அந்தப் பட்டியல் அவர்கள் ஒரு பதவிக்கு 80 மாணவர்களை நேர்முகத் தேர்வுக்கு அழைக்கிறார்கள். 80 மாணவர்களை அழைக்கின்ற அவர்கள் இப்படிப்பட்ட கேள்விகளைக் கேட்க ஒரு அவசியமும் கிடையாது. ஆக,

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: சரி, அதைத் தொடர்ந்து பேசுகிறேன். இம்மாதிரி பல்வேறு செயல்களின் விளைவாக இந்த ஆட்சி, கழகத்திற்காக, கழகத்தவர்களுக்காக, அவர்களை ஆதரிப்பவர்களுக்காக மட்டும் இயங்கும் ஒரு ஆட்சி என்பதனாலே, தவறுகள் செய்கிறார்கள் என்பதனாலே, மக்கள் முன்னாலே, மக்களிடம் செல்வாக்கை இழந்திருக்கிறது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

இவற்றிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்காக மிக மோசமான, ஆபத்தான கோஷத்தை கிளப்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு பக்கா மாநில சுயாட்சிக் கோஷம். இந்த மன்றத்திலேயே பார்த்தோம், மொழியின் பெயராலே, இனத்தின் பெயரால், பிரதேசத்தின் பெயராலே, மாநிலத்தின் பெயராலே, வேறுபாடுகளை, வேற்றுமைகளை வளர்க்கின்ற—இந்த முறை நடக்கின்றது. இங்கே நண்பர் சின்னசாமி பேசினார். அவர் இங்கே பேசியது எனக்குப் புதுமை அல்ல. அவர் ஏற்கனவே பேசி இருக்கிறார். முதலமைச்சர் அவர்கள் கோடிகாட்டி இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் கூட்டங்களிலே பேசும்பொழுது நாசுக்காக, அந்தப் பாணியிலேதான் பேசி வருகிறார்கள். 8—10—1972-க்குப் பிறகு

[1973 ஆகஸ்ட் 8 [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் கட்சியை விட்டுப் பிரிந்த பிறகு இந்தப் பாணியிலே பேசுகிறார்கள். அவர் எடுத்துக் காட்டி விட்டார். உறுப்பினர்கள் அதே அளவிலே பேசுகிறார்கள். நான் கேட்க விரும்புகிறேன், தலைவர் அவர்களே, இது எங்கே கொண்டுபோய் விடும்? அரசியல் சட்டத்திலே என்ன வேண்டுமானாலும் சொல்ல உரிமை இருக்கிறதா?

மகாராஷ்டிராவிலே, தமிழகத்தைச் சேர்ந்த சாலிவதீசுவரன் என்பவர் எம்.எல்.ஏ.வாக இருந்தார். பம்பாயிலே தென்னகத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் மேயராக இருந்திருக்கிறார். அதிகாரிகளாக பல மாநிலக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். இம் மாநிலத்தைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் பல மாநிலங்களில் இருக்கிறார்கள். இங்கு இந்த அரசும் வேறு மாநிலத்து அதிகாரிகளை வைத்திருக்கிறது. இப்படியிருக்கையில் மாநில வெறியைக் கிளறிவிடுவது சரியாக இருக்குமா? முன்புதான் தேர்தல் நேரத்தில் பிற்போக்கு சக்திகள் இப்படி நடந்து கொள்வார்கள். பிற்போக்கு கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள், சாதியைச் சொல்லி, ஊரைச் சொல்லி, மொழியைச் சொல்லி, தேர்தல் காலத்திலே வாக்குகளைப் பெற முயல்வார்கள். இன்றைக்கு இந்தக் கதிக்கு நீங்கள் வந்துவிட்டீர்களா? இதையெல்லாம் பயன்படுத்தித்தான் மக்களிடத்திலே ஓட்டு வாங்க வேண்டும், காலம் தள்ள வேண்டுமென்ற கதிக்கு வந்துவிட்டீர்கள் என்பதைத்தான் இது காட்டுகிறது. ஆகவே, நீங்கள் மேலும் ஆட்சியிலே இருப்பதற்கு அருகதை இல்லை என்று கூறி, அந்த ஒரு காரணத்தினாலே கூட இந்த அமைச்சரவை மாறியாகவேண்டுமென்று கூறி நான் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றையதினம் விலைவாசியேற்றம், வேலையில்லாத் திண்டாட்டம், நாட்டில் இருக்கக்கூடிய நெருக்கடி, இவற்றிக்குத்தீர்வு காண்பதற்கு முடியாமல் ஜனங்களுடைய எண்ணங்களை மாற்றக் கூடிய முறையிலே, திசை திருப்பி விடக்கூடிய முறையிலே, இன்றையதினம் மாநில சுயாட்சி என்றும் மத்தியிலே கூட்டாட்சி என்றும் இவர்கள் தங்களுடைய அடிப்படைக் கொள்கையாக வரையறுத்திருக்கிறார்கள். இந்தக் கோஷம் சரியான கோஷமா? இன்று ஏகாதிபத்தியவாதிகள், நாட்டைப் பிரிக்கவேண்டும், துண்டாட வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே நாட்டில் ஒரு கொந்தளிப்பான நிலை

மையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இன்றையதினம், சமதர்மம், பொதுத் துறை, இவைகளெல்லாம் ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிர்ப்பான கொள்கைகள். இங்கே இம்மாதிரி கட்சிகள் இருக்கக்கூடிய வரையிலும் இந்த நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய பெரும் முதலாளிகளுக்கு ஒரு எதிர்ப்பு கிடைக்காது. ஆவேதான் இந்த முறையை தடுக்கவேண்டுமென்று இந்திரா காந்தியும் மற்றவர்களும் கூறுகிறார்கள்.

உதாரணத்திற்கு, அன்றையதினம் கிழக்கு வங்காளத்திலே நமது படைகள் அவர்களுக்கு ஆதரவாகபோகக் கூடிய சமயத்திலே நிக்சன் இந்திரா காந்தி அவர்களுக்கு ஒரு கடிதம எழுதினார். அதிலே நீங்கள் தலையிடக் கூடாது, தலையிட்டால்.
You have to pay a high price for that
என்ற முறையிலே சொன்னார்கள். இதன் அர்த்தம் என்ன? இதற்குப் பின்னாலே என்ன என்ன நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு சிறிய படத்திற்காகப் போராட்டம். யு.பி.யிலே, லக்ஷ்மணபுரியிலே ஒரு சிறிய ஆர்ம்டு கான்ஸ்டபுலரிக்கும் அங்கே இருக்கக்கூடிய மாணவர்களுக்கும் ஒரு பெரிய போராட்டம். அதற்குப்பிறகு ஒரிசாவிலே நடந்த தேர்தல். முல்கி ரூலை எதிர்த்து நடந்த போராட்டம். ஆந்திராவிலே சி.ஐ.ஏ. ஏஜெண்டுகள் சம்பந்தம் இருக்கிறது என்று பார்லிமெண்டிலே கூறப்பட்டதாகப் பத்திரிகைகளிலே பார்த்தோம். ஆகவே, அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியவாதிகள் மாநிலங்களிலே இருக்கக்கூடிய பிற்போக்குவாதிகளைத் தூண்டிவிட்டு, அந்த அரசுக்கு எதிராக நடக்கவேண்டும். கவிழ்க்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். ஆகவேதான் ஆந்திராவிலே நடந்த போராட்டத்திலும் சரி, முல்கி போராட்டத்திலும் சரி, ஆந்திராவை 4 பங்காகப் பிரிக்கவேண்டும். என்ற கூச்சலும் அதற்கு ஆதரவாக இருந்தது நமக்குத் தெரியும். ஆகவே, அந்த அடிப்படையில்தான் இன்றையதினம் மாநில சுயாட்சி என்றும், மத்தியிலே கூட்டாட்சி என்ற முறையிலும் இக்கொள்கை கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இன்றையதினம் அரசியல் சட்டம் 256-ஐ எடுத்துவிட்டு, பார்லிமெண்டுக்கு அதிகாரம் கூடாது, கவர்னருக்கு இருக்கிற அதிகாரத்தை நீக்கிவிட்டு அந்த அதிகாரத்தை முதல்வருக்குக் கொடுத்து விட

வேண்டும் என்று கூறுகிறார்கள். இதன் அடிப்படையான நோக்கம் பிரிவினை வேண்டுமென்பதுதானே. ஆகவே, மாநில சுயாட்சி என்பது ஒரு 'வேக்'காக இருக்கிறது. எவேஸிவ் ஆக இருக்கிறது. ஒரு திட்டவட்டமான விளக்கமாக இல்லாததால் அவர்கள் எந்தச் சமயத்திலும் எதை வேண்டுமென்றாலும் சொல்லலாம் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. நாம் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்று கேட்கிறோம். ஆனால் அதே சமயத்திலே இந்தியாவிலே பல பிரச்னைகள் இருக்கின்றன. ஒன்றுபட்ட இந்தியா, ஒன்றுபட்ட விவசாயிகள், ஒன்றுபட்ட தொழிலாளர்கள் என்ற முறையில் இருந்தால்தான் நல்லது. மக்களின் தேவைகளை நல்லமுறையிலே பூர்த்தி செய்யமுடியும்.

இதற்காக ராஜமன்னார் கமிட்டி ஒன்று போட்டார்கள். அவர்கள் மற்ற மாநிலங்களுக்குப் போய் பரிசீலனை செய்யவில்லை. மற்ற மாநிலங்களிலே உள்ள கட்சிகளிடம் இதைப்பற்றிய கருத்துக்களைக் கேட்கவில்லை. அவர்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களிடம் கேட்டுவிட்டு ஒரு ரிப்போர்ட் தயாரித்து இருக்கிறார்கள். அதைப் பரிசீலிக்க தி.மு.க. விலேயே ஒரு சப் கமிட்டி என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் ஒரு அறிக்கையைத் தயாரித்து இருக்கிறார்கள். அதிலே என்ன சொல்கிறார்கள்? லைசென்சிங், டிலைசென்சிங் என்று சொல்கிறார்கள், என்ன அர்த்தம்? யாருக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் மாநில சுயாட்சியா?

தூத்துக்குடியிலே 40 கோடி ரூபாயிலே உரத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே தனிப்பட்டவர் 2 கோடி ரூபாய் போட்டிருக்கிறார், அவர் ஒரு செட்டியார். நான் அவர் பெயரைச் சொல்ல விரும்பவில்லை. அவர் போட்ட முதல் 20 லட்சம் ரூபாய்தான், ஷேர் ஆக 1 லட்சத்து 80 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு போடப்பட்டிருக்கிறது. பாக்கியிருக்கக்கூடிய பணம் சர்க்கார் போட்டது, எல்.ஐ.சி. போட்டது. இப்படி ஒரு தனிப்பட்டவர் 20 லட்சம் போட்டுவிட்டு அவரும் அவருடைய சொந்தக்காரர்களும் பயனை அனுபவிக்கக்கூடிய நிலைமை இப்பொழுது இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்ல, இராமநாதபுரத்திலே டயர் பாக்டரி இருக்கிறது. அங்கே என்ன நிறைய ரப்பர் விளைகிறதா? அதிலே சர்க்காருக்கு என்ன பங்கு இருக்கிறது? என்ன உற்பத்தி ஆகிறது? தென்னிந்தியாவிலே உள்ள பெரிய பெரிய முதலாளிகள், ஏகபோக முதலாளிகள் அனுபவிக்கக் கூடிய முறையிலே சீக்கிரம் லைசென்ஸ் கிடைக்கவில்லையே, மாநிலம் பிரிந்துவிட்டால் உடனடியாக அவர்களுக்கு லைசென்ஸ் வழங்கிவிடலாம் என்ற நிலைமையிலேதான் அதையெல்லாம் கேட்கிறார்கள்.

தனிப்பட்டவர்களுடைய தொழில்களை நேஷனலைஸ் செய்து மாநில சர்க்காரும் மத்திய சர்க்காரும் ஜனங்களிடத்திலிருந்து ஷேர் வாங்கி தேவை அதிகமாகின்ற அளவிற்கு உற்பத்தியைப் பெருக்கச்செய்தால் மக்களுடைய தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்ய முடியும். இன்றைக்கு நாட்டிலே ஒரு கொந்தளிப்பான நிலைமை இருக்கிறது. எந்த முற்போக்கான நடவடிக்கைகளை மத்திய சர்க்கார் தடைசெய்தது? சுப்ரீம் கோர்ட் எந்தத் தொழிலைத் தடைசெய்தது என்று எனக்குப் புரியவில்லை, பிறகு ஏன் அந்த அதிகாரத்தைக் கேட்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை.

இந்திரா காந்தி செய்யக்கூடிய அரைகுறையான நடவடிக்கைகளும் அதன் காரணமாக மக்கள் மத்தியிலே இருக்கின்ற ஒரு அதிருப்தியைப் பயன்படுத்திக்கொண்டுவிடலாம் என்பதாலும் பார்லிமெண்டரி ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கையில்லாமல் இருக்கக்கூடிய பக்களை ஒன்று திரட்டிவிடலாம் என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கின்ற பிற்போக்குவாதிகள், கிராண்ட் அலையன்ஸ் அவர்களோடு நீங்கள் ஒரு அணியை அமைத்து இருக்கிறீர்கள். ஒரு பக்கம் சோஷலிஸம் பேசிக்கொண்டு இன்னொரு பக்கம் அப்படிப்பட்ட அணியிலே சேரக்கூடிய நிலைமை உங்களுக்கு ஏன் ஏற்பட்டிருக்கிறது? முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், இந்திரா காந்தி நல்லது செய்தால் ஆதரிப்போம் என்று. என்ன, என்ன திட்டவட்டமான கொள்கைகள் என்று சொல்லவில்லை. கொள்கையில்லாததால்தான் நீங்கள் சொல்கிறீர்கள். ஆகவே, அவர்கள் இந்தப் பிரிவினை கோஷத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடாது.

கல்வி ஸ்தாபனங்களிலே, கல்லூரிகளிலே சலுகைகள் பெறுவதற்காகவும் வேலை பெறுவதிலே சலுகைகள் பெறுவதற்காகவும் சிலர் பேக்வர்ட் லிஸ்டிலே சேர்க்கப்படுகிறார்கள். இதனால்

உண்மையாக எகனாமிக்கல் பேக்வர்ட் ஆக இருப்பவர்களுக்கு கிடைக்கவேண்டிய சலுகை அவர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. சில ஜாதிக்காரர்கள்தான் உண்மையிலேயே பேக்வர்ட். ஆனால் சில ஜாதிக்காரர்கள் அப்படியில்லை. இருந்தாலும் சலுகைகளைப் பெறவேண்டி அதில் சேர விரும்பும்பொழுது அதிலே சேர்த்துக்கொண்டே போவதால் உண்மையான பேக்வர்ட் கிளாஸைச் சேர்ந்தவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. கிருஸ்தவர்களிலே ஹரிஜன் வகுப்பிலே சேர்ந்தால் சலுகை கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் பின்னாலே அவர்களுடைய சந்ததியாருக்கு அந்த ஹரிஜன் வகுப்பிலே சேர்ந்தாலுங்கூட சலுகைகள் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே எகனாமிக்கல் பேக்வர்ட் என்று வைத்துத்தான் தீர்மானம் செய்யவேண்டுமேயொழிய ஜாதியை வைத்துச் செய்வது மற்றவர்களைப் புறக்கணிப்பது போல் ஆகும். மற்ற ஜாதிக்காரர்கள் முன்னேற்றமடைந்தாலும் அவர்கள் தொடர்ந்து படிக்க முடியாது. எனக்கு வேண்டியவர்களை மட்டும் படிக்கவிட்டு மற்றவர்களைப் படிக்கவேண்டாம் என்று சொல்வது போலாகிவிடும். இந்தத் துறைக்கு 100 கோடி ரூபாய் செலவு செய்கிறோம். ஆனால் ரிசல்ட்டைப் பார்த்தால் 51 சதவீதம் பெயிலாவர். பின்தங்கியவர்கள் அதிகமாகிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களால் டியூஷன் பண்ணுவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்காக எக்ஸ்ட்ரா ஹவர்ஸ் ஒதுக்கி சொல்லிக் கொடுப்பது என்ற முறையிலே ஏதாவது கையாள்வது இப்படி அதிகப் பேர்கள் பெயிலாவதைத் தடுக்கும். பணவிரயமும் இருக்காது.

காபிடேஷன் பீஸ் பற்றி ஒரு கமிட்டி இருக்கிறது. அந்த கமிட்டி என்ன செய்கிறது? என்ன செய்திருக்கிறது? என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறீர்கள். ரிப்போர்ட் ஏதாவது உண்டா? ஒன்றுமே புரியவில்லை. மைசூர் ராஜ்யத்திலிருந்து ஒரு கல்வி நிபுணர்கள் குழு இங்கே வந்தது. இந்த மாநிலத்தினுடைய கல்வி முறை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. இதைவிட மோசம் இல்லை என்ற முறையிலே சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட குறைபாடுகளைப் போக்குவதற்கு சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறீர்கள்? பல இடங்களிலே இன்னும் மரத்தடியிலே வகுப்புகள் நடக்கக்கூடிய நிலைமைகள் இருக்கின்றன.

[திரு. என். கே. பழனிசாமி] 1973 ஆகஸ்ட் 8]

காலேஜ் எஜுகேஷன், எலிமெண்டரி எஜுகேஷன், ஹையர் எஜுகேஷன் எல்லாவற்றிற்கும் சேர்த்து டைரக்டர் ஒருவர்தான். ஆசிரியர் ஏதாவது ஒன்று கேட்டால்கூட அதற்கு 6 மாதம் ஆகிறது. ஆகவே, ஹையர் எஜுகேஷனுக்கு ஒரு டைரக்டரும் எலிமெண்டரி எஜுகேஷனுக்கு ஒரு டைரக்டரும் என்ற நிலைமையிலே போட்டால் அவர்களுக்கு சௌகரியமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பேக்வர்ட் என்று சொன்னால் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கப்படுகிறது. அதிகமாக மார்க் வாங்கினால் கொடுக்கலாம் என்ற முறையிலே ஒரு மெரிட் ஸ்காலர்ஷிப் முறை வைக்கலாம். மற்றவர்களுக்கு கடன் கொடுக்கலாம், அதை அவர்கள் வேலைபார்க்கும் பொழுது திருப்பிக்கட்டக்கூடிய முறையிலே ஏற்பாடுகள் செய்யலாம். கடன் மொத்தமாக ரூ. 1,500, 2,000 என்ற முறையிலே மாணவர்களிடம் நேரடியாகக் கொடுக்காமல் பிரின்ஸ்பால் மூலமாகக் கொடுக்கலாம். அப்படிச் செய்தால் அதன் மூலம் 6, 7 கோடி ரூபாய் மீதம் செய்யமுடியும். அப்படியில்லாமல் கடைத் தேங்காயை எடுத்து வழிப்பிள்ளையாருக்கு உடைப்பது போல் ஜனங்களுடைய வரிப்பணத்தை எடுத்துகொடுத்து வீணாகப் போவதைத் தடுக்கவேண்டும்.

டன்லப் ரப்பர் கம்பெனியிலே போராட்டம். 6 பேர்கள் உண்ணாவிரதம் ஆரம்பித்தார்கள். ஒரு நாட்டிலே உண்ணாவிரதம் இருப்பதும் கூட்டு நடவடிக்கை எடுப்பதும் தொழிற்சங்க உரிமை அங்கே 6 பேர்கள். ஒரு கோரிக்கையை முன் வைத்து அதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டு உண்ணாவிரதம் இருந்தார்கள். அவர்களை அரஸ்ட் செய்திருக்கிறார்கள். 144 போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை என் அரஸ்ட் செய்தார்கள் என்று புரியவில்லை.

அதேமாதிரித்தான் விம்கோவிலும். சர்க்கார் அதைப்பற்றி கவனிக்காமல் இருப்பதால் தொழிலாளர்கள் அல்லலுறுகிறார்கள்.

சிம்சனை எடுத்துக்கொண்டால் கூட 300 தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஒரு வருஷமாக அப்படியிருக்கிறது. அரசாங்கம் என் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று தெரியவில்லை.

1972 ஆகஸ்ட் 8] [திரு. என். கே. பழனிசாமி]

இண்டியன் கார்பன், எவரெடி பேட்டரி தொழிற்சாலையும் அப்படித்தான், நான்கு மாதங்களாக மூடிக்கிடக்கிறது, அரசாங்கம் ஒன்றும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை.

1957 ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஆசிரியர் கூட்டணி இருக்கிறது. பல போராட்டங்களை ஆசிரியர்களின் நலனுக்காக நடத்தி ஆசிரியர்களை ஒற்றுமைப்படுத்தி நல்லமுறையிலே நடந்துகொண்டு வருகிற காலத்திலே அதற்குப் போட்டியாக ஒரு சங்கம். இப்படி முதலாளிகள் செய்ய வேண்டிய காரியங்களை சர்க்கார் என் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு மதுவிலக்கை ரத்து செய்து இருக்கிறீர்கள். அதனால் மது இறக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு, அந்த 3 இலட்சம் குடும்பங்களுக்கு மாற்று வேலை தரக்கூடிய நிலை திட்டவட்டமாக இருக்கிறதா? எனவே, இம்மாதிரி முறையில் தொழிலாளர் கொள்கையை அரசு மாற்றியாக வேண்டும், இப்பொழுதிருக்கும் கொள்கை தொழிலாளர்களுக்கு ஆதரவாக இல்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, ஒரு விளக்கத்தை இந்த அவையினருக்கு நான் அளிக்க விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கோபால் அவர்கள் பேசும்பொழுது பரிசுச் சீட்டு விளம்பரங்களுக்கு அளிக்கப்படும் தொகையைப்பற்றிக் குறிப்பிடும்பொழுது முரசொலி பத்திரிகைக்கு 1968-69 ஆம் ஆண்டில் 847 ரூபாய்க்கு விளம்பரம் கொடுக்கப்பட்டதாகவும், அதற்குப் பிறகு அதிகமான தொகை தரப்பட்டிருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டார்கள். அதிலிருந்து வேறு எந்தப் பத்திரிகைக்கும் தரப்படாத சலுகை அந்தப் பத்திரிகைக்குத் தரப்பட்டது போன்ற எண்ணத்தை அவர்கள் கூறிய கருத்து எழுப்பியிருக்கிறது. பொதுவாக அந்த ஆண்டு தரப்பட்ட விகிதத்தையும், ஆண்டுக்காண்டு அந்த விகிதம் வளர வளர அந்த அளவிற்கு மற்ற பத்திரிகைகளுக்குத் தரப்பட்ட விகிதமும் அதிகமாகியிருக்கிறது என்பதற்கான ஒரு விவரத்தை இங்கே அளிக்க விரும்புகிறேன்.

முரசொலிக்கு 1968-69-ம் ஆண்டில் 847 ரூபாய்க்குக் கொடுக்கப்பட்டது. 1970-71-ல் 13,989 ரூபாய்க்கு விளம்பரம் தரப்பட்டிருக்கிறது. மெயில் பத்திரிகைக்கு 1968-69-ல் 2,178 ரூபாய் தரப்

பட்டது, 1970-71-ல் 25,455 ரூபாய்க்கு விளம்பரங்கள் தரப்பட்டிருக்கிறது. எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகைக்கு ஆரம்ப ஆண்டில் 3,317 ரூபாய்க்குத் தரப்பட்டது. அப்பொழுதே முரசொலிக்கு 847 ரூபாய்க்குக் கொடுக்கப்பட்ட பொழுதே எக்ஸ்பிரஸுக்கு 3,317 ரூபாய்க்கு அளிக்கப்பட்டது. 1970-71-ல் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகைக்கு 92,842 ரூபாய்க்கு கொடுக்கப்பட்டது. தினமணிக்கு 1968-69-ல் 2,186 ரூபாய் 80 காசுக்கு கொடுக்கப்பட்டது. 1970-71-ல் 42,824 ரூபாய்க்குக் கொடுக்கப்பட்டது. அதேமாதிரி இந்து பத்திரிகைக்கு 1970-71-ல் 71,927 ரூபாய்க்குத் தரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, 1972-73-க்கு முழு அளவில் வாளிப்பதற்குள் இன்றைய தேதி வரையில், 31—8—1972 வரையில், முரசொலிக்கு 18,716 ரூபாய்க்கும், அதே அளவில் மெயில் பத்திரிகைக்கு 19,050 ரூபாய்க்கும், எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகைக்கு 49,533 ரூபாய்க்கும், தினத்தந்திக்கு 36,130 ரூபாய்க்கும், மாலைமுரசு பத்திரிகைக்கு 21,276 ரூபாய்க்கும் தரப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற பத்திரிகைகளின் கணக்குக்கு அக்கவுண்ட் தரப்படவில்லை. எனவே, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் கூறிய கருத்திலே தவறான எண்ணம் ஏற்பட்டு விடக்கூடாது என்பதற்காகவே இந்த விளக்கத்தை அளிக்க விரும்புகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவரவர்களே, 16 சீரீஸ் விற்கும்பொழுது குறைவான தொகைக்கு விளம்பரம் கொடுத் தீர்கள், இப்பொழுது குறைவான சீரீஸ்கள் விற்கும்பொழுது இவ்வளவு பணம் ஏன் பாழாக்கப்படுகிறது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பாழாக்கும் நிலை இல்லை. காங்கிரஸ் ஆட்சிக்காலத்தில் திரு. வி. எஸ். அவர்கள், விளம்பரம் கொடுப்பது எண்ணிக்கையை மட்டும் பொறுத்தது அல்ல, அதன் கொள்கைதான் முக்கியம் என்று வலியுறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : லாட்டரி சீட்டு 16 சீரிஸ் விற்ற பொழுது 847 ரூபாய்க்கு விளம்பரம் தரப்பட்டிருக்கிறது. இப் பொழுது அது குறைந்து இரண்டு சீரிஸ்கள் விற்கும்பொழுது ஏன் அதிகத் தொகை செலவழிக்கப்படுகிறது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, ஆரம்பித்த முதல் ஆண்டில், அப்பொழுது 16 சீட்டுகள் வரவில்லை. பிறகுதான் அதிகமாகியது. பிறகு அது 2 அல்லது 3 என்று குறைகிறது. 1970-71-ல் அதிகமாக இருந்தது. இப்பொழுது குறைந்திருப்பதால் தொகையும் குறைந்திருக்கிறது.

***திரு. எம். ஆண்டி அம்பலம் :** தலைவரவர்களே, 1971 ஆம் ஆண்டில் மேலூர் வடக்கு தொகுதியில் இந்த சட்டமன்றத்திற்கு உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந்தும்கூட, இதுவரையிலும் நான் இங்கு வந்து பணியாற்ற அனுமதிக்கப்படவில்லை. எனவே, நான் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குச் சென்று சட்டமன்ற உறுப்பினராக வந்திருக்கிறேன். இதற்குக் காரணமாக இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இங்கே ஆட்சி நடத்தக்கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என் தொகுதியில் சேக்கிப்பட்டி என்ற கிராமத்தில் குறிப்பாக அரிசன மக்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள். அந்தத் தொகுதியில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் என்னோடு போட்டியிட்ட திரு. மலைச்சாமி அவர்கள் ஆட்களை ஏவி விட்டு அந்த அரிசன மக்களை (குறுக்கீடுகள்) . . .

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இது அவருடைய மெய்டன் ஸ்பீச்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் முதன் முதலாக இங்கே சொற்பொழிவாற்றுகின்ற காரணத்தால் யாரும் குறுக்கிட வேண்டாமென்று நான் அவையினரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த மரபுதான் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகிறது. கன்னிப் பேச்சிலே யாரும் குறுக்கிடுவதில்லை. எனவே, யாரும் அவருடைய பேச்சிலே குறுக்கிட வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஆண்டி அம்பலம் : குறிப்பாக, என்னுடைய தொகுதியிலே சேக்கிப்பட்டி என்ற கிராமத்திலே அரிசன மக்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களை அடித்து, கை கால்களை நொறுக்கி ஊரைவிட்டே துரத்திவிட்டார்கள். அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் 20 நாள், 30

நாள் வரை அந்த ஊருக்கு வரவில்லை. ஏனென்றால் அவர்களை கை கால்களை அடித்து நொறுக்கியதும் அவர்கள் பயந்து ஓடிவிட்டார்கள் ஊரைவிட்டு. அதை என்னிடத்திலே வந்து அழுது கொண்டு சொன்னார்கள். நாங்கள் நேரடியாகவே, கை கால் ஒடிந்தவர்களை ஆஸ்பத்திரியில் சேர்த்தோம். அவர்களை இரண்டு நாட்களுக்குள்ளாக டிஸ்சார்ஜ் செய்து அனுப்பிவிட்டார்கள். அவர்கள் டிஸ்சார்ஜ் ஆன உடனே கொட்டாம்பட்டியிலே உள்ள போலீஸ் ஸ்டேசனில் போய் அரிசனங்களுக்குப் பாதுகாப்பு தர வேண்டுமென்று போலீசாரிடத்திலே சொன்னேன். போலீசாரும் போயிருக்கிறார்கள். அவர்களும், அரிசன மக்களுடைய வெள்ளாடுகளை, கடாக்களைப் பிடித்து அறுத்து அவர்களும் சேர்ந்து சமைத்து சாப்பிட்டுவிட்டு அக்கிரமங்களைச் செய்தார்கள். நான் நேரடியாகவே பார்த்தேன். சோத்துப்பானை, அவர்களுடைய வீட்டு ஓடு இவைகளையெல்லாம் அடித்து நொறுக்கி இருக்கிறார்கள்.

நத்தம் காமராஜ் நகரிலே எலெக்ட்ரிக் போஸ்ட் இருக்கிறது. அவைகளில் லைட்டுகளை மாட்டியிருந்தார்கள். அதையும் பிடுங்கிக் கொண்டு வந்துவிட்டார்கள். எனவே, அங்கே விளக்குகள் எரியவில்லை. நான் பஞ்சாயத்துத் தலைவராக இருக்கிறேன். எனது அந்தப் பஞ்சாயத்திலே சின்ன பள்ளப்பட்டி என்ற அரிசன மக்கள் குடியிருக்கும் இடத்திலே குழி போட்டு பறித்து இருக்கிறார்கள். 1½ வருஷம் ஆகியும் லைட் எரியவில்லை. போஸ்டும் போட்டு இருக்கிறார்கள். இவையெல்லாம் தேர்தல் கண்ணோட்டத்திலே நடந்து கொண்டிருக்கின்றன.

கடும்பட்டாம்பட்டியிலே வீடுகளுக்குத் தீ வைத்திருக்கிறார்கள். கிழக்கு பக்கமாக அந்த அடுப்பு இருக்கிறது. எனவே கூரை மேலேபோக, அதனால் அசம்பாவிதம் நடக்க அங்கே வழியில்லை. வேண்டுமென்றேதான் செய்யப் பட்டதாக ஜனங்கள் சொல்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியிலே 100 வீடுகளுக்கு மேல் சேதாரமாகிவிட்டன. சிறு வீடுகளாக இருந்தாலும் மானியமாகக் கொடுக்கப்படும் 80 ரூபாய் கொடுக்கப்படவில்லை. இதை அவர்களே சொன்னார்கள்.

கோம்பட்டி கிராமத்திலே தேர்தல் காரணமாக, விவசாயிகள் எலெக்ட்ரிக் ஒயர்களைப் பிடுங்கினார்கள். பீஸ் கம்பிகளைத் திருடிவிட்டார்கள் என்று பொய்வழக்கு போடுகிறார்கள்.

தந்தூர் பஞ்சாயத்து யூனியனில் 10 சதவிகிதம்தான் விளக்குகள் எரிகின்றன, ஆனால் 100 சதவிகிதம் எரிந்ததாக இந்த அரசு வசூல் செய்கிறது.

இத்துடன் என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று நாளைக் காலை 9 மணி அளவில் மீண்டும் பேரவை கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-28 மணியளவில் ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

5. பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

ஏதும் இல்லை.

தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை

வியாழக்கிழமை, 1973 ஆகஸ்ட் 9.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் புலவர் கா. கோவிந்தன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. அறிக்கைகள் அளித்தல்

(அ) கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தின் எல்லைப் பகுதிகளில் அரிசி விநியோக முறை குறித்து உணவு அமைச்சரின் அறிக்கை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சட்டப் பேரவையின் 82-ஆவது விதியின்கீழ் மாண்புமிகு உணவு அமைச்சரவர்கள் பேரவைக்கு ஓர் அறிக்கை அளிப்பார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : நேற்று, 8-8-1973, புதன்கிழமையன்று, திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார், திரு. ஜெ. ஜோர்ஜ் ஆகியோரின் கோரிக்கையை முதல்வர் ஏற்றுக் கொண்டு, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் எல்லைப் பகுதிகளில் விளவங்கோடு தாலுக்கா, கல்குளத்தில் சில பகுதிகளில் விவசாயிகளிடமிருந்து லெவி முறையில் வசூலித்து நிலமற்றவர்களுக்குக் குடும்பக் கார்டு மூலம் அரிசி வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்று அறிவித்தார். அதன்படி விளவங்கோடு தாலுக்கா முழுவதிலும், கல்குளம் தாலுக்காவில் கப்பியறை, வாள்வச்சகோஷ்டம், ஆத்தூர், அருவிக்கரை, மேக்கோடு, திருவட்டார், திருப்பரப்பு, குலச்சல் ஆகிய கிராமங்களில் இந்த ஏற்பாடு அமல் செய்யப்படும். இந்த வட்டாரத்திற்குள் வெளியிலிருந்து தனியார் மூலம் அரிசி கொண்டுவர அனுமதிக்கப்படமாட்டாது. ஒரு நபருக்கு வாரத்திற்கு 2,000 கிராம், 12 வயதிற்கு உட்பட்டவர்களுக்கு 1,000 கிராம் அரிசி இந்த முறையில் கொடுக்கப்படும். கேரளாவிற்கு கள்ளக் கடத்தலைத் தடுக்கும் பொருட்டு மாவட்ட எல்லையிலும், குறிப்பிட்ட பகுதிகளின் எல்லையிலும் தீவிரமாகக் கண்காணிக்கப்படும்.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி (*) இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

(ஆ) தமிழ்நாடு, 1973-ம் ஆண்டு தனியார் மின்விசை வழங்கும் நிறுவனங்கள் (கையகப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 15/73)-ன் மீதான கூட்டாய்வுக் குழுவின் அறிக்கையை மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அளித்தல்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு, 1973-ம் ஆண்டு தனியார் மின்விசை வழங்கும் நிறுவனங்கள் (கையகப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 15/73)-ன் மீதான கூட்டாய்வுக் குழுவின் அறிக்கையை நான் அளிக்கின்றேன்.

2. தகவல் கோரல்

(அ) 8—8—1973-ம் நாள் மகளிர் மாடத்திலிருந்து ஒரு பெண் துண்டறிக்கைகளை வீசியெறிந்த நிகழ்ச்சி பற்றிய விவரங்கள்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, I would like to raise one question. Yesterday, one visitor has been dealt with by this House and some action has been taken on the ground that some leaflets were dropped inside the Chamber. I want to know whether any investigation has been conducted as to the Member who has given the Visitors' gallery pass to that person who has committed that grave mistake. Was any enquiry conducted? Of course, I agree the House is supreme. A motion has been passed and carried in the House to that effect. I only request that the House may be informed about the details of the yesterday's incident, which has happened inside the House. I want a clarification as to the hon. Member who has introduced her and also the Party to which he belongs and whether any investigation has been conducted by the Hon. Speaker before dealing with that person so that the House may have the advantage of knowing what are the rules and regulations, the hon. Members should follow while issuing passes to the visitors.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இந்த அவையில் நடந்த நிகழ்ச்சியையொட்டி நாம் எடுத்த நடவடிக்கை தவிர வேறு எந்த விதமான நடவடிக்கையும் நாம் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. அந்த

அம்மையாருக்கு அனுமதிச் சீட்டு வழங்கியவர் திரு. தருமலிங்கம் என்கிற மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஆவார். அவர் யாரோ கேட்டார், கொடுத்தேன் என்ற அளவில் கொடுத்திருக்கிறாரே தவிர, தெரிந்து கொடுத்ததாகத் தெரியவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

(ஆ) உரிமைக் குழுவுக்கு அனுப்பாமல் அவை உரிமையை மீறிய பிரச்சனைமீது, பேரவைத் தலைவரே முடிவு எடுக்கலாமா என்பது குறித்து.

(இ) பேரவை நடவடிக்கைக் குறிப்புகளை உறுப்பினர்கள் பார்வைக்கு வைப்பது குறித்து.

THIRU K. T. K. THANGAMANI: On yesterday's proceedings, I want certain clarifications. If we want to raise questions about what had happened yesterday, are we allowed to go through the proceedings or not? Of course, they may be uncorrected copies. In the Lok Sabha the uncorrected copies of the proceedings are kept in the Library for the benefit of Members the next day. When I approached the Office to-day to go through the proceedings, I was told that it will be made available only after seven days. Yesterday, the Hon. Speaker was pleased to give a direction with regard to a privilege issue and arising out of that the Hon. Speaker was pleased to rule that he can bring a Privilege Motion *suo moto* and dispose it of. That is how I understand the issue. I do not have the proceedings with me. The Hon. Speaker said that he can invoke rule 192: 'Notwithstanding anything contained in these rules, the Speaker may *suo moto* refer any question of privilege to the Committee of Privileges for examination, investigation or report.' My humble submission is this. If the Hon. Speaker reads the entire Chapter on 'Privilege', he will know that there is no such discretion. It is not left to the Hon. Speaker and he is not authorised to do so. The convention always is normally that the Hon. Speaker will not bring such an issue on his own accord but leave it to the Members to raise it on the floor of the House. Then the matter is raised by some Member. If there is a *prima facie* case, the

Hon. Speaker will ask the opinion of the House and then he may refer the matter to the Committee of Privileges or to the entire House. If the Hon. Speaker feels that the House is not with him and if he holds that there is a *prima facie* case, then alone rule 192 authorises him to refer the matter on his own to the Committee of Privileges. That is the procedure to be adopted. My humble submission is what the Hon. Speaker has been pleased to rule yesterday was contra to what is contemplated under rules 183 to 192.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் இரண்டு கேள்விகளை எழுப்பியிருக்கிறார்கள். ஒன்று—உறுப்பினர்கள் பேசிய பேச்சைப் படிக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். உறுப்பினர்கள் இந்த அவையில் பேசுகின்ற பேச்சின் நகல் ஒன்றை அவரவர்களுக்கு மறு நாள் கொடுத்து, அதை அவர்கள் திருத்திக் கொடுப்பதற்கு ஒரு காலவரை கொடுக்கிறோம். அந்தக் காலவரைக்குள் அவர்கள் திருத்திக் கொடுத்தால், எடுத்துக் கொள்ளுகிறோம். அந்தக் காலவரைக்குள் திருத்திய பகுதியை கொடுக்கவில்லையென்றால், ரிப்போர்ட்டர்கள் குறிப்பு எடுத்ததை அப்படியே அச்சுக்கு அனுப்புகிறோம்.

நடவடிக்கைக் குறிப்பின் நகலொன்றை நூலகத்தில் வைப்பதற்கு ஏழு நாட்கள் வரையறை வைத்திருக்கிறோம். அந்த ஏழு நாட்களுக்கு முன்பு கொடுப்பது முறையாக இருக்காது. இதற்கு முன்பு இப்படிப்பட்ட கருத்து இந்த அவையிலே எழுப்பப்பட்டு, ஏழு நாட்களுக்குப் பிறகுதான் நூல் நிலையத்தில் வைக்கப்படும் என்று தீர்ப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நாள் முதற்கொண்டு அந்த நடைமுறையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, ப்ரிவிலேஜைப் பொறுத்த வரையில் .

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: நேற்றைய ப்ரொசீடிங்ஸை அன்-கரெக்டட் ஆக இருந்தாலும், அதைப் பார்க்க எங்களுக்கு அனுமதி உண்டா? அப்படியானால், எத்தனை நாட்களுக்குப் பிறகு? ஏழு நாட்களுக்குப் பிறகுதான் பார்க்கலாம் என்றால், நேற்று

நடந்த விஷயத்தைப் பொறுத்த வரையில் மறுநாளே இந்த அவையில் கொண்டுவர எங்களுக்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் போகிறது. ஆகவே, அன்-கரெக்டட் ஆக இருந்தாலும், மறு நாளே நூலகத்தில் பேரவை நடவடிக்கைக் குறிப்புகள் வைக்கப்பட வேண்டும் என்ற 'டைரக்டிவ்'வைத் தாங்கள் அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இதுபோன்ற பிரச்சினை முன்பு எழுப்பப்பட்டு, இதற்கு 1967-ம் ஆண்டில் ஒரு தீர்ப்பு வழங்கப் பட்டிருக்கிறது.

"இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், சட்டசபை உறுப்பினர்கள் இங்கே பேசுகின்ற பேச்சுக்கள் நூல் நிலையத்திலே வைக்கப்படுவதில்லை என்று ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சினையைக் கொண்டு வந்தார்கள். என் கருத்தைப் பின்னால் கூறுகிறேன் என்றேன். அதைப்பற்றிக் கூற விரும்புகின்றேன். இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் அவர்களுடைய பேச்சுக்கள் குறிப்பு எடுக்கப்பட்டு, பின்னர் விரிவாக்கம் செய்யப்படுகின்றன. உறுப்பினர்களுடைய பேச்சுக்கும் எடுக்கப்படுகின்ற குறிப்புக்கும் சில சமயம் மாறுபாடுகள் இருக்கலாம். அவற்றை அப்படியே நூல் நிலையத்தில் வைப்பதற்கில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசிய பேச்சின் நகல் உறுப்பினருக்குக் கொடுக்கப்பட்டு, அவர்கள் திருத்தி அவர்களுடைய ஒப்புதலோடு வைக்கவேண்டுமென்ற காரணத்தால் இடையிலே சில நாட்கள் ஆகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். திருத்தப் பட்ட பேச்சுக்கள் நூல் நிலையத்தில் வைக்கப்படும் என்ற உறுதியைக் கூறுகிறேன்."

இப்படி ஏற்கெனவே ஒரு முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏழு நாட்கள் என்றிருப்பதில் ஏதாவது குறைக்க முடியுமா என்பதைப் பார்த்து, அதை எவ்வளவு விரைவில் கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு விரைவில் கொடுக்க வகை செய்கிறேன் என்பதைக் கூறிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ப்ரிவிலேஜைக் குறித்து என் முடிவை நான் நாளைக்குத் தெரிவிக்கின்றேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவர் அவர்களே, பேரவைக் காவது 'டிராஃப்ட்'டைத் தர ஏற்பாடு செய்யப்படுமா? ஏழு நாட்கள் என்று சொல்வது மிகவும் தாமதமாக இருக்கிறது. முக்கியமான சில விஷயங்களில் யார் யார் என்னென்ன கருத்துக்கள் கூறியிருக்கிறார்கள் என்று பார்வையிடுவதற்கு அனுமதிப்பது ஜனநாயக முறையில் முக்கியமான காரியமாக இருப்பதால், அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டைத் தாங்கள் தீர்ப்பு கூறுவதற்கு முன்னதாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையில் அதை மேற்கோள் காட்டும் நேரத்தில் அந்த உறுப்பினர், அப்படிப் பேசவில்லை என்று மறுக்கக்கூடிய நிலைமை உண்டாகி, அதுவே ஒரு பிரச்சினைக்குரிய நிகழ்ச்சி ஆகிவிடும் என்ற காரணத்தால், அவ்வாறு கொடுப்பதற்கில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, திரு. பி. வெங்கடசாமி அவர்களுடைய தீர்மானத்தின் மீதும், திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களுடைய தீர்மானத்தின் மீதும் விவாதம் தொடரும். இப்பொழுது திரு. எல். கணேசன் அவர்கள் பேசலாம்.

(3) அமைச்சரவையின் மீது நம்பிக்கையின்மையைத் தெரிவிக்கும் தீர்மானமும், அமைச்சரவையின் தனி ஒரு கொள்கையைக் கண்டிக்கும் தீர்மானமும்—தொடர்ச்சி.

* **திரு. எல். கணேசன்:** மாண்புமிகு மாமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுடைய தலைமையில் அமைந்திருக்கும் அமைச்சரவை மீது நம்பிக்கை இல்லை என்று எதிர்த்தரப்பினரால் கொண்டு வரப்பட்ட தீர்மானத்தின் மீதும், அதே போல் கொண்டு வரப்பட்ட கண்டனத் தீர்மானத்தின் மீதும் அவை இரண்டையும் எதிர்த்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல வாய்ப்புக் கொடுத்ததற்காக முதலில் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கு பிரச்சினைகளை எழுப்புகின்ற எதிர்த்தரப்பில் இருப்பவர்கள் எப்படியாவது ஆளும் தரப்பில் இருப்பவர்களுக்கு ஆத்திரத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற முறையில், எடுத்தேன், கவிழ்த்தேன் என்ற பாணியில், எரிச்சலூட்டத்தக்க வகையில்—

கருத்துக்கள் என்று சொல்லமாட்டேன்—தனிப்பட்ட விமர்சனங்களில் தீவிரமாக ஈடுபடுகிறார்கள் என்பதையும் அதிலும் குறிப்பாக, பேரறிஞர் பெருந்தகை அன்று அவர்களுடைய பெயரை வைத்துக் கொண்டிருக்கிற சில பேர் கூட, அன்று அவர்கள் கற்றுத் தந்த கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு அவர்களுக்குப் புரிந்து என்ற காரணத்தாலோ அல்லது பயில்வில்லை என்ற காரணத்தாலோ அவற்றுக்கு மாறுபட்ட முறையில் இன்றையதினம் இங்கே பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஆனால் கழகத் தலைவர், தமிழக முதல்வர் அவர்கள் கட்டளைக் கிணங்க, குடி வாதத்திலே இருக்க வேண்டுமே தவிர, வார்த்தையிலே இருக்கக்கூடாது என்ற பாரம்பரியத்திலே அன்று அவர்கள் மரபில் வந்த நாங்கள் கடைப்பிடிக்கின்ற கட்டாயத்தில் இருக்கிறோம்.

இங்கு கண்டனத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்த மாண்புமிகு பொதுவுடைமைக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கொள்கையற்ற கொள்கையுடையது, இந்த அரசுக்குக் கொள்கை இல்லாத நிலைதான் ஒரு கொள்கையாக இருக்கிறது என்று வாதிட முனைந்தார்கள். இந்திய பொதுவுடைமைக் கட்சியினர் எப்படியெல்லாம் தங்களுடைய போக்குகளை நாளுக்கு நாள் மாற்றிக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் கொள்கை வழியில் நின்று நான் விமர்சிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அவர்கள் தங்களுடைய நிலையை இடத்திற்கு இடம், நேரத்திற்கு நேரம், ஒரே நேரத்திலும் பல இடங்களுக்கு ஏற்ற வகையில், இன்னும் சொல்லப் போனால் பச்சோந்திகளாம் என்ற அப்படிப்பட்ட வகையில் தங்களுடைய போக்குகளை மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 1967-ல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பிற்போக்கு சக்தி என்றார்கள். 1971-ல் முற்போக்கு சக்தி என்றார்கள். 1973-ல் மீண்டும் பிற்போக்கு என்று மாற்றிக் கூற ஆரம்பித்துள்ளனர். உலக மகா யுத்தத்தின்போது ரஷ்யா தலையிடுவதற்கு முன்னால் அது ஒரு 'இம்பீரியலிஸ்ட் வார்' என்று வர்ணித்தார்கள். அது ஒரு ஏகாதிபத்திய யுத்தம் என்று வர்ணித்தார்கள். அதே நேரத்தில் ரஷ்யா நாடு பங்கேற்ற பிறகு அதுவே மக்கள் யுத்தமாக அவர்களால் பிரசாரம் செய்யப்பட்டது. ஒரு

மாநிலத்தில் முஸ்லீம் லீக் அவர்களுக்குப் பிற்போக்கு சக்தி. இன்னொரு மாநிலத்தில் அதே கால கட்டத்தில் அதுவே முற்போக்கு சாத்தியப்படும்.

இதிலே வேடிக்கை என்னவென்றால் அவர்களிலேயே யார் உண்மையான மார்க்சிஸ்ட், யார் உண்மையான கம்யூனிஸ்ட் என்பதிலே கூட இன்னும் முடிவான விளக்கத்தைக் காண முடியவில்லை. தமிழகத்தில் மட்டுமல்ல, அகில இந்தியாவில் மட்டுமல்ல, உலகத்திற்கு அவர்கள் விடைகூற வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில் இருக்கிறார்கள். இங்கு நாட்டில் இருக்கும் அத்தனை கட்சிகளும் ஒவ்வொரு காலகட்டத்தில் அவர்களால் அரவணைக்கப்படுவதும், அதற்குப் பின்னால் அதையே பிற்போக்கு சக்தி என்று வர்ணிப்பதும், இந்தியாவில் இருக்கும் அத்தனை கட்சிகளையும் பிற்போக்கு சக்திகள் என்று வர்ணித்த பின்னர் வேறு யாரும் பாக்கியில்லாத நிலையில் அவர்களிலேயே இரு பிரிவினராகப் பிரிந்து ஒரு குழுவினர் தோழர் ரணதிவே, தோழர் ராமமூர்த்தி போன்றவர்கள் சேர்ந்து டாங்கே போன்றவர்களைப் பார்த்து 'நீங்கள் பிற்போக்கு சக்திகள்' என்று குற்றம் சாட்டும் வழக்கமும் அவர்களுக்கு இருந்து வருகிறது. ரிவிஷனிஸ்ட், டிவிஷனிஸ்ட் என்ற இரண்டு வார்த்தைகளை அவர்கள் பயன்படுத்துகிறார்கள். டாங்கே போன்றவர்கள் ராமமூர்த்தி, ரணதிவே ஆகியவர்களைப் பார்த்து 'டிவிஷனிஸ்ட்' என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த இரண்டு பேர்களுமே பிற்போக்கு வாதிகள் என்று சொல்லி மூன்றாவது அணி எழுந்தது. இந்த மூன்று பேரில் யார் பிற்போக்குவாதி, யார் உண்மையான கம்யூனிஸ்ட்வாதி என்று மேலே இருக்கும் ரஷ்ய பூமியைக் கேட்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நீதிபதியாக இருந்து தீர்ப்பு வழங்க வேண்டிய ரஷ்யத் தலைமையைப் பார்த்து மாசேதுங்கும், சீனத் தலைமையும் அவர்களை ரிவிஷனிஸ்ட் என்று குற்றம் சாட்டி அதற்கு எதிர்க் குற்றம் சாட்டும் வகையில் இவர்கள் அவர்களைப் பார்த்து 'டிவிஷனிஸ்ட்' என்ற குற்றத்தைச் சாட்டி, இவர்களில் யார் உண்மையான மார்க்சியவாதி, யார் உண்மையான தீவிரவாதி, யார் உண்மையான கம்யூனிச வாதி என்று அகில உலகத்திற்கும் பிரகடனப்படுத்தவும், அதை உலகம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற நிலைக்குத் தள்ளப்பட்ட நிலையில் அவர்கள் இன்று நெருக்கடியில் இருக்கிறார்கள்.

கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர்கள் இன்றையதினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசைப் பிற்போக்கு அரசு என்றும், முதலாளித்துவத்திற்குப் பக்கபலமாக இருக்கும் அரசு என்றும் குற்றம் சாட்டுகிறார்கள். உண்மையாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சித் தலைவர்கள் உண்மையிலேயே கொள்கை ரீதியில் அரசியல் கட்சியை நடத்துபவர்கள் என்றால் தமிழகத்தில் இருக்கும் அரசு முற்போக்கா, பிற்போக்கா என்பதைக் கொள்கை வழியில் நின்று ஆராய்ந்து பார்த்தால்—உறுதியாகச் சொல்வேன்—அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்குத் தோழமைக் கட்சியாக இருந்து வரவேண்டும். அவர்கள் என்னென்ன கோரிக்கைகளை வைத்தார்களோ அவற்றை நிறைவேற்றுவதற்காக யார் யார் சிறை சென்றார்களோ, அந்தக் கோரிக்கைகளைச் சொல்லி போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட காரணத்தால் யார் யார் தடியடிகளுக்கு ஆளானார்களோ, யார் யார் தலைமறைவானார்களோ அவர்கள் சொன்ன அந்தக் கோரிக்கைகளை இன்றையதினம் அடக்குமுறைகளுக்கு ஆளாகாமல், சிறைச்சாலைக்குச் செல்லாமல், சித்திரவதைக்கு ஆளாகாமல் தலைமறைவாகச் செல்லாமல் இங்கே அவர்கள் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களாக அமர்ந்து கொண்டிருக்கும் நிலையில் அந்தக் காரியங்களை இன்றையதினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு நிறைவேற்றி வருகிறது என்பதை மனப்பூர்வமாக மார்க்சியத்தில் நம்பிக்கை இருக்குமானால், மனப்பூர்வமாக சோஷலிச சித்தாந்தத்தில் நம்பிக்கை இருக்குமானால் ஏற்றுக் கொண்டாகவேண்டும்.

எனக்கு நன்றாக நினைவிருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் 1952 காலகட்டத்தில் எவ்வளவு கடுமையாகத் தாக்கப்பட்டார்கள்? இங்கே மதிப்பிற்குரிய மணலியார் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். மதிப்பிற்குரிய ஏ. கே. சுப்பையா அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் என்னென்ன கோரிக்கைகளைச் சொன்னார்கள்? குடிசைகள் பிய்த்தெறியப்படக்கூடாது. தோட்டங்கள், தென்னந்தோப்புகளில் கொத்தடிமைகளாக, பொட்டிப் பூச்சிகளாக, புன்மைத் தேரைகளாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய குடிசைகள் நிலப்பிரபுக்களால் பிய்த்தெறியப்படக்கூடாது. அதற்குப் பாதுகாப்புத் தேவை என்று சொன்னார்கள். விவசாயத் தொழிலாளர்களுடைய குடிசைகள் பிய்த்தெறியப்படக்கூடாது,

பாதுகாப்பு வேண்டுமென்று போராடிய பெருந்தலைவர்கள் இன்றையதினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தலைமையில் எந்தவிதப் போராட்டமும் இல்லாமல் பாதுகாப்பு மட்டுமல்ல, பட்டாவே வழங்குகிறோம் என்று சொல்லி லட்சக்கணக்கானவர்களுக்குப் பட்டா வழங்கியிருப்பதைக் கொள்கைதான் முக்கியம், கொள்கை அடிப்படையில்தான் இயங்குவோம் என்று கூறுகின்ற கம்யூனிஸ்டு கட்சித் தலைவர்களும், தோழர்களும் நிச்சயமாக இதை உண்மையான சோஷலிசத் திட்டம் என்று ஏற்றுக் கொள்வார்கள். இவர்கள் அன்று என்ன சொன்னார்களோ அவற்றையெல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு நிறைவேற்றி வருகிறது. பஸ்களைத் தேசிய மயமாக்கினோம். அது மிகப் பெரிய சோஷலிசத் திட்டம் என்பதை அவர்கள் உணருவார்கள்.

அதற்கு முன்னால் நிலப் பிரபுக்கள் ஏராளமான நிலத்தை வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்திலேயே திடீரென்று கரும்பாலை வந்தது. ஏன் வந்தது? திரு. வி. எஸ். தியாகராஜ முதலியார் பல்லாயிரக்கணக்கான நிலங்களுக்குச் சொந்தக்காரர். நில உச்சவரம்புச் சட்டம் வரப் போகிறது, கரும்புத் தோட்டங்களுக்கு விதிவிலக்கு வரப் போகிறது. எனவே, இப்படிப்பட்ட ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்தார். நெல்லைத் தவிர வேறு எதையும் பயிரிட்டுப் பழக்கமில்லாதவர்—வி. எஸ். தியாகராஜ முதலியார். அதைக் கரும்புத் தோட்டமாக மாற்றி ஒரு கரும்பாலையையும் கொண்டுவந்தார். பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் கரும்புத் தோட்டம் என்ற பெயரால் விதிவிலக்குப் பெற்றன. அதேபோன்று மேய்ச்சல் தரை என்ற பெயரால் பட்டக்காரர் விதிவிலக்குப் பெற்றார். இப்படிப் பல நிலப் பிரபுக்கள் உச்சவரம்புச் சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இன்றையதினம் அந்த விதிவிலக்குகளை எல்லாம் ரத்து செய்தது. அந்த நிலங்களை எல்லாம் பறித்திருக்கிறது என்றால் அது உண்மையான சோஷலிசத் திட்டம் அல்லவா? நிலப்பிரபுத்துவத்தின் பாணியில் சொல்ல வேண்டுமென்றால் 'எச்ச சொச்சங்கள்' இல்லாமல் அந்த முனைந்து எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் அல்லவா? கொள்கை ரீதியாக இருக்குமானால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு சோஷலிச

அரசு அல்லவா? அதே போல் அவர்கள் சொல்லிவந்த கோரிக்கைகளை, நடுநிலையில் நின்று பார்க்கிறபோது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு உண்மையான சோஷலிச திட்டங்களை, உண்மையான சோஷலிச சித்தாந்தங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

அது இயற்றுகிற சட்டமானாலும், போடுகிற திட்டமானாலும், அது எந்தக் கட்டத்திலானாலும் அப்படிப்பட்ட செயல்களைச் சொல்லுகிறவரை இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் உணருவார்கள் என்று நம்புகிறேன். இருந்தபோதிலும் இன்றைய தினம் அவர்களுக்கு சோஷலிசத்தைப்பற்றி அக்கறை இல்லை, முற்போக்கான திட்டங்களை நிறைவேற்றுகிறவர்களுக்குப் பக்கபலமாக இருந்திட வேண்டும் என்ற நோக்கம் அவர்களுக்கு இல்லை. எப்படியாவது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசை வீழ்த்தியாக வேண்டும், அதற்கு யாரோடு சேர்ந்தாலும் கவலை இல்லை அவர்களுக்கு. அந்தப் போக்கில்தான் அவர்கள் இன்றையதினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசை எதிர்க்கிறார்கள். சித்தாந்தம், தத்துவம் இந்த அடிப்படையில் பார்ப்பார்களேயானால் நிச்சயமாக இந்திய பூபாகத்தில் வேறு எந்த அரசையும்விட திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு, தமிழக அரசு, முற்போக்கான அரசு என்பதை அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும்.

அதேபோல் இன்னொரு வேடிக்கை. இந்த மன்றத்தில் புதிய கட்சியின் உறுப்பினராக இடம் பெற்றிருக்கிற டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் [illegible] ராஜிநாமா செய்து என்று. ஒரு கட்சியினுடைய வேட்பாளராக நின்று அந்தக் கட்சியின் கொள்கைகளைச் சொல்லி, அந்தக் கட்சித் தொண்டர்களின் உதவியால் அந்தக் கட்சியின் கொள்கைகளை நான் பிரதிபலிக்கப் போகிறேன், எனவே, எனக்கு வாக்களியுங்கள் என்று சொல்லி வாக்குகளைப் பெற்று சட்டமன்றத்திற்கு வந்தவர் பின்னால் அந்தக் கட்சியின் கொள்கைக்கு மாறுபட்ட கொள்கையையுடைய ஒரு கட்சியோடு இன்றைக்கு இணைகிறபோது நியாயமாகப் பார்த்தால் மக்களுடைய நம்பிக்கைக்கு அவர்கள் துரோகம் செய்தவர்கள். அவர்களுக்கு நியாய உணர்ச்சி இருந்திருக்குமானால், ஜனநாயக மரபைப் பற்றி அவர்கள் சிந்தித்திருந்தாலும்

அறிவார்களேயானால், ஒரு கட்சியின் கொள்கைகளை வைத்து ஓட்டு வாங்கி இந்த மன்றத்திற்கு வந்திருக்கிற அவர்கள்தான் வேறு கட்சிக்கு மாறும்போது ராஜிநாமா செய்வது நியாயமே தவிர, எந்தக் கொள்கையைச் சொல்லி திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு அமைந்ததோ, எந்தக் கொள்கைகளுக்காக நாங்கள் பாடுபடுவோம் என்று வாக்குகளைப் பெற்று வந்தோமோ அதே கொள்கைகளைத்தான் நாங்கள் இன்று பின்பற்றி வருகிறோம், நிறைவேற்றி வருகிறோம். அந்தக் கொள்கைகளுக்காக நாங்கள் எவ்விதமான தியாகத்தையும் செய்யத் தயாராயிருக்கிறோம். அப்படிச் சொல்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த உறுப்பினர்களைப் பார்த்து, ராஜிநாமா செய்யவேண்டுமென்று சொல்வது ஜனநாயக மரபும் அல்ல, நெறியும் அல்ல. அப்படிச் சொல்வது தனிப்பட்டவர்களின் விரோத குரோதங்களைக் காட்டுவதே தவிர உண்மையில் அது நெறியாக ஆகாது.

திண்டுக்கல் தேர்தலை வைத்துக்கொண்டு, மக்கள் தீர்ப்பு கொடுத்துவிட்டார்கள், ராஜிநாமா செய்யுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இது என்ன வேடிக்கையான வாதம்? 1952க்குப் பிறகு நடந்த இடைத் தேர்தலில் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் முதல் அமைச்சராக இருந்த காலத்தில் அருப்புக்கோட்டை இடைத்தேர்தல் வந்து, அதில் ஆளும் கட்சி தோற்கடிக்கப்பட்டது. அப்போது அவர்கள் ராஜிநாமா செய்திருந்தால் அல்லது அதற்குப் பின்னால் 1962-ல் பண்டித நேரு அவர்களின் தலைமையில் மத்திய அரசில் அமைச்சரவை அமைந்ததற்குப் பின்னால் நடந்த இடைத் தேர்தல்களில் அது பரோடாத் தொகுதியாக இருந்தாலும் சரி, அம்ரோகா தேர்தலாக இருந்தாலும் சரி, அவற்றில் ஆளும் கட்சி வேட்பாளர்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டபோது அவர்கள் ராஜிநாமா செய்திருப்பார்களேயானால், அப்போது நியாயமான அடிப்படையில் அவர்கள் அப்படிச் செய்திருப்பார்களேயானால் இப்போது அப்படிக் கோருவது நியாயமாக இருந்திருக்கக்கூடும். சொல்லப்போனால் அப்படிப்பட்ட மரபினைக்கூட உருவாக்கியிருக்கக் கூடும். ஆனால் அப்படி எந்தக் காலக்கட்டத்திலும் நடக்கவில்லை. அப்படியிருக்க இப்போது நடந்து முடிந்த ஒரு இடைத் தேர்தலை வைத்துக்கொண்டு ராஜிநாமா செய் என்கிறார்கள்.

நான் கேட்கிறேன். டாக்டர் ஹண்டே அவர்களை மனிதர்களுக்கு மருத்துவம் செய்யும் டாக்டர் என்றுதான் கருதிக்கொண்டிருந்தேன். ஆனால் அவர்கள் இப்போது பேய் டாக்டராக மாறிவிட்டிருக்கிறார்கள். அடிக்கடி அவர்கள் உயிர் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். உண்மையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் உயிர் எங்கே இருக்கிறது? எங்கோ கூடுவிட்டுக் கூடு பாய்வதுபோல் அவர்கள் இன்றையதினம் விவாதித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தெரியாது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் மரபு. அவர்களுக்குப் புதிது திராவிட முன்னேற்றக் கழக வரலாறு. அவர்களுக்கு இன்னும் தெரிந்துகொள்கிற ஆசை இல்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பாரம்பரியத்தை அவர்கள் தெரிந்து கொண்டிருப்பார்களேயானால் முன்னேற்றக் கழகத்தின் உயிர் எங்கே இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் புரிந்துகொண்டிருப்பார்கள். பெருந்தகை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களால் உருவாக்கப்பட்டு வளர்க்கப்பட்ட திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இன்றையதினம் ஆளும் கட்சியாக மாறி இருக்கிற நிலையில் ஒரு காலத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கைகளைக் கிண்டல் செய்தவர்கள் அவர்கள். ஒரு காலத்தில் அல்ல. வெகு அண்மைக் காலம் வரையில், திண்டுக்கல் தேர்தல் வரையில் என்று கூடச் சொல்லலாம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கொள்கைகளைக் கேலி செய்தவர்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் மரபை அறியாதவர்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஒப்பற்ற தானைத் தலைவராக இருந்த எங்கள் இதயதெய்வம் அண்ணா அவர்களைக் கிண்டல் செய்தவர்கள் இன்றையதினம் எது உண்மையான திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்று நற்சான்று வழங்கும் நிலைக்குத் தங்களை ஆளாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுதான் தமிழகத்தில் இருக்கிற வேடிக்கை.

இன்னொரு விசேஷம், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைகளைக் கூட அறியாதவர்கள், கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு இவற்றை அண்ணா அவர்கள் சொல்லிக் கொடுத்ததைக் கடைபிடித்துக் கொண்டவன் கூட அறிந்திருக்கிற ஒன்றைக் கூடத் தெரிந்து வைக்காமல் இன்று அவர்கள் சவால் விட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல் இன்றையதினம் பழைய காங்கிரஸ்

தோழர்கள் உணவுப் பற்றாக்குறையைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். 'Public memory is very short' என்று சொல்வார்கள். அதல அவர்கள் நம்பிக்கை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். பசி என்று சொன்னாலும் ஒரு வேளை பட்டினி கிடங்கள் என்றார்கள். மீண்டும் பசி ஒருவேளை பட்டினி கிடங்கள் என்றார்கள். மீண்டும் பசி என்றாலும். இரண்டு வேளை பட்டினி கிடங்கள் என்றார்கள். அன்று ஆளும் கட்சியாக இருந்த பழைய காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு, பசிக்கிறது, கூழ் கூடக் கிடைக்க வில்லை குடிப்பதற்கு என்று சொன்னபோது—பிரான்ஸ் நாட்டு மன்னன் லூயி சொன்னதுபோல்—பாலும் பழமும் பருகுங்கள் என்று சொன்னார் பக்தவத்சலம் அவர்கள். பிரான்ஸ் நாட்டு மக்கள் சாப்பிட ரொட்டி கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னபோது மன்னன், அப்படியானால் பிஸ்கட் சாப்பிடுங்கள் என்று சொன்னது போல், கூழ் கிடைக்கவில்லையென்றால் பாலும் பழமும் சாப்பிடுங்கள் என்று சொன்னவர்கள் இப்போது பற்றாக்குறை, பற்றாக்குறை என்று சொல்லி வருகிறார்கள். சொல்லப்போனால் மாண்புமிகு கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தோழர்களும் பற்றாக்குறை, பற்றாக்குறை என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் ஆட்சி செய்கிற கேரளாவிற்குக் கூட இங்கிருந்துதான் உணவைப் பெற்றுச் செல்லும் நிலைமை இருக்கிறது. பல்வேறு மாநிலங்களில் உணவுப் பற்றாக்குறை, பட்டினிச் சாவு என்று சொல்லப்படுகிற நேரத்தில், உணவுப் பற்றாக்குறையைப் போக்க முடியவில்லை என்று சொல்கிற நேரத்தில், உணவுத் துறையில் தன்னிறைவு பெற்ற ஒரே ஒரு மாநிலம் என்பது மட்டுமல்ல, மற்றவர்களுக்கும் உணவு வழங்குகிற நிலையில் உள்ள ஒரே ஒரு மாநிலம் தமிழகம்தான்.

பற்றாக்குறை என்பதில்லாமல் உணவில் தன்னிறைவு பெற்றுத் திகழ்கிறது நம் மாநிலம். தன்னிறைவு என்பது மட்டுமல்ல, வேறு மாநிலங்களுக்கும் வழங்கக்கூடிய நிலைக்கு நாம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதோடு மட்டுமல்லாமல், ஏழைகளுக்காக, அவர்கள் நல்வாழ்விற்காகப் பல திட்டங்களைத் தீட்டியுள்ளது கழக அரசு. பாட்டாளிகள், தொழிலாளிகள், உழைப்பாளிகள் இவர்களின் நலன் களுக்காகப் பல்வேறு திட்டங்களைத் தீட்டியுள்ளது கழக அரசு. ஏழைகளின் மறுமலர்ச்சிக்காகப் பல்வேறு திட்டங்களைத் தீட்டி

யுள்ளது கழக அரசு. அது தேசியமயமாக்கும் கொள்கையாக இருந்தாலும் சரி, ஏழைகளுக்குப் பட்டா வழங்கும் திட்டமாக யிருந்தாலும் சரி, கண் ஒளி வழங்கும் திட்டமாக இருந்தாலும் சரி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்த பெரியவர்கள் இவைகள் பூர்ஷ்வாக்களுக்காகப் பயன்படுகிற திட்டங்கள் என்று சொல்ல முடியாத அளவிற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு சோஷலிஸ அரசாக, சமதர்ம சமுதாயத்தை அமைக்கிற அரசாக விளங்கும் இந்த அரசின் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்று சொல்வார்களே யானால், அவர்கள் 'பிற்போக்குவாதிகள்' என்று தங்களுக்குத் தாங்களே முத்திரை பதித்துக் கொள்கிறார்கள் என்பதை கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தோழர்கள் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலேயே உள்ள மிகப் முற்போக்கான அரசை எதிர்க்கிற ஒரே காரணத்தினால் அவர்கள் தங்களைப் பிற்போக்குவாதிகள் என்று மக்கள் முன்னால் அறிமுகம் செய்யப் பட இருக்கிறார்கள். முப்பது, நாற்பது ஆண்டுகளாக இதே மண்ணில் அவர்கள் வேரூன்றவில்லை என்றால், வேரே விட முடிய வில்லை என்றால் காரணம் எல்லாக் காலக் கட்டத்திலும் அந்தந்த நேரத்தில் அவர்கள் எந்தப் பிற்போக்கு சக்தியையாவது அணைத்துக்கொண்டு முற்போக்காளர்களை மிரட்டுகிற வகையில் ஈடுபடுகிறார்கள். எனவே முழுக்க முழுக்க முற்போக்கு அரசாக விளங்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசின் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்றால் அப்படிச் சொல்கிறவர்கள் பிற்போக்காளர்கள் தான். அப்படிப்பட்ட பிற்போக்காளர்கள் தமிழ் மண்ணில் வெற்றி பெற முடியாது. எனவே, இந்தத் தீர்மானங்களை முழுக்க முழுக்க நான் எதிர்த்து எனது கருத்துக்களைச் சொல்லி விடை பெறுகிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

* **திரு. தி. சி. ஆ. சிவப்பிரகாசம்:** தலைவரவர்களே எங்கள் கட்சி யின் தலைவர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் 'இந்த அமைச்சரவை மீது நம்பிக்கையில்லை' என்ற தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய ஒரிரு கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்பு கிறேன்.

முதலாவதாக, இன்று தமிழகத்தில் இருக்கும் எல்லாத் தரப்பு மக்களின் ஆதரவையும், நம்பிக்கையையும் இந்த அரசு இழந்து விட்டது என்று கூறிக்கொள்கிறேன். இந்த அரசு சாமானிய

மக்களுக்காக, சாமான்யர்களால் ஆளப்படுகிற அரசு என்று அடிக்கடி பறைசாற்றிக்கொள்கிறது. ஆனால் சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் இருக்கும் மக்களின் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கும் அத்தியாவசியமான உணவுப் பண்டங்களின் விலையைக் குறைப்பதற்கும் இந்த அரசு தவறி விட்டது என்று கூறிக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு விலைவாசி மிகவும் பயங்கரமாக ஏறியிருக்கிறது. எண்ணெய் விலை மிகவும் பயங்கரமாக ஏறியிருக்கிறது. கோதுமையைக் கண்ணால் பார்க்க முடியவில்லை என்ற நிலை இருக்கிறது. அதற்கெல்லாம் இந்த அரசு எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை என்று குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன்.

இப்படி உணவு தானியங்கள் விலை அதிகமாக ஆனதற்குக் காரணம், தமிழகத்தில் ஏற்பட்ட மின்சாரக் கட்டுப்பாடு என்று சொல்லப்படுகிறது. மின்சாரக் கட்டுப்பாடு இருந்தபோது, தொழிற்சாலைகள் இயங்குவதற்காக ஆயில் இன்ஜின்கள் போன்றவற்றை வைத்துக்கொண்டு வேலை செய்தார்கள். அதன் காரணமாக ஏற்பட்ட அதிகச் செலவையும் சேர்த்துவைத்துப் பண்டங்களின் விலையை ஏற்றி வைத்து இருந்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு தாராளமாக மின்சாரம் தரப்பட்ட பின்பும் அந்த விலைவாசிகள் குறைக்கப்படவில்லை. அதற்காக இந்த அரசாங்கம் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் மேற்கொள்ளவில்லை என்ற காரணத்தால், இந்த அரசு சாமான்ய மக்களின் நம்பிக்கையை இழந்து இருக்கிறது என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. இளங்கோவன் : சார், ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். மாண்புமிகு உறுப்பினர் படிக்கிறாரா அல்லது பேசுகிறாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. தி. சி. ஆ. சிவப்பிரகாசம் : குறிப்பை வைத்துக்கொண்டு பேசுகிறேன்.

இன்று மது விலக்கு ரத்து செய்யப்பட்டுவிட்ட காரணத்தால், பெண்கள் மத்தியில் இந்த அரசு நம்பிக்கையை இழந்து இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால், இன்று படித்த பட்டதாரிகளிடையே வேலையில்லை என்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 4—5 லட்சம் பேர்

வேலையை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று பத்திரிகை வாயிலாகப் பார்த்திருக்கிறோம். அவர்களுக்கு இந்த அரசு எப்படி வேலைவாய்ப்பு ஏற்படுத்தித் தரப்போகிறது என்று தெரியவில்லை. சாதாரணமாக எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவர்கள் கூட 1 ஆண்டு 1½ ஆண்டுகாலம் வேலைக்காகக் காத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆசிரியர்கள் பயிற்சி பெற்றவர்கள் குறைந்தது 2-3 ஆண்டுகாலம் வேலைக்காகக் காத்துக் கொண்டிருக்கவேண்டியிருக்கிறது. சமீபத்தில் மின்சாரத்துறையில் 2,000 இடங்களுக்கு 1,50,000 பேர் அப்ளை செய்தார்கள் என்று கணக்குச் சொல்கிறார்கள். இண்டஸ்ட்ரீஸ் அண்டு காமர்ஸ் டிபார்ட்மெண்டிலே 7 அசிஸ்டெண்ட் டைரக்டர் பதவிகளுக்காக 2,000 பேர் மனு செய்து கொண்டார்கள் என்பதும் சொல்லப்படுகிறது. இதை வைத்துப் பார்க்கிறபோது எந்த அளவுக்கு வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் நாட்டிலே மலிந்து இருக்கிறது என்பதை நம்மாலே நன்கு உணர முடிகிறது. இன்று டாக்டர்களுக்கு வேலை கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னால் உடனடியாக 110 சீட்டைக் குறைத்து விடுகிறார்கள். ஆசிரியர்களுக்கு வேலை இல்லை என்று சொன்னால் ஆசிரியர் பயிற்சியை நிறுத்தி விடுகிறார்கள் 2-3 ஆண்டுகளுக்கு. இப்படி பட்டதாரிகளுக்கு வேலையில்லை என்று சொன்னால், கல்லூரிகளைக் கூட மூடிவிடும் சூழ்நிலை வந்து விடுமோ என்ற அச்சமான சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த அரசு மீது படித்தவர்கள் நம்பிக்கை இழந்து இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

தொழில் துறையை எடுத்துக்கொண்டால், சிம்சனில் கதவடைப்பு, அடிசனில் அடிதடி, டன்லப்பில் உண்ணாவிரதம் என்று இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். தமிழகத்தில் தொழில் தகராறுகள் அடிக்கடி ஏற்படுகின்றன என்பதைப் பார்க்கிறோம். ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்று கொள்கையளவில் சொல்கிறார்கள். இப்படிக் கூறிவிட்டு அவர்களே தொழிற்சங்கங்களை ஆரம்பிக்கிறார்கள். . .

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகிறபோது சிம்சனில் கதவடைப்பு அடிசனில் அடிதடி டன்லப்பில் உண்ணாவிரதம் என்று சொன்னார்கள். இப்போது அந்த மூன்று கம்பெனிகளிலும் வேலை நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

[திரு. க. இராசாராம்]

ஒரே கம்பெனி முன்பாக பட்டினி உண்ணாவிரதம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அங்கேயும் தொழில் அமைதி தாக்கப்பட்டு வருகிறது. ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்று சொன்னார்கள். அது எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் சேர்ந்து கலந்துபேசி எடுக்கப் பட வேண்டிய ஒரு முடிவு. அரசு ஆணை போட்டு அதைத் தடுத்து நிறுத்த முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. தி. சி. ஆ. சிவப்பிரகாசம்: அந்த இடங்களில் வேலை நடந்து கொண்டிருந்தாலும், அந்த மாதிரி தொழில் தகராறுகள் ஆங்காங்கே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றில் இந்த அரசு தொழில் அமைதியைக் காக்க முடியவில்லை. ஆகவே, தொழிலாளர்கள் மத்தியிலும் இந்த அரசு நம்பிக்கையை இழந்து விட்டது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இங்கே தொழில் அமைதி கெட்டு இருப்பதால் வெளி மாநிலங்களிலிருந்து இங்கே வந்து தொழில் நடத்த தொழில் அதிபர்கள் பயப்படுகிறார்கள். இங்கேயிருக்கிற பணக்காரர்களும் பணத்தை முதலீடு செய்து புதிதாகத் தொழில் ஆரம்பிக்க முன்வரத் தயங்குகிறார்கள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அரசு அதிகாரிகளை எடுத்துக்கொண்டாலும், அவர்கள் மத்தியிலும் மக்களுக்கு நல்ல தொடர்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. அரசு அதிகாரிகளிடத்தில் சென்றால் கண்ணொளி வழங்கும் திட்டத்திற்கு நிதி, பூம்புகார் திட்டத்திற்கு நிதி, சிலை வழங்கும் திட்டத்திற்கு நிதி, எங்கள் மாவட்டத்தில் நடந்த சாரல் விழாவிற்கு நிதி என்ற முறையில் நிதி கேட்பதால் அவர்களிடத்தில் நெருங்கச் செல்வதற்கும் பயப்படுகிறார்கள். அவர்கள் மீது பொதுமக்களுக்கு வெறுப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக சிமெண்ட் வாங்கச் சென்றால், ரூ. 50 கொடுத்தால் விழா டிக்கெட் வாங்குங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இப்படி ரூபாய் கொடுத்து டிக்கெட் வாங்கி பர்மிட் வாங்குவதைவிட வெளி மார்க்கெட்டில் அதிக விலை கொடுத்து சிமெண்ட் வாங்கிவிடலாம் என்று மக்களுக்குத் தோன்றுகிறது. இதனால் மக்களுக்கும், அதிகாரிகளுக்கும்

1973 ஆகஸ்ட் 9] [திரு. தி. சி. ஆ. சிவப்பிரகாசம்]

இடையே இருக்கிற நல்ல தொடர்பு போய்விடுகிறது என்று கூறி, இதனால் மக்களுக்கு இந்த அரசின் மீது நம்பிக்கை இழந்து விட்டது என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல், மத சம்பந்தமான விஷயங்களில் இந்த அரசு குறுக்கிடுகிறது. இந்து அறநிலைய அலுவலகத்திலிருந்து எல்லா ஆலயங்களுக்கும் வந்த சுற்றறிக்கையில் கடவுள் வணக்கம் பாடக்கூடாது, தமிழ்த்தாய் பாடல்கள்தான் பாடவேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது மத வழிபாடுகளில் அரசின் தேவையற்ற தலையீடாகும். அரசுக்கும் அமைச்சர்களுக்கும் கடவுள் மீது நம்பிக்கை இல்லாமல் இருக்கலாம். அதை மக்கள் மீது திணிக்க முயல்வது கூடாது. அரசின் இச்செய்கை மக்களின் மனதைப் புண்படுத்துவதாக உள்ளது. முஸ்லீம் மதத்திலும், கிறிஸ்தவ மதத்திலும் அரசு குறுக்கிடுவது இல்லை. அதைப்போல் இந்து மதத்திலும் தலையிட வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே, மதத்தின் மீது நம்பிக்கை உள்ள மக்களின் நம்பிக்கையையும் இந்த அரசு இழந்து விட்டது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்கிறேன்.

இப்போது அடிக்கடி அமைச்சர்களின் இலாகாக்களை மாற்றுவதால் அவர்களுக்கு அந்த விஷயங்களைப் புரிந்து கொள்ளும் திறன் இல்லாமல் போய் விடுகிறது. நிர்வாகத்தில் சீர்கேடுகள் ஏற்பட்டு, குறைகள் ஏற்படுகின்றன. நாடு இருக்கும் இந்த நெருக்கடியான நிலையில் இத்தகைய குறைபாடுகள் தவிர்க்கப் படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்களைப்போன்ற எதிர்க்கட்சிகள் கொண்டுவரும் நல்ல திட்டங்களை இந்த அரசு நிறைவேற்றத் தவறிவிட்ட காரணத்தால், எங்களைபோன்ற எதிர்க்கட்சிகளின் நம்பிக்கையையும் இந்த அரசு இழந்து இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். 1967 முதல் இன்று வரையில் எங்கள் தொகுதியில் 'முக்கூடல்-சீரவநல்லூர்' பாதையில் ஒரு பாலம் தாமிரபரணியாற்றின் குறுக்கே கட்ட வேண்டுமென்று பல சந்தர்ப்பத்தில் இந்த சபையில் கராறாகக் கத்திக்கொண்டு இருக்கிறோம். கேட்கப்பட்டிருந்தும் இது வரை அதைக் கட்டுவதற்கான எந்த முயற்சியையும் இந்த அரசு

எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. 1968-69-ம் ஆண்டில் திருநெல்வேலி மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்தில் கூட தீர்மானம் போட்டு அனுப்பியிருந்தும், இந்த அரசு அதன் மீது எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. இப்படிப்பட்ட பல காரணங்களால் இந்த அரசு மக்களின் நம்பிக்கையை இழந்து இருப்பதால் மேலும் தொடர்ந்து ஆட்சியில் இருப்பதற்கு எந்தவிதமான நியாயமோ, நியதியோ இல்லை. இந்த அரசை உடனடியாக ராஜினாமா செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு எஸ். ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எங்கள் தலைவர் அவர்களுடைய தலைமையிலே நடைபெறக்கூடிய இந்த ஆட்சியின் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்திருப்பதையும், கண்டனத் தீர்மானம் கொண்டு வந்திருப்பதையும் கடுமையாக எதிர்த்து என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த அமைச்சரவையின் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொடுத்துவிட்டு எந்தவித காரணம் கிடைக்காமல், சட்ட மன்றத்தைவிட்டு நாம் வெளியேறிவிடலாமா என்று எதிர்க்கட்சியினர் இடையிடையே முயற்சிசெய்து கொண்டிருப்பதை நாமெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொடுப்பதற்கு ஒரு கொள்கையின் அடிப்படையிலே கொடுத்து, ஆளுகின்ற ஆட்சி மீது ஆதாரத்தோடு குற்றச்சாட்டுகளை எடுத்து வைத்து, அந்தக் கொள்கையை மக்களுக்குச் செய்யவில்லை என்பதை வலியுறுத்தக்கூடிய வகையிலே தீர்மானம் கொடுத்திருப்பார்களேயானால் அவர்களுடைய கடமையை ஒழுங்காக, செவ்வனே நிறைவேற்றியதற்கு அவர்களுக்கு வாய்ப்பு கிடைத்திருக்கும். ஆனால், அந்தக் கொள்கை அடிப்படையில் இல்லாமல் வயிற்றெரிச்சல் காரணமாக இவர்கள் ஆள்கிறார்களே என்ற அந்தப் பொறாமையின் காரணமாக தீர்மானத்தைக் கொடுத்துவிட்டு தாங்கள் இவர்கள் மீது என்ன குற்றச்சாட்டைச் சொல்வது என்று அவர்களுக்கே புரியாமல் வெளிநடப்புச் செய்வதற்கு அவர்கள் சந்தர்ப்பத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொடுத்த சுதந்திரா கட்சியின் கொள்கை தமிழக மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய வகையில் இல்லை என்பதை இன்றைக்கு நாம் எல்லோரும் கண்கூடாகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்தக் கொள்கை தமிழக மக்களுக்கு, சமதர்மக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய மக்களுக்கு, பாட்டாளி மக்களுக்குப் பயன்படாத ஒரு கொள்கை என்பதை நாம் அவையில் [illegible] இந்திய அரங்கில் நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதைப்போல இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சி சமதர்மக் கொள்கையை நிலையாகக் கொண்டு அவர்கள் கட்சியை நடத்தி மக்களுக்கு வாழ்வு தர முயற்சி செய்திருக்கிறார்களா என்று சொன்னால், அவர்களும் தங்கள் நிலையிலிருந்து மாறி மிதவாதிகளுக்குத் துணையாகச் சென்று கொண்டிருக்கக்கூடிய காரணத்தினால் தமிழ் நாட்டில் கூட அவர்கள் ஒரு நிலையான இடத்தைப் பெறமுடியாமல் இன்றைக்கு அந்தக் கட்சியில் உட்கட்சி சண்டை ஏற்பட்டு, இந்திய தமிழ் நாடு கம்யூனிஸ்டு கட்சி என்ற அளவுக்கு ஒரு புதிய கட்சியைத் துவக்கவேண்டிய கட்டத்திற்கு வந்துவிட்ட நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் அவையிலும் பார்க்கிறோம்.

அதைப் போல், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி சமதர்மக் கொள்கை வழியில் தொழில்கள் தேசியமயம், நில உச்ச வரம்பு, உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம், பஸ் தேசியமயம், தொழிலாளர்களுக்குத் தொழிலில் வரக்கூடிய லாபத்தில் பங்கு, குடியிருப்பு மனை குடியிருப்பவருக்குச் சொந்தம் ஆகிய சட்டங்களையும் இயற்றி, தமிழ் நாடு என்று பெயர் மாற்றியதோடு, தமிழ் மொழி தான் எங்களுடைய ஆட்சி மொழி என்று திட்டவட்டமாக வலியுறுத்தப்பட்டு சட்ட மன்றத்தில் உறுதி தந்துவிட்டது. ஆகவே, இந்த ஆட்சி தமிழகத்திலுள்ள மக்களுக்கு எல்லா நன்மைகளையும் செய்துவிட்ட காரணத்தினால், எதிர்க்கட்சியினருக்குத் தாங்கள் எப்படி அரசியலை நடத்துவது என்று புரியாத காரணத்தினால் தி.மு.க.வை ஓட்டு மொத்தமாக எதிர்க்க வேண்டியக் கட்டத்தில் எதிர்க்கட்சியினர்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சட்டம், ஒழுங்கு இந்த மாநிலத்தில் சீராக உள்ளது என்பதை இன்றைக்குப் படித்த

மக்கள் உண்மையான அரசியல் வாதிகள், மற்ற மாநிலங்களில் இருப்பவர்கள் போற்றுகிறார்கள். பாராட்டுகிறார்கள். தமிழ் நாட்டை எண்ணிப் பார்க்கிறார்கள். ஆனால் மற்ற மாநிலங்களிலே தடி எடுத்தவன் தண்டல்காரன் என்ற அளவுக்கு அரசியல் சூழ்நிலை வளர்ந்துள்ளது என்பதைப் பார்க்கிறோம்.

இன்றைக்கு, தி.மு.க. உள் கட்சியில் பதவிக்காகப் போராடியவர்கள், தங்களுடைய சுயநலத்திற்காகக் கட்சியைக் காட்டிக் கொடுத்த எட்டப்பர்கள் எங்கள் மீது புகார் கூறுகிறார்கள். அவர்கள் கொடுத்த குற்றச்சாட்டுகளை, புகார்ப் பட்டியலை 32 குற்றச் சாட்டுகளையும் இந்த அவையில் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். அவைகள் அனைத்தையும் நாங்கள் படித்துப் பார்க்கக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தை எங்களுக்கு அளித்ததற்காக முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். 32 குற்றச்சாட்டுகளிலும் என்ன சொல்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் நம்பப்படுகிறது, பேசப்படுகிறது, தெரிகிறது, விசாரணையில் உண்மை தெரியும் என்றுதான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவர்களுக்குத்தான் அது புரியும் போல் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட பதங்களைப் போட்டுப் புகார்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் புகார்களுக்கு நாம் பதிலைக் கொடுத்துவிட்ட பிறகு, நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் திட்ட வட்டமாக ஆதாரத்தோடு, உள்ள உறுதி இருக்குமானால், நீங்கள் குற்றம் சுமத்துவது உண்மையானால், அதை நிரூபிக்க முடியும் என்றால், சட்டமன்றத்தில் நான் கொடுத்த பதிலுக்கு அந்தப் பதில் சரியில்லை என்று இங்கே வாதாட வாருங்கள். வாருங்கள், என்று அழைப்பு விட்டார்கள். ஆனால், அவர்கள் இன்று வரையில் வரவில்லை. வராது இருப்பது மட்டுமல்ல. சட்டமன்றத்திற்கு வந்து தன்னுடைய வாதத்தை எடுத்து வைப்பதற்குத் தயாராக இல்லாமல் இன்றைக்கு வெளி நாட்டில் சுற்றிக்கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். வெளி நாடுகளில் இன்றைக்குப் புரட்சித் தலைவர், நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. ராமச்சந்திரன் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்துகொண்டிருக்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் மற்றவர்கள் யாரையோ எல்லாரையோ அழைத்துக்கொண்டு கூட போகிறார்கள். அதைப்பற்றி எங்களுக்குக் கவலை இல்லை. அ.தி. அவர்

களுடைய சொந்த விவகாரம். அதில் நாம் தலையிடக்கூடாது, தலையிட விரும்பவும் இல்லை. ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை கொண்டு பெரும்பான்மையான மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிற ஒரு ஆட்சியின் மீது குற்றம் சொல்லக்கூடிய ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் இங்கே வந்துதான் இந்த மன்றத்தில் தங்களுடைய வாதத்தை எடுத்து வைக்கவேண்டுமே தவிர, இங்கே வராமல் வெளியே கூட சட்டமன்றத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற பதிலுக்கு இது சரியில்லை என்று கூட வாதாடுவதற்குத் திறமை இல்லாதவர்கள் தி.மு.க. கட்சியின் மீதும், தி.மு.க. ஆட்சியின் மீதும் குற்றம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், இதை நாட்டு மக்கள் பார்த்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள்.

தி.மு.க. ஆளும் கட்சியாக இருக்கக்கூடிய நேரத்தில் இடைத் தேர்தலில் தோற்றுவிட்டால் இந்த அமைச்சர் அவை ராஜிநாமா செய்யவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அதை வாதத்திற்கு ஆளும் கட்சி சார்பில் நான் ஏற்றுக்கொண்டால் கூட, நாகர் கோவில் நாடாளுமன்ற இடைத்தேர்தலில் நாங்கள் ஒரு கட்சியை ஆளும் கட்சியாக இருக்கக்கூடிய நேரத்தில் ஆதரித்தோம். அதைப்போல பாண்டிச்சேரியில் அரியாங்குப்பம் இடைத் தேர்தலில் தி.மு.க. சார்பாக நிறுத்திவைக்கப்பட்ட வேட்பாளருக்கு நாங்கள் எங்களுடைய உதவியைச் செய்தோம். இரண்டு தேர்தல்களிலும் நாங்கள் யாரை ஆதரித்தோமோ அவர்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டார்கள். அப்படித் தோற்கடிக்கப்பட்ட நேரத்தில் இன்றைக்கு இந்த அமைச்சர் அவை ராஜிநாமா செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள், அன்றைக்குச் சொன்னார்களா? ஏன் சொல்லவில்லை? அன்றைக்கு மதிப்பிற்குரிய மதியழகன் அவர்கள் இங்கே அமைச்சராக இருந்தார். முத்துசாமி அவர்களும் அமைச்சராக இருந்தார். அப்பொழுது அவர்கள் நாகர்கோவில் இடைத்தேர்தலில் தோற்றபோது இந்த அமைச்சரவை ராஜிநாமா செய்யவேண்டும் என்று அவர்கள் சொல்லியிருந்தால், அவர்களுக்கு மந்திரி பதவி போய்விடும். ஆகவே, சொல்லக்கூடாது என்று பதவிக்காக ஆசைப்பட்டுக் கொண்டு அன்றையதினம் சொல்லவில்லை என்று இப்பொழுது தெரியவருகிறது. பதவிக்காகப் போராடி, பதவி உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படமாட்டாது. உங்களால் கழகத்திற்கும், ஆட்சிக்கும்

கெட்ட பெயர் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்களாலும் இந்த அமைச்சர் அவையாலும் ஆளும் கட்சிக் காம்பிலிருந்து, தூக்கி எறியப்பட்டவர்கள் இன்றையதினம் எங்கள் பேரில் குற்றம் சாட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏதோ மக்களுக்காக அவர்கள் வாதாடுவது போல் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பார்த்தால் வேடிக்கையாக இருக்கிறது. ஆடு நனைகிறது என்று ஓநாய் கவலைப்பட்டதாம். அதைப் போலத்தான் இன்று அவர்கள் மக்களுக்காகக் கவலைப்படுகிறார்கள். அவர்கள் மக்களுக்காகக் கவலைப்படுவதெல்லாம் பதவி கிடைக்காத காரணத்தினால் தான் என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நான் இங்கே இந்த நேரத்தில் ஒரு சம்பவத்தைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்தச் சம்பவத்தைச் சட்டம் ஒழுங்கு பற்றி தி.மு.க. வில் இருப்பவர்களுடைய ஒழுக்கத்தைப்பற்றி தனிப்பட்ட முறையில் விமர்சனம் செய்பவர்கள் கூர்ந்து கவனிக்கவேண்டும். சேலத்தில் ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு அந்தச் சம்பவம் நடைபெற்றிருக்கிறது. அதைப்பற்றி நான் ஆதாரத்தோடு பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு இங்கே பேசுகிறேன். தொழிலாளர் நல மருத்துவ மனை ஐந்து ரோடு, சேலம் பக்கத்தில் இருக்கிறது. தொழிலாளர் நல மருத்துவ மனைக்கு ஒரு தொழிலாளர் உடல் நலம் பாதிக்கப்பட்ட தன்னுடைய தங்கையைச் சிகிச்சைக்காக அழைத்துக்கொண்டு வந்தார். பஸ் இரவு 8-30, 9 மணி அளவில் அங்கே வந்து நிற்கிறது. நாமக்கல் வழியாக ஒரு கார் அங்கே வருகிறது. அந்தக் கார் வந்ததும் அந்த இடத்தில் நிறுத்தித் தொழிலாளரைத் தள்ளிவிட்டு, அந்தப் பெண்ணைக் கடத்திக்கொண்டு அவர்கள் போகிறார்கள். உடனே சத்தம் போட்டு அந்தக் காரைச் சிலர் பின்தொடர்கிறார்கள். அந்தக் கார் ஓமலூர் வழியாகப் போய் சுண்ணாம்புமேட்டுப் பக்கத்தில் கரும்புத் காட்டில் போய் நிற்கிறது. அந்தப் பெண்ணை பலாத்காரமாகச் செயல்பட்டு அந்தப் பெண்ணின் கற்பை சூறையாட அவர்கள் துவங்கியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பெண்ணினுடைய கதறலைக் கேட்டு அந்தப் பகுதியில் வாழக்கூடிய மக்கள், பக்கத்தில் இஸ்லாமியக் கல்லூரி இருக்கிறது, அந்தக் கல்லூரி மாணவர்கள் எல்லாம் ஓடிவந்து பலாத்காரமாக அந்தப் பெண்ணை கற்பழிப்பதற்கு

முயன்றவர்களைப் பிடித்தார்கள். அவர்களைப் பிடித்து, அதற்குப் பின்னாலே சூரமங்கலம் காவல் நிலையத்திற்குத் தகவல் அனுப்பினார்கள். பிறகு காவலர் அங்கே சென்று இரண்டு பேர்களையும் அழைத்து வந்து அந்தப் பெண்ணைக் கற்பழிக்க முயற்சித்ததற்காக அவர்கள் மீது வழக்கு தொடரப்பட்டு, சேலம் எஸ். எஸ். எம். இரண்டாவது கோர்ட்டில் அவர்கள் ஆஜர் செய்யப்பட்டு அவர்கள் ரிமாண்டில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு பேர்களும் யார்? ஒருவர் அ.தி.மு.க.-வைச் சேர்ந்தவர், வக்கில் ரவிச்சந்திரன். இன்னொருவர் லோகநாதன், அவரும் அ.தி.மு.க-வைச் சேர்ந்தவர். இப்படிப்பட்ட ஒழுக்கம் கெட்டவர்கள் எங்களைப் பார்த்து, தி.மு.க. வினரைப் பார்த்து, ஒழுக்கம் இல்லாதவர்கள் என்று பேசுகிறார்கள் என்று சொன்னால், நாடு இதை மறந்துவிடும், அவர்களுக்கு வெற்றி தருவார்கள் நாட்டு மக்கள் என்று அவர்கள் எதிர்பார்க்கிறார்களா?

இப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளை ஆயிரம் ஆயிரமாகத் தாங்கிக் கொண்டிருப்பவர்கள்தான் புதிய கட்சியை அமைத்துக் கொண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைத் தாக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எந்தக் கொள்கை அடிப்படையிலே இந்த ஆட்சி மாற்றத் தேவையில்லை என்று சொல்கிறார்கள் என்பதை அவர்கள் தெளிவாகச் சொல்லவில்லை; அவர்களால் தெளிவாகச் சொல்லவும் முடியாது.

அதிந்து. டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசும்போது ஒன்றைச் சொன்னார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு தேர்தலிலே நின்றால் டெபாசிட் பெறமாட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். இந்த நேரத்தில் அவர்களுக்கு நான் ஒன்றைச் சொல்லும்போது எங்களுடைய கட்சித் தலைவர்கள் என்னை மன்னிக்க வேண்டும். நான் என்னுடைய பதவியை ராஜிநாமா செய்து சபாநாயகரிடத்தில் இன்றே கொடுக்கவிருக்கிறேன். அவர்கள் ஒரு வாரத்திற்குள் தன்னுடைய பதவியை ராஜிநாமா செய்து சபாநாயகரிடத்தில் கொடுத்து விடட்டும். இருவரும் என்னுடைய தொகுதியிலே போட்டியிடுவோம். அப்படிப் போட்டியிட்டால் அவர்கள் டெபாசிட் பெறமாட்டார்கள் என்பதை (கரவொலி) அழுத்தம் திருத்த

மாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு இதை ஒரு சவாலாக விடுகிறேன். இந்தச் சவாலை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாரா? இந்தச் சவாலை ஏற்றுக்கொள்வதாக இருந்தால் அவர்கள் தெரிவிக்கட்டும்; இருவரும் இராஜிநாமா செய்துவிட்டு தேர்தலிலே நிற்போம்.

அடுத்தபடியாக இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசும்போது இந்த ஆட்சி மக்களுக்காக என்ன செய்திருக்கிறது என்று கேட்டார்கள்.

(4) நடைமுறைக் கேள்விகள்.

(அ) பேரவையில் சவால் விடுவதாகச் சொல்வது சரிதானா என்பது குறித்து.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: சார், பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர். சட்டசபையில் சவால் விடுகிறேன் என்று சொல்வது சரியா? சரியில்லை என்று நான் கருதுகிறேன். சவால் விடுவது சரியல்ல என்று நீங்களும் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். ஆகவே, சவால் விடும் பழக்கத்தை நிறுத்த வேண்டும். கனம் உறுப்பினர் சொன்ன அந்த வார்த்தைகளை வாபஸ் பெறவேண்டும்.

திரு. எஸ். ஆறுமுகம்: ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் இன்றைக்கு சவால் விடுகிறேன் என்று சொன்னவுடனே வாபஸ் பெற வேண்டும் என்கிறீர்களே. நேற்றைக்கு ஒருவர் சவால் விட்டாரே. அப்போது நீங்கள் ஒன்றும் சொல்லவில்லையே. இப்போது மட்டும் ஏன் வாபஸ் பெறவேண்டுமென்று சொல்கிறீர்கள்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சவால்விட்டுப் பேசக்கூடாது என்று நேற்று சொன்னேன். உறுப்பினர்கள் சவால் விடாமல் பேச வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆறுமுகம்: நான் அறைகூவல் விடுகிறேன் என்று திருத்திக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: சார், நேற்றுதான் சட்டசபையில் சவால் விடக்கூடாது என்று சொன்னீர்கள். அப்படி ஒரு ரூலிங் கொடுத்த பிறகும் கனம் உறுப்பினர் 'சவால் விடுகிறேன்' என்று

இப்போது சொன்னார். அப்படி சொன்னது சரியா? சரி என்றால் தங்கள் தீர்ப்பை மீறியதல்லவா? யாரொருவரும், சவால் விடுகிறேன் என்று பேசக்கூடாது என்று தங்களுடைய தீர்ப்புக்குக் கட்டுப்பட வேண்டுமென்றால் இப்போது அவர்கள் சொன்ன அந்த வார்த்தைகளை சபைக் குறிப்பிலிருந்து எடுத்துவிட வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: 'சவால் விட்டுப் பேசுகிறேன்' என்று சொல்வது கூடாது என்று சபாநாயகர் அவர்கள் உறுப்பினர்களுக்கு அறிவுரை வழங்கினார்கள். அதற்காக அதை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து எடுத்துவிடவில்லை. அதுதான் இன்றைக்கு எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் பெரிதாக விளம்பரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

(3) அமைச்சரவையின் மீது நம்பிக்கையின்மையைத் தெரிவிக்கும் தீர்மானமும், அமைச்சரவையின் தனி ஒரு கொள்கையைக் கண்டிக்கும் தீர்மானமும் (தொடர்ச்சி).

திரு. எஸ். ஆறுமுகம்: திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்காகவும் அதனுடைய ஆதரவாளர்களுக்காகவும்தான் இன்றைக்கு இந்த ஆட்சி நடந்திருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அதை நாங்கள் ஒப்புக்கொள்கிறோம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பெருவாரியான மக்களின் ஆதரவைப் பெற்று இந்த ஆட்சியை அமைத்திருக்கிறது. அந்தப் பெருவாரியான மக்களுக்காக, அந்தப் பாட்டாளி மக்களுக்காக, அந்தத் தொழிலாளி மக்களுக்காக, அந்த ஏழைப் பாட்டாளி மக்களுக்காக இந்த ஆட்சி பயன்படாமல் வேறு யாருக்குப் பயன்பட வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

இன்னும் ஒரே ஒரு கருத்தைச் சொல்லி முடித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். திண்டுக்கல் தோல்வியை வைத்துக்கொண்டு, இந்த ஆட்சி இராஜிநாமா செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். திண்டுக்கல் தமிழகத்தின் ஒரு பகுதிதான். திண்டுக்கல்லே தமிழகம் அல்ல. ஆகவே, திண்டுக்கல் தீர்ப்பு தமிழகம் முழுவதற்குமான தீர்ப்பல்ல. முன்சீப் கோர்ட்டில் ஒரு தீர்ப்பு வந்தால், அதற்குப் பின்னால் மாவட்ட நீதிமன்றம்,

அதற்குப் பின்னால் உயர்நீதி மன்றம், அதற்குப் பின்னால் சுப்ரீம் கோர்ட் எல்லாம் இருக்கின்றன. ஆகவே, முன்சீப் கோர்ட் தீர்ப்பே இறுதியான தீர்ப்பல்ல. அதைப்போலத்தான் திண்டுக்கல் தீர்ப்பு தமிழகம் முழுவதற்குமான தீர்ப்பல்ல என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஒரு ஜனநாயக நாட்டில் தோல்வி தொடர்ந்து வருவதுமில்லை; வெற்றி நிரந்தரமானதும் அல்ல என்பதை நம்முடைய எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் நன்கறிவார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு வரலாற்று உண்மையை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தமிழகத்தில் வாழ்ந்த ஏராளமான குறுநில மன்னர்களில் ஒருவன் மலையமான் திருமுடிக்காரி என்பவன். அவன் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் திருக்கோவிலூரைத் தலைநகராகக்கொண்டு ஆட்சி செய்து வந்தான். அவன் சிறந்த ராஜ தந்திரி; கொடை வள்ளல்; படை ஆற்றல் மிக்கவன். அவன் சேரனோடு சேர்ந்தால் சேரன் வெற்றிபெறுவான்; சோழனோடு சேர்ந்தால் சோழன் வெற்றி பெறுவான். அந்த அளவுக்குப் போராற்றல் மிக்கவன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் நிலையும் ஆரம்ப காலத்தில் அதுதான் என்பதை நண்பர்கள் நன்றாக அறிவார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் யாரை ஆதரித்ததோ அவர்கள்தான் வெற்றி பெறுவார்கள்; கடந்த காலத்தில் அவர்கள்தான் வெற்றிபெற்றிருக்கிறார்கள். காமன் வீல் கட்சியை ஆதரித்தோம்; அவர்கள் வெற்றி பெற்றார்கள். உழைப்பாளர் கட்சியை ஆதரித்தோம்; அவர்கள் வெற்றி பெற்றார்கள். இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை ஆதரித்தோம்; அவர்கள் வெற்றி பெற்றார்கள். இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியை ஆதரித்தோம்; அவர்கள் வெற்றி பெற்றார்கள். இதை எல்லாம் அவர்கள் மறந்துவிட மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். புதிய கட்சிக்காரர்கள் வேண்டுமென்றால் இந்த விபரங்களை மறந்திருக்கலாம். அவர்கள் எல்லாவற்றையுமே மறந்துவிட்டுதான் இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் நன்றாக அறிவோம்.

மலையமான் திறம்பட ஆட்சி புரிந்து புகழேணியின் உச்சியை எட்டிப்பிடித்துக்கொண்டிருந்தான். அதைக் காணப்பொறாத மற்ற குறுநில மன்னர்கள் அவனை எதிர்த்தார்கள். அந்தக் குறுநில மன்னர்களுக்கு பெரும் கொடை வள்ளலான அதியமான்

தலைமை தாங்கினான். வள்ளல் என்று சொன்னால், இங்கே தருவதாகச் சொல்லிவிட்டு தராமல் இருக்கும் வள்ளலைப்போல அல்ல; உண்மையிலேயே பெரும் வள்ளல்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: சார், மக்களாட்சி நடைபெறும் இந்த காலத்தில் மன்னர்கள் கதையைப்பற்றிப் பேசுவது சரியானதல்ல.

திரு. எஸ். ஆறுமுகம்: திருக்கோவிலூரில் போர் முரசு ஒலிக்கிறது. இறுதியில் அதியமான் வெற்றிபெற்றான். எதிர்பாராத விதமாக திருமுடிக்காரி தோல்வியடைகிறான். தோல்வியடைந்த திருமுடிக்காரி படை திரட்டி, பக்கபலம் தேடிக்கொண்டு போர் முரசு கொட்டுகிறான். அவனுக்கு சேரன் இரும்பொறை உதவி புரிகிறான். அதியமான் தோற்கடிக்கப்பட்டு, மலையமான் திருமுடிக் காரி மீண்டும் வெற்றிபெறுகிறான். ஆகவே, ஒரு ஆட்சியில் வெற்றி தோல்வி என்பவை நிரந்தரமானவையல்ல. அதைப்போலவே திண்டுக்கல் தேர்தல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு நிரந்தர தோல்வியல்ல என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நேரமாகிவிட்டது. முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. எஸ். ஆறுமுகம்: இன்னும் ஒன்றை மட்டும் சொல்லிக் கொண்டு முடித்துவிடுகிறேன்.

இன்றைய அரசு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு, பின்னடைந்த மக்களுக்கு ஏராளமான நன்மைகளைச் செய்துகொண்டு வருவதைக் காணப்பொறாதவர்கள்தான் இன்றைக்கு இந்த அரசை எதிர்க்கிறார்கள். நீண்ட காலமாகவே, அந்தக் காலத்திலிருந்தே கோவில்களில் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் நுழையக் கூடாது என்றிருந்த நிலையை மாற்றி, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் கோவில்களில் அர்ச்சனை செய்யலாம் என்ற நிலையை உருவாக்கியிருக்கிற அரசு இந்த அரசு. (மணி அடிக்கப்பட்டு அடுத்த உறுப்பினர் அழைக்கப்பட்டார்.)

திரு. ஓ. என். சுந்தரம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த அரசாங்கத்தின்மீது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை ஒட்டி என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சட்டமன்றத்திலே ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் மெஜாரிட்டியாக இருப்பதால் இந்த நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் தோற்கடிக்கப்பட்டாலும் கூட, இந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைச்சரவை மீது நம்பிக்கை இல்லை என்பதற்கான அபிப் பிராய நோக்கங்களை, பல்வேறுபட்ட கருத்துக்களைப் பல எடுத்துக் காட்டுகள் மூலம் இங்கே பலர் பேசியிருக்கின்றார்கள். நான் திண்டுக்கல் தொகுதியைச் சேர்ந்தவன் என்ற முறையில் திண்டுக்கல் தேர்தலைப்பற்றி முக்கியமாகக் குறிப்பிட விரும்பு கிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன்னுடைய அபேட்சகரை நிறுத்தியிருந்தபோது அதற்கு எதிராகப் பல கட்சிகள் வேட்பாளர் களை நிறுத்தியிருந்தன. அப்படிப் பலருடைய போட்டி இருந்தாலும் கூட, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக்கு எதிராக நான்கு லட்சத்திற்கு அதிகமான வாக்குகளை மக்கள் அளித்திருக் கிறார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அங்கே பெருத்த தோல்வி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆளும் கட்சிக்கு மக்களிடையே இருந்து இன்றைய அமைச்சரவை விலகிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. இன்றைக்கு எதிர்க் கட்சிகள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைச்சரவை மீது நம்பிக்கை இல்லை என்ற தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கின்றன என்று சொன்னால் மக்களுடைய எண்ணத்தைப் பார்த்த பின்னால்தான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கின்றன என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவராக இருக்கின்ற முதலமைச்சர் கருணாநிதியின் தலைமை யிலான இந்த அமைச்சரவை இனிமேலும் மக்களுக்குத் தேவை யில்லை என்ற கண்ணோட்டம் திண்டுக்கல் தேர்தல் மூலம் வெளிப் பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அவர்கள் வெளியில் பேசுகின்றபோது இனிமேல் இந்த ஆட்சி
10-00 மாறும் என்று சொன்னால் ஒரு பச்சைத் தமிழன் கையில்தான் போய்விடும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். வருங்காலத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வரவில்லை என்று சொன்னாலும். வேறு எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் இங்கே

வர முடியாது என்று சொல்கிறபோது, வருங்காலத்தில் தாங்கள் இனி வர முடியாதோ என்கிற அவநம்பிக்கை ஏற்பட்டுவிட்டது, இவர்களே தன்னம்பிக்கையை இழந்து வருகிறார்கள் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆகவே, இந்த அரசின் மீது நம்பிக்கையின்மைத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருவதற்குப் பல காரணங்கள் இருக் கின்றன என்றாலும் ஒன்றிரண்டு விஷயங்களைச் சொல்லி என் உரையை முடித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில் 1969-க்குப் பின்னால் உணவு நிலைமையைப் பொறுத்தவரையில் உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது, தன்னிறைவு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று பெருமைப்பட்டுக் கொள் கிறோம். 57.72 லட்சம் டன்னாக இருந்த உணவு உற்பத்தி 1970-71—இல் 70.30 லட்சம் டன்னாக உயர்ந்திருக்கிறது, 1971-72 இல் 73 லட்சம் டன்னாக இருக்கும் என்கிற நிலையில்தான் இன்றைக்கு நம் மாநிலத்தில் உணவுப் பொருள்கள் விலை நான்கு மடங்கு, ஐந்து மடங்காக உயர்ந்திருக்கிறது. ஆளும் கட்சியில் உள்ள பல முக்கியஸ்தர்களும், உறுப்பினர்களும் இதை ஒத்துக்கொள்ளத் தயாராய் இருக்கிறார்கள்.

எந்த வகையில் விலையைக் கட்டுப்படுத்துவது என்பதுபற்றி விவசாயிகள், வியாபாரிகள், அதிகாரிகள், அமைச்சர்கள், உறுப்பினர்கள் ஆகிய எல்லோரும் சேர்ந்து அமர்ந்து நிர ஆலோசித்தாகவேண்டிய நிலைமை உருவாகிவிட்டது. 1971-ம் ஆண்டு தேர்தலில் 183 அங்கத்தினர்களாக நீங்கள் வந்திருக்கிறீர்கள். உங்களிடம் விலைகளைக் கட்டுப்படுத்த உடனே நடவடிக்கை எடுங்கள் என்று கேட்காமல் வேறு யாரிடம் சென்று கேட்பது? இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற விலையும் அவர் களுக்குக் கட்டுப்படியாகவில்லை. எதிர்க்கட்சியில் இருக்கும்போது விலைவாசிப் போராட்டம் என்பதாக நீங்கள் மாவட்ட ஆட்சியாளர் அலுவலகம் முன்பெல்லாம் மறியல் செய்து இந்த ஆட்சியைக் கைப் பற்றினீர்கள். இன்றைக்கு ஆட்சி உங்கள் கையில் இருக்கும் போதே விலைவாசிகள் நான்கு மடங்கு, ஐந்து மடங்காக உயர்ந்து கொண்டே போகிறது. அதைப் பார்த்து மக்கள் வேதனைப்படுவது மாத்திரம் அல்ல, இந்த ஆட்சி உடனடியாக நீங்கியாகவேண்டும் என்கிற நிலையில் இருக்கிறார்கள்.

[திரு. ஓ. என். சுந்தரம்] [1973 ஆகஸ்ட் 9

வேலையில்லாத் திண்டாட்டப் பிரச்சினையை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அமைச்சர் மாதவன் அவர்கள் ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் பேசும்போது 5 லட்சம் பட்டதாரிகள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். மத்திய அரசின் உதவியோடுதான் அவர்களுக்கு எல்லாம் வேலையளிக்கும் திட்டத்தை உருவாக்கவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசுக்கு எதிராகக் கொடி உயர்த்தும்போது இந்த மாநில அமைச்சரவையா தங்கள் பதவிகளை ராஜிநாமாச் செய்துவிட்டு மத்திய அரசுதான் பொறுப்பு என்றால் அவர்களுக்கு எதிராகப் போராட்டங்களை நடத்த முன்வரக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தினால் இன்றைக்கு எத்தனை ஆயிரம் இளைஞர்கள் அல்லல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது நான் சொல்லித் தெரியவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு இந்தச் சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளத் தவறிவிட்டது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மதுவிலக்குப் பிரச்சினை. 1967 இல் முதலமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டபோது அண்ணாதுரை அவர்கள் 30—3—1967 இல் 'மதுவிலக்கை ரத்து செய்வது அல்லது அதைக் கைவிடுவது என்கிற உத்தேசம் இந்த அரசுக்கு நிச்சயமாக இல்லை' என்று தெளிவாகச் சொல்லியிருக் கிறார்கள். ஆனால் திரு. கருணாநிதி அவர்கள் முதலமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டவுடன் மதுவிலக்கை ஒத்திவைத்து விட்டார்கள், நாட்டின் வருவாயைப் பெருக்க. பல்லாயிரக் கணக்கான மக்களின் வாழ்வுக்கு உதவியாக இருந்த, தாழ்த்தப் பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களின் வாழ்வுக்கு உதவியாக இருந்த மதுவிலக்கை ரூ. 48 கோடி, ரூ. 50 கோடி வருவாய் கிடைக்கும் என்று ரத்து செய்து விட்டார்கள். அது சரியான கொள்கை அல்ல. அதை மீண்டும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன். கள்ளுக்கடைகளை மட்டும் ரத்து செய்துவிட்டோம் என்று சொல்லலாம். இது பாதிக் கிணறு தாண்டிய நிலைதான். இக்கரையும் இல்லை. அக்கரையும் போய்ச் சேரமாட்டார்கள். இந்தப் பிரச்சினையில் அக்கறை இல்லாத காரணம் தான் சாராயக் கடைகளை, பிராந்திக் கடைகளை மூடாமல் கள்ளுக்கடைகளை மூடிவிட்டோம் என்று சொல்வது. இது மிகப் பரிதாபத்திற்குரிய

1973 ஆகஸ்ட் 9] [திரு. ஓ. என். சுந்தரம்]

நிலையாகும். சாராய, பிராந்திக் கடைகளின் மூலம் அதிக வருவாய் வரவில்லை. அதற்காக அவற்றை மூடாது கள்ளுக் கடைகளை மூடிவிட்டு வருவாய் குறைந்துவிட்டது போல தமாஷா வரியைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதனால் பெரிதும் பாதிக்கப் படக்கூடியவர்களும் கீழ்நிலையில் உள்ள மக்கள்தான்.

பெட்ரோல், டீசல் வரியைப் போட்டிருக்கிறார்கள். இதனால் என்ன ஆயிற்று? ஒரு மூட்டைக்கு ஒரு ரூபாய் சாமான்களின் விலை போக்குவரத்துச் செலவில் கூடிவிட்டது. சென்னை நகரத்தில் ஒரு பகுதியில் இருந்து இன்னொரு பகுதிக்குப் போக மீட்டர் சார்ஜுக்கு மேல் ஒரு ரூபாய், 2 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டியிருக் கிறது. ஒவ்வொரு நிலையிலும் புகார் செய்து கொண்டே இருப் பார்களா? இந்த அரசின் தவறான கொள்கையினால்தான் விலை வாசி ஒரேயடியாக உயர்ந்துவிட்டது.

பூரணமாக மதுவிலக்கை இந்த அரசு கொண்டுவரவில்லை என்றால் எங்கள் கட்சியின் சார்பாக உறுதியாக ஒரு போராட்டத் தையே நடத்த வழிவகை செய்துகொண்டிருக்கிறோம். நீங்கள் இன்னும் இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்குள்ளாக இந்த மதுவிலக்குக் கொள்கையை, பூரண மதுவிலக்குக் கொள்கையை அமுலாக்கத் தவறினீர்களென்று சொன்னால், ஒரு பெரிய போராட்டமே நடை பெறும். அப்படிப் போராட்டம் என்று சொல்லும்போது, நான் சொல்லத் தேவையில்லை—தினசரிப் போராட்டங்கள் என்று அறிவித்துவிட்டு வழிமறியல்கள் அல்ல நாங்கள்—போராட்டம் என்று சொன்னால் லட்சக்கணக்கான மக்கள் அந்த அணியிலே திரண்டு கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் போராட்டம் மதுவிலக்குக் காக மட்டும் அல்ல. அதனுடைய இணைப்பாக விலைவாசி ஏற்றம், மக்களுடைய உள்ளத்திலே உள்ள பல பிரச்சினைகள், முக்கியமான ஜீவாதாரமான பிரச்சினைகளை இணைக்க இலட்சக்கணக்கிலே, இன்றைக்கு அப்படிப்பட்ட போராட்டங்களுக்கு ஆதரவு கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நீங்கள் உடனே அப்படிப் பட்ட பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கத் தவறினீர்களென்று சொன்னால் அப்படிப்பட்ட போராட்டங்களின் மூலமாகத்தான், நீங்கள் ராஜினாமா செய்வீர்களென்று சொன்னால், அதையும் நீங்கள் சந்திக்கத் தயாராக இருக்கவேண்டும்.

நீங்கள் நாட்டு மக்களுடைய வாழ்க்கையைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். இன்றைக்குப் பெரியவர்கள் அப்படி மதுபானம் அருந்துகிறார்கள் என்பது மட்டுமல்ல. நான் பார்க்கிறேன், பல இடங்களில் இளைஞர்கள், மாணவர்கள். இவர்களெல்லாம் கெட்டு விடுகிறார்கள். பகிரங்கமாக, ஓட்டலிலே, ரூம்களிலே, உட்கார்ந்து மதுபானம் சாப்பிடுகிற ஒரு நிலையை உண்டாக்கிவிட்டார்கள். இதற்கு நீங்கள்தான் பொறுப்பேற்க வேண்டும். அதை உடனடியாக நிறுத்தி, இப்படிப்பட்ட விவகாரங்களைத் தீர்க்கவேண்டும். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க நீங்கள் ராஜினாமா செய்ய வேண்டும். (குறுக்கீடு) ஆக, அப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளில் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த அமைச்சரவை (குறுக்கீடு) நான் பேசுவதெல்லாம் சபாநாயகர் மூலமாகத்தான். நேற்று டாக்டர் ஹாண்டே சொன்னதைப் போல், நான் எங்கு பார்த்து பேசினாலும் It will reflect on you, Sir. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளை முடிவாக, திட்டவட்டமாக, ஏற்கனவே 1967-ல் பொறுப்பேற்ற முதல்வர் அண்ணாத்துரை அவர்கள் கொள்கையை. . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நான் ஒன்று கேள்விப் பட்டேன். வர இருக்கிற பாண்டிச்சேரி பொதுத் தேர்தலின்போது காங்கிரஸ் கட்சி வெற்றிபெற்றால், கள்ளுக்கடைகளை எல்லாம் மூடி விடுவோம் என்று நீங்கள் தேர்தல் பிரசாரம் செய்யப் போவதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அது உண்மையா?

திரு. ஓ. என். சுந்தரம்: அப்படி ஆட்சி கைக்கு வந்தால், அங்கு மட்டுமல்ல, தமிழ் நாட்டிலும், மதுவிலக்கை அமுலாக்கு வோம். இரண்டுவிதமாக இருக்க மாட்டோம். மதுவிலக்கை அமுல் செய்வோம் என்று மிகத் தெளிவாக. . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இந்தியாவிலே பல மாநிலங்களில் பழைய காங்கிரஸ் கட்சி ஆண்டபொழுது, மைசூர் மாநிலத்திலே மதுவிலக்கு ரத்து செய்யப்பட்ட நிலையும், தமிழ் நாட்டிலே மதுவிலக்கு இருந்த நிலையும் இருந்ததே. அதற்கு என்ன காரணம்?

திரு. ஓ. என். சுந்தரம்: நான், இப்பொழுது தமிழ்நாடு சட்ட மன்றத்திலே பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன். தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையிலே எங்களுடைய—என்னுடைய—அபிப்

பிராயத்தைச் சொல்லி இருக்கிறேன். முதல்வர் எங்கோ என்னை வளைத்து சிக்க வைக்க வேண்டுமென்று நினைக்கவேண்டாம். நான் அவ்வளவு பெரிய தலைவர் அல்ல. என்னுடைய எண்ணத்தைச் சொல்கிறேன். நீங்கள் தமிழ்நாடு சட்டமன்றத்தைப் பொறுத்த வரையிலும், இங்கே உள்ள மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டு மென்று சொன்னால் அதைக் கடைப்பிடியுங்கள். இல்லையென்றால், இறுதியாக நான் சொல்கிறேன், இதனுடைய விளைவை சந்திக்கத் தயாராக இருக்கவேண்டும். இதனுடைய முடிவு என்ன ஆகும் என்பதை வருங்காலம் தெரிவிக்கும் என்று பணிவாகத் தெரிவித்து இந்த சந்தர்ப்பத்திலே பேசுகின்ற வாய்ப்பு கொடுத்ததற்கு சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன்.

* **திரு. ஏ. எம். டி. நாச்சியப்பன்:** பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த மன்றத்திலே மாற்றுக் கட்சி நண்பர்கள் கலைஞர் அரசு மேல், அமைச்சரவை மேல் கொண்டுவந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத் தையும் கண்டனத் தீர்மானத்தையும் நான் கண்டித்து ஒருசில கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றைய தினம் நடைபெறும் கலைஞரின் ஆட்சி பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வழி வகுத்த கொள்கையிலே நடந்துகொண்டு வருகிறது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்த நாட்டிலே உள்ள தொழில்களையெல்லாம் தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்ற ஒரு உன்னத கொள்கையைக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்த வழியில் தான் கலைஞர் அவர்கள் துரிதமாக இந்த நாட்டில் 5 ஆண்டுக்குள் பல தொழில்களையெல்லாம் தேசியமயமாக்கவேண்டுமென்ற ஒரு நல்ல கொள்கையைத் திட்டமிட்டு செயல்படுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற ஏழை எளிய மக்களுக்கு, பல இலட்சக்கணக்கான மக்களுக்கு, வீட்டு மனைப் பட்டா போட்டுக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற கருத்தைக் கொண்டிருந் தார்கள். அவர் காலத்திலேயே ஏழை மக்களுக்கு வீட்டு மனைப் பட்டா போட்டுக் கொடுக்கப்பட்டது. அதே மாதிரி கலைஞர் ஆட்சியில் பல இலட்சக்கணக்கான ஏழை மக்களுக்கு வீட்டு மனைப் பட்டா போட்டுக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதே மாதிரி ஏழை விவசாயிகள், நிலம் இல்லாதவர்களுக்குப் பல இலட்சக்கணக்கான ஏழை விவசாயிகளுக்கு நிலப் பட்டா கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

அது மட்டுமல்ல. இந்த நாட்டிலே கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளி நூல் கிடைக்காமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறான். வாழ்க்கையிலே அவதிப்படுகிறான். இந்தக் கஷ்ட காலத்தில் அவர்களுக்கு ஏதாவது நிவாரணம் அளிக்கவேண்டுமென்று நல்லதொரு திட்டத்தைக் கொண்டுவந்து ஏழை கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளிக்கு, ஆள் ஒன்றுக்கு ரூ. 100 வீதம் வட்டியில்லாக் கடன் இன்றையதினம் தமிழ்நாட்டிலே கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இப்படிப்பட்ட நல்ல திட்டங்களையெல்லாம் தமிழக அரசு, தமிழக அமைச்சரவை செயல்படுத்திக் கொண்டு வருகிறபோது, மாற்றுக் கட்சி வரிசையிலே உள்ள நண்பர்கள் எதிர்க்கின்றார்கள். நம்பிக்கையில்லை. ராஜினாமா செய்யவேண்டுமென்றெல்லாம் கேட்கின்றார்கள். ஆனால், அந்த நண்பர்கள் வெளியே போகிறபோது பொதுவுடைமைத் தோழர்களாக இருந்தாலும் அல்லது சோஷலிசம் பேசக்கூடிய கட்சிக்காரர்களாக இருந்தாலும் இந்த நாட்டிலே ஏழைகள் வாழவேண்டும். தொழில்களை தேசியமயமாக்கவேண்டும், ஏழைகளுக்கு ஆதரவு கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்லக்கூடிய கருத்தை இந்த ஆட்சி செயல்படுத்திக் கொண்டு வருகிறது. இப்படி வருகிறபோது ஏன் எதிர்க்க வேண்டுமென்றே தெரியவில்லை.

அது மட்டுமல்ல, இன்றையதினம் இந்த இந்திய நாட்டிலே தமிழகத்தில்தான் உணவின் விலை, குறிப்பாக, அரிசியின் விலை குறைவாக இருக்கிறது. கேரளத்தில் ஒரு படி அரிசி ரூ. 5-க்கு விற்கப்படுகிறது. அங்கே ஆளக்கூடியவர்கள் பொதுவுடைமைக் கட்சியின் தோழர்களும், இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர்களுமாவார்கள். மற்ற மாநிலங்களிலே பம்பாய் போன்ற மாநிலத்திலே ஒரு லிட்டர் ரூ. 5.50 என்று இருக்கிறது. அங்கே ஆளுவது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அல்ல. அங்கே ஆளக்கூடிய கட்சிக்காரர்கள், இங்கே ரூ. 2-க்கு அரிசி விற்பதைக் கண்டிக்கிறார்கள். ரூ. 2-க்கு அரிசி கொடுக்கக்கூடிய அரசை ராஜினாமா செய்யவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இவைகளையெல்லாம் மக்கள் பார்த்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். நீங்கள் மாற்றுக் கட்சி வரிசையிலே இருக்கக்கூடியவர்கள் சொல்வதில் நியாயம் இருக்கிறதா, நியாயம் இல்லாமல் கட்சி மாச்சரியத்திற்காகப் பேசுகிறார்களா என்று பார்க்கிறார்கள்.

அதே நேரத்தில் ஒரு சில பொருள்களின் விலை கூடுதலாக இருக்கிறது என்பதை ஒத்துக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். அப்படி ஒத்துக்கொள்ளுகிற நேரத்தில் அந்தப் பொருள்களின் விலையைக் கட்டுப்படுத்துகிற உரிமை தமிழக ஆட்சிக்கு இல்லை. எண்ணெயினுடைய விலை, நெல்லின் விலை, செயற்கைப் பட்டின் விலை எல்லாம் இப்படித்தான். இந்தத் தமிழகத்திலே ஏறக்குறைய ஒரு இலட்சம் தொழிலாளர்களுக்கு மேலாக செயற்கைப் பட்டைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அந்த செயற்கைப்பட்டு தமிழகத்திலே உற்பத்தி ஆகிறது. அந்த செயற்கைப் பட்டை விநியோகிக்கிற உரிமை தமிழக ஆட்சியிடம் இல்லை. அந்த உரிமையை மத்திய ஆட்சி தன் கையிலே வைத்திருக்கிறது. இன்றையதினம் தமிழகத்திற்கு வேண்டிய செயற்கைப் பட்டை விநியோகிப்பது யார்? டில்லியிலே இருக்கிற யாரோ ஒரு மேத்தா—அவர் பம்பாயைச் சேர்ந்தவர் அல்லது பம்பாயிலே உட்கார்ந்து கொண்டு இன்றையதினம் தமிழகத்திற்குப் பட்டைப் பிரித்துக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். பட்டு, செயற்கைப் பட்டு, சரியான முறையிலே தமிழகத்திற்குக் கிடைக்கவில்லை. அதைப்பற்றி இன்றையதினம் காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள் கவனிப்பதில்லை. [illegible] சின்னாளப்பட்டியிலே உள்ள கைத்தறி நெசவாளர்கள் செயற்கைப் பட்டு கிடைக்காமல் இன்றையதினம் தபால் ஆபீசின் முன்பு மறியல் செய்கிறார்கள், அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்காக. தமிழக அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்காக அல்ல. மத்திய அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவதற்காகத்தான் அவர்கள் இன்றையதினம் மறியல் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

இவைகளையெல்லாம் காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அம்மையார் அவர்கள் இந்திரா காந்தி அவர்களுக்கு இவைகளையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். தனிப்பட்ட முதலாளிகள் கொழுப்பதற்காகக் கொள்ளை அடிக்கிறார்கள். அவையெல்லாம் அவர்கள் கவனிப்பதில்லை. ஆனால் இங்கே இரண்டு ரூபாய்க்கு அரிசி விற்கிறது என்றால் இதைக் கண்டிக்கிறார்கள், இந்த அரசு ராஜினாமா செய்யவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள்.

இந்த அவையிலே நேற்றைய தினம் ஒரு நிகழ்ச்சி நடந்தது. ஒரு பெண் ஒரு நோட்டீஸை விட்டெறிந்தார்கள்! இந்த கருணாநிதி ஆட்சியிலே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு நன்மைகள் செய்யவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு இந்த அரசு பல நன்மைகளைச் செய்து இருக்கிறது.

குறிப்பாகத் தமிழகத்திலே ஆலயங்களுக்குள்ளே அரிசன மக்கள் செல்லமுடியாது இருந்த நிலைமையை மாற்றியது இந்தத் தமிழக அரசுதான். அது மட்டுமல்ல, கடவுளுக்கு அபிஷேகம் செய்வதற்கு ஒரு அரிசனக் குடிமகனுக்கு உரிமை உண்டு என்று கூறி அதற்கு ஏற்பாடு செய்தவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள்தான் என்பதை மறந்துவிட்டார்கள். அது மாத்திரமல்ல, ஆலயங்களிலே டிரஸ்டிகள், கட்டாயமாக ஒரு அரிசன மகனைத்தான் அந்நிலையப் பாதுகாவலராக இருந்தாக வேண்டுமென்ற முறையிலே ஒரு நல்ல சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தவரும் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தான் என்பதை மறந்துவிட்டார்கள்.

இதைத் தவிர, இன்றையதினம் இன்னும் பல நற்காரியங்களை இந்த அரசு செய்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. இருபது ஆண்டுக் காலத்திற்கும் மேலாக காங்கிரஸ்காரர்கள் இந்த நாட்டை ஆண்டார்கள். அந்தக் காலத்திலே ஒரு உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகூட அரிசன மக்கள் நியமிக்கப்படவில்லை. ஆனால் கலைஞர் ஆட்சியிலே தான் ஒரு உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி அரிசனக் குடிமகன் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறான் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, இந்த நாட்டிலே அரிசன மக்களுக்கு சுமார் 80 ஆயிரம் மக்களுக்கு வீட்டுமனைப் பட்டாக்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வீட்டுமனை இருந்தாலும் அவர்களால் வீடுகள் கட்டிக் கொள்ள முடியாது என்ற நிலைமையை உணர்ந்து நம்முடைய கலைஞர் அவர்கள் அந்த வீடுகளையும் குறிப்பாக பத்தாண்டுக் காலத்திற்குள் கட்டி முடிப்பதற்கான ஒரு திட்டத்தையும் தீட்டி இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே நினைவுறுத்த விரும்புகிறேன். இதற்காகத்தான் கலைஞர் அவர்களும் அவர்களுடைய அமைச்சரவையும் ராஜிநாமாச் செய்ய வேண்டுமா? முடிவாக ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திண்டுக்கல், திண்டுக்கல் என்று மாற்றுக்கட்சி முகாமிலே உள்ளவர்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். திண்டுக்கல் தேர்தலிலே தி. மு. க. அபேட்சகர் தோல்வியடைந்து விட்டார், ஆகவே ராஜிநாமா செய்யவேண்டுமென்றும், உங்களுக்கு டெபாசிட் வராது என்றும் சொல்கிறார்கள். திண்டுக்கல் தேர்தலிலே கொள்கையடிப்படையிலே மக்கள் ஓட்டுப் போட்டார்களா? சேவையின் அடிப்படையிலே மக்கள் ஓட்டுப் போட்டார்களா? இல்லவே இல்லை. அங்கே ஓட்டுப்போட்டது சினிமா மாயை. அந்த சினிமா மாயையை நீங்கள் ஏற்கிறீர்கள். ஒரு தொகுதியிலே சினிமா மாயையிலே மக்கள் ஓட்டுப் போட்டுவிட்டால் இந்த நாடு முழுவதும் அப்படி ஓட்டுப்போடுவார்கள் என்று நம்பவேண்டாம். திண்டுக்கல் தேர்தலைக் காட்டி ராஜிநாமாச் செய்யவேண்டுமென்றும் டெபாசிட் வாங்கமுடியாது என்றும் பேசிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். நான் நண்பர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்வேன். இன்றைய தினம் திண்டுக்கல்லிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மட்டும் எதிர்த்து நிற்கவில்லை, ஸ்தாபன காங்கிரஸ் கட்சி நின்றது, ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சி நின்றது. அங்கே ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சியின் நிலை என்ன? டெபாசிட் போனது. அதை வைத்துக் கொண்டு ஒரு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர், திண்டுக்கல் தொகுதியிலே டெபாசிட் போய்விட்டது, ஆகவே நீங்கள் ராஜிநாமா செய்யவேண்டும், இந்தியாவிலுள்ள மக்கள் அனைவரும் உங்கள் பக்கம் இல்லை, ஆகவே ராஜிநாமா செய்யுங்கள் என்று வாதம் செய்தால் அதைப் பார்த்து அரசியல் தெரிந்த அறிஞர்கள் கை கொட்டிச் சிரிப்பார்கள். இன்றைய தினம் மாற்றுக் கட்சி முகாமிலே உள்ளவர்கள் உண்மையிலேயே ஏழை மக்கள் வாழ்வில் அக்கறை கொண்டிருப்பார்களானால் அவர்கள் இந்த அரசை ஆதரிக்கவேண்டும். ஆகவே இந்த அரசின்மீது கொண்டுவந்துள்ள நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தையும் கண்டனத் தீர்மானத்தையும் வன்மையாகக் கண்டித்து முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. அ. கு. சுப்பையா: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் சபையிலே நடந்துகொண்டிருக்கிற நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் சம்பந்தமாக நான் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு முன்வருகிறேன்.

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [1973 ஆகஸ்ட் 9

நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் என்பது இன்றைய தினம் ஒரு அர்த்தம் இல்லாத நிகழ்ச்சியாகிவிட்டது. அரசாங்கம் ஒரு பெரிய தவறை இழைத்தபிறகு அந்தத் தவறை எடுத்துச் சொல்கின்ற அளவிற்கு இந்த அரசாங்கத்தின்மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவந்து அரசாங்கத்தைக் கீழே இறக்கக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமைகள் உருவானபிறகு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவருவது பொருத்தமாக முடியும். இன்றைய தினம் எதற்கெடுத்தாலும் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்து சபையினுடைய நடவடிக்கைகளை மக்கள் பார்த்து ஒன்றும் அர்த்தம் இல்லாத அளவுக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அரசாங்கத்தினுடைய உணவுக்கொள்கை சம்பந்தமாகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற கண்டனத் தீர்மானம் நியாயமான விஷயம் ஆகும். உணவு விஷயத்திலே மிகப் பெரிய தோல்வி ஏற்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய தமிழகத்திலே உபரியாக உணவு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய இந்த நாட்டிலே ஏன் பற்றாக்குறை ஏற்பட வேண்டும்? ஒரு பகுதியிலே உள்ள மக்கள் தங்களுக்கு உணவு கிடைக்கவில்லை என்று ஏன் கஷ்டப்படவேண்டும் என்பதை யோசிக்கவேண்டும். மக்களுக்கு அத்தியாவசியமாகக் கிடைக்க வேண்டிய உணவுப் பண்டங்களின் விலை அதிகமாக ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. தேவையான அளவுக்கு அவை கிடைக்காத நிலை இருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அரசாங்கம் இதிலே தீவிரமாக இருந்தாக வேண்டும். உணவைப் பதுக்குகிறவர்கள்மீதும் கள்ளமார்க்கட்காரர்கள்மீதும் ஏதோ சில பேர்கள்மீதும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகிறது. உண்மையிலேயே பதுக்கல்காரர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமானால் பல்லாயிரக்கணக்கான பதுக்கல்காரர்களைக் கைது செய்திருக்க வேண்டும். இப்படித் தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுத்தால்தான் அதைக் கட்டுப்படுத்தமுடியும். தனி நபர்களிடம் உணவு தானிய வர்த்தகத்தை விட்டதனால்தான் அரசாங்கத்திற்கு இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நாங்கள் ஆரம்பத்திலேயே சொன்னோம். உணவு தானிய வர்த்தகத்தை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டு விநியோகம் செய்வதன் மூலமாகத்தான் வாங்கிப் பயன் படுத்துகின்ற மக்களின் தேவையை முழுமையாகப் பூர்த்தி செய்ய

1973 ஆகஸ்ட் 9] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

முடியும். அதைச் செய்வதற்கு இந்த அரசாங்கம் தயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாகத்தான் தமிழகத்திலே உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே அதிக விலைக்கு உணவு வாங்கி பயன்படுத்தக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. பகிரங்கமாகவே மார்க்கட்டிலே மூன்றரை ரூபாய்க்கு அரிசி விற்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஒரு படி அரிசி ஒரு இடத்திலே 80 பைசாவும் இன்னொரு இடத்திலே மூன்றரை ரூபாயும் விற்கக்கூடிய சூழ்நிலையெல்லாம் இருக்கிறது. இது ஏன் என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். அப்படி யோசித்துப் பார்த்தால் உணவு நெருக்கடியைத் தீர்க்கமுடியும். அப்பொழுதுதான் மக்களின் நம்பிக்கையைப் பெறமுடியும். இல்லாவிட்டால் மக்கள் இந்த அரசாங்கத்தின்மீது அதிருப்தியைத் தெரிவிக்கக்கூடிய நிலைமை வரும். சாதாரணமாக விவசாயிகள் மாடுகள் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த மாடுகளுக்குத் தீனியாகப் பயன்படுத்தப்படும் புண்ணாக்கு ஒரு மூட்டை 100 ரூபாய் என்று விற்கிறது.

அதைப்போலவே சிமெண்டும் நியாயமான விலைக்குக் கிடைக்கவில்லை. இப்படி அத்தியாவசியமான தேவையான பண்டங்கள் அதிக விலைக்கு விற்கின்றன. அதற்குக் காரணம் தனி நபர்கள் தங்களுடைய லாபத்தையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு பதுக்கி வைத்து வருகிறார்கள். புண்ணாக்கு கிடைக்கவில்லையா, கிடைக்கிறது. அதைப்போலவே சிமெண்ட் கிடைக்கவில்லையா, கிடைக்கிறது. ஆனால், அதிகமாக விலை கொடுத்தால்தான் கிடைக்கிறது. நியாயமான விலைக்குக் கிடைப்பதில்லை.

எனவே, தேவையான உணவுப் பண்டங்களை அரசாங்கமே நேரடியாக விநியோகம் செய்வதற்கான பொறுப்பை ஏற்க வேண்டும். அதில் சிரமங்கள் இருக்கத்தான் இருக்கும். ஆனால், அதுபோல் மற்ற மாநிலங்களில் [illegible] நம்முடைய மாநிலத்திலேயும் அதுபோல் செய்து விலையைக் கட்டுப்படுத்த முடியும். வேறொரு மாநிலத்திலே சர்வ கட்சி கமிட்டி என்று ஒரு கமிட்டியை அமைத்து அதன்மூலம் உணவுப் பொருள்களின் விலையைக் குறைத்திருக்கிறார்கள். அதுபோல் நம்முடைய மாநிலத்திலேயும் செய்யமுடியும். சகல மட்டத்திலேயும் சர்வ கட்சி கமிட்டிகளின் மூலம் விநியோகம் செய்யும் முறையை ஏற்படுத்த

தவிர, அரசாங்கம் மட்டும் அதிகாரிகளை நம்பிக்கொண்டிருந்தால் மட்டும் இந்த விநியோகப் பிரச்னையைத் தீர்க்க முடியாது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயமாகும்.

ஆகவே, இன்றையதினம் குமரியில் நடந்த கிளர்ச்சியில் காங்கிரசின் கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு, மற்ற கட்சியினரும் ஒவ்வொரு கோரிக்கையை வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் தொடர்ந்து கிளர்ச்சியை நடத்துவதாக அறிவிப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, என்னுடைய யோசனைப்படி சகல கட்சியினரையும் அழைத்துப் பேசுங்கள். மாநில அளவிலே எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களையும் அழைத்துப் பேசுங்கள். அவர்கள் கூறுகின்ற ஆலோசனைகளைக் கேட்டு அதன் அடிப்படையிலேயே தமிழகத்திலுள்ள உணவுப் பற்றாக்குறையை உணவு நெருக்கடியைத் தீர்க்க ஆலோசனை செய்வதன் மூலம் தீர்வு காண முடியும்.

இன்றைக்கு கறுப்புப் பணப் புழக்கம், கள்ள மார்க்கெட் போன்ற காரியங்களால்தான் உணவுப் பொருள்கள் அதிக விலைக்கு விற்கப்படுகின்றன என்று சொல்வது நியாயத்திற்குப் புறம்பாகத்தான் இருக்கும். அதையே காரணமாக வைத்து இந்த விஷயத்திலே நாம் மிதமாக இருக்கக்கூடாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அந்த முறையிலே கார்டுகள் வழங்கும் முறை இருக்கிறது. சீனிக்குக் கொடுத்த கார்டுகளைக் கொண்டு அரிசி வாங்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். பெரிய மனிதர்கள், பெரிய பணக்காரர்கள் அதிக அளவில் வாங்கக்கூடிய அளவிற்கு சீனி கார்டுகளை வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கார்டுகளின் மூலம் வாங்கப்படும் அரிசி கள்ள மார்க்கெட்டிலே விற்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : தலைவரவர்களே, கார்டுகள் எல்லோருக்கும் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. அவரவர்களின் வருமானத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் அளந்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பெரிய வருமானம் படைத்தவர்களுக்கு மட்டுமல்ல, வசதி படைத்தவர்களுக்கு மட்டுமல்ல. சாதாரண மக்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு கிலோ அளவிலே 89 லட்சம் கார்டுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எல்லோருக்கும் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : உணவு அமைச்சரவர்கள் சொல்கிறார்கள், சகல பேர்களுக்கும் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்று. சீனி கார்டுகளை வைத்துக் கொண்டும் அரிசி வாங்கலாம் என்றிருக்கிறது. அதேபோல் சீனி கார்டுகளை வைத்துக்கொண்டு மண்ணெண்ணெய் வாங்கலாம் என்று இருக்கிறது. வசதியானவர்கள் தங்கள் கார்டுகளை மற்றவர்களுக்குக் கொடுத்து அதிக விலைக்கு விற்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது என்று நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

ஆகவே, குமரி மாவட்டத்திலே ஏற்பட்ட விவகாரத்தைத் தீர்ப்பதற்காக சகல கட்சிகளையும் அழைத்துப் பேச வேண்டும். இப்பொழுது ஒரு கட்சியினர் மட்டும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மட்டும் போராட்டத்தை வாபஸ் பெற்று விட்டோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மற்ற கட்சிகள் தொடர்ந்து போராடுவோம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : தலைவரவர்களே, நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் அன்றைக்குப் பேசும்பொழுது எல்லோரையும் பேசத் தயார் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே, இங்கே சட்டமன்றத்திலே பழைய காங்கிரசைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்களுடைய கோரிக்கைகளை வைத்தார்கள். அதை ஒப்புக் கொண்டார்கள். அதைப்போலவே அவர்களும் சொல்லியிருந்தால் அதைப்பற்றியும் முதலமைச்சரவர்கள் சொல்லியிருப்பார்கள். எனவே, யாரையும் தனியாகக் கூப்பிட்டு இந்த முடிவை எடுக்கவில்லை.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : சட்டமன்றத்தில் சில கட்சிகளின் பிரதிநிதிகள் இருக்கிறார்கள். சில கட்சிகளின் பிரதிநிதிகள் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, சட்டமன்றத்தில் உள்ள கட்சிகளை மட்டும் அழைத்துப் பேசி கோரிக்கைகளை ஏற்போம் என்று சொல்வது வெளியிலே உள்ள, சட்டமன்றத்திற்கு வர முடியாமல் இருக்கும் கட்சிகளை அரசாங்கம் புறக்கணிப்பது போலாகும் என்பதால் சொன்னேன். சகல கட்சிகளையும் கலந்து பேச ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். எல்லாக் கட்சிகளையும் கொண்ட சர்வ கட்சி கமிட்டியை நாம் மாநிலத்திலே அமைக்க வேண்டும். பீஹார் மாநிலத்திலே அப்படிச் செய்திருக்கிறார்கள்.

செய்வதால் ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக்கொடுக்காமல் இன்றுள்ள பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு சிறந்த ஆலோசனையைச் சொல்ல முடியும்.

அதைப்போல கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே விளவங்கோடு, பைங்குளம், மிடாலம், கீழ் மிடாலம் போன்ற பகுதிகளில் கார்டுகள் கொடுக்கப்படவில்லை என்று தகவல் வந்திருக்கிறது. அந்தப் பகுதிகளுக்கு உடனே கார்டுகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும். எனவே, இங்கேயுள்ள தேவைகளுக்கு மத்திய அரசுதான் காரணம் என்று சொல்வது வாதத்திற்குப் பொருத்தமாக இருக்குமே தவிர பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வாக அமையாது. எனவே, என்னென்ன காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று ஆராய்ந்து சில காரியங்களைச் செய்வதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்றைக்கு நம்முடைய மாநிலத்திலே மதுவிலக்கு சம்பந்தமாக எடுத்துக் கொண்டால் கள்ளுக்கடைகள் மூடப்பட்டுவிட்டன. அதிலே மரமேறிகளாக இருந்தவர்களின் பல்லாயிரக்கணக்கான குடும்பங்கள் எங்களுக்கு என்ன வேலை தருகிறார்கள், என்ன நிவாரணத்தைத் தருகிறார்கள் என்று கேட்கும் அளவில் நிலைமை உருவாகி இருக்கிறது. அவர்களுக்கு ஏதாவது நிவாரணம் செய்தாக வேண்டும். இல்லையென்றால் அவர்களைச் சேர்ந்த கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அமைத்து, கூட்டுறவு மூலமாகத் தொழில்கள் ஏற்படச் செய்வதன் மூலமாக அந்த மரமேறும் தொழிலாளர்களுக்கு நிவாரணம் கொடுத்தாக வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று, கள்ளுக்கடைகளை மட்டும் மூடுவது போதாது. கிராமப்புறங்களில் கள்ளுக்கடைகள் அதிகமாக ஏற்பட்டிருந்தன. அதனால், அவர்களின் பொருளாதாரத்தில் பெரும் நஷ்டம் ஏற்பட்டது. அதைப்போலவே, சாராயக் கடைகளையும் மூட வேண்டும். படிப்படியாகச் செய்கிறோம் என்று சொல்வது சரியல்ல. அரசாங்கத்திற்கு அதனால் எவ்வளவு ரூபாய் நஷ்டம் வந்தாலும் பரவாயில்லை. இம்மாதிரி தீமையான காரியங்களிலே ஏழை மக்கள் ஈடுபட்டு தங்களுடைய பொருளாதாரத்தைச்

சேதப்படுத்தும் நிலையை நாம் அனுமதிக்கக் கூடாது என்ற அடிப்படையிலே மது சம்பந்தப்பட்ட சகல கடைகளையும் மூடியாக வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, பல இடங்களில் பல சம்பவங்கள் நடந்திருக்கின்றன. அதிகாரிகள் எந்த அளவிற்கு நியாயமாக நடக்கிறார்கள் என்று நாமகள் சொல்ல முடியவில்லை. அதிகாரிகளே இந்தக் காரியங்களுக்குத் தூண்டுகோலாக இருக்கிறார்கள். தென்னார்க்காடு போன்ற மாவட்டங்களிலே, பெரிய கும்பத்திலே உள்ளே புகுந்து ஜனங்களை கன்றுபோன்று என்று அடித்திருக்கிறார்கள். இது போன்ற சிறு சம்பவம் என்றாலும் அடிப்பது, துன்புறுத்துவது போன்ற காரியங்களால் சர்க்காருக்குத்தான் கெட்ட பெயர் வரக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. அரசாங்கம் ஒரு அளவிலே அதிகாரிகளை நம்பிக்கொண்டு அவர்களுடைய ஆலோசனையைக் கேட்டு நடந்து கொண்டால் அரசாங்கத்திற்கு அவர்கள்தான் விரோதமாக இருக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஆகவே, அரசாங்கம் உடனடியாக உணவு விஷயத்திலே தீவிரமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். நெல்லுக்கு நியாய விலை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமென்று பெரிய கிளர்ச்சி நடக்கிறது. நெல்லுக்கு நியாயமாக விலை நிர்ணயம் செய்வது மிக மிக அவசியம். விவசாயிகளுக்கு சாகுபடி செலவு அதிகமாகி இருக்கிறது. உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கு பெரிய நஷ்டம் வருகிறது. அந்த அளவில் நஷ்டம் வராமல் இருக்கும் அளவில் உணவுப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலையை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைப்போலவே பொருள்களை வாங்கி உபயோகிப்பவர்களுக்கும் நியாயமான விலையை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். இப்படி இரண்டு பகுதியினருக்கும் பாதுகாப்பு செய்ய வேண்டும். அப்படி நடவடிக்கை எடுப்பது என்றால் முழுக்க அரசாங்கமே பொறுப்பை ஏற்கவேண்டும். கொள்முதல் செய்யும் பொறுப்பையும் அரசாங்கம் ஏற்க வேண்டும். விநியோகம் செய்யும் பொறுப்பையும் அரசாங்கம் ஏற்க வேண்டும். இந்த இரண்டையும் செய்வதால்தான் உணவு சம்பந்தமாக ஏற்பட்டு இருக்கும் நெருக்கடிகளைத் தீர்க்க முடியும். அப்படியில்லாமல் தனி நபர்களை நம்பினால்

நெருக்கடி இன்னும் அதிகரிக்கும். இன்னும் அதிக லாபம் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் எதிர்பார்ப்பார்கள். அதனால் சாதாரண மக்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதைத் தடுக்க கமிட்டிகளைக் கிராமங்களிலேயிருந்து சகல மட்டத்திலேயும் அமைப்பதுதான் சரியாக இருக்கும் என்று சொல்லி இத்துடன் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Mr. Chairman Sir, I am drawn to the painful necessity of supporting the No-Confidence Motion that has been moved and also the Censure Motion that has been moved by my friends. Sir, it is not a pleasure for any parliamentarian to speak on such subjects. Unfortunately, the Ruling Party has reduced itself to this position of being not only provoking the members to move No-Confidence Motion but also a Censure Motion.

Sir, this Government is now called by the public as a Government ruled by cycle-chains, sharp knives, pistols, spears and many other weapons. That is the opinion among the general public.

Taking from the inception of the new Government from 1971, almost all the sections of the public have been affected. First, the busmen-medical college students clash started . . .

திரு. மு. சின்னசாமி : அங்கத்தினர் என்ன பேசுகிறார் என்றே சரியாகப் புரியவில்லை.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : I know that this interruption will come. Such a thing is general and common from the Ruling Party. I cannot help it.

Now from the busmen-medical college students clash, it went to Annamalai University and from Annamalai University it went to various places. I can mention certain important places. Recently, it started from Clive's Hostel and went to Palayamkottai and from there it went to Erode and from there it came to Madurai. Last year more number of students were outside the schools than inside the schools. There were a number of holidays than working days. This is the unfortunate state of affairs that

prevailed. It reflects on the functioning of the Education Department in this State. I do not want to expand more this point. Therefore, I am sure the State Government is not worth existing to-day.

Coming to the labour point . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஸ்டுடன்ட்ஸ் அண்டு பஸ்மென் கிளாஷ் நடைபெற்றதாகச் சொன்னார்கள் அது 1971-க்குப் பிறகா அல்லது அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிக்காலத்திலா?

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : I have got bad memory because I am 66 years. I leave it to him to decide about it. The Clive 's Hostel incident, the Hon. Chief Minister can understand and his heart will tell him about it.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பஸ் தொழிலாளர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் இடையே பல்வேறு மோதல்கள் ஏற்பட்டன, அது மோசமானது என்று சொன்னார்கள். அது நடந்தது எப்போது என்று கேட்கிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : The Hon. Chief Minister will know what has happened last year in the Clive's Hostel, what has happened in Palayamkottai, what is happening in Erode and what is happening in Madurai. I can only give certain generalisations. I cannot go into all the details of the incidents. We know that the Education Department in the State has been extremely bad and the parents are really afraid of sending their children and they are also thinking whether they can send their children to schools and some to Colleges, or not.

Coming to the labour problems, I would like to say this. There has been very serious attempts on the part of the Ruling Party to get hold of all the labour unions in the State unleashing violence in various factories and also closure of factories. It has affected the mass production in factories and also loss of wages to many workers. I need not go into all the actual details.

The workers of Simpson and other Companies have been handled very badly by this Government. Now the new Minister may say that he has come only recently and he will handle it

better. But the general and common responsibility of the Cabinet is always there. Last year, there has been very serious loss of production, loss of wages to workers, etc. I think Tamil Nadu stands first in all such things. I think the position may improve next year, perhaps, if the Government continues in office next year.

Coming to the most important point, namely, the Dindigul election, I would like to say this. I have had occasion to go to Dindigul during the recent election. I am not going to ask for the resignation of the Ministry for its defeat in the recent election or for its failure in many fields, but I only want to refer to certain things that were written on the walls. It is very very bad for any Ruling Party or any other party. What has happened is this. It is easy for them to explain that the defeat was due to cinema glamour. For their own satisfaction, they might have explained in such a way.

On the political side, we must see what has happened in Dindigul. I went from village to village. I have covered nearly 24 villages. When I asked them during my tour as to whom they are going to vote, they have said that they will vote for the new party other than ruling party. Even after 27 years of Independence—20 years of rule by the Congress Party to which I belonged and seven years afterwards—the people are living in the same hut and they are having the same 'kanji'. The ladies are wearing the same saree. There is no economic improvement in villages. There is great political awareness among the public and I am very glad about it. The Dindigul election has clearly shown that democracy can function well in this country. It has not only shown that democracy will function but also shown the peoples' attitude towards the political situation and given the verdict that they can also prevent bad handling of any situation in the country.

What they have said during my tour is this. Our income is Rs. 3 per day, that is, Rs. 90 per month. From this, the Government can very well understand whether any economic improvement has been made during the last 27 years. It has not touched even the fringe of the problem.

Similarly I made some enquiries with regard to handloom weavers. Their income is Rs. 96 per family of five members. It comes to Rs. 20 per individual and it amounts to Rs. 240 per year. Is this not bad for an individual to get Rs. 240 per year? It clearly shows that it is a political defeat and not cinema glamour. It may be 10,000 people who may have cinema glamour. What about two lakhs of people who have voted for that party? These 2 lakhs did not have cinema glamour. They are all the persons who have no house to live in. They are all the persons who have no cloth to wear. They are all the persons who have no food to eat. They are living in the same old hut. There are ladies who are wearing the same saree with the same upper choli. They have no sympathy for the ruling party.

Coming to the labour front, I think the only show-piece that this Government is exhibiting during the last three years is the Housing Board and Slum Clearance Board. They are only a show-piece and nothing else. If you go into the accounts of the Housing Board or Slum Clearance Board, you will find that there will be no accounts. The Chairman of the Housing Board does not know what are the arrears, what are the amounts to be paid, and what are the amounts that were taken from the people, etc. I know there is one place near Appavu Nagar. In Appavo Nagar, acquisition was dropped by the Government. Then private negotiations came and payment was raised from Rs. 75,000 to Rs. 1 lakh and odd. What is the position now? I am afraid the title deed has not gone to the Housing Board because some of the people are interested in it. I request the Ministry to enquire into that matter and see what has happened. This is the way in which the Housing Board is working and also the Slum Clearance Board is going on.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: அப்பாவு நகருடைய சொத்து அந்த டைட்டில் டீட் சந்தேகத்திற்குரியதாக இருக்கிறது என்பது திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்குத் தெரியும். அந்த சொத்து யாருடைய சொத்து? ஏற்கெனவே, தாங்கள் சட்ட மன்றத்தில் பேசிய நேரத்தில் அப்பாவு நகரியாருக்காக வாதாடிய

தாகக் கவனம். அந்தச் சொத்து யாருடைய சொத்து? அந்தத் தொகுதி உறுப்பினர் என்ற முறையில் அவருடைய கருத்து என்ன?

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: I am not prepared to do it now because it is a day for discussing the No-Confidence Motion and Censure Motion. I know all the details. I will come and explain to you. I take the full responsibility for the statement and come and explain to you since the hon. Member is the Chairman of the Slum Clearance Board. As Chairman of the Slum Clearance Board he knows all the details as to whom the property belongs and how they have been given. I do not want to go into all those questions now.

Now the country is facing a very big crisis. The administration is breaking down. The senior officers are afraid to punish their junior officers because the junior officers have contact with the Ministry and MLAs. If this is the position, how can there be discipline in the administration? The senior officers have no powers or guts to tell the Ministry because they are afraid of the dangers. If there is no discipline in the administration, the administration will collapse.

The other day, my hon. Friend Dr. Hande explained as to how the Police stations are controlled by local men belonging to the Ruling Party.

Now, Sir, with regard to prices of essential commodities, whenever there is an increase in prices, we just show our hand to the Centre and say that the Centre are responsible and there is deficit financing which is to the extent of Rs. 800 crores today. But the total taxation of the State Governments and the Local Bodies will amount to Rs. 10,000 crores and against Rs. 10,000 crores the sum of Rs. 800 crores is not big deficit financing. Also without deficit financing, can there be developmental progress in the country? In a developing country, deficit financing is very essential. But what is to be done if there is deficit financing? It must be expended on the production of essential goods and on goods that are needed by the people and not on fly-overs, Cooum improvement and circular roads around the City. Money should

be spent on the production of food, cloth and other essential things. Now you are spending it as a capitalist country would do. You are wasting it on things that can wait for some more time.

In this connection, I wish to point out that Thiru P. C. Mathews, I.C.S., had written a beautiful article in 'The Hindu' about it a few days ago. To-day Prof. D. C. Kurian has also written an article about it. They have stated that it is not deficit financing which is so bad but it is the misuse of deficit financing that is killing the country. So, can this Government not spend it on essential articles instead of spending it on showy materials? In the last three months in Tamil Nadu alone the cost of living is the highest. Though the price of rice is low when compared to other States, the cost of living is the highest. What does it mean? It means that all the essential articles are very costly. How does it come about? It is because the administration is not allowed by the vested interests to tackle it. Has any serious thought been given to the cornering of essential articles and the hoarding and blackmarketing of goods? I can quote hundreds of instances in that regard.

Has there been any raid of the places where they have been hoarded in Madras City. Why the officials are hesitant to take action in the matter is because the people involved pay money for the birthday celebrations of Ministers, for the Free Eye Camp and for the rehabilitation of beggars. That is the reason why they have not been prosecuted. Let us put an end to that state of affairs and let us go ahead with prosecution those people.

In this connection, I wish to inform the House that the sugar intended for Bangla Desh was sold in the Madras market at black market prices and also in the railway stations. Also essential articles are moving in the night in the lorries and yesterday I gave information about the movement of two lorries to the Hon. Thiru Rajaram. These are things which are happening. There should be a separate department to tackle it on an emergency basis. There should be a separate Civil Supplies Department to make goods available to the consumers. During the war-time, 1940–42 we had Thiru Arunachalam, I.C.S. who used to go in

cognitio with 'thundu' (upper cloth) to the blackmarket shops and prosecute the people there. But what is happening to-day? Nobody cares about it and the only thing that is done, is that the Hon. Ministers give replies. Replies may satisfy me but they cannot satisfy the belly of the people. In this connection, I wish to point out that the cost of groundnut oil is higher than gingelly oil. Formerly groundnut oil used to be mixed up with gingelly oil but now it is the reverse.

Now about fodder, what was the cost of fodder three months ago? To-day it is three times. I am having cows and I know the difficulty about it. Of course, fortunately wheat bran is sold at controlled prices. What about other articles like 'Punnakku' which is sold at blackmarket prices? It is high time that we should put a stop to that.

Now, the electricity cut has been restored. But in Tambaram even after the restoration of the cut, from 12 Noon to 6 p.m. the cultivators do not get electricity. Why this invidious distinction has been shown in their case. Is it because the Anna D.M.K. M.L.A. represents them? I am very sorry to say that on this ground alone, this Government do not deserve to exist. It is only Macaulay who has stated that road-roller majority which is servile to the Cabinet cannot govern the country and they must have an image to go to the public and see that their image is not tarnished. So, they cannot get that, unless they decide that they should do the right thing for the people. There is no use of finding excuses.

The Centre can do many things and the State also can do many more things. Groundnut oil does not come from Delhi. Cocoanut oil does not come from Delhi. Milk does not come from Delhi. Like that, many other things do not come from Delhi. Sir, unless and until this Government decide to put down black marketing, they cannot save this State from collapse. They can tarnish the image of MGR and others but the people are not prepared to listen to it. What they want is, that they should be provided with food for their daily life and also good education and housing.

About the provision of housing for Harijans in villages, I know that the money has been misspent and the contractors who have been entrusted with this work, have gone away without completing it. Also, many Panchayat Unions which have been entrusted with this work, have not carried it out. Why? Because there is no drive by the persons concerned. The entire drive or energy is directed against killing the Opposition. This is not democracy. Excuse me for saying that this is absolute autocracy. They must get out of it for Heaven's sake. That is all I wanted to say.

(4) நடைமுறைக் கேள்விகள் (தொடர்ச்சி).

(ஆ) பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவைக்கு வராமை குறித்து.

திரு. முனு ஆதி: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் இல்லாத நேரத்தில் பானல் ஆப் சேர்மென்-ல் திரு. வீராசாமி அவர்கள் மட்டுமே இருந்திருக்கிறார்கள். மற்ற பானல் ஆப் சேர்மென்-ல் யாரும் இல்லை. இன்னொன்று சொல்லப்படுகிறது. துணைத் தலைவர் அவர்களால் ராஜிநாமாக் கடிதம் கொடுத்து விட்டதால் சபைக்கு வரவில்லையா என்பது இந்த அவைக்குத் தெரியவேண்டும் என்று நான் தலைவர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இது ஒரு பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் அல்ல.

திரு. இராம அரங்கண்ணல்: நானும் ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சினையை எழுப்புகிறேன். எனக்கு ஒரு சந்தேகம். நண்பர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் சபையில் இருந்து ராஜிநாமா செய்துவிட்டதாக ஒரு தகவல் எனக்கு. அது உண்மையா?

திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம்: மினிஸ்டர்களின் போர்ட்போலியோக்கள் மாறியிருக்கின்றன. யார் யாருக்கு என்னென்ன போர்ட்போலியோஸ் என்று தெரியவில்லை.

(3) அமைச்சரவையின் மீது நம்பிக்கையின்மையைத் தெரிவிக்கும் மானமும், அமைச்சரவையின் தனி ஒரு கொள்கையைக் கண்டிக்கும் தீர்மானமும் (தொடர்ச்சி).

திரு. ப. முத்துசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அமைச்சரவையின்மீது கொண்டுவரப்பட்டுள்ள நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை எதிர்த்து எனது கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே இந்த அவையில் ஒரு நம்பிக்கைத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்ட நேரத்தில் எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் ஆளும் கட்சியின் மீது என்னென்ன குறைகளைச் சுமத்தினார்களோ அதே குறைகளைத்தான், அதே குற்றச்சாட்டுக்களைத் தான் இன்றையதினம் இங்கு கூறியிருக்கிறார்கள். ஆக, இன்றைய தினம் இங்கு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற தீர்மானத்தில் புதுக் கருத்துக்கள் எதுவும் இல்லை என்பது மாத்திரமல்ல, இங்கு பேசப் பட்ட நேரத்தில் உன்னிப்பாகக் கவனித்துக்கொண்டிருந்தவர்களுக்கு நன்கு தெரியும். பேசிய வார்த்தைகளில் கடுமை இருந்திருக்குமே தவிர, வாதங்களில் உண்மை இல்லை. அது மாத்திரமல்ல. இந்த அரசை கொள்கையற்ற கொள்கையை உடைய ஒரு அரசு என்று கூறினார்கள். இந்தத் தீர்மானத்தை கொள்கையற்ற தீர்மானம், உண்மைக்குப் புறம்பான தீர்மானம் என்று முதலில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கே பேசிய டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள்—இப்போது அவையில் இல்லை—பேசிய நேரத்தில் இந்த அமைச்சரவையைப் பார்த்து, ஆளும் கட்சியில் இருக்கும் அத்தனைப் பேர்களையும் பார்த்து 'மோசம், மோசம்' என்று கூறினார்கள். நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே அவர்கள் இந்தச் சட்டமன்றத்தில் சுதந்திராக்கட்சியின் தலைவராக இருந்தவர்கள். எங்களையெல்லாம் விட மிக அதிகமாக ஓட்டு வாங்கி வெற்றி பெற்றவர்கள். அப்படிப்பட்ட நல்ல தலைவராக இந்தச் சட்டமன்றத்தில் இருந்தார்கள். அந்தத் தொகுதி மக்களும் அப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல தலைவரைத் தேர்ந்து எடுத்து அனுப்பினோம் என்று மகிழ்ச்சியோடு இருந்தார்கள். ஆனால் இன்று அவர் ஒரு அங்கத்தினராகப் போய் வேறு கட்சியில் உட்கார்ந்து இருக்கிறாரே என்று அந்தத் தொகுதியில் இருக்கும் மக்கள் அவரைப் பார்த்து 'மோசம், மோசம்' என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் அவர் இங்கே இருக்கும் அமைச்சர்களைப் பார்த்து, இங்கேயிருக்கும் ஆளும் கட்சி

உறுப்பினர்களைப் பார்த்து கூறுகிறார்கள் 'மோசம், மோசம்' என்று. அதைப்பற்றி கவலைப்படவில்லை நாங்கள். அவர் புதிதாக எந்த ஒரு கருத்தையும் சொல்லிவிடவில்லை. இந்த அரசு ஏழைகளுக்கு நன்மை செய்யவில்லை, இந்த அரசு செலவிடும் தொகை ஏழை எளியவர்களுக்குப் பயன்படவில்லை, அண்ணா வகுத்த வழியிலிருந்து விலகிச் சென்றுவிட்டது, தவறிச் சென்று விட்டது என்று சொல்லியிருப்பார்களானால், அதைப்பற்றி சிந்திக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் என்ன கருத்தைச் சொன்னார்களோ, எந்த சோசலிச திட்டக் கருத்தை வகுத்துக் கொடுத்தார்களோ, எந்த ஏழை எளிய பாட்டாளி மக்களுக்காகப் பாடுபட வேண்டுமென்று சொன்னார்களோ, அந்தக் கொள்கையிலிருந்து இந்த அரசு, கலைஞர் அரசு மாறவில்லை, அந்த வழியில்தான் செயலாற்றி வருகிறது என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கே பேசிய அத்தனை உறுப்பினர்களும் விவசாயிகளின் கஷ்டத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் விவசாயிகள் கஷ்டப் படவில்லை என்று வாதிட விரும்பவில்லை. 67-க்கு முன்னால் திராவிட முன்னேற்றக்கழகம் ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்னாலே விவசாயிகளின் பிரச்சினைகள் எந்த அளவுக்கு இருந்தன என்பதை இப்போது குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 1967-க்கு முன்பு ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு நிலவள வங்கி இருக்கும். அங்கே லோன் வாங்குபவர்கள் எப்படிப்பட்டவர்களாக இருப்பார்கள் என்றால், அந்த வங்கியின் தலைவராக இருப்பவர்களுக்குச் சொந்தக்காரர்களாக இருப்பார்கள். வேண்டியவர்களாக இருப்பார்கள். அப்படி லோன் வாங்குகிற நேரத்தில் அவர்கள் நிலத்திற்கு அந்தப் பணத்தைச் செலவிடுவார்களா என்றால் இல்லை. புரோநோட் மூலம், பினாமி கடன் கொடுப்பார்கள். அந்த நிலை இன்றைக்குப் போய், அந்த வங்கியில் சாதாரண உறுப்பினர்களாக இருப்பவர்கள், சிறிய அளவு நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் கூட இன்றைக்கு லோன் வாங்கும் நிலை இருக்கிறது. அதை இந்த நாட்டு மக்கள் மறந்து போயிருக்கமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

[திரு. ப. முத்துசாமி] [1973 ஆகஸ்ட் 9

அது மட்டுமல்லாமல், இன்றைக்கு ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திலும்
ஒரு வங்கி ஆரம்பிக்கப்பட்டு, அங்கேயிருக்கும் மிகச் சாதாரண
விவசாயிகள், 2 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள், 3 ஏக்கர் நிலம்
வைத்திருப்பவர்கள், 5 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள், இப்படி
ஆயிரக்கணக்கான பேர் இன்றைக்கு கடன்பெற்று, அதன் மூலம்
அவர்கள் வைத்து இருக்கும் நிலத்தை முன்னேற்றம் செய்து
கொள்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நல்ல காரியத்தைச் செய்தது
திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி என்பதை விவசாயப் பெருங்
குடி மக்கள் நிச்சயமாக மறந்து விடமாட்டார்கள் என்று நம்பு
கிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல், விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில்
இந்த அரசு எந்த வகையில் அக்கறைகாட்டியிருக்கிறது என்பதை
யும் நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். முன்பெல்லாம் மின்
இணைப்பு பெறுவது என்றால் மிட்டா, மிராசுகளால்தான் முடியும்.
இந்த அரசு வந்ததற்குப் பின்னாலே மிகச் சாதாரண மக்கள்,
ஏழை எளிய பாட்டாளி மக்கள், 3 ஏக்கர், 2 ஏக்கர் நிலம் வைத்
திருப்பவர்கள், கவலை மாட்டை வைத்துக்கொண்டு மாட்டுக்கும்
மனிதனுக்கும் வித்தியாசம் தெரியாமல் வேலை செய்து கொண்
டிருந்தவர்கள் மற்றும் எல்லோரும் மின் இணைப்பு மிக வேகமாக,
மிக எளிதில், எந்த விதமான கஷ்டமும் இல்லாமல் சுலபமாகப்
பெற்று, அதன் மூலமாகத் தங்களுடைய கஷ்டத்தையும் போக்கிக்
கொண்டு, நாட்டிற்கும், மக்களுக்கும் நன்மை செய்யும் வகையில்
உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதையும் தெரி
வித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்களெல்லாம் இது முன்
னேற்றக்கழகத்தின் சாதனை என்பதை மறந்து விடமாட்டார்கள்,
எதிர்க்கட்சியில் இருக்கும் நண்பர்களும் இதை ஏற்றுக்கொள்
வார்கள் என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல், சாதாரண விவசாயிகளுக்கும் பல
சலுகைகளை அளித்து இருக்கிறார்கள். இன்று புதிதாகக் கிணறு
வெட்டுகிறார்கள் என்றால், ஆயிரம் ரூபாய் இனாம், மாடு வாங்கினால்
ஆயிரம் ரூபாய் இனாம் இப்படி நல்ல பல திட்டங்களை இந்த அரசு
செய்து கொண்டிருக்கிறது.

1973 ஆகஸ்ட் 9] [திரு. ப. முத்துசாமி]

இங்கே பேசிய பல உறுப்பினர்கள் நிர்வாகத்தில் திராவிட
முன்னேற்றக் கழகத்தினர் தலையிடுவதாகக் கூறினார்கள். நான்
கேட்கிறேன், 67-க்கு முன்னால் எனக்கு நன்றாக நினைவு தெரிந்த
மட்டில், ஒவ்வொரு பகுதியிலும் ஒவ்வொருவர் எஜமானர் போல்
இருப்பார்கள். அந்தப் பகுதிக்கு அவர்கள்தான் எஜமானர்கள்.
ஏதாவது ஒரு அதிகாரி அந்தப் பகுதியில் பொறுப்பெடுத்துக்
கொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னால், அவரைப் பார்த்து விட்டுத்
தான் பொறுப்பெடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அவர் விருப்பப்பட்
டால் தான் அந்த அதிகாரி அங்கேயிருக்க முடியும். அவர்
விரும்பாவிட்டால் மாற்றப்பட்டுவிடுவார். அந்த அளவுக்குக்
காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்தில் மண்டலக் காங்கிரஸ்காரர்கள் இருந்
தார்கள். அந்த அளவுக்கு நிலைமை இருந்தது அப்போது. ஆனால்
இன்றைக்கு முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் அத்தகைய நிலை இல்லை
என்பதை நான் நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும். இப்போதெல்
லாம் பொதுப்பிரச்சினைக்காக எங்களைப் போன்றவர்கள்
அலுவலகத்திற்குச் செல்கிறார்கள். எந்தத் தனிப்பட்ட பிரச்சினைக்
காகவும் அரசு அலுவலகங்களுக்குச் செல்லக் கூடாது என்ற ஒரு
ஆணையை முன்னேற்றக் கழக அரசு தன்னுடைய கட்சியினருக்குப்
பிறப்பித்து இருக்கிறது. இதைப்போன்ற ஒரு ஆணையை இதுவரை
தமிழ்நாட்டில் எந்த அரசும் பிறப்பித்தது இல்லை என்று பெருமை
யோடு சொல்லிக்கொள்ள முடியும். நாங்கள் மக்களின் பொதுப்
பிரச்சினைக்காக அதிகாரிகளைச் சந்திப்பதற்காகச் செல்வதைப்
பார்த்து, முன்னேற்றக்கழக உறுப்பினர்கள் நிர்வாகத்தில் தலை
யிடுகிறார்கள் என்று சொல்வது அவர்கள் மேலுள்ள
வயிற்றெரிச்சல் காரணமாகச் சொல்லும் குற்றச்சாட்டே தவிர,
வேறு ஒன்றும் இல்லை என்று இந்த நேரத்தில் தெளிவுபடுத்த
விரும்புகிறேன்.

அரிசிப்பிரச்சினை குறித்தும் பல எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள்
கூறினார்கள். ஏற்கனவே பேசிய கழக உறுப்பினர்கள் அதற்கு
மிகச் சிறப்பாகக் காரணங்களைக் காட்டிப் பேசியிருக்கிறார்கள்.
1967-ம் ஆண்டில் அரிசிப் பிரச்சினை ஏற்பட்ட நேரத்தில், நாங்கள்
மாணவர்களாக இருந்த நேரத்தில். அன்றைக்குக் கல்லூரியில்
படிக்கும் மாணவர்களுக்குப் புழுத்த அரிசியை தொட்டியில் போட்
டார்கள். அதை யாரும் மறந்துவிட முடியாது. இந்த அரசு

வந்ததற்குப் பின்னலே, அது எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளின் பயனாக விவசாயத் துறையில் இன்றைக்கு நாம் தன்னிறைவு பெற்று இருக்கிறோம். விவசாய உற்பத்தியில் நல்ல பலனை அது ஈட்டித் தந்து இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு உரிய இடத்தை, உரிய மரியாதையை இந்த அரசு கொடுக்கத் தவறி விட்டது என்ற குற்றச்சாட்டைப் பல பேர் சொன்னார்கள். நான் தெளிவாகச் சொல்கிறேன். எங்களுடைய ஆட்சியில் எதிர்க்கட்சிகளுக்குக் கொடுத்து இருக்கும் மரியாதை வேறு எந்தக் கட்சி ஆட்சியிலும் கொடுத்து இருக்க முடியாது, வருகிற காலத்திலும் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். முன்பெல்லாம் எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் சொல்கிற கருத்தை— அன்று அவர்கள் கூட எதிர்க் கட்சியில் இருந்தார்கள்—ஏற்கமாட்டார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு நல்லகருத்து எந்தக் கட்சியிலிருந்து வந்தாலும், அந்த நல்ல கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொண்டு—யார் சொன்னார்கள் என்று பார்க்காமல் அதை நிறைவேற்றி வருகிறார்கள் நம்முடைய முதல்வர் கலைஞர் அவர்கள். வேலைவாய்ப்புப் பிரச்சினையாக இருந்தாலும் சரி, கல்லூரியில் அட்மிஷன் விஷயமாக இருந்தாலும் சரி, எல்லாவற்றிலும் எதிர்க்கட்சிகளுக்கு அதிகச் சலுகை அளிக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதை அவர்களே உணர்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அந்த அளவுக்கு எதிர்க்கட்சிகளுக்கு நல்ல மதிப்பும், மரியாதையும் அளிக்கிறது என்று அழுத்தம் திருத்தமாக நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு நா. வெ. குருசாமி: பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் எதிர்க்கட்சிகளுக்குச் சரியான மதிப்பையும், முக்கியத்துவத்தையும் கொடுப்பதாகக் கூறினார்கள். மார்ச்சு மாதத்தில் என்னுடைய தொகுதியில் நடைபெற்ற விழாவில் அமைச்சர் அவர்கள். . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இது பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை.

திரு. ப. முத்துசாமி: இந்த அரசைப் பொறுத்தமட்டில், இங்கே வீற்றிருக்கும் அமைச்சரா இருந்தாலும் சரி, சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்தாலும் சரி, ஆளும் கட்சியில் இருக்கும் நாங்களெல்லாம், இயக்கம் ஆரம்பித்த நேரத்தில் இப்படிப்பட்ட பதவிகளுக்கெல்லாம் வருவோம் என்று இதில் ஈடுபடவில்லை. அப்படிப்பட்டவர்கள் இங்கே வீற்று இருக்கவில்லை என்று நான் அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்லிக்கொள்வேன். எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில் எவ்வளவு ஆண்டுகள் ஆண்டோம் என்று வரலாற்று இல்லை? எவ்வளவு ஆண்டுகள் ஆண்டோம் என்று சாதனை சொல்வதற்காக நாங்கள் வீற்று இருக்கவில்லை. என்ன நன்மைகளைச் செய்தோம் ஆண்ட காலத்தில் ஏழை எளிய மக்களுக்காக, என்னென்ன நன்மைகளைச் செய்யவேண்டியிருக்கிறது என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில் தான் வீற்றிருக்கிறோம். இங்கே பல நன்மைகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். குடிசை மாற்று வாரியம், குடிநீர் வாரியம், இப்படிப் பல வாரியங்களை அமைத்து அவற்றின் மூலம் ஏழை எளிய மக்களுக்கு நல்ல காரியங்களைச் செய்து வரும் இந்த அரசை நிச்சயமாக ஏழைகள் பாராட்டுகிறார்கள், நல்லவர்கள் பாராட்டுகிறார்கள் என்று கூறி, இங்கே கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை எதிர்த்து என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. சௌடி. எஸ். சுந்தரபாரதி: தலைவர் அவர்களே, இந்த அவை முன்பு இரண்டு தீர்மானங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒன்று இந்த அமைச்சரவையின் மீது நம்பிக்கையில்லை என்பது. மற்றொன்று அத்தியாவசியமான பண்டங்களின் விலைகள் உயர்வு இருக்கிறதே அந்த உயர்வுக்கு இந்த அரசின் கொள்கைதான் காரணம். எனவே அதைக் கண்டிக்கிறோம் என்பது. இந்த இரண்டு தீர்மானங்களில் முதலாவதாக இந்த அரசின் மீது கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய நம்பிக்கையின்மைத் தீர்மானம் இருக்கிறதே, அதைப்பற்றி ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்வது அவசியம் என்று கருதுகிறேன்.

நம்பிக்கையின்மைத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தின் மூலமாக இந்த அரசை உடனே மாற்றவேண்டும். மாற்றிவிட முடியும் என்ற நம்பிக்கையோடு கொண்டு வந்திருக்

இருர்கள் என்று நாட்டிலுள்ள யாரும் கருதிவிட முடியாது. ஆனால் இந்தத் தீர்மானம் கொண்டு வந்ததன் மூலமாக இந்த அரசு இது வரை கடந்த காலத்தில் செய்த காரியங்கள் என்ன, அந்தக் காரியங்களில் ஏதாவது குறைகள் இருக்கின்றனவா என்பதை எல்லாம் சுட்டிக்காட்டி, இந்த அரசு அப்படி ஏதாவது தவறு செய்திருந்தால், அந்தத் தவறைத் திருத்திக்கொள்வதற்கு ஒரு வாய்ப்பாக இதைப் பயன்படுத்துவதாக இருந்தால், அது மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். கடந்த திண்டுக்கல் தேர்தலுக்குப் பிறகு இப்படி ஒரு தீர்மானம் வரும் இந்த அவையில் என்று நாம் எல்லோருமே எதிர்பார்க்கக்கூடிய ஒரு விஷயம் தான். இந்தத் திண்டுக்கல் முடிவுக்குப் பிறகு மக்களுடைய நம்பிக்கை பூராவுமே இந்த அரசுக்கு எதிராக மாறிவிட்டது என்பது போலவும், எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எல்லாம் மிகைப்படுத்திப் பேசுவது நாம் எதிர்பார்க்கக்கூடிய ஒன்றுதான். இந்த நேரத்தில் நாங்கள் தோழமைக் கட்சியாக இருந்தாலும் கூட, தோழமைக் கட்சி என்றால், ஒரு தோழன் எந்த உணர்வுடன் நடந்துகொள்ளவேண்டுமோ, அந்தத் தோழன் எப்படி இருக்க வேண்டுமோ, குற்றம் இருந்தால் அதை எடுத்துக்காட்டி அதைத் திருத்திக்கொள்ளவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு சொல்ல வேண்டும். அந்த முறையில் தான் நான் இந்த நேரத்தில் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு முன்வருகிறேன்.

அவர்களெல்லாம் தி.மு.க. வின் பேரில் ஒரேயடியாகத் தமிழ் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய மக்களின் நம்பிக்கை எல்லாம் போய் விட்டது என்று சொன்னார்கள். நான் ஓரளவுக்கு ஒத்துக்கொள்கிறேன். எதை ஒத்துக்கொள்கிறேன் என்றால், நாட்டு மக்கள் இந்த அரசின் மீது எவ்வளவு நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார்களோ, அந்த நம்பிக்கையில் ஓரளவு சரிவு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். அந்தச் சரிவு இருக்கிறதே அவர்கள் நினைப்பது போல் 91 சதவிகிதம் அல்லது 100 சதவிகிதம் சரிவு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அது மிகவும் தப்பு. மிகைப்படுத்திச் சொல்லக்கூடிய காரியம். ஒரு 10 சதவிகிதம் மக்களுடைய நம்பிக்கையில் சரிவு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் ஒத்துக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்று கேட்டால் இதை மூடிமறைத்துப் பேசுவதால்

மட்டும் நாம் அதை அகற்றிவிட முடியாது என்பதற்காகத்தான். இதை நாம் பயன்படுத்திக்கொண்டு அரசு செய்திருக்கிற ஏதாவது கெடுதல் காரணமாகத் தான் இப்படி ஏற்பட்டதா என்பதை நாம் இந்த நேரத்தில் சற்று நினைத்துப் பார்க்கவேண்டும். மக்களுடைய நம்பிக்கையில் சற்று சரிவு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை ஒத்துக்கொள்ளக்கூடிய நேரத்தில், இந்தச் சரிவு போக்கிக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு சரிவு தானா, இந்தச் சரிவைப் போக்கிக்கொள்ள முடியாதா என்பதைப்பற்றி இந்த நேரத்தில் நாம் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். நிச்சயம் சொல்கிறேன், இந்தச் சரிவு இருக்கிறதே அதை நாம் நிச்சயம் நிவர்த்தி செய்ய முடியும். அதற்கு வேண்டிய திறமையும், தெம்பும் மனோ திடமும் நமது அரசுக்கு இருக்கிறது. ஏனென்று கேட்டால், உண்மையாக இந்த அரசுக்கு மக்கள் மீது பாசம் இல்லை, மக்களுக்கு விரோதமாக இந்த அரசு நடக்கவேண்டும் என்று மனதில், உள்ளத்தில் இந்த அரசுக்கு அப்படி ஒரு எண்ணம் இதுவரையில் இருந்தது கிடையாது. அந்த முறையில் இந்த அரசு ஆட்சிக்கு வரவில்லை. அப்படி வந்திருந்தால் இழந்துவிட்ட இந்த சிறிதளவு சரிவை நிச்சயம் நிவர்த்தி செய்ய முடியாது. ஆனால், உறுதியாகச் சொல்கிறேன், இந்த அரசு மக்களுக்கு, ஏழை மக்களுக்கு நல்லது செய்ய வேண்டும் என்பதிலே அதற்கு உண்மையாகவே எண்ணம் இருக்கிறது. எவ்வளவு தூரம் தன்னால் முடிந்ததை எல்லாம் செய்ய வேண்டுமா, அதையெல்லாம் செய்ய வேண்டும் என்ற உறுதியான எண்ணம் இருக்கிறது என்பதை யாரும் மறந்துவிட முடியாது. இந்த உறுதிப்பாடு, உள்ளத்தில் இருக்கிற காரணத்தினால் இழந்துவிட்ட சிறிதளவு சரிவை நாம் நிச்சயம் சரிப்படுத்திவிடலாம் என்று இந்த நேரத்தில் உறுதியாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்கு ஒரு சில காரணங்களை மட்டும் நான் இந்த நேரத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

எனக்கு முன் பேசியவர்கள் கூட சொன்னார்கள். மதுவிலக்கை அவர்கள் ரத்துசெய்து விட்டதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் கூட இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் சொல்லியிருக்கிறேன். இந்த மதுவிலக்கை எடுத்துவிடவேண்டும் என்று முடிவு செய்த நேரத்தில் 'தயவு செய்து பரிசீலனை செய்யுங்கள்' என்று நான் இந்த அமைச்சரவைக்கு ஒரு வேண்டுகோள் விடுத்தேன். என்

மனதில் எண்ணம் எப்படியிருந்தாலும் என்னுடைய கட்சித்
தலைவர்கள் அதற்கெல்லாம் ஒத்துக்கொண்டு போகவேண்டும் என்ற
நிலைமை ஏற்பட்டது. இருந்தாலும் என்னுடைய மனதில் அது
குறித்து தீர்க்க முடியாத வேதனை இருந்தது. இதனால் தமிழ்
நாட்டு மக்கள் கொண்டிருந்த வேதனையையும் நான் கண்கூடாக,
நேராகக் காணக்கூடிய வாய்ப்பு எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்
பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.
ஒரு காரியத்தைச் செய்தாலும், அதைப் பிறகு மக்களுடைய
நலன் கருதித் திருத்திக்கொள்ளவேண்டும் என்ற நிலைமை வந்திருக்
கிறது. நாம் அதைக் காணும்பொழுது நிச்சயம் இழந்துவிட்ட
சரிவை நாம் சரிப்படுத்த முயற்சிக்கிறோம் என்று உறுதியுடன்
சொல்ல முடியும். இன்னும் கொஞ்சம் அதை வேகமாகச் செய்ய
வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் அரசுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள
விரும்புகிறேன். என்னுடைய கருத்து எப்பொழுதும் மாறாத
கருத்தாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாக
நமக்கு எவ்வளவோ பணத் தட்டுப்பாடு ஏற்படலாம். நமக்கு
அண்ணா அவர்கள் சொல்லிய கொள்கையை நாம் தீவிரமாகக்
கடைப்பிடிக்கவேண்டும். அந்தக் கொள்கையை அமுல்படுத்துவதில்
நாம் நிச்சயம் அதிகத் தீவிரம் காட்டவேண்டும். இதன் மூலம்
நமக்குப் பணக் கஷ்டம் வந்தாலும் கூட, அந்தக் கஷ்டத்தை
நாம் ஏற்றுக்கொண்டு, அந்தக் கஷ்டத்தைத் தீர்ப்பதற்கு வேறு
வழிகளை நாம் நினைத்துப் பார்க்கவேண்டும். அதை அல்லாது
இதை இன்னும் தள்ளிப்போடவேண்டும் என்ற நிலை வரக்கூடாது.
எவ்வளவு சீக்கிரம் மதுவிலக்கை மறுபடியும் அமுலுக்குக்
கொண்டு வரமுடியுமோ, அதைக் கொண்டுவருவதற்கு நமது அரசு
கவனம் செலுத்தவேண்டும். தீவிர கவனம் செலுத்தி அதுபற்றி
சீக்கிரமாக ஒரு முடிவு எடுக்கவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில்
நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஆரம்பத்தில் நான் சொன்னேன், ஓரளவுக்கு சரிவு ஏற்
பட்டிருக்கிறது என்று. அந்தச் சரிவு ஏற்பட்டதற்குக்
காரணத்தையும் சொன்னேன். அதைப்போல சில காரணங்கள்
இருக்க முடியுமே தவிர, ஒரேயடியாக எல்லாவற்றையும்
நாட்டு மக்கள் இந்த அரசின் மீது பூரா நம்பிக்கையையும்
இழந்துவிட்டார்கள், நிலைமை ஒரு புரட்சிப் பாதையை நோக்கிப்

போய்க்கொண்டிருக்கிறது, பெரிய புரட்சியே தமிழ்நாட்டில்
நடந்துகொண்டிருக்கிறது, உடனே இந்த அரசு விலகவேண்டும்,
வேறு வழியில்லை என்றெல்லாம் மாயா ஜாலமான ஒரு
தோற்றத்தைத்தான் இவர்கள் எழுப்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.
எனவே, இந்தத் திரையெல்லாம் நிச்சயம் கிழிக்கப்பட்டுவிடும்
என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் உறுதியாகச் சொல்லிக்கொள்ள
ஆசைப்படுகிறேன்.

நாம் இந்த நேரத்தில் கடந்த காலத்தைப் பார்த்துக்
கொள்வதன் மூலம் அதிலே ஏதாவது தவறுகள் செய்தோம் என்
பதை யாராவது சுட்டிக்காட்டினால், அவற்றையெல்லாம் திருத்திக்
கொள்வதற்கு நாம் இதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். அந்த
முறையில் நாம் திருத்திக்கொள்ள இதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள
வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, உணவுப் பிரச்சினையைப்பற்றியும் ஒரு சில
கருத்துக்களை இந்த நேரத்தில் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.
அத்தியாவசியமாக இருக்கக்கூடிய உணவுப் பண்டங்களின் விலை
களெல்லாம் அதிகமாகிவிட்டன என்பதை நாம் இப்பொழுது
ஒத்துக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். விலைகள் அதிகமாக இல்லை,
கூடவே இல்லை என்று யாரும் சொல்லிவிட முடியாது. ஆனால்,
தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்தவர்கள், இப்படி இப்படி இந்த
அரசினுடைய கொள்கையினால்தான் இந்த உணவு விலைகள் ஏறி
யிருக்கின்றன என்று சொல்லியிருந்தால் நான் மிகவும் சந்தோஷப்
பட்டிருப்பேன். அதைப்பற்றிய கருத்துக்களை இந்த மன்றத்தின்
முன்னால் வைக்கிறார்களா என்று நடந்த விவாதத்தைக் கூர்ந்து
கவனித்துக் கொண்டிருந்தேன். அப்படி அவர்கள் சொல்லக்
கூடிய கருத்துக்கள் நிச்சயம் நல்ல கருத்துக்களாக இருந்தால்,
அந்தக் கருத்துக்களின்படி இந்த அரசு ஏதாவது தன்னுடைய
உணவுக் கொள்கையில் தவறு செய்திருந்தால், அதைத் திருத்திக்
கொள்வதற்கு ஒரு வாய்ப்பாக இருக்கக்கூடும். ஆனால், அத்
தகைய கருத்துக்கள் இந்த மன்றத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறதா,
வைக்கப்படுமா என்று பார்த்தேன். சர்க்காருடைய உணவுக்
கொள்கை இந்த விதத்தில் பாதகமாக இருந்தது, அப்படியிருந்த
தன் காரணத்தினால் இப்படி ஒரு நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது என்பதை
அவர்கள் யாரும் எடுத்துச் சொல்லவில்லை. அதற்காக இந்த விலை

[திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி] [1973 ஆகஸ்ட்

ஏற்றத்திற்கெல்லாம் நம்முடைய அரசு காரணம் இல்லை, மத்திய அரசுதான் காரணம் என்று யார் சொன்னாலும் அதையும் நான் சரி என்று ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. நமக்கும் ஒரு பொறுப்பு இருக்கிறது. அதற்காக நம்முடைய பொறுப்பைத் தட்டிக்கழிக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் அதுவும் தவறு என்று நான் கருது கிறேன். நமக்கு இருக்கக்கூடிய பொறுப்பு, நமக்கு இருக்கக் கூடிய அதிகாரத்தை வைத்து நாம் இன்னும் எந்த முறையிலே இந்த உணவுக் கொள்கையிலே அதிக கவனம் செலுத்தி, விலைவாசி உயர்வைக் கட்டுப்படுத்த முடியுமோ, இவற்றையெல்லாம் பயன் படுத்தி நாட்டு மக்களைப் பாதிக்கக்கூடிய விலைவாசி ஏற்றத்தை எந்த அளவுக்குக் கட்டுப்படுத்த முடியுமோ அந்த அளவுக்குக் கட்டுப்படுத்த இந்த அரசுக்கு இதை ஒரு வாய்ப்பாகக் கொள்ள வேண்டும் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

எனக்கு முன்னால் பேசியவர்கள் எல்லாம் பல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். இந்த நாட்டிலே லஞ்சம், ஊழல் பெருகி இருப் பதால்தான் விலைவாசி ஏறிவிட்டது என்று சொன்னார்கள். ஒரு பெரிய நிர்வாகத்திலே ஆங்காங்கு சில இடங்களில் தவறுகள் நடைபெறுவது இயற்கை. அதற்காக ஒரு ஆட்சியை வேண்டு மென்றே குறை சொல்வது சரியல்ல. எங்காவது தவறுகள் நடை பெற்றால், கரப்ஷன் நடைபெறுவதாகத் தெரிந்தால், ஊழல் நடை பெறுவதாகத் தெரிந்தால், ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்லது அமைச்சர்கள் தவறு செய்வதாகத் தெரிந்தால் ஆங் காங்கே இருக்கின்றவர்கள் அதைச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். மக்களுக்கு இந்த இந்த வகைகளிலே பாதகம் ஏற்படுகிறது; இன்னின்ன தவறுகள் நடைபெறுகின்றன என்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டும். அப்படி ஒரு தவறைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னால் அது குற்றச்சாட்டு. அப்படிச் சுட்டிக் காட்டுபவர்களை நல்ல அரசியல்வாதிகள் என்று நான் பாராட்டு வேன். நேர்மையானவர்கள், நாணயமானவர்கள், தங்கள் கடமையைச் செய்கிறார்கள் என்று பாராட்டப்பெறுவார்கள். குறைகளை எடுத்துச் சொல்லியும் ஆட்சியில் இருப்பவர்கள் அந்தத் தவறுகளை நிவர்த்தி செய்வதற்குத் தயாராக இல்லை என்று சொன் னால் இப்படிப்பட்ட தீர்மானங்களைக் கொண்டுவந்து விவாதிக்க

1973 ஆகஸ்ட் 9] [திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி]

லாம். ஆனால் இன்றைய ஆட்சியில் அப்படி இருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. எங்கே குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார்களோ உடனே அங்கே அந்தக் குறையை நிவர்த்தி செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய திரு. தங்கமணி அவர்கள் ஒரு அதிகாரி செய்த குறையைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். உடனே மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் அந்த அதிகாரியின்மீது அவர்கள் சாட்டிய குற்றச்சாட்டுக்கு மேற்கொண்டும் ஆதாரங்கள் இருந்தால் கொடுங்கள்; அல்லது அவர்கள் குறிப்பிட்ட சில தகவல்களை வைத்தே விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே, எந்த நேரத்திலும் குறைகளை எடுத்துச் சொன்னால் திருத்திக்கொள்வதற்கு அரசு தயாராக இருக்கிறது என்பதை நாம் அறிகிறோம்.

மற்றவர்கள் சுட்டிக்காட்டட்டுமே என்று அரசாங்கம் சும்மா இருந்து விடக்கூடாது. அரசாங்கமும் எப்போதும் கண்காணிப் பாக இருக்கவேண்டும். தவறு செய்கின்ற அதிகாரிகள் எங்கே இருந்தாலும் அவர்களைக் கண்டுபிடித்துத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அரசாங்கமே கண்டுபிடித்தாலும் சரி, அல்லது வேறு யாராவது சுட்டிக்காட்டினாலும் சரி, தவறு செய்கின்ற அதிகாரிகள் மீது அரசின் நடவடிக்கைகள் கடுமையானதாக இருக்க வேண்டும். நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்ற உணர்வு அதிகாரிகளுக்கும் மக்களுக்கும் ஏற்பட வேண்டும். அப்போதுதான் எந்தக் காரியத்தைச் செய்தாலும் மக்களுக்கு அதனால் பலன் கிடைக்கும்; நன்மை கிடைக்கும்.

இந்த அரசாங்கம் எத்தனையோ நல்ல காரியங்களைச் செய்திருக் கின்றது. எனக்கு முன்னால் பேசிய பல உறுப்பினர்கள் பல எடுத்துக்காட்டுக்களின் மூலம் அவைகளை எல்லாம் விளக்கினார்கள். இருந்த போதிலும் மக்கள் அதிருப்தி அடைகிறார்கள் என்றால் அதற்கு யார் காரணம் என்று பார்க்க வேண்டும். நம்முடைய அதிகாரிகள் தவறு செய்கிறார்கள் என்று தெரிந்தால், மேலும் தவறுகள் நடைபெறாத வகையில் திருத்திக் கொள்வதற்கான ஒரு வாய்ப்பாக இந்த விவாதத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். செய்கின்ற நன்மைகளை மக்கள் அறிய

வேண்டும். அரசாங்கம் எவ்வளவோ செய்திருக்கிறது. உதாரணமாக, கண்ணொளி வழங்குதல், கை ரிக்ஷாக்களுக்குப் பதிலாக சைக்கிள் ரிக்சாக்கள் வழங்குதல், நிலமற்றோர்க்கு நிலம் வழங்குதல், வீட்டு மனை வழங்குதல் இப்படி எத்தனையோ நல்ல காரியங்களை அரசாங்கம் செய்து கொண்டிருக்கிறது. அப்படி யிருந்தும் மக்கள் அதிருப்தி அடைகிறார்கள் என்றால் எங்கோ தவறு நடைபெறுகிறது; அதைத் தவிர்ப்பதற்கான வழிவகைகளை ஆலோசிக்க வேண்டும்.

விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு முழுவதும் மத்திய அரசுதான் காரணம் என்று சொல்வதை விட்டு, நாமும் அதற்கு ஓரளவு காரணம்தான் என்பதை ஒப்புக்கொண்டு, நம்மால் முடிந்த நடவடிக்கைகளை நாம் எடுக்க வேண்டும். ஒருசில இடங்களில் சிறு தவறுகள் நடை— பெற்றாலும் இந்தியாவிலேயே இந்த அரசுதான் சிறப்பாக ஆட்சி புரிகிறது என்று கூறி, இப்படிப்பட்ட ஆட்சியின்மீது இந்த நம் பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்திற்கு அவசியம் இல்லை என்று தெரி வித்து, இந்தத் தீர்மானத்தைக் கண்டித்து, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஆர். கண்ணன்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, இங்கே கொண்டுவந்துள்ள இரண்டு தீர்மானங்களையும்—ஒன்று நம்பிக்கை இல்லை என்ற தீர்மானம், இன்னொன்று அரசின் கொள்கையைக் கண்டிக்கும் தீர்மானம்—எதிர்த்து நான் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

இங்கே எதிர்க்கட்சியிலுள்ள பெரியவர்கள் இந்த ஆட்சியின் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்ற தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக் கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் நாட்டுக்கும் மக்களுக்கும் தொண்டு செய்பவர்களாக இருந்தால் நிச்சயமாக இதுபோன்ற தீர்மானங்களைக் கொண்டு வரமாட்டார்கள் என்பது என்னுடைய எண்ணம். அவர்களுடைய எண்ணங்களைச் சொல்வதற்கு எத்தனையோ வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன.

இந்த ஆட்சி கடந்த ஆறு ஆண்டு காலத்தில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் கொள்கைப்படி மிக மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகிறது என்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள். எங்களிலே இருந்து சில பேர் பிரிந்து சென்றிருக்கிறார்கள். அது மிகவும்

வருந்தக்கூடியதான ஒரு செயல். நேற்று வரைக்கும் இந்தத் தாய்க் கழகத்தில் இருந்து, அவர்கள் எல்லாம் பல்லாண்டு காலம் உழைத்தவர்கள். ஏதோ சில சலுகைகள் கிடைக்கவில்லை என்ற ஒரே ஒரு காரணத்திற்காக, சிலருடைய தனிப்பட்ட காரணங் களுக்காக—பர்சனல் கிரிவன்ஸுக்காக—பிரிந்துபோய் புதுக் கட்சியைத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். பொதுவான முறையிலே இந்த ஆட்சியிலே அவர்கள் என்ன குறையைக் கண்டு விட்டார்கள்? அண்ணா அவர்களின் கொள்கை இந்தக் கட்சியில் இல்லாமல் போய்விட்டதா? முழுக்க முழுக்க அண்ணாவின் கொள்கைப்படிதானே இந்த ஆட்சி நடைபெற்றுக்கொண்டிருக் கிறது. அப்படி இருக்கும்போது அவர்களுக்குப் பிரிந்துசெல்ல எப்படித்தான் மனம் வந்ததோ தெரியவில்லை. நேற்றுவரையில் இந்தக் கழகத்தில் அண்ணன் தம்பிகளாக இருந்துவிட்டு, தனிப் பட்ட சில காரணங்களுக்காகப் பிரிந்துசென்று இன்றைக்கு இந்தக் கழகத்தைத் திட்டுவதற்கு எப்படி மனம் வந்ததோ தெரியவில்லை. அண்ணா அவர்களின் தலைமையில் அரும்பாடுபட்டு உருவாக்கிய இந்த ஆட்சியை அண்ணாவின் பெயரைச் சொல்லியே இன்றைக்குத் தாக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் படாத பாடுபட்டு உருவாக்கியது இந்த ஆட்சி. ஏழை எளிய மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர வேண்டும்; தமிழகம் தலைசிறந்து விளங்க வேண்டும் என்ற கொள்கையை அண்ணா அவர்கள் கொண்டிருந்தார்கள். அந்தக் கொள்கையில் சிறிதும் மாறுபடாமல் நடந்து கொண்டிருக்கிறது இந்த ஆட்சி. உண்மையிலே அண்ணாவின் கொள்கையில் நம்பிக்கை உடையவர்களாக இருந்தால், தமிழகம் தலைசிறந்து விளங்கவேண்டுமென்று அவர்கள் எண்ணுவதாக இருந்தால், தங்களது சொந்த விருப்பு வெறுப்புக்களை ஒதுக்கி வைத்து விட்டு, தனக்குப் பிடிக்காதவர்கள் ஒரு சிலர் இருந்தால் கொஞ்சம் ஒதுங்கியிருந்து, இந்தக் கழகத்திற்கு உறுதுணையாக இருந்திருக்க வேண்டும். அதுவல்லவா பொது வாழ்க்கை. அப்படி இருக்க மனமில்லாதவர்கள் பொது வாழ்க்கைக்கே தேவைப்படாதவர்கள்.

சொந்தக் காரணங்களுக்காகப் பிரிந்து சென்றவர்கள், எதிர்க் கட்சியாக உட்கார்ந்துகொண்டு, இந்த ஆட்சியை ஒழித்துவிடலாம் என்று எண்ணுவது மிக மிகத் தவறானது என்பதைத் தெரிவித்துக்

கொள்கிறேன். எதிர்க்கட்சிகள் குறை சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு இந்த ஆட்சி என்ன தவறு செய்துவிட்டது? அதைச் சொல்ல வேண்டாமா? இதைவிட நல்ல கொள்கைகள் அவர்களுக்கு இருந்தால் சொல்லட்டும். சௌடி சுந்தரபாரதி அவர்கள் பேசும் போது கூட சொன்னார்கள். இந்த இந்த இடங்களிலே இப்படி இப்படி தவறுகள் நடைபெறுகின்றன அல்லது நடைபெற்றன; இந்த இடத்திலே லஞ்சம் வாங்கினார்கள்; இவர்கள் ஊழல் செய்தார்கள் என்று சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். அதிலே நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்றால் குறை சொல்ல வேண்டும். எங்கே பார்த்தாலும் லஞ்சம், ஊழல், ரசீது இல்லாமல் பணம் வசூலித்தார்கள் என்று சொன்னால் அரசாங்கம் என்ன செய்ய முடியும்? அரசாங்கத்திற்குத் தெரிந்தால் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள். அல்லது பார்த்தவர்கள் சொன்னால் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள். அப்படிச் சொல்வதற்கு யாராலும் முடியவில்லை. அப்படிச் சொல்ல முடியாதவர்கள்தான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இது ஒரு பொருளற்ற தீர்மானம் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

தாங்கள் எதையோ செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை மக்களுக்குக் காட்ட வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். அவர்கள் குறை சொல்ல முடியாத அளவுக்கு எங்கள் தலைவர் ஆட்சியை நடத்திச் செல்கிறார். குறையே இல்லை என்று சொன்னால் அவர்கள் அடுத்த தேர்தலுக்கு என்ன செய்வார்கள்? எலெக்ஷன் மானிஃபெஸ்டோவாக எதை வைப்பார்கள்? அதற்காகத்தான் இப்போதிலிருந்தே தயாராகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைச் செய்தோம்; அதைச் செய்தோம்; இன்னும் இப்படியெல்லாம் செய்வோம் என்று சொல்வதற்காகத் தான் இந்தத் தீர்மானத்தை கொண்டுவந்து விவாதிக்கிறார்கள் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து.

அண்ணாவின் கொள்கைப்படி நடக்கவேண்டும் என்பதில் எங்கள் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் அயராது உழைக்கிறார்கள். குறையே இல்லாமல் ஆட்சி நடத்த வேண்டுமென்று பெரும்பாடு படுகிறார்கள். எங்காவது குறை என்று சொன்னால் உடனே நிவர்த்திப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். நிலமற்றவர்

களுக்கு நிலமா? உடனே வழங்குகிறார். வீடு கட்ட மனையா? உடனே வழங்குகிறார். அதையும் குறுகிய காலத்திலேயே செய்து விடுகிறார். சாதாரண மக்களுக்காக அண்ணா அவர்கள் என்னென்ன செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்களோ, அதைக் கலைஞரவர்கள் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கின்றவர் களுக்கு அதைக் காணப் பொறுக்கவில்லை. இப்படியே போய்க் கொண்டிருந்தால் அடுத்த தேர்தலுக்கு நாம் என்ன செய்வது என்று யோசிக்கிறார்கள். எப்படி மக்களிடம் ஓட்டுக் கேட்பது என்று திட்டமிடுகிறார்கள். எதையாவது செய்யவேண்டுமென்று, எதையாவது சொல்ல வேண்டுமென்று இப்படித் தீர்மானங்களைக் கொண்டுவந்து பேசுகிறார்கள்.

இந்த அரசாங்கம் எதைச் செய்யத் தவறி விட்டது? ஒவ்வொரு துறையிலும் தமிழகம் முன்னேறியிருக்கிறது. உணவுத் துறையை எடுத்துக்கொண்டால், இன்றைக்கு நாம் தன்னிறைவு பெற்றிருக்கிறோம். அதுமட்டுமல்லாமல் வெளி மாநிலங்களுக்கும் உதவி செய்யக்கூடிய அளவுக்கு முன்னேறியிருக்கிறோம். அதே போல கல்வித் துறைக்குப் பெருமளவில் பணம் செலவு செய்து, சிறந்த முறையில் கல்வியில் முன்னேறிக்கொண்டிருக்கிறோம். இதையெல்லாம் இல்லை என்று யாராவது மறுக்க முடியுமா? மறுப்பவர்கள் யாராவது இருக்கிறார்களா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை.

என்ன தவறு நடந்துவிட்டது என்று கேட்டால், லஞ்சம், ஊழல் என்று சொல்கிறார்கள். எங்கே யார் செய்தது என்று கேட்டால் லஞ்சம், ஊழல் அவ்வளவுதான். இந்தியா ஒரு பெரிய நாடு. அதில் பல மாநிலங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு மாநிலத்திலாவது நியாயமான ஆட்சி, நேர்மையான ஆட்சி அல்லது நிரந்தரமான ஆட்சி நடைபெறுகிறதா, தமிழகத்தைத் தவிர? யாராவது அப்படி நடக்கிறது என்று சொல்லமுடியுமா? திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆளுகின்ற தமிழகத்தில்தான் நேர்மையான ஆட்சி, நிரந்தரமான ஆட்சி நடைபெறுகிறது.

மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களகூட ஒன்றை வேடிக்கை யாகச் சொன்னார்கள். முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டில் கலந்து கொள்ள டில்லிக்குச் சென்று வருகிறேன். ஒவ்வொரு வருஷமும் ஒவ்வொரு முதலமைச்சர் வருகிறார். சில மாநிலங்களில் 6 மாதத்தில்கூட முதலமைச்சர் மாறிவிடுகிறார். ஏன் ஒரே நாளில் கூட மாறி விடுகிறார் என்று சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் தமிழ்நாட்டில் இல்லாமல் நிரந்தரமான ஆட்சி சிறப்பாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த ஆட்சியில் குற்றங் குறைகள் இருந்தால், அதை எடுத்துச்சொன்னால், அதை கேட்கக் கூடாது என்ற ஆணவத்தில் இருக்கக்கூடிய யாரும் இந்த அமைச்சரவையில் இல்லை. அமைச்சர்களுக்கும் ஆணவம் இல்லை; மெம்பர்களுக்கும் ஆணவம் இல்லை. லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள், லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள் என்று அடிக்கடி சொல்கிறார்களே, ஒருவரைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்களா? வெளியில் இப்படிப் பேசலாம். சட்ட
11-30 மு.ப. மன்றத்தில் பேசக்கூடிய பேச்சா, இது? இதைக்கண்டுதான் தோழமைக் கட்சியில் உள்ள உறுப்பினர்கள் வருத்தப்படுகிறார்கள். இந்த ஆட்சியின்மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருவது மிகமிகத் தவறு. பட்டியல் போட்டு எங்கோ அனுப்பி விட்டு, அவற்றுக்கு இங்கே பதில் வைக்கவில்லை என்று சொல்வது என்ன நியாயம்? பொது வாழ்க்கை என்பது மிக மிகப் புனித மானது. நாட்டின் வளர்ச்சிக்காக வந்திருக்கிறார்கள். பொது வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் யார் தவறு செய்தாலும், தன் சுயநலத்திற்காகச் செயல்பட்டாலும் அவர் பொது வாழ்வில் இருக்கக்கூடாது. அவர்களை மக்கள் பார்த்துக்கொள்வார்கள்.

இன்றைக்கு நாட்டில் விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிறது என்றார்கள். அன்றாடம் மக்களோடு பழகிக்கொண்டிருக்கிற எந்த உறுப்பினர் தான் இதை அறியாமல் இருக்க முடியும்? என்றைக்கும் இல்லாத அளவு விலைவாசிகள் உயர்ந்துதான் இருக்கின்றன. இதை ஒப்புக் கொள்கிறோம். இங்கே பேசிய எனது நண்பர் திரு. கந்தப்பன் அவர்கள் இந்த விலைவாசி உயர்வுக்குக் காரணங்கள் என்ன என்பதை எடுத்துச் சொன்னார்களே. அந்தக் காரணங்களை யாராலும் மறுக்க முடியுமா? விலைவாசி உயர்ந்து இருக்கிறது என்று சொன்னால் பயன் இல்லை. அதைக் கட்டுப்படுத்தத்தான் நமது அரசு பல வகையில் நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகின்றது.

இங்கே சர்க்கரை உற்பத்தியாகிறது, இங்குள்ளவர்களுக்கு வேண்டிய அளவு கொடுக்க. இங்கே சிமெண்ட் உற்பத்தியாகிறது, இங்குள்ளவர்களுக்கு வேண்டிய அளவு கொடுக்க. அதேபோல இங்கே வேண்டிய அளவு எண்ணெய் வித்துக்கள் உற்பத்தியாகின்றன. ஆயினும் இன்றுள்ள நிலைமை என்ன? இங்கே உற்பத்தியாகிறவற்றை இங்கேயே பயன்படுத்திக்கொள்ள நமக்கு அதிகாரம் இருக்கிறதா? அந்த அதிகாரம் இல்லை. சர்க்கரை இங்கேதான் உற்பத்தியாகிறது. ஆனால் மத்திய சர்க்கார் நமக்கு சர்க்கரை இவ்வளவுதான் என்று ஒதுக்குகிறார்கள். அவர்கள் ஒதுக்கிக்கொடுக்கிறவற்றைத்தான் நாம் எடுத்து விநியோகம் செய்கிறோம். விநியோகம் செய்கிற முறையில் தவறு என்றால் அது அதிகாரிகளுடையது. அந்த அதிகாரிகளை முன்பு இருந்த காங்கிரஸ்காரர்கள்தான் இந்த நிலைக்குப் பழக்கி விட்டுவிட்டார்கள். இன்றைக்கே பாருங்கள். ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் என்றால் கொஞ்சம் மரியாதை காட்டுவது. மற்றவர்களிடத்தில் அது கூடக் கூடாது. ஆளும் கட்சிக்காரர் களுக்குக் கைகட்டிவிட்டால் தாம் பிழைக்கலாம் என்ற முறையில் காங்கிரஸ்காரர்கள் அதிகாரிகளை வேலையாட்களைப்போல வைத்துப் பழக்கிவிட்டுவிட்ட காரணத்தினால் இந்த நிலை. நாங்களா சுற்றறிக்கை அனுப்பி எங்களுக்கு மட்டும் மரியாதை காட்ட வேண்டும் என்று சொன்னோம்? அதிகாரிகள் மக்களிடத்தில் மரியாதை காட்டிப் பழகும்படி செய்தார்களா?

எங்கள் அண்ணா வந்தார்கள். மனுநீதித் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்து மக்களைத் தேடி அதிகாரிகளைப் போகச் சொன் னார்கள். பொதுவாழ்வில் இருக்கிறவர்கள் மக்களுக்காக ஒரு வகையில் தொண்டு செய்ய முன்வந்திருக்கிறார்கள் என்றால் அதிகாரிகள் படித்து, படிப்பின் காரணமாக ஒரு பதவியில் உட்கார்ந்து மக்களுக்குத் தொண்டு செய்யத்தான் வந்திருக் கிறார்கள். தாங்களும் மக்களுக்குத் தொண்டு செய்யத்தான் வந்திருக்கிறோம் என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு முன்பு இருந்ததா? தொழிலாளர் தினம், மே விடுமுறை என்றெல்லாம் கேட்டோமே, அவர்கள் மே தின விடுமுறை அளிக்க முன் வந்தார்களா? நமது மாநிலத்திற்குத் தமிழகம் என்று பெயர் வைக்கவேண்டுமென்று சொன்னோமே, செய்தார்களா? இதை

எல்லாம் எந்த ஆட்சி செய்தது? மொழிக் கொள்கையில் தெளிவான ஒரு கருத்தை அவர்கள் கொண்டிருந்தார்களா? சேரிவாழ் மக்களுக்கு எல்லாம் நல்ல விடுகள் கட்டித்தரவேண்டும் என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது உண்டா? இவ்வளவும் செய்து வந்திருக்கிறோம்.

நீங்கள் சொல்வது எல்லாம் ஒன்று விலைவாசி உயர்வு—இது அகில இந்தியப் பிரச்சினை. வேலையில்லாத் திண்டாட்டம்— இதுவும் அகில இந்தியப் பிரச்சினைதான். ஆயிரக்கணக்கானவர் களுக்கு வேலைவாய்ப்பளிக்கக்கூடிய தொழில்துறை மந்தம் என்றால் அதற்குக் காரணம் மாநில அரசா? சிறு தொழில்கள்தான் மாநில அரசின் நிர்வாகத்தில் இருக்கிறது. மற்ற தொழில்கள் சம்பந்தப் பட்டது மத்திய அரசுதான். அவர்களது நிலை நமக்குத் தெரியாதா? நான்காவது திட்டம் எப்படியாயிற்று? ஐந்தாவது திட்டம் எப்படி வரப்போகிறது? யோசிக்கவேண்டாமா? அடுத்து, நிர்வாகத்தில் தலையீடு என்கிறீர்கள். இது மிக மிகத் தவறான எண்ணம்.

இன்றைக்கு ஒரு சாதாரண குடிமகன் ஒரு அதிகாரிக்குக் கடிதம் எழுதினால் அதற்கு உடனடியாக ஒரு பதில்—அது முடியும், அல்லது முடியாது, அல்லது அது பரிசிலனையில் இருக்கிறது என்கிற அளவுக்கு அவர்களுக்குப் பதில் கடிதம் எழுதும் அளவுக்கு அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் பயிற்றுவிக்கப் பட்டிருந்தால் அந்தக் குடிமகன் ஏன் எம்.எல்.ஏ-யை அணுகி அந்த அதிகாரியிடத்தில் தாம் எழுதிய கடிதத்தின் நிலை என்ன என்று தெரிந்துகொள்ள நேரில் போகப் போகிறான்? சாதாரண குடிமகனைப் பார்ப்பதுகூட தவறு போன்ற மனப்பான்மை உடையவர்களாக அதிகாரிகள் இருக்கிற வரையில் நாம் என்ன செய்வது? இந்த நிலைமையைத் தெரிந்துகொண்டால் அதிகாரத்தில் குறுக்கீடு என்று சொல்வதற்கு இடம் இருக்குமா?

போலீஸ் நிர்வாகத்தில் தலையீடு—எங்கே? எப்படி? பேசக் கூடாதா? எழுதக் கூடாதா? இப்படிச் சொல்லிச் சொல்லி மக்களிடத்தில் ஒரு தவறான எண்ணத்தை உண்டாக்க முயற்சிக் கிறார்கள். திண்டுக்கல் தேர்தலைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். தெளிவான கருத்துடையவர்கள் யாரேனும் அந்தத் தேர்தலின் தீர்ப்பை

நியாயமானது என்று ஒப்புக்கொள்வார்களா? நான் மக்களைச் சொல்லவில்லை. மக்கள் மீது குறையில்லை. ஒரு காற்று அடித்தது. தேர்தலில் வெற்றிபெற்று வந்தார்கள். அந்த வெற்றியை வைத்து தமிழகத்தில் உள்ள மக்கள் அத்தனை பேர் களுமே இந்த ஆட்சிக்கு விரோதமாக இருக்கிறார்கள் என்று கேவலமாக மதிப்பிடுவது மிக மிகத் தவறானது ஆகும்.

நிச்சயமாக உணவுத் துறையில் தமிழகம் தன்னிறைவு பெற்றிருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். தமிழகத்தில் உணவுத் தட்டுப்பாடு இல்லை. கன்னியாகுமரியில் மட்டும் பிரச்சினை எழுவானேன்? காரணம், அண்டைய கேரள மாநிலம்—உணவுப்பொருள் கடத்தல்—இந்த ஆட்சியின் மீது குற்றம் சொல்லுவானேன்? இது நியாயமான ஆட்சி, நேர்மையான ஆட்சி, மக்களுக்காகச் செயல்படுகிற ஆட்சி, நிச்சயமாக மக்களிடம் இருந்து விலகாது, மக்களும் விலக்கமாட்டார்கள். ஆகவே, நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை எதிர்த்து, சின்னச் சின்னப் பிரச்சினைகளை எடுத்துவைத்து வயிற்றெரிச்சலைக் கொட்டிக்கொள்ளத் தேவையில்லை என்று சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவை முன்னால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற நம்பிக்கை யில்லாத் தீர்மானத்தையும், உணவுப் பிரச்சினையைச் சமாளிக்கத் தவறிவிட்டது என்கிற கண்டனத் தீர்மானத்தையும் ஆதரித்து எனது வார்த்தைகளைச் சொல்ல நான் முற்படுகிறேன். இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் உள்ள மக்கள் எக்கச்சக்கமான விலைவாசி உயர்விலும், வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்திலும், சமூகம் ஒழுங்கு பாதிக்கப்பட்டு லஞ்சம் தலைவிரித்துத் தாண்டவமாடக்கூடிய பரிதாபகரமான நிலைமையில் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதை ஆளும் கட்சியினர்கள் உணராது, எங்கே, எப்போது என்பதுபோலப் பேசுவார்களானால் இதன் விளைவை இப்போது அனுபவிப்பதுபோல பல முறைகளும் அனுபவிக்கக் கடமைப்பட்டவர்களாவார்கள் என்று தெரிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

நாங்கள் என்ன தவறு செய்துவிட்டோம், எங்கே தவறு செய்துவிட்டோம் என்று கேட்பது பெரிதல்ல. நீங்கள் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். எண்ணிக்கை பலமாக

இருக்கலாம். எண்ணிக்கை பலத்தை வைத்துப் பேசி வருவீர்களானால், இருக்கக்கூடிய நிலைமையைக் குறைவாக மதிப்பிடுவீர்களானால், நாங்கள் மக்கள் கருத்தை வைத்தே நம்பிக்கையின்மைத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம் என்பதை உணரத் தவறுவீர்களானால் அதற்கு நீங்களே பலியாகிவிடுவீர்கள் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அன்றைக்கு விலைவாசிகள் உயர்வுக்காகப் போராட்டமே நடத்தியவர்களுக்கு இன்றைக்குத் தான் விலைவாசி உயர்வுக்குக் காரணம் கறுப்புப்பணம்—ப்ளாக் மார்க்கெட் என்கிற ஞானோதயமே எதிர்க்கட்சித் தரப்பில் வந்திருக்கிறது. அன்றைக்குக் காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள் ஆட்சியிலே இருந்தபோது எண்ணெய் விலை ரூ. 6 என்று இருந்த போது. . . .

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, மன்னிக்க வேண்டும். ஒரு சின்ன விளக்கம். ப்ளாக் மார்க்கெட். கறுப்புப் பணம் மற்றவைகளைப் பற்றியெல்லாம் கூறி, இதனால் தான் விலைவாசி ஏறியிருக்கிறது என்று எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு இப்பொழுது ஞானோதயம் வந்திருக்கிறது என்று அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். திரு. டி. ஏ. பாய்—எதிர்க்கட்சித் தலைவரா அவர்? இவர்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த அமைச்சர்தான். அவர்தான் திருச்சிராப்பள்ளியிலே பேசும்பொழுது, கணக்கில்லாத பணம் புழக்கத்திற்கு வந்திருக்கிறது. கறுப்புப் பணத்தினால்தான் விலைவாசி ஏறியிருக்கிறது என்று சொன்னார்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் பேசும்பொழுது கள்ளப் பணம், புழக்கத்தில் இல்லாத பணம், இவைகளின் காரணமாகத்தான் விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிறது என்று இப்பொழுது எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு ஞானோதயம் பிறந்திருக்கிறது என்றார். ஒருவேளை நீங்கள் அங்கே ஆளும் கட்சிக்காரர்களாக இருப்பதால் எங்களை எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் என்று குறிப்பிட்டீர்களா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: பேசுகின்ற ஆளுக்கு என்றைக்குமே எதிர்க்கட்சிதானே. நீங்கள் இங்கே ஆளும் கட்சியாக இருக்கலாம். ஆனால் பேசுகின்ற ஆளுக்கு எதிர்க்கட்சி தானே. இன்றைக்குப் பழி சொல்கிறீர்கள். ஆனால் அன்றைக்கு

நீங்கள் மறியல் செய்தீர்களே. கலெக்டர் ஆபீஸ் முன்னாலே, ரூ. 6 எண்ணெய் விலை என்று. இந்த ஞானோதயம் அன்றைக்கு உங்களுக்கு இல்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அப்பொழுது விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிறது என்று நாங்கள் சொன்னபொழுது, அப்பொழுது ஆண்டு கொண்டிருந்த காங்கிரஸ் கட்சி மந்திரி சபை, இதற்கு மத்திய சர்க்கார் காரணம் என்று சொல்கின்ற துணிவைப் பெற்றிருக்கவில்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: உங்களுக்கு இல்லை. நீங்கள் கலெக்டர் ஆபீசுக்குத்தானே போனீர்கள். டெல்லிக்குப் போகவில்லையே. நீங்கள் ஓட்டு வாங்கும்போது என்ன சொன்னீர்கள்? நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் ரூபாய்க்கு 3 படி அரிசி போடுவோம். நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் விலைவாசிகள் கிடுகிடு என்று இறங்கி விடும் என்று சொல்லவில்லை? விலைவாசிகளுக்கு மத்திய சர்க்கார் தான் பொறுப்பு. அதைத் தெரிந்துகொண்டு ஓட்டுப் போடுங்கள் என்று சொல்லியா ஓட்டு கேட்டீர்கள்? நாங்கள் வந்தால், அதைச் செய்வோம். இதைச் செய்வோம். நாங்கள் அசகாயச் சூரர்கள் என்று சொல்லிவிட்டு ஆட்சிக்கு வந்து, இப்பொழுது எங்களால் விலையைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. மத்திய அரசாங்கம் நோட்டு அடித்துக் கொண்டிருக்கிறது, கள்ளப் பணத்தைப் புழக்கத்தில் விட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிற நீங்கள் உங்களால் செய்யக் கூடியதைக்கூட நீங்கள் செய்ய விரும்பாதவர்களாக இருக்கிறீர்கள் என்பதைத்தான் அது காட்டுகிறது. மத்திய சர்க்கார், டெபிசிட் பைனான்சிங், பற்றாக்குறை, கட்டாயமாக வழி காட்டத் தவற. . .

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தலைவர் அவர்களே, அம்மையார் அவர்களுக்கு ஒரு செய்தியை. 'டைம்ஸ் ஆப் இந்தியா' பத்திரிகையில் வந்ததை நான். . . .

(4) நடைமுறைக் கேள்விகள் (தொடர்ச்சி)

(இ) ஓர் உறுப்பினர் பேசும்போது அமைச்சர்கள் அடிக்கடி குறுக்கிடுவது குறித்து.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : Sir, On a point of order. Is it correct to interrupt a member while she is speaking? ஏதோ தங்களுக்குத்தான் விவரம் புரிந்தமாதிரி மந்திரிகள் பத்திரிகையைக் காண்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவரை உட்காரச் சொல்கிறீர்களா, இல்லையா? பாயின்ட் ஆப் ஆர்டரில் நிற்கிறேன் நான். யாரோ ஒரு மெம்பர் பேசும்பொழுது, ஒரு மந்திரி டி. ஏ. பாய் பேசுகிறார் என்கிறார், மற்றொருவர் பத்திரிகையைக் காண்பிக்கிறார். மந்திரிகள் ஏதோ விவாதிக்கிறார்கள், அவர்களுக்குத்தான் தெரிந்த மாதிரி, மற்றவர்களுக்குத் தெரியாத மாதிரி. ஒரு மெம்பர் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார் . . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, ஒரு உறுப்பினர் பேசும்பொழுது அமைச்சரோ, மற்றவர்களோ எழுந்தால் அந்த உறுப்பினர் அதற்கு இணங்கி உட்கார்ந்து விட்டால் மற்றவர்கள் பேசலாம். அதுதான் வழக்கம். மாண்புமிகு அமைச்சர் இராசாராம் அவர்கள் பேச எழுந்தபொழுது, அம்மையார் அவர்கள், அவர் பேசுவதற்கு இடம் அளித்து அமர்ந்து விட்டார்கள். ஆகவே, அமைச்சர் இராசாராம் பேசுகிறார்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : I am raising a point of order, Sir. பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் பதில் சொல்லட்டும். முதலமைச்சர் என் பதில் சொல்லவேண்டும்? ஒவ்வொரு மெம்பருக்கும் பேசுவதற்கு உரிமையுண்டு. அமைச்சரைப் பேச வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. விவாதத்திலே பங்கெடுத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால், அம்மையார் பேசும்பொழுது ஒவ்வொரு வரிக்கும் குறுக்கிடுவதுதான் முறையா என்று கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : குறுக்கிடக் கூடாது என்கிறீர்களா?

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அமைச்சர்கள் இதை வழக்கமாக வைத்திருக்கிறார்கள். இராசாராமுக்குத் தெரிந்தது. யாருக்குத் தெரியாது? பாய் பேசியது அவருக்குத் தெரியாது? அம்மை ... நான் இந்த மன்றத்தினுடைய முறையைப் பற்றி கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : குறுக்கிடு கூடாது என்று சொல்கிறீர்களா?

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கூடாது என்று சொல்லவில்லை. ஒரு சட்டப் பிரச்சினை வருகிறபோது அவர்கள் குறுக்கிடட்டும். உணவைப் பற்றிப் பேசும்போது உணவு அமைச்சர் குறுக்கிட்டு பங்கேற்கட்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : குறுக்கிடு கூடாது என்கிறீர்கள், அப்படித்தானே?

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இந்த விவகாரத்திற்குப் பதில் சொல்லாமல் இருக்கிறீர்களே. நான் தெளிவாகக் கேட்கிறேன், ஒரு உறுப்பினர் பேசுகிறபொழுது. பாயின்ட் ஆப் ஆர்டரில், பாயின்ட் ஆப் கிளாரிஃபிகேஷனிலே வேண்டுமானால் தலையிடில்லாமலே, விவகாரத்தைச் சொல்வதற்கு இதை விளக்குங்கள் என்று அம்மையாரைக் கேட்கலாம். ஏதாவது தவறாக இருந்தால் குறுக்கிடலாம். எதையும் சொல்வதற்கு அமைச்சர்களுக்குப் போதுமான வாய்ப்பு இருக்கிறது. என்னுடைய பாயின்ட் ஆப் ஆர்டருக்குப் பதில் சொல்லிவிடுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் உங்கள் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டரை. . .

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பதில் சொல்லுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதற்குத்தான் பதில் சொல்கிறேன் . . . .

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : அமைச்சர்கள் தலையிடுவதைப் பொறுத்தவரையிலும் எங்களுக்கு ஆட்சேபனை இல்லை. நான் எழுப்பக்கூடிய ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி பின்னால் பதில் சொல்ல வேண்டும். நான் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போதே அந்த பாயின்டை எடுத்துக்கொண்டு 5 நிமிஷம் அமைச்சர்கள் பதில் சொல்கின்ற முறை இந்த சட்டமன்றத்தில்தான் புதிதாக இருக்கிறது. தேவையானால், அந்தந்த அமைச்சர்களே பேசட்டும். அவர்களுக்கும் சந்தர்ப்பம் கொடுங்கள். சிப் மினிஸ்டர்தான் பதில் சொல்லவேண்டுமென்று அல்ல. விவாத காலத்திலே எந்தக் குறிப்பிட்ட இலாகாவைப்பற்றி அதிகமாக விவாதத்திலே வந்ததோ, அதைப்பற்றி அவர்கள் பேசட்டும். மற்ற இடங்களிலே,

அமைச்சர்கள் பேசும்போது நாங்கள் தலையிட்டு கிளாரிபிகேஷன் கேட்போம். இங்கு மெம்பர்கள் பேசும்பொழுது அமைச்சர்களுடைய தலையீடு ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. தலையிட்டால்தான் விவாதம் ருசிகரமாக இருக்கும். அமைச்சர்கள் சொல்லவேண்டிய விஷயத்தை ஒரு பிரச்சாரமாக ஆக்கிவிடக் கூடாது என்றுதான் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, தங்கள் மூலமாக இங்கே உள்ள எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களுக்கும், உறுப்பினர்களுக்கும் உறுதி அளிக்கிறோம், நீங்கள் தாராளமாகப் பேசலாம், நாங்கள் குறுக்கிட்டு உங்களுக்கு சங்கடத்தை விளைவிக்க மாட்டோம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: சபாநாயகர் அவர்களே, மிக்க நன்றி. (திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள் எழுந்தார்) இப்பொழுது இவரே குறுக்கிடுகிறார்.

திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்: உறுப்பினர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கிறபொழுது அமைச்சர்கள் தலையிடுவதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார். உறுப்பினர்கள் பேசும்பொழுது இன்னொரு உறுப்பினர் குறுக்கிட்டு சம்பந்தம் இல்லாமல் பேசுகிறார். நேற்றைய தினம் எங்கள் கட்சி உறுப்பினர் கந்தசாமி பேசும்பொழுது, சுப்பு அவர்கள் குறுக்கிட்டார். அவருடைய இணக்கம் இல்லாமலேயே குறுக்கிட்டார். இதுபோன்ற முறைகள் தடுக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நாங்கள் கருதியதெல்லாம் என்னதான் அமைச்சராக இருந்தாலும் அம்மையாரைப் போன்றவர்கள் நாங்கள் கூறுகின்ற பதில்களுக்கு, விளக்கங்களுக்குப் பதில் கொடுக்கக் கூடியவர்கள் என்ற வகையிலேதான் பதில் அளிக்கிறோம். கடுமையும் காரசாரமும் இல்லாமல், விவாதங்களிலே சூடும் சுவையும் இருக்கும், கேட்டுப் பெறுகின்ற விஷயங்களுக்குத் தெளிவு இருக்கும். நாங்கள் கொடுக்கின்ற பதில்களைச் சமாளிக்கின்ற ஆற்றல் இருக்கும் என்ற நம்பிக்கையில்தான் குறுக்கிடுகிறோம். அதைச் சமாளிக்கின்ற வகையில் ஆற்றல் இருப்பதாகக் கருதித்தான் குறுக்கிட்டோம். இப்பொழுது அவர்களே விளக்கிவிட்ட காரணத்தால் இனிமேல் குறுக்கிட மாட்டோம்.

(3) அமைச்சரவையின் மீது நம்பிக்கையின்மையைத் தெரிவிக்கும் தீர்மானமும், அமைச்சரவையின் தனி ஒரு கொள்கையைக் கண்டிக்கும் தீர்மானமும் (தொடர்ச்சி).

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ஆளும் கட்சி சும்மா இருக்க முடியாது. ஒரு விசை எண்ணெய் ரூ. 12-க்கு விற்கிறது. ஒரு லிட்டர் பச்சைப் பருப்பு வாங்கப் போனால் ரூ. 3 சொல்கிறார்கள். அத்தியாவசியப் பொருள்களைக்கூட வாங்கமுடியாத அளவுக்கு விலைவாசிகள் ஏறியிருக்கின்றன. இதனால் கடும் இன்னலுக்கு ஆளாகுபவர்கள் பெண்கள் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. காரணம், குடும்பத்தை நிர்வகிக்கின்றவர்கள் நாங்கள். இன்றைக்கு எந்த அளவுக்கு சம்பளத்தை வாங்கினாலும் 30 நாளைக்குச் சோறு போட முடியுமா என்ற நிலையிலே பார்க்கும் போது அங்கே மத்திய அரசாங்கம் நோட்டு அடித்துவிட்டது, அதனால்தான் விலைவாசி ஏறிவிட்டது என்று கூறுவது எப்படி சரியாகும்? எங்கே நோட்டு தயாரிக்கப்படுகிறது என்பதை நாங்கள் புரிந்துகொள்ளாமல் இல்லை. மாநில அரசால் விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த முடியும். அதை நீங்கள் செய்யவில்லை. எப்படிக் கட்டுப்படுத்த முடியும் என்று கேட்பீர்களானால், 'எசென்ஷியல் கமாடிட்டீஸ் ஆக்ட்' என்ற ஒன்று இருக்கிறது. அதன்படி அத்தியாவசியப் பொருள்களின் விலையைக் கட்டுப்படுத்த முடியும்; அந்த அதிகாரம் முழுக்க முழுக்க உங்களிடம் இருக்கிறது. வியாபாரிகளைக் கூப்பிடுங்கள், தமிழகத்திலே இந்தப் பொருள்களை, இந்த விலையிட்டுத்தான் விற்க வேண்டுமென்று கூறுங்களேன். கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலமாக, நியாய விலைக் கடைகளின் மூலமாக எல்லாவித செக்குகளையும் செய்ய முடியும், விலையைக் குறைக்க முடியும். ஆனால், இன்றைக்கு வெளிச் சந்தையிலே, கட்டுப்படுத்த முடியாதது மட்டுமல்ல. கூட்டுறவு விற்பனைக் கூடங்களிலே என்ன நடக்கிறது? வெளிச் சந்தையில் விற்கின்ற விலைக்குமேல் இவர்கள் விற்கிறார்களே தவிர, அதைக் கட்டுப்படுத்துகின்ற சக்தி அவர்களுக்கு இல்லை. இங்கள் அதற்குப் பொறுப்பு ஏற்பது கிடையாது. 80 per cent of purchases are made in the open market என்று வாங்கக் கூட்டுறவுத் துறையிலே பருப்பு, மிளகாய், புளி விவசாயிகளிடத்திலேயே கூடியவர்கள் விளையும் காலத்திலே; கடினமான காலத்திலே வாங்கி வைத்துக் கொண்டு இப்படி

ஓரளவுக்கு லாபத்தை வைத்து விற்கலாம். இராமநாதபுரத்திலே, பிப்ரவரி மாதத்திலே மிளகாய் ரூ. 2-க்குக் கிடைக்கும். அப்பொழுது வாங்கி வைத்துக் கொள்ளலாம். அக்டோபர், நவம்பரிலே ரூ. 5¾-க்கு விற்கிறது. இந்த அவல நிலையில்லாமல் இருக்க அப்பொழுது வாங்கி வைத்துக் கொண்டால், இப்பொழுது நீங்கள் ரூ. 2½, ரூ. 3-க்கு விற்க முடியும். தேவையிருக்கும்போது எக்கச்சக்கமாக விற்றது என்று நியாய விலைகளின் மூலமாக விற்கவில்லையா? இங்கு நீங்கள் நியாய விலைக் கடையைத் திறக்கிறேன் என்று சொல்லி அங்கு ஒரு அநியாய விலையை வைத்து விற்றுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். அந்தக் கடைகளை யாருக்குக் கொடுக்கிறீர்கள்? அவர் தி.மு.க. உறுப்பினராக இருக்க வேண்டும், அவர் இரண்டாயிரம் நன்கொடை கொடுக்க வேண்டும். முன்னாலே சேல்ஸ் டாக்ஸ் கட்டக்கூடியவர்களுக்கு எல்லாம் கொடுக்கமாட்டோம், எங்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்குத் தான் கொடுப்போம் என்று சொல்கிறீர்கள்.

கூட்டுறவு சொஸைடிகளை எடுத்துக் கொண்டால் அதைவிட மோசமான நிலைமைதான் இருக்கிறது. காமதேனுவை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கே 8 ஆயிரம் சதுர அடிக்கு 99 லட்சம் ரூபாய் வாடகை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். இப்படிப்பட்ட ஓவர்ஹெட் சார்ஜ் எல்லாம் யார் தலையிலே விழும்? கன்ஸ்யூமர் தலையிலேதான் சுமத்துகிறீர்கள். பருப்பு விலையை ஏற்றுகிறீர்கள், மிளகாய் விலையை ஏற்றுகிறீர்கள், கஷ்டப்படக்கூடியவர்கள் மக்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு சொஸைடிகளிலே உள்ளவர்கள் பருத்தி வாங்கப் போகிறேன் என்று சொல்லி பத்து முறை பிளேன் சார்ஜஸ் போடுகிறார்கள், புளி வாங்கப் போகிறேன் என்று சொல்லி பத்து முறை பிளேன் சார்ஜஸ் போடுகிறார்கள், கணக்கு எழுதுகிறார்கள். அவர்கள் வாங்குவதைக் காட்டிலும் வாங்கப் போகிறேன், வாங்கப் போகிறேன் என்று சொல்லுகின்ற செலவுதான் அதிகமாக இருக்கிறது.

உற்பத்தியைச் செய்கின்ற விவசாயிகளையாவது தட்டிக் கொடுத்து அவர்களிடம் உற்பத்தியைப் பெருக்கச் செய்கின்ற சாதுர்யமாவது உங்களிடம் இருக்கிறதா, அதுவும் இல்லை, அதற்குப் பதிலாக அவர்களுக்கு எவ்வளவு தொல்லைகளைக்

கொடுக்க வேண்டுமோ அவ்வளவு தொல்லைகளையும் கொடுக்கிறீர்கள். விவசாயிகள் போராட்டம் என்று சொன்னால் உடனே இரும்புக் கரம் கொண்டு அடக்குவேன் என்று சொல்கிறீர்கள். விவசாயிகள் போராட்டம் என்று சொன்னால் 15 ஆயிரம் பேர்களை சிறையிலே அடைப்பேன் என்று சொல்கிறீர்கள். அவர்கள் போராட்டம் நடத்தினால் 30 பேர்களைத் துப்பாக்கியால் சுட்டுத் தள்ளுவேன் என்று சொல்கிறீர்கள். அவர்கள் மனுக் கொடுக்க வந்தால் சிறையிலே அடைக்கிறீர்கள், அவர்கள் ஒரு வாரம் தண்டிக்கிறோம் என்று சொல்கிறீர்கள். அவர்கள் ஆன்டி-சோஷியல் எலிமெண்ட்டா என்ன? அல்லது கொள்ளைக் காரர்களா அல்லது கொலைக்காரர்களா? ஏன் அவர்களைச் சிறையிலே அடைக்க வேண்டும்?

நியாயமான கோரிக்கையை மனுவிலே சொல்லி அதைக் கொடுக்க வந்தால் சிறையிலே போட்டுவிடுகிறீர்கள். கேட்டால் அவர்கள் கடன் கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். அதை ஒத்திப் போட முடியாது என்று சொல்கிறீர்கள். காலாகாலத்திலே நாங்கள் கொடுக்கவில்லையென்றால் ரிசர்வ் பாங்க் எங்களைக் கேட்கிறார்களே என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள், இரண்டு லட்சம் ரூபாய் கோவையிலே கடன் பாக்கி என்று சொல்கிறார்கள்.

இந்த விவசாயிகளின் கடன்கள்தானா உங்கள் கண்களுக்குத் தெரிகிறது? கூட்டுறவு சொஸைடிகளிலே எவ்வளவு பணம் போகிறது. உங்களுக்குத் தெரியவில்லையா? தர்மபுரி கூட்டுறவு பேங்கியிலே ரூ. 66 லட்சம் ஐயப்பாடு உள்ள கடன், ரூ. 10 லட்சம் மீளாக் கடன். ஆக 76 லட்சம் ரூபாய் கடனை எங்கே வாரி இறைத்தீர்கள் என்று தமிழக மக்கள் கேட்டுக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். ஏதோ வராதக்த இளைத்தவன் பிள்ளையார் கோயில் ஆண்டி என்று மறையிலே விவசாயிகளைத்தான் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

அதேபோன்று கிடங்குகளிலே சாக்குப் பைகளைக் காணவில்லை என்று புகார் கொடுக்கிருக்கிறார்கள். ஒன்றரைக் கோடி ரூபாய்க்கு மோசடி நடந்திருக்கிறது. பொதுப் பணம், மக்கள்

கொடுத்த வரிப் பணம் இப்படி வாரி இறைக்கப்படுகிறது திருவாரூரிலே அதைப் பற்றி என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது இந்த அரசாங்கம், சும்மா உட்கார்ந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. அங்கே ஒன்றரை கோடி ரூபாய் இங்கே 66 லட்சம் ரூபாய் என்று வாரி இறைத்துக் கொண்டு இருக்கிறீர்களே, என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது? பெரிய பெரிய முதலாளிகளுக்கு எல்லாம் நீங்கள் வஜா செய்கிறீர்கள். ஆனால் அதையே விவசாயிகளுக்குச் செய்யமாட்டோம் என்று சொல்கிறீர்கள். சாகுல் ஜெயின், சீதாலட்சுமி மில்ஸ் இவர்களுக்கு எத்தனை லட்சம் வரி வஜா செய்திருக்கிறீர்கள்? அப்படி லட்ச லட்சமாகப் போன இடம் தெரியாமல் இருக்கிறீர்கள். பாவம் விவசாயிகள். கடன்களை ஒத்தி வையுங்கள் என்று கேட்டால்கூட. அவர்களைத் துன்புறுத்துகிறீர்கள்.

கூட்டுறவுத் துறையிலே எங்கே பார்த்தாலும் 2 லட்சம் மோசடி 1 லட்சம் மோசடி, இங்கே கைது செய்துள்ளார்கள். அங்கே சூப்பர்சீட் செய்கிறார்கள் என்ற நிலைமை யெல்லாம் இருக்கும் பொழுது, பருவக் கோளாறினால்; மின்சார வெட்டினால், விளைச்சல் இல்லாமல் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கக்கூடிய அந்த நல்ல சமுதாயத்திற்கு உங்களால் ஒத்தாசை செய்ய முடியவில்லை, அவர்கள் பெற்ற கடன்களை ஒத்திப் போடக்கூடிய சக்தி கூட உங்களுக்கு இல்லையா? அந்தச் சக்தியில்லாத அரசாங்கம் எங்கே நீடிக்கப் போகிறது? பருவக் கோளாறுகளினால் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற விவசாயிகளினுடைய பொருள்களை, பாத்திரங்களை, பம்புசெட்டுகளை, ஆடுமாடுகளை நிலவரிசல்களை யெல்லாம் ஜப்தி செய்கிறார்கள். இது எப்படி நியாயமாகும்? விவசாயிகள்தான் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குகிறார்கள். 30 லட்சம் டன் உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது என்று சொல்கிறீர்கள். ஆனால் ஒரு படி அரிசி 5 ரூபாய்க்கு எல்லையோரங்களிலே இருக்கின்ற இடங்களிலே மாவட்டங்களிலே விற்கக்கூடிய மோசமான சூழ்நிலை இருக்கிறது. அத்தியாவசியப் பண்டங்களின் விலையை உங்களால் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை

காங்கிரஸ்காரர் ஆட்சியிலே தான் விலை படிப்படியாக ஏறியது, ஆனால் இன்றைக்கு உங்கள் காலத்திலே எரோப்ளேன் கொண்டே பறக்கிற மாதிரியாக எல்லா விலைகள் ஏறிக் கொண்டே இருக்கின்றன. இதற்குக் காரணம் உங்கள் கொள்கையிலே இருக்கின்ற தவறு ஆகும். உற்பத்திப் பெருக்கம் ஆகியிருக்கிறது, ஆனால் Something wrong with your distribution விநியோகத்திற்கான விநியோகத்திலே தவறு இருக்கிறது. அதனாலே லஞ்சம், கருவிகளிலே தாண்டவமாடுகிறது. அதனால்தான் உங்கள் ஆட்சியிலே ஊழல் தாண்டவமாடுகிறது. அதனால்தான் விலை ஏறிக் கொண்டிருக்கிறது கட்டுப்படுத்த முடியாத அளவிற்கு விலை ஏறிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக மின்சாரப் பற்றாக்குறை. மின்சாரப் பற்றாக்குறையை ஏற்படுத்தியவர்களே நீங்கள்தான். முன்னேக்குத் திட்டங்களை நீங்கள் போடத் தவறியதன் காரணமாக; திட்டமிடாமல் திட்டங்களைப் போட்டுச் செயல்படுத்தாத காரணத்தினால் தான் இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. நீங்கள் வகுத்த திட்டங்கள் எல்லாம் ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே சேர்ப்பதற்காகத்தான் தீட்டி யிருக்கிறீர்கள். இதற்கு முன்பு திட்டங்கள் தீட்டவில்லை. அதுமட்டுமல்ல, திட்டங்கள் ஒழுங்காக நடைபெறுகின்றனவா என்றுகூட நீங்கள் சோதிப்பது இல்லை.

அன்றைக்கு 36 சதவிகிதம் ஆக இருந்த மின்சாரப் பற்றாக்குறை 36 சதவிகிதம் மின்சார வெட்டு இருக்க வேண்டிய காலத்திலே 75 சதவிகிதம் மின்வெட்டு ஏற்பட்டிருக்கிறது. மின்சாரம் வழங்குவதிலேகூட லஞ்சம் தாண்டவம் ஆடுகிறது. உங்கள் ஆட்சியிலே உணவுப் பொருள்களிலேதான் கள்ளச்சந்தை இருக்கிறது என்று கேட்டுப் பழக்கம். ஆனால் உங்கள் காலத்திலே மின்சாரத்திலே கூட கள்ளச்சந்தை நடக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். 37 சதவிகிதம் வெட்டு இருக்க வேண்டிய இடத்திலே 75 சதவிகிதம் வெட்டு கொண்டுவந்துவிட்டு 100-க்கு 100 உங்களுடைய விருப்பப்பட்ட முதலாளிகளுக்கு அட்ஹாக் அடிஷன்ஸ் என்ற மின்சாரம் சப்ளை செய்கிறீர்கள். விருப்பப்பட்டவர்களுக்குக் முறையிலே உங்களுக்கு சௌத் கொடுக்கிறீர்கள். நீதி கிடையாது. நேர்மை கிடையாது.

இண்டியன் மில் ஓனர்ஸ் அசோஷியேஷனில் அங்கம் வகிக்கக்கூடிய பஞ்சாலைகளுக்கு எல்லாம் 100 சதவிகிதம் மின்சாரம் கொடுக்கப் படுகிறது. 75 சதவிகிதம் வெட்டு என்றால் அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டியது 25 சதவிகிதம் தான். ஆனால் அவர்களுக்குக் கொடுத்தது 100 சதவிகிதம் மின்சாரம். ஆனால் தமிழ்நாடு மில் ஓனர்ஸ் அசோஷியேஷனில் அங்கம் வகிக்கின்ற பஞ்சாலை களுக்கு அது கிடையாது. அவர்களுக்கும் இவர்களுக்கும் என்ன வித்தியாசம்? நேற்று அமைச்சர் மாதவன் அவர்கள் சாமார்த்தியமாகச் சொன்னார்கள். பஞ்சாலைகள் நாம் கேட்கிற நூலைக் கொடுக்கவில்லையென்றால் மின்சாரம் கொடுக்கமாட்டோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் சீதாலட்சுமி மில் என்ன செய்தது? அந்தத் தந்தியைப் படித்துக் காட்டுகிறேன்.

'In spite of faithfully implementing yarn control order and delivering yarn at controlled price through prescribed channels and specific undertaking to the department concerned, additional power supply as to other textile mills from the 10th July has been withdrawn.' சீதாலட்சுமி மில், சிவகாமி மில் இவர்கள் நீங்கள் எந்த நூலைக் கேட்டாலும் தர முன்வந்திருக்கிறார்கள், உங்களுடைய சட்ட திட்டங்களுக்கு உட்பட்டு நடக்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த ஆலைக்கு நீங்கள் கொடுத்த மின்சாரத்தை ஏன் வாபஸ் பெற்றீர்கள்? நூற்றிலே 50 சதவீதம் பெரிய, பெரிய மில்களுக்கு மின்சாரத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். பெரிய, பெரிய முதலாளிகள் எப்படிக் காரியத்தைச் சாதிப்பார்கள் என்று தெரியும். நிர்வாகத்திலே நீங்கள் அதற்கு இடம் கொடுக்காமல் நேர்மையாக நடந்தால் தான் நீங்கள் கெட்டிக்காரர்கள். வேண்டியவர்களுக்கு 100 சதவிகிதம், வேண்டாதவர்களுக்கு வெட்டு என்று சொல்வதும், கொடுத்துவிட்டு மறுநாள் வாபஸ் பெறுவதும் சென்றாக சுப்ரீம் கோர்ட்டிற்கு மீனாட்சி மில்ஸ் போனதும் ஆன நிலைமை எல்லாம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே கடைசிப் பாராவிலே என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். அதை நான் படித்துக் காட்டுகிறேன்.

'Asked by the Vacation Judge, Mr. Chandrachud if this treatment meted out to the Mills was because of political pressures, the Counsel said that he would not like to say anything on the point.'

—

ஒரு ஜட்ஜ் கேட்கிறார் சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே, இது என்ன பொலிட்டிகல் பிரஷர் நடக்கிறதா என்று. உங்களுடைய வக்கீல் அதற்குப் பதில் சொல்கிறார், நான் அதைப்பற்றிச் சொல்வதற்கில்லை என்று. இது அச்சிலே வந்திருக்கிறது. மின்சார வெட்டு இருந்தாலும், பாரபட்சமற்ற முறையிலே தக்க முறையிலே விநியோகம் செய்ய வேண்டும். உங்களுக்கு விருப்பப்பட்டவர் களுக்கு ஒன்று, விருப்பப்படாதவர்களுக்கு ஒன்று என்ற முறை இருந்தால் எப்படிப் பொறுத்துக்கொள்ள முடியும்? 25 ஆண்டுக் கால சரித்திரத்திலே தமிழகத்திலே இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டதே கிடையாது. உங்கள் காலத்திலேதான் நடக்கிறது. ஒரே ஒரு முறை பருவ மழை தவறிவிட்டது என்றால் 75 சதவிகிதம் மின்வெட்டு என்றால் தமிழகத்திலே என்ன பேசப்படுகிறது என்றால் ஒரு ரூபாய் கொடுத்தால் ஒரு யூனிட் கிடைக்கும் என்ற முறையிலே பேசப்படுகிறது. மின்சாரத்தைக்கூட கள்ளச் சந்தையிலே விற்கக்கூடிய அவலநிலை உங்களுடைய ஆட்சியிலே வந்திருக்கிறது, இதைவிட என்ன ஆதாரம் உங்கள்மேல் உள்ள நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்திற்கு வேண்டும் என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன். அதைப்போலவே பெரிய மில்களிலே சிலவற்றைத் தள்ளியிருக்கிறார்கள். பவானியிலே மீட்டருக்கு 'டிவைஸ்' வைத்து, ஒழுங்காக எவ்வளவு மின்சாரம் விநியோகிக்கப்படுகிறதோ அதைக் காட்டாத அளவிற்குச் செய்திருக்கிறார்கள். அதை இலாக்கா கண்டுபிடித்தும் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்காமல் வெகு சுலபமாக 'டெக்னிக்கல் ஃபெள்ளா"விலே விட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அது எதைக் காட்டுகிறது? இன்றுள்ள அரசாங்கம் மின்சாரத்திலே கள்ளக் கடத்தல் மூலம் எவ்வளவு செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்து கொள்வதற்கு ஏதுவாக இடம் கொடுத்துவிட்டது என்ற குற்றச்சாட்டைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பல தொழிற்சாலைகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் பலருக்குத் தவறான முறையிலே சலுகை காட்டியிருக்கிறீர்கள் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக, ஃபிஷரீஸை எடுத்துக் கொள்வோம். அரசாங்கப் பணத்தை காண்ட்ராக்டுக்குக் கொடுக்கும்பொழுது ஏதாவது நேர்மையாக, நியாயமாகப் பார்த்துக் கொடுக்கிறார்களா? சென்ற

ஆண்டு மீன் வளத்தைப்பற்றிப் பேசும்பொழுதே சொன்னேன். குறைந்த டெண்டரை நாங்கள் எடுத்துக் கொள்கிறோம் என்று சொல்கிறீர்கள், அப்படிக் குறைந்த டெண்டரை எடுத்தால் ஒரு மாதத்திற் கெல்லாம் குறைந்த டெண்டர் எடுத்தவரை அழைத்து, எல்லாம் விலை ஏறிவிட்டது, ஆகவே, ரேட்டை ரிவைஸ் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி 28,000 அல்லது 29,000 ரூபாய்க்குக் கொடுத்த ஆர்டரை 38,000 ரூபாய் என்று அதிகரித்துக் கொடுக்கிறீர்கள். நாங்கள் குறைவாக இருந்த டெண்டரைத் தான் எடுத்துக்கொண்டோம், ஆனால் விலையேறிவிட்டது என்று சொல்கிறார், ஆகவே, 38,000 ரூபாய் கொடுத்து 'போட்' கட்டக் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொல்கிறீர்கள். டெண்டர் போட்டு விட்டால் எல்லாம் முடிந்துவிடுகிறதா? அப்படித்தான் சமயநல்லூருக்குச் சொன்னீர்கள். ஐந்து கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ளதை 59 இலட்சத்திற்கு விற்று விட்டீர்களே என்று கேட்டால், நாங்கள் டெண்டர் கேட்டுத் தான் கொடுத்தோம் என்று சொல்கிறீர்கள். இதையெல்லாம் பார்க்கும்பொழுது தமிழ்நாட்டு மக்களுக்குப் பயமாக இருக்கிறது, எங்கே இவர்கள் தமிழ் நாட்டுக்கே டெண்டர் கேட்டு கொடுத்துவிடுவார்களோ என்று அஞ்சக்கூடிய நிலைமை இன்றைக்கு நாட்டிலே இருக்கிறது. டெண்டர் கேட்டு விடுவதாக நீங்கள் சொன்னாலும் அதற்கு வழிமுறை கிடையாதா, அதற்கு நேர்மை கிடையாதா? குறைந்த டெண்டரில் செய்ய முடியவில்லை யென்றால் உடனே அதற்கு அடுத்த டெண்டரைப் பார்ப்பதுதானே. 29,000 ரூபாய்க்குப் படகு செய்ய முடியவில்லை என்று ஒருவர் சொன்னால் அதற்கு அடுத்தபடியாக இருக்கும் டெண்டரைப் பார்த்து, 30,000 ரூபாய்க்குப் போட்ட டெண்டரிடம் கொடுத்து நீங்கள் செய்யுங்கள் என்று கூற வேண்டாமா? அப்படிச் செய்வதை விட்டுவிட்டு, 29,000 ரூபாய்க்கு உள்ள டெண்டரை ஏற்றுக்கொள்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு, மற்றவர்களின் கண்களிலே மிளகாய்த் தூளைத் தூவிவிட்டு, அதன் பிறகு 29,000 ரூபாயில் முடியாது, 30,000 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, அதற்கு ஒரு ரேட்டிபிகேஷன் கொடுக்கின்ற நிலைமை இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிறது. இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டிலேயே படகு செய்பவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியாதா?

அப்படியில்லையென்றால் நீங்கள் கொச்சிக்கும், மகாராட்டிரத்திற்கும் போகலாம். அப்பொழுது யாரும் வேண்டாமென்று சொல்லப் போவதில்லை. நீங்கள் கட்டுவது 32 அடி போட், அதற்கு 55,000 ரூபாய் ஆகிறது. அதையே தனி மனிதன் செய்தால் 39,000 ரூபாய் அல்லது 40,000 ரூபாய்க்குச் செய்து கொடுப்பான். நீங்கள் 55,000 ரூபாய் செலவு செய்து கட்டுகின்ற போட் அரைநாள்கூடக் கடலில் ஒழுங்காகப் போவதில்லை. The building is so defective. அவ்வளவு 'டிபெக்ட்ஸ்' இருக்கின்றன. இன்றைக்குத் தமிழகத்திலேயே போட் கட்டக்கூடிய அளவிலேயிருந்தாலும், அவர்களுக்குக் கொடுக்க மாட்டேன் என்று கொச்சியிலே இருப்பவர்களுக்குத் தான் போட் கட்ட விடுகிறீர்கள். "The boat building must be given to the actual boat builders". யார் யார் இந்தப் படகு கட்டப் பழக்கப்பட்டிருக்கிறார்களோ அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். போட்களை ஒழுங்காகக் கட்டத் தெரியாதவர்களிடம் கொடுத்தால் அவர்கள் ஒழுங்காகப் படகுகளைக் கட்டாமல் உயிருக்கே ஆபத்து உண்டாகக் கூடிய அபாயம் இருக்கிறது. விஜயலட்சுமி பில்டர்ஸுக்கும், என்னூர் எண்டர்பிரைசஸுக்கும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தமிழகத்திலே 39,000 ரூபாய்க்குக் கட்ட வருகிறது என்ற நிலையிருக்கும்பொழுது கேரளாவிலே 49,400 ரூபாய் கொடுத்துக் கட்டச் சொல்கிறார்கள். இதில் ஏதாவது நேர்மை இருக்கிறதா, நியாயம் இருக்கிறதா, திறமை இருக்கிறதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த அளவிலே நிர்வாகத்திலே எல்லாத் துறைகளிலேயும் கோளாறுகளைச் செய்து, பணத்தைப் பாழடிக்கிறீர்கள். அதனால் பொதுமக்களின் நம்பிக்கையை இழந்து நிற்கிறீர்கள். இதை எடுத்துச் சொல்கின்ற என்னைப் போன்றவர்களை. சட்டம் ஒழுங்கை மீறி பயமுறுத்தக் கூடிய நிலைமை இந்த நாட்டிலே இருக்கிறது என்றால், இந்த நாடு எங்கே போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

பெரியகுப்பம் நிகழ்ச்சியை எடுத்துக் கொண்டால், நானே நேரில் பார்த்திருக்கிறேன். அங்கேயுள்ள மீனவர்களின் வீடுகளிலே உள்ளே புகுந்து போலீசாரும் குண்டர்களும் நாசம் செய்திருக்கிறார்கள். பாவம். அந்த மக்கள் என்ன பித்தளைப் பானைகளா வைத்திருக்கிறார்கள்? ஏதோ , அவர்கள்

வைத்திருக்கின்ற மண் பாண்டங்களை அடித்து நொறுக்கி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒரு சேலையோ இரண்டு சேலையோ வைத்திருக்கிறார்கள், அதை சுக்கு நூறாகக் கிழித்து அவர்களை எவ்வளவு தூரம் அவமானப்படுத்த முடியுமோ அவ்வளவு தூரத்திற்கு அந்தப் பெண்களை அவமானப்படுத்தி, லத்தியால அடித்து பலருக்குக் காயம் ஏற்படக்கூடிய அவல நிலையில் போலீசார் நடந்திருக்கிறார்கள், அதற்கு ஒத்தாசையாக கட்சிக் காரர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால சட்டம், ஒழுங்கு எங்கே இருக்கிறது என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

அதேபோல் ஈசலாபுரம் கிராமத்திலே ஜாதி இந்துக்கள் அங்கேயுள்ள தாழ்த்தப்பட்டவர்களை அடித்துத் துரத்தி வெளியேற்றியிருக்கிறார்கள். இதற்காக அரசாங்க சீஃப் செக்ரட்டரியைப் பார்த்து அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுங்கள் என்று கேட்டோம். அங்கே தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் விரட்டி விரட்டி அடிக்கப்படுகிறார்கள். அதற்குப் போலிசாரும் ஒத்தாசையாக இருக்கும் சூழ்நிலை இருப்பதால் அங்கே பாதுகாப்புக் கொடுங்கள் என்று சொன்னோம். அதற்கு இதுவரையிலே என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்றே தெரியவில்லை. அங்கே இன்றைக்கு அரிசனங்கள் குடியிருக்கும் சூழ்நிலை இல்லாமல் இருக்கிறது. இதற்கு மேல் கேட்டால் துப்பாக்கிச் சூடு அல்லது வி. பி. சிந்தனுக்குக் கிடைத்தமாதிரி இதைக் கேட்பவர்களுக்கும் உதை கிடைக்கும். அந்த அளவிற்குச் சட்டம் ஒழுங்கு கெட்டு இருக்கிறது.

விலைவாசி ஏற்றம், நிர்வாகத்தில் லஞ்சம், வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் ஆகிய காரணங்களால் மக்களின் நம்பிக்கையை இந்த அரசு இழந்து நிற்கிறது. சாதாரண கல்லூரிகளுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமையைக் கூட இந்த அரசு செய்யவில்லை. எஞ்சினியரிங் கல்லூரியில் 200 இடம் காலியாக இருக்கிறது. இடம் கிடைக்குமா இடம் கிடைக்குமா என்று காத்திருந்த நிலைக்குப் பதிலாக இன்றைக்கு 200 இடங்கள் காலியாக இருக்கின்றன. ஐம்பது பேர் வெயிட்டிங் லிஸ்ட்டிலே இருக்கிறார்கள், மீதியிடங்களுக்கு என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்? ஆகஸ்ட் மாதம் வந்து விட்டது, கல்லூரி ஆரம்பிக்க வேண்டிய

நேரம் வந்துவிட்டது. அதைப்போல் லா காலேஜிலும் ஒரு குலுக்கைப் போட்டு அதிலே செல்வாக்குப் படைத்தவர்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: மின்சாரத்தில் கள்ளச் சந்தை என்று இங்கே பேசப்பட்டது. அதற்கு நான் விளக்கம் ஏற்கனவே தந்திருக்கிறேன். இதற்கு ஆதாரமாக அவர்கள் சொன்னது என்னவென்றால், தமிழ்நாட்டிலே ஏராளமான மின்சாரம் இருந்தும் 75 சதவிகிதம் மின் வெட்டு கூடாது என்ற ஒரு பத்திரிகைக் குறிப்புதான். அதற்கு ஏற்கெனவே விளக்கம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 75 சதவிகிதம் மின்வெட்டு என்பது எல்லாத் துறைகளுக்கும் அல்ல, தொழில் துறைக்கு மட்டும் தான். ஆகவே, பல துறைகளுக்கும் மின்சாரத் தட்டுப்பாடு இருந்தாலும் தொழில் துறைக்கு மட்டும் 75 சதவிகிதம் மின்சார வெட்டு என்று வைக்கப்பட்டது. உதாரணமாக மொத்தத் தேவை 22½ மில்லியன் என்றால், சுமார் 16½ மில்லியன்தான் இருக்கிறது என்றால் 36 சதவிகிதம் வரும் என்று சொல்லப் பட்டது. அதற்கு ஏற்கனவே பதில் சொல்லப்பட்டு விட்டது.

பக்கிங்காம் மில்களுக்குக் கொடுப்பதைப்பற்றி ஏற்கெனவே சொன்னேன். மத்திய சர்க்காரின் திட்டப்படி நமக்கு 25 சதவிகிதம் மின்சாரம் வருகிறது. இதற்குமேலே நெய்வேலியிலிருந்தும், கேரளாவிலிருந்தும், மாநாட்டியத்திலிருந்தும் ஆலைகளுக்குக் கொடுத்து, நமக்குக் கிடைக்கும் மின்சாரத்தை அவைகளை மத்திய அரசு ஆலைகள் நால் தக்கால் நம்முடைய பூவக்கு—செண்டால் பூவக்கு—அனுப்பாமல் 5 இலட்சம் பேர்களுக்கு கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கே அதிகாரத்தைத் நன்மைகள் தரும் முறையில் வழங்குகின்ற 'சவுத் இந்தியா மில் ஓனர்ஸ் அசோசியேஷனை' பேச்சு வார்த்தைகளுக்கு அழைத்தபொழுது தந்திருக்கிறது இதையொட்டி அவர்களும் ஒப்புக்கொண்டார்கள். அதேபோல் 'தமிழ்நாடு மில் ஓனர்ஸ் அசோசியேஷனை' அழைத்தபொழுது அவர்கள் தயாரில்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். நாங்களும் மாட்டோம் என்று சொல்லிவிட்டோம். அப்படிச் சொன்னதில் தவறு ஏதுமில்லை.

[திரு. செ. மாதவன்] [1973 ஆகஸ்டு 9

வேறு சில ஆலைகளைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். எனக்கு இரண்டு ஆலைகளின் பெயர்கள்தான் கேட்டன. அவற்றில் ஒன்று சீதாலட்சுமி மில். அந்த அறிக்கையிலே அவர்கள் சொல்லியவுடன் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. மற்றொன்று மீனாட்சி மில். அவர்களோடு ரொம்ப முயற்சி செய்தோம். அந்த ஆலை வேறு யாருக்கும் சொந்தமானது அல்ல. திரு. கருமுத்து தியாகராச செட்டியாருக்குச் சொந்தமான ஆலை. அவருடைய மகன்தான் அதற்கு மேனேஜிங் டைரக்டராக இருக்கிறார். அவர் சொன்னார், நாங்கள் நூலைக் கொடுக்கிறோம். நீங்கள் மின்சாரத்தைக் கொடுங்கள் என்று. ஆனால் சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே ஃபைல் செய்யப்பட்ட அஃபிடவிட்டிலே அவர்தான் கையெழுத்திட்டவர். அவரிடம் மின்சாரத்தைக் கொடுத்துவிட்டு, பிறகு நாங்கள் வெளிமாநிலத்திற்குத்தான் நூலைக் கொடுப்போம் என்று சொன்னால் அதை நாம் தடுக்க முடியாது. ஆகவே, அவருக்குக் கொடுக்க வேண்டாமென்று முடிவு செய்தோம்.

இது தமிழ்நாட்டிலுள்ள கைத்தறி நெசவாளர்களுக்காகச் செய்யப்பட்ட காரியம். மாற்றிய மாநிலத்திலேயிருந்து மின்சாரம் கொடுக்கிறார்கள். அதற்குப் பதிலாக நூலைத் திருப்பித் தாருங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். கேரளாவும் கொடுக்கிறது, அவர்களும் நூலைத் தாருங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். மைசூரும் கொடுக்கிறது. அதற்குப் பதிலாக பொருள்களைக் கேட்கிறார்கள். ஆகவே, இந்திய நாட்டிற்கே வழிகாட்டியாக, மாநில சுயாட்சியின் அடிப்படையிலே, பொருள்களை உற்பத்தி செய்து, இந்தத் தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு அதைக் கொடுப்பதோடு, வெளி மாநிலங்களுக்கும் உதவி செய்கின்ற பெருமை இந்த அரசுக்கு உண்டு. இந்த அரசையும் தாக்கிப் பேசி, இந்த மாநில முதலாளிகள் இந்தச் சர்க்காரை மட்டுமல்லாமல்—தனிப்பட்ட எதிர்க்கப் போகவில்லை—மத்திய சர்க்காரையும் எதிர்த்து, மத்திய சர்க்காரின் கொள்கையில் கண்ட்ரோல் ஆர்டரை எதிர்த்து கொக்கரிக்கின்ற முதலாளிக்கு எதிர்க்கட்சிகள் பரிந்து பேசுகின்ற வெட்கக்கேடான நிலை இந்த நாட்டிலேதான் இருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: வழக்கு மன்றத்திற்கே போகக் கூடாதா? வழக்கே போடக் கூடாதா? நீதி கேட்பதற்காகத்தான் நீதிமன்றம் இருக்கிறது. அரசாங்கம் தவறே செய்யாதா ?

1973 ஆகஸ்ட் 9]

You are not Caesar 's wife to be above suspicion. You cannot say that always the Government is doing correct things.

சரி. ஆனால் சிவகாமி மீனாட்சி மில்ஸ் வழக்குப் போட்டார்கள். சரி. ஆனால் அதற்கு ஏன் மில்ல நாங்கள் தருகிறோம் என்று சொல்லியதே, அதற்கு ஏன் தொழிலாளர்கள் காமாட்சி என்று சொல்லிவிட்டார்? அவர்கள் நான் தருகிறேன் என்று சொல்லியும், ஏன் மின்சாரம் தரமாட்டேன் என்று இவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள்? மகன் காமராசர் என்று இவர்கள் நல்லவராக இருக்கலாம். தந்தை ஒரு கட்சியில் இருக்கலாம். நேற்று அவர் மகன் வேறொரு கட்சியில் இருக்கலாம். அவர் திடீரென்று உங்களுக்கெல்லாம் நண்பராக இருந்தவர்தானே. அவர் திடீரென்று முதலாளியாகிவிட்டாரா? இது எதைக் காட்டுகிறது? ஏதோ ஒரு அதிசயப்போறன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஏற்கெனவே சொல்லி இருக்கிறேன். அங்கத்தினர் பேசி முடித்த பிறகு விளக்கம் சொல்ல வேண்டுமென்றார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் சொல்லிவிட்டார்கள். விளக்கம் சொன்ன பிறகு அமைச்சர் அதற்கு மறுபடியும் பதில் சொல்லிக் கொண்டிருப்பது ஏற்கெனவே இருந்த நிலைபோல் மாறி மாறி பேசுவது. இன்னொரு பேச்சு. அமைச்சர் என்று மாறி மாறி பேசுவதில் நடக்கும் போன்ற நிகழ்ச்சிகள்தான் நடக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: மத்திய சர்க்காரை எதிர்த்து முதலாளி வழக்குப் போடுகிறார், அவரை ஆதரிப்பதற்கு இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி சொல்லுவதற்கு ஆலை என்று நீங்கள் பாராட்டிப் பேசுகிறீர்களே. அதாவது கருமுத்து தியாகராச செட்டியாருக்குச் சொந்தமானதுதான் இன்னொரு விளக்கமும் சொன்னார்கள். மகனை உத்தரவின் பெயரில் வைக்கப் புகழ ஆசைப்படுகிறார்கள். அந்த மகன்தான் அஃபிடவிட்டை சுப்ரீம் கோர்ட்டில் மத்திய சர்க்கார், மாநில சர்க்காரை எதிர்த்துப் போட்டிருக்கிறார். அரசாங்கத்தினுடைய அட்வகேட், எங்களுக்குத் தெரியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள் என்று சொன்னார். ஒரு வழக்கறிஞர் இப்படி வாதாடத் தொடங்குகிறார் என்றால் ரொம்ப ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. அரசாங்கத்திற்கு நோட்டீஸ் கொடுக்காமல் ஸ்டே வாங்கப்பட்டது. முதலாளிகளுக்காக எந்த

வழக்கறிஞர் வாதாடினரோ அவரைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். அவர் பதில் சொல்லியிருக்கிறார். அதையாவது படித்திருக்கலாம். அந்த நீதிபதி அருமையான முறையில் பதில் சொல்லியிருக்கிறார். தலைவருக்குச் சொல்லவில்லை. இந்தக் குறிப்பிட்ட முதலாளியின் ஆலை மற்ற 208 ஆலைகளுக்கும் சமமாக இருக்குமானால்— 'Similarly situated Mills' கரன்ட் கொடுங்கள் என்று நீதிபதி கூறியிருக்கிறார்.

THIRUMATHI : T. N. ANANDANAYAKI : That is not the correct explanation.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : அம்மையார் அவர்கள் உரத்த குரலில் பேசினார்கள்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : I object to this.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : மெல்லிய குரலாக இருக்கலாம். உரக்கப் பேசினார்கள் என்றுதான் சொன்னேன். படகு கட்டுவதற்காக மீன் இலாகா மூலம் டெண்டர்கள் கோரப்பட்டு கொடுக்கப்பட்டதில் உள்ளபடியே குறைகள் இருக்குமானால் எதிர்க் கட்சியினர் கூறினால் ஆளும் கட்சி ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியதுதான். ஆனால், டெண்டர்கள் கேட்டு கொடுத்ததில் தவறு எதுவும் நடந்துவிடவில்லை. கடந்த ஆண்டு கூட அம்மையார் அவர்கள் படகு கட்டுவதற்குக் கேரளாக் காரரோடு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டார்களே என்று கேட்டார்கள். ஏனோ தெரியவில்லை இதிலே கேரளாக்காரரைப் பிடிக்கவில்லை, அரசியலில் மட்டும் கேரளாக்காரரை ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். . .

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : திசை திருப்பிப் பேச வேண்டாம்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : திசை திருப்பவில்லை. தமிழ்நாட்டில் தமிழர்களுக்கு மட்டுந்தான் இடம் என்று சொல்லவில்லை என்பதற்காகத்தான் சொன்னேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அம்மையார் அவர்கள் ஒரு பிரசங்கமே செய்கிறார்கள். அவர்கள் எதைப் பற்றி விவாதிக்கிறார்கள். . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : திரு. மதியழகன் என்ன இந்த அவையிலே மத்தியஸ்தரா? அவராகவே எழுந்துத் தீர்ப்பு வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறார். "ஏண்டி பாட்டி மஞ்சள் பூசிக் குளிக்கிறாய்?" என்றதற்கு "பழைய நினைப்படா பேரா" என்று சொல்வது போல் இன்னும் சபாநாயகர் என்று அவர் கருதிக் கொண்டிருக்கிறாரா ?

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நான் ஒன்றும் சபாநாயகர் என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கவில்லை. இன்னொரு பிரசங்கம் பண்ணுகிறாரே என்றுதான் கேட்டேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமைச்சர் அவர்கள் பேச ஆரம்பித்து ஒரு நிமிடம் கூட ஆகவில்லை.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : நான் கேரளத்துக் காரரைப் பற்றிச் சொல்லக் காரணம் நமது மாநிலத்திலே எந்தத் தொழில் வளரவேண்டுமென்றாலும் மற்ற மாநிலத்துக்காரர்கள் என்று பார்ப்பதில்லை என்பதற்காகத்தான் சொன்னேன். நமது மாநிலத்தைவிட்டு பக்கத்து மாநிலக்காரர்களுக்குத் தரக் கூடாது என்று எதிர்க்கட்சியினர் கூறுவார்களானால் அது அவர்கள் கொள்கையாக இருக்கலாம். நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. டெண்டர் கேட்டு குறைந்தபட்சத் தொகை யார் கொடுக்கிறார்கள் என்று இலாக்கா மூலம் பரிசீலித்து அவர்கள்தான் சாதாரணமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். குறைந்த தொகை கேட்டார்கள் என்று அவர்களோடு ஒப்பந்தம் ஆன பிறகு ஒருசிலர் தங்களுக்கு அனுபவம் இல்லை என்றும் ஒப்பந்தப்படி படகுகள் கட்டிக் கொடுக்க முடியாது என்றும் சொல்லிவிட்டுப் போய்விட்டார்கள். அதை இலாக்கா மூலமாக குழு அமைத்துப் பரிசீலித்து, தொகைகளை வரையறுத்து, என்னென்ன படகு கட்டுகின்ற கம்பெனிகள் இருக்கின்றன என்று பரிசீலனை செய்து, இதற்கு முன்னால் படகு கட்டியிருக்கிறார்களா என்று பார்த்து அவர்களுக்குக் கொடுத்து வருகிறோம் என்று பலமுறை இந்த மாமன்றத்தில் கூறியிருக்கிறேன். அந்த முறையில் எண்ணூர் என்டர்பிரைசும், விஜயலஷ்மி போட் பில்டர்சும் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். விஜயலஷ்மி படகு கட்டும் தொழிற்சாலைக்கு அரசாங்கமே தொழிற்துறை மூலமாகக் கடன் கொடுத்திருக்கிறது. மீன்துறை இலாக்கா மூலமாகப் படகு கட்டுவதற்காக இடம்

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து] [1973 ஆகஸ்ட்

கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ்நாட்டிலே தமிழர்கள், குறிப்பாக
மீனவர் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு டெண்டர் கொடுத்து, கடன்
கொடுத்துப் படகைக் கட்டுவதற்கான ஆதரவையும் கொடுத்த
பிறகு, அவர்களிடம் படகு கட்டும் பொறுப்பைக் கொடுக்கலாம்
என்று அம்மையார் அவர்களுடைய வாதம் விசித்திரமாக
இருக்கிறது. ஆகவே, டெண்டர் கூப்பிட்டுக் கொடுத்ததில் எந்த
விதத் தவறும் ஏற்பட்டுவிடவில்லை. கடந்த முறையும் கொடுக்கப்
பட்டது, இந்த முறையும் தரப்பட்டிருக்கிறது.

ஈசலாபுரத்திலுள்ள தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஏற்பட்ட
கஷ்டங்களைப் போக்குவதற்காகத் தலைமைச் செயலகத்தில்
இருக்கும் பிரதம செயலாளரிடத்தில் சொன்னதாகச்
சொன்னார்கள். என்னிடத்தில் அந்த மக்கள் வந்தார்கள். காங்கிரஸ்
கட்சியைச் சேர்ந்த பல தலைவர்களும் வந்து சொன்னார்கள்.
அவர்கள் வருவதற்கு முன்னாலேயே பல முறை பல பெரிய அதிகாரி
களிடத்தில் சொல்லி நடவடிக்கை எடுக்கச் சொல்லியிருக்கிறேன்.
பாதுகாப்புக் கொடுக்கச் சொன்னேன். உயர்ந்த ஜாதிக்காரர்
களுக்கும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும் இடையே சண்டை,
தகராறு என்று ஏற்பட்டால்தான் போலீஸ் தலையிட்டுத் தடுக்க
முடியும். காழ்ப்புணர்ச்சி காரணமாக அசம்பாவிதங்கள் ஏற்படாத
வண்ணம் அந்தந்தப் பகுதியிலுள்ளவர்கள் பார்த்துக் கொள்ள
வேண்டும், அந்த வகையில் ஒத்துழைப்புத் தரவேண்டும்.
இப்போது ஈசலாபுரத்தில் அமைதி நிலவுகிறது என்று கூறிக்
கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவர்
அவர்களே, உணவுப் பொருள் விலை உயர்வைப் பற்றி அடிக்கடி
விளக்கம் சொல்லியிருக்கிறேன். மறுபடியும் பேசியிருக்கிறார்கள்.
மத்திய அரசாங்கம் இதற்குக் காரணம் இல்லை, மாநில அரசாங்கந்
தான் காரணம் என்று ஒரு பெரிய குற்றச்சாட்டைச் சொல்லி
யிருக்கிறார்கள். மாநில அரசாங்கம் எதையும் கட்டுப்படுத்த
முடியாத அளவில் இருக்கிறது. அரிசியைத் தவிர மற்ற எந்தப்
பொருளின் விலையையும் நாங்கள் கட்டுப்படுத்த அதிகாரம்
இல்லை. கடலை எண்ணெய் பற்றிச் சொன்னார்கள். இந்தியாவில்
மற்ற மாநிலங்களில் எல்லாம் கடலை எண்ணெய் விலை இவ்வளவு,
நம்முடைய மாநிலத்தில் மட்டுந்தான் அதிகமாக இருக்கிறது

1973 ஆகஸ்ட் 9] [திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

என்று ஏதேனும் விவரம் தருவார்களா என்று எதிர்பார்த்தேன்.
அப்படி இதுவரை யாரும் சொல்லவில்லை. கடலை இங்கு உற்பத்தி
யாகிறது. ஓரளவுதான் நாம் வாங்க முடியும். அதன் விலையை
நிர்ணயிக்க அதிகாரம் வேண்டுமென்று கேட்டு அதுவும்
கொடுக்கப்படவில்லை. இதைப் பற்றிச் சென்ற சட்டமன்றக்
கூட்டத்திலே சொல்லியிருக்கிறேன். கடலை இந்த அளவுக்கு விலை
விற்கும்போது வெளிநாட்டுக்கு ஏன் மணிலாவை ஏற்றுமதி
செய்கிறீர்கள் என்று பாராளுமன்றத்தில் கூடக் கேள்வி கேட்டி
ருக்கிறார்கள். மத்திய அமைச்சர் அதற்கு அதிக விலை ஒன்றும்
விற்கவில்லை என்று பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.
அமெரிக்காவிலிருந்து கோதுமையை ஒரு டன் 50 டாலர் வீதம்
ரஷ்யா வாங்குகிறது.

ரஷ்யா 50 டாலர், இந்திய சர்க்கார் 140 டாலருக்குக் கொள்
முதல் செய்கிறார்கள். நாங்கள் மாநில அமைப்பைக் கட்டுப்
பாடாக நடத்த வேண்டுமென்று சொல்லும்போது நாட்டைப்
பிரிப்பதாகவும், சுயாட்சி கேட்கிறார்கள் என்றும் குற்றம்
சாட்டுவது சரியல்ல.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்.
இந்த மன்றத்தில் அமைச்சரவையின் மீது நம்பிக்கையில்லாத்
தீர்மானத்தை எதிர்க்கட்சியினர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதன்
மீது விவாதம் நடக்கிறது. மூன்று நாட்கள் விவாதம் நடந்து
முடிந்த பிறகு மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அதற்குப்
பதில் சொல்லப் போகிறார்கள். அப்படி மாண்புமிகு முதல்
அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது, எதிர்க்கட்சி
களிலிருந்து நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துப்
பேசுகிறவர்கள் என்னென்ன குற்றச்சாட்டுகளைச்
சொல்கிறார்களோ அவற்றிற்குப் பதில் அளிக்க சம்பந்தப்பட்ட
அமைச்சர்களை அதுபற்றிக் கேட்கலாம். அதல்லாமல் திருமதி
அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் ஒரு குற்றச்சாட்டு கொண்டு
வந்தால் அதற்கு மூன்று அமைச்சர்கள் எழுந்து நின்று ஒவ்வொரு
அமைச்சரும் மூன்று நிமிடங்கள் எடுத்துக்கொள்வது என்பது
ஆறு மணி
ஆளும் கட்சிக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற கொஞ்ச நேரம்
நேரத்திற்குள் ஒவ்வொரு அமைச்சருக்கும்
கொடுத்து அதற்குள் அமைச்சர்களைப் பேசச் சொல்வது நன்றாக

யிருக்கும். இது, எங்கள் நேரத்தை எடுத்துக் கொண்டு
சொல்வதாக இருக்கிறது. இதற்கு ஒரு முடிவு எடுக்கும்படி
தங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பொதுவான விவகாரங்
களுக்கு அமைச்சர்கள் பதில் சொல்லத் தேவை இல்லை. ஆனால்
குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்படுகிற குற்றச்சாட்டுகளுக்கு உடனடியாக
அமைச்சர்கள் குறுக்கிட்டு பதில் சொல்வதுதான் முறையானதாக
இருக்க முடியும். அந்த வகையில்தான் அமைச்சர் திரு. மாதவன்
அவர்கள் குறுக்கிட்டு ஏதோ மூன்று மில்களுக்குக் கரண்ட்
கொடுக்கவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டுக்குப் பதில் சொன்னார்கள்.
அதேபோல் குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளுக்குப்
பதில் சொல்ல வேண்டும். அதற்குக் குறுக்கிடுவதில் தவறு இல்லை.
குறுக்கிடக் கூடாது என்ற காரணத்தினால்தான் அவர்கள் பேசி
முடிந்த பிறகு சொல்லப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளுக்கு, குறிப்பிட்ட
குற்றச்சாட்டுகளுக்கு ஹரிஜனத் துறை அமைச்சர் அவர்களும்,
அமைச்சர் திரு. மாதவன் அவர்களும் பதில் சொன்னார்கள். அந்த
வகையில்தான் சொல்லப்பட்டது.

அண்ணா வழி நடக்கிற நிலைமையில் சொல்ல வேண்டுமென்றால்
அண்ணா அமைச்சரவை மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம்
வந்தபோதுகூட அண்ணா அவர்கள் முதல் அமைச்சராக இருந்த
போது அடிக்கடி குறுக்கிட்டுப் பேசினார்கள். இப்போது மாண்பு
மிகு உறுப்பினர் திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் எழுப்பியது
போல் அப்போதும் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் கேட்டார்கள்.
அந்த நேரத்தில் அண்ணா அவர்கள் சொன்னது என்னவென்றால்,
நீங்கள் குறிப்பிட்டுச் சொல்கிற குற்றச்சாட்டுகளுக்கு உடனடி
யாகப் பதில்கள் அளிக்கவில்லை என்றால் அவைமட்டும்
பத்திரிகைகளில் வந்து வெளியே ஒரு பரபரப்பை ஏற்படுத்தி
மக்களிடையே, ஏதோ பெரிய தவறுகள் செய்கிறார்கள் என்று
கருதக்கூடிய நிலை ஏற்படும். ஆகவே உடனடியாக இப்படி
அவதூறாகச் சொல்லப்படுகிற விஷயங்களை நாங்கள் திருத்த
வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே அமைச்சர்கள் குறுக்கிடுவதில்
தவறு இல்லை என்று அண்ணா அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.
ஆகவே அண்ணா வழியைப் பின்பற்றும் நாங்கள் அந்த வகையில்
குறுக்கிட்டுச் சொன்னோம். அவ்வளவுதான்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : நாங்கள் சட்டசபையில் வந்து அவதூறாகவா பேசுகிறோம்? அதற்குப் பொது மேடைகள் இருக்கின்றன பேசுவதற்கு. பொது மேடைகளில் அவர்கள் அவதூறாக எது வேண்டுமானாலும் பேசலாம். நாங்கள் சட்டசபையில் பொறுப்போடுதான் பேசுகிறோம். இதே இலாக்கா ரூ. 29,000-க்கு படகைக் கட்டித் தருகிறேன் என்றதை ரூ. 38,000-க்கு கட்டித் தா என்று சொல்லி அது ரிவைஸ் செய்யப்பட்ட உண்மையை அமைச்சர் அவர்களே ஒத்துக்கொண்டார்கள், அந்தக் கமிட்டி ஏற்றுக் கொண்டது என்று சொன்னார்கள். அப்படி 'ரிவைஸ்' செய்வது தவறு என்பது என் வாதம். அப்படித் தமிழ் நாட்டில் படகு கட்டுகிறவர்கள் இல்லை என்றால் கேரளாவிற்குப் போங்கள் என்று சொன்னேனே தவிர, கேரளாவிற்குப் போக வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அதற்கான பதிலுரை அவையில் வைக்கப்பட்டது. அம்மையார் அவர்கள் நேர்மை, ஒழுக்கம், லஞ்சமற்ற தன்மை இவற்றைப்பற்றியெல்லாம் பேசினார்கள். நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் மதராஸ் டெனன்ஸி ஆக்ட் என்ற சட்டத்தை இந்த அவையில் நிறைவேற்றி அது மத்திய சர்க்கார் அனுமதி பெறுவதற்காகக் காத்திருந்த நேரத்தில் அது உடனடியாக வரவேண்டுமென்று டெல்லி வரை ஒரு அம்மையார் சென்று அந்தச் சட்டத்திற்கு உடனடியாகக் கையெழுத்து போடுங்கள் என்று அங்கு தவம் கிடந்தார்கள். அந்த அம்மையார்தான் இப்போது நேர்மை நியாயம் பற்றிப் பேசிய திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையாரானார்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : நீங்களாகவே பேசிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். டெனன்ட்ஸ்க்காகப் போனேனே தவிர, லான்ட்-லார்ட்ஸ்க்காகப் போகவில்லை. ஆகவே உங்கள் இஷ்டப்படி எப்படி வேண்டுமானாலும் பேசுவது சரியல்ல. தயவு செய்து அப்படிப் பேசுவதை விட்டுவிட வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அவர்கள் போனதை ஒத்துக்கொண்ட வரையில் சரி.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இன்றும் போவோம், நாளைக்கும் போவோம் டெனன்ட்ஸ்க்காக. We are for the tenants, not like you for the landlords.

திரு. க. சுப்பு: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பேரவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ள அமைச்சரவையின்மீது நம்பிக்கையின்மையைத் தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின்மீதும், தனி ஒரு கொள்கையைக் கண்டிக்கும் தீர்மானத்தின் மீதும் என் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

நாலரைக் கோடி தமிழ் நாட்டு மக்களின் நலனைக் கருதி இந்த அரசு செயல்பட வேண்டும். அப்படிச் செயல்படத் தவறி விட்டதால் இந்த நம்பிக்கையின்மையைத் தெரிவிக்கும் தீர்மானமும், தனி ஒரு கொள்கையைக் கண்டிக்கும் தீர்மானமும் வந்துள்ளன. இந்த இரு தீர்மானங்களும் வழக்கம்போல் வருகின்றன என்று சிலர் குறிப்பிட்டார்கள். பிற்போக்கான கொள்கையை, மக்கள் நலன்களுக்கு விரோதமான கொள்கையை ஒரு அரசு கடைப்பிடித்தால் அதை எதிர்த்து வழக்கமாக வரக் கூடிய ஒரே நடைமுறை இதுவாகத்தான் இருக்க முடியும். ஆகவே இத் தீர்மானங்கள் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன.

இதைப்பற்றிச் சொல்லும்போது அரசாங்கக் கொள்கைகளை மையமாக வைத்து எந்த அளவிற்கு அரசு மக்களது நம்பிக்கையை இழந்திருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். எதிர்க்கட்சியிலிருந்து குற்றச்சாட்டுகள் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொன்னால் எதிர்க்கட்சியினரின் குற்றச்சாட்டுகள் மட்டுமல்ல, தமிழக மக்களின் மத்தியில் உள்ள பிரச்னைகளை மையமாக வைத்து அதை எதிரொலிக்கும் வகையில்தான் நாங்கள் இங்கு பேசுகிறோம்.

முன்னதாக, ஆளும் கட்சி அறிவித்திருக்கக்கூடிய ஒரு கொள்கையை மையமாக வைத்து எங்கள் கண்டனத்தைத் தெரிவிக்கிறோம். அதாவது, இந்தியா இந்தியருக்கே. தமிழ்நாடு தமிழருக்கே என்று சில இயக்கங்கள் நடத்துவதற்குத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். இந்திய நாடு இந்தியருக்கே என்று சொல்வதில் அர்த்தமிருக்கிறது. India is a sovereign democratic Republic. அந்த அடிப்படையில் இந்தியா இந்தியருக்கே என்று சொல்வதில் அர்த்தமிருக்கிறது. ஆனால் அப்படி இந்தியாவைக் கருதுவதுபோல் தமிழ்நாட்டை ஒரு ஸாவரின் ரிப்பப்ளிக் என்று கருத முடியாது. சில அரசியல் சட்ட வரம்புகள் இருக்க வேண்டும்.

தமிழ்நாடு தமிழருக்கே என்ற கோஷம் எதற்காக எழுப்பப்பட்டது? எந்தச் சூழ்நிலையில் எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். எதிர்க்கட்சியினர் என்றல்ல, ஆளும் கட்சியில் உள்ள மதிப்பிற்குரிய கண்ணன் போன்றவர்கள் ஒப்புக்கொண்டுள்ள சில பிரச்னைகள் உள்ளன. அவற்றைத் தீர்க்க என்ன செய்திருக்கிறார்கள்? அவற்றிற்கான நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்குப் பதிலாக திசை திருப்பி விடுவதற்காக இந்த முழக்கம் கையாளப்படுகிறது. ஆனால் அது நாட்டின் நன்மைக்கு உகந்ததல்ல. நாலரைக் கோடி தமிழ் மக்கள் என்று சொல்லும்போது இந்த கோஷம் அவர்களுக்கு நன்மை பயப்பதாக இருக்க முடியுமா? இங்கல்ல. இதற்கு அப்பாற்பட்டும் பம்பாயில், டெல்லியில், பர்மாவில், சிலோனில், வெளிநாடுகளில்கூட தமிழர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களை மையமாக வைத்து, இவர்களின் நன்மையை மையமாக வைத்து நடைபெறவேண்டியதாகும் தமிழக அரசின் ஆட்சி. அதை மனதில் கொள்ள வேண்டும்.

தமிழ்நாடு தமிழருக்கே என்ற கோஷத்தின் விளைவு என்னவாகும் என்பதைச் சிந்திக்கப் பார்க்கவேண்டும். தமிழ்நாட்டில் இருக்கிறவர்கள் சிலர் வேறு எங்கேயோ இருந்து வந்தவர்கள். அவர்கள் தமிழர்கள் அல்ல. ஆரம்பத்தில் வரலாற்றுப்படி இன்னின்னார்கள் இன்னின்ன தொழில்கள் செய்து வந்தனர் என்று ஆராயத் தொடங்கிவிட்டால் அது கைபர் கணவாயில் இருந்து ஆரம்பித்து இந்துக்கல் கணவாயில்தான் சென்று முடியும். இப்படியெல்லாம் பேசுவது மக்களிடையே ஒரு சிக்கலைத்தான் ஏற்படுத்தும். இங்கு வேறு யாரும் இருக்கக் கூடாதா? இங்கு மகாராஷ்டிரர்கள் இல்லையா, கேரளாக்காரர்கள் இல்லையா? கன்னடம் பேசுபவர்கள் இல்லையா? எல்லோரும் இருக்கிறார்கள். சட்டமன்றத்தில்கூட இருக்கிறார்கள். இன்னும் குறிப்பாகச் சொல்லப் போனால் உங்கள் ஜஸ்டிஸ் பார்ட்டியை ஆரம்பித்து வைத்ததே டாக்டர் டி. எம். நாயர்தான். அவர் கேரளாக்காரர். அதேபோல் பனகல் ராஜா, பொப்பிலி ராஜா இவர்கள் இல்லையா? இப்போது அவர்கள் பெரியார் இல்லையா? நான் குறை சொல்வதாக நினைக்கக் கூடாது. இது எந்த அடிப்படையில் வருகிறது என்றால் அது ஷார்ட் சைட்டட் பாலிஸி ஆப்

தி கவர்ன்மெண்ட்டினால் ஏற்படுகிறது. இத்தகைய ஒரு குறுகிய நோக்கத்தைக் கொண்ட கொள்கையை அரசு பின்பற்றக் கூடாது. அது அபாயத்தைத்தான் விளைவிக்கும்.

ஒவ்வொரு ஜாதியினரும் ஒவ்வொரு தொழிலைச் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். மோசமான தொழிலைச் செய்து கொண்டிருந்த ஒரு ஜாதியினர் இன்று வேறு தொழில்களுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். இப்படிப் பின்னால் செல்வதைக் கண்டித்து முன்னேற்றப் பாதையில் செல்லவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டினைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அரசாங்கம் பிரஜைகளைத் திசை திருப்பிச் செல்கிறது

திரு. மாதவன் அவர்கள் ஒன்று சொன்னார்கள். மகிழ்ச்சி. இரண்டு நாட்களாக எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தது வந்து விட்டது. தியாகராஜச் செட்டியார் அவர்கள் கைத்தறி நெச வாளர்களின் பிரச்சினைகளில் கவனம் செலுத்தவில்லை என்பதால் கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். அதை ஒத்துக்கொள் கிறேன். நேற்று வரை நண்பர்களாக இருந்தவர்கள் என்று அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். இன்று நண்பர்கள் இல்லை என்று ஒப்புக்கொண்டதில் மகிழ்ச்சி. மக்களின் நலனைக் கருத்தில் கொண்டு செயல்படும் முறையில் நிர்பந்தங் களுக்கு அடிபணியாமல் இருந்தால் அந்த அமைச்சரவையைப் பாராட்டுகிறேன்.

செட்டியார் கொடுக்கவேண்டிய மின்சாரக் கட்டணப் பாக்கி எவ்வளவு? அதை வசூலிப்பதற்கு எடுத்த நடவடிக்கைகள் என்ன? விவசாயிகள் அரசுக்குச் செலுத்தவேண்டியதைச் செலுத்தவில்லை என்றால் ஜப்தி செய்யப்போகிறீர்கள்.

எனது இன்னொரு குற்றச்சாட்டு என்னவெனில், இவர்கள் கொடுக்கிற வாக்குறுதிகள் ஒன்று, நடைமுறையில் நடப்பது வேறு. அரசு ஒரு ஆணை பிறப்பிக்கிறது, ஆனால் அது தாக்கி எறியப்படுகிறது. ஜூன் 30-ம் தேதி வரை அரசாங்கக் கடன் களுக்காக, கூட்டுறவுக் கடன்களுக்காக ஜப்தி செய்வதில்லை என்று ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறது. ஆனால் அதற்கு விரோதமாக எவ்வளவோ இடங்களில் ஜூன் 30-ம் தேதிக்கு முன்னால் ஜப்திகள்

நடந்திருக்கின்றன. ஜனநாயகம். ஜனங்கள்தான் எஜமானர்கள் என்றெல்லாம் சொல்கிறோம். ஆனால் இன்றையதினம் அதிகாரிகள் தான் மக்களின் எஜமானர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆபீசர்களை அலுவலாளர்கள் என்று சொல்லுங்கள் என்று பாரதி அவர்கள் சொன்னார்கள். நான்கூட அந்த வார்த்தையை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். 'ஆபீஸ்' என்று சொல்வதை 'அலுவலகங்கள்' என்று சொல்வது மாதிரி. 'ஆபீசர்கள்' என்பவர்களை 'அதிகாரிகள்' என்று சொல்வதைவிட 'அலுவலாளர்கள்' என்று சொல்வது நன்றாக இருக்கும். அவர்களை அதிகாரிகள் என்று சொல்வதால் அவர்கள் தங்களை மிகவும் பெரியவர்களாகக் கருதிக் கொண்டு விடுகிறார்கள். அந்த மனோபாவத்தை மாற்ற என்ன பரிகாரம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்?

விவசாயிகளிடமிருந்து வரி வசூல் செய்வதை நிறுத்தி வைத்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். 205 பம்ப் செட் எடுத்து இருக்கிறோம் என்றும் சொன்னார்கள். வரி வசூல் செய்வதை நிறுத்திவைக்க அரசு ஆணை பிறப்பித்து இருந்தும், பல விவசாயிகளைப் பிடித்து உள்ளே தள்ளியிருக்கிறார்கள். பலரிடம் ஜப்தி செய்து இருக்கிறார்கள். இல்லை என்று சொல்ல முடியுமா? அந்த மக்கள் மத்தியில் இந்த அரசின்மீது எப்படி நம்பிக்கை யிருக்க முடியும்? இப்படி ஏழை மக்களை ஜப்தி செய்கிறபோது, பெரிய பெரிய மில் முதலாளிகள் கட்ட வேண்டிய வரி பாக்கிக்கு என்ன நடவடிக்கையை இந்த அரசு எடுத்து இருக்கிறது என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். அங்கேதான் கொள்கை வருகிறது.

சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு 5 சதவிகிதம் சர்சார்ஜ் போட்டு இருக்கிறோம். அதன் மூலமாகக் கிடைக்கும் வருமானம் ரூ. 5½ கோடி என்று நினைக்கிறேன். அது இன்னும் வசூலாகவில்லை. பொள்ளாச்சி மகாலிங்கம்—பெயரைச் சொல்லக்கூடாது—சக்தி சர்க்கரை ஆலை, அருணா சர்க்கரை ஆலை இவர்களிடமிருந்து ரூ. 5½ கோடி வரி பாக்கி வரவேண்டியிருக்கிறது. ஜப்தி செய்து விட்டோமா? பணக்காரர்கள் என்றால் பரிவும். ஏழைகள் என்றால் ஏறி மிதிப்பேன் என்றும் சொன்னால் அந்தக் கொள்கையைக் கண்டிக்காமல் வேறு என்ன வேலை எதிர்க்கட்சிகளுக்கு என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

ஏழை மக்களுக்கும், ஏழை ஹரிஜன மக்களுக்கும் பெரும் திட்டங்களைத் தீட்டியிருக்கிறோம் என்று ஒவ்வொரு முறையிலும் சொல்லி இருக்கிறோம். இப்போது இருக்கிற அதிகார வர்க்கத்தை நம்பி எந்த சோசலிஷ திட்டத்தையும் அமலாக்க முடியாது. ஒரு சில நல்ல அதிகாரிகள் இருக்கலாம். மாண்புமிகு கந்தசாமி அவர்கள்கூட ஒரு அதிகாரி மீது குறைபட்டுச் சொல்லிக் கொண்டார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் நல்லவை செய்யும் அதிகாரிகளையும் பாராட்டத்தான் செய்கிறோம்.

ஆலங்குளம் சிமெண்ட் பாக்டரியில் ஒரு போராட்டம் நடத்தப் போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். எங்களையெல்லாம்கூட அழைத்துப் போனார்கள். புரட்சி செய்யப் போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அங்கே அப்பாயின்ட்மென்ட் விஷயத்தில் தவறு நடந்து இருக்கிறது என்று சொல்லிச் செய்யப் போகிறோம் என்றார்கள். அங்கே சென்று அந்த அதிகாரியைச் சந்தித்துப் பேசிவிட்டுப் புன்னகையோடு வெளியே வந்தோம். புரட்சி செய்யப் போகிறோம் என்று சொல்லிச் சென்றவர்கள் புன்னகையோடு வெளியே வந்தோம். அந்த அளவுக்கு அந்த மானேஜிங் டைரக்டர் நல்ல முறையில் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவரைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறோம். அவர் பெயர் ராஜாராம். அப்படிப்பட்ட நல்ல மேனேஜிங் டைரக்டர்கள் நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் மாதவன் அவர்களுக்குக் கிடைத்து இருக்கிறார்கள். அதை நாங்கள் பாராட்டத்தான் செய்கிறோம். ஆனால் நாம் போடும் நல்ல திட்டங்களை சரியான முறையில் அமல்படுத்துகிறார்களா என்று பார்ப்பதற்கு என்ன திட்டங்களை நாம் வைத்து இருக்கிறோம்? கேரளாவில் 'மக்கள் கமிட்டி' என்று வைத்து இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட தவறுகள் நடக்கிறபோது அவர்கள் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறார்கள். நான் சொல்கிறேன் ஜப்தி நடந்து இருக்கிறது என்று. ஜப்தி செய்யவில்லை என்று அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள். இதில் யார் சொல்வதை நம்புவது? சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சொல்லத்தான் முடியும். நிரூபிக்க முடியுமா? எங்களிடத்தில் என்ன, அதிகாரிகளா இருக்கிறார்கள்? அமைச்சர்கள் அதிகாரிகள் கொடுத்த ரிப்போர்ட்டை வைத்துக்கொண்டு பேசக்கூடாது.

நடைமுறையில் எப்படி இருக்கிறது என்பதை அறிந்துதான் பேச வேண்டும். கொள்கைகளை அமல் நடத்துவதில் பல கோளாறுகள் இருக்கின்றன என்று கூறுகிறோம். அந்தக் கோளாறுகளைக் கண்டுபிடித்து அவற்றை நிவர்த்தி செய்வதுதான் அரசின் கடமை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கிழக்கு இராமநாதநரம் மாவட்டத்தில் நடைபெற்று இருக்கிற ஒரு நிகழ்ச்சியைச் சொல்கிறேன். திருமணத்திற்குக் கொடுத்த சீர்வரிசையை ஜப்தி செய்து இருக்கிறார்கள். கிழக்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் நடைபெற்று இருக்கிறது. வேறு மாவட்டத்தில் நடக்கக்கூடாதா? கல்யாணம் முடித்துக் கொண்டு சீர்வரிசையோடு வருகிறவனைப் போய் நம்முடைய அதிகாரிகள் ஜப்தி செய்திருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்களுடைய மனோபாவம் இன்னும் மாறவில்லை என்பதைத்தான் அது காட்டுகிறது. தியாகராச செட்டியாரிடத்தில் போகவில்லையே ஏன்? நாம் எவ்வளவு தான் சோசலிசக் கொள்கைகளை உருவாக்கினாலும், அவற்றை நிறைவேற்றுவது என்பது இந்த அதிகாரிகள் கையில்தான் இருக்கிறது. அவர்களுடைய இந்த மனோபாவத்தை மாற்றுவதற்கு அனைவரும் ஒன்றாக இணைந்து செயல்படவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இனிமேலாவது ஜப்தி செய்கிறபோது கொஞ்சம் நிதானத்தோடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஜப்தியை நிறுத்த வேண்டும். கடன் வசூலைத் தள்ளி வைக்க வேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் ப. உ. சண்முகம் அவர்களைச் சந்தித்துக் கேட்டேன். அவர்களும் உடனே நிறுத்துங்கள் என்று சொல்லி உத்தரவிட்டார்கள். ஆனால் அங்கே வசூல் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. கேட்டால் அது போஸ்ட்போன்மென்ட் ஆப் லோனுக்குத்தான் வரும். இது ரூளோசுடு லோன் கீழ் வருகிறது என்று சொல்கிறார்கள். மெதுவாகப் போய் வசூல் செய்வதும், உடனடியாக வசூல் செய்வதும் அதிகாரிகளின் கையில் இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் தள்ளிவைத்து இருக்கிறோம் என்று உத்தரவு போட்டாலும், அரசுக்கே தெரியாமல், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கே தெரியாமல் அங்கே வசூல் நடைபெறுகிறது. அந்த நிலைமையில் நாம் இருட்டறையில்

உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட அதிகார வர்க்கத்தை நம்பி நாம் என்ன செய்யப் போகிறோம் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட நெருக்கடிக்குப் பரிகாரம் காணுவதற்குப் பதிலாக ஒன்றுமே நடக்கவில்லை என்று சொல்வது சரியாக இருக்காது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

வன நிலங்களை, தரிசாக இருக்கும் நிலங்களை ஏழைகளுக்குக் கொடுப்போம் என்று சொன்னார்கள். 50,000 ஏக்கர் நிலங்களைக் கொடுப்போம் என்று சொன்னார்கள். காடு இருக்கும் இடங்களில் நாங்கள் உடனே கிளைகளை வைத்தோம். அங்கே போய்ப் பிரசாரம் செய்தோம். அந்த நிலங்களை நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு வாங்கித் தருகிறோம் என்று சொல்லி நாங்கள் ஆட்களைச் சேர்த்தோம். ஆனால் கொடுக்கப் போவதில்லை என்று பிறகு அறிவித்து விட்டார்கள். அதற்குக் காரணம் கேட்ட நேரத்தில், அமைச்சர் திரு. ஓ. பி. ராமன் அவர்கள் சொன்னார்கள், மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து திரு. சி. சுப்பிரமணியத்திடமிருந்து ஒரு லெட்டர் வந்திருக்கிறது. அந்த நிலங்களைக் கொடுப்பது சரியல்ல என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்; ஆகவே, அது ஒரு பாலிசி மேட்டர்; நாங்கள் நிறுத்தி வைத்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்னால் என்ன, நாம் நிறுத்திவிட வேண்டுமா? நாங்கள் மீறி செய்வோம் என்று சொல்லி அந்த நிலங்களை நிலமற்ற ஏழைகளுக்குக் கொடுத்திருக்க வேண்டும். அப்படி நிலத்தைக் கொடுத்து இருந்தால் அந்த மக்கள் எல்லாம் உங்கள் பக்கம் இருப்பார்கள்.

சினிமாக்காரன் பக்கம் போய்விட்டார்கள் இந்த நாட்டில் இருக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்க வேண்டாம். நம்முடைய திட்டம் என்ன, இந்த அரசின் திட்டம் என்ன அது நல்ல முறையில் செயல்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறதா, நம்முடைய திட்டங்கள் எந்த அளவுக்கு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களை, ஏழை மக்களைப் போய் தொட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். 10–15 ஆண்டு களில் நிலத்தையெல்லாம் ஆர்ஜிதம் செய்து வீடுகள் கட்ட மனைகள் கொடுப்போம் என்று சொன்னீர்கள். ஆனால் இன்று

நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்திருந்தும் வீடுகள் கட்ட முடியாத நிலைமை இருந்து வருகிறது. மழை வந்தால் அந்தப் பகுதியில் எல்லாம் தண்ணீர் தேங்கிவிடுகிறது. பெரிய பணக்காரன் என்றால் இரண்டு பக்கமும் காம்பவுண்ட் சுவர் கட்டிப் பார்த்துக் கொள்கிறார். இவற்றிற்கெல்லாம் என்ன முறையில் பரிகாரம் காணப்போகிறீர்கள்?

காட்டு நிலங்களை எப்போது கொடுக்கப் போகிறீர்கள்? கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் சித்தார் டேம் வருகிறது என்பதற்காக அங்கேயுள்ளவர்களை வேறு இடத்திற்குப் போகச் சொன்னார்கள். இப்போது அவர்களை வேறு ஒரு இடத்திற்குப் போங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அங்கேயிருக்கும் மக்களை வெளியேற்றுவதற்காக நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்ட போது அமைச்சர் ஓ. பி. இராமன் அவர்களைச் சந்தித்து, இதற்கு உடனடியாக ஸ்டே தாருங்கள், பிறகு வேண்டுமானால் நீங்கள் ஆணை போடுங்கள் என்று சொன்னேன். அவர்கள் அதிகாரிகளைக் கலந்துகொண்டு சொல்கிறேன் என்று சொன்னார்கள்.

இங்கே சொல்கிறார்கள், அரிசன மக்களுக்காக வாழ்கிறோம். ஏழை எளிய மக்களுக்காக வாழ்கிறோம் என்று. ஆனால் அங்கேயுள்ள மக்களைக் கட்டாயமாக வெளியேற்றும்போது ஸ்டே தாருங்கள் என்று சொன்னால் அதிகாரிகளைக் கேட்டுக் கொண்டு தருகிறேன் என்று சொல்கிறார்கள். அதிகாரிகளைக் கேட்காமலேயே ஸ்டே தர வேண்டும். அமைச்சர் ப. உ. ச. அவர்களிடமிருந்து நான் ஒரு முறை அப்படி வாங்கியிருக்கிறேன். இப்படிப்பட்ட பொதுவான பிரச்னைகளுக்குப் போட்டுக் கொடுங்கள். தனிப்பட்ட பிரச்னைகளுக்குத் தேவையில்லை. அதிகாரிகளைக் கேட்டால் அவர்கள் வேண்டாம் என்றுதான் சொல்வார்கள். காடு இருந்தால்தான் காட்டு இலாகா அதிகாரி தேவை. காடே இல்லையென்றால் அவர்கள் தேவை இல்லை என்று வந்துவிடும் ஆகவே, அவர்கள் வேண்டாம் என்று சொல்வார்கள். நாம் எதற்காக இருக்கிறோம்? சட்ட மன்றத்திற்கு எதற்காக வருகிறோம்? ஒரு கொள்கையைச் சொல்லி வருகிறோம். அந்தக் கொள்கையை நிறைவேற்ற முடியவில்லையென்றால், எப்படி முடியும்? உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வன நிலங்களை நிலமற்ற ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்போம் என்று

சொன்னோம். அவர்களுக்கு நிலம் அளித்தால்தான் அவர்கள் உணவு உற்பத்தி செய்ய முடியும். அந்தக் காடுகளில் மரமே கிடையாது. சந்தன மரம் இருக்கிறதா என்றால் இல்லையென்பார்கள். அதை விட்டுவிட்டு மற்றதெல்லாம் அங்கே வைத்திருப்பார்கள். ஒருவன் ஒரு காட்டைக் குத்தகைக்கு எடுத்துவிடுகிறான் என்றால் அங்கேயுள்ள மக்களையெல்லாம் அவன் விரட்டி விடுகிறான். 15 ஏக்கர் நிலத்தை ஒருவன் ரூ. 16 கொடுத்து குத்தகைக்கு எடுத்து விடுகிறான். உடனே அவன் அங்கேயுள்ள ஏழைகளை வெளியேற்ற முயல்கிறான். ரூ. 16 அரசாங்கத்திற்கு வந்தா வாழப்போகிறது? அப்படித்தான் அரசாங்கம் வாழ வேண்டுமென்றால் வாழாமலிருப்பதே நல்லது. ஏழைகளை வெளியேற்றிவிட்டு யாரோ இரண்டு ராஜாக்களை உட்கார வைத்துவிட்டு அதன்மூலம் அரசாங்கத்திற்குக் கிடைப்பது ரூ. 16 என்றால் எதற்காக அந்தப் பணம்? அரசாங்கம் இதையெல்லாம் பார்க்க வேண்டும்.

எந்தப் பகுதியை எடுத்துக்கொண்டாலும் நிம்மதி இல்லை. ஆசிரியர்கள் பகுதியை எடுத்துக்கொண்டாலும், மாணவர்கள் பகுதியை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, நிம்மதி இல்லை. வாங்கிய பணத்திற்குக் கணக்கு கேட்டால், அதைக் கூடக் கொடுக்க முடியவில்லை. நிர்வாகச் சிக்கல் இருக்கிறது என்பதை ஒத்துக் கொள்கிறேன், உணர்கிறேன். அரசியல் சட்டம் குறுக்கே நிற்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அரசியல் சட்டம் குறுக்கே நிற்கிறது என்று சொன்னால் அதை உடைப்பதற்கு நீங்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறீர்கள்? அரசியல் சட்டம் குறுக்கே நிற்கிறது, மத்திய அரசாங்கம் குறுக்கே நிற்கிறது என்று சொல்லிவிட்டால் மட்டும் தப்பித்துக் கொண்டுவிட முடியாது. நீங்களும் வாருங்கள், எல்லோரும் சேர்ந்து போய் குறுக்கே நிற்பதை உடைத்து எறிவோம் என்று நடவடிக்கை எடுக்க முன்வாருங்கள், பாராட்டலாம்.

வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அந்தப் பிரச்னை தீராத பிரச்னையாக இருக்கிறது. அதைக் கொஞ்சமாவது தீர்க்கலாம் என்று வயது வரம்பைக் கொஞ்சம் உயர்த்துங்கள் என்று தீர்மானம் கொண்டு வந்தோம். 25 வயது என்று இருப்பதை 27 ஆக உயர்த்தியிருக்கிறீர்கள், பரவாயில்லை. நாங்கள் 30 வயதாக உயர்த்துங்கள் என்று கேட்டோம். வேலை தேடிக்

கொள்வதற்கு ஒரு சான்ஸ் கொடுங்கள் என்று தான் கேட்டோம். வேலை வாய்ப்பு கூட கேட்கவில்லை, வேலை தேடுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பு என்று தான் கேட்டோம். தீர்மானத்தைக் கைவிடுங்கள், அரசு பரிசீலனை செய்யும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அங்கும் கிடையாது, இங்கும் கிடையாது, எங்கும் கிடையாது. வேலை தேடி அலைவதற்கு ஒரு வாய்ப்புத்தான் கேட்டோம். அதைக்கூட தரவில்லையென்றால் என்ன பலன் ஏற்படும்?

இன்னொன்று. வாக்குறுதி கொடுக்கிறீர்கள். வாக்குறுதி கொடுத்தால் அந்த வாக்குறுதி நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். இல்லாவிட்டால் வாக்குறுதி கொடுக்கக் கூடாது. நிறைவேற்றப் படவில்லை என்றால் வாக்குறுதி கொடுப்பதில் அர்த்தமே இல்லை.

நாவலர் அவர்கள் ஒரு வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். பல்கலைக் கழக ஆட்சிக் குழுவில் மாணவர்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் கொடுப்பதற்குத் தனியாக ஒரு மசோதா கொண்டு வருவதாக வாக்குறுதி கொடுத்தார். அந்தச் சட்டம் எப்பொழுது கொண்டு வருவார்கள்? எப்பொழுது வரும்? சிண்டிகேட் காங்கிரஸ் அதற்காகப் போராட்டம் நடத்துவதாகக் கூட அறிவித்திருந்தார்கள். நல்ல வேளை இப்பொழுது அந்தப் போராட்டம் நடக்கவில்லை. அப்படி வாக்குறுதி கொடுக்கப்பட்டும் நிறைவேற்றப்படாத காரணத்தினால் என்ன நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது? நிலைமை மோசமாக இருக்கிறது.

மாணவர் பிரதிநிதித்துவம் இல்லாததால் பல கோளாறுகள் ஏற்படுகின்றன. பல்கலைக்கழகத்தில் தலையிட்டு அரசாங்கம் கேள்வி கேட்கக்கூடிய நிலையில் இல்லை. எம்.எஸ்.ஸி சேருவதற்கு 6 பேர் பச்சையப்பன் கல்லூரியிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டார்கள். அட்மிஷன் கார்டு இன்னும் வரவில்லை என்று சொல்லப்பட்டது. யுனிவர்சிடி வைஸ்-சான்சலரைப் பார்க்கவே முடிவதில்லை. கவர்னரைக் கூடப் பார்த்துவிடலாம். மெட்ராஸ் யுனிவர்சிடி வைஸ்-சான்சலரைப் பார்க்கவே முடியாது. அவர் சாமான்ய மக்களைப்பற்றிப் பேசுகிறார். அவர் வந்தால் ஒரு மைலுக்கு அப்பால் போக வேண்டும். இந்த நாட்டில் அறிவுப் பஞ்சம் இல்லை. ரிஜிஸ்டிராரைப் போய்ப் பார்க்க வேண்டும் என்று சொல்லப்படும். பிரின்சிபாலைப் போய்ப்

பார்க்க வேண்டும் என்று கூறப்படும். கடைசியில் நான்கு நாள்
கழித்துப் போனால் 'உங்கள் பெயர் அடிக்கப்பட்டுவிட்டது'
என்று சொல்லப்படுகிறது. இது என்ன நியாயம்? மாணவர்
களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால், இந்தக்
கோளாறு வந்திருக்காது. மாணவர்களிடையே இதனால் ஒரு
கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது மாதிரி விஷயங்களில்
மாணவர்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால்
அவர்கள் நிலைமைகளை எடுத்துக்கூறிப் போராடியிருக்க முடியும்.
வைஸ் சான்ஸலர் இம்மாதிரி நடந்துகொள்வது நல்லது அல்ல.
அவர்களைப்பற்றிக் குற்றம் சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காக நான்
இதை இங்கே சொல்ல வரவில்லை. உண்மை நிலையை எடுத்துக்
கூறுகிறேன். அம்மாதிரிப் போக்கைக் கண்டிப்பதற்குப் பல்கலைக்
கழக அமைப்பில் மாணவர்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்க
வேண்டும் என்ற கொள்கையை நாங்கள் இங்கே வற்புறுத்தினோம்.
அது என்ன ஆயிற்று? அதற்குரிய சட்டத்தைக் கொண்டு
வந்திருந்தால் பரிகாரம் கண்டிருக்க முடியும். நானும் சட்டமன்ற
உறுப்பினர் அழகர்சாமி அவர்களும் வைஸ்-சான்ஸலரைப் பார்க்கப்
போயிருந்தோம். யாராவது இரண்டு பேர்கள் சாட்சிக்கு
வேண்டாமா? அவர் எப்பொழுது பார்த்தாலும் மீட்டிங்கில்
இருக்கிறார் என்று தான் சொல்லப்படுகிறது. எங்களுக்கே இந்த
நிலை என்றால், மாணவர்கள் எப்படிப் போய் அவர்களைப் பார்க்க
முடியும்? ஏன் இந்தச் சட்டத்தைத் தாமதப்படுத்த வேண்டும்?
சீக்கிரம் கொண்டுவரவேண்டும்.

மக்கள் கொடுக்கக்கூடிய நியாயமான கோரிக்கைகளைப்
பார்க்கக்கூடிய பார்வை வேறு மாதிரியாக இருக்கிறது.
அவர்களைப்பற்றி அரசாங்கம் என்ன நினைக்கிறது? விவசாயிகள்
தங்கள் கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்பதை
வற்புறுத்துவதற்காக ஜனநாயக முறையில் போராட்டம்
நடத்தினார்கள். அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு ஜெயிலில்
தள்ளப்பட்டார்கள். தோழர் ஆதிமூலம், நல்லக்கண்ணு,
மன்றாடியார் ஆகியோர்கள் ஜெயிலில் வைக்கப்பட்டார்கள்.
அவர்களை ஜெயிலில் எப்படி நடத்துவது? ஜெயில் மானுவல்
என்று ஒன்று இருக்கிறது. அவர்கள் அதற்கு அப்பாற்பட்டு,
விதிமுறைகளை மீறி நடத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக

ஒரு பான் ஆர்டரை டிஃபை பண்ணியதற்காக அவர்கள் அரெஸ்டு செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் 'ஸி' கிளாஸில் வைக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட தோழர்களுக்கு, பாட்டாளி மக்களுக்கு, பொதுத் தொண்டு செய்பவர்களுக்கு 'ஸி' கிளாஸ். சோதாவாக இருப்பவர்களுக்கெல்லாம் 'பி' கிளாஸ். இது என்ன நடைமுறை? இது மக்களுக்குப் பாதகமாக இருக்கக்கூடிய நடைமுறை. சாமான்ய மக்கள் என்றெல்லாம் நாம் பேசுகிறோம். ஆனால் நடப்பது அதற்கு மாறாக இருக்கிறது. இதைவிட ஜெயில் விதிகளே கிடையாது என்று வைத்துக்கொள்ளலாம். அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்தை எரித்தால்தான் குற்றம். ஜெயில் விதிகளை எரிக்கலாம். ஆகவே, ஜெயில் விதிகள் என்ற புத்தகத்தை எரித்துத் தூக்கி எறிந்துவிட்டு நாங்கள் சொல்வதுதான் விதி, அதைக் கேட்க வேண்டியது உங்களுடைய தலைவிதி என்று சொல்லி விடலாம்.

ஜெயிலில் இருக்கும் தோழர் நல்லக்கண்ணுவைப் பார்க்க வேண்டுமென்றால், பார்ப்பதற்குச் சொந்தக்காரர்கள்தான் அனுமதிக்கப்படுவார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. பொது வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு யார் சொந்தக்காரர்கள்? நாட்டிலிருக்கக்கூடிய விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள் நலனுக்காகத் தங்கள் வாழ்க்கையையே தியாகம் செய்திருக்கக்கூடியவர்களுக்கு யார் சொந்தக்காரர்கள்? நாட்டு மக்கள்தான், சாதாரண மக்கள்தான் சொந்தக்காரர்கள். அவர்கள்தான் பார்க்க வருவார்கள். வீட்டுச் சொந்தக்காரர்கள் என்றால் அதற்கு சர்டிபிகேட் கொண்டுவந்து காண்பிக்க வேண்டும் என்று சொல்வார்கள். அதற்கு என்ன ஆதாரம் என்று கேட்பார்கள். கணக்குப் பிள்ளையிடம்தான் போய் சர்டிபிகேட் வாங்க வேண்டும். கணக்குப் பிள்ளையிடம் காசில்லாமல் சர்டிபிகேட் கிடைக்காது. அதற்குத்தான் கணக்குப் பிள்ளை என்று பெயர். இப்படியெல்லாம் நடைமுறையில் நடக்கிறது. இதற்கெல்லாம் பரிகாரம் காண வேண்டும். (மணி அடிக்கப்பட்டது). இதோ முடித்துவிடுகிறேன்.

தோழர் வி. பி. சிந்தன் ஒரு தொழிற் சங்கத் தலைவர். அவருக்கு என்ன பாதுகாப்பு இருக்கிறது? எந்தக் கட்சியாக இருக்கட்டும், எந்தத் தொழிற்சங்கமாக இருக்கட்டும், பாதுகாப்புக்

கொடுக்கப்பட வேண்டாமா? முன் கூட்டியே அரசாங்கத்திற்குத் தகவல் கொடுத்திருக்கும்பொழுது, இம்மாதிரி வன்முறையைத் தடுத்து நிறுத்த முடியவில்லை என்றால் அதைவிட லா அண்டு ஆர்டர் இல்லை என்பதற்கு வேறு என்ன உதாரணம் வேண்டும்? ஏற்கெனவே முன்னெச்சரிக்கையாகத் தகவல் கொடுக்கப் பட்டிருந்தும், எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்காததற்கு என்ன காரணம்? பொது வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர் களுக்குத் தகுந்த பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டாமா? அவர் கொள்கை பிடிக்கவில்லை என்றால், அந்தக் கொள்கையை எப்படிக் கண்டிப்பது என்பதற்கு வேறு நியாயமான முறைகள் இருக்கின்றன. அதை விடுத்து, ஆளையே தீர்த்துக்கட்டிவிடுவது என்றால் அனிகிலேட் பண்ணிவிடுவது என்றால், அது என்ன பாலிஸி? நக்ஸலைட் பாலிஸியை மோசம் என்று சொல்லக் கூடியவர்கள், அதைவிட அபாயகரமான அனிஹிலேட் பண்ணுவதை. தொழிற்சங்கத் தலைவரை அனிஹிலேட் பண்ணுவதை எப்படித் தடுக்காமல் இருந்தீர்கள்? என் முன் அறிவிப்புக் கொடுத்திருந்தும், முன் எச்சரிக்கை நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது? பணக்காரர்களை நக்ஸலைட்கள் கொலை செய்தால் அவர்களைத் தூக்கிலிட வேண்டும் என்று சொல்பவர்கள் தொழிற்சங்கத் தலைவரை அனிஹிலேட் பண்ணுவதைத் தடுப்பதற்கு என் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை? தோழர் சிந்தன் அவர்கள் ஒரு முறை அல்ல, இரண்டு முறை இப்படித் தாக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

தோழர்கள் எந்த முறையிலே சிறையில் நடத்தப்பட்டார்கள் என்பதைக்குறித்து திரு. தங்கமணி அவர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். 'ஸி' கிளாஸ் தோழர்கள் எப்படி நடத்தப் பட்டார்கள் என்பதை அவர்கள் ரொம்ப வேதனையோடு எடுத்துச் சொன்னார்கள். சிலருக்கு மட்டும் வெளியிலிருந்து டிபன் காரியரில் எல்லாம் போகிறது. அவர்கள் 'ஸி' கிளாஸில் இருந்தாலும். ஆனால், விவசாயத் தலைவர்களுக்கு ஆப்பிள், ஆரஞ்சு கொடுத்தனுப்பினால், அதையெல்லாம் 'ஸி' கிளாஸ் பிரிஸனர்ஸ் சாப்பிடக் கூடாது, அனுமதிக்க முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். சிந்தனைக் கொலை செய்ய முயற்சித்தவர்கள் மேலே இருக்கிறார்களே, அவர்களுக்குமட்டும் போகலாமா என்று

கேட்டால், அந்த அதிகாரி பேசாமல் போய்விட்டார். இதெல்லாம் சிறிய விஷயங்களாக இருந்தாலும், சிந்திக்க வேண்டிய விஷயங்கள். இப்படி நடைமுறையில் இருக்கக்கூடிய விஷயங்கள் மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படக்கூடிய முறையில் இருக்கிறதா என்றால், இல்லை. நடைமுறையில் நம்பிக்கை இல்லை என்றால், திருத்திக்கொள்வதற்கு நாங்கள் தயார், நடவடிக்கை எடுப்போம் என்று சொன்னால், பாராட்டுவார்கள், நம்பிக்கை ஏற்படும். ஆனால் இப்போதைக்கு நம்பிக்கை இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. நா. வீராசாமி: தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கத்தின் மீது நம்பிக்கையில்லை என்ற தீர்மானத்தையும், கண்டனத் தீர்மானத்தையும் கொண்டு வந்திருப்பதைக் கண்டித்து என்னுடைய சில கருத்துக்களை நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த மன்றத்தில் அடிக்கடி ஒரு வார்த்தையைக் கேள்விப் படுகிறேன். எதற்கு எடுத்தாலும் அரசாங்கத்தின் கையாலாகாத் தனம், கையாலாகத்தனம் என்று இங்கே பேசிக் கொண்டிருக் கிறார்கள். அரசாங்கத்தினுடைய கையினாலே ஆக்கப்பட்ட காரியங்களை ஏழைகள் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், விவசாயிகள் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தொழிலாளிகள் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குடிசைகளில் வாழ்வோர் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், சில பேர்களுடைய ஆசைகளை இந்த அரசாங்கம் நிறைவேற்றுவதிலே வேண்டுமானால் கையாலாகாததனமாக இருக்கலாமே தவிர, அரசாங்கம் நாட்டு மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டியவைகளை மிகச் சிறப்பாகச் செய்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே விலைவாசிகளைப்பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். ஏதோ இந்த நாட்டில் மட்டும் விலைவாசி ஏறிவிட்டதைப் போலவும், இன்றைக்கு அகில இந்தியாவில் எங்கு பார்த்தாலும் மலிவாக, இலவசமாக உணவுப் பொருள்கள், மற்றப் பொருள்கள் கிடைத்துக் கொண்டிருப்பது போலவும் இங்கே பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். நான் இங்கே பேசிய அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்களின்

பேச்சுக்குப் பதில் சொல்ல விரும்புகிறேன். அம்மையார் கட்சி அகில இந்தியக் கட்சி, டெல்லியில் ஆண்டு கொண்டிருக்கிறது. விலைவாசிகளைப் பொறுத்தவரையிலே எந்த அளவுக்கு இந்த இரண்டு இடங்களுக்கும் வேறுபாடுகள், மாற்றங்கள் இருக்கின்றன என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்களுக்குச் சந்தேகம் இருந்தால், வேண்டுமானால் அகில இந்தியாவிலும் ஒரு முறை சுற்றிவிட்டு, மீண்டும் தமிழ்நாட்டிற்கு வந்து பார்ப்பார்களேயானால், பரவாயில்லை தமிழ்நாடு என்று பாராட்டக்கூடிய அளவுக்கு மனதில் மாற்றம் ஏற்பட்டுவிடும் என்று கருதுகிறேன்.

அவர்களுடைய கவனத்திற்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். 1972 ஜூலை மாதத்தில் அகில இந்தியாவினுடைய பொது விலைக் குறியீடு 205 புள்ளிகளாக இருந்தது, அதாவது ஜெனரல் இண்டெக்ஸ். அது சென்னை நகரத்தில் 201 புள்ளிகளாக இருந்தது. ஆகஸ்டு மாதத்தில் 207 ஆக இருந்தது, தமிழ் நாட்டில் 201 ஆக இருந்தது. இந்த அளவு இன்றைக்கு நம் மாநிலத்தில் வித்தியாசம் இருக்கிறது. 1973 மே மாதத்தில் அகில இந்தியாவினுடைய ஜெனரல் இண்டெக்ஸ் 228 புள்ளிகள். ஆனால் தமிழ்நாட்டில் 217 புள்ளிகள் உணவு விலைக் குறியீடு. எதிர் காலத்திலும் அகில இந்தியாவோடு நம் நாட்டை ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டும். 1973 ஜூன் மாதத்தில் 273 புள்ளிகள் அகில இந்திய உணவு விலைக் குறியீடு. அது தமிழ்நாட்டில் 224 புள்ளிகளாக இருந்தது. இவ்வளவு வித்தியாசங்கள் இருந்தாலுங்கூட, நீங்கள் இங்கே விலைவாசி ஏறிவிட்டது என்று கூக்குரல் இட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். இதற்கு அடிப்படைக் காரணம் என்ன என்பதை இந்த மன்றத்தில் திரு. கந்தப்பன் அவர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள்.

நான் இன்னொன்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏதோ அரசு மின்சார விநியோகத்தில் தவறு செய்துவிட்டது என்றெல்லாம் கூட சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. ஹரியானாவில் 90 சதவிகிதம் மின்வெட்டு இருந்தது அவர்கள் கண்ணுக்குத் தெரியவில்லை. பஞ்சாப் மாநிலத்தில் மில்கள் மூடப்பட்டுக் கிடந்தது அவர்கள் காதுகளில் விழவில்லை. தமிழ்நாட்டில் ஓரளவுக்கு மில்கள் இயங்க வேண்டும், எல்லாவிதமான பணிகளும் நடைபெற

வேண்டும் என்ற காரணத்தினால். கொஞ்சம் கட்டுப்பாடு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னோம். அதைப்பற்றி ஒரு பெரிய குற்றச்சாட்டு. ஏதோ இங்கே ஒரு யூனிட் ஒரு ரூபாய்க்கு கள்ள மார்க்கெட்டிலே விற்றார்கள் என்று சொன்னார்கள். இந்த மன்றத்திலே பொறுப்புள்ள ஒரு உறுப்பினர் அப்படிப் பேசுவது எந்த முறையிலே நியாயமானது என்று எனக்குப் புரியவில்லை. பொறுப்புள்ள உறுப்பினர் ஒருவர் பேசும்போது இன்னார் இன்ன விலைக்கு வாங்கினார் அல்லது இன்னார் இன்ன விலைக்கு விற்றார் என்று சொல்வதுதான் முறையே அல்லாமல் பொத்தாம் பொதுவில் எதை எதையோ சொல்லி விடுவது, அரசின்மீது பழி சுமத்துவது என்று பேசுவது சரியானதல்ல என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

என் மின்சாரப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது என்று கேட்டார்கள். ஏதனால் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது என்பதை அவர்களே எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். நான் ஏதாவது சொன்னால் எங்கள் தலைவர் கலைஞர் சொன்னால் அவர்களுக்குக் கோபம் வரும். மத்திய அரசு போட்ட திட்டம்தான் இந்தியா முழுவதும் மின்சாரப் பற்றாக்குறைக்குக் காரணம் என்று கே. எல். ராவ் அவர்கள் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப் பார்த்த பிறகும் இந்த அரசின்மீது குறை சொல்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் வேண்டுமென்றே அபாண்டமாகப் பழிச் சுமத்துகிறார்கள் என்றுதான் பொருளே தவிர வேறல்ல. இந்த நிலைமையை அவர்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் சொன்னார்கள். இந்த ஆட்சியிலே ஊழல், நிர்வாகத்திலே கோளாறு என்று சொன்னார்கள். ரூ. 29,000-க்கு பாக்கு கட்டாமல் ரூ. 38,000-க்குக் கட்டக் கொடுக்கவில்லையா என்று சொன்னார்கள் முதலமைச்சர் அவர்கள் அப்போது குறுக்கிட்டு பதில் சொன்னார்கள். இங்கே இருந்து டெல்லிக்குக் கொண்டுபோய் ஒரு பட்டியலைக் கொடுத்தார்கள். அதிலே இருக்கின்ற எல்லா விவரங்களையும்பற்றி நான் பேச விரும்பவில்லை. இங்கே இருக்கின்ற மக்கள்மீது நம்பிக்கை இருந்தால் இங்கே கொடுப்பது தான் நியாயம் என்று அவர்கள் உணர்ந்திருந்தால், அந்தப் பட்டியலை இந்த மன்றத்திலே கொடுத்திருப்பார்கள். அந்தப்

பட்டியலிலே உள்ள குற்றச்சாட்டுக்களில் ஒன்றைமட்டும் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நாமெல்லாம் கடிதம் கொடுத்துத் தானே Madras Tenancy Act கொண்டுவந்தார்கள் என்றுகூடப் பார்க்காமல் இதுவும் ஒரு குற்றச்சாட்டு என்று சொல்லி அங்கே கொண்டுபோய்க் கொடுத்தார்கள். அது குற்றச்சாட்டல்ல. அதில் ஊழல் இல்லை—நாங்கள் சொல்லித்தான் அரசு செய்தது என்று இந்த மன்றத்திலே, உண்மையைச் சொல்லியிருந்தால் அவர்களைப் பாராட்டியிருப்பேன். அவர்கள் சிறந்த எதிர்க் கட்சியினர் என்ற பாராட்டைப் பெற்றிருப்பார்கள்.

குற்றச்சாட்டு இதுதான். நீடூ குளோப் தியேட்டருக்குள்ள குத்தகை நிலம்பற்றியது. குற்றச்சாட்டு எண் 26. இந்த நிலத்தைக் குத்தகைக்கு எடுத்துள்ள வரதராஜப்பிள்ளை சேலத் தைச் சேர்ந்தவர். கடந்த 30 ஆண்டுகளாகத் திராவிடர் கழகத் தோடு தொடர்பு கொண்டுள்ளவர். இதுதான் குற்றச்சாட்டாகும். இவர் இந்த நிலத்தைக் குத்தகைக்கு எடுத்துள்ளார். குத்தகை எடுத்தவரை அந்த நிலத்தின் சொந்தக்காரராக ஆக்கச் சட்டம் ஒன்றை அமைச்சரவை கொண்டுவந்துள்ளது என்பது குற்றச் சாட்டு. இதிலே வேடிக்கை என்னவென்றால், இந்தக் குற்றச் சாட்டைக் கொடுத்துவிட்டு அரசாங்கத்தின்மீது பழி சுமத்து கிறார்கள். அரசு கொண்டுவந்த குத்தகைதாரர் சட்டத்தை ஆதரித்து இந்த அரசுக்கு அவர்களே மனு எழுதியிருக்கிறார்கள். அதில் யார் யார் கையெழுத்திட்டிருக்கிறார்கள் என்றால், குற்றச் சாட்டுப் பட்டியலை யார் யார் கொண்டுபோய் கொடுத்தார்களோ அவர்கள் எல்லாம் கையெழுத்துப் போட்டிருக்கிறார்கள். திரு. பொன்னப்ப நாடாரும் அதில் கையெழுத்துப் போட்டி ருக்கிறார். இங்கே வேகம் வேகமாகப் பேசிய திருமதி அனந்த நாயகி அம்மையார் அவர்களும் கையெழுத்துப் போட்டிருக் கிறார்கள். இன்னும் திருவாளர்கள் டென்னிஸ், ஜேம்ஸ், கோபால், ஐ. என். சுந்தரம் ஆகியோரும் கையெழுத்துப் போட்டிருக் கிறார்கள்.

இதுகூட வேடிக்கையல்ல. அந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப் பட்டபோது காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. தங்கமணி அவர்கள் 'தலைவரவர்களே, ஏற்கெனவே அமைச்சரவர்கள் கொண்டுவந்த திருத்தம் நல்லது' என்று இவ்வளவு அழகாகச்

சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஹாண்டே அவர்கள் பேசும்போது கொஞ்சம் அதிலிருந்து மாறுபட்டார்கள். அவர்களுக்கு முதலமைச்சர்கூட பதில் சொல்லவில்லை. அந்த இலாகா அமைச்சர் ப. உ. சண்முகம் அவர்கள்கூட பதில் சொல்லவில்லை. ஹாண்டே அவர்கள் ஒரு சந்தேகத்தைக் கிளப்பியபோது திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களே அதற்குப் பதில் சொல்கிறார்கள்.

" Mr. Speaker, Sir,

In welcoming this Bill, I would like to answer the point that has been raised by my learned Friend, Dr. Hande . . . "

என்று சொன்னார்கள். இப்படி வேடிக்கையாக இருக்கிற ஒரு குற்றச்சாட்டைக் கொடுத்துவிட்டு அவர்கள்தான் பேசுகிறார்கள் ஆளும் கட்சியின்மீது நம்பிக்கையில்லை; இது ஊழல் ஆட்சி என்று. உண்மையிலே இந்தக் குற்றச்சாட்டில் உண்மையிருக்கு மானால், அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் சொல்வதைப்போல மனசாட்சி என்று ஒன்று இருக்குமானால், அந்த மனசாட்சிக்கு எது உண்மை என்று தெரிகிறதோ அதை இந்த மன்றத்திலே சொல்லியிருக்கலாம் அல்லவா?

எதெற்கெடுத்தாலும் லஞ்சம், ஊழல் என்று வேகம் வேகமாகப் பேசுகிறார்கள். இந்த அமைச்சரவையினுடைய முன்னாள் அமைச்சர் மதியழகன் அவர்களைப்பற்றி அப்போது எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்த திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் ஒரு குற்றச் சாட்டைச் சொன்னார்கள். அதன் உள் விவகாரத்திற்குள் நான் செல்ல விரும்பவில்லை. மதியழகன் ஒரு வீடு வாங்கினார் என்பது குற்றச்சாட்டு. அதற்கு அவர் சொன்ன பதில், "இந்த விவாதக் கிற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்" என்று தொடங்கி, "எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ராயப்பேட்டையில் வீடு வாங்கியிருக் கிறேன் என்று சொன்னார்கள். வீடு வாங்குவது தவறு என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் கருதுகிறார்களா? வீடு வாங்குவது ஒன்றும் தவறு இல்லை" என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். உடனே கருத் திருமன், "வீடு வாங்கலாம்; எப்படி வாங்குகிறார்கள் என்பதுதான் கேள்வி" என்று கேட்டார்கள். அப்போது திரு. மதியழகன், "பொது வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்காக எங்களை நடுத் வளவு கேவலமான முறையில் மூன்று நாட்களாக எங்களை நடத் தினார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும்" என்று சொல்லியிருக் கிறார்கள் அப்போது மூன்று நாள் நடைபெற்றதுதான் இப்

[திரு. நா. வீராசாமி] [1973 ஆகஸ்ட் 9

போதும் மூன்று நாட்களாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. ஏதோ அமைச்சர்களாக இருக்கிற காரணத்தினால் அவர்கள் சொந்தக்காரர்கள் வீடு வாங்கக்கூடாதா? இப்படிப்பட்ட குற்றச் சாட்டுகளை ஒட்டு மொத்தமாகச் சாட்டுவது சரி அல்ல என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி அவர் சொன்னதைத் தப்பு என்று நான் சொல்லவில்லை. அப்படி இந்தப் பக்கம் இருக்கும்போது சொல்லிவிட்டு, இப்போது அந்தப் பக்கம் போன உடனே திரு. கருத்திருமன் சொன்னதையே திரு. மதியழகன் திருப்பிச் சொல்வது என்ன முறை, என்ன நியாயம் என்றுதான் நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதைப்போன்ற இன்னும் பல கருத்துக்களை இங்கே பலரும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்கள் பேசிய எல்லா விவகாரங்களுக்குள்ளும் நான் போக விரும்பவில்லை. அதிலே இன்னும் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். விவசாயிகளை எல்லாம் இந்த அரசாங்கம் துன்புறுத்துகிறது என்று சொன்னார்கள். விவசாயிகள் நிலத்தை ஜப்தி செய்து, பம்புசெட்டுகளை ஜப்தி செய்து விட்டது இது முறையா என்று கேட்டார்கள். அதற்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் தந்தார்கள். சோஷலிசக் கருத்துக்களைப் பரப்புகிறோம் என்று சொல்கின்ற பொதுநல வாதிகள்—கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினர், ஏழைகளுக்காகவே வாழ்கிறோம் என்று சொல்லுகிறவர்கள், தாங்கள் மற்றவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக இருக்க வேண்டாமா? இந்தச் சட்டமன்றத்திலே உறுப்பினராக இருக்கும் திரு. என். கே. பழனிசாமி அவர்கள் என்றால் மிகவும் மதிக்கப்படக் கூடியவர்கள். அதிலே கருத்து வேறுபாடு கிடையாது. கூட்டுறவு வங்கியில் அவரது துணைவியார் 38,000 ரூபாய் கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள். அதைத் திருப்பிச் செலுத்தாததால் ஜப்தி செய்தார்கள், என்று சொன்னார்கள். உள்ளபடியே அவர்களுக்குத் திருப்பிச் செலுத்த முடியாமல் இருந்திருக்கலாம். அது வேறு விஷயம். அதைப்பற்றிக் கவலை இல்லை. ஆனால் அவர்கள் இருக்கக்கூடிய நிலைமைக்கு முடியவில்லை என்று சொல்வது சரியல்ல. உண்மையிலே அவர்களால் கொடுக்க முடியவில்லையா அல்லது கடனைத் திருப்பிக்கொடுக்க மனமில்லையா? என்று தெரிந்துகொள்வதற்காக அவர்களுடைய சொத்துக் கணக்கைப் புரட்டிப் பார்த்தேன். அவர்களுடைய பெயரிலே

1973 ஆகஸ்ட் 9] [திரு. நா. வீராசாமி]

மாத்திரம் 17 ஏக்கர் இருக்கிறது. அது அவருக்குச் சொந்தம். அவருடைய குடும்பத்தின் பெயரில் 44 ஏக்கர் இருக்கிறது. ஆக மொத்தம் 61 ஏக்கர் நிலம் சொந்தமாக வைத்திருக்கிறார். ஆனால் தன்னுடைய மனைவியார் பெயரில் கடனாக வாங்கிய 38,000 ரூபாய் செலுத்த முடியவில்லையா என்று கேட்டால் அவருக்குக் கோபம் வரும். ஒருவேளை பணம் இல்லாமல் இருந்திருக்கலாம்; அதனால் கொடுக்காமல் இருந்திருக்கலாம் என்று நினைத்தேன். ஆனால் உண்மை என்ன என்றால் அவருடைய பாங்க் பாலன்ஸ் 16,000 ரூபாய் இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர் பெரியவர், கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர்களில் ஒருவர்; இந்த மன்றத்தின் உறுப்பினர்; சமுதாயத்திற்கு வழிகாட்டக் கூடியவர். அப்படிப்பட்டவர்கள் எல்லாம் இப்படிப்பட்ட தவறு செய்யலாமா? அதற்காக இந்த அரசின்மீது இப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுக்களைச் சொல்வது நியாயமா? அது முறையா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் ஊழல், லஞ்சம் என்று வேகம் வேகமாகப் பேசினார்கள். அவர்கள் நிலைமையை மறந்துவிட்டு இப்படிப் பேசுகிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். மத்தியிலே ஒரு அரசாங்கம் நடக்கிறது. அது அவர்கள் கட்சி அரசாங்கம். அங்கே எப்படி இருக்கிறது என்பதற்கு ஒரு விபரத்தை மட்டும் இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்திய அரசாங்க உணவு கார்ப்பரேஷனில் இருந்து ஒரு கணக்கைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது 1969-70-க்கான கணக்கு. 1969–70-ல் மத்திய அரசாங்கம் கொள்முதல் செய்த உணவு தானியத்தில் ஒரு பகுதி காணாமல் போய்விட்டது—Missing ஆகிவிட்டது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எவ்வளவு காணாமல் போய்விட்டது என்றால், கோதுமையில் மட்டும் 1.95 லட்சம் டன். அதன் விலை 15 கோடியே 60 லட்சம் ரூபாய். நெல்—அரிசியில் 13 லட்சத்து 20 ஆயிரம் டன் காணவில்லை. அதன் மதிப்பு 84 கோடியே 90 லட்சம் ரூபாய். அதைப்போல மைலோ. இப்படி மொத்தமாகச் சேர்த்து 100 கோடியே 94 லட்சம் ரூபாய்க்கான உணவு தானியம் காணப்படவில்லை என்று கணக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். மத்தியிலே அப்படி ஒரு ஊழல் ஆட்சி செய்து கொண்டிருக்கிற இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சி இங்கே ரூ. 28,000-க்கு படகு கட்டாமல் ரூ. 39,000-க்கு படகு கட்டுகிறார்கள்

என்று அம்மையார் அவர்கள் குறைபடுகிறார்கள். இதுவரை
காணாமல் போன உணவு தானியங்களுக்கு மத்திய அரசாங்கம்
சரியான பதில் சொல்லவில்லை. மிஸ்ஸிங் என்று கணக்கு காட்டி
விட்டால் பொது மக்களுடைய வரிப் பணத்திற்கு சமாதானம்
சொன்னதாகிவிடுமா? அப்படி ஊழல் செய்கிறவர்கள்தான்
'நாங்கள் ஏழைகளுக்காகத் தொண்டாற்ற வந்தவர்கள்' என்று
இந்த ஆட்சியைப் பார்த்துக் குறை சொல்கிறார்கள். இது என்ன
முறை என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த
மன்றத்தில் கொள்கையே இல்லாத ஒரு கட்சி இருக்கிறது.
அந்தக் கட்சிக்கு ஒரு கொள்கையும் கிடையாது. அடிக்கடி
எதையாவது சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உங்களுடைய
கொள்கை என்ன என்று கேட்டால், அண்ணாவின் கொள்கை என்று
சொல்கிறார்கள். அண்ணாவின் கொள்கை என்ன என்று
கேட்டால், அதுதான் அண்ணாவின் கொள்கை என்று
சொல்கிறார்கள். பிறகு சொல்கிறார்கள். மதுவிலக்குதான்
எங்களுடைய கொள்கை என்று. உள்ளபடியே மதுவிலக்குக்
கொள்கையில் தீவிரமாக இருக்கிறார்களா என்று கேட்டால்,
இல்லை. யாரோ எதற்கெல்லாமோ சத்தியம் செய்கிறார்கள்.
அவர்கள் சத்தியம் செய்ய வேண்டாம். அந்தக் கட்சியிலே
இருப்பவர்களில் குடிக்காமல் இருப்பவர்கள் எத்தனை பேர்
என்பதை மனசாட்சியைத் தொட்டுப்பார்த்து சொல்லத் தயாரா?

அது தனிப்பட்டவர்களுடைய நடவடிக்கை. நான் அதற்குள்ளே
போகவில்லை. இந்த நாட்டில் நிர்வாகம் கெட்டுவிட்டது என்றால்,
யார் அந்த நிர்வாகத்தைக் கெடுக்கிறார்கள்? யார் அந்த
அதிகாரிகளைப் பாழ்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு
ஆதாரத்தோடு ஒரு குற்றச்சாட்டை நான் உங்கள் அனுமதியோடு
இங்கே படிக்க விரும்புகிறேன்.

மதுவிலக்குதான் எங்கள் கொள்கை என்று சொல்லக்
கூடியவர்கள் யாரோ அல்ல அந்தக் கட்சியின் ஒரு
தொண்டர் கூட அல்ல—ஒரு தொகுதியின் அமைப்பாளர்
பி. கே. குமாரவேல் என்பவர் ஒரு அழகான கடிதம் எழுதி
யிருக்கிறார். அதைப் படிக்கும்போது எனக்குச் சிரிப்பாக

இருக்கிறது. கொஞ்சம் வேதனையாகக் கூட இருக்கிறது.
"புளியம்பட்டி 20—5—73—அன்புள்ள காளிமுத்துவுக்கு குமாரவேல்
எழுதும் கடிதம்—இந்தக் கடிதம் கொண்டுவரும் பெரிய பையன்
வசம் அருமையான கட்டாயம் 2 விட்டா
கொடுத்தனுப்பவும். . . . ."

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: On a point of Order, Sir,
what is the letter, the hon. Member is reading? May I know whe-
ther he has given a copy of the letter to the Hon. Speaker before?
Otherwise, we can also bring all sorts of things.

திரு. நா. வீராசாமி: அந்தக் கடிதத்தை சபாநாயகரிடத்தில்
காட்டி அவரது அனுமதியைப் பெற்றேதான் படிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர்: (திரு சௌடி சுந்தரபாரதி)
ஏற்கெனவே அனுமதி பெற்றிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அவைச
படிக்கலாம் என்று உத்தரவிட்டிருந்தாலும் இனி மேற்கொண்டு
அந்தக் கடிதத்தில் உள்ள எதையும் படிக்க வேண்டாம் என்று
உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. நா. வீராசாமி: நீங்கள் தற்காலிகமாக இப்போது அந்த
இடத்தில் இருக்கிறீர்கள். நான் பேரவைத் தலைவரிடமே அந்தக்
கடிதத்தைக் காட்டி . . .

திரு. க. உரா. எட்மண்ட்: பாயின்ட் ஆப்
ஆர்டர். நீங்கள் தற்காலிகமாக அந்த இடத்தில் இருக்கிறீர்கள்
என்று சொல்லி, அதற்கு முன்பு இருந்த சபாநாயகரிடத்தில்
அனுமதி பெற்றிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். சட்டமன்ற
விதிகளின்படி சபை நடக்கின்றபோது அந்த நேரத்தில் யார்
ஆசனத்தில் உட்கார்ந்திருக்கிறாரோ அவர் தீர்ப்பைத்தான் ஏற்றுக்
கொள்ள வேண்டும். நீங்கள் அந்தக் கடிதத்தை மேற்கொண்டு
படிக்கக்கூடாது என்று சொன்ன பிறகு. ஏற்கனவே இருந்த
சபாநாயகர் அனுமதித்திருக்கிறார் என்று சொல்லி அதைப்
படிப்பது முறைதானா? என்று நான் கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நண்பர் எட்மண்ட் அவர்களுடைய வாதத்தை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். பேரவைத் தலைவரின் அனுமதியின்றிக் கடிதத்தைப் படிக்கக் கூடாது என்றாலும், அந்தக் கடிதத்தின் சாராம்சத்தைச் சொல்லலாம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் : (திரு. சௌடி சுந்தரபாரதி) அந்தக் கடிதத்தைப் படிக்க அவர்கள் சபாநாயகரது அனுமதியைப் பெற்றிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அது எனக்குத் தெரியாது. நான் என்னுடைய தீர்ப்பின் பிரகாரம்தான் நிற்க விரும்புகிறேன். மேற்கொண்டு படிக்க வேண்டுமென்றால் என் அனுமதி பெற்றே படிக்க வேண்டும்.

திரு. நா. வீராசாமி : அதற்காகத்தான் நான் முன்பே உங்கள் அனுமதியோடு இங்கே படிக்க விரும்புகிறேன் என்று குறிப்பிட்டேன். இதைப் படித்தவுடனே இதை நான் உங்களிடத்தில்தான் கொடுத்துவிடப் போகிறேன். இது குறித்து எந்த விசாரணைக்கும் நான் தயார். 'முக்கிய அதிகாரிகள் சிலர் வருவதால் சரக்கு நன்றாக இருக்க வேண்டும்' என்பதாக 20—5—73 அன்று பி. கே. குமரவேல் பழனித் தொகுதி அ.தி.மு.க. அமைப்பாளர் கையொப்பமிட்டு கடிதம் எழுதி யிருக்கிறார். அதிலேயே முக்கிய குறிப்பு 'முடிந்தால் டிக்கெட் பணம் நூறு ரூபாய் கொடுத்தனுப்பவும்' என்று எழுதி யிருக்கிறார்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இவர்கள் ஆட்சியில் உள்ள அதிகாரிதானே.

திரு. நா. வீராசாமி : இப்படி ஒரு சில அதிகாரிகள் தவறு செய்கிறார்கள். ஒப்புக்கொள்கிறேன். இப்படி அதிகாரிகளுக்கு லஞ்சம் கொடுத்து, சாராயத்தைக் கொடுத்து அதிகாரிகளைக் கெடுத்துவிட்டு, இந்த ஆட்சியைப் பார்த்து, நீங்கள்தான் காரணம் என்று சொல்வது எப்படிப் பொருந்தும்? இந்த ஊழலைப் பற்றி, லஞ்சத்தைப் பற்றி. . .

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சார், ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். நீங்கள் அந்த அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுத்தீர்களா? எடுக்கவில்லை என்றால், ஏன் எடுக்கவில்லை?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இப்படி ஒருவரது பேச்சின் நடுவில் குறுக்கிடக்கூடாது என்று இங்கே நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று சொல்லி—இப்படிப்பட்ட விஷயங்களைச் சொன்னால் அவைகள் நடவடிக்கைக் குறிப்பில் இருந்து நீக்கப்படும் என்பதாகப் பேரவைத் தலைவர் கூறியிருக்கிறார்கள். அதைத் தாங்கள் இப்போது அனுஷ்டிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. நா. வீராசாமி : சில அதிகாரிகள் என்றுதான் இருக்கிறதே தவிர வேறு இல்லை. அவர்கள் யார் என்பது வாங்கிக் கொடுக்கச் சொன்னவனுக்கும், வாங்கிக் கொடுத்தவனுக்கும்தான் தெரியுமே தவிர மற்றவர்களுக்குத் தெரிய வாய்ப்பில்லை. இப்படி லஞ்சம், ஊழல் என்று சொல்கிறவர்கள் செய்கிற காரியங்களையே உணர்ந்தாக வேண்டும். லஞ்சத்தைப் பற்றி, ஊழலைப்பற்றிப் பேசினார்கள். எங்கள் ஆட்சியில் லஞ்சம் ஊழல் என்றவுடன் பத்தாண்டு காலமாகவே இருந்து வருகிறது என்று ராஜாஜியும், ராஜகோபாலாச்சாரியார் காலத்திலேயே இருந்தது. லஞ்சம் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாக இருந்து வருகிறது என்று காமராஜரும் சொன்னார்கள். இப்படி அவர்கள் காலத்தில் இருந்தே இருப்பதாக திரு. காமராஜ் சொல்வதும், ராஜகோபாலாச்சாரியார் காலத்தில் இருந்தே இருப்பதாகச் சொல்வதும் இப்போது வருகிற நேரத்தில் இந்த அரசாங்கத்தின் மீது நம்பிக்கையில்லை என்று சொல்வதும் முறைதானா என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஏழைகளுக்காகச் செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். தொழிலாளர்களுக்காகப் போட வேண்டிய சட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, கைரிக்ஷாக்காரர்களில் இருந்து கண்ணொளி இழந்து தவிக்கும் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதை இந்த அரசு செய்து வருகிறது. அந்த ஏழைத் தொழிலாளர்கள், பாட்டாளி மக்கள், இந்த அரசு வாழ்க என்று எழுப்பிக் கொண்டிருக்கிற வாழ்த்தொலி எல்லோர் காதுகளிலும் ஒலிக்கக் கொண்டிருக்கிற வேளையில் யாரோ சிலர் நம்பிக்கையில்லை என்று சொல்வதன் அல்ல—மக்கள் இந்த அரசின் மீது நம்பிக்கையில்லை என்று தெரிவிக்கமாட்டார்கள் என்று தெரிவித்து என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சி. வே. வேலப்பன்: மதிப்பிற்குரிய மன்றத் தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சியின் சார்பில் இந்த அமைச்சரவையின் மீது நம்பிக்கையில்லை என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற தீர்மானத்தையும், இந்த அரசின் கொள்கையைக் கண்டிக்கும் தீர்மானத்தையும் ஆதரித்து நான் எனது கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

நம்பிக்கையில்லை என்ற தீர்மானம் கொண்டுவருவது எதிர்க்கட்சியில் ஏதோ புதியதாக வந்தது அல்ல. மதிப்பிற்குரிய டாக்டர் கலைஞர், தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள், நம்முடைய பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் என்றே சொல்லக்கூடிய அவர்கள், மதிப்பிற்குரிய ப. உ. சண்முகம் அவர்கள் நாவலர் எல்லோருடனும் சேர்ந்து நானும் 1962-ம் ஆண்டில் இந்த மன்றத்தில் இருந்தேன். அப்போது என்ன என்ன காரணங்களைச் சொல்லி, அன்றைக்கு ஆண்டு வந்த காங்கிரஸ்காரர்களது ஆட்சியின் மீது நம்பிக்கையில்லை என்று சொன்னோம் என்பதை நினைவுகொள்ள வேண்டும். விலைவாசி உயர்வுக்கு மாநில அரசுதான் பொறுப்பு என்று சொல்லி மாநில அரசின் [illegible] அலுவலகங்களுக்கு முன்னால் போராட்டங்களை [illegible] என்று எங்களுக்கு எல்லாம் கட்டளையிட்டவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருக்கிறவர்கள்தான். இன்றைக்கு பொறுப்புக்கு வந்தவுடன், அன்றைய காங்கிரஸ்காரர்களைப்போலப் பேசுகிறார்கள். அமைச்சர்களாகிவிட்ட பிறகுதான் விலைவாசி உயர்வைக் கட்டுப்படுத்த மாநில அரசுக்கு வக்கு இல்லை, வகையில்லை, அதிகாரம் இல்லை என்பதை இப்போது உணர்ந்திருக்கிறார்களோ என்று தோன்றுகிறது. அப்போது இவர்கள் எல்லாம் அன்றைக்கு ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்தவர்களைப் பார்த்து சொன்னது—இந்த ஆட்சியில் ஒழுக்கம் இல்லை. நாணயம் இல்லை. நிர்வாகத் திறமை இல்லை, நேர்மை இல்லை. ஆளுங்கட்சிக்காரர்கள் லஞ்சம் பெறுவதற்குத் துணைபோகிற ஆட்சியாக இருக்கிறது, அவர்களைச் சார்ந்திருக்கிற கட்சிக்காரர்களுக்கே பட்டா வழங்குகிற நிலையிருக்கிறது—என்பதாக ஒட்டுமொத்தமாகச் சொல்லி, இதைப் புறக்கணிக்கிறோம். இதைக் கண்டிக்கிறோம். ஆகவே, ராஜிநாமாச் செய்ய வேண்டும் என்றார்கள். இப்படி இப்போது

அமைச்சர் பொறுப்பில் இருப்பவர்கள் எடுத்துச்சொல்ல நானும் அதைத் தொடர்ந்து பேசினேன். இப்படிப் பேசுவது தவறு என்று அன்றைக்கு யாரும் கருதியதாகத் தெரியவில்லை. எனக்கு முன்பு பேசிய ஒரு உறுப்பினர் கூட, இப்படிப் பேசுவது மாமூலாகப் போய்விட்டது என்றார். இந்த மாமூலை ஏற்படுத்தியதே இந்த மாமன்றத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்தான். எடுத்ததற்கு எல்லாம் அன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை விபீஷணர் நீங்கள் என்கிறீர்கள், ஓட்டுக் காங்கிரஸ் என்கிறார்கள். விபீஷணர்களாக யார் ஆகிவிட்டார்கள் என்பது தான் தெரியவில்லை.

அண்ணாவின் கொள்கையில் ஆட்சி நடத்துகிறோம் என்கிறார்கள். அண்ணா அவர்கள் தந்தை கருத்தரங்கில் என்ன சொன்னார்கள்? பதவி என்கிற போதை தலைக்கேறிவிட்டால் எல்லாம் மறந்துவிடும். எப்படி ஒரு கட்சி ஆட்சிக்கு வருவது? எப்படிப் போவது? இப்படிப்பட்ட நிலையில் அன்று அவர்கள் அழுத்தந் திருத்தமாகச் சொன்னார்களே என்றால் (தயங்கி) என்ன சொன்னார்கள் என்பது புரியாது. இருக்க வேண்டிய இடத்தில் இருந்தால் தான் புரியும். காந்தியார் கொள்கை எனக்கு மிகவும் பிடித்திருக்கிறது, அரசாங்கம் தன்னுடைய [illegible] எந்தத் திட்டத்தையும் போட்டாலும் ஏழைகளைக் காப்பாற்ற வேண்டுமானால் இந்த மதுவிலக்குக் கொள்கையைக் கண்டிப்பாக கடைப்பிடித்தாக வேண்டும். கடைப்பிடிக்கப்படுமானால் ஒவ்வொரு ஏழைக் குடும்பத்திற்கும் தினசரி ரூ. 2. ரூ. 3 கொடுத்ததாக இருக்கும் என்று தெளிவாகச் சொன்னார்கள். அது கூடாது என்று சொன்னால் ஆட்சியில் இருந்து [illegible] குதிரைப் பந்தயம் வேண்டாம், பகடைக் காயை உருட்டாதீர்கள். மூன்று சீட்டு ஆடாதீர்கள், இவை தவிர்க்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னால். உடனே [illegible] முதல்வர் அவர்கள் அறிக்கை விடுகிறார்கள், [illegible] பகடைக் காய் அடித்து [illegible] மூன்று [illegible] அடித்து [illegible] என்று சுற்றி இருக்கிற மாநிலங்களில் [illegible]க்கொள்கை இல்லை. சுற்றி வைக்கப்பட்டிருக்கிற நெருப்பு வளையத்[illegible]ற்குள் கொளுத்தப்படாத கற்பூரமாக எத்தனை நாளைக்குத் [illegible]மகத்தைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள முடியும்; ஆகவே நானும் [illegible]ட்டுவிட்டேன், என்று முதல்வர் கூறினார். நான் குடியிருக்கிற [illegible]ட்டைச் சுற்றி பெண்கள் ஒழுங்காக இல்லை, ஆகவே, நானும்

விட்டுவிட்டேன், என்று சொல்வது போல் இருக்கிறது. இப்படிப்படியாக என்று சொல்லி, கள்ளுக் கடைகளை மூடிவிட்டோம் என்றும், சாராயக் கடைகளை மூடியிருக்கிறேமோ. மூன்று சீட்டு அல்ல, பகடைக் காய் உருட்டுகிறோம் என்பது போல் இருக்கிறது. கள்ளுக்கடை இருந்தபோது என்ன பணம் வந்ததோ, அந்தப் பணம் வருகிறது. அப்படிப்பட்டச் சூழ்நிலையில் ஊழல் மிகுந்த ஆட்சி இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறேம் என்றுதான், அண்ணாவினுடைய கொள்கை என்று சொல்கிறோம்; படி அரிசி என்று சொல்கிறோம். அந்த வழியிலே வந்தவர்களுக்கு உள்ள சாமர்த்தியம் அண்ணாவுக்கு இல்லை. சகலகலா வல்லவர்களாக இருக்கிறார்கள். தமிழ்நாடு தன்னிறைவு மாநிலம், மிகை மாநிலம், பசுமைப் புரட்சியை உருவாக்கிவிட்டோம், இப்படியெல்லாம் சொல்லிவிட்டு, நாட்டிலே பஞ்சம் உருவாகியிருக்கிறது என்கிறார்கள். விலைவாசி உயர்வுக்கு என்ன காரணம்? அண்ணாவினுடைய கொள்கையை அவர்கள் விட்டுவிட்டார்கள், அவர்கள் விட்டு விட்டார்கள். (குறுக்கீடு) அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய கொள்கை என்ன? ஒழுக்கம், நேர்மை, நாணயம். இது அல்லவா அண்ணாவினுடைய கொள்கை. (அவையில் சிரிப்பு) அண்ணா என்ன என்ன சொன்னரோ—சிரிப்பு வரும். இருக்கிற இடத்திலே இருந்தால் சிரிப்பு வரும். மக்களிடத்திலே போகும் போது தெரியும். மதுவிலக்குக் கொள்கையைச் சொல்லவில்லையா அண்ணா? எங்களுக்கு உயில் எழுதி வைத்துவிட்டுப் போனார் அண்ணா என்கிறார்கள். அவருக்கு வாரிசு யார் நீங்கள்? அதை எடுத்துச் சொன்னால், உடனே சவால் விட வேண்டியது. நான் ராஜிநாமா செய்கிறேன் என்று. என்னுடைய மதிப்பிற்குரிய வீரபாண்டி தொகுதி ஆறுமுகம் அவர்கள் நேற்று சவால் விட்டார்கள். நான் அதை சவாலாக ஏற்றுக்கொள்ளாமல், வேண்டுகோளாக, அறிவிப்பாக எடுத்துக் கொள்கிறேன். அவரும் எடுத்துக் கொள்ளட்டும். இன்றைக்கே, அவரும் ராஜிநாமா செய்யட்டும், நானும் ராஜிநாமா செய்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆறுமுகம்: நான் தயார்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: அப்படி உண்மையான சவால் என்றால், இன்றைக்கே அவர் ராஜிநாமாக் கடிதத்தைக் கொடுக்கட்டும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: முதலிலே, சவால் விட்டது, உங்கள் (ஆளும்) கட்சியைச் சேர்ந்தவர். அவர் முதலில் ராஜிநாமாக் கடிதத்தை எழுதிக் கொடுக்கட்டும். உங்களை ராஜிநாமா செய்ய வைக்க முடியவில்லை. நீங்கள் எல்லோருமாகச் சேர்ந்து. . .

(திரு. முனு ஆதி, போன்ற பல உறுப்பினர்கள் நின்றார்கள்)

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. சௌடி எஸ். சுந்தர பாரதி): When the Chair is on its legs, hon. Members should not stand. தயவுசெய்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் யார் பேச தயவுசெய்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் யார் பேச வேண்டுமென்றாலும் என்னுடைய அனுமதியைப் பெற்றுப் பேசுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: * *

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. சௌடி எஸ். சுந்தர பாரதி): நீங்கள் இப்பொழுது பேசுவது என்ன முறையிலே, என்பது எனக்கு சந்தேகமாக இருக்கிறது. ஆகவே, நீங்கள் சொன்ன வார்த்தைகளை அவைக் குறிப்பிலிருந்து எடுத்துவிட வேண்டுமென்று நான் ஆணையிடுகிறேன்.

திரு. சி. வே. வேலப்பன்: ஆகவே, பிரச்சினை எனக்கும் ஆறுமுகம் அவர்களுக்கும்தான். (குறுக்கீடு). ஆகவே, ஆறுமுகம் அவர்கள் விட்ட சவாலை நான் வேண்டுகோளாகத்தான் எடுத்துக் கொள்கிறேன். அறிவிப்பாக எடுத்துக்கொண்டு, அதை அவர்களும் எடுத்துக்கொண்டால், நானும் தயாராக இருக்கிறேன் என்று சொல்லி. . .

---

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

[1973 ஆகஸ்ட் 9

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

திரு. எஸ். ஆறுமுகம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, தன்னிலை விளக்கம் ஒன்றை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நம்முடைய சி. வி. வேலப்பன் அவர்கள் சொன்னபடி சவாலை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். நான் ராஜினாமா செய்கிறேன், அவரும் ராஜினாமா செய்து, என்னுடைய வீரபாண்டி தொகுதிக்கு வந்து நிற்க வேண்டும். அதில் யார் வெற்றி பெறுகிறோ பார்க்கலாம். அந்த அறைகூவலை, வேண்டுகோளை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். நான் அவர் ஏற்றுச்சொன்ன வேண்டுகோளை புரூபனதோடு ஏற்று, எப்பொழுது எழுதிக் கொடுப்பது என்பதைச் சொல்லிவிட வேண்டும். என்னைப் பொறுத்தமட்டில், இப்பொழுதே நான் எழுதிக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வெளியிலே, மேடையிலே நடைபெற வேண்டிய நிகழ்ச்சியை நம்முடைய அவையிலே சொல்ல வேண்டாம். நீங்கள் சவால் விடுவது, அவர் சவால் விடுவதென்ற நிகழ்ச்சி அவையினுடைய பெருமையைக் கெடுத்து விடும் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. சி. வே. வேலப்பன் : நான் சவால் என்று சொல்லவில்லை. அவர்கள் சவால் என்று சொன்னார்கள். நான் சவால் என்று சொல்லவில்லை. வேண்டுகோளாக. அவர்கள் விட்ட அறிவிப்புக்கு ஒப்ப, எது அண்ணாவினுடைய கொள்கையில் இருக்கிறது என்பதை நாம் பார்த்துவிடலாம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அண்ணாவினுடைய கொள்கையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறதா, அல்லது அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அண்ணாவினுடைய கொள்கையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறதா? அப்படி அந்த நிலைமை வருமானால், இப்பொழுதே எழுதிக் கொடுத்தாக வேண்டும். அதிலேயாவது நாணயத்தைக் கடைபிடித்தாக வேண்டும். அதையெல்லாம் விட்டுவிட்டு எங்கோ சென்று விட வேண்டாம். தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது முடிவு கேட்டு எந்த நேரம் என்று அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சி. ஆறுமுகம்.

திரு. சி. ஆறுமுகம் : தலைவர் அவர்களே, நான் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தையும், கண்டனத் தீர்மானத்தையும். . .

1973 ஆகஸ்ட் 9]

திரு. சி. வே. வேலப்பன் : தலைவர் அவர்களே, நான் பேச்சை முடிக்கவில்லை. வேண்டுகோளாகத்தான் நேரத்தைக் கேட்டேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் :. நம்முடைய வேலப்பன் அவர்கள் நடந்துகொள்கிற முறை சரியல்ல. உங்களுடைய, அவருடைய ராஜிநாமாக் கடிதங்களைப் பெற்றுக்கொள்கிற, அதையெல்லாம் செய்வதற்காகப் பேரவைத் தலைவர் இங்கே இல்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, நேற்று இந்தச் சவாலைப்பற்றித்தான் ஒரு உத்தரவை அறிவித்தீர்கள், ஒரு அறிவுரையை இந்த அவைக்கு வழங்கியிருக்கிறீர்கள். ஆனால், இன்று வீரபாண்டி ஆறுமுகம் அவர்கள் பேசும்போது அவர் ஹாண்டே அவர்களுக்குப் பதில் சொன்னார். 'ஹாண்டே பூங்கா நகர்' தொகுதியிலே ராஜினாமா செய்துவிட்டு வரட்டும், நான் வீரபாண்டித் தொகுதியிலே ராஜினாமா செய்துவிட்டு வருகிறேன். இருவரும் 'வீரபாண்டி தொகுதியிலே நிற்கலாம்' என்றார். அதற்குப் பதில் சொல்லியிருக்க வேண்டியது ஹாண்டே. அவருக்குப் பதிலாக நண்பர் வேலப்பன் அவர்கள் இப்பொழுது பதில் சொல்கிறார் : அவரும் ராஜினாமா செய்கிறேன், இவரும் ராஜினாமா செய்கிறேன் என்று சொல்லி, இரண்டு பேரும் வீரபாண்டி தொகுதியிலே சந்திக்கத் தயார் என்பதால், நாளையதினம் தனியாக இரண்டு பேரும் பேசி, சபாநாயகரிடத்திலே எழுதிக் கொடுத்தால், அதற்குப் பிறகு சபாநாயகர் யோசிக்கலாமே தவிர, இப்பொழுது அழைக்க முடியாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சி. ஆறுமுகம் தொடர்ந்து பேசுவார்.

திரு. சி. வே. வேலப்பன் : தலைவர் அவர்களே, நான் என்னுடைய பேச்சை முடிக்கவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் பேசிவிட்டு உட்கார்ந்து விட்டீர்கள்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அவர் உட்காரவில்லை. அவர் பேசுவதற்கு நேரம் இருக்கிறது. அவர் நேரம் எடுத்துக் கொள்ளட்டுமே.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் பேசிவிட்டு உட்கார்ந்துவிட்டீர்கள். நான்தான் கவனித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேனே...

திரு. க. உரா. எட்மண்ட்: அவர் உட்கார்ந்தது உண்மை. ஆனால் பேச்சை முடித்துவிட்டு உட்காரவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உறுப்பினர்கள் தங்களுக்கு இஷ்டப்பட்ட நிலையிலே உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். தங்களுக்கு இஷ்டப்பட்ட நேரத்திலே, நிலையிலே மாற்றிப் பேசுவதாக இருந்தால் அது எல்லாம் பேரவைத் தலைவருக்கு எப்படித் தெரியும்? திரு. வேலப்பன் பேசிவிட்டு உட்கார்ந்ததற்குப் பிறகுதான் நான் திரு. சி. ஆறுமுகம் அவர்களைப் பேச அழைத்தேன்.

திரு. க. உரா. எட்மண்ட்: ஒரு உறுப்பினர் பேசிக் கொண்டு இருக்கும்பொழுது தலைவர் எழுந்து நின்றால் உறுப்பினர் உட்காரத்தான் வேண்டும் என்று விதியே இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. வேலப்பன் அவர்கள் பேசியபோது யாரும் எழவில்லை. திரு. விரபாண்டி ஆறுமுகம் எழவில்லை.

திரு. சி. ஆறுமுகம்: நான் தலைவர் அவர்களால் பேசுவதற்கு அழைக்கப்பட்டிருக்கிறேன், என்னைப் பேச அனுமதிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் சார்ந்திருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சியின்மீது வந்திருக்கிற நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தையும் கண்டனத் தீர்மானத்தையும் முழுக்க எதிர்த்து என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் 7 நிமிடங்கள் வரையில் என்னுடைய நேரத்தை எடுத்துக்கொண்டார்கள். (இந்த நேரத்தில் திரு. சி. வே. வேலப்பன் பேசிக்கொண்டேயிருந்தார்கள்) அந்த நேரத்தையும் சேர்த்து எனக்குத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்...

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்திலே இந்த அளவிற்கு ஒவ்வொரு நாளும் குழப்பம் ஏற்படுத்திக் குழப்பத்தின் அடிப்படையிலே இந்த மன்றத்தை

நடத்த வேண்டுமென்ற முறையைக் கையாண்டால் நம்மை நாமே அவமரியாதை செய்துகொள்கிறோம் என்றுதான் பொருள்படும். இந்த மன்றம் பல ஆண்டுக்காலமாக நடந்து வந்திருக்கிறது. ஆளுங்கட்சி இருந்திருக்கிறது, எதிர்க்கட்சிகளும் இருந்திருக்கின்றன. நல்ல முறையில்தான் நடந்து இருக்கிறது. இப்பொழுது சிறிய பிரச்சினைக்குக்கூட—எதற்கெடுத்தாலும்—கூச்சலையும் குழப்பத்தையும் ஏற்படுத்துவது உள்ளபடியே வேதனைக்குரியதாக இருக்கிறது. ஒரு பெரிய பிரச்சினைக்கு அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏற்பட்டாலுங்கூடப் பார்ப்பவர்கள், பொதுமக்கள், வோட்டுப் போட்டு அனுப்பியவர்கள் இவ்வளவு பெரிய பிரச்சினைக்காக அப்படி வாதாடுகிறார்கள் என்று மகிழலாம். ஆனால் சிறிய பிரச்சினைக்கெல்லாம் தகராறுகளை விளைவிக்காமல் இருப்பது நல்லது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தாங்கள் ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் தி.மு.க. வுக்கு இவ்வளவு நேரம், காங்கிரஸ் கட்சிக்கு இவ்வளவு நேரம், அ.தி.மு.க. வுக்கு இவ்வளவு நேரம் என்று ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள். அதிலே இதுவரையில் அ.தி.மு.க. வுக்கு எவ்வளவு நேரம் ஆகியிருக்கிறது என்ற கணக்கை காட்டி—அவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நேரத்தையெல்லாம் அவருக்கே கொடுத்து விடுகிறோம் என்று அ.தி.மு.க. வினர் சொல்கிறார்கள்—இதுவரையில் அந்தக் கட்சியினருக்கு எவ்வளவு நேரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, இன்னும் எவ்வளவு நேரம் இருக்கிறது என்பதைத் தாங்கள் அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: தலைவர் அவர்களே, கட்சித் தலைவர் என்ற முறையிலே நான் பேச விரும்புகிறேன். இவர் யார் மத்தியஸ்தம் செய்ய என்று கேட்க வேண்டாம். இந்த மன்றத்திலே எல்லோருக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது. இந்நேரம் பேசவிட்டிருந்தால் திரு. வேலப்பன் அவர்கள் அவர்களுடைய பேச்சை முடித்திருப்பார்கள். தொடர்ந்து அவரைப் பேச அனுமதிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு வேலப்பன் அவர்களுடைய கட்சிக்கு நேரம் இருக்கிறதா இல்லையா என்ற நிலைமை இல்லை. இனி, பேரவைத் தலைவர் ஒரு உறுப்பினரைப் பேச அழைத்ததற்குப் பிறகு, தொடர்ந்து முன்னாலே பேசிய

உறுப்பினருக்கு நேரம் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அவர் பேசிக்கொண்டிருக்கக்கூடாது. அந்த உறுப்பினரின் அடிப்படை யிலே திரு. வேலப்பன் அவர்களை இப்பொழுது பேச அனுமதிக் கிறேன்.

திரு. சி. வே. வேலப்பன் : மீண்டும் என்னைப் பேச அனுமதித்த தற்காக நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்குக் கொள்கையிருக்கிறதா என்று கேட்கிறார்கள். அண்ணாவின் எந்தக் கொள்கையை நீங்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்? அண்ணா காலத்திலே அவர்கள் படியரிசித் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள். யார் அந்தத் திட்டத்தை அமல்படுத்தாமல் அந்த நிலையிலிருந்து மாறி விடுகிறார்களோ அவர்கள்தான் அண்ணாவின் கொள்கையைக் கைவிட்டவர்கள் ஆகிறார்கள். அண்ணா அவர்கள் மதுவிலக்குத் திட்டம் கொண்டுவந்தார்கள். யார் அந்த மதுவிலக்குக் கொள் கையைக் கைவிட்டார்களோ அவர்கள்தான் அண்ணாவின் கொள்கையைக் கைவிட்டவர்கள் ஆகிறார்கள்.

இங்கே கட்சிமாறியென்றெல்லாம் பேசுகிறார்கள். யார் கட்சி மாறி என்று புரியவில்லை. முக்கியப் பொறுப்புகள் கட்சி மாறி வந்தவர்களுக்கு எல்லாம் கொடுக்கப்படவில்லையா? கட்சி மாறுவது என்பது இயற்கை. கொள்கையை விரும்பாதவர்கள் கட்சி மாறுவார்கள். அப்படியென்றால் தி.மு.க.வும் ஒரு கட்சி மாறிய கட்சிதான். அண்ணா அவர்களின் கொள்கையை யார் யார் எங்கு விட்டு விட்டார்களோ அவற்றையெல்லாம் காப்பாற்றக் கூடியவர்கள் நாங்கள். ஊழல் இல்லை என்று சொன்னார்கள். முதலமைச்சரே சொன்னார்கள், தவறுதலாக, பெறக்கூடாதவர்கள் பட்டா பெற்றுவிட்டார்கள், இதோ வேண்டுகோள் விட்டேன்; அவர்கள் திருப்பிக் கொடுத்தார்கள், அவர்களுக்குப் பதவி கொடுக் கிறோம் என்று. இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறது. அண்ணா அவர்கள் அதைத்தான் சொன்னார்களா? நான் கேட்கிறேன். சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் இவர்களை நாட்டு மக்கள் பார்த்து மதிக்கவேண்டுமென்று அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த மதிப்புக்குக் களங்கம் வராமல் நடக்க வேண்டும். மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்கிறோம்; கடமை,

கண்ணியம், கட்டுப்பாடு என்று சொல்கிறவர்கள் கொஞ்சமாவது கடைப்பிடிக்கவேண்டாமா? குடும்பக் கட்டுப்பாடு பற்றிப் பிரச்சாரம் செய்கிறோம். அளவோடு பெற்று வளமோடு வாழுங்கள் என்று செய்கிறோம். ஆனால் அப்படிச் சொல்லலாம், செய்ய வேண்டியதில்லை என்றால் எப்படி? இதையெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னால் உடனே ஜாதி, ஆரியர், ஆடுமாடு மேய்த்தவர்கள் என்று கிளப்புகிறார்கள். நாம் எல்லாம் என்ன ஜாதி? நமக்கே தெரியாது. ஆதியிலே ஜாதியில்லை. இடையிலே புகுந்ததுதான் ஜாதி. தொழில் முறை மூலம் புகுந்ததுதான் ஜாதி. கொஞ்சம் ஒழுக்கமாக இருங்கள் என்றால் கேரளாவிலே இல்லையா; அங்கே இல்லையா, இங்கே இல்லையா என்று கேட்கிறார்கள். நீ குடிக்காதே என்று சொன்னால் பக்கத்து விட்டுக்காரன் 3 பாட்டில் குடிக்க வில்லையா என்று கேட்பது? பக்கத்துவிட்டுக்காரன் 3 பாட்டில் போடலாம், நீ குடிக்காதே என்றுதான் சொல்கிறோம்...

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : ஒருவர் குடித்துவிட்டு மற்றவர்களுக்கு குடிக்காதே என்று உபதேசம் செய்வது—அவர் குடிக்காமல் இருந்தால் மற்றவர்களுக்கு அப்படி உபதேசம் கூறுவது பொருத்தமாக இருக்கலாம்—அவரே குடித்துவிட்டு மற்றவர்களைக் குடிக்காதே என்று சொல்வது எப்படிப் பொருத்த மாகும் என்பதை விளக்கவேண்டும்.

திரு. சி. வே. வேலப்பன் : குடி என்று சொன்னாலே நம் முடைய நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு டேஸ்ட் உண்டு. அவருக்கு ஒரு டேஸ்ட். முன்பே சட்டமன்றத்தில், கள் குடித்தால் உடம்பிற்கு மிக மிக நல்லது என்று சொல்லியிருக் கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, கள் நல்லது என்று டாக்டர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை நான் சொன்னேன். கள் உடம்பிற்குச் சத்து தருகிறது என்று டாக்டர்கள் சொல்லியதைத் தெரிவித்திருக்கிறேன். ஆனால் நான் இப்பொழுது கேட்பது, ஒருவர் குடித்துவிட்டு மற்றவர்களைப் பார்த்து, குடிக்காதே என்று சொன்னால், அதைக் கேட்டுக் கொண்டிருப்பவர்கள் கேட்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை நிகழ்ச்சிகள் இன்று இத்துடன் முடிவுற்று மீண்டும் நாளைக் காலை 9 மணி அளவில் பேரவை கூடும். திரு. வேலப்பன் நாளைய தினம் தொடர்ந்து பேசுவார்கள்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-31 மணியளவில் ஒத்தி வைக்கப் பட்டது.

(5) பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. *Statutory Rules and Orders*

'Nil'

B. *Reports, Notifications and Other Papers.*

42. Notification issued with G.O. Ms. No. 280, Labour and Employment, dated the 28th April 1973 in regard to certain amendments to the Madras Employees Insurance Courts' Rules, 1951.

43. Notification issued with G.O. Ms. No. 279, Labour and Employment, dated the 18th April 1973 in regard to certain amendments to the Madras Employees' State Insurance (Medical Benefit) Rules, 1954.

44. Report of the Joint Select Committee on the Tamil Nadu Private Electricity Supply Undertakings (Acquisition) Bill, 1973 (L.A. Bill No. 15 of 1973).

தமிழ்நாடு சட்டப்பேரவை

வெள்ளிக்கிழமை, 1973 ஆகஸ்ட் 10.

சட்டப் பேரவை மண்ட சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள பத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் புலவர் கா. கோவிந்தன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

(1) தகவல் கோரல்

(அ) ராஜீநாமாச் செய்வதாக அவையில் சொன்ன இரண்டு உறுப்பினர்களும் ராஜீநாமாச் செய்துவிட்டார்களா என்பது குறித்து

THIRU J. JAMES : Sir, under Rule 64 of the Assembly Rules, I would like to raise a matter.

நேற்றையதினம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இரண்டு பேர்கள் தங்கள் பதவிகளை ராஜினமா செய்வதாகக் கூறினார்கள். அவர்கள் பதவிகளை ராஜினமா செய்யவேண்டுமென்றால் தங்களது அறையில் அதனைச் செய்ய வேண்டும் என்று கூறினீர்கள். அவர்களில் யாராவது பதவியை ராஜினமா செய்தார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நானா சொன்னேன்?

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தாங்கள் அவ்வாறு சொல்லவில்லை. திருத்திக் கொள் கிறேன்.

அந்த இரண்டு உறுப்பினர்கள் தங்கள் பதவிகளை ராஜினமா செய்து தங்களுக்கு அறிவித்திருக்கிறார்களா? இல்லையென்றால், யாராவது பதவியை ராஜினமா செய்திருக்கிறார்களா? இது குறித்த விவரத்தைச் சபைக்கு அறிவித்தால் நலமாக இருக்கும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த அவையில் இருக்கும் உறுப்பினர் எவரும் இந்த அவையை விட்டுப் போவதைப் பேரவைத் தலைவர் விரும்ப மாட்டார். அப்படிப்பட்ட நிலை ஏதும் ஏற்படவில்லை; ஏற்படக் கூடாது என்றும் நான் விரும்புகிறேன்.

(ஆ) 'தமிழ்நாடு தமிழருக்கே' என்று முதல்வர் சொன்னது குறித்து மத்திய அரசு மாநில அரசிடம் விளக்கம் கோரியிருப்பதாகக் கூறப்படுவது குறித்து. [1973 ஆகஸ்டு 10

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : 'தமிழ்நாடு தமிழருக்கே' என்று சொன்னது சம்பந்தமாக நாடாளுமன்றத்தில் கேள்விகள் கேட்கப்பட்டு நேற்று இன்றும் பத்திரிகைகளில் செய்தி வந்திருக்கிறது. அது குறித்து விவரம் கேட்டிருப்ப தாகவும் பத்திரிகைகளில் செய்தி வந்திருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக அரசின் சார்பில் விதி 82-இன்கீழ் அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்பு கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அப்படிப்பட்ட தகவல் எதுவும் பேரவைத் தலைவருக்கு வரவில்லை. மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சரவர்களின் வேண்டுகோளின்படி, திரு. என். டென்னிஸ் அவர்க ளுடைய கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் நாளைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

(2) கவன ஈர்ப்பு

கஞ்சம் ரெட்டியார்கள் உட்பட, மாநிலத்திலுள்ள ரெட்டியார்கள் சமூகத்தினரைப் பிற்பட்ட வகுப்பினராக அறிவிப்பது குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சௌடி எஸ். சுந்தர பாரதி அவர்கள் பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு ஒரு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவருவார்கள்.

T :)x§ SOWDI S. SUNDARABHARATHI : Sir, I wish to call the attention of the Hon. Minister for Backward Classes to a matter of urgent public importance, namely, the hardship experienced by the students of Reddi (Ganjam) community in Aruppukkottai taluk in getting community certificates to enable them to continue their studies and the necessity to declare the Reddi Community including the Reddis (Ganjam) of Ramanathapuram and other districts as Backward Community.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முன்னாள் ஒருங்கிணைந்த சென்னை மாகாணத்தின் ஒரு பகுதியாக விளங்கிய கஞ்சம் மாவட்டத்தில் வசித்துவந்த ஒரு குறிப்பிட்ட ரெட்டி வகுப்பைச்

1973 ஆகஸ்டு 10] [திரு. என். வி. நடராசன்]

சேர்ந்தவர்களுக்கு மட்டுமே நன்மை பயக்கும் வகையில் 1925-ஆம் ஆண்டில் பின்தங்கிய வகுப்பினர் பட்டியலில் கஞ்சம் மாவட்ட ரெட்டிகள் மட்டுமே சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டிருந்தனர். அப்போது தமிழ்நாட்டின் பகுதியை யோ அல்லது மாகாணத்தின் வேறு பகுதியையோ சேர்ந்த வேறெந்த மாவட்டத்திலும் வசித்து வந்த ரெட்டிகள் அதில் சேர்க்கப்படவில்லை. ரெட்டி (கஞ்சம்) வகுப்பு தொடர்ந்து பின்தங்கிய வகுப்பினர் பட்டியலில் இடம் பெற்றுள்ளது.

வகுப்புச் சான்றிதழ் பெறுவதில் ஏற்படும் இடையூறுகளைப் பொறுத்த வரையில், இராமநாதபுரம் மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் தெரிவித்துள்ளதாவது : இந்த வகுப்பிற்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள சலுகைகளைப் பெறும் எண்ணத்துடன் ரெட்டி (கஞ்சம்) வகுப்பைச் சேராத இந்து ரெட்டியார்களும் தங்களை (கஞ்சம்) ரெட்டிகள் என்று கூறிக்கொள்ளத் தொடங்கியுள்ளதோடு வகுப்புச் சான்றிதழ்கள் வழங்குமாறும் கேட்கின்றனர். இது கடந்த 10 ஆண்டு களாகத்தான் நடைபெற்றுவருகிறது. கடந்த 10 ஆண்டுகளில் அவர்கள் பதிவு செய்துகொண்டுள்ள ஆவணங்களில் அவர்கள் இந்த நோக்கத்துடனேயே தங்களை (கஞ்சம்) ரெட்டி எனப் பதிவு செய்துகொண்டு, தமது வேண்டு கோளுக்குத் துணை நிற்கும் ஆவணம் சான்றாக அவற்றைக் காட்டியுள்ளனர். அருப்புக்கோட்டை வட்டத்தைச் சேர்ந்த இந்த ரெட்டியார்களிடம் உள்ள அதற்கு முந்திய (அதாவது பத்தாண்டுகளுக்கு முந்திய) ஆவணங்களில் அவர்கள் இந்து-ரெட்டியார்கள் என்றே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர். இந்து ரெட்டியார்கள் என்போர் பொதுவாக ரெட்டியார்களில் ஒரு பிரிவான (கஞ்சம்) ரெட்டி வகுப்புச் சேர்ந்தவர்களுமல்லர், அவர்கள் அரசினர் சலுகை களைப் பெறவுரிமையுடையோருமல்லர். தெலுங்கைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டுள்ள (கஞ்சம்) ரெட்டி வகுப்பினர் மட்டுமே இச்சலுகையைப் பெறத் தகுதியுடையவர்களாவர். அருப்புக்கோட்டை தாசில்தார் முறைப்படி தகவல் களைச் சரிபார்க்கும் விசாரணை செய்தபின் உண்மையாகவே இவ்வகுப்பைச் சேர்ந்த பலருக்கு வகுப்புச் சான்றிதழ்களை வழங்கியுள்ளார். இவ்வாண்டில் இதுவரை 80 சான்றிதழ்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. அவர் சான்றிதழ் வழங்கு மாறு கோரி மனுச்செய்துள்ளவரின் தாய்மொழி அதாவது அவரது வீட்டில் பேசப்படும் மொழி தெலுங்குதான் என்று மனைதாரர்களிடமிருந்தும், கிராம அதிகாரிகளிடமிருந்தும் வாக்குமூலங்களைப் பெற்றுப் பதிவு செய்து கொண்ட பின்னர், உண்மையில் அவ்வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களுக்குச் சான்றிதழ்களை வழங்கியுள்ளார். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் உள்ள பள்ளிகளிலும் கல்லூரி களிலும் தெலுங்கு பாடமொழியாக இல்லாதபடியால் இங்கு படிக்கும் மாண வர்கள் தமிழ்ப் பாட மொழிவாயிலாகவே கல்வி பயிலுகின்றனர். எனவே,

[திரு. என். வி. நடராசன்] [1973 ஆகஸ்டு 10

மாணவர்கள் தமது மனுக்களில் தமிழைத் தமது தாய்மொழியாகக் குறிப்பிடும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இது போன்ற பல நேர்வுகளில், தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டிருப்பவர்கள் எவ்வாறு கஞ்சம் செட்டி எனப் பிரிக்கப்பட்டு வகுப்புச் சான்றிதழ் வழங்கப்பட்டுள்ளனர் என்று விளக்கம் தருமாறு கேட்டு தமிழ்நாடு அரசுப் பணியாளர் தேர்வுக் கழகம் தாசில் தாருக்குக் கடிதங்கள் எழுதியுள்ளது. வகுப்புச் சான்றிதழ் வழங்குமாறு மனுச் செய்பவர்கள், அவர்கள் கஞ்சம் செட்டி வகுப்பைச் சார்ந்தவர்களென்று மெய்ப்பிப்பதற்கு பத்து ஆண்டுகளுக்கு முந்திய ஆவணச்சான்றினைக் கொண்டு வந்து காட்ட வேண்டுமென்று அருப்புக்கோட்டைத் தாசில்தார் வற்புறுத்தியுள்ளாரெனத் தெரிகிறது. ஒவ்வொருவரும் தாம் அவ்வகுப்பைச் சேர்ந்தவரென மெய்ப்பிக்க ஏதாவது ஆவணத்தைக் கொண்டுவந்து காட்டு மாறு தாசில்தார் வற்புறுத்த வேண்டியுள்ளது. ஏனெனில், அது அவரைச் சேர்ந்த சொந்தப் பொறுப்பாகும். தெலுங்கைத் தாய்மொழியாகக் கொண் டிராதவர்களுக்குச் சான்றிதழ் வழங்கியதில் அது குறித்து தாசில்தாரைத் தமிழ் நாடு அரசுப் பணியாளர் தேர்வு ஆணைக்குழு விளக்கம் கேட்டுள்ள நேர்வுகள் உள்ளதால் தாசில்தார், வகுப்புச் சான்றிதழ் கேட்கின்ற ஒவ்வொரு வரையும் பற்றிய தகவலை நன்றாகச் சரிபார்க்கவேண்டியுள்ளது. இருப்பினும், சான்றிதழ் வழங்கப்படுவதில் தாமதம் ஏற்படக்கூடாது என்று தாசில்தாருக்குக் கட்டளைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஒரு வகுப்பைப் பிற்பட்ட வகுப்பாக அறிவிப்பதற்குரிய அடிப்படை விதி என்னவெனில், அவ்வகுப்பு சமூக அளவிலும் கல்வி நிலையிலும் பிற்பட்டுள் ளதா என்பதைக் கண்டறிவதாகும்; இது சமூக நிலையில் அல்லது கல்வி நிலையில் பிற்பட்டிருந்தால் மட்டும் போதாது. இதைக்கொண்டு பார்த்தால், சமூக நிலையிலும், கல்வி நிலையிலும் முன்னேறியுள்ள செட்டியார் வகுப்பு இந்த அடிப்படை விதிகளை நிறைவுசெய்யவில்லை. எனவே இவ்வகுப்பினரைப் பிற்பட்ட வகுப்பினராகக் கருத இயலாது.

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தர பாரதி: அதற்காகத்தான் நான் குறிப்பாக அருப்புக்கோட்டை தாலுக்காவிலுள்ளவர்கள் என்று குறிப்பிட்டேன். இராமநாதபுரம் மாவட்டம், அதற்குப் பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய மதுரை, திருநெல்வேலி மாவட்டங்கள் ஆகிய மூன்று மாவட்டங்களில் இருக்கக்கூடிய செட்டி வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லோருமே தெலுங்கு பேசக் கூடியவர்கள், தாய் மொழி பூராவும் தெலுங்குதான். இருந்தாலும், அமைச்ச ரவர்கள் குறிப்பிட்டுக் காட்டியதுபோல், அவர்கள் கல்லூரியில் படிக்க

1973 ஆகஸ்டு 10] [திரு. சௌடி எஸ். சுந்தர பாரதி]

வேண்டிய நேரங்களில் அவர்களுடைய தாய் மொழி தமிழ் என்று சொல்ல வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அங்கிருக்கும் அந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் மிகவும் பிற்பட்ட நிலையில் இருக்கிறார்கள். எல்லோரும் விவசாயிகள். அவர்கள் ஏழைகளாகவும் இருப்பதால், அவர்களைப் பிற்பட்ட வகுப்பினர் என்று சொல்வதற்கு அரசு மீண்டும் ஆலோசிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: விதிமுறைப்படி இப்போது கொடுக்கப்பட்டிருப்பது சரி என்பதைக் கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர் சொன்ன வேண்டுகோளை, சமயம் வரும்போது பரிசிலனை செய்ய சர்க்கார் முற்படும்.

(3) நடைமுறைக் கேள்வி

உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்பாமல், ஓர் அவை உரிமை மீறல் பிரச்சினை மீது பேரவைத் தலைவரே தீர்ப்பு வழங்கலாமா என்பது குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் நேற்று ஒரு பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் எழுப்பினார்கள். அதற்கு இன்று என்னுடைய முடிவைத் தெரிவிப்பதாகக் கூறியிருந்தேன்.

உரிமை மீறிய செயல் பற்றிய நடவடிக்கை இரு வேறு நிலைகளை உடையது. உரிமை மீறல் செயல் மேலெழுந்தவாரியாக நிகழ்ந்துள்ளதா என்பதை உறுதி செய்வது ஒரு நிலை; இது இரு வகைகளில் உறுதி செய்யப் படும். உரிமை மீறிய நிகழ்ச்சியை, மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர், பேரவைத் தலைவர் அனுமதி பெற்று இவ்வவையில் எழுப்பி, உரிமை மீறல் செயல் மேலெழுந்தவாரியாக நிகழ்ந்துள்ளது என்பதை உறுதி செய்ய விளக்கம் அளித்த பின்னர், பேரவைத் தலைவர், 189-வது விதியின் முற்பகுதிப் படி, உரிமை மீறிய செயல் மேலெழுந்தவாரியாக நிகழ்ந்துள்ளது என முடிவெடுப்பது ஒரு வகை.

192-வது விதியின் முற்பகுதிப்படி உரிமை மீறிய செயல் நிகழ்ந்துள்ளது எனப் பேரவைத் தலைவர், தாமாகவே முடிவெடுப்பது இரண்டாவது வகை.

அவ்வாறு முடிவெடுத்த பின்னர், உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்புவது, அல்லது பேரவையே முடிவெடுப்பது ஆகிய இரு முறைகள் மேற்கொள்ளப் படும். அந்த நிலை வந்து, உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்பும்போது, 189-வது

விதியின் இடைப் பகுதிப்படி, மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர், அவ்வாறு ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவர, அவை ஒப்புதல் அளித்து அனுப்புவதும் 192-வது விதியின் பிற்பகுதிப்படி, பேரவைத் தலைவர் தாமே அனுப்புவதும் ஆகிய இரு முறைகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

உரிமைக் குழுவிற்கும் மேலான அதிகாரம் படைத்தது, பேரவை ... மேலான அதிகாரம் படைத்தது இப்பேரவை. அதிகாரம் படைத்த இப்பேரவை, 189-வது விதியின் இறுதிப் பகுதிப்படி தானே முடிவெடுக்க விரும்பிவிட்டால், அதை மறுத்து உரிமைக் குழுவிற்கு விட வேண்டும் என வாதிட இயலாது.

இந்த விதிமுறைகளின் பின்னணியில், அன்று அந்த அம்மையார் இந்த அவையிலே துண்டுத் தாளை வீசிய உரிமை மீறிய நிகழ்ச்சி மேலெழுந்த வாரியாக நிகழ்ந்துள்ளது என்ற முடிவை மட்டுமே பேரவைத் தலைவர் அளித்தார்.

அன்று நான் கூறியது—"பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. ஜகதீஸ்வரி என்ற பெண், பார்வையாளர் மாடத்திலிருந்து அச்சடித்த அறிக்கைகளை மன்றத் திற்குள் வீசியெறிந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இப்போது கைது செய்யப் பட்டிருக்கிறார்கள். இது இந்த அவையின் உரிமை மீறிய நிகழ்ச்சியாகும் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு, இதுபற்றி பேரவை முன்னவர் அவர்கள் ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவருவார்கள்" என்ற அளவில் கூறியிருக்கிறேன்.

192-வது விதியின் முற்பகுதிப்படி அந்த உரிமை பேரவைத் தலைவருக்கு உண்டு; ஆகவே, எடுத்த முடிவு தவறு ஆகாது.

அவ்வாறு முடிவெடுத்த பின்னர், 189-வது விதியின் இறுதிப் பகுதியை சுட்டி அவைமுன்னவர், இவ்வவையில் ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவர, அதை அவை ஏற்றுக் கொள்ள, அவை ஏற்றுக் கொண்ட தீர்மானத்தைப் பேரவைத் தலைவர் செயல்படுத்தியுள்ளார். ஆக, இவ்வவைக்கு உரிய எந்த உரிமையையும் பேரவைத் தலைவர் கட்டுப்படுத்தவில்லை; விதிமுறை எதுவும் மீறப்படவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் எழுப்பிய ஒழுங்குப் பிரச்சினைக்கு இதுவே என் தீர்ப்பு ஆகும்.

மேலும் அன்றைய நிகழ்ச்சி இப்பேரவையையே அவமதித்த செயலாகும். அதற்கு இப்பேரவையே தீர்ப்பளிப்பதுதான் முறையாகும். அதை விடுத்து, தவறு செய்தவரைக் கைது செய்து பேரவைத் தலைவர் அறையில் இருக்கச் செய்துவிட்டு, அதுபற்றி என்ன செய்யலாம் என ஆய்ந்து கூறுங்கள் என அவை உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்பிவிட்டு அக்குழுவின் முடிவு வரும் வரை காத்திருக்கலாம் என்பது இயலாது. அதுவரை, கைது செய்தவரை எங்கே வைத்திருப்பது போன்ற சங்கடமான நிலைமைகள் எல்லாம் ஏற்படும். ஆகவே, அன்று பேரவை எடுத்த முடிவே முறையானது.

The author, Philip Laundy in his book ' The Office of Speaker ' has observed as follows :

" As the guardian of privilege it stands to reason that the Speaker must also be the judge of, when acts involving breach of privilege has been established.........

" The Speaker himself during the 1945–46 session of Parliament drew the attention of the House to a breach of privilege committed against an officer of the House. . . . .

" For offences committed in his presence, the Speaker when accompanied by the mace, is empowered to order the persons ' committal without a previous order of the House ". என்று பேரவைத் தலைவர்கள் எல்லாம் முடிவெடுத்திருக்கிறார்கள். மேலும் ஒரு உதாரணம் கூட இருக்கிறது.

In 1971 in the U.P. Vidhan Sabha, two persons threw leaflets from the Visitors' Gallery on the floor of the House. They were immediately taken into custody and removed from the visitors' gallery. அதோடு நிற்கவில்லை. அவரே அதற்கு ஒரு முடிவும் கொடுத் திட்டார் Soon thereafter, the Deputy Speaker informed the House abtout the arrest of the persons and suggested to the House that no action need be taken against them since they had become unconscious and they had to be sent to hospital for treatment என்ற முடிவையும் எடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே எந்த விதமான முறை கேடும் நிகழவில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(4) அறிக்கை அளித்தல்

பொதுக் கணக்காய்வுக் குழுவின் 1969-70-ம் ஆண்டுக்கான சாட் அனுமதித்த நிதி ஒதுக்கீடுகளுக்'ம் மேற்பட்ட தொகை குறி அறிக்கை.

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தர பாரதி: தலைவர் அவர்களே, பொதுக் கண காய்வுக் குழுவின் 1969-70-ம் ஆண்டுக்கான சாட்டிய, அனுமதித்த நி ஒதுக்கீடுகளுக்கும் மேற்பட்ட தொகை குறித்த மேற்படி குழுவி அறிக்கையை அளிக்கிறேன்.

(5) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்

(அ) 1973-ம் ஆண்டு, நிலவுடைமைகள் (நிறைவேற்று நடவடிக்கைகளை நிறுத்தி வைத்தல்) (தமிழ்நாடு திருத்த) சட்ட முன்வடிவு

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1973-ம் ஆண்டு, நிலவுடைமைகள் (நிறைவேற்று நடவடிக்கைகளை நிறுத்தி வைத்தல்) (தமிழ்நாடு திருத்த) சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, அறிமுகம் செய்ய அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: இச் சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இச் சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

(ஆ) 1973-ம் ஆண்டு, சிவில் வழக்குகள் நடைமுறை (தமிழ்நாடு திருத்த) சட்ட முன்வடிவு

THE HON. THIRU S. MADHAVAN: Sir, I move—

"That leave be granted to introduce the Code of Civil Procedure (Tamil Nadu Amendment) Bill, 1973".

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. THIRU S. MADHAVAN: Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER: The Bill is introduced.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: இந்த இரண்டு மசோதாக்களை இங்கு அறிமுகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்த மசோதாக்களின் காப்பி எங்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. சமீபத்தில் விதிகளைத் திருத்துகின்றபோது அறிமுகம் செய்யப்படும்போதே எங்களுக்கு காப்பி கொடுக்க வேண்டுமென்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது எப்போது அமுலுக்கு வர இருக்கிறது?

Two Bills have been introduced now, but in the Rules Committee it has been decided that whenever Bills are introduced, copies of the Bills would be circulated. Even to oppose the Bills, it will be helpful to us if we are supplied with copies of the Bills. We would like to know whether copies of the Bills would be supplied to us and in future whenever Bills are introduced copies would be circulated to us even at the time of introduction itself.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அந்தத் திருத்தம் இன்னும் இந்த அவையின் ஒப்புதலுக்கு வைக்கப்படவில்லை. அதன் பிறகுதான் அமுலுக்கு வரும்.

(6.) அமைச்சரவையின் மீது நம்பிக்கையின்மையைத் தெரிவிக்கும் தீர்மானமும் அமைச்சரவையின் தனியொரு கொள்கையைக் கண்டிக்கும் தீர்மானமும்—தொடர்ச்சி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இப்போது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் மீதான விவாதத்திற்கு ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் எவ்வளவு நேரம் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்	2 மணி 10 நிமிடம்
காங்கிரஸ் (அமைப்பு)	37 நிமிடம்
அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்	30 நிமிடம்
ஃபார்வார்டு பிளாக்	20 நிமிடம்
முஸ்லீம் லீக்	35 நிமிடம்

காங்கிரஸ் கட்சி ஏற்கனவே அதிகமான நேரம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

கம்யூனிஸ்டு கட்சி	2 நிமிடம்
சுதந்திராக் கட்சி	30 நிமிடம்
தமிழ்நாடு கம்யூனிஸ்டு கட்சி	10 நிமிடம்
தமிழரசுக் கழகம்	10 நிமிடம்
சுயேச்சை	10 நிமிடம்
நியமன உறுப்பினர்	10 நிமிடம்

இந்த நேரத்தையும் விட கூடுதலாக அவரவர்களுக்குக் கொடுக்க இருக்கிறேன். ஆகவே, இருக்கின்ற நேரத்தை அனுசரித்து உறுப்பினர்கள் பேசுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: பிரதான எதிர்க்கட்சியாகிய எங்களுக்கு 37 நிமிஷங்கள் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இது மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. குறைந்தது ஒரு மணி நேரமாவது தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. சி. வே. வேலப்பன்: தலைவர் அவர்களே, நேற்று என்னுடைய பேச்சின் தொடர்ச்சியாக இன்று என்னுடைய பேச்சைத் துவங்குகிறேன்.

நேற்று பேசிய சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் "முதலமைச்சர் அவர்கள் பிறந்த நாள் விழாவின்போது ஏழை எளியவர்கள் நன்மை அடைகிறார்கள், ஆண்டுக்கு ஒரு முறை வருகின்ற பிறந்த நாள் மாதத்திற்கு ஒரு முறை வந்தால் கூட நலமாக இருக்கும். நாட்டில் எல்லோரும் நல்ல நிலைமைக்கு வந்து விடுவார்கள்' என்றார். வேண்டாம். இப்போது ஆண்டுக்கு ஒரு முறை வருகிறபோதே ஆபத்தாக இருக்கிறது. ரசீது போடாத முறையில் அதிகார பூர்வமான நிலை இல்லாமல் பகல் கொள்ளை அடிக்கும் நிலைமையாக இருக்கிறது. இந்த நிலையை மாற்றியாக வேண்டும். பிறந்த நாள் விழாவை அவர்கள் கொண்டாடிக் கொள்ளட்டும். இதற்கு முன்னால் இருந்த முதலமைச்சர்கள் பிறந்த நாள் விழா கொண்டாடியது கோயில் பிரசாதத்தோடு முடிந்து விட்டது. இன்றைய முதலமைச்சரின் பிறந்த நாள் விழா என்றால் அதிகாரிகள் பயப்படுகிறார்கள், இருக்கின்ற வியாபாரிகள் பயப்படுகிறார்கள், நாட்டில் இருக்கும் மக்கள் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு முதலமைச்சர் பிறந்த நாள் விழா வந்தால் எந்த ஆபத்தில் கொண்டு போய்விடுமோ, எதைக் கேட்பார்களோ என்று பயப்படும் நிலைமை வருகிறது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை மாற்றியாக வேண்டும்.

இதையெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னால் சினிமா மாயையில் வந்திருக்கிற கட்சி என்று பொதுவாகச் சொல்லிவிடுவார்கள். அப்படியே வாதத்திற்காக எடுத்துக்கொண்டாலும் முதலமைச்சர் அவர்கள் சினிமாக்காரர் இல்லையென்று சொல்ல முடியுமா? அவர்கள் கதை எழுதியிருக்கிறார்கள், நாடகத்தில் நடித்திருக்கிறார்கள். கலைத் துறையில் வல்லுநர் என்ற பெயரெல்லாம் பெற்றிருக்கிறார்கள். அதிலே தன்னுடைய குடும்பத்தையே இணைத்திருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகமே சினிமா மாயைதான். இல்லையென்று சொல்ல முடியாது. ஆகவே, நாங்கள் எடுத்துச் சொல்லுகின்ற வாதங்களுக்கு குறுக்கே அப்படிச் சொல்வதில் பயன் இல்லை. நாட்டில் இருக்கின்ற உண்மை நிலையைப் பார்க்க வேண்டும்.

இது ஒட்டுக் காங்கிரஸ் என்று கூறுகிறார்கள். யார் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியாக வேண்டும். நான் படித்ததாக நினைவு. 'இனிமேல் நாட்டை ஆள நான் அல்லது காமராஜர்தான் வரவேண்டும், மற்றவர்கள் வரமுடியாது' என்று சொன்னதாக ஞாபகம். அதைப் பற்றி எதிர்காலம் பதில் சொல்லும் என்று பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

உர விநியோகத்தைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உர விநியோகப் பொறுப்பைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் என்ற பெயரால் கட்சிக்காரர்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். கட்சிக்காரர்கள் ஏஜண்டுகள் என்ற நிலையில் சங்கங்கள் என்ற பெயரில் வாங்கி வீட்டில் கொண்டு போய் வைத்துக் கொண்டு வியாபாரம் செய்கிறார்கள். எப்படிப்பட்ட நிலையில் ஊழல் இருக்கிறது. சட்டப்படி சரியாக இருக்கிறது என்று பதில் சொல்லிவிடலாம். ஆனால் நியாயப்படி நாம் அதைப் பார்க்கவேண்டும்.

விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். எவ்வளவோ கடன்கள் கொடுக்கிறார்கள். அவை வசூலிக்கப்படுகிறதா என்றால் இல்லை. நிலுவை இருக்கிறது. அவர்கள் மீது நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு, வீட்டை வாங்கி ஒன்று இரண்டு வருடங்கள் என்கின்றன.

துணி வாங்கக் கூட விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கப்பட இருக்கிறது என்று அறிவித்தால் அதையும் வாங்குவார்கள். கொடுத்துவிட்டு 30-ம் தேதிக்குள் அதைத் திருப்பிச் செலுத்தவேண்டும். இல்லையென்றால் வேஷ்டி சேலை இவற்றை அவிழ்த்துக்கொண்டு விடுவோம் என்று சொல்வார்கள்.

விவசாயிகளுக்கு பம்ப் செட்ஸ் வாங்கக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். 30-ம் தேதி பணம் கட்டவில்லை என்றால் அதை எடுத்துக் கொண்டு போய் விடுவார்கள்.

மாடு வாங்கக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். அதற்குரிய பணத்தை 30-ம் தேதி கட்டவில்லை என்று சொன்னால் மாட்டை அவிழ்த்துக்கொண்டு போய் விடுவார்கள்.

இப்படிப்பட்ட அவல நிலை வேண்டியதில்லை. அப்படிப்பட்ட நிலையில் கடன் கொடுப்பதையே நிறுத்திவிடலாம். மற்றத் துறைகளில் தொழில் செய்கிறவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் கடன்களை எப்படி வசூலித்து வருகிறோம்? ஏன் அந்தச் சட்டத்தைத் திருத்த முடியாது? மக்களுக்காக வாழ்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப் படும் கடன்களை வசூலிப்பதை நிறுத்தியாகவேண்டும். இல்லை என்றால் வசூலிக்கிற முறையை மாற்றியாகவேண்டும். ஏதாவது சொன்னால், குறிப் பிட்டுச் சொல்லமுடியுமா என்று கேட்கிறார்கள்.

சேலம் மாவட்டத்தில் பட்டாக்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஏழை எளியவர்களுக்கெல்லாம் கொடுக்கப்படுகின்றன என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருக்கிற பொறுப்பான தலைவர்கள் என்று சொல்லக்கூடியவர்களுக்கு அந்தப் பட்டாக்கள் வழங்கப்பட்டிருப்பது தெரியுமா இல்லையா? அதை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். வேலப்பன் இப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டை சட்டமன்றத்தில் கூறிவிட்டார், ஆகவே அப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டு சரியா இல்லையா என்பதை அவர்கள் தெரிந்துகொண்டு பதில் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும். இல்லாவிட்டால் அதுகுறித்து மேற்கொண்டு நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். அந்தப் பொறுப்பான தலைவர்களின் பெயரால், அவர்களின் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர்களின் பெயரால் பட்டா நிலங்கள் வழங்கப்பட் டிருக்கின்றன.

நாங்கள் மிக மிகத் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். யார் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், யார் ஏழைகள் என்று அதற்கு ஒரு இலக்கணம் இல்லாமல் இருக்கிறது. ஏர் கண்டிஷன்ட் வீடுகளில் இருப்பவர்கள் எல்லாம் ஏழைகள் என்றும், அவர்கள் எல்லாம் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்றும், மற்ற வர்கள் உயர்ந்த ஜாதிக்காரர்கள் என இப்படித்தான் இனி எதிர்காலத்தில் பிரிக்கவேண்டிய அவல நிலை வந்து விடுமோ என்ற பயம்தான் ஏற்பட்டிருக் கிறது.

ஊழல் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். எங்கள் மாவட்டத்தில் உள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு கார் பரிசு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை எப்படி வாங்குகிறார்கள் என்பது வேறு விஷயம். எப்படி வசூல் செய் கிறார்கள், எப்படி வழங்கப்படுகிறது என்பது வேறு விஷயம். கார் பரிசு கொடுக்கப்பட்டது. எனது அருமை நண்பர் வீரபாண்டி தொகுதி உறுப் பினர் ஆறுமுகம் அவர்களுக்கும் கார் பரிசு கொடுக்கப்பட்டது. இப்போதும் அவர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினராகத்தான் இருக்கிறார். ஆனால் அவருக்குப் பரிசாகக் கொடுக்கப்பட்ட காரை அவர் விற்றுவிட்டார். பிறகு அவர் எப்படித் தொகுதியில் வேலை செய்கிறார் என்றால் அவர்கள் இப்போது புதிய ஒரு பதவியின் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிறார். மத்திய கூட்டுறவு வங்கியின் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிறார். அந்தக் காரைத்தான் அதன் கூட்டங்களுக்குச் செல்ல உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். சட்ட மன்றத்திற்கு வருவதும் அந்தக் காரில்தான். ஊருக்குச் செல்வதும் அந்தக் காரில்தான். பிள்ளைகள் பள்ளிக் கூடத்திற்குச் செல்வதும் அந்தக் காரில்தான். தொகுதியில் செல்வதற்கும் அந்தக் கார்தான். இவையெல்லாம் ஊழல் இல்லையா என்று கேட்கிறேன். சட்டப்படி பார்த்தால் வங்கி வேலைகளுக்கு மட்டும்தான் அதை உபயோகப் படுத்தலாம். ஆனால் அதை 24 மணி நேரமும் வைத்துக்கொள்ளலாம், அதில் வீட்டிலிருப்பவர்கள் ஊருக்குச் செல்லலாம், அதில் பிள்ளைகளைப் பள்ளிக் கூடத்திற்குக் கொண்டு போய் விடலாம், கூட்டிக் கொண்டுவரலாம், எங்கு வேண்டுமானாலும் போகலாம் என்றால், சில நேரங்களில் டிரைவரை இறக்கி விட்டு நான் கூடப் போவேன் என்று சொன்னால் இவற்றை எப்படி நிரூபிக்க முடியும்? இவை நியாயமா என்று பார்க்கவேண்டும். இப்படிப்பட்டவை எல்லாம் நடந்தும் கூட ஊழல் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள்.

கூட்டுறவு மத்திய வங்கிக்குக் கொடுக்கப்படுகிற தஸ்தாவேஜுகளை பிரிண்ட் செய்யவேண்டுமென்றால் கூட்டுறவு அச்சகத்திற்குத்தான் அவற்றை பிரிண்ட் செய்யக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற ஒரு நியதி இருக்கிறது. ஆனால் அப்படிக் கொடுக்கப்படுகிறதா என்றால் இல்லை. எங்கள் மாவட்டத்தில் அப்படி இல்லை. அங்குள்ள கூட்டுறவு மத்திய வங்கிக்குக் கொடுக்கப்படுகிற தஸ்தாவேஜுகளை அச்சடித்துக் கொடுப்பதற்கு தனியார்களுக்கு. அதுவும் குறிப்பாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருக்கிறவர்களுக்கு, முக்கிய பொறுப்பில், பதவியில் இருப்பவர்களுக்குத்தான் கொடுக்கப்படுகிறதே தவிர, மற்ற தனிப்பட்டவர் களின் அச்சகங்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. இப்படிப்பட்ட குற்றச் சாட்டுகளைச் சொல்லும்போது அது ஊழல் இல்லை என்கிறார்கள். அப்படிக் கொடுக்கப்படவில்லை என்று மறுக்கமுடியாது. அப்படிக் கொடுக்கவில்லை யென்றோ கொடுப்பதில்லை என்றோ மறுக்கமுடியுமா? பின்னர் எப்படி

ஊழல், ஊழல் என்ற குரலை ஒட்டு மொத்தமாக ஆளும் கட்சித் தரப்பு மீது தாக்கிச் சொல்வது நல்லதல்ல. எங்கே ஊழல், எப்படி ஊழல், எப்போது ஊழல், யார் செய்தார்கள், யார் வாங்கினார்கள், எங்கே தவறு நடந்து இருக்கிறது என்பதை உள்ளபடியே அந்த நண்பர்கள் தெரிவிக்கவில்லை. ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சி சார்பாகப் பேசிய கோவை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் 'ஊழல் என்கிற சேற்றை உடம்பெல்லாம் பூசிக் கொண்டிருப்பதாக' ஒரு கருத்தை வெளியிட்டார்கள். நான் உள்ள படியே அவர்கள் மீது மிகுந்த மரியாதை வைத்திருப்பவன். அவர் எப்போதும் மரியாதையோடு பேசுகிற நண்பர் தான். ஆனால் அவர் இன்று மறந்து விட்டார், ஊழல் என்ற சேற்றை மத்திய அரசாங்கம் பூசிக்கொண்டிருக்கிறது, அதைத் துடைக்க என்ன நடவடிக்கை எடுத்தீர்கள் என்பதை நான் வருத்தத் தோடு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஊழல், ஊழல் என்று பேசுகிறவர்கள்—இந்தப் பக்கத்திலிருந்து, தலைவரவர்களே, இந்த 1½ அடி மேஜையைத் தாண்டிச் சென்றதற்குப் பிறகு பேசுகிறார்களே, அதற்கு முன்னாலே அந்த ஊழல் எங்கே மறைந்து போயிற்று? எங்கே அந்த ஞானஸ்நானம் செய்யப் பட்டது? எங்களுக்கு எதிர்த் தரப்பில் இருப்பதால் ஊழல் என்று சொல் கிறீர்களா?

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: ஏதோ அமைச்சர்கள் இருக்கும் இடம், ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் இருக்கும் இடம் பரிசுத்தமானது என்று அவையில் உறுப்பினர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பகுதியில் உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பவர்கள் அத்தனை பேரும் ஏதோ [illegible] இருக்கிறார்கள் என்ற பாணியில் பேசவேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள் கிறேன். நாங்கள் ஊழல் மிகுந்தவர்களாக இருந்தால், எந்தத் தண்டனை யையும் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதை எங்கள் கட்சியின் சார்பாகத் தங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சி. ஆறுமுகம்: நம்முடைய ஸ்தாபன காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் நான் சொல்லியவற்றிற்கு வருத்தப்பட வேண்டியதில்லை. நான் அவர்களைச் சொல்லவில்லை. நான் குறிப்பிட்டது எங்களிடத்திலிருந்து பிரிந்து சென்ற நண்பர்களைப் பார்த்துச் சொன்னேன். 6 மாதத்திற்கு முன்பு இங்கே உட்கார்ந்து கொண்டு இருந்தவர்கள், இன்று ஊழல், ஊழல் என்று சொல்கி றார்களே அவர்களைப் பார்த்துச் சொன்னேன். நீங்கள் அதை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டாம். நீங்களெல்லாம் 6 மாதகாலத்திற்கு முன்பு குற்றச் சாட்டை எடுத்துச்சொன்னபோது, அதை மறுத்தவர்கள், இன்று 10 பேர்

அந்தப் பக்கம் சென்று விட்ட காரணத்தால் இங்கே ஊழல் என்று சொல்கி றார்களே, இடையே அந்த ஞானஸ்நானம் எங்கே யார் கொடுத்தது? நம்முடைய ஸ்தாபன காங்கிரஸ் பற்றி நான் பேச விரும்பவில்லை. எங்கே ஊழல்? எடுத்துச் சொல்லுங்கள். யார் குடும்பத்தின் மீது சொத்து வாங்கி யிருக்கிறோம், யார் மனைவி மீது சொத்து வாங்கியிருக்கிறோம், யார் மாமியார் மீது சொத்து வாங்கியிருக்கிறோம், யார் மைத்துனர் மீது சொத்து வாங்கி யிருக்கிறோம், நிரூபித்துக்காட்டுங்கள். நான் ராஜினாமா செய்கிறேன் என்று சொல்லவில்லை, தலைவரவர்களே. உங்கள் தீர்ப்புக்குக் கட்டுப்படுகிறேன்—எந்த தண்டனையையும் ஆளும் கட்சி சார்பாக நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். இவ்வளவையும் நான் தெரிவிப்பதற்குக் காரணம். ஒட்டுமொத்தமாக கோணிப் பையில் கல்லைக் கட்டி ஊழல், ஊழல் என்று அடிப்பது பொதுவாழ்வில் உள்ள எல்லோரையும் ஊழலில் சம்பந்தப்படுத்திவிட்டால், நாட்டில் பிறகு யாரும் பொதுத் தொண்டுக்கு வரமாட்டார்கள். இதிலே போய்ச் சேர்ந்தால் அந்தப் பெயர் வரும் என்று சொல்லி ஒதுங்கியிருந்து விடுவார்கள். அப்படி ஒதுங்கி விட்டால் என்ன ஆகும்? பெர்னாட்ஷா அவர்கள் சொல்லியது போல் கடைசி மனிதன்தான் பொது வாழ்வுக்கு வந்து விடுவான். பொதுவாழ்வில் உள்ளவர்கள் மீது குற்றச்சாட்டுக்களைச் சொல்கிறபோது ஆதாரத்தோடு சொல்லுங்கள். நாங்கள் ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். அதற்குப் பரிகாரத்தைச் சொல்லுங்கள். லஞ்சம் வாங்கினோம் என்று உட்கார்ந்து கொண்டே சொன்னால் அது பிரயோசனப்படாது. நான் திரும்பத் திரும்பப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். எங்கே உடம்பிலே சேற்றைப் பூசிக்கொண்டிருக் கிறோம். வெள்ளை சட்டை அல்லவா போட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்திய நாட்டை ஆண்டு கொண்டிருக்கிற பிரதமர் இந்திரா காந்தி மகனுக்கு கார் லைசென்சு கொடுத்து இருக்கிறது. அது ஊழல் இல்லையா? அவற்றைப் பற்றி ஏன் பேசக்கூடாது? இந்த நிலைமைகள் இருக்கிறபோது எங்களைப் பார்த்து ஊழல் ஊழல் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அடுத்ததாகப் பெரியகுப்பம் நிகழ்ச்சியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். தலைவரவர்களே, உங்கள் அனுமதியோடு நான் சிலவற்றை எடுத்துக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஆலைக்குப்பம், தன்சிங் (குறுக்கீடு) . . . . சட்ட மன்ற உறுப்பினர் களுக்கு அச்சடித்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது . . . .

திரு முனு ஆதி: சபைத்தலைவர் அனுமதி வாங்கினீர்களா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: எனக்குக் காட்டிவிட்டார். அதிலிருந்து சில விஷயங்களைத்தான் படிக்கப்போகிறார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. வடிவேல் தெரிவித்த கருத்திற்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த உணர்வு இந்த மன்றத்தி லிருக்கிற எல்லாத் தரப்பினர்களுக்கும் இருப்பது நல்லது. இந்த மன்றத்தில் விவாதம் நடைபெறுகிற நேரத்தில் எதிர்க்கட்சிகள் ஆளும் கட்சி செய் திருக்கிற தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டுவதில் தவறு இல்லை. அப்படிச் செய்வது அவர்களுடைய இன்றியமையாத கடமையாகும். தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டும் நேரத்தில் தனிப்பட்ட முறையில் யாரையும் தாக்கிப் பேசக்கூடாது என்று விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. தனிப்பட்ட முறையில் தாக்கிப் பேசுவது முறையாகாது. தனிப்பட்டவர்களைப்பற்றிப் பேசுகிற நேரத்தில் ஆதாரத் தோடு சொல்லவேண்டும். வேக் அலிகேஷன்ஸ், ஆதாரமற்ற குற்றச்சாட்டுகளை இந்த அவையிலே கூறுவது முறையற்றது என்பதை மீண்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த அவையிலே இரண்டு, மூன்று நாட்களாக அப்படிப்பட்ட ஆதாரமற்ற குற்றச்சாட்டுகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஆதாரமற்ற குற்றச்சாட்டுகளை, நிகழ்ச்சி குறிப்புகளைப் பார்த்து, எவற்றைக் குறிப்பேட்டிலிருந்து நீக்க வேண்டுமோ அவற்றையெல்லாம் நீக்கிவிடுகிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அது வரையிலும்—நேற்று நடந்த நிகழ்ச்சியைப் பற்றி இல்லை—இன்று நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியிலே இங்கே ஆதாரமற்ற குற்றச் சாட்டுகளாக இருப்பதைப் பத்திரிகைகள் வெளியிட வேண்டாம் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்.

THIRU V. KRISHNAMOORTHY: Sir, request is quite different from expunction order. நீங்கள் எக்ஸ்பஞ்ச் பண்ணுவதாகச் சொல் வதோடு கூட, அவைகளைப் பத்திரிகைகளிலே போடக்கூடாது என்று உத்தரவு போடவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: போடக் கூடாது என்று உத்தரவு தான்.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்: எந்தப் பகுதிகள் நீக்கப்படும் என்று வரையறுத்துவிடுவது நல்லது. பொதுவாக ஆதாரமற்ற குற்றச்சாட்டுகள் என்றால் தெளிவாக இராது.

* * * *

* * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. வேலப்பன் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பற்றிக் கூறிய குற்றச்சாட்டுகளையும், முதல் அமைச்சர் திரு. வேலப்பன் அவர் களைப் பற்றிக் கூறிய குற்றச்சாட்டுகளையும் பார்த்து நாளைக்கு எதை வெளி யிடலாம், எதை வெளியிடக்கூடாது என்று கூறுகிறவரையிலும் பத்திரிகைகள் இதை வெளியிடக்கூடாது என்று சொன்னேன். திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, may I make one submission? So far as expunction of words is concerned, we are governed by Rule 235. which says 'If the Speaker is of opinion that a word or words has or have been used in debate which is or are defamatory or indecent, or unparliamentary or undignified, or grossly irregular he may, in his discretion, order that such word or words be expunged from the official report of the proceedings of the House, and all consequential alterations made in such report and make an announcement in the Assembly of the fact of his having made such order.'

Sir, so far as this Rule is concerned, it gives wide powers for the Hon. Speaker to order expunction of words. But what are the words which are expunged should be made known to the Press so that the freedom of Press is not curtailed. The freedom of the Press should not be curtailed. For any reason if any portion is published by the Press, they should not be hauled up for contempt or breach of privilege by the House. Therefore, I request that the words which have been expunged should be made known to the Press so that such difficulties may not crop up.

THIRU K. T. K. THANGAMANI: Following what Mr. Ponnappa Nadar has said, I would like to say this. In the same Rule 235, it has been mentioned that words which have been used in the debate which are defamatory or in decent or unparliamentary or undignified should be expunged. தாங்கள் இன்றைக்கு உத்தரவு போடும்பொழுது இன்றைக்கு நடந்ததுபற்றி சொல்வதில் எந்தவித ஆட்சேபனையும் இல்லை. இதற்கு முன்னால் நடந்தவற்றிலெல்லாம் ஏதாவது

* மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

[Thiru K. T. K. Thangamani] [1973 ஆகஸ்டு 10

ஆதாரமற்ற குற்றச்சாட்டுகள் இருக்குமானால் அவற்றையும் எக்ஸ்பஞ்ச் செய்வதாகச் சொல்வது ரொம்ப தவருன நிலைமையில் கொண்டு போய்விடும் அம்மாதிரி உத்தரவு போடுவது ஏற்கனவே சொன்னதை எக்ஸ்பஞ்ச் செய்வதாகச் சொல்வது என்ற நிலை இருக்குமானுல், ஏற்கனவே இதையெல்லாம் வெளியிட்டவர்கள் Will be hauled up for contempt of the House என்ற நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். இன்றைக்கு நடந்த நிகழ்ச்சிகளில் எவை எவை எக்ஸ்பஞ்ச் செய்யப்படும் என்று சொன்னுல் அதில் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆகவே, நிலைமையைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் இன்று நடந்த நிகழ்ச்சியில் விவாதங்களில் உள்ளதை, ஆதாரமற்ற குற்றச்சாட்டுகளாக உள்ளதை மட்டும் நீக்கவேண்டும் என்ற ஒரு கருத்தைச் சொன்னுல், அது ஒருதலைப்பட்ச நிகழ்ச்சியாக இருக்கும் என்ற எண்ணத்தில் தான், நடந்த நிகழ்ச்சிகளில் அப்படி ஆதாரமற்ற குற்றச்சாட்டுகள் இருக்குமானுல் அவை அனைத்தையும் நிகழ்ச்சிக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிடுவதாகச் சொன்னேன். நான் அப்படிப்பட்ட உத்தரவு போடுவதற்கு முன்னுல் இவைகளை வெளியிட்டிருந்தால், இந்த உத்தரவு அவர்களைக் கட்டுப்படுத்தாது. ஒரு முறையான நிலை ஏற்பட வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் நான் இந்த முறையில் சொன்னேன். அதில் எந்தவிதமான தவறும் இல்லை. ஆனுல், உறுப்பினர் நேற்று நடந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி நீக்க வேண்டியதில்லை என்று சொன்னுல், இப்பொழுது இன்று நடந்திருக்கிற நிகழ்ச்சிகளில் உள்ள ஆதாரமற்ற குற்றச்சாட்டுகளை மட்டும் நீக்கிவிடுவதில் எனக்கு ஆட்சேபனை இல்லை. ஆகவே, இன்றைய நிகழ்ச்சிகளில் திரு. வேலப்பன் அவர்கள் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பற்றிக் கூறிய ஆதாரமற்ற குற்றச்சாட்டுகளும், முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வேலப்பன் அவர்கள் பற்றிக் கூறிய ஆதாரமற்ற குற்றச்சாட்டுகளும் அவை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படுகின்றன, அவைகளைப் பத்திரிகைகள் வெளியிட வேண்டாம் என்று உத்தரவு பிறப்பிக்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சரவர்கள் இங்கே நடந்த நிகழ்ச்சியின்போது அவர்களின் மீது கூறப்பட்ட குற்றச்சாட்டை எதிர்க் கட்சித் தரப்பினர்களை வைத்துக்கொண்டு, இருக்கிற ரிகார்டுகளை வைத்துக் கொண்டு தாங்கள் விசாரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார். தாங்கள் அந்தப் பகுதியை நீக்கிவிட்டால் அந்த விசாரணைக்கு உகந்ததாக இருக்குமா? ஆகவே. அதையும் பரிசிலனை செய்யவேண்டும்.

1973 ஆகஸ்டு 10]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதை நீக்கினுலும் பரிசீலிக்கலாம்.

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ் : தலைவரவர்களே, தாங்கள் கொடுத்த தீர்ப்பு இதற்கு முன்னுல் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளையும் கட்டுப்படுத்துமா அல்லது இன்று நடந்த நிகழ்ச்சிகளை மட்டும் கட்டுப்படுத்துமா (சில குரல்கள்— ஏற்கனவே சொல்லியாகிவிட்டதே) என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதற்கு முன்னுல் நடந்தவைகளைக் கட்டுப்படுத்தாது. இன்றைக்கு நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளை மட்டும்தான் கட்டுப்படுத்தும் என்று தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. இ. எஸ். தியாகராசன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இங்கே கொண்டு வந்திருக்கின்ற நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தை எதிர்த்து, தமிழரசுக் கட்சியின் சார்பில் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம், திண்டுக்கல் தேர்தலிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தோல்வியடைந்து விட்டதால் இந்த அமைச்சரவை இராஜிநாமா செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இது ஒன்றும் புதிய நிகழ்ச்சி அல்ல. இது போன்ற நிகழ்ச்சிகள் இதற்கு முன்னுல் பல நடைபெற்றிருக்கின்றன. மதிப்பிற்குரிய இராஜாஜி அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த காலத்தில் அருப்புக் கோட்டை பாராளுமன்றத் தேர்தலில் காங்கிரஸ் கட்சி தோல்வியடைந்தது. அப்போது அவர்கள் இராஜிநாமா செய்யவில்லை. அதற்குப் பிறகு திருச்செங் கோட்டிலே நடைபெற்ற பாராளுமன்றத் தேர்தலில் சுப்பராயன் அவர்களைத் தோற்கடித்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வெற்றி பெற்றது. அப்போதும் காங்கிரஸ் அமைச்சரவை இராஜிநாமா செய்யவில்லை. அதற்குப் பின்னுல் திருவண்ணுமலை சட்டமன்றத் தேர்தலில் இன்றைய அமைச்சர் ப. உ. ச. அவர்கள் வெற்றி பெற்றார்கள். அப்போதும் காங்கிரஸ் ஆட்சி இராஜிநாமா செய்யவில்லை. அந்த நேரத்தில் காமராஜ் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தார். அப்படி இருந்தபோது இன்று மட்டும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியை இராஜிநாமா செய்ய வேண்டுமென்று சொல்வது எந்த விதத்திலும் நியாயம் இல்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்த நாட்டிலே பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட பிறகு பல முன்னேற்றமான காரியங்களை செய்திருக்கிறது. மேலும் செய்து கொண்டு வருகின்றது. அதிலும் குறிப்பாக டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள்

முதலமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட பின்னுல், பிற்பட்ட சமுதாயம் வளர்ச்சி பெறவேண்டும் என்பதற்காக ஒரு தனி கமிஷன் நியமித்து, அந்தக் கமிஷன் தந்த எல்லா சிபாரிசுகளையும் நிறைவேற்றுவதற்காக ஒரு தனி அமைச்சரையே நியமித்திருக்கிறார்கள். அதனுல் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் இந்த அமைச்சரவையைப் பாராட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இங்கே எடுத்துக்கூற நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த ஆட்சியிலே தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், ஏழை எளிய மக்கள், பிற் படுத்தப்பட்ட மக்கள் எல்லாம் நல்ல பலன் அடைந்து வருகிறார்கள். இந்த ஆட்சி வந்தபிறகுதான் தமிழ்நாட்டிலே நல்லதொரு விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட் டிருக்கிறது. தமிழ்நாட்டுக்கு தமிழ்நாடு என்ற பெயரைப் பெற்றுத் தந்ததே திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுதான் என்பதை நினைவுபடுத்த விரும்பு கிறேன்.

இன்றையதினம் சோஷலிசத்தைப் பேசுகின்ற மாநிலங்களில் எல்லாம் நடைமுறைப்படுத்தப்படாத முற்போக்கு எண்ணங்களை எல்லாம் செயல் படுத்திக்கொண்டிருக்கும் ஒரே மாநிலம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சி செய்யும் இந்த மாநிலத்தில்தான். முற்போக்குத் திட்டங்களைத் திட்டமிட்டுச் செயல் படுத்தி வருகின்ற ஒரே அமைச்சரவை இந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைச்சரவை தான் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அத்தகைய முற்போக்குத் திட்டங்களிலே ஒன்று பஸ்களை எல்லாம் தேசியமயமாக்கியது. பஸ்களைத் தேசியமயமாக்கியது மட்டுமல்ல; அந்தத் தொழிலிலே தொழிலாளர் களுக்கும் பங்கு ஏற்படுத்தித் தந்தது தமிழ்நாட்டு மக்களின் பாராட்டுதலைப் பெற்றது மட்டுமல்லாமல் இந்தியத் தலைமையமைச்சர் இந்திரா காந்தி அவர் களின் பாராட்டையும் பெற்றுத்தந்தது இந்த அமைச்சரவைதான் என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது.

அதுமட்டுமல்ல, தமிழகத்தின் தலைநகரான சென்னையிலே முன்பு எல்லாம் குடிசைப்பகுதிகளில் தொற்றுநோய் பரவிக்கொண்டிருந்தது. அதைப் போக்கு வதற்காக இன்றையதினம் குடிசைமாற்று வாரியத்தை ஏற்படுத்தி, அந்தக் குடிசைப் பகுதிகளை எல்லாம் மாற்றி அமைத்து, அந்த மக்களுக்கு சுகாதார மான வாழ்க்கையை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருப்பது இந்தக் கழக அரசுதான் என்பதற்காக என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. குடிநீர் வசதி இல்லாமல் இருந்த பல நூற்றுக்கணக்கான நகரங்களுக்கும் கிராமங்களுக்கும், பேரூராட்சிகளுக்கும் ஊராட்சிகளுக்கும் குடிநீர் வாரியத்தை அமைத்து, அதன் மூலம் குடிநீர் வசதியை ஏற்படுத்திக்

கொண்டிருப்பதற்காகவும்—கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை இத்திட்டத்திற் காகச் செலவு செய்கிறார்கள்—என்னுடைய பாராட்டை இந்த அரசுக்குத் தெரி வித்துக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. இந்த நாட்டிலுள்ள ஏழை எளிய மக்களுக்கு எல்லாம்— வீடு இல்லாதவர்களுக்கு வீட்டுமனை, நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலப் பட்டா என்று வழங்கிக்கொண்டிருக்கிறது இந்த அரசு. அதனுல் அந்த மக்கள் எல்லாம் இந்த அரசை மனதார வாழ்த்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே கண்ணொளி வழங்கும் திட்டம், தொழுநோய்க்காரர்களுக்கு மறு வாழ்வு அளிக்கும் திட்டம், சைக்கிள் ரிக்சா வழங்கும் திட்டம் இப்படிப்பட்ட பல நல்ல திட்டங்களை இப்போது முதலமைச்சராக இருக்கின்ற டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் பிறந்த நாள் விழாவினை முன்னிட்டு செய்துகொண்டிருக் கிறது இந்த அரசு. அதற்காக நான் இந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசைப் பாராட்டுகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. என்னுடைய சமுதாயமான நெசவாளர் சமுதாயம் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருந்த நேரத்தில் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் அந்த நெசவாளர்களுக்கு உதவி செய்வதற்காக நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு வெளியே உள்ளவர்களுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் கடன் உதவி செய்தார்கள். இதுபோன்ற ஒரு காரியத்தை வேறு எந்த அரசும் இது வரையில் செய்தது கிடையாது. நெசவாளர்களின் கஷ்ட நஷ்டங்களில் இது வரையிலே வேறு எந்த அரசும் பங்கு கொண்டது கிடையாது.

இப்படிப் பல்வேறு வகைகளிலே இந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஏழை எளிய மக்களுக்கு, தொழிலாளர்களுக்கு, தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு, பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு, நெசவாளர்களுக்கு எல்லாம் நல்ல பல திட்டங்களை வகுத்துச் செயல்படுத்தி, அவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கு வழி வகுத்திருக்கிறது என்று சொல்லி, அப்படிப்பட்ட இந்த அரசு நீண்டநாள் இருக்க வேண்டுமென்று விரும்பி, பாராட்டி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. மு. பழனிவேலன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இன்றைக்கு இந்த ஆட்சியின்மீது நம்பிக்கை இல்லை என்று மாற்றுக்கட்சி யினர் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்தத் தீர்மானத்தை என்னுடைய முழு மூச்சோடு எதிர்க்கிறேன்.

இங்கே பேசுகின்ற நேரத்தில் என் பக்கத்துத் தொகுதியைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர் தமிழக அரசையும் அமைச்சரவையையும் பற்றிப் பேசிய குற்றச்சாட்டுக்களை நான் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன். முதலிலே அவர் பேசுகின்ற நேரத்தில் ஏதோ தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் அரிசனங்களுக்கும் வக்காலத்து வாங்கிப் பேசுவதுபோல் குறிப்பிட்டார். ஆனால் சென்ற கூட்டத்தில் அவர் பேசிய பேச்சை தயவுசெய்து படித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும், அரிசனங்களுக்கும் பிற்பட்ட மக்களுக்கும் சலுகை அளிக்கக் கூடாது, பொருளாதார அடிப்படையிலேயே சலுகைகள் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று அன்றைக்குப் பேசியவர். இன்றைக்குத் தன்னுடைய பேச்சை மாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இன்றைக்கு இந்த அரசு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு மட்டுமல்ல, பல்வேறு வகுப்பினரைச் சார்ந்த மக்களுக்கும் தொண்டு செய்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை நாட்டு மக்கள் எல்லாம் நன்றாக அறிவார்கள். என் தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் அங்குள்ள கார் டிரைவர்களுக்கு ஏறத்தாழ 20 கார்களை இந்த அரசு வழங்கியிருக்கிறது. அதனால் அவர்களெல்லாம் உள்ளபடியே இந்த அரசைப் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மாற்றுக் கட்சிக்காரர்கள் காழ்ப்புணர்ச்சியின் காரணமாக, வேண்டுமென்றே ஏதோ பழி சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ரசீது இல்லாமல் பணம் வசூல் செய்கிறார்கள் என்றெல்லாம்கூட சொன்னார்கள். அவர்கள் தயவுசெய்து நெஞ்சிலே கை வைத்துச் சொல்லவேண்டும். நாமக்கல் பகுதியைச் சேர்ந்த வேலூரில் ஒரு கல்லூரி இருக்கிறது. அந்தக் கல்லூரியிலே மாணவர்களைச் சேர்ப்பதற்காக நிதி வசூல் செய்யப்பட்டது. பணம் வசூல் செய்யப்பட்டது என்பதை அவர்கள் நன்றாக அறிவார்கள். அவர்கள் ஒரு தீர்மானத்தைப் போட்டு, ஒரு குழு என்று போட்டு, அந்தக் குழுவுக்கு இவர் தலைவர் என்று போட்டு, ஏறத்தாழ 15,000 ரூபாய்க்குமேல் வசூல் செய்தார்கள். கல்லூரி மாணவர்களிடம் 500 ரூபாய் 1,000 ரூபாய் என்று வசூல் செய்யப்பட்டது. இன்றைக்கு அந்தப் பணம் எங்கே போனது. என்ன ஆனது என்றே தெரியவில்லை. அவர்கள்தான் ரசீது இல்லாமல் வசூல் செய்கிறார்கள் என்று இங்கே பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல. ஏதோ இங்கே வந்தால் மட்டும் பேசுவது அல்லது மேடைகளிலே மட்டும் பேசுவது என்று இல்லாமல், அவர்கள் எல்லாம் அந்தந்தத் தொகுதி மக்களிடத்திலே பேசினால் நல்லது. விவசாயிகளுக்காக இங்கே பேசுவதை விட அந்த விவசாயிகளிடத்திலே பேசினால் நன்றாக இருக்கும். அந்தந்தத் தொகுதி மக்களுக்காகப் பாடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் அந்தத் தொகுதியிலே என் சொந்த கிராமம், நான் பிறந்த கிராமம் இருக்கிறது. அந்தக் கிராமத்திலே இருக்கின்ற ஏழை விவசாய மக்கள் எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அந்த விவசாயிகளைப் பகடைக் காய்களைப்போல் உருட்டிவிட்டு வேடிக்கைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கபிலமலைத் தொகுதி மக்கள் அதை நன்றாக அறிவார்கள். அந்தப் பகுதி விவசாய மக்கள் அரசாங்கத் தண்ணீரை சட்டத்திற்கு விரோதமாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்ற ஒரே ஒரு காரணத்திற்காக அவர்களை என்னவேண்டுமென்றாலும் செய்யலாம் என்ற எண்ணத்தில் சட்டமன்ற உறுப்பினரும் மற்றவர்களும் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

உதாரணமாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்தச் சட்டமன்ற உறுப்பினர் தன்னுடைய சொந்த செல்வாக்கைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, தன்னுடைய சகலைக்கும் தனக்கும்—இந்த ஆட்சி வருவதற்கு முன்னால்—சொந்த நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஆட்சியைப் பயன்படுத்தி மின்சார இணைப்பைப் பெற்றுக்கொண்டார்கள். மின்சார இணைப்பைப் பெற்றுக்கொண்டு அவசரமாகக் கூட்டத்தைப் போட்டார்கள். அந்தக் கூட்டத்தில் எல்லாப் பொதுமக்களையும் வைத்துக்கொண்டு பேசும்போது 'நான் உங்கள் எல்லோருக்கும் மின்சார இணைப்புப் பெற்றுத் தருகிறேன். ஆனால் நீங்கள் எல்லோரும் எக்கருக்கு நூறு ரூபாய் பணம் தரவேண்டும். அப்படிப் பணம் தருவீர்களானால் நான் பெற்றுத்தருகிறேன்' என்றார். எக்கருக்கு நூறு ரூபாய் என்றால் 3½ லட்சம் ரூபாய் ஆயிற்று. இவர்கள் அப்படிச் சொன்னவுடன் நூறு ரூபாய் அல்ல, இருநூறு ரூபாய் தருகிறோம், அதற்கென்று ஒரு குழு அமைக்கவேண்டும் என்றார்கள். இங்கே லஞ்ச லாவண்யத்தைப்பற்றிப் பேசுகின்றவர் அன்றைக்கு இந்தப் பணத்திற்குக் கணக்குக் கேட்கக் கூடாது, எஸ்.இ. க்கு கொடுக்கவேண்டும். இ.இ. க்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்றார்கள். கணக்கு இல்லை என்று சொன்னால் ஒப்புக் கொள்ளத் தயார் இல்லை என்று சொன்னார்கள். அந்தக் கூட்டம் கலைக்கப்பட்டது.

திரு. சி. வே. வேலப்பன் : சார், ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். மாண்புமிகு உறுப்பினர் என்னைக் குறிப்பிட்டு சில குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்கிறார்கள். அவற்றுக்கு ஆதாரம் இருக்கிறதா? ஆதாரம் இல்லையென்றால் அவற்றை மன்ற நிகழ்ச்சிக் குறிப்பில் இருந்து நீக்கப்பட வேண்டும் என்று கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் திரு. பழனிவேலன் அவர்கள் பேசுவதைக் கேட்டுக்கொண்டு வருகிறேன். அவர் பொதுவாகச் சொல்லி வருகிறாரே தவிர திரு. வேலப்பன் என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை.

திரு. சி. வே. வேலப்பன் : கபிலர்மலைத் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. பழனிவேலன் அவர்களுக்கு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நாம் ஒரு முடிவு எடுத்திருக்கிறோம். தனிப்பட்ட ஒருவர் மீது ஆதாரமின்றி பொதுவான குற்றச்சாட்டாக எதுவும் சொல்லக் கூடாது. அப்படிச் சொல்லப்படுமானால் அது அவை நிகழ்ச்சிக் குறிப்பில் இருந்து நீக்கப்படும் என்று தெரிவித்து இருக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட குற்றச் சாட்டைச் சொல்லுகின்றவர்கள் அதற்குப் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

திரு மு. பழனிவேலன் : முழுக்க முழுக்க நான் பொறுப்பேற்றுக்கொள்கிறேன். அதனால் என்ன விளைவு வந்தாலும் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராய் இருக்கிறேன்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : சார், ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர்.

(திரு. என். கணபதி, திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி, திரு. வி. ஆறுமுகம் ஆகியவர்கள் எழுந்திருந்தார்கள்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் திரு. எட்மண்ட் அவர்களை அவருடைய பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் என்ன என்று சொல்ல அழைக்கிறேன்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் இரண்டு பாயிண்ட்ஸ் ஆப் ஆர்டர் எழுப்புகிறேன். இந்த மன்றத்திற்குத் தாங்கள் தலைவர் என்று நாங்கள் எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறோம், நம்பிக்கொண்டிருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் உங்கள் பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டரைச் சொல்லுங்கள். இது எல்லாம் வேண்டாம்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : நான் உங்களிடம் பேசுகிறபோது அவர்கள் என்னிடம் கேட்கிறார்களே.

மன்றத்திலுள்ள ஒரு உறுப்பினர் வேறு எந்த உறுப்பினரைப்பற்றியாவது சொல்லிவிடுவது, ஆதாரம் இருக்கிறதா என்றால் பொறுப்பேற்றுக்கொள் வதாகச் சொல்வது, பின்னர் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டவர் அதை நிரூபிக் கிறாரோ இல்லையோ, நிகழ்ச்சிக் குறிப்பில் அவர் சொன்னவைகள் ஏறிவிடுவது, ஒழுங்குமுறைக்கு உட்பட்டதுதானா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

*** திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்).** மன்றத்தில் எழுப்பக் கூடிய விவாதங்களில் மற்ற மாநிலங்களில் இருக்கக்கூடிய மன்றங்களை உதாரணமாகச் சொல்லவில்லை—நமது லோக் சபாவில்—இந்தியப் பாராளு மன்றத்தில் இருக்கக்கூடிய மரபு—ஒரு உறுப்பினர் இன்னொரு உறுப்பினர்மீது தனிப்பட்டமுறையில் குற்றம்சாட்டுவதாக இருந்தாலும், அல்லது ஒரு அமைச்சரின்மீது தனிப்பட்ட முறையில் குற்றம் சாட்டுவதாக இருந்தாலும்—முதலில் எழுத்துமூலம் சபாநாயகரிடத்தில் தெரிவிக்க வேண்டும், குற்றம் சாட்டப்படுகிற உறுப்பினர் அல்லது அமைச்சரிடம் சபாநாயகர் அதை முன் கூட்டியே தெரிவித்து, பிறகு குற்றம் சாட்டுகிற உறுப்பினரையும் அழைத்துப் பேசிய பிறகுதான் அனுமதி அளிக்கிறார். சபாநாயகரின் அனுமதி பெற்ற பிறகு தான் பாராளுமன்றத்தில் அந்தப் பிரச்சினையை எழுப்புகிறார்கள். பாராளு மன்றத்தில் இந்த முறைதான் இருக்கிறது. ஆனால் இங்கே நமது மன்றத்தில் நடைபெறுகிற நிகழ்ச்சியில் ஒரு உறுப்பினர் இன்னொரு உறுப்பினரைப் பார்த்துத் திடீரென்று—லஞ்சம் வாங்கினாய் என்று பேசுவது முறையாக இல்லை. இனி இதுபோல ஒரு உறுப்பினர் இன்னொரு உறுப்பினர்மீதோ, அமைச்சர் மீதோ தனிப்பட்ட முறையில் குற்றம் சாட்டுவதாக இருந்தால் அவர்கள் தங்கள் அனுமதியை முன்கூட்டியே பெற்று இந்தப் பேரவையில் எழுப்ப வேண்டும். லோக் சபா சபாநாயகர் திரு. தில்லான் பின்பற்றுகிற முறையையே நீங்களும் இங்கே பின்பற்றவேண்டும். தங்கள் அனுமதியின்றி யாரும் ஸ்வீப்பிங் அலிகேஷன் சொல்லக் கூடாது என்று சொல்லவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நண்பர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் பாராளுமன்றத்தில் பயிற்சி பெற்றவர். அதன்காரணமாக அவர் தெரிவித்த கருத்துக்களுக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அது நல்ல முறை

நான் பேசுகின்ற உறுப்பினர் குறிப்பிட்ட குற்றச்சாட்டை எழுப்புவதற்கு முன் பேரவைத் தலைவரின் அனுமதியைப் பெறவேண்டும். . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: எல்லாக் குற்றச்சாட்டுகளும் முன்கூட்டியே சொல்லப்படுவது அல்ல. தனிப்பட்ட ஒருவர்மீது லஞ்சக் குற்றச்சாட்டு, ஊழல் குற்றச்சாட்டு என்று சொல்ல விரும்புகிறபோது இந்த முறையைப் பின்பற்றினால் இரு சாராருக்கும் நலமாக இருக்கும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: ஒட்டுமொத்தமாகப் பேரவைத் தலைவரின் அனுமதிபெற்றே குற்றச்சாட்டுகளை இங்கே சொல்லவேண்டும் என்பது ப்ரீச் ஆப் ப்ரிவிலேஜ், ப்ரீடம் ஆப் டிபேட் ஆகிய எல்லாவற்றையும் பாதிக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் லாப்ஸைப் பற்றிப் பேசலாம்— ஒருவரது தனிப்பட்ட வாழ்க்கையைப்பற்றி, குறிப்பிட்ட குற்றச்சாட்டை எழுப்புகிறபோது முன் அனுமதி பெற்றுப் பேசுவதாக இருந்தால் போதும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்களும் தனிப்பட்ட முறையில் ஒருவர்மீது சாட்டப்படுகிற குற்றச்சாட்டுகளைப்பற்றித்தான் சொன்னார். கூடுமானவரையில் பொறுப்பற்ற முறையில் ஆதாரமற்ற குற்றச்சாட்டுகளை இந்த அவையில் யாரும் கூறவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. மு. பழனிவேலன்: அவர் பணம் பெற்றார் என்று நான் சொல்லவில்லை. கேட்டார்கள் என்றுதான் சொன்னேன்.

(திரு. எட்மண்ட், திரு. முனு ஆதி எழுந்திருந்தார்கள்.)

திரு. என். கணபதி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மற்றவர்கள் எல்லாம் இதுபோன்ற குற்றச்சாட்டுகளைப் பேசிவிட்டார்கள் இவரும் பேசிவிடட்டும்.

திரு. மு. பழனிவேலன்: அவர்கள் பேசும்போது எங்களது முதல்வரைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் பேசுங்கள். ஆதாரமற்ற குற்றச்சாட்டுகளை யார்மீதும் இந்த அவையில் குறிப்பிட்டுப் பேசக்கூடாது.

திரு சி. ஆறுமுகம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள்மீது அவர்கள் குற்றச்சாட்டிப் பேசியபோதெல்லாம் விட்டுவிட்டு இப்போது இதுபோன்ற தீர்ப்பை அளிப்பது எங்களைப் பாதிப்பதாக ஆகாதா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். கணபதி: எல்லாக் குற்றச்சாட்டுகளுக்கும் டாக்குமெண்டரி எவிடென்ஸ் கொடுப்பது என்பது சிரமம். தாம் கூறுகிறவற்றுக்குத் தாமே பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு நிரூபிக்கிறேன் என்று சொல்லும்போது தாங்கள் அனுமதி அளிக்கலாம். அப்படி அனுமதி அளிப்பது சரியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(திரு. முனு ஆதி எழுந்திருந்தார்.)

திரு. மு. பழனிவேலன்: அந்தப் பகுதி வட்டச் செயலாளர், வக்காளர் என்ற முறையில் அந்தச் சம்பவத்தை எடுத்துச் சொன்னேனேதவிர இன்றைக்கு இவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் தாக்கப்படுகிற நேரத்தில் மக்கள் கிளர்ச்சி என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் கட்சியில் யாராவது தாக்கப்பட்டால் காலிகள் தாக்கினார்கள், எதிரிகள் தாக்கினார்கள் என்று பேசுகிறார்கள். மதுவிலக்கைப்பற்றி ஒன்றே ஒன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அந்தக் கட்சியிலே இருக்கிற அருமை நண்பர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்வேன், உங்களுடைய கட்சியிலே உள்ள மாயவன் என்பவர் . . . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவையிலே இல்லாதவர்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட வேண்டாம்.

திரு. மு. பழனிவேலன்: மாயவன் என்பவர் இன்றைக்கு சாராயக் கடையை ரூ. 43,000-க்கு ஏலம் எடுத்திருக்கிறார். அவர் முன்னாள் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்; இப்பொழுது அண்ணா தி.மு.க. அமைப்பாளர். அதேபோல் மணிவாசகம் என்பவர் பேட்டப்பாளையம் ஊராட்சிமன்றத் தலைவராக இருக்கிறார். அவர் ஏலம் எடுத்திருக்கிறார். இப்படி அமைப்பாளர்களாக இருக்கிற அவர்களுடைய கட்சிக்காரர்களுக்கு இதைப்பற்றிச் சொல்லிவிட்டு, பிறகு மற்றவர்களைப் பற்றிப் பேச வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இன்னும் 15 பேர் பேச வேண்டியிருக்கிறது. ஒரே ஒரு நிமிடத்திலே முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

திரு. மு. பழனிவேலன்: ஊழல் புகாரைப்பற்றியும், இலஞ்ச இலாவண்யத்தைப்பற்றியும் பேசுகிறார்கள். பட்டா நிலத்தையெல்லாம் சுரண்டியிருக்கிறேயே என்று சொல்கிறார்கள். நான் இந்தக் கட்சிக்கு வருவதற்கு முன்னாலே வைத்திருந்த சொத்து விபரத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். இப்பொழுதுள்ள சொத்து விவரத்தைக் கொடுக்கிறேன். அவர்கள் [illegible] எங்கள் கட்சியிலே முன்னாலே அமைச்சராக இருந்தவர், இன்றைக்கு அவர்களுடைய கட்சிப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர். எங்களுடைய [illegible] தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் பட்டா நிலங்களைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிடுங்கள் என்று சொன்ன பிறகும் ஏறத்தாழ 40 ஏக்கர் நிலத்தை இன்னமும் திருப்பிக் கொடுக்கவில்லை. அதை அவர்களுடைய கட்சிக்காரர்கள் [illegible] திருப்பிக் கொடுக்கச் செய்தால், சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர் ஆத்தூரிலே இருக்கிற எல்.டி. பாங்கில், பம்ப் செட் வைக்கவேண்டுமென்று கடன் பெற்றிருக்கிறார். ஆனால், பம்ப் செட் வைக்காமலேயே, அதிகாரத்தைத் துஷ்பிரயோகம் செய்து கடனைப் பெற்றிருக்கிறார்கள் [illegible]. அப்படிப் பட்ட குற்றங்களை முதலில் களைந்தால் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும்.

எல்லாவற்றிலும், எல்லோரும் இன்றைக்குத் தலையிடுகிறார்கள், அரசாங்க காரியங்களிலே தலையிடுகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியவேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்கிறேன். உங்களை விட்ட மற்றக் கட்சியிலுள்ளவர் யாரும் அரசாங்கத்திலே தலையிடவில்லை. அவர்களுடைய தலையீடு எப்படி இருக்கிறது என்பதற்காக, உயர்நீதிமன்றத்தினுடைய தீர்ப்பைப்பற்றி இங்கே சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். என்னுடைய பகுதியிலே ஒரு கட்சிக்காரர் இருக்கிறார். அவரை ஏறத்தாழ 50, 60 பேர் கொலை செய்துவிட்டார்கள். அந்தக் கொலை வழக்கு நீதிமன்றத்திலே நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த நேரத்திலே, இன்றைக்கு இங்கே நீதித் துறையிலே தலையிடக் கூடாது என்று சொன்ன சட்டமன்ற உறுப்பினர், தலையிட்டு, அந்தத் தீர்ப்பை மாற்ற வேண்டுமென்று எப்படி முயற்சி செய்தார்கள்? அது சம்பந்தமாக, செஷன்ஸ் கோர்ட்டிலே இன்ஸ் பெக்டர் திரு. கிருஷ்ணன் அவர்கள் கொடுத்த வாக்குமூலம், 'வேலப்பன், எம்.எல்.ஏ. எதிரிக்கு ஆதரவு அளித்தார்கள். இந்த அவர் ஆரம்பத்திலே யிருந்து செய்துகொண்டிருந்தார். இன்றைக்குக்கூட வழக்கு மன்றத்திற்கு அவர் வந்திருந்தார். எதிரியுடன் கோர்ட்டில் இங்கேயும் அங்கேயும் சுற்றிக் கொண்டிருந்தார்', என்பது.

திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம்: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார் . . .

திரு. மு. பழனிவேலன்: செஷன்ஸ் கோர்ட், சேலம் எஸ். சி. நெ. 103/70. அந்தத் தீர்ப்பிலே 23-ம் பக்கத்திலே திரு. வேலப்பன் 11-3-1970 மாலை கொலை நடந்த இடத்திற்கு வந்தார். அவர் ஆரம்ப காலத்திலேயிருந்து எதிரிகள் கூட்டணிக்கு ஆதரவு கொடுத்து வந்திருக்கிறார் என்று அந்த இடத்திலும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

கடைசியில் அந்தக் கொலை வழக்குக்கு எப்படித் தீர்ப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், உயர்நீதிமன்றத்திலே ஒருவருக்கு ஆயுள் தண்டனையும் ஏறத்தாழ 40, 42 பேருக்குக் கடும் தண்டனையும் வழங்கப்பட்டது. அந்த வழக்கு சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு, தள்ளுபடி செய்யப் பட்டிருக்கிறது என்பதையும் இந்த மாமன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொள் கிறேன். அப்படிப்பட்ட வழக்குகளில் எல்லாம் தலையிட்டவர்கள், நீதித் துறையிலே தலையிடுகிறவர்கள், மற்றவர்களைப் பார்த்துச் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் அரசாங்கத்திலோ, நீதித் துறையிலோ தலையிடவேண்டாமென்று தெரிவித்துக்கொண்டு . . . (மணியடிக்கப்பட்டது.)

*திரு. எஸ். வடிவேல்: சட்டப் பேரவைத் தலைவரவர்களே, நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தில் சில விஷயங்களை நான் கொண்டுவருகிறேன். கீழ் வெண்மணி கோரச் சம்பவத்தை நான் இங்கே கொண்டுவர விரும்புகிறேன். 1968-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 25-ம் தேதி ஏசு பிறந்த அந்தப் புனித தினத் தன்று நாகை தாலுகா கீழ்வெண்மணி கிராமத்தில் 44 அரிசனங்களை ஒரே வீட்டில் பூட்டி அடைத்துக் கொளுத்திய அந்த கோரச் சம்பவத்தைக் கண்டு, உலகமே கண்டிராத அளவுக்கு, நல்ல நெஞ்சம் கொண்டவர்கள் குமுறினார்கள். தமிழக வரலாற்றில் இத்தகைய கொடுமையை யாரும் பார்த்தது இல்லை. அன்றைக்கு எல்லாக் கட்சியினரும் ஜாதி, மத, இன வேறுபாடின்றி வேதனைப் பட்டார்கள். 44 தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைக் கொன்றவர்களுக்குச் சரியான தண்டனை நிச்சயம் கிடைக்கும் என்று நாட்டு மக்கள் நம்பினார்கள் என்பதையும் இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு உயர்நீதிமன்றத்தில் வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பைப் பாருங்கள். 'குற்ற வாளிகளின்மீது குற்றத்தை நிரூபிக்கத் தகுந்த சாட்சியங்களைக் கொண்டுவர பிராசிக்யூஷன் தரப்பில் தவறிவிட்டது' என்று ஹைகோர்ட்டிலே பிராசிக் யூஷன் தரப்பைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கீழ் மட்டத்திலேயே, போலீஸ் இலாகாவால், திட்டமிட்டே, வழக்கு தோற்க வேண்டுமென்றே பிராசிக்யூஷன் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில்

சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதே கீழ்வெண்மணி வழக்கிலே அரிசனங்கள் சம்பந்தப்படுத்தப்பட்ட வழக்கில் 10. 5 ஆண்டு தண்டனை இன்னொருவரைக் கொன்றூர்கள் என்பதற்காகத் தண்டனை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, இது அப்பீல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, வழக்கின் அடிப்படையான விவரங்களுக்குச் செல்லாமல் இருப்பது நல்லது.

திரு ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: Sir, may I make one submission. தலைவர் அவர்களே, நீதிமன்றத்தைப் பொறுத்தமட்டிலே, ஜட்ஜ்மென்டைப் பார்ப்பதிலே சங்கடமில்லை. ஆனால், உண்மையான குற்றவாளிகளை விட்டுவிடு கிறார்கள், அவர்களுக்குத் தண்டனை வழங்கப்படவில்லை என்று பேசாமலிருப்பது நல்லதாக இருக்கும். 'It is better that hundred guilty persons should escape rather than one innocent person should suffer'. என்ற ஒரு முக்கியமான கருத்து இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையிலே பார்க்கின்ற பொழுது பல கேஸ்களிலும் போதுமான சாட்சியங்கள் இல்லாமலிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களை விடுதலையாக்கிவிடுகிறார்கள் என்ற காரணத்தினால் அவர்களை நிரபராதி என்று கோர்ட்டு சொல்லவில்லை. கோர்ட்டு தீர்ப்பினையும் நாம் மதித்து நடந்துகொள்ளவேண்டும். நாமெல்லாம் சட்டமன்றத்திலே யிருக்கிற காரணத்தினால் எந்த விவாதமும் நல்ல பாவனையுள்ளதாக இருக்க வேண்டுமென்று நான் கூறிக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே தங்கமணி: பொதுப்பணியமைச்சர் நாடார் சொன்னது சரிதான். அவர் சொன்னது கோர்ட்டுகளுக்குச் சரியாக இருக்கும். திரு. வடிவேல் சொன்னது அந்தத் தீர்ப்பிலேயே தெளிவாக ஜட்ஜ்கள் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். கீழ்க் கோர்ட்டுகளிலே ஜட்ஜ்கள் சரியாக நடந்துகொள்ள வில்லை. பிராசிக்யூஷன் தரப்பிலே, பல [illegible] கொடுத்து, வழக்கில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் தப்பிப்பதற்கு ஏற்பாடு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அந்தத் தீர்ப்பிலே சொல்லியிருப்பதைத்தான் கூறுகிறார். இப்படிப் பட்ட கேஸ்களில் அரசு முறையாக இன்வெஸ்டிகேஷன் நடத்தவில்லை. அதே நேரத்திலே இன்னொரு கேஸ் நல்ல முறையிலே விசாரணை செய்யப்பட்டு, கீழ்க் கோர்ட்டிலே தண்டனை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டினார். அதில் எதுவும் தவறில்லையென்று கருதுகிறேன்.

திரு. எஸ். வடிவேல்: இதேபோல், இந்த 20-ம் நூற்றாண்டு இறுதிக் கட்டத்திலே, 44 உயிர்கள் நிலப்பிரபுக்கள், முதலாளிகள் ஆகியோருடைய வீடுகளிலே போக்கப்பட்ட சம்பவம் நடந்திருக்குமானல், தாழ்த்தப்பட்ட மக்க

ளுடைய ஒவ்வொரு குடிசையையும் எரித்து இருப்பார்கள் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அரிசன மக்கள் என்ற முறையிலே, சரியான முறையிலே, போலீஸ் இலாகாவிலே கேஸ் ஜோடிக்கப்படவில்லையென்பதுதான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டேதவிர, நீதிபதிகள் எப்படித் தீர்ப்பு அளித்தார்கள் என்பதிலே நான் அதிகமாகப் புக விரும்பவில்லை. அந்த அடிப்படையிலே இன்றைக்கு 4½ கோடி மக்கள் வாழ்கிற தமிழகத்தில் ஏறத்தாழ 73 இலட்சம் பேர்கள்—1971-வது ஆண்டு கணக்குப்படி—அரிசன மக்கள். இன்றைக்குத் தமிழக மக்களிலே 6-ல் 1 பங்கு இருக்கிறோம். வெண்மணி சம்பவத்தைப்பற்றி யாருடைய உள்ளத்தைப் பார்த்தாலும் சோகச் சம்பவம்தான் தெரியும்.

நம்முடைய கலைஞர் அவர்கள் 1948-ம் ஆண்டிலே பேசியதை இப்பொழுது கூற விரும்புகிறேன். 'ஒருவனுடைய காதலி; அந்தக் காதலியைக் காதலன் விரும்பிறான். அவன் அவளை ஏற்றுக்கொள் என்று சொல்கிறான். அப்பொழுது அந்தக் காதலி காதலனைக் கூப்பிட்டுச் சொன்னாள், நீ ஓடிப்போய் உன்னுடைய அன்னையினுடைய இருதயத்தை எடுத்துவந்து என்னுடைய கையிலே கொடு, என்று. அப்பொழுதுதான் நான் உன்னை ஏற்றுக்கொள்வேன் என்று சொன்னாள். அவன் உடனே ஓடுகிறான், அன்னையை வெட்டுகிறான் இதயத்தை எடுத்துக்கொண்டு ஓடிவருகிறான். அப்பொழுது அந்த அன்னையினுடைய இதயம் பேசுகிறது. 'மெதுவாகப் போடா என் அருமை மகனே' என்று இவ்வாறு முதல்வர் அவர்கள் அன்றைக்குப் பேசினார்கள். இந்த கீழ் வெண் மணி சம்பவம் நடந்த டிசம்பர் மாதம், நம்முடைய உணவு அமைச்சர் அப்பொழுது மாவட்டச் செயலாளராக இருந்தார். அந்த மன்னை நாராயண சாமி அவர்களும் மாவட்ட கலெக்டராக இருந்த இரங்கபாஷ்யம் அவர்களும் நானும் அங்கு சென்று 44 பிணங்களைப் புரட்டிப் பார்த்தபொழுது, 7 மாதக் கர்ப்பிணி ஒருத்தியினுடைய வயிறு வெடித்துக் குழந்தை வெளிவந்திருக் கிறது. பச்சிளம் பிள்ளை ஒன்று தன் தாயினுடைய மார்பில் வாயை வைத்தவாறு இருந்தது. இப்படிப்பட்ட சோகச் சம்பவங்களைப் பார்க்க முடிந்தது. இன்றைக்குப் பல்வேறு வகையிலே ஊரிைற்கு வசதி செய்து கொடுத்தாலும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குப் பல்வேறு கொடுமைகள் செய்யப் பட்டிருக்கின்றன. வேதாரணியம் தொகுதியிலே ஆயக்காரன்புலம் என்ற ஊரில் 20 அரிசனக் குடிசைகளைக் கொளுத்தியிருக்கிறார்கள். அதிராம் பட்டணத்தில் 7 அரிசனக் குடிசைகளைக் கொளுத்தியிருக்கிறார்கள். அதைப் போன்று இன்றைக்குத் திருத்துறைப்பூண்டியிலே திரு. மணலி கந்தசாமி அவர்கள் தொகுதியிலே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குத் தொல்லை கொடுத்து இருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றியெல்லாம் காவல் துறைக்கு எடுத்துச்சென்றால்

கூட, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை அவர்களும் ஜாதியின் பெயரைச் சொல்லி அவமானப்படுத்தக்கூடிய நிலைமையேதான் இருக்கிறது என்பதை நான் இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கீழ்வெண்மணிச் சம்பவத்திலே பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு, உயர்நீதி மன்றம் என்ன சொல்லியிருக்கிறது என்றால், அவர்களுக்கு எல்லாம் தாராளமாக நிதி உதவி செய்யவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறது. அப்படியே தீர்ப்பளித்திருக்கிறது. குறிப்பாக இன்றைக்கு இந்தியக் குடியரசுக் கட்சியின் சார்பிலே அவர்கள் மறியல் செய்ததற்காகக் கைது செய்யப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சில கோரிக்கைகளை வைத்து அண்ணல் அம்பேத்காரின் படம் இங்கே வைக்கப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை வைத்தார்கள். அதற்காக அவர்கள் கைது செய்யப்படக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இன்னும் அவர்கள் பல்வேறு கோஷங்களை வைத்திருக்கிறார்கள். கீழ்வெண்மணிச் சம்பவம்பற்றி அப்பீல் செய்யப்பட்டிருப்பதாக டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இப்பொழுது குறுக்கிட்டுச் சொல்லும்பொழுதுதான் சொன்னார், இதுவரையில் அப்பீல் செய்யப்பட்டிருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை, எந்தப் பத்திரிகையிலேயும் நான் அதைப் பார்க்கவேயில்லை. அப்பீல் செய்திருக்கிறார்களே. காலத்தோடு அப்பீல் செய்திருந்தால் அந்தத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு உதவி செய்து இருக்கமுடியும் . . . .

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: காலத்தோடு செய்தால்தான் அப்பீலை ஏற்றுக்கொள்வார்கள் மேல் கோர்ட்டிலே. காலத்தோடுதான் அப்பீல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். வடிவேல்: அங்கே எந்த மனிதர்கள் அவர்களைத் தீயிட்டுக் கொளுத்தினார்களோ அவர்களுக்குப் பொன்னாடை போர்த்தப்படுகிறது. அதற்குப் போலீஸ் இலாகா துணை நிற்கிறது. அதுமட்டுமல்ல, ஆளுங்கட்சியும் துணை நிற்கிறது.

லஞ்சம்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். நானேகூட சொல்லியிருக்கிறேன், அனாவசியமாகப் பேசக்கூடாது என்று. ஆனால் ஆதாரத்தோடு பேசலாம். என்னுடைய தொகுதியிலே நான் சொல்லமுடியும். சீர்காழியிலே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு 250 ரூபாய் லோன் கொடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்கார் உத்தரவு இருக்கிறது. ஆனால் 250 ரூபாயிலே 200 ரூபாய்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. இதை நான் புரூவ் பண்ணுகிறேன். முதல்வர் அவர்கள் என்னுடைய தொகுதிக்கு வந்தால் நான் அந்தப் பணம் எப்படிப் போச்சு என்ன ஆச்சு

என்று சொல்லமுடியும். என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள் விசிட்டர்ஸ் காலரியிலே இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தெரியும். 30 ரூபாய் தாசில்தாருக்கும், பாக்கி வேறு ஒருவருக்கும் என்ற நிலைமைதான் இருக்கிறது . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இது உள்ளபடியே கொடுமையான குற்றச்சாட்டுதான். அவர்களுக்கு 250 ரூபாய் அரசு கொடுத்தும்கூட 200 ரூபாய்தான் அதிகாரிகள் அவர்கள் கையிலே கொடுத்தார்கள், 50 ரூபாயை அவர்கள் வாயில் போட்டுக்கொண்டார்கள், அந்தப் பணம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குக் கிடைக்கவில்லையென்றால் உண்மையிலேயே வீரம் மிக்க உறுப்பினர்கள்—அவர்கள் 50 ரூபாயை எடுத்துக்கொள்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள்—அந்த வீரம் மிக்க உறுப்பினர்கள் அவர்களை அப்பொழுதே கையும் களவுமாகப் பிடித்து அந்தப் பணத்தை வாங்கிக்கொள்ளாமல் இருக்கச் செய்து எனக்கு ஒரு தந்தி கொடுத்திருந்தாலும் போதும், அந்த தாசில்தார்மீது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கலாம். இப்பொழுது அவர்கள் சொல்லாவிட்டாலும் அவர்களுடைய பேச்சை முடித்தபிறகு அவருடைய பெயரைக் குறித்துக் கொடுத்தால் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். வடிவேல்: அரசு கொடுத்தது 250 ரூபாய்; நீ அடித்தது 50 ரூபாய்; கிடைத்ததோ 200 ரூபாய் என்று அவர்கள் போட்டு அவர்கள் 50 பேர்கள் ஊர்வலம்கூட வந்தார்கள். அது முதலமைச்சரின் கவனத்திற்கு வந்திருக்கும் என்றுதான் நான் பேசுகிறேன். அத்தனை பேர்களும் என்னிடத்திலே சொன்னார்கள். யார் யாரை புரூவ் பண்ணுவது என்பதல்ல. அரசியலிலே நேர்மையான நியாயமான வாழ்க்கை வேண்டும். 1952-லே இருந்து நான் இந்த அவையில் இருந்திருக்கிறேன், அப்பொழுது இப்படிப்பட்ட ரசாபாசங்கள் எல்லாம் இருந்ததில்லை. பெண்களுக்குத் துன்பம் என்றால் அவர்கள் அழுது அழுது கண்ணீர் விட்டுத் தீர்க்கிறார்கள். அந்த முறையிலே நாட்டு மக்களுக்கு ஏற்படுகின்ற துன்பங்களை, துயரங்களை நாங்கள் இங்கே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் குறைகளைப் பேசிப் பேசித் தீர்த்துவிடலாம் என்று நினைத்தாலும்கூட இங்கே பேசக்கூட விடுவதில்லை.

இன்றைக்கு நாட்டிலே லஞ்ச லாவண்யங்கள் தாண்டவமாடிக்கொண்டிருக்கின்றன. காவல் துறையிலே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைப் புறக்கணிக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு 16 சதவிகிதம் பேர்களுக்குச் சலுகைகள் வழங்கப்படுவதாகச் சொல்கிறார்கள் ஆனால் உண்மையிலே கிடைக்கிறதா? கிடைக்கவில்லை. ஏதோ பேருக்கு போடப்பட்டு அது புத்தகத்தை அலங்கரிக்கிறதேதவிர, 16 சதவிகிதம் உண்மையிலே கிடைக்கவில்லை.

இந்தியக் குடியரசுக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக நியாயமான கோரிக்கைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். அவற்றை எல்லாம் எது சரி, எது சரியில்லை என்று பார்த்து அவற்றை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தியக் குடியரசுக் கட்சியின் சார்பாக ஊர்வலம் வந்தவர்களைக் கைது செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களையெல்லாம் விடுதலை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: யாரும் கைதுசெய்யப்பட்டு வைக்கப்படவில்லை. கைது செய்யப்பட்டவுடனே விடுதலை செய்யப்பட்டுவிட்டார்கள்.

திரு. எல். வடிவேல்: விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு என்று ஒரு கூலி நிர்ணயக் கமிஷன் வைத்தார்கள். இன்றைக்குப் பெருகிவருகின்ற விலைவாசி ஏற்றத்திலே—சாதாரண பியூன் 250 ரூபாய் சம்பளம் பெறுகிறான்—ஆனால் விவசாயிகளுக்கு 90 ரூபாய்கூட கிடைப்பதில்லை என்றால்—அதுவும் அவர்களுக்கு 6 மாதம்தான் வேலை கிடைக்கும் 360 நாட்களிலே 182 நாட்கள்தான் வேலை கிடைக்கும் என்று உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி கணபதியா பிள்ளை அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்—90 ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு எப்படி வாழ்க்கையை நடத்த முடியும்? தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், கடைக்கோடியிலே வாழுகிற மக்கள்—அவர்களுக்கு வேண்டுமானால் 4 அல்லது 5 அரை என்று கொடுத்து அவர்களுடைய வாயைப் பூட்டி வைக்கலாமே தவிர—நம்பிக்கை வைக்கமாட்டார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 19 பேர்கள் பேசவேண்டியதில் 5 பேர்கள்தான் பேசியிருக்கிறார்கள். இன்னும் 14 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். காலையிலே இன்னும் 3 மணி நேரம்தான் இருக்கிறது. ஆகவே, ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் 10 நிமிடங்களுக்குமேல் போகாமல் பேச்சை முடித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. அபுசாலி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசின்மீது கொண்டுவரப்பட்டுள்ள நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தையும் கண்டனத் தீர்மானத்தையும் முஸ்லீம் லீக் சார்பாக எதிர்த்து ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்தியாவிலேயே பல நல்ல திட்டங்களைப் புரட்சிகரமான திட்டங்களை உருவாக்கிவரும் இந்த அரசுக்கு நல்லது செய்யமுடியாவிட்டாலும், கெட்டது செய்யாமலாவது இருக்கவேண்டுமென்று எதிர்க்கட்சித் தோழர்களை நான் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த

அரசு பல திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறது. அதற்காக மேலும் இந்த அரசின்மீது நம்பிக்கை வைத்திருந்தால் இப்படிப்பட்ட திட்டங்களை நிறைவேற்ற வாய்ப்பு இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அதே நேரத்திலே முஸ்லீம் லீக் சிறுபான்மை மக்களாகிய நாங்கள் எங்களுடைய கோரிக்கைகளை முஸ்லீம் லீக் சார்பிலே கொடுத்தால் நல்ல முறையிலே நிறைவேற்றவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். குறிப்பாக சிதம்பரத்தில் நடந்த நிகழ்ச்சியை கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். 27, 28, 29 ஆகிய மூன்று தேதிகளிலும் ஒரு கொலைகேஸ் சம்பந்தமாக கவுன்சிலர்கள் இருவரையும் அவர்களைச் சேர்ந்த அவர்களுடைய அண்ணன் தம்பிகளையும் கழுதைமேல் வைத்து செருப்பு, துடைப்பக்கட்டை மாலைகளைப் போட்டு ஊர்வலம் விட்டார்கள். அதை நேரில் நான் கண்ணால் பார்த்தேன். அதை இந்த அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். குறை சொல்வதாக நினைக்கவேண்டாம். நான் முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நேரில் பார்த்ததை நான் சொல்கிறேன். சிதம்பரம் வட்டாரத்திலே மக்கள் பீதியடைந்திருக்கிறார்கள். அந்த மாதிரி நிலைமையை உருவாக்கவேண்டாம் என்று இந்த அரசுக்கு நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய கடன்களை வசூல் செய்வதற்காக எங்களுடைய தொகுதியில், புவனகிரி தொகுதியில், அங்கே வெள்ளப்பாடு ஏற்பட்ட பகுதி இருப்பதால், அவர்கள் கட்ட முடியவில்லை. இந்த நேரத்திலே அவர்களுடைய மாடுகளை ஜப்தி செய்வதும், வீட்டிலே உள்ள பாத்திரங்களை சேதப்படுத்துவதுமாக இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை உருவாக்காமல் காலம் தாழ்த்தி அதை வசூல் செய்யச் செய்வதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும்.

மதுவிலக்குக் கொண்டுவரக்கூடிய முறையிலே முதலிலே கள்ளுக்கடைகளைத்தான் எடுத்து இருக்கிறார்கள்.

அது மட்டும் போதாது. சாராயக் கடைகளையும் நிறுத்தியிருந்தால்தான் நாம் முஸ்லீம் மக்களுக்கு நன்மை செய்வதாக இருக்கும். எனவே அவைகளையும் நிறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு கொடுத்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றிகூறி விடைபெறுகிறேன்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: [1973 ஆகஸ்டு 10

தலைவரவர்களே, சபையின் முன்னால் விவாதிக்கப்பட்டுவரும் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம், கண்டனத் தீர்மானம் ஆகிய இந்த இரண்டைப்பற்றியும் என்னுடைய சில கருத்துக்களை என் கட்சியின் சார்பாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக இந்த விவாதத்தை இரண்டு நாட்களாகக் கவனிக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பத்திலே விவாதத்தின் தரம், விவாதத்தின் சாராம்சம் குறிப்பாக கொள்கைகளைத் தாக்கிப் பேசுவது, கொள்கைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதில் ஏற்பட்ட ஊனங்களைப் பேசுவது என்பதற்குப் பதிலாக சபையின் போக்கு ஓரளவிற்குத் தாழ்ந்துபோகும் நிலைமையில் இருக்கிறது என்பதை வருத்தத்தோடு கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதைப்பற்றிக் கூறும்பொழுது நேற்று மாலை சுதேசமித்திரன் பத்திரிகையில் தலையங்கம் எழுதியிருப்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். சர்க்காரின் கொள்கைகளை விமர்சிப்பதற்கு இத்தகைய தீர்மானம் மிகவும் அத்தியாவசியம். அந்த விமர்சனத்தின்மூலம், அந்த விமர்சனத்தைச் சரிவரச் செய்வதன்மூலம் சர்க்காரைத் திருத்தவும், அப்படியும் திருந்தாவிட்டால் ஜனங்கள் மத்தியில் சர்க்காரைப்பற்றி புதிய கண்ணோட்டத்தை ஏற்படுத்தவும் இதைப் பயன்படுத்துவது நியாயமாக இருக்கும். இப்பொழுது எடுத்துப்பார்த்தால் இங்கே பரஸ்பரம் ஒருவருக்கொருவர் தனிப்பட்ட முறையிலே ஏசிக்கொள்வது போன்ற விஷயங்கள், குற்றச்சாட்டுகள் போன்றவை சமுதாயத்திலே அரசியல்வாதிகளை அசிங்கப்படுத்தும் அளவிற்குக் கொண்டுபோகிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அது என்னைப் போன்றவர்களுக்கு மிகவும் வேதனையாக இருக்கிறது என்று சொல்லி சில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக எடுத்துக்கொண்டால், இன்றையதினம் இந்தத் தேசத்திலே இருக்கும் நெருக்கடி ஒரு பெரிய நெருக்கடியாகும். பாராளுமன்றத்தில்கூட இந்திரா காந்தி அம்மையின் மந்திரி சபையின்மீது ஒரு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்போவதாகப் பேச்சு அடிபட்டு, அதற்குப்பிறகு அது கைவிடப்பட்டிருக்கிறது என்று பத்திரிகைகளில் படித்திருக்கிறோம். இன்றைக்குள்ள கோரமான நிலைமை நாடு பூராவிலும் கவ்விக்கொண்ட நெருக்கடியாக இருக்கிறது. இதிலே மத்திய அரசுக்கும் பங்கு உண்டு, மாநில அரசுக்கும் பங்கு உண்டு என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆனால் அதிக பங்கு, அதிகப் பொறுப்பு மத்திய அரசுக்குத்தான் இன்றைக்கிருக்கும் அரசியல் நிலைமைகளிலே இருக்கிறது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். விலைவாசி ஏறிக்கொண்டே போகிறது, அதற்கு எல்லையே

1973 ஆகஸ்டு 10] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

கிடையாது. அந்த அளவிற்கு நாட்டிலே பெரிய அராஜக சூழ்நிலை ஏற்பட்டால்கூட ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை என்று சொல்லும் அளவிற்கு மிகவும் ஆபத்தான நிலைமை இருக்கிறது.

இதைச் சொல்லும் நேரத்தில் இன்றைக்கு இங்கேயுள்ள சர்க்காருக்கு இதை எந்த அளவிற்குக் கட்டுப்படுத்த வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன, அப்படிக் கட்டுப்படுவதற்கு இருக்கக்கூடிய வாய்ப்புகளை எந்த அளவிற்குச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி விமர்சிக்க நிச்சயமாக அவசியம் இருக்கிறது என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மத்திய சர்க்கார் இன்றைய தினம் அனுஷ்டிக்கக்கூடிய பொருளாதாரக் கொள்கையினால், அவர்கள் அனுஷ்டிக்கக்கூடிய உணவுக் கொள்கையினால் இந்த நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள எண்ணற்ற நெருக்கடிகள், விலைவாசியைத் தணிக்காதது மட்டுமல்ல, மேலும் மேலும் விலைவாசி ஏறக்கூடிய அளவில் இருப்பதை இன்றைக்கு இப்பொழுதே நாம் கண்ணாரக் காண்கின்றோம். அதற்கு அடிப்படைக் காரணம், பலர் இதைப் பற்றிப் பேசினாலும் நான் ஒரு கருத்தைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு இந்த நாட்டிலே கையாளப்படுகின்ற முதலாளித்துவ பாணியில் நடத்தப்படும் பொருளாதார வளர்ச்சிதான் இதற்கு அடிப்படையான காரணம் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த நாடு சுதந்திரம் அடைந்தபிறகு புதிய சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டுமானால், அதற்காக நாங்கள் கூறிக்கொண்டு வருகிறோம், இன்னும் சோஷலிச கருத்துடையவர்கள் பலரும் அதற்காகச் சொல்லிக்கொண்டுவருவது, இந்த நாட்டிலேயிருக்கும் பெரிய முதலாளிகளுக்கு அனுசரணையாகக் கூட்டாகச் செயல்படுகின்ற ஏகாதிபத்திய முதலாளித்துவத்தை, நிலப்பிரபுத்துவத்தைக் கட்டுப்படுத்தாமல் இதைச் செய்ய முடியாது. இதைச் செய்யாத அளவில் வேறு எந்த வித்தையைச் செய்தாலும் இந்தப் பொருளாதார நெருக்கடியின் கோரத்தன்மையைக் குறைக்க முடியாது. அதை விட்டுவிட்டுச் சிறுசிறு விஷயங்களைப் பேசக் கூடாது. அதனால் விலைவாசியேற்றத்தை யாரும் மறைக்க முடியாது.

இன்றைக்குத் தேங்காய் எண்ணெயின் விலை என்ன? மற்றப் பொருட்களின் விலை என்ன? நான் இன்றைக்கு வரும்பொழுது ஒரு தகவலைக் கேட்டேன். உத்தமபாளையத்தில் ஒரு பட்டணம் படி நெல் இரண்டு ரூபாய்க்கு விற்கிறது என்று உத்தமபாளையத்தைச் சேர்ந்தவர் என்னிடத்தில் தகவலைச் சொன்னார். இப்படிப்பட்ட நிலைமையைக் கட்டுப்படுத்த நிச்சயமாக மத்திய அரசுக்கு அதிகப் பொறுப்பு உண்டு என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்,

தானிய வியாபாரத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று போட்டார்கள். அதன் காரணமாகச் சில மாநிலங்களில் அது அமலுக்கு வந்தது. அங்கே தானிய வியாபாரத்தில் ஈடுபட்ட கொள்ளையர்கள், அதன் மூலம் பணம் திரட்டத் திட்டமிட்டிருந்த கோடீஸ்வரர்கள் அதை எதிர்த்து எதிர்த்து, எப்படியெப்படிப் பல்வேறு கட்சிகளைப் பயன்படுத்தி அராஜகத்தை நாட்டிலே உண்டுபண்ணினார்கள் என்பதைப் பார்க்கிறோம். சமூகத்தை அமைதியாக நடத்தும் விதத்தில் பொருளாதார சூழ்நிலைகளை அமைதியாக முன்னேற்றிக்கொண்டு போகும் நிலைமை மாறிக் குழப்பத்திற்கு ஆளாக்கக்கூடிய நிலைமையில் சுயநலக்காரர்கள், சொத்தைப் பெருக்க வேண்டுமென்ற ஒரே காரணத்திற்காக, நாட்டுப் பற்றில் கவலையில்லாமல், கோடீஸ்வரர்களாக ஆக வேண்டுமென்ற வியாபார சமூகத்தினரும், கொள்முதல் செய்யக்கூடிய பெரு முதலாளிகளெல்லாம் இன்றைக்கு நடந்து வருகிறார்கள் என்றால் அதைப்பற்றிச் சிந்திக்க எல்லாக் கட்சிகளுக்கு பொறுப்பு உண்டு. இது தேசியப் பிரச்னை.

குற்றச்சாட்டுகளைப்பற்றிப் பேசும்பொழுது பொறுப்புணர்ச்சியோடு நாட்டிலே அதைத் தீர்க்கும் எண்ணத்தோடு செயல்படாவிட்டால் உண்மை வராமல் போகிறது, அதனால் நம் நாடு சீர்கேடு அடையும். இதன் காரணமாக நாம் இதுவரையிலே எந்தெந்தக் கொள்கைகளை நெஞ்சில் நிறுத்திப் போற்றி வந்தோமோ அவைகளுக்குத் தீங்கு ஏற்படும் அளவில், மனிதத் தன்மையே பழிக்கப்படும் அளவிற்குப் போகும் என்ற நிலைமையை இந்தச் சர்க்காருக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். முதல் காரியமாக நிச்சயித்திருந்தும், இரண்டாவதாக உணவு தானிய, அத்தியாவசிய தானியங்களின் விநியோகத்தை இராஜ்ய சர்க்கார் ஏற்று நடத்த வேண்டும். இதில் மத்திய அரசின் குறுக்கீடு எதுவும் இல்லை என்று கருதுகிறேன். இதைச் செய்வது கடினம் என்பது தெரியும். இதைச் செய்ய முடியும். இதைச் செய்வதற்குச் சகல கட்சிகளின் ஒத்துழைப்பும் தேவை என்பதும் எனக்குத் தெரியும். எனவே, இத்தகைய ரீதியில் முயற்சிகளைச் செய்ய வேண்டும். அதை விட்டுவிட்டு அதைச் செய்தோம், இதைச் செய்தோம் என்று தாண்டு தங்காளிகளைச் செய்துவிட்டதாகக் கூறினால் மட்டும் போகாது.

நேற்றுகூட பத்திரிகையில் பார்த்தோம், கள்ளமார்க்கெட்காரர்கள் பிடிக்கப்பட்டார்கள், பல நூற்றுக்கணக்கான அல்லது ஆயிரக்கணக்கான மூட்டை தானியங்கள் பிடிக்கப்பட்டன என்று இருந்தால் மட்டும் போதுமா? ஆகவே, இது எவ்வளவு கடினமாக இருந்தாலும் என்னைப் பொறுத்த வரையில், எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில் இங்கே சபையில் உள்ள,

நாட்டில் நல்ல அக்கறை கொண்டுள்ள கட்சிகள் உங்களுக்குக் கைகொடுத்து உதவத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அது கடினமாக இருந்தாலும், அதை எளிதாக்குவதற்கு எதிர்க்கட்சிகளின் ஒத்துழைப்பு உண்டு என்ற அடிப்படையில் அத்தியாவசியப் பண்டங்களை நீங்கள் கொள்முதல் செய்து விநியோகம் செய்ய வேண்டும். அதைப் பல்வேறு கடைகளுக்குக்கூட கொடுக்கலாம். சர்க்கார் இலாக்காவிலேயே டிப்போக்களை நடத்த வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. அது அசாத்தியம் என்றாலும், கடைக்காரர்களிலேயே நாணயமானவர்களைத் தகுந்த செக்யூரிட்டி கட்டச் சொல்லி ஒழுங்காகச் செய்ய வேண்டுமென்ற நிபந்தனையின்பேரில் அதைப்போன்ற கடைக்காரர்களை நியமிக்க வேண்டும். இப்படிச் செய்யாவிட்டால் நாட்டிலே அமளி துமளி ஏற்படும். எனவே, இதில் தயக்கம் காட்டக் கூடாது. எனவே, எதிர்க் கட்சிகளின் ஒத்துழைப்பைப் பெறுவதற்கு ஆளுங்கட்சி தயாராக வேண்டும். அப்படி ஒத்துழைப்பு கொடுக்காத கட்சிகளைப்பற்றி, வேண்டுமென்றே விஷமம் செய்ய இருக்கிறார்களே தவிர, ஆக்கபூர்வமான பிரச்னையைத் தீர்ப்பதற்காக இல்லை என்ற நிலைமைக்கு மக்கள் அவைகளைப்பற்றிப் புரிந்துகொள்வார்கள் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எனவே, இத்தகைய ரீதியில் ஒரு திருப்பத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த நாட்டிலே கள்ள மார்க்கெட் எப்படி ஏற்படுகிறது? கள்ளப்பணம் இருக்கிறது. அதைச் சும்மா வைத்திருக்க முடியுமா? அதைப் பல்வேறு விதங்களிலே பயன்படுத்த வேண்டும். ஐயாயிரம் கோடிக்கு இந்த நாட்டிலே கள்ளப்பணம் இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஐயாயிரம் கோடிக்கு இந்த நாட்டிலே கள்ளப்பணம் இருந்தால் இந்த நாடு உருப்படுமா? இதைத் திருத்துவதற்கு, இதைத் தடுப்பதற்குக் கடுமையான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசு சிந்திக்க வேண்டும், நான் உங்களைக் குறை கூறவில்லை. ஐயாயிரம் கோடி என்றால் அது சின்ன விஷயம் இல்லை.

டாக்ஸ் எவேஷனும் தேசத்துரோகம்தான், அதில் யாருக்கும் ஆட்சேபனை இல்லை. வரியைக் கொடுக்காமல் இருப்பவர்களுக்கும், வரியை ஏய்ப்பவர்களுக்கும் வித்தியாசம் இல்லை. வரியைக் கொடுக்காமல் இருப்பதும், வரியை ஏய்ப்பதும், கள்ளப் பணத்தை வைத்திருப்பதும் நாட்டுக்குத் துரோகம்தான். இவைகளினால் நாட்டின் பொருளாதாரம் பாழடிக்கப்படுகிறது. இவைகளிலே நடிகர்கள் மட்டுமல்ல, எல்லா நடிகர்களும், எல்லா நடிகைகளும், பணக்காரர்களும் அல்லது யார் சம்பந்தப்பட்டிருந்தாலும், ஐயாயிரம் கோடி எந்தெந்த இடத்திலே இருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். இது சாமான்ய

விஷயமா? இதை எப்படிக் கண்டுபிடிப்பது? இதை எடுத்தால் சட்டம் என்ன சொல்கிறது? பணத்தைப் பறிமுதல் செய்கிறது அல்லது அபராதம் போடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களையெல்லாம் சுட வேண்டும், அல்லது ஆயுள் தண்டனை அளிக்க வேண்டும். மத்திய சர்க்கார் அப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தை இயற்றி கட்டுப்படுத்துவதைத் தவிர, வேடிக்கை விளையாட்டாகச் சொல்லி எதிர்க்கட்சிகளை வென்றுவிட்டோம் என்று பாயின்ட் கெயின் பண்ணிச் சொல்வதில் பயனில்லை. அபாயமான நெருக்கடியில் இருக்கிறோம். இதிலே பொறுப்புணர்ச்சி காட்டுவது அவசியமானது.

நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பற்றி இப்போது கொண்டுவந்த சட்டத்தையும் அதிகமாகத் தாக்கக்கூடியவர்கள் இந்தத் தரப்பிலும் பல பேர் இருக்கிறார்கள். கோயில் நிலங்களை எடுக்க வேண்டுமா என்று சாமி மீது ஆவேசம் வந்து பேசுகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். இது வேடிக்கை விளையாட்டல்ல. நாட்டின் பொருளாதாரத்தைச் சமனப்படுத்த வேண்டுமென்றால் உற்பத்தி முறையில் இருக்கும் அவக்கேடுகளை நீக்கியாகவேண்டும். பரவலாக எல்லோர் கைக்கும் வரக்கூடிய விதத்தில் நிலச்சீர்திருத்தம் அவசியம். அப்போதுதான் கொள்முதல் செய்பவர்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கொள்முதல் செய்ய முடியும், ஏகபோகக் கொள்முதல் இருக்காது. இதிலே கூட இந்தச் சர்க்கார் ஒருசில விஷயங்களைச் செய்திருந்தாலும் கூட, எதிர்ப்பு வந்த பிறகு இந்தச் சர்க்காரிடத்திலே தயக்கம் ஏற்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கிறேன். நமக்கு ஏன் தலைவலி என்று விட்டுவிட்டார்கள். எவன் சொத்தை எவன் எடுத்துக் கொண்டால் என்ன என்ற கண்ணோட்டத்தில் சென்றால் இந்த நாட்டுக்கு நல்லது செய்தவர்களாக ஆகமாட்டார்கள்.

பொருளாதார சீர்கேட்டுக்கு மத்திய சர்க்காருக்குப் பெரும் பொறுப்புண்டு. அதை நீங்கள் பின்பற்றுவதில் உள்ள ஊழல்களையும் நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். நம்முடைய நாட்டில் சில கள்ளமார்க்கட்காரர்களைப் பாதுகாப்புக் கைதியாகப் போட்டிருக்கிறோம் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். மகிழ்ச்சிகரமான செய்தியாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு கள்ளமார்க்கட்காரர்களைச் சிறையில் வைக்கக்கூடிய நிகழ்ச்சி தொடர்ந்தால் நிச்சயமாகப் புதிய சிறைச்சாலைகளைக் கட்டியாக வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும்.

மனிதன் தரம் குறைந்திருக்கிறது. மனிதன் பிசாசு மாதிரி பணத்தைச் சம்பாதித்தாக வேண்டுமென்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு வீழ்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த வீழ்ச்சி எல்லோரையும் பிடித்திருக்கிறது.

ஒருவருக்கொருவர் தம்மை நாமே கேட்டுக் கொள்ள வேண்டும். எதற்காக இந்தச் சட்டசபையில் வந்திருக்கிறோம் என்று கூடத் தோன்றுகிறது. சாமியாராகப் போய்விடலாமா என்று கூடச் சில சமயங்களில் தோன்றுகிறது. வாழ்க்கையில் வெறுப்படைந்தவன் நான். அரசியலில் ஈடுபட்டு புனிதமான வாழ்க்கை நடத்தவேண்டுமென்று விரும்பினேன். ஆனால் இன்றைய அரசியல் நிலைமையைப் பார்க்கும்போது—எனக்குக் கொஞ்சம் சித்த வைத்தியம் தெரியும்—மொட்டையடித்துக் கொண்டு சாமியாராகப் போய் விடலாம் என்று உள்ளபடியே தோன்றுகிறது. அந்த நிலைமையைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய அளவுக்கு என்னை விரட்டி விடாதீர்கள். இன்னும் கொஞ்சநாள் அரசியலில் வைத்திருங்கள்.

இன்றைக்கு ஊழலைப் பற்றிப் பேசப்படுகிறது. ஊழல் இல்லையென்று நிச்சயமாக ஆளும் கட்சிகூடச் சொல்ல முடியாது. இந்தச் சமுதாயத்தில் நெருக்கடி முற்ற முற்ற ஊழல்களும் கூட வளர்ந்து கொண்டே வருகிறது. இது ஒரு தேசியப் பிரச்சினை. எந்த ராஜ்யத்தில் இல்லை? மத்திய சர்க்காரில் இல்லையா? குறிப்பிட்ட ஊழலை எடுத்துக் கொண்டு சவால் விட்டு ருசுப்பிக்கும் அளவுக்கு வந்தால் நன்றாக இருக்கும். இதற்காகப் பொது மக்கள் மத்தியில் கிளர்ச்சி செய்து போராட்டம் நடத்துவதாக இருந்தால் அதற்குக்கூட நான் தயார். ஆனால் புகார்ப் பட்டியல் தயார் செய்து டில்லிக்குச் சென்றது சரியான 'டாக்டிக்ஸ்' அல்ல. (ஆரவாரம்) இதை நான் சொல்லுவது கை தட்டுவதற்காக அல்ல; மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. சின்னசாமியைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன், இதெல்லாம் சந்தோஷப்படத் தக்க விஷயம் அல்ல. நான் வேதனையின் அடிப்படையில் பேசுகிறேன். பாயின்ட் ஸ்கோர் பண்ணுவதற்காகப் பேசவில்லை. அந்தப் புகார்ப் பட்டியலை இங்கே வைத்திருக்கலாம். மக்கள் மன்றத்தில் வைத்திருக்கலாம். நூற்றுக் கணக்கான கூட்டங்களைப் போட்டுப் பேசி இருக்கலாம். அதற்காக முதலமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்து சிறைப்படுத்தினால் கூட போகத் தயாராக இருக்கலாம். ஒரு உண்மையைச் சொல்வதற்காகச் சிறைக்குப் போக வேண்டுமென்றால் போகத் தயாராக இருக்க வேண்டும்.

இப்போது மக்கள் மத்தியில் ஒரு பிரமையை வளர்த்து விட்டிருக்கிறார்கள். இந்த மந்திரிசபை கவிழப் போகிறது. இந்திரா காந்தி தலையிடப் போகிறார், விசாரணை நடக்கப் போகிறது என்ற அந்தப் பிரமை இன்று தகர்ந்தவுடன் மக்கள் மத்தியில் விரக்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த மந்திரிசபை இறங்க வேண்டுமென்று—இரண்டரை வருஷம் ஆகிவிட்டது—இரண்டரை வருஷம் சொல்லிக்கொண்டே இருக்கப் போகிறார்களா? இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டே இருப்பதால் அவர்கள் இறங்கப் போகிறார்களா என்றால் இறங்க மாட்டார்கள்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1973 ஆகஸ்ட் 10

கூறினார். 'இவ்வளவு பெரிய தவறைச் செய்த நீங்கள் என் முகத்தில்கூட விழிக்கக்கூடாது, வெளியே போய்விடுங்கள்' என்று சொன்னேன். நிச்சயமாக விசாரணை செய்த பிறகு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று கூறி அமை கிறேன்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: ஆகவே ஆளும் கட்சியினரை மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பல நடவடிக்கைகள் உங்கள் பொறுப்பில் வந்திருக்கின்றன. பல நடவடிக்கைகள் எடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இந்த நாட்டின் நன்மையைக் கருதி, நீங்கள் ஏற்றிருக்கும் பணியைக் கருதி, உங்கள் மத்தியில் தூய்மையை ஏற்படுத்திக் கொள்ளுங்கள், அவதூறுகள் கூறுவதை விட்டுவிட்டு, யாரும் சந்தேகிக்க முடியாத அளவிற்கு ஒரு தூய்மையான வாழ்க்கையை நடத்த வேண்டும்.

நான் நல்ல முறையில்தான் சொல்கிறேன். நான் கூடச் சொல்லியிருக்கிறேன், யார் வந்தாலும் ஒரு கும்பிடு போடு ஐயா என்று. நல்லெண்ணத்தோடு சொல்கிறேன். என்னைப் பொறுத்தவரையில் நல்லவர்கள் எங்கிருந்தாலும் அவர்களுக்குப் பணிய நான் தயாராயிருக்கிறேன். ஒழுக்கக்கேடு ஒரு சீர் கேடாக வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. எல்லாக் கட்சிகளிலும் ஒழுக்கமின்மை தலைதூக்கி நிற்கிறது. நாட்டின் சீர்குலைவிற்கு ஒரு ஆரம்பமாக அது தென் படுகிறது. அத்தியாவசியப் பண்டங்களை விநியோகம் செய்ய எடுத்துக் கொள்வது போன்ற பல்வேறு விஷயங்களில் உள்ள ஊழல்களைத் துடைத்துக் கொள்ள இந்த விவாதத்தை அடிப்படையாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். தப்பானவற்றிற்குப் பதில் சொல்லவேண்டியதில்லை. நீங்கள் என்ன போக்கை அனுஷ்டிக்கப் போகிறீர்கள், தமிழக மக்களின் நல்வாழ்விற்கு நடந்த இவ் விவாதங்கள் எந்தளவிற்கு உபயோகமாக இருக்கப் போகிறது என்பதைத் தான் மக்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள். அவர்கள் விரும்புவதெல்லாம் விலை குறையுமா, நாம் நல்லபடி வாழ்வோமா, சாப்பிடுவோமா என்ற அடிப்படையில் தான் பார்க்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, ஒரு விஷயத்தை மட்டும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். போட்டியில் சில மாணவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு அவர்கள் மீது வழக்கும் போடப்பட்டிருக்கிறது. மாணவர் சமுதாயத்தைத் துன்புறுத்த வேண்டாம், அவர்கள் மீதுள்ள வழக்குகளை எல்லாம் வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டு ஒரு நல்ல சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1973 ஆகஸ்ட் 10]

திரு. நா. வெ. குருசாமி: தலைவர் அவர்களே, எங்கள் கட்சித் தலைவர் திரு. வெங்கடசாமி அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள இந்த அரசின் மீதான நம்பிக்கையின்மைத் தீர்மானத்தையும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள கண்டனத் தீர்மானத்தையும் முழுமனதோடு ஆதரித்து என் கருத்துக்களில் சிலவற்றைக் கூற ஆசைப்படு கிறேன்.

முக்கியமாக, கடந்த மூன்று நாட்களாக இந்த மன்றத்தில் விலைவாசிகள் உயர்ந்து விட்டன என்றும் பாட்டாளி மக்கள் எல்லாப் பண்டங்களையும் அதிக விலை கொடுத்து வாங்கவேண்டிய நிலை இருக்கிறது என்றும் தெளிவான முறையில் சொல்லப்பட்டது. விலைவாசி உயர்வைப்பற்றிச் சொன்னால் முதல் அமைச்சர் அவர்களும், அமைச்சர்களும், ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களும் மத்திய அரசைத்தான் காட்டுகிறார்கள். நம் மாநிலம் மத்திய அரசின் தவறான கொள்கையினால் வேதனைக்குள்ளாகியிருப்பதைப் பற்றி இங்கு ஒரு கண்டனத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்ற இந்த அரசு முன்வருமா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் நேற்று கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர் திரு. சுப்பு அவர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்கள். விவசாயிகளையும் மற்ற பாட்டாளிகளையும் அவர்கள் அரசாங்கத்திலிருந்து வாங்கியிருக்கும் கடன்களுக்காக ஜப்தி செய்து அவர்களைத் துன்பப்படுத்துகிறார்கள் என்று தெளிவான முறையில் எடுத்துக் கூறினார்கள். அதைக் குறித்து இந்த அரசாங்கம் தக்க கவனம் செலுத்தி ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திண்டிவனத்தில் 4,400 மூட்டை நெல் காணாமல் போய்விட்டதாக பல மாதங்களுக்கு முன்பு கூறப்பட்டது. வளவனூரில் 790 மூட்டைகள் கோடவுனில் இருந்து காணவில்லை. அதன் பேரில் இந்த அரசு என்ன நடவடிக் கைகள் எடுத்துக்கொண்டுள்ளது என்பதை அறிந்து கொள்ளமுடியாத நிலையில் இருக்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக, மின்சாரத்தில் தமிழ்நாடு தன்னிறைவு பெற்றுவிட்டதாகப் பத்திரிகையில் செய்தி வந்தது. ஆனால் கடந்த பத்து நாட்களாக எங்கள் பகுதியில் மின்சாரம் பாதி நேரத்திற்குத்தான் வந்து கொண்டிருக்கிறது. அப்படியிருக்க மின்சாரத்தில் நாம் தன்னிறைவு பெற்றுவிட்டோம் என்று எப்படிக் கூற முடியும்? தன்னிறைவு பெற்றுவிட்டதாக அமைச்சர் அவர்கள் பத்திரிகைகளில் விளம்பரப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்படிக் குறைத் திருப்பதுபற்றி என் பத்திரிகை வாயிலாக மக்களுக்கு அவர்கள் தெரிவிக்க வில்லை என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மதுவிலக்கை எடுத்துக்கொண்டால், மதுவிலக் விஷயத்தில் இந்த அரசு செய்த முடிவால் பல மக்கள் இன்னலுற்றிருக்கிறார்கள். [illegible] இந்த மது விலக்கை முழுமையாக அமல்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்திலும் இன்று தமிழ்நாட்டில் பல்லாயிரக்கணக்கானவர்கள் அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். படித்த இளைஞர்கள், பட்டதாரிகள், ஆசிரியர்கள், இப்போர்ப்பட்டவர்கள் வேலையில்லாமல் நடுத்தெருவில் நின்றுகொண்டிருக்கும் அவல நிலையில் இருக்கிறது. குறிப்பாக சட்டசபை உறுப்பினர்கள் [illegible] தெரியும். ஒரு சட்டசபை உறுப்பினரைச் சுற்றிக்கொண்டு [illegible] பார்த்தால் [illegible] வேண்டிய ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. காரணம், வேலையில்லாத் திண்டாட்டம்தான். ஆகவே, அதிகப்படியான வேலை வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்கு வழிவகைகள் காண வேண்டும்.

மேலும், ஆசிரியர்கள் பயிற்சி பெற்றும் வேலை இடைக்காத நிலை இருக்கிறது. லஞ்சம், ஊழல் என்று சொன்னால் [illegible] ஒரு ஆசிரியர் பதவிக்கு ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியனில் [illegible] கேட்கிறார்கள். யாவது வேலைக்குச் செல்ல வேண்டுமென்றால் ரூ. 3,000, ரூ. 5,000 என்று லஞ்சம் கொடுத்தால்தான் வேலை பெறமுடியும் என்ற நிலை இருக்கிறது. அந்த நிலையைச் சுட்டிக்காட்டினால் அங்கே கொடுத்தார்கள் என்று எங்களைத் திருப்பிக் கேட்கிறார்கள். தாங்கள் [illegible] எங்கள் பகுதியில் கூட ஆண்டிப்பட்டி பகுதியில்கூட [illegible] வாங்கப்படுகிறது. ஆகவே இதில் தக்க நடவடிக்கை [illegible] லஞ்சம் [illegible] செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஆளும் கட்சி அராஜகங்கள் பற்றியெல்லாம் உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். நடந்து முடிந்த திண்டுக்கல் தேர்தலில் [illegible] உறுப்பினர்கள் எப்படிப்பட்ட அராஜகங்கள் நடத்தினார்கள் என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். திண்டுக்கல் தேர்தல் சமயத்தில் தேர்தல் கூட்டத்தில் [illegible] தலைமைச்சரவர்கள் கலந்துகொண்டு சாயங்காலம் வில்லூரில் [illegible] [illegible] [illegible] காங்கிரஸ் [illegible] [illegible] ஆதரித்துப் பேசுவதற்காக நானும் நடிகர் திலகம் சிவாஜி கணேசன் அவர்களை ஒரு வகுப்புக்குச் சென்று கொண்டிருந்தோம். இடையில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வில்லூரில் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது [illegible] கோர்த்திருந்தான் சென்று கொண்டிருந்தோம். நாங்கள் [illegible] அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் வில்லூரில்; ஆகவே, வில்லூருக்கு

இரண்டு மைல்களுக்கு அப்பால் ஒரு இடத்தில் தன்னந்தனியாக இரவு 10-30 மணிக்கு எங்கள் கார் வழிமறித்து நிறுத்தப்பட்டது. சிவாஜி கணேசன் அவர்களும் வில்லூரில் [illegible] கூட்டத்தில் பேச வேண்டியிருந்தது. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள், ஆகவே இந்த வழியாகப் போகக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். இவை எல்லாம் அராஜக மாகத் தெரியவில்லையா என்று கேட்கிறேன்.

[illegible] இன்று [illegible] சபா உறுப்பினராக இருக்கும் ராஜேந்திரன் அவர்கள் [illegible] கூட்டங்களுக்கு இடையூறு விளைவிக்கும் வகையில், [illegible] [illegible] காமராஜ் அவர்கள் சென்ற கூட்டங்களுக்கு இடையூறு செய்ததற்காக அவர்கள் [illegible] பாதையில் முன்னதாக அரை நிமிடங்களுக்கு முன்னால் சென்று, காமராஜ் அவர்களுக்குப் பேசுவதற்கு அனுமதி கொடுக்கப்படாதிருந்தது...

திரு. காதர் பாஷா என்ற வெள்ளைச்சாமி: ஒரு தன்னிலை விளக்கம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள், வில்லூர் என்ற கிராமத்திற்கு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் [illegible] நேரத்தில் இடையில் காவல் துறையினர் தங்களைத் தடுத்து நிறுத்தி வைத்துவிட்டதாக குற்றச்சாட்டு சொன்னார்கள். அந்த நேரத்தில் வில்லூர் கிராமத்தில் நானும் இருந்தேன். வில்லூர் ஒரு சிறிய கிராமம். இரு [illegible] கார்களும் சின்னக் கிராமத்தில் ஒரே வழியில் செல்லவேண்டிய நிலை இருந்தது. மதிப்பிற்குரிய சிவாஜி கணேசன் அவர்களை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பேசிவிட்டுச் சென்றபிறகுதான் அந்தக் கிராமத்திற்கு [illegible] அதிகாரிகளிடம் எடுத்துச் சொல்லி அவர்கள் பக்கத்து கிராமத்தில் இருந்துகொண்டு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சென்ற பிறகு அந்தக் கூட்டத்திற்குச் சென்றார்கள் என்பதைப் பேரவைத் [illegible] தெரிவித்துக் [illegible].

திரு. நா. வெ. குருசாமி: [illegible] நான் மறுக்கிறேன். தான் அவ்விதம் [illegible] அந்தக் கூட்டத்தில் சிவாஜி [illegible] இருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும் போது போலீஸ் அதிகாரிகளிடம் அப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பது [illegible] இருக்கிறது.

[illegible] காமராஜ் அவர்களைத் [illegible] இருந்து [illegible] போக அனுமதி கொடுக்கப்படாதிருந்தது. நானும் சென்றிருந்தேன். ஆனால் அனுமதி இல்லாமல் ராஜ்ய சபா உறுப்பினர் ராஜேந்திரன் அவர்கள்

[திரு. நா. வெ. குருசாமி] [1973 ஆகஸ்ட் 10

முன்னதாக ஐந்து நிமிடங்கள் முன்னால் சென்று திரு. காமராஜர் அவர்கள் பேசும் கூட்டங்களில் இடையூறு செய்யவேண்டும் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக அம்மாதிரி நடந்துகொண்டார்கள். பள்ளப்பட்டிக்கும் நிலக்கோட்டைக்கும் இடையே உள்ள ஒரு கிராமத்தில் எந்தவிதமான அனுமதியும் இல்லாமல் ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில் பேசியிருக்கிறார். அந்த இடத்தில் திரு. காமராஜ் அவர்கள் செல்லக்கூடிய இடத்திற்கு ஐந்து நிமிடங்கள் முன்னதாகச் சென்று, ஏதோ தனக்குக் கூட்டம் கூடிவிட்டதுபோல் பேச ஆரம்பித்திருக்கிறார். அந்த ஊர் மக்கள் இங்கு இப்போது கூட்டம் நடத்த உங்களுக்கு அனுமதி இல்லையே, ஏன் ஐயா தொந்தரவு செய்கிறீர்கள் என்று கேட்டதற்குத் துப்பாக்கியைக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

திரு. ஆ. முனியாண்டி : அந்தக் கூட்டத்திற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது. முறையாகத்தான் நடந்தது. துப்பாக்கியைக் காட்டியதாகச் சொல்வதை மறுக்கிறேன். அதற்கு எந்தவிதமான ஆதாரமும் இல்லை.

திரு. நா. வெ. குருசாமி : துப்பாக்கியைக் காட்டி பயமுறுத்தியதைக் கண்டித்தவர்கள் மேல் கேஸ் போடப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஆ. முனியாண்டி : எந்த வகையிலும் அது ஆதாரமற்ற செய்தி.

திரு. நா. வெ. குருசாமி : நான் அதற்கான ஆதாரத்தைக் காட்டுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன்.

திரு. கு. காமாட்சி : தலைவரவர்களே, திரு. என். என். ஆர். அவர்கள் அந்த நிகழ்ச்சிக்குப் பிறகு தன்னிடத்தில் துப்பாக்கி எதுவும் இல்லை. துப்பாக்கிக்கான லைசென்சு கிடையாது என்று அறிக்கை விட்டு இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தயவு கூர்ந்து தலைவரவர்களே, உங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. நா. வெ. குருசாமி : அவர் அறிவித்து இருக்கலாம். ஆனால் அங்கேயுள்ள மக்கள் துப்பாக்கியைக் காட்டினார் என்று சொன்னார்கள். நாங்கள் சென்ற நேரத்தில் அப்படிச் சொன்னதால்தான் நான் சொன்னேன். அப்படி அவர்கள் சொன்ன நேரத்தில் நீங்கள் அதற்குக் கவலைப்பட வேண்டாம், அதற்கு ஒரு முடிவு கட்டுவோம் என்று சொல்லிவிட்டு வந்தோம். துப்பாக்கி அவரிடத்தில் இல்லை என்று சொல்வதை நான் ஒப்புக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை.

1973 ஆகஸ்டு 10]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நேரம் முடிவடைந்து விட்டது.

திரு. நா. வெ. குருசாமி : இன்னும் 5 நிமிடங்கள் தாருங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்கள் கட்சித் தலைவர் ஏற்கெனவே அதிக நேரம் பேசியிருக்கிறார். இன்னும் அவர்கள் விவாதத்திற்குப் பதிலளிக்கும் வகையில்வேறு பேசவேண்டும். நேரமில்லை, முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

திரு. நா. வெ. குருசாமி : 10 நாட்களுக்கு முன்னால் ராஜபாளையத்தில் ரயில் நிலையத்தில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சி பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ரயில் நிலையத்தில் ரயிலை நிறுத்தி ஒரு பொதுக்கூட்டம் போடவேண்டுமா? ரகளை செய்து அந்த ரயிலை நிறுத்தி இருக்கிறார்கள். டிரைவரை அடித்து அராஜகம் செய்து இருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் செய்வது சரியல்ல என்பதை சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்த அரசு சர்க்கார் புத்தகங்களில் சரித்திரம் தவறாகப் போடப்பட்டு இருக்கிறது. மவுண்ட்பேட்டன் பிரபு கடைசி வெள்ளைக்கார கவர்னர்-ஜெனரல் இந்தியாவிற்கு. அவருக்குப் பிறகு முதல் ஜனாதிபதி ராஜேந்திரப் பிரசாத் என்று போட்டிருக்கிறது. ராஜாஜி அவர்கள் கவர்னர்-ஜெனரலாக இருந்த விவரம் மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நிறைய அளவிற்கு தி.மு.க. பிரசாரம் பள்ளிப் புத்தகங்களில் அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. அது முறையா என்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

சாகுபடியாளர் பாதுகாப்புச் சட்டம் அவசரக்கோலமாகவும், அலங்கோலமாகவும் நிறைவேற்றப்பட்டு விட்டதால், அதனால் மக்களுக்கு ஒன்றும் நன்மை செய்ய முடியவில்லை. அதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விட்டு, மக்களின் அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டு நிறைவேற்றலாம் என்று சுதந்திராக் கட்சியின் முன்னாள் தலைவர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கோரிக்கை எழுப்பியபோது அதை மறுத்து விட்டார்கள். இப்போது அந்தச் சட்டம் சரியான முறையில் அமல்படுத்தப்படுமா அல்லது அந்தச் சட்டம் வாபஸ் பெறப்படுமா என்று இந்த அவையில் தெளிவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர்த் துறையைப் பற்றி எடுத்துக்கொள்வோம். டன்லப் கம்பெனியில் 30—7—1973 அன்று தொழிலாளர்கள் தங்கள் கோரிக்கையை வற்புறுத்தி உண்ணாவிரதம் இருக்கத் திட்டமிட்டார்கள். அந்த நேரத்தில்

[திரு. நா. வெ. குருசாமி] [1973 ஆகஸ்ட் 10

எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. என். கே. சீனிவாசன், ஸ்தாபன காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர், குமேசன், மூன்றும் பேர் [illegible] யோரைக் கைது செய்தார்கள். அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள் என்றால் சட்டத்தில் எந்த விதியை மீறினார்கள் என்பதற்காகக் கைது செய்யப் பட்டார்கள் என்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். [illegible] டி.எஸ்.பி. மற்றும் பல அதிகாரிகளைக் [illegible] விட்டார்கள். எந்தச் சட்டத்தின்கீழ் கைது செய்யப்பட்டார்கள் என்பது தெரிய வேண்டாமா? [illegible] சாதாரண மக்களுக்கு போலீசார் எந்த அளவுக்குத் துன்பம் தருவார்கள் என்று தெரியவில்லை.

போடியில் துப்பாக்கிப் பிரயோகச் சம்பவம். அங்கே 16 வயதுப் பையன் பேரில் பல வழக்குகளைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அவன் [illegible] சென்று வர முடியாததால் அவன் பேரில் இருக்கும் [illegible] சர்க்கார் உடனடியாக வாபஸ் வாங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஊழல், லஞ்சம் என்ற அடிப்படையில் நான் முன்பே பட்டியல் கூட்டத் தொடரில் குறிப்பிட்டேன். பெரியகுளம் தாலுக்காவில் ஒரு தாசில்தார் இருந்தார். அவர் அதிகமாக லஞ்சம் வாங்கினார் என்று சொன்னேன். இது வரையில் அவர் மீது எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்ததாகத் தெரிய வில்லை. நான் கேள்விப்படுகிறேன். அவர் பெரியகுளத்தில் தாசில்தாராக இருந்தவர். இன்று மதுரை ஜில்லாவில் ஏதோ ஒரு வேலையில் இருக்கிறார் என்று கேள்விப்பட்டேன். [illegible] எந்த [illegible] கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நேரம் இல்லை. 10 நிமிடத்தில் முடித்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னேன். 10 நிமிடத்திற்கு மேல் பேசி இருக்கிறீர்கள்.

திரு. நா. வெ. குருசாமி: லாரிகளுக்கு இப்போது ஏன் மஞ்சள் பெயின்ட் அடிக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறீர்கள் என்று தெரியவில்லை. . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உங்கள் கட்சிக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நேரம் முடிந்து விட்டது. திரு. எ. ஆர். சுப்பையா அவர்கள் பேசுவார்கள்.

திரு. நா. வெ. குருசாமி: நான் சொல்ல வந்த கருத்தை மட்டும் சொல்லி முடித்து விடுகிறேன்.

THIRU B. VENKATASWAMY: You please allow him to finish his idea.

1973 ஆகஸ்ட் 10]

திரு. நா. வெ. குருசாமி: ஏன் இந்த லாரிகளுக்கு மஞ்சள் பெயின்ட் அடிக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள்? மஞ்சள் பெயின்ட் அதிகமாக யாரிடமாவது தேங்கிவிட்டதா? எந்தக் காரணத்தால் அடிக்கச் சொன்னார்கள் என்று தெரிந்துகொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். (குறுக்கீடு) எதற்காகச் [illegible] கிறீர்கள் . . . காரணம் என்ன என்று தெரியவில்லை.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவரவர்களே, ஒரு உறுப்பினர் பேசும் நேரத்தில் மற்றவர்கள் உட்கார்ந்த இடத்திலிருந்து கேள்விகள் எழுப்பினால் நன்றாக இருக்காது. பொருத்தமாக இருக்காது. அதைத் தவிர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. செ. கந்தப்பன்: தலைவரவர்களே, நான் ஒரு சிறு விளக்கத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். திரு. குருசாமி அவர்கள் பேசுகிறபோது ஒவ்வொரு முறையும் [illegible] முடிக்கிற நேரத்தில் 'அச்சப்படுகிறேன்', [illegible] என்று சொல்வதற்குப் பதிலாக 'ஆசைப்படுகிறேன்' என்று சொன்னதால் அது சிரிப்பை உண்டாக்கி விட்டது. அதைத் தவறாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டாம், வேண்டுமென்று சிரிக்கவில்லை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. நா. வெ. குருசாமி: இந்த [illegible] லாரிகளுக்கு பெயின்ட் எதற்காக அடிக்கச் சொன்னார்கள் என்று கேட்கிறேன். மற்ற மாகாணங்களில் இப்படிப் [illegible] எதுவும் இல்லை. அப்புறம் அரசாங்கம் மக்கள் மொட்டை [illegible] அடித்துக்கொள்ளவேண்டும், இந்தக் கலர் சட்டைதான் போட்டுக்கொள்ள வேண்டும் என்று [illegible] சட்டம் கொண்டு வருவார்கள் போல் இருக்கிறது. [illegible] இப்படிப்பட்ட முரண்பாட்டுச் சட்டங்கள் வாராமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[illegible] போக்குவரத்தில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 1 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் என்று சொன்னார்கள். இந்த [illegible] சரியான நிர்வாகத் திறமையில்லாத [illegible] இப்படிப்பட்ட [illegible] ஏற்படுகிறது என்று கூறி, இப்படிப்பட்ட காரணங்களால் இந்த அரசு மீது நம்பிக்கையில்லை என்று தெரிவித்து, எங்கள் கட்சியின் சார்பாகக் கொண்டுவரப்பட்ட நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறேன் என்று கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[1973 ஆகஸ்ட் 10

திரு. வ. ஆர். சுப்பையா: தலைவரவர்களே, இந்த அவையிலே இன்று இரண்டு விதமான தீர்மானங்கள் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. ஒன்று நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம்; மற்றொன்று இந்த அரசின் கொள்கையைக் கண்டிக்கும் தீர்மானம். அவை இரண்டையும் நான் வன்மையாகக் கண்டித்து என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சொல்கிறேன்.

'கொள்கையற்ற கொள்கை' என்ற 'சுலோகன்' புதிதாக உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது நம்முடைய கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் அவர்களால். எந்தப் பிரச்னையில் இந்த அரசு கொள்கையில்லாமல் இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும். இன்று எடுத்துக்கொண்டால் 20 கொள்கைகள் மூலமாக இந்த அரசு நல்ல வகையில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பஸ் தேசியமயம், பிச்சைக்காரர்கள் மறு வாழ்வுத் திட்டம், ஏழைகளுக்குக் கண்ணொளி வழங்கு திட்டம், குடி நீர் திட்டம்—எல்.ஐ.சி. உதவியோடு எல்லாயிடங்களுக்கும் கொடுக்கப்படுகிறது—எல்லோருக்கும் வீட்டு வசதி, நில உச்சவரம்பு 15 ஏக்கர் என்று குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது, மேய்ச்சல் தரை, கரும்பு நிலங்களுக்குத் தரப்பட்டிருந்த விதிவிலக்கை ரத்து செய்தது, ஹரிஜனப் பகுதி மக்களுக்கு மின்சார வசதி, அக்ரிகல்சுரல் யூனிவர்சிடி புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது, வேலைவாய்ப்பு வசதியைப் பெருக்குவதற்காக சில மில்களை அரசு எடுத்து இருக்கிறது, கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நூல் ஒழுங்காக விநியோகிக்க அரசு முறை செய்து இருக்கிறது, சைக்கிள் ரிக்ஷா வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. திட்டங்களை உருவாக்க தமிழ்நாடு பிளானிங் கமிஷன் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப் பல திட்டங்கள் செயல்படுகிற நேரத்தில், எந்தத் திட்டத்தில், என்ன குறை கண்டார்கள்? இன்னும் பல நல்ல திட்டங்களை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வர இருக்கிற நேரத்தில் எப்படிக் கொள்கையற்ற கொள்கை என்று சொன்னார்கள் என்று தெரியவில்லை. பெரும் தலைவர் நாட்டுக்கு நல்லது ஏற்பட வேண்டுமென்று நினைக்கிற தலைவர், நல்ல கொள்கையை வரவேற்பதற்குப் பதிலாக, கொள்கையற்ற கொள்கை என்று கூறுவது தன்னுடைய கட்சியை வளர்ப்பதற்காக என்று பேசுவது மனதிற்கு மிகவும் வருத்தமாக இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய பெருந்தலைவர் சொன்னபடி, நாட்டினுடைய வளர்ச்சிக்கு ஒரு திட்டத்தையும் கொடுக்காமல், எதிர்ப்பது என்று ஒரே குறிக்கோளோடு நடப்பது நாட்டின் நன்மைக்கு உகந்தது அல்ல.

1973 ஆகஸ்ட் 10] [திரு. வ. ஆர். சுப்பையா]

நாட்டில் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்கள் எதனால் ஏற்பட்டிருக்கின்றன? அடிப்படையாக மத்திய சர்க்காரின் கொள்கைதான் காரணம். அதற்கு உதாரணமாக ஒன்றிரண்டைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அபிவிருத்தி தடைபடுவதற்குக் காரணம் மத்திய அரசினுடைய கொள்கை. உதாரணத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டால், காதி போர்டு என்று ஒன்று இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்குப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. காதி போர்டு செயல்பட வேலை செய்வதற்கு வாய்ப்பு இல்லை. காதி கமிஷன் ஒரு கிளை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 6 மாத காலமாகிறது. கமிஷன் முட்டுக்கட்டை போட்டுக்கொண்டே இருக்கிறது. காதி போர்டின் வளர்ச்சிக்கு முட்டுக்கட்டை போட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. காதி போர்டின் முக்கியமான வேலைகள் கிராமத் தொழில் வளர்ச்சி, கதர் அபிவிருத்தி, குடிசைத் தொழில் வளர்ச்சி முதலியன. இதற்கெல்லாம் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் வளர்ச்சி தடைபடுவதற்கு முட்டுக்கட்டை செய்வதற்காகப் புதிய கமிஷனின் ஒரு கிளை உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதே மாதிரி எடுத்துக் கொண்டால் அக்ரிகல்சரல் யூனிவர்சிடி. அதற்குப் பணம் ஒதுக்குவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் பணம் ஒதுக்குவதற்கு வழியில்லை. சர்க்காரின் எந்த நடைமுறை இருக்கிறது என்பதை வைத்துக் கொண்டு யூனிவர்சிடிக்குப் பணம்தான் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லி வளர்ச்சியைத் தடைப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அதேபோலத்தான் [illegible] டெவலப்மெண்டு கார்ப்பரேஷன் உருவாக்கப்பட்டும், அதை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு வழி செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. அதற்கு மத்திய சர்க்காரின் ஒத்துழைப்பு நமக்குத் தேவை. மத்திய சர்க்காரின் கொள்கையிலே இருக்கக்கூடிய இடைஞ்சல் அபிவிருத்தி நடைபெறாமல் இருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரின் ஒத்துழைப்பு இல்லை. மாநிலப் பிரச்னைகளை எடுத்துக் கொண்டால் வாய்தா போட்டுக் கொண்டே போகிறார்கள்.

மின்விசை உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்று நாம் இங்கிருந்து திட்டங்கள் போட்டு அனுப்பினால் அவை எல்லாம் கோல்டு ஸ்டோரேஜில் வைத்திருக்கிறார்கள். இவை எல்லாம் நிறைவேற்றியிருந்தால் நமது வளர்ச்சி நன்றாக இருந்திருக்கும்.

சர்க்கரை விநியோகம் என்றால் அவர்களைக் கேட்டுத்தான் செய்ய வேண்டும். மத்திய சர்க்கார் ஒத்துழையாமை என்ற நிலை இருக்கிறது.

நாம் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நூலை அவர்கள் தான் விநியோகம் செய்ய வேண்டும். இதையெல்லாம் பார்த்தால் [illegible] மத்திய சர்க்கார் ஒத்துழையாமை தான் காரணம்.

பணவீக்கம் தான் விலைவாசி ஏற்றத்திற்குக் காரணம். கிட்டத்தட்ட 80 சதவீதம் பணம் அச்சடிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அசோக் மேத்தா அவர்கள் அறிக்கையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். 1967-ல் உற்பத்தி 5136 கோடிதான். இப்பொழுது உற்பத்தி 9718 கோடி. அப்படி இருக்கும் பொழுது, 80 சதவிகிதம் பணம் உற்பத்தியாகி இருக்கிறது. 80 சதவிகிதம் அச்சடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் உற்பத்தி கிட்டத்தட்ட ஒரு பங்கு தான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைச் செவ்வனே செய்தால்தான் நாடு முன்னேற முடியும்.

கோதுமை பற்றிச் சொன்னார்கள். எனக்கு முன் பேசிய நண்பர் கந்தசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். முக்கியமான பண்டங்களையெல்லாம் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய அரசு பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும், விநியோகம் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அதற்கு நம்மிடம் வசதி வேண்டும். இட வசதி வேண்டும், பாதுகாப்பு வேண்டும். பிரிஸர்வேஷன் வசதி வேண்டும். இந்த வசதிகளெல்லாம் இருந்தால்தான் நல்ல காரியத்தைச் செய்ய முடியும்.

ஸ்டேட் டிரேடிங் ஸ்கீம் [illegible] ஆனதற்குக் காரணம் தனிப்பட்டவர்களிடத்தில் இருக்கக்கூடிய தப்பிதமாக இருக்கலாம். பணம் படைத்தவர்கள், வியாபாரம் செய்யக்கூடியவர்கள் ஆகியவர்களுடைய தப்பிதமாக இருக்கலாம். இருந்தாலும், நாம் செவ்வனே செய்ய முடியாததற்குக் காரணம் பல வசதி இல்லை. இட வசதி, கோடவுன் வசதி இல்லை, பாதுகாப்பு, பிரிஸர்வேஷன் வசதி இல்லை. இதை எல்லாம் செய்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டால்தான் ஸ்டேட் டிரேடிங் ஸ்கீமை நாம் நல்ல முறையில் நடத்த முடியும். மத்திய சர்க்காருடைய பல சிக்கலான காரியங்கள் தான் நாட்டுடைய கேடுக்குக் காரணம் என்பதையும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அது போக, முக்கியமான எனது ஒன்றிரண்டு அபிப்பிராயங்களையும் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பயணம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிச் செய்ய வேண்டியதுதான். ஆனால் ஒரு வேண்டுகோள் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அடிக்கடி நீங்கள் சர்ப்ரைஸ்

விசிட் செய்ய வேண்டும். உங்களுடைய இலாகாவில் இருக்கக்கூடிய வேலைகளைப் போய் நீங்கள் மாறுவேஷம் போட்டுக் கொண்டு கூடப் போய்ப் பார்க்க வேண்டும். நிர்வாகத்தில் பொதுவாக சிக்கல்கள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஊழல்கள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. 2 மணி ஓய்வு நேரம் இருக்கும்பொழுது அமைச்சர் சாதிக் பாட்சா அவர்கள் குற்றாலத்தில் சில இடங்களைச் சுற்றிப் பார்த்தார்கள். 6 மாதங்களில் செய்யப்படும் காரியங்களெல்லாம் ஒரு நாளிலே செய்யப்படக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. சர்ப்ரைஸ் இன்ஸ்பெக்ஷன் பண்ண வேண்டும்.

அது மாதிரி மாவட்ட நிலையில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளும் செய்ய வேண்டும். அதிகாரிகள் போய் [illegible] போடுகிறார்கள். ஆனால் ஸ்பாட் இன்ஸ்பெக்ஷன் இல்லை. அந்த மாதிரி செய்தால் நிர்வாகத்தில் இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகள் எல்லாம் நீங்கிவிடும். நிர்வாகத்தில் இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகளுக்குக் காரணம் நிர்வாகத்தில் இருக்கக்கூடிய ஊழல். நிர்வாகத்தில் இருக்கக்கூடிய [illegible] இவைகள்தாம். இவைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கு இரண்டொருவிதமான வழிகள் உண்டு. மாநில அமைச்சர்கள் சர்ப்ரைஸ் இன்ஸ்பெக்ஷன் செய்வதன் மூலம் நிவர்த்தி செய்யலாம். மாவட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் அதே மாதிரி சர்ப்ரைஸ் விசிட் செய்தால் நலமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

அதே மாதிரி நாம் [illegible] வைத்திருக்கிறோம். அவர்களுக்குப் பணம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். வேலையில்லாதவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு இல்லாதவர்களுக்கு ஒரு [illegible] அவர்களுக்குக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அவர்களுக்கு ஒரு சரியான வேலையும் கொடுப்பதில்லை. அவர்களை [illegible] வைத்திருக்கும்பொழுது அவர்கள் சர்வீஸ் செய்வதற்கு அவர்களுக்கு [illegible] சர்வீஸ் செய்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். உதாரணமாக எடுத்துக் கொண்டால் எங்கு பார்த்தாலும் [illegible] பிரச்னை நெருக்கடி. [illegible] அந்த மாதிரி இடங்களிலெல்லாம் [illegible] போட்டு அவர்கள் [illegible] நிர்வகிக்கக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும். [illegible] மக்களிடையே தொடர்பு ஏற்படுத்த வேண்டும். [illegible] கோரிக்கை இருப்பவர்களுக்கு சர்வீஸ் [illegible] உணர்ச்சி ஏற்படும்.

அது மாதிரி [illegible] பார்லிமெண்டில் பல இடங்களில் [illegible] நடக்கின்றன. ஸ்குவாடு வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த ஸ்குவாடு சரியாக வேலை செய்கிறதா என்று பார்ப்பதற்கு ஃபாலோ அப் ஆக்ஷன்

இல்லை. ஸ்குவாட்டையும் சரிக்கட்டி அதிகாரிகளையும் ஒருவிதமாக ஏமாற்றி போகக்கூடிய கூட்டங்கள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதையெல்லாம் நிவர்த்தி செய்வதற்கு மாநில லெவலில் திரு. ராஜப்பா அவர்கள் காலத்தில் செய்தது போல சர்ப்ரைஸ் செக் செய்யவேண்டும். இங்கிருந்து புறப்பட்டு திருச்சிக்குச் செல்வார்கள். அதன் மூலம் வரி ஏய்ப்பைச் சமாளிப்பதற்கு வழிவகை ஏற்பட்டது. சர்க்காருக்கு ஓரளவுக்கு வருமானமும் வந்தது. ஆகவே, சர்ப்ரைஸ் ஸ்குவாட் விசிட் செய்வதற்கு வழி செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அமைச்சர் அவையின் மீது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தையும் சட்டசபையில் நம்முடைய இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியினுடைய தலைவர் மதிப்பிற்குரிய தங்கமணி அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற கண்டனத் தீர்மானத்தையும் ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களை அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் இந்த மன்றத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த மன்றத்திலே எதிர்க் கட்சியிலிருந்து நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்ததனுடைய காரணங்களைப் பற்றி பல உறுப்பினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சித் தரப்பிலிருந்தும், அவர்களுடைய தோழமைக் கட்சித் தரப்பிலிருந்தும் சொல்லப்படுகிற வாதம் எல்லாம் இந்த அரசாங்கம் எத்தனையோ நன்மைகளைச் செய்திருக்கிறது, அத்தனை நன்மைகளைச் செய்த அரசாங்கத்தின் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வருவதா என்பதுதான். இந்த மன்றத்திற்கு ஒன்றை நான் நினைவு படுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1966-ம் ஆண்டு காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய முதல் அமைச்சராக இருந்த மாண்புமிகு பக்தவத்சலம் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே இருந்த நேரத்தில் அன்றைய தினம் பிரதான எதிர்க் கட்சியாக இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், அன்றைக்கு எதிர்க் கட்சித் தலைவராக இருந்த நம்முடைய பெருமதிப்பிற்குரிய கல்வித் துறை அமைச்சர் நாவலர் அவர்கள் ஒரு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை அந்த ஆட்சியின்மீது கொண்டுவந்தார்கள். நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின்மீது யார்யார் பேசியிருக்கிறார்கள் என்றால், இன்றையதினம் முதல் அமைச்சராக இருக்கிற நம்முடைய மாண்புமிகு டாக்டர் கருணாநிதி அவர்களும், மாண்புமிகு நாவலர் அவர்களும், சட்ட அமைச்சராக இருக்கிற

மாண்புமிகு மாதவன் அவர்களும், நம்முடைய பொதுப் பணித்துறை அமைச்சராக இருக்கிற மாண்புமிகு ப. உ. சண்முகம் அவர்களும் பேசியிருக்கிறார்கள். பல்வேறு திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் அன்றைய தினம் பேசியிருந்தாலும் கூட நான் இவர்கள் பேசியதை உங்கள் கவனத்திற்காக இங்கே குறிப்பிட்டுக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அன்றையதினம் காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்தில் செய்து கொண்டிருந்த நல்ல திட்டங்களை எல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் சொல்லாமல், அவர்கள் எந்தக் குறைகளைக் காட்டி அந்த ஆட்சியின்மீது நம்பிக்கை இல்லை என்ற தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள் என்று பார்க்கின்றபோது, என்ன குறைகளைக் காட்டியிருக்கிறார்கள் என்றால், இந்த நாட்டிலே விலைவாசி ஏறியிருக்கிறது; மதுவிலக்கை சரியாக அமுல் படுத்தவில்லை; ஆளும் கட்சியினர் காவல் துறையினரை எதிர்க் கட்சியினருக்கு விரோதமாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள். நாட்டு மக்களுக்குச் சரியான பாதுகாப்பு இல்லை; சட்டம் கெட்டுவிட்டது; அமைதி கெட்டுவிட்டது; சட்டம், ஒழுங்கை நிலை நிறுத்துவதற்குக் காவல் துறையைப் பயன்படுத்தவில்லை என்ற கருத்தைத்தான் அந்த நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தின்மீது சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

நான் இந்த மன்றத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அன்றைய தினம் காங்கிரஸ் ஆட்சியை எதிர்த்து, அன்றைய முதலமைச்சர் பக்தவத்சலத்திற்கு எதிராக நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானத்தை எந்தக் காரணத்திற்காகக் கொண்டு வந்தீர்களோ அந்த நிலைதான் இன்றைக்கும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நாட்டிலே விலைவாசி ஏறியிருக்கிறது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் குறைக்கப்பட்ட விலைவாசி, அவர்கள் மறைந்த பின்னால் மீண்டும் தலைதூக்கியிருக்கிறது. எந்த அளவுக்கு விலைவாசி ஏறியிருக்கிறது என்பது இந்த அமைச்சரவையிலே இருக்கின்றவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்; ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர்களும் அதை மறுக்க மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். இன்றைக்கு எங்கே பார்த்தாலும் விலைவாசி ஏறியிருக்கிறது. மக்களின் அன்றாடத் தேவைக்குப் பயன்படும் பொருள்களின் விலைகூட பல மடங்கு ஏறியிருக்கிறது என்ற நிலையை நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக மதுவிலக்கைக் காரணம் காட்டிப் பேசியிருக்கிறார்கள். இன்று நாட்டிலே என்ன நிலைமை இருக்கிறது? பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது என்ன சொன்னார்கள்?

"மதுவிலக்கைத் தளர்த்துவதன் மூலம் பல கோடி ரூபாய் வருமானம் வரும் என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆனால் இந்த மதுவிலக்கைத் தளர்த்துவதன் மூலம் வரக்கூடிய பல கோடி ரூபாயைப் பெற்று இந்த ஆட்சியை நடத்துவதைவிட நான் என்னுடைய முதலமைச்சர் பதவியை இராஜிநாமா செய்யத் தயாராக இருக்கிறேன்" என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பல்வேறு பொதுக்கூட்டங்களிலும் அந்தக் கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

ஆனால் அன்று வழியிலேயே நடக்கிறேன் என்று சொல்கின்ற இன்றைய முதலமைச்சர் அந்தக் கொள்கையைக் கடைப்பிடித்திருக்கிறாரா என்று பார்த்தால், இல்லையே. நேற்று கூட நான் ஒரு துணைக் கேள்வியை இந்த மன்றத்தில் எழுப்பியபோது முதலமைச்சர் அவர்கள் அதற்குப் பதிலளித்தார்கள். அப்போதும் அன்று அவர்களைத்தான் மேற்கோள் காட்டினார்கள். ஆனால் இன்றையதினம் நாட்டிலே மதுவிலக்கு இருக்கிறதா என்றால் மதுவிலக்கு இல்லை; மது இருக்கிறது. எங்கள் கட்சியிலே குடிப்பவர்கள் இல்லையா என்று கேட்கிறார்கள். அதிலே நான் அவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் குடிப்பவர்கள் இல்லையா என்று. எல்லாக் கட்சியிலும் குடிப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒரு உதாரணத்திற்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேன். குடிப் பழக்கம் உள்ளவர்கள், அந்தப் பழக்க வழக்கத்திற்கு அடிமையாகிவிட்டவர்கள் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள்; அரசாங்கத்தால் சட்டம் போட்டு அவர்களால் அதை நிறுத்த முடியாது.

குடிக்கக் கூடாது என்று சட்டத்தைப் போடுங்கள். ஆனால் கள் குடிக்கக் கூடாது என்று சொல்லிவிட்டு, சாராயக் கடைகளையும், மற்ற மதுக் கடைகளையும் திறந்து வைத்திருந்தால் என்ன பிரயோஜனம்? மதுவை அருந்தக் கூடாது என்று சட்டத்தைப் போடுங்கள். அந்தச் சட்டத்தை மீறி குடிப்பவர்கள்; குடித்துவிட்டு வெளியே வருபவர்கள்; அப்படி செய்பவர்கள் யாராக இருந்தாலும்—எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி— அவர்களைக் கைது செய்து சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுங்கள். அதை வேண்டாம் என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. எல்லா மதுக் கடைகளையும் மூடிவிட வேண்டும். அதை விட்டுவிட்டு, கள் மட்டும் குடிக்கக் கூடாது என்பது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. 'புரொகிபிஷன்' என்றால் முழு புரொகிபிஷன் வேண்டும்; 'பார்ஷியல் புரொகிபிஷன்' கூடாது. கள்ளுக் கடைகளை மட்டும் செப்டம்பர் மாதம் ஒன்றாம் தேதியிலிருந்து மூடிவிட்டோம். சாராயக் கடைகள் எல்லாம்

இருக்கும், மதுக் கடைகள் எல்லாம் இருக்கும் என்ற திட்டத்தை எப்படி ஏற்றுக் கொள்ள முடியும்? இது நியாயத்திற்கு விரோதமான ஒரு திட்டம் அல்லவா? இது நடைமுறைக்கு ஒவ்வாத ஒரு சட்டம் என்பதை அழுத்தம் திருத்தமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு காவல் துறையினரை இந்த அரசாங்கத்தார் எப்படிப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 1967-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் சென்னை போலீஸ் சட்டத்தினுடைய ஒரு திருத்த மசோதாவை அவையிலும் ஆளும் கட்சியிலிருந்து கொண்டு வந்தபோது அதைப்பற்றிப் பேசும்போது, இப்போது கல்வி அமைச்சராக இருக்கின்ற நாவலர் அவர்கள் தன்னுடைய கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால், எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் பேசும் கூட்டங்களுக்கு மட்டும் நீங்கள் சுருக்கெழுத்தாளர்களை—சி.ஐ.டி.களை—அனுப்பி வைக்கிறீர்கள். ஆளும் கட்சியிலுள்ளவர்கள் கலந்து கொள்ளும் கூட்டங்களுக்கு அனுப்புவதில்லை; ஆளும் கட்சியிலுள்ளவர்கள் மட்டும் கண்ணியமான முறையில் பேசுகிறார்களா? எதிர்க் கட்சியினர் கூட்டத்தில் மட்டும் தான் கண்ணியக் குறைவாகப் பேசுகிறார்கள் என்று கருதி சுருக்கெழுத்தாளர்களை அனுப்புகிறீர்களே. இது என்ன நியாயம் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கொண்டுவந்த நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்திலே அதையும் ஒரு காரணமாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அந்த முறை ஒழிந்துவிட்டதா என்றால் இல்லை. இன்றைக்கும் இந்த நாட்டிலே அந்த முறை இருந்து கொண்டுதான் இருக்கிறது. நாங்கள் பொதுக் கூட்டத்திலே பார்க்கிறோம். அங்கே சுருக்கெழுத்தாளர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் பேசும் கூட்டத்திலே சுருக்கெழுத்தாளர்கள் காணப்படுவதில்லை. அந்த அளவுக்குத்தான் நிலைமை இருக்கிறது இன்றைக்கு.

நாங்கள் 10 மணிக்கு மேலே பேசினால் ஒலிபெருக்கியை அப்புறப்படுத்துகிறார்கள். காவல் துறையினர் அல்லது ஒலிபெருக்கி அமைப்பாளர்கள்மீது வழக்குத் தொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அமைச்சரவர்கள் சுற்றுப்பயணம் வரும்போது பொதுக்கூட்டங்களிலும் கட்சிக் கூட்டங்களிலும் கலந்துகொள்ளும் போது இரவு 11, 12 மணி வரையிலும் ஒலிபெருக்கி வைத்துப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். காவல் துறையினர் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுப்பதில்லை. ஒலி பெருக்கி வைத்திருப்பவர்கள் மீதும் நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை. இப்படிப் பல முறைகளிலே அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக்

கழகத்தினரைக் காவல் துறையை வைத்து [illegible] வேண்டும், அழிக்க வேண்டும் என்று [illegible] வேண்டும், ஒடுக்க வருகிறார்கள். இது நியாயமான நடவடிக்கை என்று யாரும் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள்.

இன்னொரு சம்பவத்தையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். [illegible] டிசம்பர் மாதம் என்று நினைக்கிறேன். [illegible] ஆண்டு முன்னீர்பள்ளம் என்ற கிராமத்திலே ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில் [illegible] அருகில் நானும் சட்டமன்ற உறுப்பினர் காளிமுத்து அவர்களும் பேசுவதற்கு போனோம். பேசி விட்டுத் திரும்பி வரும்போது இரவு 12 மணி இருக்கும். [illegible] 5 அல்லது 6 குண்டர்கள் எங்கள் காரை வழி மறித்து, [illegible] கண்ணாடிகளைச் சேதப்படுத்தி, காரையும் சேதப்படுத்தி [illegible] அடித்து நாங்கள் பக்கத்திலே உள்ள முன்னீர்பள்ளம் காவல் நிலையத்தில் [illegible] உடனே கொடுத்தோம். இரண்டு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் [illegible] ஒரு புகார் [illegible] தோம். காவல் துறையினர் 6 மாதங்கள் கழித்து எங்களுக்குப் பதில் கொடுக்கிறார்கள். எப்படி என்றால், 'The complaint that you have given at the Munnirpallam Police Station has been deferred because it is undetectable.' என்று பதில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது [illegible] இல்லை என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் அதே நேரத்தில் டிசம்பர் 15-ம் தேதி என்று நினைக்கிறேன். [illegible] வந்து கொண்டிருந்த அரசாங்க [illegible] பஸ்ஸை [illegible] 30 பேர் வழிமறித்து, பஸ்ஸில் இருந்த பிரயாணிகளை எல்லாம் இறக்கிவிட்டு, தீ இட்டுக் கொளுத்தியிருக்கிறார்கள். [illegible] அந்தப் பஸ்ஸிலிருந்த [illegible] கோவில்பட்டி காவல் நிலையத்தில் [illegible] அந்தப் புகாரில் இரவு ஒரு மணிக்கு இனம் தெரியாதவர்கள் [illegible] கொடுத்திருக்கிறார். தெரியாதவர்கள் தீ இட்டுக் கொளுத்தினார்கள் [illegible] என்று [illegible] (குறுக்கீடு).

(Thiru V. Krishnamoorthy rose)

THIRU G. R. EDMUND : What do you want?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒன்றுமில்லை. நீங்கள் தொடர்ந்து பேசுங்கள்.

திரு. க. உரா. எட்மண்ட் : புகார் கொடுத்த 12 மணி நேரத்திற்குள் மறுநாள் 11 மணிக்கு அந்த பஸ்ஸை யார் கொளுத்தினார்கள் என்று காவல் துறையினர் கண்டுபிடித்துக் கைது செய்து விட்டார்கள். 14 பேர் மீது

வழக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு சட்டத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். [illegible] தீ இட்டுக் கொளுத்தினால் எந்த செக்ஷன் கீழ் வழக்குப் பதிவு செய்யப்பட வேண்டுமென்று. அந்தக் காவல் துறையினர் செக்ஷன் 307-ன் கீழ் 'அட்டெம்ப்ட் டு மர்டர்' என்று பதிவு செய்திருக்கிறார்கள். இப்போது [illegible] இந்த 307 செக்ஷன்தான் பயன்படுகிறது. முன்னால் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் சி.ஆர்.பி.சி. 54—சந்தேகக் கேஸ் என்று போடுவார்கள். ஆனால் இந்த ஆட்சியில் ஐ.பி.சி. 307-ஐ பயன்படுத்துகிறார்கள். வழக்கைப் போட்டால் ஒரு மாத காலத்திற்கு ஜாமீன்கூட கிடைக்காத அளவுக்கு அரசாங்க [illegible] கடுமையாக வாதாடுகிறார். ஒரு மாதம் கழித்து ஜாமீனில் வெளியே வந்திருக்கிறார்கள். வந்து ஏறத்தாழ 9 மாதங்கள் ஆகி விட்டன. இன்னும் சார்ஜ் ஷீட் போடவில்லை.

ஆனால் ஆளும் கட்சியிலே உள்ளவர்களுக்கு என்றால் நிலைமை வேறு விதமாக இருக்கிறது. இந்த மன்றத்திலே இருக்கின்ற எனது அருமை நண்பர் சரோடு சின்னசாமி அவர்கள் மீது ஒரு வழக்கைப் பதிவு செய்தார்கள். 147, 148, 326, 307 ஆகிய செக்ஷன்களின் கீழ் வழக்குப் போட்டார்கள். அந்த வழக்கில் கைது செய்யப்பட்டவர் அடுத்த நாளே வெளியே வந்துவிட்டார். செக்ஷன் 307-ல் வழக்குப் போட்டால் ஜாமீன் கொடுக்க முடியாத அளவுக்கு கடுமையான ஆட்சேபம் தெரிவிக்க வேண்டும், என்று இருக்கிறது. ஆனால் இரண்டு அல்லது மூன்று நாட்களிலேயே அவர்கள் வெளியே வந்துவிடுகிறார்கள்.

(திரு. மு. சின்னசாமி அவர்களும் திரு. நெல்லிகுப்பம் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களும் எழுந்தார்கள்).

திரு. மு. சின்னசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, என் மீது 307 செக்ஷன் மீது வழக்கு இருக்கிறது. நான் சட்டப் பிரகாரம் நீதி மன்றத்திற்குப் போய், சிறையில் இருந்து, பிறகு ஜாமீனில் சென்னையில் தான் இருக்க வேண்டுமென்ற [illegible] வந்திருக்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர் என்பதற்காக எந்த விதிவிலக்கும் கொடுக்கக் கூடாது என்கிற இந்த ஆட்சியின் கட்டுப்பாட்டினால் நான் ஹைகோர்ட்டில் ஜாமீன் பெற்று வந்திருக்கிறேன். எங்கள் வருத்தமெல்லாம் எதிர்க் கட்சிக்காரர்களுக்கு இருக்கிற உரிமைகூட திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் உள்ள எங்களுக்கு இல்லை என்பதுதான். மு.ப. 11-30

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஜாமீனில் விடுதலை பண்ணுவது அரசாங்க வக்கீல்கள் அல்ல. காவல்துறை அல்ல. [illegible] தான். நடுவர்கள் ஜாமீனில்விட்ட செய்தியைப்பற்றி [illegible] நடுவர்கள் பேசுவது முறை அல்ல.

THIRU G. R. EDMUND: I am not making any comment on the bail release order given by the Sub-Magistrate.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவரை [illegible] நாளில் விட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்வது நடுவர்கள் தவறாக நடந்து கொண்டிருப்பதுபோன்ற உள்நோக்கம் உடையதாகத்தான் இருக்கிறது. அதைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்வது நல்லது.

THIRU G. R. EDMUND: I withdrew my remarks.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: செக்ஷன் 307 இன் கீழ் கைது செய்யப்படுகிறபோது ஜாமீன் மனு தாக்கல் செய்வதற்கே [illegible] என்று ஒரு [illegible] இருக்கிறது. நானும் அந்த செக்ஷன் கீழ் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறேன். [illegible] இருக்க [illegible] கிடைக்காமலிருக்கிறதே, அதற்குக் [illegible] என்ன என்கிற அளவில் தான் குறிப்பிட்டார்.

திரு. மு. சின்னசாமி: ஹைக்கோர்ட்டுக்குப் போய்க் கேளுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அது நீதிமன்ற நடுவர் [illegible] சொல்வதாகத்தான் ஆகும். அதுபோலப் பேச வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THIRU G. R. EDMUND: I will make myself clear. [illegible] [illegible] கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மீது பல [illegible] வழக்குப் போட்டீர். [illegible] பத்து பேர்கள். [illegible] பேர்கள் மேற்கொண்டு [illegible] கொள்வது: மேற்கொண்டு அந்த மாவட்டத்தில் யார் யார் அன்றைய [illegible] [illegible] அமைப்பாளரோ, செயலாளரோ, [illegible] எல்லாம் காவல்துறையினரிடத்தில் சுட்டிக்காட்டி வழக்கில் சேர்த்துவிடுவது என்கிற நிலைமைதான் இருக்கிறது. நான் வழக்குகள் போடுவதை ஆட்சே

பிக்கவில்லை. எத்தனை வழக்குகளை வேண்டுமானாலும் போடுங்கள். எங்களால் அந்த வழக்குகளைத் [illegible] ஆக்க முடியும். வழக்குகளைப் போடுவது— [illegible] கரம் [illegible] இருந்து கொண்டுவந்து ஆஜர்படுத்துவது இல்லை. நானே என் கட்சிக்காரர்களுக்கு ஆஜராவதனால் சொல்கிறேன். ஒரு வழக்கில் மூன்று, நான்கு முறையாகக் கழகப் பேச்சாளர் நீதிமன்றத்திற்கே வரவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நான் அதைத்தான் முன்பு சொன்னேன். [illegible] நடுவருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அந்த அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்த நடுவர் தவறிவிட்டார் என்பதாக [illegible] குற்றம் சாட்டுவதாகத்தான் அது வருகிறது. அது நல்லது அல்ல.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: May I make one submission, Sir? Only the conduct of the Judge cannot be discussed on the floor of the House. I do not know whether any fair comment made on the judgment can come under the heading 'discussion on the conduct of the Judge'. He referred only to certain decisions of the Court. The provision in the Constitution is specific and clear. The Constitutional guarantee is there. He has not said that the Judge is motivated or anything else. He has not said any such thing. If such things are not allowed, there will be no room for debate in the House and our rights will be curtailed. I therefore request the Chair to give necessary permission.

(The hon. Member Thiru N. Ganapathi rose in his seat.)

THIRU G. R. EDMUND: I am not yielding.

THIRU N. GANAPATHI: Sir, my submission is this. The statement of the hon. Member is that the prominent speaker has not attended the Court and that the Court has not functioned properly to bring the witness to the Court, thereby the Court has prolonged the case. It is a reflection on the functions of the Court and it amounts to contempt of the Court. He says that the Court has failed in bringing the witness to the Court and to conduct the trial and thereby the trial has been delayed. It amounts to reflection on the Judge. It should not be permitted.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நான் அதைத்தான் முன்பே சொன்னேன். திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் பார்ட் கோர்ட்டுக்கு ஒரு முறை அல்ல, இரண்டு, மூன்று முறை கூட வரவில்லை என்றால் கோர்ட்டுக்கு ஒரு சாட்சியை வரவழைக்க அதிகாரம் இருக்கிறது. அந்த அதிகாரத்தை நீதிமன்ற நடுவர் பயன்படுத்தவில்லை என்கிற குற்றச்சாட்டுதான் மறைமுகமாக வருகிறது. வழக்கு நீதிமன்றத்தில் இருக்கிற நேரத்தில் நடுவர் மனதுக்கு பாதகமாக ஏற்படுவது போல அதைப்பற்றி பேசும் தொடர்ந்து பேசுவது முறை அல்ல.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: நான் நீதிபதிகளைக் குறை சொல்லிப் பேசவில்லை. நானே ஒரு வழக்கறிஞர். நீதிபதிகளை எப்படி மதிக்க வேண்டுமென்று தெரிந்து வைத்திருக்கிறேன். மூன்று முறை, நான்கு முறை சம்மன் சர்வ் செய்யப்பட்டும், அந்த சம்மனைப் பெற்றுக் கொண்ட கழகப் பேச்சாளர் எப்படி நீதிமன்றத்தை அவமதிக்கிறார் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டத்தான் குறிப்பிட்டேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: May I make the following submission, Sir? I would like to refer to Article 211 of the Constitution, which reads as follows:

'No discussion shall take place in the Legislature of a State with respect to the conduct of any Judge of the Supreme Court or of a High Court in the discharge of his duties.' ஆகவே நாம் இந்தச் சட்டத்தைப் பின்பற்றுவது முறையாக இருக்கும். சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும். 'Conduct of any judge of the Supreme Court or of a High Court in the discharge of his duties' என்கிற இடத்திலிருந்து விலகாமல் நாம் விவாதத்தைத் தொடர்ந்து நடத்துவதில் ஆட்சேபணை இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. சுப்பு: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். நீதிபதிகளுடைய நாணயத்தைப் பற்றியோ, நேர்மையைப் பற்றியோ ஒன்றும் அவர் குறிப்பிடவில்லை. சாட்சிகளைக் கொண்டுவர வேண்டியது போலீஸ் பொறுப்பு. போலீஸ் அதைச் செய்யவில்லை. ஆகவே இது அரசாங்கத்தின் மீது குற்றச்சாட்டாக வருகிறதே தவிர வேறு இல்லை. I have had several occasions on which the Court has been placed under helpless position. It casts aspersion on the executive—the Police.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை. விளக்கம்தான்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: சபாநாயகர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய எட்மண்ட் அவர்கள் ஜட்ஜ் மீது குற்றம் சாட்டவில்லை. சாட்சிகளைக் கொண்டு வரவேண்டியது போலீஸ்காரர்கள். அவர்கள் சாட்சிகளைக் கொண்டுவருவதில்லை, இதுபோன்ற தொல்லைகளை ஜட்ஜுகளுக்குத் தரும்படியாக நடந்து கொள்ளக் கூடாது என்கிற அளவில்தான் சொன்னார்களே தவிர இது அரசியல் அமைப்பு ஆர்ட்டிகிள் 211 இன் கீழ் வரவில்லை.

திரு. என். கணபதி: சம்மன் சர்வு செய்யப்பட்டும் சாட்சிகள் வரவில்லை என்று சொல்கிற காரணத்தினால் போலீஸ் துறையினர் சம்மன் சர்வ் செய்வதில் தவறிவிடவில்லை. அவர்கள் சம்மன் சர்வ் செய்தும் வரவில்லை என்றால் நீதிபதிதான் வாரண்டு கொடுத்து அந்தச் சாட்சியைக் கொண்டுவரச் சொல்ல வேண்டும், போலீஸ்காரர்களாகவே அதைச் செய்ய முடியாது. ஆகவே அவரது குற்றச்சாட்டு நீதிபதியைத்தான் சாரும்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: இது சாதாரண அக்கடமிக் டிஸ்கஷன் தான். சாட்சிகள் வருவதும் உண்டு. வராது போவதும் உண்டு. அக்யூஸ்டே கோர்ட்டுக்கு வராமல் போகிற நிலை எல்லாம் இருக்கிறது. ஆகவே இதுபற்றி மேற்கொண்டும் விவாதத்தை வளர்த்துக் கொண்டு போகாமல் இருப்பது நல்லது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இரண்டு நிமிடத்தில் முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: என்னுடைய தொகுதியில் மேலாத்தூர் என்ற கிராமம் இருக்கிறது. அங்கே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த பஞ்சாயத்துத் தலைவர் ஆற்றங்கரையில் இருந்த அரசு மரத்தை வெட்டி விற்றுவிட்டார்கள். அதைப்பற்றி கிராம முன்சீப் காவல்துறைக்குப் புகார் செய்திருக்கிறார். கம்ப்ளெயின்ட் கிரைம் நம்பர் 14/73, 4-2-73-இல் ஆறுமுகநேரி போலீஸ் ஸ்டேஷனில் ரிஜிஸ்தராகியிருக்கிறது. இதுவரை ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. மரத்தை வெட்டுவது Section 379 of the Indian Penal Code -ல் வரும். இது ஒரு களவு. ஆனால் அந்தப் பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவரைக் கைது செய்திருக்கிறார்களா என்றால், இல்லை.

[திரு. க. ரொ. எட்மண்ட்] [1973 ஆகஸ்ட் 10

அதேபோல், நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களை சென்ற மாதம் நெல்லை மாவட்டத்திலே கறுப்புப் [illegible] சாதாரணமான அன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தொண்டர்கள். அதைப்போட்டி, எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்மீதும் வழக்கு போட்டிருக்கிறார்கள் என்றும், இதுதான் [illegible] தொண்டர்கள் மீதும் போட்டிருக்கிறார்கள். எப்படி [illegible] கிரைம் நம்பர் 92, கிரைம் நம்பர் [illegible] கிரைம் நம்பர் 96. [illegible] போலீஸ் [illegible]றார்கள்? செக்ஷன் 147, 148, 323, 324, 326 [illegible] கிரைம் நம்பர் 95, போட்டிருக்கிறார்கள். [illegible] 307-படி சேர்ந்தவர்களை [illegible] காவல் துறையைச் [illegible] வாங்கியிருக்கிறார்கள். இப்படி [illegible] புகாரை [illegible].

இன்னொன்றையும் [illegible] விரும்புகிறேன். [illegible] தேர்தலிலே பிரச்சாரத்திற்காக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நாடகம் போட அனுமதி கேட்டார்கள். [illegible] கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எங்களை தலைவர் திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரனைப்பற்றி எவ்வளவு தரக் குறைவாகத் தாக்கி [illegible] தாக்கி எழுதியிருந்தார்கள். அதை அனுமதித்திருந்தார்கள். [illegible] எங்கள் நாடகத்திற்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம், காவல் துறை அதிகாரிகளிடம் அனுமதி கேட்ட நேரத்தில் அனுமதி மறுக்கிறார்கள். [illegible] நிலைமைகளையெல்லாம் பார்க்கின்றோம்.

அடுத்து, கறுப்புக் கொடி ஆர்ப்பாட்டம். நம்முடைய தலைவர் அவர்களும், சட்டமன்றத்திலே பேசியிருக்கிறார்கள். [illegible] பேசியிருக்கிறார்கள். 1966-ம் ஆண்டிலே [illegible] முதல்வர் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சிதான் காட்டுமே தவிர, ஆளும் கட்சி கறுப்புக் கொடியை காட்டாது. அதுதான் சம்பிரதாயம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எங்கள் தலைவர் எங்கே போனாலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்க்கட்சிகளுக்குக் காட்டுவதைப் பார்க்கிறோம். நம்முடைய முதல்வர் கறுப்புக் கொடி நெல்லை மாவட்டத்திற்குச் சுற்றுப் பயணம் வந்தபோது, நெல்லை மாவட்டத்தில் முதல்வர் அவர்கள் எங்கேயெல்லாம் செல்வதாக இருந்தார்களோ அங்கே எல்லாம் அன்றைய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் கறுப்புக் கொடி காட்ட ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். கறுப்புக் கொடி காட்டுவது நாட்டிலே எதிர்க்கட்சிகளுடைய உரிமை, அவர்களுடைய கடமை என்றெல்லாம் பேசியிருக்கிறார்கள். நானும் அதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால்,

1973 ஆகஸ்ட் 10] [திரு. க. ரொ. எட்மண்ட்]

அங்கு முதல்வருக்குக் கறுப்புக் கொடி காட்ட கூடியிருந்தவர்களை, முதலமைச்சர் வருவதற்கு ½ மணி நேரம் முன்னாலே கைது செய்வது, 50 மைல் தள்ளிக் கொண்டு போவது, மீண்டும் விட்டு விடுவது, இப்படி செய்திருக்கிறார்கள். நீங்கள் சட்டப்படி வழக்கு போடுங்கள். அன்ரெக்கார்டாக கைது செய்து, எங்கேயோ கொண்டு சென்று விட்டுவிடுவது என்றால்? இவையெல்லாம் நடந்திருக்கின்றன. அந்த அளவிற்குக் காவல்துறை நாட்டிலே எதிர்க்கட்சிகளை அடக்குவதற்கும் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ன தவறுகளையெல்லாம் செய்தாலும் அவற்றையெல்லாம் தட்டிக் கழிப்பதற்கும் பயன்படுகிறது; இந்த ஆட்சி அவற்றிற்குக் காவல் துறையைப் பயன்படுத்துகிறது என்பதை என்னுடைய குற்றச்சாட்டாக இந்த நேரத்திலே பகிரங்கமாகத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, இங்கே பேசியவர்கள், நீங்கள்தான் நம்பிக்கையில்லை என்று சொல்கிறீர்கள், 42 பேர் சொல்கிறீர்கள், நாட்டிலே இருக்கிற மக்கள் எங்களுக்கு எவ்வளவு பெரிய ஆதரவு தருகிறார்கள் என்றெல்லாம் இங்கே பேசுகிறார்கள். ஆனால், நிலைமை என்ன? மக்களுக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிமீது நம்பிக்கையிருக்குமானால், இந்த ஆட்சி நல்லவைகளைச் செய்து இருக்கிறது என்று மக்கள் உணர்வார்களென்றால், நகரசபைத் தேர்தல்களையும் ஏன் ஒத்திப்போடுகிறார்கள்? கேட்டால், உடனே நம்முடைய உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கை கொடுக்கிறார்கள், வார்டுகள் இன்னும் பிரிக்கப்படவில்லை என்று. ஒவ்வொரு நகராட்சிக்கும் மாநகராட்சிக்கும் 5 ஆண்டுகளுக்கொருமுறை, தேர்தல் நடக்கும் என்ற அந்தச் சட்டத்தையெல்லாம் தெரியாதவர் அல்ல அமைச்சர். அதைத் தெரியாதவர்கள் அல்ல அமைச்சர்கள்.

திரு. நா. வீராசாமி: கேரளாவில் 8 ஆண்டுகளாகத் தேர்தல் நடத்தவில்லையே.

THIRU G. R. EDMUND: My hon. Friend, Thiru Veeraswami, can go to the Kerala Legislative Assembly and speak, and not in the Tamil Nadu Legislative Assembly.
கேட்டால், வார்டு பிரிவினை என்று சொல்கிறார்கள். உங்களுக்குத் தெரியாதா. மாநகராட்சித் தேர்தல் 1973-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் நடக்க வேண்டுமென்று. அதற்காக முன்னதாகவே, வார்டு பிரிவினையெல்லாம் நடத்தியிருக்கக் கூடாதா? நொண்டிக் குதிரைக்கு சறுக்கியது சாக்கு என்று சொல்வார்கள். அதைப் போல் மக்களிடம் நீங்கள் செல்வாக்கு இழந்து விட்டீர்கள்.

மாநகராட்சித் தேர்தல்கள் நடந்தால் அல்லது
நடந்தால், தமிழகத்திலே நடந்தால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு
இன்றைக்கு நான் சொல்கிறேன், ஒரு நகராட்சிகூடக் கிடைக்காது என்ற
காரணத்தால், பயத்தின் காரணமாகத்தான் நகராட்சித் தேர்தல்கள்
வைத்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நம்பிக்கை இழந்த அரசாங்கத்தின்
மீது எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை, நம்பிக்கை இல்லை, நம்பிக்கை இல்லை என்று
கூறி, பேச வாய்ப்பளித்தமைக்காகத் தங்களுக்கு நன்றி கூறி, அமர்கின்றேன்.
வணக்கம்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: தலைவர் அவர்களே, இன்று சபையிலே
கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து
என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வந்துள்ளேன்.

தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சபையிலே, விலைவாசியைப் பற்றி பல உறுப்
பினர்கள் குறிப்பிட்டபொழுது, மத்திய சர்க்கார்தான் இதற்குப் பரிபூரணப்
பொறுப்பு என்று வாதிட்டார்கள்.

(திரு. என். டென்னிஸ் தலைமை)

மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் சுப்பையா முதலியார் அவர்கள் முழுக்க முழுக்க,
அத்தனையும், 100-க்கு 100 மத்திய சர்க்கார்தான் பொறுப்பு என்று இங்கே
குறிப்பிட்டுப் பேசினார்கள். நான் அதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன்; நாட்டிலே
விலைவாசி ஏறி இருக்கிற சங்கடமான நிலை இருக்கிறது என்ற உண்மையை
நாம் மறுப்பதற்கில்லை. ஆனால், இதற்கு மத்திய சர்க்கார்தான் பொறுப்பு
என்று சொல்வதை என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. இந்த விலை
ஏற்றத்தில் மத்திய சர்க்காருக்குப் பொறுப்பு உண்டு. அதே மாதிரி மாநில
சர்க்கார்களுக்கும் பொறுப்பு உண்டு என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளத்தான்
வேண்டும்.

எதற்காக நான் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், மத்திய சர்க்காரை
இப்படிப் பேசிக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்பதற்காக அல்ல. விலைவாசி ஏற்றத்
திற்கு மத்திய அரசுதான் பொறுப்பு என்று சொன்னால், நாம் செய்யவேண்டிய
கடமைகளைச் செய்யத் தவறிவிடுவோம் என்ற காரணத்தினால் விலைவாசியைக்
குறைக்கவேண்டிய பொறுப்பு நமக்கும் இருக்கிறது என்ற கருத்தை ஒத்துக்
கொள்ளவேண்டும். மத்திய சர்க்கார் நோட்டு அடித்ததனால்தான் விலைவாசி
ஏறிவிட்டது என்ற கருத்து இங்கே மிக அதிகமாக வலியுறுத்தப்பட்டது.
என்னைப் பொறுத்தவரையிலே இங்கே கூறிக்கொள்கிறேன், மத்திய சர்க்கார்

நோட்டு அடிப்பதால் மட்டும் விலைவாசி ஏறிவிடவில்லை. ஆனால், அதுவும் ஒரு காரணம். ஆகையினாலே நாம் இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற விலைவை, சமுதாயத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற சீர்குலைவை எப்படிப் போக்குவது என்பதிலே கவனம் செலுத்தியாக வேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மத்திய சர்க்காரைப் பொறுத்தவரையிலும் அவர்கள் எடுக்கின்ற நடவடிக்கைகளை மாநில சர்க்கார்கள்தான் நிறைவேற்றுகின்றனவே தவிர, மத்திய சர்க்கார் நேரடியாக நிறைவேற்றுவது கிடையாது. மத்திய சர்க்கார் மட்டும்தான் பொறுப்பு என்று சொல்ல முடியாது. மத்திய சர்க்கார் டெபிசிட்டைத் தவிர்க்க நோட்டு அடித்தாலும், அதை மாநில சர்க்கார்களுக்குத்தான் வழங்குகிறார்கள். மானியமாகவும் கடனாகவும் அல்லது திட்டங்களை நிறைவேற்றவும் வழங்குகிறார்கள். அவர்கள் கொடுக்கின்ற பணத்தை நாம் சரியான வழியிலே செலவழிக்கவில்லையென்றால், அது விலைவாசி ஏற்றத்திலே போய் முடிகிறது. போடுகின்ற திட்டங்களை சரியாக நிறைவேற்றவேண்டும். மாநில சர்க்காருக்கும் தான் அதில் பொறுப்பு இருக்கிறது. நான் தமிழ்நாடு சர்க்காரைப் பற்றி மட்டும் சொல்லவில்லை. எல்லா மாநில சர்க்கார்களுக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது.

ஆகவே, மத்திய சர்க்கார் ஒரு கொள்கையை வகுத்து, அந்தக் கொள்கையை நிறைவேற்றுவதற்காகச் சொல்கின்ற கட்டளைகளை நிறைவேற்றுவது மாநில சர்க்கார்களுடைய கடமை, பொறுப்பு என்று இருக்கும்போது, அந்தத் திட்டங்களை மாநில சர்க்கார்கள் நிறைவேற்றும்போது அந்தப் பணம் விரயமாக்கப்படாமல் செலவழிக்கப்பட்டு, அதனால் உற்பத்திப் பெருக்கம் நடைபெறவில்லையென்றால், அது தேசத்தினுடைய நலனை ஒட்டுமொத்தமாகப் பாதிக்கிறது என்ற கருத்தை இந்தச் சபை ஏற்றுக்கொள்கிறது என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, தலைவரவர்களே, நான் கூறுகின்ற குற்றச்சாட்டு, மத்திய சர்க்கார் நோட்டு அடித்து விட்டது என்று மட்டும் கூறிவிடாமல், இந்த மாநில சர்க்கார் அம்மாதிரி ஏற்பட்ட விலைவாசிகளைக் குறைப்பதற்காக எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகள் என்ன, வழிகள் என்ன என்று பார்க்கும்போது, இன்றைக்கு சரியான நடவடிக்கைகளை மாநில சர்க்கார் எடுக்கவில்லை. இங்கே இருக்கிற அரசாங்கம் ஊழலற்ற, இலஞ்ச இலாவணியமற்ற அரசாங்கமாக, அந்த இயந்திரத்தை உடையதாக இருக்கவேண்டும். அப்படி இல்லாமல், பரவலாக ஊழல் நிரந்தரமாக இருக்குமானால், நாம் போடுகின்ற திட்டங்கள் சரியாக நிறைவேறாமல் இம்மாதிரி நிலைமைகள் வந்துவிடுகின்றன.

தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் இங்கே இலஞ்சம் மிக மிக அதிகமாகத் தாண்டவம் ஆடியிருக்கிறது என்பதை நாம் மறுக்க முடியாது.

அரசாங்கத்தை நடத்துகின்ற கட்சியினர் ஊழலே இல்லை என்று வாதிக்கக் கூடும். ஆனால் உண்மை, இங்கே நிறைய ஊழல் இருக்கிறது. இலஞ்சம் நிறைய இருக்கிறது ஏன்? உண்மையை நாம் மறுத்து விடுவதற்கில்லை. அதை அதை வெளிப்படையாக அரசாங்கத் தரப்பிலே மறுக்க முடியவில்லையென்றாலும் அதைக் களைவதற்கான நடவடிக்கைகளை நாம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

இன்றைக்கு மக்களிடத்திலே என்ன உணர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் கருத்திலே கொள்ளவேண்டும். எதை எடுத்தாலும் சிபாரிசு செய்தால்தான் தனக்குக் கிடைக்கும், எதை எடுத்தாலும் பெரிய பேரிலேயே கிடைப்பதில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு எங்கும் இருக்கிறது.

அதை நாம் போக்கியாகவேண்டும். அது எந்த நிலையிலே கொண்டு வந்துவிடுகிறது என்றால், அதனுடைய விளைவு என்ன ஆகிறது என்றால், பண வசதி உள்ளவர்களுக்குத்தான் பல சலுகைகள் கிடைக்கும், பல காரியங்கள் நடக்கும் என்ற நிலைமை நாட்டிலே ஏற்பட்டுவிடுகிறது. அப்படிப்பட்ட நிலையைப் போக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். நிர்வாகத்திலே எல்லா இடங்களிலும் தவறு இருக்கிறது என்றால் அந்தத் தவறுகளைத் திருத்துவதற்கு மக்களுடைய ஆதரவைப் பெறுவதற்கு முயற்சிகள் செய்ய வேண்டும். அரசாங்க நிர்வாகத்தைத் திருத்துவதற்கு வெறும் அமைச்சர்கள் முயற்சியெடுத்தால் மட்டும் போதாது; இங்கே இருக்கின்ற கட்சி சார்பற்ற முறையிலே இருக்கின்ற எல்லா மக்களின் ஆதரவையும் பெற முயற்சிக்கவேண்டும்.

உணவு தானியம் தமிழகத்திலே தேவையான அளவிற்கு உற்பத்தி ஆகிறது. உற்பத்தியானது தேவையான அளவிற்கு இருக்கும்போது ஏன் விலை வாசிகள் இவ்வளவு ஏறிக்கொண்டு இருக்கவேண்டும்? என்ன காரணம்? அதைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு நம்மால் முடியவில்லை. நியாயமான விலையிலே மக்களுக்கு அரிசியைக் கொடுப்பதற்குச் சக்தியற்ற நிலைமை இருக்கிறது. பதுக்கல்காரர்களையும் கடத்தல்காரர்களையும் தடுத்து நிறுத்த முடியவில்லை. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலேயிருந்து கேரளாவிற்கு அரிசி கடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தினால் அங்கே அரசாங்கம் ஒரு தடையை ஏற்படுத்தினார்கள். ஆனால் அங்குள்ள மக்களுக்குப் போதுமான அரிசியை வழங்குவதற்கான முறையிலே ஒரு நிர்வாக அமைப்பை அங்கே ஏற்படுத்தாததன் விளைவாகத்தான் இன்றைக்கு அங்கிருக்கின்ற மக்கள் போராட்டம் நடத்தி அங்கே கொந்தளிப்பான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

ஒரே ஒரு மாவட்டத்திலே சிறிய மாவட்டத்திலே அங்கேயுள்ள மக்களுக்கு அரிசி கொடுக்கமுடியாத அரசு அங்கேயுள்ள நிலைமையைத் திருத்தமுடியாத அரசு தமிழ்நாடு முழுவதும் எப்படித் திருத்தப்போகிறது என்று தெரியவில்லை. பல திருத்தங்களைச் செய்வதற்கு அரசு முயற்சியெடுத்தாலும் விலைவாசியேற்றத்தைத் தடுப்பதற்கு முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவில்லை.

மொத்த வியாபாரத்தை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற கொள்கையை இந்த அரசாங்கம் ஒத்துக்கொண்டு இருக்கிறது. எப்பொழுது எடுக்கப்போகிறது என்று அறிவிக்கவில்லையென்றாலும்கூட விரைவிலே அதை எடுத்தாகவேண்டும். இல்லையென்றால் நாட்டிலேயுள்ள மக்களுக்கு அத்தியாவசியமான பண்டங்களைக் குறைந்த விலையில், நியாயமான விலையிலே, கொடுக்க இயலாது. இப்பொழுது அரசாங்கம் உணவுப்பொருட்கள் நியாயமான விலையில் கிடைக்கச் செய்யமுடியவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் கூறலாம், சரியான முறைகளை ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம் என்று. அது போதாது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலேயே அது முடியவில்லை என்றால் நாடு பூராவும் மொத்தமாக எவ்வாறு செய்யப்போகிறோம் என்பதைக் கருத்திற்கொண்டு அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, நூல் விநியோகத்தை எடுத்துக்கொண்டால் கைத்தறியாளர்களுக்கு நூல் கிடைக்கவில்லை. விலை ஏறுகிறது. கட்டுப்படுத்தப்பட்ட விலையிலே கைத்தறியாளர்களுக்கு நூலைக் கொடுக்கக்கூடிய முறையிலே மத்திய சர்க்கார் கன்ட்ரோல் கொண்டுவந்த பிறகும் சரியாக நம்மால் அதை நடைமுறைப்படுத்த முடியவில்லை. கார்டுகள் விநியோகிக்கப்படுகின்றன. தவறான முறையிலும் கார்டுகள் விநியோகிக்கப்படுகின்றன. அதுமட்டுமல்ல, கார்டு கொடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு நூல் கொடுப்பதில்லை.

உதாரணமாக ஒரு பகுதியில் 100 கைத்தறியாளர் குடும்பங்களுக்குக் கார்டுகள் வாங்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதுவரையிலே அவர்களுக்கு நூல் கொடுக்கப்படவில்லை. இம்மாதிரி ஆங்காங்கு எவ்வளவு மோசமான நிலைமைகள் இருக்கின்றன என்பதைத் தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

நேற்று கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப்பற்றி முதல்வர் அவர்கள் கூறும்பொழுது ஆயிரக்கணக்கான போலி கார்டுகள் இருக்கின்றன என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அதற்கு யார் காரணம்? அதிகாரிகள் தானே அப்படிக் கொடுத்திருப்பார்கள்? அங்குள்ள மக்கள், சர்வகட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இவர்களையெல்லாம் கலந்துகொண்டு . . .

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: அங்கே சர்வ கட்சி கூட்டம் போட்டோம், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களையும் கூப்பிட்டோம், சர்க்குலர் விட்டோம். அப்படியெல்லாம் கலந்து செய்தும்கூட, சர்வ கட்சியும் சேர்ந்து செய்யக்கூடிய ஒரு துர்ப்பாக்கியமான நிலைமைதான் நம்முடைய நாட்டிலே இருக்கிறது.

திரு. எ. ஆர். மாரிமுத்து: இப்படிப்பட்ட குறைகளையெல்லாம் போக்குவதற்கு வழிவகைகள் செய்யவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சொன்னேன். பதுக்கல்காரர்களுக்குக் கடுமையான தண்டனை கொடுக்கவேண்டும்.

பத்திரிகைகளிலே பார்க்கிறோம், வளவனூரிலே அரசாங்க அரிசி நெல்லைக் காணோம், அதுமட்டுமல்ல, திருக்கோவிலூரிலே அரகண்டநல்லூரிலே காணோம் என்றெல்லாம் செய்திகள் வருகின்றன. நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டாலும் கூட ஒழுங்கான முறையிலே குற்றஞ் செய்தவர்களைத் தண்டிக்கவேண்டும். லஞ்சம் தாண்டவமாடுகின்றது என்ற முறையிலேதான் தவறு செய்தவர்கள் தாமும் தப்பித்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள். பணத்தைச் சேர்க்க வேண்டுமென்ற, செல்வத்தைச் சேர்க்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் வளர்ந்திருப்பதால் பணத்தை வைத்துக்கொண்டால் எப்படியும் தப்பித்துவிடலாம் என்ற எண்ணத்திலே சிலர் இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். அதைத் தடுப்பதற்குக் கடுமையான தண்டனை அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய முறையிலே வழக்கு மன்றங்களிலே ஒழுங்காக வழக்காட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. வடிவேல் அவர்கள் பேசும்பொழுது கீழ்வெண்மணி பற்றிச் சொன்னார்கள். நல்ல முறையிலே கேஸ் நடைபெற்றிருந்தால் மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்பட்டு இருக்கும். நல்ல முறையிலே வழக்கை நடத்தாததால்தான் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன . . .

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: வழக்கு சப்கோர்ட்டிலே நடந்தது. டிஸ்டிரிக்ட் ஜட்ஜால் குற்றவாளிகளுக்குத் தண்டனை அளிக்கப்பட்டு சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே விடுதலையாகியிருக்கிறது. சரியான முறையிலேதான் பிராசிக்யூஷன் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எ. ஆர். மாரிமுத்து: நான் நீதிமன்றத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை, நிர்வாகத்தைப்பற்றித்தான் சொல்கிறேன். சமூக விரோதிகளையெல்லாம் கடுமையாகத் தண்டிக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படவேண்டும்.

உர விநியோகம் சரியான முறையிலே நடைபெறவில்லை என்ற எண்ணம் மக்களிடத்திலே பரவலாக இருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு உரம் சரியாகக் கிடைக்கவில்லை. கார்டுகள் வழங்கப்பட்டு தேவையான உரம் கொடுக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்னும் பல இடங்களிலே கார்டுகள் வழங்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. கார்டுகள் வழங்கப்பட்டாலும் தேவையான உரம் கிடைக்கிறது என்று சொல்ல முடியவில்லை. வெளியிலே கள்ள மார்க்கட்டிலே உரம் கிடைக்கிறது. நியாயமான முறையிலே, நியாயமான விலையிலே, அரசாங்கத்தால் கொடுக்க முடியாத நிலைமை இருக்கும்பொழுது கள்ள மார்க்கெட்டிலே உரம் வருகிறது. இதையெல்லாம் தடுத்து நிறுத்தவில்லையென்றால் மக்களுக்கு இந்த அரசு மேல் நம்பிக்கை ஏற்படுமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

அதுமட்டுமல்ல, இன்றைக்கு நாட்டிலே ‘தமிழ்நாடு தமிழருக்கே’ என்ற கோஷம் வைக்கப்பட்டிருப்பதாக நான் அறிகிறேன். பத்திரிகையிலே கூட செய்திகள் வந்திருக்கின்றன. தமிழ்நாடு தமிழருக்கே என்ற கோஷம் நாட்டினுடைய ஒருமைப்பாட்டிற்கு விரோதமானது என்று கருதுகிறேன். அம்மாதிரியான கோஷங்களைத் தடைசெய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தமிழ்நாடு தமிழருக்கே என்பது பிரிவினை வாதத்தினுடைய அடிப்படையிலே எழுந்த கோஷம் அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நேற்றுக்கூட திரு. கப்பு அவர்கள் இதைப்பற்றிப் பேசினார்கள். நான் விழுப்புரம் மாநாட்டிலேயே தெளிவாகச் சொன்னேன். யாரும் இதைத் திரித்துக் கூற வேண்டாம், தவறாகக் கருத வேண்டாம். மொழிவழிதான் மாநிலங்கள் பிரிந்திருக்கின்றன. மொழிவழி பிரிந்துள்ள மாநிலங்களில் அந்த அந்த மக்களின் பெரும்பான்மை மக்களின் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படும். மற்ற மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் குடியேறியிருந்தால் அவர்களுடைய உரிமைகளும் பாதுகாக்கப்படும். எப்படி பெங்களூரிலே தமிழர்கள் குடியேறியிருந்தால் அவர்களுடைய உரிமை அங்கே பாதுகாக்கப்படுகிறதோ, எப்படி வங்காளத்திலே தமிழர்கள் இருந்தால் அவர்களுடைய உரிமை பாதுகாக்கப்படுகிறதோ, எப்படி கேரளாவிலே தமிழர்கள் இருந்தால் அவர்களுடைய உரிமை பாதுகாக்கப்படுகிறதோ, அந்த அளவிற்குத் தமிழ்நாட்டிலே மற்ற மாநிலங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் இருந்தால் அவர்களுடைய உரிமைகளுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கப்படும்; மராட்டியத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தமிழ்நாட்டில் இருந்தால் அவர்களுடைய உரிமைகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்படும், கோவா மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தமிழ்நாட்டிலே இருந்

நால் அவர்களுடைய உரிமைகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்படும், ஆந்திர
மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தமிழ் நாட்டிலே இருந்தால் அவர்களுடைய
உரிமைகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்படும் என்று அன்றைக்கே தான் அந்தக்
கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. இப்பொழுது இருக்கிற மொழிவழி மாநிலங்கள்
அளவிலே, கேரளத்திலே உள்ளவர்களுக்கு எப்படிக் கேரளத்தை ஆளுகின்ற
உரிமை இருக்கிறதோ, அது போன்று தமிழ் நாட்டிலே இருக்கின்றவர்களுக்குத்
தமிழ்நாட்டை ஆளுகின்ற உரிமை இருக்கிறது. தமிழ்நாடு தமிழருக்கே
என்பது பிரிவினை வாதம் அல்ல. இந்தியாவிலே எதிரிகளை நுழையவிட
மாட்டோம் என்ற அந்த அளவிலே இந்தியா இந்தியருக்கே என்று சொல்லப்
பட்டது. இங்கேயுள்ள எல்லா மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும், சிறு
பான்மையோருக்கும் உரிமைகள் நிச்சயமாக வழங்கப்படும் என்று தெளிவாக
அறிவித்து இருக்கிறேன். எனவே இதிலே பிரிவினை வாதத்திற்கு இடம்
எள்ளளவும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, may I ask one clarification. பாராளுமன்றத்திலே மத்திய அமைச்சர் ஒருவர் நமது மாநில
சர்க்காரிடமிருந்து ஏதோ ரிமார்க்ஸ் கேட்டிருப்பதாக ஒரு கேள்விக்குப் பதில்
சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அது சம்பந்தமாகத் தகவல் வந்திருக்
கிறதா? அப்படி என்றால் அதன் விவரம் என்ன என்று முதல் அமைச்சரவர்கள்
விளக்குவார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நான்கூட பத்திரிகையில் வந்த
செய்தியைத்தான் பார்த்தேன். இன்னும் அரசாங்கத்திற்குச் செய்தி எட்டிய
தாகத் தெரியவில்லை. ஒருவேளை வரலாம். அப்படி வந்தால் இப்பொழுது
சொன்ன பதிலைத்தான் அளிக்க இருக்கிறோம். விழுப்புரம் மாநாட்டில் பேசும்
பொழுதே சொன்னேன், இப்பொழுது இவ்வளவு வேகமாக எதிர்க்கின்ற
வர்கள், மைசூரிலே இருப்பவர்கள் அந்த மாநிலத்து மக்களுக்குத்தான்
வேலைக்கு முதலிடம் என்று சொன்னபொழுதும், மேற்கு வங்கத்தில் திரு. ரே
அவர்கள் "சன்ஸ் ஆஃப் தி சாயில்" என்று சொன்னபொழுதும் அதை எதிர்த்
துப் பேசினார்களா என்று கேட்டேன். கேரளாவைச் சேர்ந்த அச்சுத மேனன்
அவர்களும், தமிழகத்தைச் சேர்ந்த நானும்தான் அந்தக் கொள்கை தவறு
என்று கூறியிருக்கிறோம். மேலும் விழுப்புரம் மாநாட்டிலேயே கூறினேன்,
"சன்ஸ் ஆஃப் தி சாயில்" என்று மேற்கு வங்கத்தில் பேசப்படுகிறது, அதை
இந்திய அரசு ஒத்துக்கொண்டால், அதை எல்லா மாநிலங்களும் கடைப்பிடிக்க
வேண்டுமென்ற நிலை ஏற்பட்டால் தமிழ்நாடும் கடைப்பிடிக்கின்ற நிலைமைக்கு
ஆளாக நேரிடும் என்று சொல்லியிருக்கிறேன்.

திருமதி த. நா. அனந்தநாயகி: தலைவரவர்களே, "இந்தியா இந்தியருக்கே,
தமிழ்நாடு தமிழருக்கே" என்று சொன்னால் ஏதோ தமிழ்நாடு இந்தியாவில்
ஒரு பகுதியாக இல்லாதது போலவும், இந்தியா தனியாகவும், தமிழ்நாடு
தனியாகவும் இருப்பது போலவும் வெளியிலே இருப்பவர்களுக்குத் தெரிகிறது.
இதை கனம் முதலமைச்சரவர்கள் வெகு சாமர்த்தியமாக விளக்கிக் காட்டு
வார்கள். அவர்களை நான் கேட்கிறேன், "இந்தியா இந்தியருக்கே, தமிழ்நாடு
தமிழருக்கே" என்று நீங்கள் பேசினால் கட்டாயமாக அதன் உட்கருத்தை
மக்கள் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இதைப்பற்றி
மத்திய அரசுக்கு என்ன விளக்கம் சொல்லப் போகிறீர்கள்?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, "இந்தியா
இந்தியருக்கே, இந்தியாவிற்குள் தமிழ்நாடு தமிழருக்கே."

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: சார், இன்று காலையிலே நான் சபையிலே
கேட்டேன். ஏற்கெனவே மத்திய சர்க்காரிலிருந்து, தமிழ்நாடு தமிழருக்கே
என்பதற்கு விளக்கம் கேட்க வேண்டுமென்று செய்தி வந்திருக்கிறதே.
திரு. முருகானந்தம் அவர்கள் கேட்டதாகவும், மத்திய அமைச்சர் பதில்
சொல்லியதாகவும் செய்தி வந்திருக்கிறதே. அதற்குப் பதில் என்ன என்பது
பற்றி சபையிலே அறிக்கை விடத் தயாராக இருக்கிறார்களா என்று கேட்டேன்.
அப்பொழுது சபாநாயகரவர்கள், அம்மாதிரி என்னிடத்தில் கேட்கவில்லை
என்று சொன்னார்கள். ஆகவே, இந்தச் சபையிலே, எம்மாதிரி அவர்கள் பதில்
எழுதுகிறார்கள் என்பதுபற்றி அந்தப் பதில் இந்தச் சபையில் வைக்கப்
படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, பத்திரிகையிலே
வரும் செய்தியைப் பார்த்துவிட்டு உடனடியாக நாங்கள் மத்திய சர்க்காருக்கு
கடிதம் எழுதுவது முறையல்ல. பத்திரிகையிலே வந்தது. பாராளுமன்றத்தில்
கேட்டதைப்பற்றியும். தமிழக அரசிடம் விளக்கம் கேட்கப்படும் என்று
சொன்னதைப்பற்றியும் வந்திருந்தது. விளக்கம் கேட்பதே தமிழக அரசாங்
கத்தை மிரட்டுகிறார்கள் என்றோ அல்லது அவர்கள்மீது நடவடிக்கை
எடுக்கிறார்கள் என்றோ அர்த்தம் அல்ல. 'தமிழ்நாடு தமிழருக்கே' என்பதற்கு
அர்த்தம் என்ன என்று கேட்கிறார்கள். அது தமிழக அரசின் சார்பில்
விளக்கப்படும். பத்திரிகையில் செய்தி வந்திருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரி
லிருந்து எந்தத் தகவலும் வரவில்லை. பொதுவாகப் பாராளுமன்றத்தில் நமது
மாநிலத்தைப்பற்றி எழுப்பப்பட்டால் உடனடியாக அந்த மாநிலத்திற்கு
அனுப்பி அந்த அரசினுடைய பதிலைப் பெற்று, அந்தப் பதிலை அளிப்பது

வழக்கமாக இருக்கிறது. அப்படி வந்தால் நான் சொன்ன விளக்கத்தை அப்பொழுது பதில் என்ற முறையிலே அளிப்பேன் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: தலைவரவர்களே, முதலமைச்சருடைய பதிலிலிருந்து, "தமிழ்நாடு தமிழருக்கே" என்றால் தமிழ்நாட்டைத் தமிழகத்தில் இருப்பவர்கள்தான் ஆள வேண்டுமென்ற கருத்து தொனிக்கிறது அல்லவா! இன்றுள்ள அரசியல் சட்டப்படி இதர மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், அவர்கள் வெகு நீண்டகாலமாகத் தமிழகத்திலேயே வாழ்ந்து, தமிழர்களாகவே பழகியிருந்தாலும், அவர்கள் மக்களின் ஆதரவைப் பெற்று ஆட்சிக்கு வருவதற்குத் தடை இருக்கிறதா? என்று அறிய விரும்புகிறேன். அவர்கள் சொல்வதைப் பார்த்தால் தமிழ்நாட்டில் தமிழர்கள்தான் அரசியல் பொறுப்பை ஏற்கவேண்டும், பாக்கிப் பேர் வர முடியாது என்ற கருத்து தொனிக்கவில்லையா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, அரசியல் சட்டத்திலே இருப்பதைப்பற்றி நான் ஆராய விரும்பவும் இல்லை. இப்பொழுது வேறு யாரும் வரவே கூடாது என்று சொல்லியிருப்பதாகவும் சொல்லவில்லை. இப்பொழுது இருக்கின்ற நிலை ஒவ்வொரு மாநிலத்திலேயும் அந்தந்த மாநிலத்திலே இருக்கின்ற பெரும்பான்மை மொழி பேசும் மக்களின் பிரதிநிதிகள்தான் தலைமையேற்று அந்தந்த ஆட்சியை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னேனே தவிர, வேறு யாரும் முதலமைச்சராக உட்காரவே கூடாது என்று சொல்லவில்லை. இதே கருத்தை நான் ஏற்கனவே சொன்னபொழுது, காங்கிரஸ் தரப்பிலேயிருந்து காமராஜர் தான் வருவார் என்று சொன்னதாகச் சொல்லப்பட்டது. தமிழ்நாட்டில் தமிழ் மக்களின் ஆட்சி, கேரளத்தில் கேரள மக்களின் ஆட்சி, அதேபோல் ஆந்திர மாநிலத்திலே ஆந்திர மக்களின் ஆட்சி என்ற கருத்திலேதான் சொன்னேனே தவிர, வேறு யாரும் முதலமைச்சராக உட்காரவே கூடாது என்று சொல்லவில்லை. இது தமிழ்நாட்டு மக்களாகப் பார்த்து முடிவு செய்ய வேண்டிய விஷயம்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு தமிழருக்கே என்ற கொள்கையை அரசாங்கம் வைத்திருந்தால், இப்பொழுதுள்ள தமிழ்நாடு தான் தமிழர்களுக்கு என்ற கொள்கையை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஏனென்றால், கேரளத்திலே தமிழ்நாட்டைச் சேரவேண்டிய பகுதிகள் இன்னும் இருக்கின்றன. அதற்காக நாங்கள் போராடிக்கொண்டே இருந்தோம்.

நாடு மொழிவழி மாகாணங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டபொழுது நான்கு தாலுக் காக்கள் தமிழ்நாட்டோடு சேர்க்கப்பட்ட வேண்டிய பகுதிகளாக அங்கே இருக்கின்றன. அந்தப் பகுதிகளையும் சேர்த்துத்தான் தமிழ்நாடு என்று வைக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்பு கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: தலைவரவர்களே, இன்றைக்கு அரசாங்க நிர்வாகத்திலே ஒரே லஞ்சமும், ஊழலும் இருக்கிற நிலைமை இருக்கும் பொழுது நாட்டிலே எந்தவிதமான பெரிய மாறுதலையும் கொண்டுவருவது இயலாது என்பதாலும், அதைப்போக்குவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பதாலும், அது வரவர வளர்ந்துகொண்டே போகிறது வன்மையாகக் கண்டிக்கிறோம். என்பதாலும் நாங்கள் இந்த அரசாங்கத்தை

அரசுத் தரப்பிலே இருப்பவர்கள் இன்றைக்கு என்ன கருதுகிறார்கள் என்றால், தேர்தல் நேரத்திலே மிகவும் அதிகமான கூட்டம் அவர்களை நோக்கி வரும்பொழுது, ஒவ்வொருவரும் இந்த நேரத்திலே பெரும் காரியங் களைச் செய்து கொள்ள வேண்டுமென்று வருகிறபொழுது பெரும்பாலான மக்களின் ஆதரவு தங்களுக்கு இருக்கிறது என்று நினைத்துக்கொள்கிறார்கள். அதனால் எண்ணையிலேயே அரசுத் தரப்பிலே ஏற்போக்கான காரியங்களைச் செய்து வைத்திருக்கிறோம் என்று நினைத்து மக்கள் நம் பக்கம்தான் இருக்கி றார்கள் என்று கருதுவது தவறு.

இன்றைக்கு நிர்வாக ஊழலின் காரணமாகவும், தவறுகளின் காரண மாகவும் மக்களின் ஆதரவு உங்களுக்குக் குறைந்திருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நன்மைகள் பல செய்தாலும்கூட தீமைகள் நிரம்பப்போனால் அந்த நன்மைகளின் பலன்களை மறந்துவிடக்கூடிய போக்கு தான் இருக்கிறது என்று கூறி, வள்ளுவர் கூறியதை நினைவுபடுத்த விரும்பு கிறேன். "குன்றின் அனையாரும் குன்றுவர், குன்றுவ குன்றி அனைய செயின்" என வள்ளுவர் கூறியிருக்கிறார். இதைக் கருத்திற்கொண்டு நாட்டிலே நிலவும் மோசமான நிலைமைகளைப் போக்கி நல்ல நிர்வாகத்தை அரசு கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறி, இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

* **திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்:** பேரன்புமிக்க பேரவைத் தலைவ ரவர்களே. எதிர்க்கட்சியினர் கொண்டு வந்துள்ள இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தையும், கண்டனத் தீர்மானத்தையும் எதிர்த்து நான் என்னுடைய கட்சியின் சார்பிலே ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்] [1973 ஆகஸ்ட் 10

கடந்த சட்டமன்றக் கூட்டத்தொடரில் ஒரு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டு [illegible] நிராகரிக்கப்பட்டு அதிலே பெரும்பான்மையான உறுப்பினர்கள் இந்தச் சட்டமன்றத்தில் இந்த அரசின்மீது முழு நம்பிக்கை இருக்கிறது என்று வாக்களித்தபிறகு இந்த மூன்று மாத காலத்தில் என்ன நடக்கக்கூடாதது நடந்துவிட்டது, எதற்காக மீண்டும் இம்மாதிரி ஒரு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் இந்த அரசின்மீது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

நான் நினைக்கிறேன், எப்படி ஒவ்வொரு கூட்டமும் [illegible] பாடலோடு ஆரம்பிக்கப்படுகிறதோ அதைப்போல இப்பொழுதெல்லாம் சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரும் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் என்ற [illegible] பாடலோடு ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டுமென்ற நியதி ஏற்பட்டுவிட்டது போலும். இதற்கு எப்பொழுது மங்களம் பாடப்படும் என்று தெரியவில்லை. இன்றைக்கு மாலையோடு அது முடியும் என்று நினைக்கிறேன்.

ஆனால் அதைக்குறித்து ஒரு சில கருத்துக்களை, நடுநிலையோடு நின்று, எந்த விருப்பும் வெறுப்புமின்றி கூற விரும்புகிறேன். நடந்து முடிந்த திண்டுக்கல் தேர்தலைப்பற்றி பல கண்ணோட்டத்தோடு இங்கே பிரச்சினைகளை அணுகினார்கள். நானும் ஒன்று சொல்கிறேன். ஒரு அரசின்மீது மக்களின் எண்ணத்தைப் பிரதிபலிப்பதற்காக இடைத்தேர்தல் பயன்பட்டு வருகிறது என்பது உண்மைதான். ஆனால் எந்த இடைத்தேர்தலும் கண்டித்த அறிகுறியாகவோ, அல்லது இந்த அரசே வேண்டாமென்று சொல்லக்கூடிய முறையிலோ இருக்க முடியாது. நன்றாகப் படிக்கின்ற நல்ல பிள்ளை, தன்மீது வைத்துள்ள அபார நம்பிக்கையின் காரணமாக விளையாட்டில் ஈடுபடும்பொழுது அவனுடைய தந்தை அவனைக் கண்டிப்பது வழக்கம். அதைப்போல ஒரு அரசு தனக்குப் பெரும்பான்மையான ஆதரவு இருக்கிறது என்று அலட்சியமாக இருந்தாலோ அல்லது ஒருசில தவறுகளை அலுவலர்கள் செய்யும் பொழுது அந்தக் குறைகளை நீக்கி இன்னும் நல்ல முறையில் சீர்திருத்தங்களைச் செய்யுங்கள் என்று இடைத் தேர்தலில் சொல்வதாக எடுத்துக்கொள்வதற்கு அது உதவும். அதைப்போலவே இந்த அரசு திட்டங்களில் மக்களோடு அணுகிய முறைகளிலே ஏதாவது குறைபாடுகளைக் கண்டு மக்கள் எச்சரிக்கை விடுத்திருக்கிறார்கள். இவைகளிலே சீர்திருத்தம் செய்யுங்கள் என்ற அறிவிப்பை திண்டுக்கல் தேர்தலிலே மக்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக இந்த அரசே வேண்டாம். இந்த அரசின்மீது நம்பிக்கையின்மை என்று

1973 ஆகஸ்ட் 10] [திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

மக்கள் கருதுவதாக திண்டுக்கல் தேர்தலை எடுத்துக்கொள்ளாவிட்டாலும், மக்களிடமிருந்து எச்சரிக்கை வந்திருக்கிறது என்று மட்டும் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அந்த வகையிலே என்ன எச்சரிக்கை வந்திருக்கிறது என்றால் அது உங்களுக்கு வெளிப்படையாகவே தெரியும். அதுதான் மதுவிலக்குப் பிரச்சினை. இந்தப் பிரச்சினையில் மற்ற மாநிலங்களில் எல்லாம், இந்தியா முழுவதும் ஒரே சீரான முறையில் மதுவிலக்குத் திட்டத்தை அனுசரிக்க வேண்டுமென்ற நியாயமான கோரிக்கையிலிருந்து சற்றுத் தளர்ந்தி இந்தக் கள்ளுக் கடைகளை முதலிலே மூடுகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். நான் அதற்குப் பிறகு இந்தச் சாராயக் கடைகள் ஏலம் போன தொகைகளைப் பத்திரிகை வாயிலாகப் பார்க்கும்பொழுது அந்த நன்னோக்கம் முறியடிக்கப்பட்டு விட்டது என்று உணர்கிறேன். நாங்கள் கேண்டீனுக்குப் போய் டீ கேட்டு அது இல்லையென்று சொன்னால் குறைந்தபட்சம் காபியையாவது கொடுத்துத் தொலை என்று சொல்வதைப்போல் கள் இல்லை என்றால் சாராயத்தையாவது கொடு என்று சொல்லும் அளவில் இருக்குமே தவிர அதனால் நாம் விரும்பிய பலன் ஏற்பட முடியாது.

ஆகவே, இதில் மற்ற மாநிலங்களுக்கு நம்முடைய மாநிலம் முன்மாதிரியாக இருக்க வேண்டும். எல்லா வகையிலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஏழை மக்களுக்குப் பாடுபடுவதிலே, பாட்டாளி மக்களுக்குப் பாடுபடுவதிலே, விவசாய மக்களுக்குப் பாடுபடுவதிலே, சம நோக்குடன் எல்லோருக்கும் சம வாய்ப்பு ஏற்பட வேண்டுமென்பதற்காகப் பாடுபடுவதிலே மற்ற மாநிலங்களுக்கு மட்டுமல்ல இந்தியாவிற்கு, உலகத்திற்கேகூட முன்மாதிரியாக இருக்கிற அரசு இந்தத் திட்டத்தை அமல்படுத்துவதிலும் முன்மாதிரியாக இருக்க வேண்டும். மற்ற மாநிலங்களிலே வரட்டும் அதற்குப் பிறகு செய்கிறேன் என்ற வாதத்தை இனியாவது கைவிட்டுவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சாராயக் கடைகளுக்கும் வசதி படைத்தவர்கள் அருந்தக்கூடிய உயர்தரமான வெளிநாட்டுச் சரக்குகளான ஒயின் போன்றவைகளுக்கும் தடங்கல் ஏதும் இல்லை. எங்கெங்கெல்லாம் இந்தக் கடைகளைப் பார்க்கக் கூடாதோ அங்கெல்லாம் பார்க்கிறோம். பள்ளிக்கூடங்களின் அருகாமையிலே பார்க்கிறோம். மசூதிகளுக்கு அருகாமையிலே பார்க்கிறோம். ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்] [1973 ஆகஸ்ட் 1

அருகாமையிலே பார்க்கிறோம். இந்த மதுக் கடைகள் மக்களுக்கு எவ்வளவோ சொல்லொணா மனவேதனையைத் தந்து கொண்டிருக்கிறது. அதனுடைய எதிரொலியாகத்தான் நான் நின்றுக்கல் பிரச்சினையை அணுகுகிறேன்.

இந்த அரசு ஏழை மக்களுக்கு நிறையச் செய்ய வேண்டும், வாழ்க்கையின் அடித்தளத்திலே இருக்கும் மக்களுக்கு ஏதேதோ செய்து மேம்பாடு அடையச் செய்ய வேண்டும் என்ற நன்னோக்கத்தில் தீவிரம் காட்டுவதை மக்கள் ஜீரணம் செய்ய முடியாத அளவுக்கு வேகமாகச் செல்கிறது. சீர்திருத்தத் திட்டங்களை மக்கள் ஒவ்வொன்றாகப் புரிந்து கொள்ளுகின்ற நிலையில் செய்யாது, மக்கள் தீவிரமான சோஷலிசத் திட்டங்களுக்குத் தயாராகாத நிலையில், தீவிரமான சோஷலிசத் திட்டங்களைக் கொண்டு வருவதன் மூலமாக, திணிப்பதன் மூலமாக எதிர்ப்புணர்ச்சி ஏற்படுகிறது என்பதை அரசு உற்று நோக்க வேண்டும்.

கல்டிவேட்டிங் டெனன்டுக்கு நிலத்தைச் சொந்தமாக்க வேண்டுமென்ற சட்டத்தை அரசு கொண்டு வந்தது. இது தீவிரமான திட்டம். இந்த நாட்டு மக்கள் இவ்வளவு தீவிரமான சோஷலிசத் திட்டத்திற்குத் தங்களைத் தயார்ப்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. ஆகவே, இந்தத் தீவிரத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்த இந்த அரசின் மீது நிச்சயமாகக் கிராமப்புறங்களில் கெட்ட எண்ணம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த அரசு கவனிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மழையின்மையால் ஏற்பட்ட மின்சார வெட்டின் மூலம் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் பயிரெல்லாம் காய்ந்து கருகி, உழைப்பெல்லாம் வீணாகிவிடுமோ என்று அஞ்சி நின்று கொண்டிருந்த நேரத்திலே தேர்தல் வந்தது. அதன் எதிரொலியாக முடிவு வந்தது.

என் போன்றவர்கள் எல்லாம் தமிழகத்தில் எங்கள் கட்சியின் சார்பாக ஊர் மூலை முடுக்குகள் எல்லாம் சுற்றிப் பயணம் செய்யக்கூடியவர்கள். பயணம் செய்யும்போது முஸ்லிம் இளைஞர்களையும், பொதுப் மக்களையும் ஆங்காங்கு சந்திக்கிறேன். அந்தச் சமுதாய அவர்கள் உள்ளத்தில் இருக்கும் வேதனையைப் பார்க்கும்போது, சுதந்திரமடைந்தபிறகு 20 ஆண்டு காங்கிரஸ் ஆட்சிக்காலத்தில் எப்படி முஸ்லிம் மக்கள் ஏக்கமும், கவலையும் உடையவர்களாக இருந்தார்களோ அப்படித்தான் இன்னமும் இருக்கிறார்கள். தம்முடைய குறை தீர்க்கும் காலம் வராதோ, நம்முடைய குறைகளைத் தீர்க்கக்கூடிய ஆட்சி வாராதோ என்று ஏங்கிக் கொண்டிருந்தவர்களுக்குத் தோழமைக் கட்சியினர் பதவி

1973 ஆகஸ்ட் 10] [திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

பெற்றவுடன் உற்சாகத்தோடு மகிழ்ச்சியில் இருந்தார்கள். நம்முடைய குறைகள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாய்த் தீர்க்கப்படும் என்ற மகிழ்ச்சியில் இருந்தார்கள். ஆனால் இன்று அரசாங்கத்திலே வேலை செய்யும் அலுவலர்களுக்கு நன்னோக்கம் இல்லாத காரணத்தால் சிறுபான்மை சமுதாயத்தினருக்கு நீதி வழங்கப்படவில்லை, அநீதி வழங்கப்படுகிறது.

உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், சப் இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு சமீபத்தில் தேர்வு நடந்தது. வேலூர் சூப்பரின்டென்டன்ட் மூலமாக நடந்தது. அதிலே ஒரு முஸ்லிம் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர் பதினாலே செகண்ட் லேட்டாக ஓடி வந்தார் என்பதற்காக டிஸ்குவாலிபை செய்யப்பட்டிருக்கிறார். இன்னொருவர் நெஞ்சளவு 76 செ.மீ. தான் இருக்கிறது என்று அதிகாரியால் டிஸ்குவாலிபை செய்யப்பட்டார். ஆனால் மறுபடியும் அடுத்த அதிகாரியிடம்—திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி என்று நினைக்கிறேன்—போய் கெஞ்சிக் கூத்தாடிக் கேட்டு மறுபடியும் பார்த்ததில் 78½ செ.மீ. நெஞ்சளவு இருந்தது. இரண்டாவது அதிகாரியிடம் போனவுடன் 2½ செ.மீ. எப்படி அதிகமானது? ஒருசில அதிகாரிகள் முஸ்லிம்களை உத்தியோகத்தில் சேர்க்கக் கூடாது, அவர்களைப் பக்கத்தில் கூட சேர்க்கக் கூடாது என்ற உணர்ச்சியுடன் அணுகுகிறார்கள் என்பதை இந்த அரசு கவனிக்க வேண்டும்.

கல்வி சம்பந்தப்பட்டவரை எடுத்துக் கொண்டால் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கூடங்கள் மூடப்பட்டுக் கிடந்தன. இந்த ஆண்டு தமிழாசிரியர்கள் பயிற்சிக் கூடங்கள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த மாநிலம் முழுமைக்குமாக உருது பேசும் மக்களுக்காக இருக்கக்கூடிய ஒரே ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளி தாஹிர் சாஹிப் தெருவில் இருக்கக் கூடியதுதான். அந்த ஆசிரியர் பள்ளிக்கூடம் இன்னும் திறக்கப்படாமல் இருக்கிறது. ஏன் என்று அரசு சொல்ல வேண்டும். முஸ்லிம்கள் சம்பந்தப்பட்டவரையில் இன்னும் பாரபட்சங்கள் இருந்து கொண்டுதான் இருக்கின்றன என்று வேதனையுடன் எங்களுடைய மக்கள் கருத்தைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

விலைவாசி உயர்வு பற்றிச் சொல்லப்பட்டது. அரசுக்குத் தாழ்மையான வேண்டுகோளை விடுக்க விரும்புகிறேன். விலைவாசி உயர்வு பல பொருள்களை மத்திய தர மக்களே வாங்கி உண்ண முடியாத அளவுக்கு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பரிகாரமாக அரசே உணவுப் பொருள் விநியோகத்தை

ஏற்றுக் கொள்ளப்போவதாகச் சொல்கிறார்கள். நான் எச்சரிக்கிறேன். அப்படி உணவு தானிய விநியோகத்தை அரசு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்வது எதிர்க்கட்சிகள் செய்யும் சூழ்ச்சி என்று எச்சரிக்கிறேன்.

மத்திய அரசு கோதுமை விநியோகத்தை எடுத்துக் கொண்டு அதனால் எத்தனை துன்பங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன, மக்களுக்கு எவ்வளவு துன்பங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன, விநியோக சிக்கல் எந்த அளவுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது, அதனால் பட்டினி பசியால் மக்கள் எவ்வளவு துன்பப்படுகிறார்கள் என்பதை யெல்லாம் அரசு பார்த்து இப்போது அரிசி விநியோகத்தை அரசு ஏற்றுக் கொள்வதற்குரிய நிலையில் உத்தம புத்திரர்களாக அலுவலர்கள் எங்கேயும் இல்லை. இவர்களை வைத்துக்கொண்டு விநியோகம் செய்வதாக இருந்தால் தவறுகள் நடந்து அரசாங்கத்தின்மீது பழிபாவங்கள் சாரும் என்பதால் அரசு இதிலே எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும். விலைவாசிகளைக் குறைப்ப தற்காக எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் எல்லாம் கொண்ட கூட்டத்தைக் கூட்டி அதிலே ஆராய்ந்து எப்படி விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்தலாம் என்பதை ஆராய்ந்து அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

முஸ்லிம் சமுதாய மக்கள் என்றென்றும் பல்லக்குத் தூக்குபவர்களாகவே இருக்க வேண்டுமென்ற நினைப்பு மாறி, அவர்களும் இந்த நாட்டில் பிறந்த வர்கள், சம அந்தஸ்து அவர்களுக்கும் அளிக்கும் வகையில் வழிவகை செய்து தரவேண்டுமென்ற முறையில் இந்த அரசு பணிபுரிய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. **துரைசாமி**: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தையும், கண்டனத் தீர்மானத்தையும் எதிர்த்து என் கருத்துக் களைத் தெரிவிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன்.

பொதுவாக, எதிர்க்கட்சி வரிசையில் இருந்து பேசுகிற உறுப்பினர்கள் இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட பிற்பாடு நாட்டில் லஞ்சம் பெருகிவிட்டது, ஊழல் பெருகிவிட்டது, அமைச்சர்கள் எல்லாம் சொத்து சம்பாதித்துவிட்டார்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், நாடாளுமன்ற உறுப் பினர்கள் எல்லாரும் சொத்து சம்பாதித்துவிட்டார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை ஆதாரம் இல்லாமல், ஒரு நபரைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய தகுதி இல்லாமல் ஒட்டுமொத்தமாகப் பேசுவதையும் அப்படிப் பேசிவிட்டு அவர்களே தங்கள் நிலையைப் பிற்பாடு திருத்திக் கொள்வதையும் நாம் இன்றைக்கு மிகத் தெளிவாகப் பார்க்கிறோம்.

இப்போது தமிழ்நாடு முழுவதிலும் இந்த அரசாங்கத்திற்கு எதிராக இருக்கும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் இப்படி சேற்றை வாரி இறைக்கிற காரியத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக அவர்கள் குற்றச் சாட்டுகளை எடுத்துக் கொண்டு டில்லிக்குப் போகிறார்கள், குடியரசுத் தலைவரைப் பார்த்து மர்மமான குற்றச்சாட்டுகளைக் கொடுக்கிறார்கள். அதற்குப் பின்னால் பிரதமர் இந்திரா காந்தியை சந்தித்து குற்றச்சாட்டுகள் இருப்பதாகக் கொடுக்கிறார்கள். அதைக் கொடுத்துவிட்டுச் சொல்லக் கூடிய வாதமெல்லாம்—இதற்கு கமிஷன் போட வேண்டும், நீதிபதியை நியமிக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை வெளியேயும் பேசுகிறார்கள். உள்ளேயும் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பேசக் கூடியவர்கள் தங்களுடைய பேச்சி லிருந்து பின்வாங்காமல் அதை நிரூபிக்கக்கூடிய தகுதியில் இருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை என்பதை இந்தத் தமிழ்நாட்டு மக்கள் மிகத் தெளிவாக அறிவார்கள். தமிழ்நாட்டில் உள்ள பெரியவர் ஒருவர் சில மாதங்களுக்கு முன்பாக ஒரு ஊருக்கு வந்தார். அந்த ஊரில் ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில் பேசினார். அவர் பேசிய பேச்சுக்கள்—‘1967-ம் ஆண்டுக்குப் பிற்பாடு இந்தப் பகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஏராளமான சொத்துக்களைச் சம்பாதித்துக் கொண்டார், அந்தச் சொத்துக்களை முறையற்ற முறையில் சம்பாதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்’ என்று கூறினார்.

1967-க்குப் பின்னால் ரூ. 75,000-க்கு எயர்கண்டிஷன்ட் பங்களா கட்டிக் கொண்டார், சைக்கிள் கம்பெனியில் பங்குகள் இருக்கின்றன, மோட்டார் கம்பெனியில் பங்குகள் இருக்கின்றன, என்றெல்லாம் ஏராளமான குற்றச் சாட்டுக்களை எல்லாம் அவர்கள் பேசினார்கள். சில பத்திரிகைகளிலும் அந்தப் பேச்சுக்கள் வந்திருக்கின்றன. அந்தப் பேச்சுக்கள் வந்த பிற்பாடு அந்தச் சட்டமன்ற உறுப்பினர் தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள, தன்மீது சுமத்தப் பட்ட குற்றச்சாட்டை தவறு என்று நிரூபிப்பதற்காக நீதிமன்றத்திற்குப் போகிறார். நீதிமன்றத்தில் அவர் சொல்கிறார்—இப்படிப்பட்டதொரு குற்றச் சாட்டை ஒரு பெரிய தலைவர் பேசியிருக்கிறார், இவைகள் எல்லாம் உண்மை அல்ல என்று நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று சொன்ன நேரத்தில் பெரிய தலைவர் நீதிமன்றத்திற்கு வருகிறார். அவர் என்ன சொல்கிறார்? பொதுக் கூட்டத்தில் பேசினார். தன் கட்சிப் பத்திரிகையில் அந்தச் செய்திகள் எல்லாம் வந்திருக் கின்றன. அவர்கள் உள்ளபடியே நாணயமானவர்களாக இருந்தால், நேர்மை உள்ளவர்களாக இருந்தால், உண்மையைப் பேசக்கூடியவர்களாக இருந்தால் என்ன சொல்லியிருக்கவேண்டும் நீதிமன்றத்தில்? நான் பொதுக் கூட்டத்தில் பேசியது உண்மை, அந்த உறுப்பினர் 1967-க்குப் பிறகு இப்படியெல்லாம்

சொத்து சம்பாதித்திருக்கிறார் என்று சொன்னதை நிரூபிக்க வேண்டும். பேசுகிறார்கள் வெளியே? மத்திய அரசு ஒரு கமிஷன் போட வேண்டும், விசாரணை வேண்டும் என்றெல்லாம் பேசுகிறார்கள். ஆனால் அந்தப் தலைவர் நீதிமன்றத்திற்கு வந்து என்ன பேசுகிறார்? நான் யாரையும் பிட்டுச் சொல்லவில்லை என்கிறார். தனிப்பட்ட எந்தப் பெயரையும் குறிப்பிட்டு அந்த பேசவில்லை என்று சொல்கிறார் நீதிமன்றத்தில்.

இந்த மன்றத்தின் மூலம் தமிழ் நாட்டு மக்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்று எதிர்த்தரப்பிலிருந்து பேசுகிறவர்கள் ஆதாரபூர்வமான குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்லாமல் ஏதோ பேசவேண்டுமென்று குற்றச்சாட்டுக்களைச் சொல்லி நீதி மன்றத்திற்குப் போனால் அந்த தண்டனைக்குப் பயந்துகொண்டு தங்களைத் தாங்களே மாற்றிக் கொண்டு இரட்டை வேஷம் போடுகிற காட்சியை தமிழக மக்கள் பார்த்துக் கொண்டுதானிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இன்று ஊருக்கு உபதேசம் செய்வது போல் தங்களை நீதிவான்கள் போல் வெளியே பேசிக்கொண்டிருப்பது எந்த வகையிலும் நாணயம் இல்லை என்பதை நாம் தெளிவாக அறியும். ஆகவே, பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஆளும் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில், அமைச்சர்களைப் பொறுத்தவரையில், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப் பொறுத்த வரையில் எதிர்வரிசையில் இருப்பவர்கள் நபர்களைக் குறிப்பிட்டுப் பேசட்டும். ஆளைக் குறிப்பிட்டு இன்ன குற்றச்சாட்டை இன்னார் செய்தார் என்று சொல்லட்டும். அப்படிச் சொல்கிற தைரியம் இல்லை, திறன் இல்லை, நாணயம் இல்லை என்பதை நீதிமன்றத்தில் அவர்கள் பேசிய பேச்சுக்கள் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன.

திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசைப் பொறுத்தவரையில் எல்லாத் துறைகளிலும் சாதாரண மக்களுக்காக, ஏழை எளிய மக்களுக்காக, பாடுபடுகிற மக்களுக்காக இருக்கிற அரசாகும். இந்த அரசு வீழ்த்தப்பட வேண்டும் என்று, இந்த அரசு மாற்றப்பட வேண்டும் என்று பேசுகிறவர்கள் சந்தர்ப்பவாதிகளாக, மக்களைப் பற்றிக் கவலைப்படாதவர்களாக இருப்பதைத் தான் பார்க்கிறோம். தமிழ்நாடு எல்லாத் துறைகளிலும் முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறது என்றால் திராவிட முன்னேற்றக்கழக அமைச்சரவையைத் தவிர, நம் முதல் அமைச்சர் அவர்களை விட வேறு யாரும் அதைவிடச் சிறப்பாகச் செய்ய முடியாது. வெளியே அப்படியெல்லாம் பேசிய தலைவரைத்தான் இன்று புரட்சித் தலைவர் என்று வெளியே பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். புரட்சித் தலைவராக இருந்தால், உண்மையை ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியவராக இருந்தால் நீதிமன்றத்தில் அவர் சொல்லியிருக்கவேண்டும். நான் திருப்பூர் சட்டமன்ற

உறுப்பினரைப் பற்றித்தான் பேசினேன். 1967-க்குப் பின்னால் இப்படி இப்படியெல்லாம் சொத்து சம்பாதித்திருக்கிறார் என்று ஆதாரத்தோடு நிரூபித்துக் காட்டியிருக்க வேண்டும். நிரூபித்தார்களா? நிரூபிக்கவில்லை. அப்படி நிரூபிக்காமல் இங்கு வந்து பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்.

இந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் மீது சுமத்துகிற குற்றச்சாட்டுக்கள் ஆதாரமற்றவை. தமிழக அரசுதான் இன்று ஏழை மக்களுக்காக, தொழிலாளர்களுக்காக, பாடுபடுகிற மக்களுக்காக எல்லாத் துறைகளிலும் நல்ல பல காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறது. பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்ட காலத்தில் அவர்களுக்கு நிவாரணம் கொடுத்தது இந்திய நாட்டிலேயே தமிழக அரசு ஒன்றே தவிர கேரளத்தில் இருக்கிற அச்சுத மேனன் அரசு அல்ல. அல்லது வேறு மாநிலங்களில் இருக்கிற காங்கிரஸ் அரசாங்கங்களும் அல்ல. இந்திய நாட்டிற்கே வழிகாட்டக் கூடிய முறையில் உழைக்கக்கூடிய மக்களுக்கு, பாதிக்கப்பட்ட ஆலைத் தொழிலாளர்களுக்கு நிவாரணம் அளித்திருப்பது நம் அரசுதான். அதேபோல் கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் இந்திய நாடு முழுவதும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த ஒரு மாநிலத்தில் மட்டும்தான் அவர்களுக்கு தக்க உதவி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேற்கு வங்காளத்தில், கேரளாவில், ஆந்திராவில், பம்பாயில் எங்கேயாவது பாதிக்கப்பட்ட நெசவாளர்களுக்கு ஒரு நூறு ரூபாயாவது கொடுத்திருக்கிறார்களா, வேண்டாம் அனுதாபத்தைக் காட்டுவதற்காகவாவது ஐந்து ரூபாயாவது கொடுக்கக்கூடிய உணர்வாவது ஏற்பட்டதா என்றால் இல்லை என்பதைத்தான் பார்க்கிறோம். உழைக்கிற மக்களுக்காக இருக்கிற இந்த அரசு என்றைக்கும் நீடித்திருக்கவேண்டும் என்ற உணர்வோடு எதிர்வரிசையில் இருந்து கொண்டுவரப்பட்டிருக்கக்கூடிய நம்பிக்கையின்மைத் தீர்மானத்தையும், கண்டனத் தீர்மானத்தையும் நான் வன்மையாகக் கண்டித்து என் வார்த்தைகளை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வெங்கடசாமி அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற நம்பிக்கையின்மைத் தீர்மானத்திலும், திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற கண்டனத் தீர்மானத்திலும் கலந்துகொண்டு பல உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைப் பல்வேறு கோணங்களில், பல்வேறு பிரச்னைகளை ஆராய்கிற வகையில், அரசைச் சாடுகிற வகையில், அல்லது அரசை ஆதரிக்கிற வகையில் இங்கு எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

பொதுவாக, ஒரு நம்பிக்கையின்மைத் தீர்மானம் அவையில் கொண்டுவரப்படுகிறது என்றால் அதனுடைய விளைவுகளை நல்ல விளைவுகளாக நினைத்து, நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படும் என்று நினைத்துத்தான் பொறுப்புள்ளவர்கள் கொண்டுவரவேண்டும். ஒரு நம்பிக்கையின்மைத் தீர்மானத்தின் வாயிலாக அல்லது ஒரு கண்டனத் தீர்மானத்தின் வாயிலாக அரசு செய்கிற குற்றங்குறைகளை எடுத்துக் கூறக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பாகப் பயன்படுத்துவதற்கும், அவையில் தங்களுக்கு பெரும்பான்மை பலம் இல்லாவிட்டாலும், நம்பிக்கையின்மைத் தீர்மானம் நிச்சயமாக தோற்கடிக்கப்படும், கண்டனத் தீர்மானம் நிச்சயமாக அவையால் ஒதுக்கித் தள்ளப்படும் என்று தெரிந்துகொண்டிருந்தும் ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டுவருகிறார்கள் என்றால் அந்தத் தீர்மானத்தின் வாயிலாக அரசு உண்மையாகச் செய்த குற்றங்குறைகளை அவை முன் எடுத்து வைப்பதன் வாயிலாக நாட்டு மக்களுக்கு எடுத்துக் கூறி அமைச்சரவையில் இருப்பவர்கள் தங்கள் குற்றங்குறைகளைக் களைவதற்கான வகைகளைக் காணவேண்டும் என்பதோடு அதன் வாயிலாக நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படவேண்டும், அவையில் உள்ள அமைச்சர்களிடம் நேரடியாகக் கேள்விகள் கேட்பதன் வாயிலாக அவர்கள் கீழ் வேலை செய்கிற அதிகாரிகள் தங்கள் தவறுகளை உணர்ந்து திருத்திக்கொண்டு நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை பயக்கிற வகையில் அவர்கள் செயலாற்றவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் நம்பிக்கையின்மைத் தீர்மானம் கொண்டுவருவது மரபு. அதுதான் நோக்கமாக இருக்கவேண்டும். ஆனால் அதற்கு மாறாக அரசைச் சாடவேண்டுமென்ற ஒரே நோக்கத்தோடு, ஆட்சியில் இருக்கிறவர்களுக்கு மக்களிடம் இருக்கிற பிடிப்பை எப்படியாவது தளர்த்தவேண்டுமென்ற ஒரே நோக்கத்தோடு இன்று நடைபெறுகிற இந்த ஆட்சி சரியாக இல்லை, ஆட்சி நாட்டு மக்களின் நம்பிக்கையை இழந்துவிட்டது, இன்று செல்கிறதோ நாளை செல்கிறதோ அல்லது நாளை மறுநாள் செல்கிறதோ இந்த ஆட்சி என்ற நினைப்பை நாட்டில் பரப்பவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு கொண்டுவருகிற நம்பிக்கையின்மைத் தீர்மானங்கள் எந்த அளவிற்கு நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை செய்யும் என்பதை இந்த அவை சிந்தித்துப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது.

என் நண்பர் ஜப்பார் அவர்கள் சொல்லியதைப்போல் இன்று ஆரம்பிக்கப்படுகிற ஒவ்வொரு கூட்டத் தொடரும் நம்பிக்கை இல்லை, நம்பிக்கை இல்லை என்ற அடிப்படையில் தொடங்குவதாக இருந்தால், அதுவும் பேசுகிற பேச்சுக்கள், அந்தப் பக்கத்தில் இருப்பவர்கள் இந்தப் பக்கத்தில் இருப்பவர்களைப் பார்த்து நீங்கள் குற்றம் செய்தவர்கள் என்று சொல்வதும், இந்தப் பக்கத்தில் இருப்பவர்கள் அந்தப் பக்கத்தில் இருப்பவர்களைப் பார்த்து லஞ்சம்

வாங்கினீர்கள், லஞ்ச லாவண்யத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் என்றும், உங்கள் வாழ்க்கையை மட்டும் செம்மையாக நடத்திக்கொண்டு மக்களை மறந்து ஆட்சி செய்யக்கூடியவர்கள் என்று சொல்வதும், இந்தப் பக்கத்தில் இருப்பவர்களைப் பார்த்து அந்தப் பக்கத்தில் இருப்பவர்கள் நீங்கள் எப்படி நடந்துகொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று தெரியும் என்று சொல்வதும் எந்த அளவிற்கு மக்களின் பிரதிநிதிகளாக இருக்கிற நமக்குக் கௌரவத்தை அளிக்கும், எந்த அளவிற்கு அது மக்கள் நம்மீது வைத்திருக்கும் கௌரவத்தை உயர்த்தும் என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

மணலி அவர்கள் மிக வேதனையாகச் சொன்னார்கள். அந்த வேதனையில் ப.ப. 17-30
நான் கூட பங்கு பெறுகின்றேன். இந்த நாட்டு மக்களிடையே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் என்று சொல்வதே அவமானமாக இருக்கிறது. எம்.எல்.ஏ. என்று சொல்லிக்கொண்டு செல்ல முடியவில்லை. சாதாரண லத்தீப், வழக்கறிஞர் என்று எனக்கு இருந்த மரியாதை அற்றுப்போய்விட்டது. இன்று சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையில் ஊருக்குள் சென்றால் அவர்கள் பார்க்கும் பார்வையைக் காணும்போது என் சட்டமன்ற உறுப்பினராகி தன்மானத்தை நாம் தாழ்த்திக்கொண்டோம் என்று எண்ணுகிறது என்னுடைய உள்ளம். இப்படி ஒரு வேதனையான நிலையை உருவாக்குவதற்குத்தான் இந்த அவை உருவாக்கப்பட்டதா, அதற்குத்தான் அரசியல் சட்டத்தில் சில அடிப்படையான காரியங்களை இந்த அவை செய்யவேண்டுமென்று எழுதப்பட்டதா என்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

இன்றைக்கு இந்தத் தீர்மானங்களின் வாயிலாக இந்த நாட்டு மக்களுக்கு எந்த அளவுக்கு நன்மை ஏற்படும் என்ற ஒரு முடிவை இந்த அவை தீர்மானிப்பதற்கு இருக்கிறது. நாட்டிலே இருக்கிற மக்கள் நலனில் அக்கறை கொண்டிருக்கிறது இந்த ஆட்சி. இன்னும் 2½ ஆண்டுகளுக்குப் பதவியில் இருந்தால் தான் நல்ல நன்மைகளைச் செய்யமுடியும். இந்த ஆட்சி நீடித்து இருக்கும் என்ற நிலை இருந்தால்தான் இந்த ஆட்சிக்குக் கீழே இருக்கிற அதிகாரிகள் கடமையுணர்ச்சியோடு பணியாற்றுவார்கள். அந்தக் கடமையுணர்ச்சியைத் தடுத்து நிறுத்துகிற வகையில் இப்படிப்பட்ட தீர்மானங்கள் அடிக்கடி கொண்டுவரப்பட்டால் அது நாட்டு மக்களுக்கும் நன்மை பயக்காது, இந்த மன்றத்திற்கு உகந்ததாக இருக்காது என்று வேதனையோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு என்னுடைய கட்சியைச் சார்ந்த அபுசாலி அவர்களும், ஜப்பார் அவர்களும் சில குறைகளைச் சொன்னார்கள். நாங்கள் சிறுபான்மை மக்களின் பிரதிநிதிகளாக வந்து இருக்கிறோம். சிறுபான்மை மக்களுக்கு அரசியல் சட்டத்தில் எவ்வளவுதான் உத்தரவாதங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும் அரசியல் சட்டத்தில் வரையறை செய்யப்பட்டிருந்தாலும், எழுதப்பட்டிருந்தாலும், நீதிமன்றங்களால் சிறுபான்மை மக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் வகையில் தீர்ப்புகள் அளிக்கப்பட்டிருந்தாலும், அவற்றிற்கு முழு வடிவம், முழுப் பலன் எப்படிக் கிடைக்கும் என்றால் பெரும்பான்மையான மக்களின் நல்லெண்ணம் இருக்கவேண்டும், அப்படியில்லையென்றால் அது புத்தகத்தில் எழுதப்பட்ட எழுத்தாக இருக்குமே தவிர நிச்சயமாக அவை பயன் உள்ளவையாக இருக்காது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆகையால்தான் நாங்கள் எங்களுடைய இனத்திற்கு உரிமைகள் அரசியல் சட்டத்தில் வரையறுக்கப்பட்டிருந்தாலும், பெரும்பான்மையான மக்களின் நல்லெண்ணம் வேண்டும், வேண்டும் என்று சொல்ல வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். குறிப்பாக, ஆட்சியிலுள்ளவர்கள், பெரும்பான்மை பலத்தைப் பிரதிநிதிப்பதன் வாயிலாக ஆட்சி பீடத்தில் ஏறி இருப்பவர்கள், பெரும்பான்மையான பலத்தின் வாயிலாக ஆட்சி நடத்தக்கூடியவர்கள், அரசியல் சட்டத்தில் எங்கள் சமுதாயத்திற்காக வரையறுக்கப்பட்டுள்ள உரிமைகளைப் பாதுகாத்துத் தருவதில் நல்லெண்ணம் காட்ட வேண்டும், அப்படி நல்லெண்ணம் காட்டப்பட வேண்டுமானால் அவர்களுடைய பொதுநோக்கு பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தால் எங்களைப் போன்றவர்கள் இருக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

நான் கேட்கிறேன், இந்த அவைக்கு ஒரு மதிப்பு இருக்கிறது. மரியாதை இருக்கிறது. நான் தவறாகச் சொல்லவில்லை. பொருள் கற்பித்துப் பேச விரும்பவில்லை. அர்த்தம் கற்பித்துப் பேச விரும்பவில்லை. உள்நோக்கம் வைத்துப் பேச விரும்பவில்லை. இந்த அவையில் கொடுக்கப்படும் வாக்குறுதிகள், உத்தரவாதங்கள், அதுவும் சாதாரண மக்களுக்காக அமைச்சரவையால் கொடுக்கப்படும் உத்தரவாதங்கள். இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற சிறுபான்மை மக்களுக்காக, முஸ்லீம் பெருமக்களுக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட வாக்குறுதிகள் நிறைவேற்றப்படும் என்றுதான் நம்புகிறேன். முஸ்லீம் இனத்தை இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரித்து இருக்கிறார்கள். உருது பேசும் முஸ்லீம், தமிழ் பேசும் முஸ்லீம் என்று பிரித்து இருக்கிறார்கள். தமிழ் பேசும் முஸ்லீம்களை

லப்பை என்றும் பிரித்து இருக்கிறார்கள். 1901-லேயே அது குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது அரசாங்கக் குறிப்புகளில். அதற்கு விவரம்கூட கூறப்பட்டிருக்கிறது.

Those who habitually speak in Tamil and their descendants are 'Lahbai'. ஆனால் துரதிருஷ்டவசமாக நாங்கள் லப்பை 'ஹேபிச்சுவலி ஸ்பீக்கிங் தமிழ்' வழக்கமாகத் தமிழ் பேசுகின்றவர்கள் என்ற விதத்தில்—தமிழ் முஸ்லீம்கள் உருது பேசும் முஸ்லீம்களாக மாறியிருப்பவர்கள்—என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள் 1953-ல் என்னுடைய சர்டிபிகேட் புத்தகத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

The name of the Pupil	M. Abdul Latheef
Nationality	Indian
Religion	Muslim
Caste	Labbai
Mother Tongue	Urdu

இப்படி 1953-லே எனக்குத் தெரிந்து என்னுடைய சர்டிபிகேட் புத்தகத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. நானும் பிற்பட்ட வகுப்பினர் என்று கருதப்பட்டு, அந்த பிற்பட்ட வகுப்பினருக்குள்ள எல்லாச் சலுகைகளையும் பெற்று எம்.ஏ.,பி.எல். வரை படித்துவிட்டு இங்கே வந்து சட்டமன்ற உறுப்பினனாக வீற்று இருக்கிறேன்.

ஆனால் இன்றைக்குப் புதிதாக அரசாங்க உத்தரவு வருகிறது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் எண்ணம் எனக்குப் புரியும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் உணர்ச்சிகள் எனக்குப் புரியும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் உள்ளம் எனக்குப் புரியும். அவரது உள்ளம் தாராளமான உள்ளம். எங்கள் சமுதாயத்திற்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்று நினைக்கிற உள்ளம், முதலமைச்சர் அவர்களின் உள்ளம். ஆனால் இன்றைக்கு அவர்களுக்குக் கீழே வேலை செய்யும் அதிகாரிகள் இந்தச் சமுதாயத்தின்பால் பாராமுகமாக நடந்து கொள்கிறார்கள். பாரபட்சம் காட்டுகிறார்கள், அந்தச் சமுதாயத்திற்கு நன்மை செய்யக் கூடாது என்று நினைக்கிற அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். நம்முடைய சட்டத் துறை, the most inefficient department that I ever saw. நான்கூட சட்டம் படித்தவன். எனக்குக் கூட சட்டம் தெரியும்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: May I know from the Hon. Minister for Law whether he accepts Mr. Latheef's statement that our Law Department is the most inefficient department of our State?

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: The Hon. Law Minister's silence means that he accepts that it is so.

திரு. எம். ஏ. லத்திப்: இதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.
சட்டத் துறை ஒரு விளக்கத்தைக் கொடுத்து இருக்கிறது. லப்பையாக
இருப்பவர் உருது பேசுபவராக இருந்தாலும், இராவுத்தர்களாக இருந்தாலும்,
மரக்காயர்களாக இருந்தாலும், அவர்கள் இஸ்லாமிய மதத்தைச் சார்ந்தவர்
களாக இருந்தால் அவர்கள் எல்லாம் லப்பை என்ற அடிப்படையில் கடந்த பல
ஆண்டுகாலமாக சலுகை பெற்று வருகிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு நம்
முடைய சட்டத் துறை புதிதாக ஒரு சட்ட விளக்கத்தைக் கொடுத்து
இருக்கிறது. என்ன தெரியுமா? இந்த அவையிலே எல்லோரும் பேசினார்கள்.
காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பேசினார்கள். கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச்
சேர்ந்தவர்களும் பேசினார்கள். அம்மையார் அனந்தநாயகி அவர்களும்
பேசினார்கள். சௌடி சுந்தரபாரதி அவர்களும் பேசினார்கள். மற்றவர்கள்
எல்லோரும் பேசினார்கள். எங்களுடைய அருமை தி.மு.க. தோழர்கள்
பேசினார்கள். எல்லோரும் சேர்ந்து அந்தச் சலுகையை முஸ்லிம்கள் எல்லோ
ருக்கும் கொடுக்கவேண்டுமென்று வாதாடினார்கள். அதன் அடிப்படையில்
இங்கே சட்டப்பிரச்னை கூட வந்தது. மாண்புமிகு அமைச்சர்—அப்போது
பிற்பட்டத் துறை அமைச்சராக இருந்தவர்—ராசாராம் அவர்கள் ஆர்டின்
1ஐ எடுத்து இங்கே வாதிட்டார்கள். அதற்கான விளக்கங்களைச் சுட்டிக்
காட்டினார்கள். அப்போது அவையில் கொடுக்கப்பட்டது. அப்போது
மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் எழுந்து சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறதோ
இல்லையோ, என்னுடைய இதயத்தில் இடம் இருக்கிறது. இதயத்தில் இடம்
இருந்தால் எதையும் நான் செய்து விடுவேன் என்று சொன்னார்கள். ஆனால்
இன்றைக்குச் சட்டத் துறையில் இருப்பவர்கள் மாண்புமிகு முதலமைச்சர்
அவர்களின் உள்ளத்திற்கு சட்டம் போட்டு இருக்கிறார்கள். போட்டோவிற்குச்
சட்டம் போடுவதுமாதிரி போட்டு இருக்கிறார்கள்.
ஜி.ஓ. போட்டு இருக்கிறார்கள். முதலமைச்சர் இன்றைக்கு ஒரு புதிய
தந்தார்கள். ...அதன் அடிப்படையில் என்ன ஜி.ஓ. என்றால், நாங்கள்
ஆண்டாண்டு காலமாக அனுபவித்து வருகிறோமே, அதற்கு புதிதாக விளக்கம்
தந்து இருக்கிறார்கள்.

ஒரு கதை சொல்லுவார்கள். ஒருவனை அரசனிடத்தில் அழைத்துச் செல்லுவார்கள். அரசன் உடனே அவனுடைய உயிரை எடுத்து விடுங்கள் என்று சொல்வான். அப்படிச் சொல்கிறபோது, அரசே என்னுடைய உயிரைக் காப்பாற்றுங்கள் என்று வேண்டிக்கொள்வான். உடனே அரசன், உமக்கு உயிர் கொடுத்தேன் என்று சொல்வான். உடனடியாக அமைச்சர் அரசே உயிர் கொடுத்தீர்கள், இவனுக்கு வேறு என்ன தண்டனை என்பான். இவன் காலை வெட்டி விடுங்கள் என்று சொல்வான். உடனே அவன், அரசே எனக்குக் கால் கொடுங்கள் என்பான். உடனே அரசன் உனக்குக் கால் கொடுத்தேன் என்று சொல்வான். இப்படி அவனுடைய ஒவ்வொரு அங்கத்தையும் வெட்டுங்கள் என்று சொல்லி, பிறகு கொடுத்தேன் என்று சொல்வான். பிறகு அரசன் கேட்பான் உனக்கு உயிரும் உடலும் யார் கொடுத்தது என்று கேட்பான். அரசே நீங்கள்தான் கொடுத்தது என்று சொல்வான். அரசனும், ஆமாம் நான்தான் கொடுத்தேன் என்று சொல்வான்.

அந்த அரசனைப்போல் இன்றைக்கு லப்பையாக இருக்கும் அப்துல் லத்தீப்க்கு, பல சலுகைகளைப் பெற்று வந்திருக்கும் அப்துல் லத்திப்புக்கு புதியதாக ஒரு சலுகையை இந்தச் சட்டத்துறை கொடுக்கிறது என்று எழுதுகிறது. நான் மற்ற விவரங்களுக்குள் போக விரும்பவில்லை. எனக்குத் தெரியும். மாண்புமிகு நம்முடைய அம்மையார் சட்டத் துறையைப்பற்றி கேட்டார்கள். பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் கேட்டார்கள். சட்டத் துறையைப்பற்றி எனக்குத் தெரியும். ஏன் இப்படி அவர்கள் சட்டத் துறைக்குப் பரிந்துரை வைத்துக் கேட்கிறார்கள்? முதல் அமைச்சர் அவர்கள் 4½ கோடி மக்களுக்கு நாயகன், தமிழ் சமுதாயத்தினுடைய தலைவர் இந்த அவையிலே உட்கார்ந்து கொண்டு ஒரு வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறார். அந்த வாக்குறுதிக்கு சட்டம் போடுகின்ற வகையில் அதிகாரிகள் உள் நோக்கம் வைத்து உத்தரவு போடுகிறார்கள். I charge these officers மக்களிடையே இந்த முதல் அமைச்சர் வாக்குறுதி எப்படி மதிக்கப்படுகிறது என்று முஸ்லீம் பெருமக்களைத் தாண்டிவிடக்கூடிய வகையில் முஸ்லீம் பெருமக்களுக்குத் தொண்டர்களாக நாட்டிலே நடமாடிக்கொண்டிருக்கும் எங்களுக்கெல்லாம் அரசியல் ரீதியிலே பலஹீனத்தை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்ற முறையில் இன்றைக்கு. . .

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அதிகாரிகளைப் பற்றி சட்டசபை அங்கத்தினர் அவர்கள் இவ்வளவு தீவிரமாகப் பேசும்பொழுது சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும் அல்லது அதற்குப்

பதிலாவது கொடுக்கவேண்டும் என்பதுதான் நியாயம். ஒன்றுமே சொல்லாமல் அவர்கள் வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பதில் சொல்ல முடியாத அதிகாரிகள் பற்றி இங்கே இப்படிப் பேசிக்கொண்டிருந்தால் இதன் பொருள் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: அவர்கள் பேசும்பொழுது திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் குறுக்கிட்டார்கள். விளக்கம் கேட்டார்கள். இது வரையில் நண்பர் லத்தீப் உணர்ச்சியோடு பேசுகிறார்கள். சட்டத் துறை என்ன தவறு செய்திருக்கிறது என்று இன்னும் சொல்லவில்லை. சொல்ல வருவார்கள். அவர்கள் சொல்லும்பொழுது விளக்கம் தரப்படும்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: சட்டத் துறையில் இருக்கிற அதிகாரிகளுக்கு நம்முடைய அம்மையார் அவர்கள் இவ்வளவு பரிந்துரை பேசுவது எனக்கு விஷயம் விளங்குகிறது. அவர்கள் ஏன் இவ்வளவு பரிந்துரை செய்கிறார்கள் என்று விளங்குகிறது, அவர்களுக்கும் விளங்கும், அவைக்கும் விளங்கும், எனக்கும் தெரியும் . . .

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: This is adding insult toinjury. இப்படி உள்நோக்கம் கற்பிப்பது சரியல்ல. எனக்கு அங்கு யார் இருக்கிறார்கள் என்று கூடத் தெரியாது. விஷயம் என்ன என்று அவர்கள் விளக்க வேண்டும். இம்மாதிரி உள்நோக்கம் கற்பிப்பது சரியல்ல என்ன என்று சொல்லவேண்டும்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: நீங்கள் என்னை வற்புறுத்த முடியாது . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: லத்தீப் அவர்கள் பேசும்பொழுது அம்மையார் அவர்கள் சட்டத் துறை அதிகாரிகள் குறித்துச் சொன்னபொழுது 'ஏன் அப்படி அவர் சொல்கிறார் என்பது எனக்கும் தெரியும், அவர்களுக்கும் தெரியும், அவைக்கும் தெரியும்' என்று சொல்வது சரியல்ல. அப்படி உள்நோக்கம் கற்பித்துச் சொல்லக் கூடாது.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: அம்மையார் அவர்கள் இதிலே பெரிய மகிழ்ச்சி கொண்டிருக்கிறார்கள் இப்பேர்ப்பட்ட ஜி.ஓ. வந்ததிலே அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சி. . .

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, this is the most ungrateful attack on me. I had come to your rescue and supported your resolution. When that is the case how can you say such a thing against me? Is it fair?

THIRU R. PONNAPPA NADAR: This is the most unkindest cut of all; I am tempted to quote Shakespeare.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: முன்னால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்பொழுது சொன்னார்கள். எல்லோரும் ஆதரித்தார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். மறுபடியும் அதற்கு எதிராக இப்பொழுது சொல்வது சரியா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அந்த முறையில் பேசுவது முறையல்ல. ஒரு உறுப்பினர் கருத்து தெரிவிக்கிறார். அந்த உறுப்பினருக்கு உள் நோக்கம் கற்பிப்பது தவறு. அம்மாதிரி பேசக்கூடிய பேச்சு முறையல்ல. அம்மாதிரி பேசவேண்டாம்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: அம்மையார் அவர்கள் மாண்புமிகு அமைச்சர் என்ன சும்மா உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள், என்ன அர்த்தம் என்று கேட்டார்கள். அந்த வகையிலே பேசிக்கொண்டிருந்தேன். அவர்கள் இதை ஆதரித்துப் பேசினார்கள் என்பதை மறந்துவிடவில்லை. அவர்கள் குறுக்கிட்டுப் பேசினார்கள். அவர்கள் ஒருவருக்கு உள்நோக்கம் கற்பிக்கிறார்கள்.

The person who is holding the floor is entitled to reply. ஆகையினாலே நான் சொல்ல வந்ததெல்லாம் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இப்பொழுது 15 நிமிஷம் ஆகிவிட்டது.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: இந்தப் பிரச்னையில் நாங்கள் பெருத்த ஏமாற்றத்திற்கு உள்ளாகியிருக்கிறோம். நான் என் அதிகாரிகளைப் பற்றி குறிப்பிட்டுச் சொன்னேன் என்றால் நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களின் உள்ளத்தைப் புரிந்தவன். என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் அவருடைய உள்ளத்தைப் புரிந்திருக்கிறேன். அவர்கள் நல்ல எண்ணத்தோடு இந்த வேண்டுகோளை, முஸ்லிம் பெருமக்கள் வேண்டுகோளை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அது மட்டுமல்ல. நாடு நகரமெல்லாம் இந்த அறிவிப்பை முஸ்லிம் பெருமக்கள் பெரிதும் பாராட்டினார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு என்ன சொல்கிறார்கள்? என்னுடைய வருத்தமெல்லாம் என்னவென்றால், இங்கே இருக்கிற முஸ்லீம்களாக இருக்கும் 6 சட்டமன்ற உறுப்பினர்களில் நான் ஒருவன் உருது பேசும் லப்பை யாக இருக்கிறேன். லத்தீப் சட்டசபையில் வாதாடுகிறான். மக்கள் வேண்டுகோளை இங்கே சொல்கிறான். ஆனால் இப்பொழுது உருது பேசும் லப்பைக்கு என்று சொல்கிறார்கள். இல்லாததை இருக்கிறது என்று சொல்லிவிட்டார்கள் ஆட்சியாளர்கள். இவர்கள் சும்மா உட்கார்ந்துவிட்டார்கள். இதுமாதிரி எல்லாம் கேள்வியை எழுப்புகிறார்கள். அதனால் தான் நான் சொன்னேன்.

சட்டத்தில் என்ன அங்கே குறைக்கோக இருக்கிறது என்பதை இந்தச் சட்டத் துறை சொல்லவேண்டும். நான் கூட சட்டம் படித்தவன் தான். அதிலும் குறிப் பாக நான் எம்.எல். படித்தேன். இண்டர்நேஷனல் லா, கான்ஸ்டிட்யூஷனல் லா, அரசியல் சட்டம், சர்வதேசச் சட்டம் நான் எம்.எல்.-இல் படித்தேன். அந்த சட்டங்களில் இருக்கிற நுணுக்கங்களைக் கூட எங்களுக்கு எங்கள் பேராசிரி யர்கள் சொல்லிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் சட்டத் துறை இப்படிச் சொல்லியிருக்கிறது. அது என் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. இது மிகப் பெரிய அநீதி. நான் கடுமையான வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்த விரும்பவில்லை. சட்டமன்றத்தில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதி. அதை நிறைவேற்றுவதாகச் சொல்லி, இப்படி ஒரு ஜி.ஓ. போடாமல் இருந்துவிட்டால் கூட எங்களுக்கெல்லாம் மிகுந்த சந்தோஷமாக இருந்திருக்கும். ஆனால் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், A community on the basis of religion cannot be declared as socially and economically backward and as such concession cannot be given என்பது தான் அவர்களுடைய ஆர்குமெண்ட். இது மிகவும் ஒரு முக்கியமான பிரச்னை என்பதுதான் அவர்களுடைய ஒரு வாதமாக இருக்கிறது. அந்த வாதம் எனக்குப் புரிகிறது. ஒரு சமுதாயத்தில் இருக்கிற ஒரு இனம் அல்லது ஒரு பிரிவு ஒரு மதத்தைப் பின்பற்றுகிறது என்ற அடிப்படையிலே மட்டும் சர்க்காருடைய சலுகைகளைப் பெறுவதாக இருந்தால், அதை அரசியல் சட்டம் ஏற்றுக்கொள்வதாக இல்லை. நான் கேட்கிறேன், இங்கே கொடுக்கின்ற ஒரு ஜி.ஓ. ஏற்கெனவே இருக்கிறது. இப்பொழுது உருது பேசும் முஸ்லிம்கள் என்று நாம் சொல்கிறோம். மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் மிகத் தெளிவாக இருக்கிறது. உருது பேசும் முஸ்லிம்களுக்கு என் தாக் கூடாது? நான் கூட சட்டமன்றத்தில் பேசியிருக்கிறேன். அந்த வாதத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வேறு யாரும் பேசவில்லை. நான் மட்டும் தான் பேசினேன். அந்த வகுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உதாரணத் திற்குச் சொல்கிறேன். நாயுடு வகுப்பை எடுத்துக்கொண்டால், அதிலே பல உட்பிரிவுகள் இருக்கின்றன. கம்மாவர நாயுடு, கவர நாயுடு, பலிஜா நாயுடு, ...டிக நாயுடு, வடுக நாயுடு என்றெல்லாம் இருக்கிறது. நாயுடுகளில் கம்மாவர ...யுடு பார்வேர்டு, மற்ற நாயுடுகளெல்லாம் பாக்வேர்டு என்று சொல்லும் ...பொழுது எந்த அடிப்படையிலே சொல்லப்படுகிறது? வடுக நாயுடு, கவர ...யுடு பாக்வேர்டு என்று சொல்லும்பொழுது எந்த அடிப்படையிலே சொல் ...றார்களோ அதே அடிப்படையில் சொல்லவேண்டும் என்று நாங்கள் ...ட்கிறோம். ஆனால் அவர்கள் ஜி.ஓ. போடும்பொழுது அம்மாதிரி போட ...டியாது, அரசியல் சட்டத்தின் விதியைப் பின்பற்றுகிறோம்

சொல்

கிறார்கள். நான் சொல்கிறேன், அதே விதியின் அடிப்படையில் தான், நீங்கள் எந்த ஆர்டிக்கிளை வைத்துக்கொண்டு அதன் அடிப்படையிலே கொடுக்கக் கூடாது என்று சொல்கிறீர்களோ அதே ஆர்டிக்கிள் அடிப்படையில் தான் நாங்கள் அந்தச் சலுகைகளைக் கோருகிறோம். அதைப்பற்றி இந்த அவையிலே கூட விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அது மாறுதலாக வந்திருக்கிறது. நீங்கள் என்ன உத்தரவு போட்டாலும், நாங்கள் சிறுபான்மை மக்கள், எண்ணிக்கையிலே குறைந்தவர்கள் அல்லவா? எப்பொழுதும் பெரும் பான்மை மக்கள் எப்படி நடக்கிறார்களோ அவர்களைப் பின்பற்றுபவர்கள் அல்லவா? சட்டத்தில் என்ன உரிமைகள் கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும் உங்களுடைய நல்லெண்ணம் இருந்தால்தான் வாழ முடியும். ஏனென்றால் நீங்கள் பெரும்பான்மையாக இருக்கக்கூடியவர்களாகையால் நீங்கள் எதைச் சொல்கிறீர்களோ அதை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய கட்டாயத்தில் இருக்கக் கூடியவர்கள் நாங்கள்.

ஆகவே, அந்தக் கட்டாயத்தை நாங்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். இனிமேல் நாங்கள் இந்தப் பிரச்னையை வற்புறுத்தவே மாட்டோம். ஏனென்றால் விவாதம் இவ்வளவு நடந்தது. நடந்ததற்குப் பிறகு இந்த நிலைமை உருவாகியிருக்கிறது. கடைசியில் என்ன? உருது பேசக்கூடிய வர்கள் தமிழ்நாட்டில் தக்கனியர்கள் என்று சொல்லப்படுபவர்கள், பட்டாணியர்கள் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் தக்கனியர்கள். தக்கணத் திலிருந்து வந்தவர்கள் என்ற காரணத்தினால் அவர்கள் தக்கனியர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறார்கள். அவர்களெல்லாம் இன்றைக்கு எப்படி இருக்கிறார்கள்? நான் உண்மையாகவே சொல்கிறேன். அவர்கள் மிக ஏழ்மையாக வாழக் கூடிய மக்கள். அவர்களுக்குக்கூட எங்களால் சேவை செய்ய முடியா விட்டால், முஸ்லிம் மக்களின் சார்பாக சிறுபான்மை மக்களுடைய உரிமைக் குரலை இங்கே எழுப்பக்கூடிய கடமையுடையவர்களாக இருக்கிறோம் என்று சொல்வதற்கு வெட்கப்படுகிறேன், வேதனைப்படுகிறேன். அதைக்கூட அந்த மக்களுக்காகச் செய்ய முடியாவிட்டால், சிறுபான்மை இனத்தைச் சேர்ந்த நாங்கள் வேறு எதைச் செய்யப் போகிறோம் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆகவே, நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், இதிலே எங்கள் உள்ளத்தை மட்டும் கேளுங்கள். நீங்கள் எந்தச் சூழ்நிலையிலே இருக்கிறீர்கள் என்பதை நாங்கள் அறிவோம். எத்தகையோர்களால் சூழப் பட்டிருக்கிறீர்கள் என்பதை நாங்கள் அறிவோம். ஆகவே, மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், எங்கள் பிரச்சனையை அணுகும்

போது உங்கள் உள்ளத்தைக் கேட்டுச் செய்யுங்கள் என்று. மாண்புமிகு
காவலர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், எங்கள் பிரச்சினையை அணுகும்
போது உங்கள் உள்ளத்தைக் கேட்டுச் செய்யுங்கள் என்று.

இந்தப் பிரச்சினையிலே ஏதாவது விளக்கம் வேண்டுமென்றால் என்னைக்
கேட்டிருக்கலாம். இந்த சிறுபான்மை சமூகத்திலரைக் கேட்டிருக்கலாம்.
சட்டத் துறையினர் இந்தப் பிரச்சினையைப் பரிசீலனை செய்யும்போது
என்னைக் கேட்டிருக்கலாமே. முதலமைச்சரவர்கள் அந்த வாக்குறுதி தந்த
விட்டார்கள். ஆனால் சட்டத்திலே சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அதற்கு என்ன
செய்வது என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று என்னைக் கேட்டி
ருந்தால் என்னுடைய சிற்றறிவுக்கு எட்டிய சில விபரங்களை நான்
தந்திருப்பேனே. நான் உணர்ச்சிவசப்பட்டுப் பேசக்கூடாது; ஆத்திரப்பட்டுப்
பேசக்கூடாது; உணர்ச்சியைத் தாண்டிவிட்டுப் போகக்கூடாது என்று நினைத்
திருந்தேன். என்னையும் மீறிக்கொண்டு உணர்ச்சிகள் வெளிப்படுகின்றன.
இந்த உணர்ச்சி லத்தீபின் உணர்ச்சி அல்ல. இந்த உணர்ச்சி இந்த சட்ட
மன்ற உறுப்பினர் லத்தீபின் உணர்ச்சி அல்ல. அந்த சிறுபான்மை மக்களின்
உள்ளக் குமுறல் இது என்ற முறையிலேதான் நான் இதைச் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: இப்போதுதான் மாண்புமிகு உறுப்
பினர் அவர்கள் கடைசியாக கருத்துக்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்று
கருதுகிறேன். அவர்கள் சொல்லியிருப்பதற்கு என்னுடைய விளக்கத்தை
அளிக்க விரும்புகிறேன்.

ஏற்கெனவே முஸ்லீம்களில் பின்தங்கிய வகுப்பினர் யார் என்றால் லப்பை
என்று பெயர் விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பின்னால் பின்
தங்கிய வகுப்பைச் சேர்ந்த லப்பை என்றால், 'தமிழ் ஸ்பீக்கிங்' லப்பை
என்று விளக்கம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பின்னால் தமிழ் பேசுகின்ற
லப்பையாக இருந்தாலும், உருது பேசுகின்ற லப்பையாக இருந்தாலும்
அவர்கள் எல்லாம் பின்தங்கிய வகுப்பினர் என்று விளக்கம் கொடுத்திருக்
கிறார்கள். இப்போதுதான் உருது பேசுகின்ற தக்கனியர்கள் இருக்கிறார்கள்;
அவர்களையும் பின்தங்கிய வகுப்பில் சேர்க்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள்.
இதை முன்னாலேயே சொல்லியிருந்தால் எங்கள் வேலை சுலபமாக ஆகி
யிருக்கும். இந்த தக்கனியர்கள் என்ற பிரிவினர் இருக்கிறார்கள் என்பது
இப்போதுதான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் மூலமாகத் தெரிய வருகிறது. உருது
பேசுகின்றவர்கள் எல்லோருக்கும் சலுகைகள் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று
இப்போது முடிவு செய்திருக்கிறோம். ஆனால் உருது பேசுகின்றவர்கள், தமிழ்

பேசுகின்றவர்கள் ஆகிய எல்லா வகுப்பினருக்கும் சலுகைகள் அளிப்பது சட்டப்படி செல்லுபடி ஆகுமா என்ற ஒரு சந்தேகம் எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக சட்ட இலாகாவே மோசம் என்று ஒரேயடியாகத் தாக்கிப் பேசுவது சரியல்ல. அவர்களும் வழக்குரைஞர்கள்; நானும் ஒரு வழக்குரைஞர். நீங்களும் ஒரு வழக்குரைஞர். ஒவ்வொருவரும் வழக்குகளை அணுகும் முறை வெவ்வேறு விதமாக இருக்கலாம். அணுகும் முறை எப்படிப்பட்டது என்பதைப் பார்த்து சந்தேகங்களைச் சரி செய்து கொள்ளலாம்; அதை விடுத்து, சட்டத்தைத் தெரிந்த ஒருவர் சட்ட இலாகாவையே முழுக்க முழுக்க தாக்கிப் பேசுவது சரியல்ல. நாம் இருவருமே வழக்குரைஞர்கள்தான். நம் இருவருடைய கருத்தும் ஒன்றாக இருக்குமா என்பதே சந்தேகம்தான். எப்போதுமே இரண்டு வழக்குரைஞர்கள் ஒரே கருத்துடையவர்களாக இருக்க மாட்டார்கள்; ஒரே கருத்தைச் சொல்ல மாட்டார்கள்.

நீங்கள் குறிப்பிடுகின்ற இந்தப் பிரச்சினைபற்றி ஏற்கெனவே முதலமைச்சரவர்களிடம் விவாதித்திருக்கிறீர்கள். முதலமைச்சரவர்களும் விளக்கம் தந்திருக்கிறார்கள். நாங்களும் அதைப்பற்றி விவாதித்திருக்கிறோம். உருது பேசுகின்ற தக்கனியர்கள் பின்தங்கிய வகுப்பில் சேர்க்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள் என்று இதுவரையில் யாரும் சொல்லவில்லை. இப்போதுதான் நீங்கள் புதிதாகச் சொல்கிறீர்கள். நிச்சயமாக அதைப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கும் ஏற்கெனவே உறுதிமொழி கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: இன்றைக்கு நம்முடைய இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் கே. டி. கே. அவர்கள், விலைவாசி ஏறிவிட்டது என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காக நம்பிக்கையின்மைத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நேரம் அதிகமாகிவிட்டது. நீங்கள் இன்னும் ஒன்றிரண்டு நிமிடங்களில் முடித்துவிட வேண்டும்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: எங்கள் தலைவர் பேசவில்லை. நான் மட்டும் தான் பேசுகிறேன். அதனால் எனக்குக் கொஞ்சம் அதிகமாக நேரம் கொடுங்கள். ஏற்கெனவே ஏற்பட்ட குறுக்கீடுகளினால் எனக்குக் கொடுத்த நேரம் குறைந்து போய்விட்டது. பேச வேண்டாம் என்று சொன்னால் உட்கார்ந்து விடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: குறுக்கீடு இல்லாமலேயே நீங்கள் ஒரு மணி நேரத்திற்கு மேல் பேசியிருக்கிறீர்கள். மற்ற உறுப்பினர்களுக்கும் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளிக்க வேண்டும். அதனால் சீக்கிரம் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள் எல்லாம் தமிழ் நாட்டிலே பொருட்களின் விலை வானத்தை நோக்கிப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது; அதனையால் மக்கள் வாழ்க்கையில் இன்னல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தத் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்த கே. டி. கே. அவர்களை ஒன்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எப்படி இந்த விலை ஏறியிருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். பொருட்களின் விலையேற்றத்திற்கு பிஸ்கல் பாலிஸி, மானிட்டரி பாலிஸி, பாங்கிங் பாலிஸி இவைகள்தான் காரணம். இந்தப் பாலிஸிகளை யார் வைத்திருக்கிறார்களோ அவர்கள்தான் விலையேற்றத்திற்குக் காரணம்.

The general monetary policy that is applicable to the entire sphere. இதை முடிவு செய்யக்கூடியவர்கள் யார் என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இதை முடிவு செய்பவர்கள் மாநில அரசாக இருந்தால் இந்த மாநில அரசைக் கண்டிக்கலாம். இதை முடிவு செய்வதற்குள்ள அதிகாரம் மத்திய அரசாங்கத்திலேதான் இருக்கிறது என்பதை ஒரு சாதாரண பி.காம். மாணவன் கூட சொல்லிவிடுவான். ஆனால், இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பவர்கள் இந்த ஆட்சிதான் பொறுப்பு என்று எந்தப் பொருளாதார அடிப்படையிலே பேசுகிறார்கள் என்று புரியவில்லை. ஆனால் அவர்கள் எந்த நோக்கத்தோடு பேசுகிறார்கள் என்பது புரிகிறது.

இன்றைக்கு பாராளுமன்றத்திலே கூட மாண்புமிகு பிரதம அமைச்சர் இந்திரா காந்தி ஆட்சிதான் இந்த நாட்டிலே பொருளாதார சிக்கலுக்கு அடிப்படையான காரணம் என்று குற்றஞ்சாட்டிப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மாநில அரசுதான் விலையேற்றத்திற்குக் காரணம் என்று சொல்லக்கூடிய கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் அங்கே இந்திரா காந்தி ஆட்சிதான் காரணம் என்று குற்றஞ்சாட்டியிருக்கிறார்கள். அங்கே அப்படிச் சொல்லிவிட்டு, இங்கே இப்படிப் பேசுவது ஒரு சரியான வாதம் அல்ல என்பதை இங்குள்ளவர்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

இன்றைக்கு நாட்டிலே உற்பத்தி பெருகி இருக்கிறது; சந்தேகம் இல்லை. வேலை வாய்ப்பு பெருகி இருக்கிறது; சந்தேகம் இல்லை. ஆனால் அதன் பலன் கிடைக்கவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நேரமாகிவிட்டது; நீங்கள் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: பேசவேண்டாம் என்றால் உட்கார்ந்துவிடுகிறேன். மற்றவர்கள் குறுக்கிட்டதால் குறிப்பிட்ட நேரத்திற்குள் நான் முடிக்க முடியவில்லை. இன்னும் ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களைச் சொல்லி முடித்துவிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மற்ற உறுப்பினர்களுக்கும் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளிக்க வேண்டும். இன்னும் ஒரு நிமிடத்தில் முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: பிஸ்கல் பாலிஸி, மானிட்டரி பாலிஸி, பாங்கிங் பாலிஸி ஆகிய இந்த பாலிஸிகளை நிர்வகிப்பவர்கள் யார் என்று பார்க்கும் போது, அது மத்திய அரசுதான் என்ற அடிப்படையிலே பார்க்கும்போது, இந்த விவாதங்கள் எல்லாம் சரியான வாதங்கள் அல்ல. இந்த பாலிஸிகளைப் பற்றி முடிவு செய்கின்ற அதிகாரம் எல்லாம் மத்தியிலேதான் இருக்கிறது; மாநிலத்தில் இல்லை. ஆகவேதான் மாநில அரசுக்கு அத்தகைய அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்று கேட்கிறோம்.

தொழிற்சாலைகளை அமைக்கும் அதிகாரம் மாநிலத்திற்கு வேண்டும். ரோடு போடும் அதிகாரம் மாநிலத்திற்கு வேண்டும். பப்ளிக் எக்ஸ்பென்ஸ்— பொதுக்காரணங்களுக்கு ஏற்றபடி செலவு செய்யும் அதிகாரம் மாநிலத்திற்கு வேண்டும். பொதுவாக ஒரு மாநிலத்திற்கு என்னென்ன தேவை என்பதை எல்லாம் முடிவு செய்யும் அதிகாரம் மாநிலத்திற்கு வேண்டும். அதெல்லாம் இல்லாவிட்டால் ஒரு மாநில அரசு அரசாக இருக்க முடியாது. ஒரு முனிசிப்பாலிட்டியாகத்தான் இருக்கும். எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் பெற முடியாது. அதனால்தான் மாநிலத்திற்கு அதிகமான அதிகாரம் வேண்டுமென்று கேட்கிறோம். இந்தக் கொள்கையை மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொள்ளுமானால் இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற பல பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காண முடியும். அந்த அடிப்படையிலே இந்த நம்பிக்கையின்மையைத் தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தையும், கண்டனத்தைத் தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தையும் வன்மையாகக் கண்டித்து, இந்தத் தீர்மானங்கள் தேவையில்லாதவை என்று கூறி, இந்த அவையின் நேரத்தை வீணாக்குவதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்ட தீர்மானங்கள் இவை என்று கூறி, மக்களுக்கு எந்தவிதத்திலும் பயன்படாத தீர்மானங்கள் இவை என்று கூறி, இந்தத் தீர்மானங்களை எங்களுடைய முஸ்லிம் லீக் கட்சியின் சார்பாக எதிர்த்து, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆறுமுகம்: தலைவரவர்களே, நான் ஒரு தன்னிலை விளக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நேற்று நான் பேசும்போது என்னுடைய பதவியை இராஜிநாமா செய்துவிட்டு மீண்டும் போட்டியிடத் தயாராக இருக்கிறேன்; அ.தி.மு.க.வினர் தயாரா என்று கேட்டேன். அப்போது அ.தி.மு.க. உறுப்பினர் ஒருவர், தயார் என்று சொன்னார். ஆகவே என்னுடைய பதவியை இராஜிநாமா செய்துவிட்டு, மீண்டும் வீரபாண்டித் தொகுதியில் போட்டியிடத் தயாராக இருக்கிறேன். என்னுடைய இராஜிநாமாக் கடிதத்தையும் தயாராக எழுதி வைத்திருக்கிறேன். நேற்று அந்த அ.தி.மு.க. உறுப்பினரைக் கேட்டேன். அவர் அவருடைய தலைவரைக் கலந்து முடிவு தெரிவிப்பதாகச் சொன்னார். ஆகவே, அவருடைய இராஜிநாமாக் கடிதம் வந்தால், அந்த இராஜிநாமாக் கடிதத்தையும் என்னுடைய இராஜிநாமாக் கடிதத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று தங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, I have to make one submission. This sort of offer and counter-offer should be put an end to. You have already ruled in this House that such charges and counter-charges and offers and counter offers should not be made. This House should not be made the forum for ventilating all these things. It may amount to inducement if such coercive methods are adopted and it may not speak well of this House and the position we hold. Even if unwittingly any such remark had been made by any hon. Member, it would not be proper to try to enforce it. That is the view which will have to be considered and such practice should be condemned. That is the submission I wish to make.

திரு. சி. வே. வேலப்பன்: தலைவர் அவர்களே, தங்கள் அறையில் நடந்தது என்னவென்றால் . . .

திரு. நா. வீராசாமி: சார், ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். அறையில் என்ன நடந்தது என்பதை இங்கே சொல்லக்கூடாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: என்னுடைய அறையில் எதுவும் நடைபெறவில்லை.

திரு. சி. வே. வேலப்பன்: வீரபாண்டித் தொகுதி மட்டுமல்ல, உறுப்பினர் இங்கே தம்முடைய ராஜிநாமாவைக் கொடுப்பதற்குத் தயாராய் இருக்கிறார் என்றால் நானும் இங்கே என்னுடைய ராஜிநாமாவைக் கொடுக்கத் தயாராய் இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இந்த அவையில் எல்லா உறுப்பினர்களும் இருக்கிறார்கள். இதை வாங்கிக்கொண்டு, அதை வாங்கியபின் இதை மாற்றிவிடுவார்கள் என்பதற்கு இடமின்றி அவர்கள் இரண்டு பேர்களுமே தங்கள் ராஜிநாமாவை எழுதி நேராகக் கொண்டுவந்து பேரவைத் தலைவரிடத்தில் நாம் அனைவரும் சாட்சியாக இருக்க, கொடுத்துவிடலாம்.

திரு. சி. வே. வேலப்பன்: முதலில் அவர்கள் கொடுப்பார்களானால் நானும் தயாராக எழுதி வைத்திருக்கிறேன் கொடுப்பதற்கு.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: சார், ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். தேர்தல் களத்தில் எழுப்பப்படும் இத்தகைய பிரச்சினைகளை இந்த அவையில் தங்கள் முன்னிலையில் எழுப்புவது அரசியல் ரீதியில் சரியான பிரச்சினை அல்ல. இந்தப் பேரவைக்குத் தலைமை வகிக்கிற சபாநாயகர் மூலம் ராஜிநாமாக்களைப் பரிமாறிக்கொள்கிற நிகழ்ச்சி நடைபெறுமானால், அது ஒரு நல்ல மரபை ஏற்படுத்துவதாக ஆகாது. இந்த அவையின் தனித்தன்மையை, முழுத்தன்மையைக் காப்பாற்ற இந்த அவையும், தாங்களும் இதில் இருந்து விலகியிருப்பதே நல்ல மரபை ஏற்படுத்தும்.

THIRU B. VENKATASWAMY: Sir, on behalf of the Swathanthra Party, I say that it is better to leave the matter at that. It is not good to make charges and counter-charges in this House. I hope the Hon. Speaker will accede to my request and leave the matter at this.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நான் காலையில்தான் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களைக் குறித்துச் சொன்னேன் என்று நினைக்கிறேன். இந்த அவையில் இருந்து உறுப்பினர் எவரும் வெளியேறுவதை நான் விரும்பாதவன் என்ற கருத்தைக் கூறினேன். இப்போதும் அதையே கூறுகிறேன். பேரவைத் தலைவர் என்ற முறையில் யார் எந்தக் காகிதத்தைக் கொடுத்தாலும் இந்த அவையில் வாங்குவது இல்லை என்ற மரபு இருக்கிறது. அறையில் வந்து எதையும் கொடுக்கிற முறையை மேற்கொள்ளலாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அறையில் கொண்டு போய்க் கொடுக்கலாம்.

* திரு. அ. தேவேந்திரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசின் மீது கொள்கையின்றி ஒன்று சேர்ந்தவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற நம்பிக்கையின்மைத் தீர்மானத்தையும், கண்டனத் தீர்மானத்தையும் கடுமை

யாக எதிர்த்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல முற்படுகிறேன். எங்கள் பகுதியில் "அறிவார் அறிவர் ஆவாரம்பூ பாரவையை, மட்டு அறியுமோ மிழும்பு வாசனையை" என்று ஒரு பழமொழி சொல்வார்கள். அதுபோல கொள்கையில்லாதவர்கள் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து இன்றைக்கு இந்த அரசுக்கு கொள்கை இல்லை என்று சொல்லி, எப்படியாவது இந்த அரசை வீழ்த்திவிட வேண்டுமென்று இந்த நம்பிக்கையின்மைத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். எங்களுக்கு இருக்கிற கொள்கை எல்லாம் நாங்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற கொள்கை எல்லாம் இங்கு வாழும் மனிதர்களுக்குத் தேவை உணவு, அறிவார் கல்வி, மானம் காக்க உடை, இவைப்பற்றி என்ற அண்ணாவின் லட்சியத்தின் அடிப்படையில்தான் இன்றைக்கும்கூட இந்த அரசு செயல்படுகிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். 1381-ம் பசலிக்கு அளிக்க வேண்டிய குத்தகையை அளந்துவிட்டால் எஞ்சியிருக்கிற முன்பாக்கிகள் எல்லாம் ரத்து செய்யப்படும் என்கிற சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து, விவசாயப் பெருங்குடி மக்களைக் காப்பாற்ற முன்வந்தது இந்த அரசுதான் என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அகில இந்தியாவிலேயே இந்திய [illegible] எங்கும் இல்லாத நிலையில் விவசாயக் கூலிகளின் தகராறுக்குத் தீர்வு காணுகிற முறையில் நான்கு மரக்கால், நாலரை மரக்கால் என்று அளவைக் கூலி வாங்கி வந்தவர்களுக்கு ஒரு கலம் நெல்லுக்கு 6 லிட்டர் கூலி என்பதாக நியாயக் கூலி நிர்ணயம் செய்தது இந்த அரசுதான் என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. அண்மையில் தஞ்சை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் முதலமைச்சருடைய உத்தரவுக்கிணங்க எங்களை எல்லாம் கூட்டிவைத்து நடப்பு ஆண்டில் விவசாயிகளுக்கு ஒரு நாளைக்கு நான்கு ரூபாய், நடவுக் கூலி 2½ ரூபாய் என்பதாக ஒரு முறையை ஏற்படுத்திச் சட்டத்தைப் போட்டது இந்த அரசுதான் என்பதனை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மார்க்ஸைப்பற்றிப் பேசுகின்றவர்கள் எல்லாம் மாசேதுங்கைப்பற்றிப் பேசுகின்றவர்கள் எல்லாம் இதுவரையிலும் சிந்தித்துப் பார்க்காத அளவில்—உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்கிற அடிப்படையில் ஒரு மாபெரும் சட்டத்தையே நிறைவேற்றிக் காட்டியிருப்பது இந்த அரசுதான் என்பதனை இந்த நேரத்தில் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். தமிழகத்தில் இருக்கிற அடித்தளத்து மக்கள்—சாலை போடுகிற சாதாரண தொழிலாளி காலுக்கு

செருப்பு இன்றி வேலை செய்யக்கூடாது என்பதாக அவர்களுக்கு எல்லாம் செருப்பு வாங்கிக்கொடுக்க உத்தரவிட்டது இந்த அரசுதான் என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

திரு. பக்தவத்சலம் முதலமைச்சராக இருந்தார்கள். ஆலயத்தில் உள்ளவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டுமென்ற உணர்ச்சி—ஆண்டவன்பேரில் உறுதிமொழி எடுத்துக்கொண்டவர்களுக்கு எல்லாம் வராமல் இருந்ததைத் தான் பார்த்தோம். அது ஒரு தனித் துறையாக இல்லாமல் இருந்தது. அதில் வேலை செய்கிறவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்களது கோரிக்கை கவனிக்கப்படாமல் இருந்தது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்தால் கோவில்களை எல்லாம் இடித்துத் தள்ளிவிடுவார்கள் என்று சொன்னார்களே—என்னுடைய ஆட்சியில்தான் ஆலயங்களுக்காகத் தனித்துறை ஆலயப் பணியாளர்கள் 50 ஆயிரம் பேர்களுக்குப் பயன் கிடைக்கிற வகையில் தனி நபருக்கு 10 ரூபாய் சம்பள உயர்வு என்ற முறையில் செய்திருக்கிறோம்.

இப்படி நல்ல பல காரியங்களை எல்லாம் இந்த அரசு செய்து கொண்டிருக்கிற நேரத்தில்தான் விலைவாசி உயர்ந்துவிட்டது என்றும், உணவு தானியப் பங்கீட்டு முறை சரியில்லை என்றும் கண்டனத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் சில விஷயங்களைப் பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டும். மொபைல் வான் என்றால் ஆஸ்பத்திரி வான்தான்; போலீஸ், போஸ்டாபீஸ் வான்தான் என்ற நிலைமை ஒரு காலத்தில் இருந்தது. ஆனால், இன்றைக்கு மொபைல் வான் வைத்து உணவு தானியங்களை அங்கங்கே வழங்கி வருகிறார்கள் என்றால் நல்ல இதயம் கொண்டவர்கள் எல்லோரும் இந்த அரசைப் பாராட்டுவார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

நேற்று பேசுகிறபோது சொன்னார்கள். பிறந்த நாள் வருகிறது. ஆண்டுக்கு ஒரு முறை மாதத்திற்கு ஒரு முறை நடந்தால்கூட நல்ல முறையில் பயன்படும் என்றார்கள். அடேயப்பா பயமாக இருக்கிறது. என்ன வருமோ சங்கடமாக இருக்கிறது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் சொல்வேன். பயப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இன்னும் கூடச் சொன்னார்கள். செஞ்சோற்றுக் கடன் மறந்து—பிறந்தநாள் விழா வராமல் இருந்தால் கூட நாட்டுக்கு நல்லது என்று. இன்னொரு பஞ்சாப் மாநில முதலமைச்சர் கெய்ரோனுக்கு ஏற்பட்ட நிலை தமிழகத்து முதலமைச்சருக்கு ஏற்படும் என்று பேசி, பத்திரிகையில் வந்தது. நான் உள்ளபடியே சொல்கிறேன், இந்த நாட்டிலே இருக்கிற சாதாரண குடிமக்களிலே ஒருவன் என்ற முறையிலே, சட்டமன்ற உறுப்பினன் என்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் சாதாரண

[திரு. அ. [illegible]] [1973 ஆகஸ்ட் 10

முறையிலே, தாழ்த்தப்பட்டக் குழுமங்கள் என்ற முறையிலே, [illegible] ஒரு சூழ்நிலை வருவது என்றால், அந்த [illegible] சொல்ல [illegible] தெரிய வில்லை. [illegible] நிலைமைகள் [illegible] என்று [illegible] முடியாது. [illegible] என்று [illegible] செய்ய இருக்கிறார்கள். இங்கே அந்த [illegible] நாள் [illegible] என்று [illegible] பேசு [illegible].

இங்கே நான் [illegible] சொல்ல [illegible] இருக்கிற [illegible] மக்களை [illegible] கொண்டு [illegible] கிராமப் பகுதி மக்களுக்கு நன்மை [illegible] அல்ல. ஆகிய அவர்கள் [illegible] பார்த்தால் [illegible] கொண்டவர்கள். இராஜாஜி தமிழகத்தின் [illegible] இருக்கிற [illegible] ஆனால், தமிழகத்திலே மிகத் தாழ்ந்த நிலையிலே இருக்கிற [illegible] அவர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். [illegible] இன்ப நன்னிலை [illegible] போராடும் அண்ணா வழியில் செயல்படும் இந்த [illegible] நம்பிக்கை இருக்கிறது என்று தெரிவித்து, இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தையும் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தையும் [illegible] எதிர்த்து [illegible] பெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. சி. வே. வேலப்பன் : ...... * *

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. வேலப்பன் அவர்கள் இப்பொழுது பேசியதை நிகழ்ச்சிக் குறிப்பிலே [illegible] பத்திரிகைக்காரர்கள் அவற்றை வெளியிடக் கூடாது.

திரு. ப. ஆர் பெருமாள் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தையும் கண்டனத் தீர்மானத்தையும் எதிர்த்து [illegible] கட்சியின் சார்பிலே என்னுடைய [illegible] கிறேன்.

இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு [illegible] ஆதரிக்கிறவர்களும் இந்த மன்றத்திலே நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் [illegible] இந்த ஆட்சியை மாற்றி [illegible] என்று [illegible] கொண்டு [illegible] என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். [illegible] பெரும்பான்மையாக இருக்கிறபோது [illegible] எதிர்க்

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க [illegible]

1973 ஆகஸ்ட் 10] [திரு. ப. ஆர். பெருமாள்]

கட்சிகள் முக்கியமான சந்தர்ப்பங்களிலே, அந்த மாநிலத்திலே நெருக்கடியான [illegible] ஏற்பட்டு [illegible] கூடுகிறபொழுது, நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்து, சம்பவங்கள் குறித்துப் பேசுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பாகவும், அந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தித் தங்களை வலுவுபடுத்திக் கொள்ளவும் இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருவது [illegible] இருந்து வருகிறது. ஆனால், அந்த நேரத்திலே பொது வாழ்க்கையிலே ஈடுபட்டிருப்பவர்கள், ஒவ்வொரு அரசியல் கட்சியிலும் உள்ள பொறுப்பு மிக்கவர்கள் [illegible] முன்னால் நிறுத்தி, நாம் இந்த அரசியல் கட்சியிலே எதற்காக ஈடுபாடு கொண்டோம். இவரையே நாம் எதற்காகத் [illegible] கொள்கையை உள்ளத்திலே பதிய வைத்துக்கொண்டு அந்தக் கொள்கைக்காக அக்கட்சியிலே ஈடுபடுத்திக் கொண்டவர்கள், அந்த [illegible] அரசியல் தொடக்கக் காலமுதல், இருந்திருப்பார்கள். அப்படி ஒவ்வொரு அரசியல் கட்சிக்கும் ஒவ்வொரு பொறுப்பு இருக்கிறது. ஒவ்வொரு அரசியல் கட்சியிலே ஈடுபட்டவர்களுக்கும் ஒவ்வொரு [illegible]. அதை மனதிலே கொண்டு [illegible] முன்னால் நிறுத்தி [illegible] சாட்டுகிற குற்றச்சாட்டுக்கு நாம் இலக்காகாமலிருக்கிறோம், பொதுவாழ்வின் புனிதத் தன்மை கெடாமல் நாம் நடந்து வந்திருக்கிறோம், பொதுவாழ்வில் ஈடுபட்டால், [illegible] பொறுக்கத்தகுந்தவை என்று சொல்லப்படுகிறதோ, அந்த [illegible] நாம் பெறாமல் இருக்கிறோம் என்று [illegible] கொண்டு [illegible] தொடங்கினால் [illegible] எழாது.

எந்த ஒரு அரசியல் கட்சியாகட்டும், அது முழுக்க முழுக்க நல்ல கட்சி என்று [illegible] முடியாது. ஒரு கட்சியிலே உள்ள அத்தனை பேர்களும் [illegible] என்று யாரும் [illegible] முடியாது. அதுபோல ஒரு கட்சியிலே நல்லவர்களும் இருக்கலாம். கெட்டவர்களும் இருக்கலாம். எந்த ஒரு கட்சியிலும் நல்லவர்கள் குறைவாக இருக்கலாம். அதுபோல எந்த ஒரு கட்சியிலும் நல்லவர்கள் அதிகமாக இருக்கலாம். எல்லா அனைவருமே நல்லவர்கள் என்பது [illegible] ஆனால் போதாக, நல்லவர்கள் அதிகமாக உள்ள கட்சியை நல்ல கட்சி என்றும், கெட்டவர்கள் அதிகமாக உள்ள கட்சியைக் கெட்ட கட்சி என்றும் கருதுகிறோம். அந்த அடிப்படையிலே வைத்துக் கொண்டு, இன்றைக்கு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைப் பார்த்தால் நாட்டில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற ஒரு பிரச்சினையாகட்டும் இங்கே பேசப்பட்ட முதல் பிரச்சினையாகட்டும் எங்கு பார்த்தாலும் இந்த விலை உயர்ந்துவிட்டது, பொருள்களின் விலை கிடுகிடு என்று உயர்ந்துவிட்டது. [illegible] வேகத்தில் உயர்ந்து

விட்டது; முன்னாலே படிப்படியாக உயர்ந்தது, இப்பொழுது விஷம்போல் உயர்ந்து விட்டது என்றெல்லாம் பேசினார்கள். விலைவாசி உயர்வுக்கு, தமிழ் மாநிலத்தில் ஆளுகிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தான் பொறுப்பு என்று இங்கே யாராவது சொல்வார்களானால் அதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. இங்கு ஆளுகிற கட்சி விலை உயர்வுக்குப் பொறுப்பு இல்லை என்பதை இங்கே வந்திருக்கிற அத்தனை எதிர்க்கட்சிகளும் ஒப்புக்கொள்ளும். அப்பொழுது விலைவாசி ஏறிவிட்டது. என்று முன்னாலே நீங்கள் போராட்டம் நடத்தவில்லையா என்று எல்லாம் கேட்டார்கள். நாங்கள் போராட்டம் நடத்தினோம் விலைவாசிகளை எதிர்த்து. ஆனால் அன்றைக்கு இருந்த முதலமைச்சர் மத்திய அரசுதான் இதற்குப் பொறுப்பு என்று சொல்கிற துணிவு பெற்றிருக்கவில்லை. நாங்கள் சொல்கிறோம் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

இங்கே இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு மாரிமுத்து அவர்கள் அழகாகச் சொன்னார்கள். இந்த விலைவாசி ஏற்றத்திற்குக் காரணம் மத்திய அரசுதான், மாநில அரசு மாத்திரமல்ல. மத்திய அரசுக்கும் இதிலே பங்குண்டு. ஆனால் மத்திய அரசுக்கு மாத்திரம் பங்கு இல்லை என்று அவர்கள் வாதாடினார்கள். மத்திய அரசுக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது என்று அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டார்கள். இதிலே மத்திய அரசுக்கு மாத்திரம் பொறுப்பு இல்லை. நாட்டிலே உள்ள எல்லா மாநிலங்களுக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது என்றார். பொதுமக்கள் நலனை, ஏழை எளிய மக்கள் நலனை, சமுதாயத்தில் பின்தங்கிய, அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட சமுதாயத்தினர் நலனை விரும்புகிற அத்தனை பேருக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது. அந்தப் பொறுப்பிலிருந்து இந்த அரசு எதில் தவறி விட்டது விலைவாசிகள் உயர்வைத் தடுக்கச் செய்யாதவைகள் என்ன என்று யாராவது எடுத்துக் காட்டுவார்களா என்று எதிர்பார்த்தோம். யாரும் அதைப்பற்றி சொல்லவில்லை. விலைவாசிகள் உயர்வைத் தடுப்பதிலே மாநில அரசுக்குப் பொறுப்பு இருக்கிறது என்று சொன்னால் விலைவாசி உயர்வதை திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இந்த பங்கை இந்த இடத்திலே, இந்த முறையில், செய்யத் தவறிய காரணத்தினாலே, இப்படி ஆகிவிட்டது என்று இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை இங்கே கொண்டு வந்தவர்கள் எடுத்துக்காட்டினார்களா என்று பார்த்தால் எடுத்துக்காட்டவே இல்லை. ஆகவே, விலைவாசி உயர்வுக்கு யார் பொறுப்பு? இந்தியா முழுமையும் ஆளுகிற மத்திய அரசு பொறுப்பு. நோட்டு அடிப்பது தவறு என்று பொருளாதார நிபுணர்கள் சொல்கிறார்கள். நான் பொருளாதாரம் படிக்கவில்லை. ஆனால் பொருளாதார நிபுணர்கள் சொல்லிய தத்துவங்களை எல்லாம் படித்திருக்

கிறேன். ஒரு அரசாங்கம் ரிசர்வ் வங்கியிலே எவ்வளவு தங்கம் வைத்திருக்கிறதோ, அந்த அளவுக்குத்தான் நோட்டு அடிக்கவேண்டும். காகித நோட்டு அடிக்க வேண்டுமென்ற முறை எப்படி வந்தது? தங்கத்தை உபயோகப் படுத்துவதில் சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன, ஆகவே, தங்கத்தை இருப்பாக வைத்துவிட்டு, நோட்டு அடிக்கவேண்டுமென்று அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் தங்கத்தை இருப்பாக வைத்து, அதற்கு இரண்டு மடங்கு, மூன்று மடங்கு, ஐந்து மடங்கு, பத்து மடங்கு அதிகமாக கத்தை, கத்தையாக நோட்டுகளை அடித்துத் தள்ளுவதுதான் விலைவாசி உயர்வுக்குக் காரணமாக இருக்கிறது. ஒரு பக்கத்திலே நோட்டை அடித்துத் தள்ளுவது கத்தை கத்தையாக. இன்னொரு பக்கத்திலே வருமான வரிக்கு டிமிக்கி கொடுப்போர், அரசாங்க வரிகளை ஏமாற்றுவோர். இலட்சக்கணக்கான, கோடிக்கணக்கான பணத்தை கள்ளப் பணத்தை ஒன்றாம் நம்பர், இரண்டாம் நம்பர் என்று கணக்கு வைத்திருக்கக் கூடியவர்கள் இவர்களாலே ஏற்படுகிற பொருளாதார நெருக்கடி. இப்படி இருப்பதை பொருளாதார நிபுணர்கள் உட்கார்ந்து, இந்த விலைவாசி உயர்வுக்குக் காரணம் என்ன என்ன என்று தெளிவாக ஆராய்ந்து அதற்குப் பிறகு, அரசியல் வட்டங்களிலே பேசி எடுக்கவேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்தால், இந்த விலைவாசிகள் படிப்படியாக குறைக்கப்பட்டு விடும் என்று அரசியல் கட்சிகளைத் தவிர்த்து நாட்டு நலனில் அக்கறை உள்ளவர்கள் சிந்தித்துப் பார்த்தால் தெரியும். மண்ணெண்ணெய் விலை எவ்வளவு? ரூ. 8. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே எப்படி விற்கும்? மிளகாய் விலை எவ்வளவு? ரூ. 6. கருணாநிதி ஆட்சியிலே எப்படி விற்கும்? என்று அழகாகப் பேசலாமே தவிர நாட்டு மக்கள் என்றைக்காவது ஒருநாள் புரிந்துகொள்வார்கள், தமிழ் சமுதாயம் நிச்சயமாகப் புரிந்துகொள்ளும்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பொறுப்பு ஏற்ற பின்னர் இந்த சமுதாயத்திலே வாடி வதங்கிய மக்கள் எந்த அளவுக்கு முன்னேறிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்று தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ளலாம். மக்களை சில காலம் ஏமாற்றலாம். ஆனால் பல காலம் ஏமாற்ற முடியுமா? தெருவிலே மாஞ்செடி வித்தைக்காரன் ஒரு மாங்கொட்டையை எடுத்து வைப்பான். அந்த மாங்கொட்டை சில நிமிடங்களில் மரமாக வளரும் என்று கூறுவான். உடனே மக்கள் கூடுவார்கள். அங்கே ஒரு போர்வையைப் போர்த்துவான். சிறிது நேரம் வித்தை காண்பித்துவிட்டு, அந்தப் போர்வையை நீக்குவான். ஆம், மாங்காய் தொங்கும். அங்கே மாஞ்செடி இருக்கும், மாங்காயோடு. அந்த வேடிக்கை முதலிலே பார்ப்பதற்கு அழகாக இருக்கும். முதலிலே பார்ப்பதற்கு வேடிக்கையாக இருக்கும். முதலிலே பார்ப்பதற்கு ஆச்சரியமாக இருக்கும். ஆனால், திரும்பத் திரும்ப அந்த ஊரிலே அவன் அந்த வித்தையைக்

காட்டுவானுனால், நிச்சயமாக போர்வைக்குள்ளே என்ன இருக்கிறது என்று [illegible] ஒரு நாள் [illegible] போர்வைக்குள்ளே [illegible] அந்தப் [illegible] உணர்வார்கள். அதுபோல [illegible] நடனை நம்புவார்கள், இரண்டு [illegible] நம்புவார்கள் [illegible] அது நம்பமாட்டார்கள். எப்படி அந்த வித்தைக்காரனின் [illegible] பொழுதும் [illegible] மக்கள் நம்ப [illegible] நாட் [illegible] பிரச்சாரத்தையும் [illegible] மக்கள் [illegible] புரிந்துகொள்வார்கள்.

நீங்கள் எதைச் சொன்னீர்கள்? சொன்னதை எதைச் செய்தீர்கள்? அன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவர் எம். ஜி. ஆர். சொன்னார். [illegible] நிலத்தைத் திரும்பக் கொடுக்கிறேன் என்று [illegible] சொன்னார். அந்தப் பொறுப்பு [illegible] இன்னும் திரும்பக் [illegible] வந்திருக்கிறதா? நான் திரும்பக் கொடுத்தேன் என்று [illegible] அதற்கு பதிலும் அதைப் பற்றி சொல்லவில்லை, [illegible] சொல்லவில்லை. ஒரு [illegible] சொல்லாமல் ஏதாவது ஒரு [illegible] காரணத்தை [illegible] இதையெல்லாம் சொல்கிறார்கள். [illegible] சொன்னார்கள். போலீஸார் [illegible] ஏதோ சதமாக இருக்கிறார்கள் என்று. [illegible] ஆறு [illegible] ஆண்டுக்கு முன்னால், [illegible] அவர்கள் [illegible] இரவு 11 மணிக்கு மேல் சிறைச்சாலைக்குப் [illegible] வந்து [illegible] ஒருகாள் [illegible] இரண்டு கைதிகளை [illegible] லாக்கப்பிலே வைக்கப் [illegible] காவல்துறையினர் [illegible] அவர்களைப் பார்த்து [illegible] அதற்குக் [illegible] என்று அவர்களிடம் கேட்டிருக்கிறார்கள். [illegible] அவர் [illegible] பேசிக்கொண்டிருக்கின்றபொழுதே [illegible] இருந்த கைதிகளை வெளியே இழுத்துக்கொண்டு போய் [illegible] மீண்டும் [illegible] லாக்கப்பிலே இப்படிச் செய்ததைக் காவல்துறையினர் [illegible] காவல்துறையினர் பற்றி அங்கே உள்ள டைரியில் [illegible] குறித்திருக்கிறார்கள். இதைப் [illegible] கைதிகளைக் கடத்த முயற்சி செய்தார்கள் என்று [illegible] லாக்கப்பில் இருக்க இருக்கிறது. இதை நான் ஏன் சொல்கிறேன் என்றால் [illegible] எப்படி நடக்கவேண்டும், எப்படிப் புனிதத்தன்மையைக் [illegible] பொதுவாழ்விலே வேண்டுமென்று நாம் முதலிலே நாம் எப்படி நடந்துவந்திருக்கிறோம் என்று காப்பாற்ற பார்த்து நம்முடைய மனச்சாட்சியை முன்வைத்துக்கொண்டு பேச வேண்டும்.

மதுவிலக்குப்பற்றிப் பேசுகிறார்கள். மது குடிக்கிறவர்கள் அதைப்பற்றிப் பேசமுடியாது. மதுபானத்தை அருந்திவிட்டு மதுவிலக்குபற்றிப் பேசி அதன் மூலம் அரசியல் நடத்தலாம் என்று கருதுகிறார்கள். ஊழல் ஊழல் என்று சொல்கிறார்கள். ஊழலிலேயே தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருப்பவர்கள்தான் ஊழல் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். குற்றவாளிகளா இல்லையா என்பதற்கு அவரவர்களுடைய மனச்சாட்சியே பதில் சொல்லும். பொதுவாழ்க்கையிலே, புனிதத் தன்மை இன்றைய நிலையில் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொது வாழ்க்கையிலே புனிதத்தன்மை பாதிக்கப்படுகிற நிலைமையைப் பார்த்து பல அடக்குமுறைகளுக்கு ஆளான, சிறைசென்ற, தஞ்சையிலே விவசாயிகளுக்காகத் தன்னுடைய இன்னுயிரையும் தரச் சித்தமாயிருந்த மணலி போன்றவர்கள் சாமியாராகப் போய் விடலாமா என்று யோசிக்கிறேன் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமையில் தமிழ்நாட்டு அரசியல் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. தமிழ்நாட்டிலே இன்றைக்கு யார் பேசுவது எதைப் பேசுவது என்று பொறுப்பு இல்லாமல் பேசிக்கொண்டிருக்கின்ற நிலைமை வளர்ந்து வருகிறது. என்னுடைய தொகுதியிலே அன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் பேசும்பொழுது கூறுகிறார், ** இந்தப் பெருமாள் அகாடியனை. ** இப்படிப்பட்ட பேச்சுக்கள் பொது வாழ்க்கையிலே புனிதத்தன்மையை எந்த அளவுக்குப் பாதிக்கிறது என்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள். அந்த அளவுக்குப் புனிதத் தன்மை இந்த நாட்டிலே போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அண்ணா தி.மு.க. வோ காங்கிரஸ் கட்சியோ அல்லது தமிழகத்திலே உள்ள அத்தனை கட்சிகளுமோ இதைப்பற்றி சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. பெருமாள் அவர்கள் பேசும்பொழுது அ.தி.மு.க. காரர் ஒருவர் முதல்வரைப்பற்றிப் பேசியதாகச் சொன்ன கருத்தைக் கலை அவையின் நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிட ஆணையிடுகிறேன். பத்திரிகைகளும் அதை வெளியிட வேண்டாமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்: பொதுவாழ்விலே புனிதத்தன்மை எப்படிக் கெடுக்கப்படுகிறது என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதற்காகச் சொன்னேன். அதை எடுத்துவிடுவதுபற்றி எனக்கு ஆட்சேபணையில்லை. பொதுவாழ்விலே புனிதத் தன்மையைப் பாதுகாக்க அத்தனை அரசியல் கட்சிகளும் முனைய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கின்ற இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்திற்கு ஆதாரவாகச் சொன்ன குற்றச்சாட்டுகளை, பிரிவினை வளர்கிறது, ஆளும் கட்சி காவல் துறையில் தலையிடுகிறது இவைதான். இதற்கெல்லாம் அந்தந்த அமைச்சர்களும், முதலமைச்சர் அவர்களும் பதில் சொல்வார்கள். இடையாக நான் ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக இங்கே பேசப்பட்டது, மாநாட்டிலே நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தியா இந்தியருக்கே, தமிழ்நாடு தமிழருக்கே என்று சொன்னார்கள். இதை ஒரு பெரிய பிரச்சினையாகக் கிளப்பிவிட்டார்கள். மீண்டும் பிரிவினை கேட்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். மாநில சுயாட்சி வேண்டுமென்று என்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவர், தமிழகத்தின் முதல்வர் கேட்டாரோ அன்றைக்கே சொன்னார்கள், பிரிவினையை வைத்துத்தான் அப்படிக் கேட்கிறார்கள் என்று. ஒன்று, உண்மையை எடுத்துக்கொண்டு பேசவேண்டும். அல்லது அதற்கு மாறான கருத்துக்களைப் பரப்பாமல் இருக்கவேண்டும். இரண்டும் இல்லாமல்—நான் மூன்றாவது வகுப்பு படித்துக்கொண்டிருந்தபோது படித்த கதை ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. ஆற்றின் கரையிலே மேட்டிலே ஒரு ஓநாய் தண்ணீர் குடித்துக் கொண்டிருந்ததாம். அப்பொழுது கீழே ஒரு ஆடு தண்ணீர் குடித்துக் கொண்டிருந்தது. ஓநாய் ஆட்டைப் பார்த்துக் கேட்டதாம், நீ மேலே தண்ணீர் குடித்துக்கொண்டு என்னை எச்சில் தண்ணீரைக் குடிக்கச் சொல்கிறாயா? என்று கேட்டதாம். அதற்கு ஆடு, நான் கீழேதான் தண்ணீர் குடிக்கிறேன், எச்சில் பட்ட தண்ணீர் உனக்கு வராது என்று சொன்னது. அதற்கு ஓநாய், ஒரு மாதத்திற்கு முன்னாலே என்னை நீ வைதாயாமே என்றதாம். அதற்கு ஆடு, நான் பிறந்தே 15 நாட்கள்தானே ஆகின்றன என்று சொன்னதாம். உடனே ஓநாய் அப்படியானால் உங்க அப்பன் வைதிருப்பான் என்று சொல்லி அந்த ஆட்டை அடித்துக் கொன்று தின்றதாம். அந்த மாதிரி திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பிரிவினை கேட்கிறது என்று இல்லாததைச் சொல்லி சட்ட விரோதமாக ஆக்கிவிட்டு ஆட்சியைக் கைப்பற்ற வேண்டுமென்ற முறையிலேதான் அப்படிப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாக மாநில சுயாட்சி என்று கொள்கையைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அண்ணா தி.மு.க. வினரின் கொள்கை என்ன என்று கேட்டால் அண்ணாவின் கொள்கை என்று சொல்கிறார்கள். இன்னொன்றும் சொல்கிறார்கள். அண்ணா கொள்கை மாநில சுயாட்சி இல்லை, மக்கள் சுயாட்சி என்று. ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் தவறு செய்துவிட்டால் திரும்ப அழைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதுதான்

மக்கள் சுயாட்சி என்று சொல்கிறார்கள். அண்ணாவின் பல புத்தகங்களை நான் படித்திருக்கிறேன். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே அண்ணா அவர்கள் பேச வரும்பொழுது எல்லாம் அவர்களுடைய பேச்சுக்களை நான் அடிக்கடி கேட்டிருக்கிறேன். அவர்கள் மக்கள் சுயாட்சி என்று சொன்னதாக எனக்கு ஞாபகம் இல்லை. 1952 ஆம் ஆண்டிலே ஜனசக்தி பத்திரிகையிலே சுய நிர்ணய உரிமை என்ற அடிப்படையிலே, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு உறுப்பினர் மக்களுக்கு விரோதமாக நடந்தால் அவரைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய உரிமை மக்களுக்கு வேண்டும் என்ற முறையிலே தெரிவிக்கப் பட்ட கட்டுரை. அது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய கொள்கையே தவிர, அண்ணாவின் கொள்கையல்ல. இதற்கு அந்தக் கட்சியிலே பொறுப்புள்ளவர்கள் விளக்கம் சொல்லட்டும். நாம் மாநில சுயாட்சி கேட்பது மாநிலங்களுக்கு அதிகமான அதிகாரங்கள் வேண்டும் என்ற முறையிலேதான். மக்கள் சுயாட்சி என்றால் என்ன? அது ஒரு கொள்கையா? திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ராஜிநாமா செய்யவேண்டுமென்று சொல்கிறீர்களே, மாற்று ஆட்சி அமைக்கவேண்டுமென்று துடிக்கிறீர்களே, நீங்கள் ஆட்சி அமைக்கப்போவது எதற்காக. இன்ன இன்னது செய்வோம், இன்ன இன்ன திட்டங்களை நிறைவேற்றுவோம். இந்த இந்த முறையிலே மக்களுக்காகப் பணியாற்றுவோம் என்று சொல்லவேண்டாமா? கொள்கையில்லாமல் ஒரு கட்சியை வைத்துக்கொண்டு தமிழ்நாட்டிலே அரசியல் நடத்தலாமா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், அடுத்த கட்சிக்குக் கொள்கை இருக்கிறதா என்று கேட்கிறாரே, அவருடைய கட்சிக்கு என்ன கொள்கை இருக்கிறது என்பதைச் சொல்வார்களா?

திரு ஏ. ஆர். பெருமாள்: என்னுடைய கட்சியின் கொள்கையை நேதாஜி சுபாஷ்சந்திர போஸ் அவர்கள் இண்டியன் ஸ்ட்ரக்கிள் என்ற புத்தகத்திலே எழுதியிருக்கிறார்கள். வாங்கிப் படியுங்கள். கூடிக் கூடிக் கதைகள் பேசும் கொள்கையற்ற எவரையும் குப்பையிலே தள்ளிவிட்டு ஓடி ஓடி நாட்டிலெங்கும் நன்மையைப் பரப்புவோம் என்று சொல்லி என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொண்டு அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் காலை நிகழ்ச்சிகள் இந்த அளவுடன் முடிவடைகின்றன. பேரவை மீண்டும் இன்று மாலை 4 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1.30 மணி அளவில் ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

[1973 ஆகஸ்ட் 10

(பேரவை, மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் தலைமையில் மீண்டும் மாலை 4 மணி அளவில் கூடியது.)

(6) அமைச்சரவையின் மீது நம்பிக்கையின்மையைத் தெரிவிக்கும் தீர்மானமும் அமைச்சரவையின் தனியொரு கொள்கையைக் கண்டிக்கும் தீர்மானமும்—
(தொடர்ச்சி).

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்தின் முன்பு இருக்கின்ற நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் மீதும், கண்டனத் தீர்மானத்தின்மீதும், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த எங்களுடைய உறுப்பினர்கள் எடுத்து வைத்த கருத்துக்களையொட்டி நானும் சில கருத்துக்களைக் கூறுவதற்காக முன்வந்துள்ளேன்.

இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின்மீது நான் பேசுகிற நேரத்தில், மிகுந்த வேதனையோடும், ஆழ்ந்த துயரத்தோடும்தான் நான் இந்தக் கடமையை ஆற்ற வந்திருக்கிறேன் என்பதை உங்கள் மூலமாக இந்த மாமன்றத்திற்கும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கடந்த முப்பதாண்டுக் காலமாக என்னோடு நெருங்கிய ஒரு நண்பராக இருந்த, அரசியலிலே ஒத்த கொள்கையோடு பல்வேறு போராட்டங்களில், பல்வேறு நிலையில் பணிபுரிந்த ஒரு நெருங்கிய நண்பர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருக்கிற நேரத்தில், அவரைப்பற்றி, அதுவும் அவர்கள் முதலமைச்சராக வேண்டும் என்று முன்மொழிந்த நான், அவர்கள்மீதே வந்துள்ள ஒரு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின்மீது இந்த மன்றத்திலே பேசும்போது உண்மையிலேயே மிகுந்த ஒரு மன வேதனையோடுதான் நான் பேசுகிறேன் என்பதை நான் அவர்களுக்கு உங்கள் மூலமாக எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை மிகவும் துர்ப்பாக்கியமானதுதான். இந்த மாமன்றத்திலே நான் எடுத்துரைக்கிற கருத்துக்கள் வெப்பத்தை எழுப்புவதற்குப் பதிலாக வெளிச்சத்தை எழுப்பிடும். என்றுமே இதயம் ஒலிக்கும், மனச்சாட்சிக்கும் உண்மையிலேயே நான் செய்யவேண்டிய ஜனநாயகக் கடமைக்கும் ஆற்றுகிற பணியாகக் கருதித்தான் நான் இந்த விவாதத்திலே இன்றைக்குக் கலந்துகொள்கிறேன்.

1973 ஆகஸ்ட் 10] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் வகிக்கின்ற மிகப் பெரிய—முக்கியமாக நான்கு கோடி மக்களை வழிநடத்திச் செல்கிற மிகப் பெரிய—பொறுப்பில் அவர்களது கடமைகளை எப்படி ஆற்றத் தவறியிருக்கிறார்கள், என்ன காரணத்தினாலே இந்த நிர்ப்பந்தம் வந்தது என்பதை அவர்கள் ஆராய வேண்டும் என்பதையும் நான் மிகுந்த பணிவோடும், மிக்க மரியாதையோடும், அன்பின் பேராலும், பரிவின் பேராலும், என்னுடைய பாசத்தின் பேராலும் நான் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மூன்று நாட்களாக இங்கே விவாதங்கள் நடைபெற்றுக்கொண்டு வந்தன. இந்த விவாதங்களில் பல்வேறு கருத்துக்களெல்லாம் எடுத்துப் பேசப்பட்டன. அவைகளிலெல்லாம் நான் ஒவ்வொன்றாகப் போக விரும்பவில்லை. 'Hundred arguments will not alter a single fact' என்று ஆங்கிலத்தில் ஒரு பழமொழி சொல்வார்கள். நூறு விவாதங்கள் இருக்கலாம். ஆனால், நிலைநாட்டப்பட்ட ஒரு உண்மையை, எவ்வளவு பெரிய வரிசையான விவாதங்களாலும், எவ்வளவு பெரிய சாதுரியமான, திறமையான விவாதப் பொருளாலும் நாம் மாற்ற முடியாது என்பதை ஆங்கிலத்தில் 'Hundred arguments will not alter a single fact' என்று மிகச் சுருக்கமாகச் சொல்வார்கள்.

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள்—பல எதிர்க்கட்சிகளின் சார்பிலே எடுத்துரைத்த பல நிலைமைகள், வெறும் விவாதங்கள் அல்ல; வெறுப்பினால் சொல்லப்பட்டவை அல்ல. அவைகளெல்லாம் நிலைநாட்டப்பட்ட உண்மைகள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில்—மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்களுடைய ஆட்சியில்—இன்றைக்குப் பல்வேறு வகையான கோளாறுகளையெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். விலைவாசியைப்பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். உணவு நெருக்கடியைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதிகார துஷ்பிரயோகங்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நிர்வாகச் சீர்கேடுகளைச் சொன்னார்கள். அடக்குமுறைகளையெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஒரு மாநில அமைச்சரவை என்ன என்ன காரணங்களால் இருக்கக்கூடாதோ அவைகளுக்கான எல்லாவித காரணங்களையும் எடுத்துச் சொன்னது மட்டுமல்லாமல், இந்த மாநில மக்களுடைய நம்பிக்கையையும் இழந்துவிட்டது என்று சொன்னார்கள்.

விலைவாசியைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்கிற நேரத்தில், பல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவைகளையெல்லாம் நான் மீண்டும் இங்கே விவரிக்க விரும்பவில்லை. இந்த மாநிலம் இன்றைக்குத் தன்னிறைவு பெற்றி

ருக்கிறது என்று முதலமைச்சரவர்கள் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்
கிறார்கள். அது பாராட்டுதலுக்குரியதுதான். உணவு நெருக்கடியைத் தாண்டி
நாம் தன்னிறைவு பெற்றிருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால்,
தன்னிறைவு பெற்ற இந்த மாநிலத்தில் இன்றைக்கு உணவுப் பொருட்களின்
விலை ரொம்ப வேகமாக—விஷமாக—ஏறியிருக்கிறது, மற்ற அத்தியாவசியமான
பொருள்களினுடைய விலைகள் ரொம்ப அதிகமாக இன்றைக்கு இருக்கின்றன
என்பதையெல்லாம் சொல்லும்போது, ஏதோ விவாதத்திற்காகச் சொல்லப்
படுவதாகப் பொருள் அல்ல. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் நூந்து ரூபாய்,
ஐந்தரை ரூபாய் விலை விற்கிறது, அதற்காக ஒரு கிளர்ச்சி என்னும்போது,
ராஜஸ்தானத்தில் அப்படி இருக்கிறது. கேரளத்தில் அப்படி இருக்கிறது,
பீகாரில் அப்படி இருக்கிறது, வங்காளத்தில் அப்படி இருக்கிறது என்று
சொல்லிடுகின்றால், அது எந்த அரசாக இருந்தாலும் பெருமைப்படுகிற
விவகாரம் அல்ல. கம்பம் நகரத்தில் மூன்று லாரிகளை வழி மறித்தார்கள்.
நல்ல வைகை ஆற்றுப் பாசனத்தில், நல்ல பெரியாற்றுப் பாசனத்தில் மூன்று
போகம் விளைகிறது. அந்த இடத்திலே நான்கு ரூபாய், மூன்றரை ரூபாய்
விற்றது என்று சட்டமன்ற உறுப்பினரே எடுத்துச்சொன்னார்கள். ஏதோ
மக்களை விநியோகிக்கும் நிலைமை ஏற்பட்டது என்றால், இது காலக்குறி
தெல்லாம் ஒரு எச்சரிக்கைப் பலகை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இதற்குக்
காரணம், நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கருணாநிதி அவர்களுடைய
மந்திரிசபை நான்கு ஆண்டுகளாக உணவு மூலையிலே தோற்றிருக்கிறது.
பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காலத்திலே துவங்கப்பட்ட அந்தக் கொள்
கையை மாற்றி, இன்றைக்கு நான்கு ஆண்டுகாலமாகச் செய்த வேறு
கொள்கை என்று சொல்லமாட்டேன், முரண்பாடான கொள்கையினுடைய
விளைவுதான் அதற்குக் காரணம் என்று நான் பலமாகக் குற்றஞ்சாட்டுகிறேன்.
இவைகளை ஆதாரத்தோடு குற்றம் சாட்டுகிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா
அவர்கள் இந்த ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றபோழுது 35 இலட்சம் டன்தான்
இருந்தது. அன்றைக்கு நான் உணவுத் துறை அமைச்சராகப் பொறுப்
பேற்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களும் அந்த
அமைச்சரவையில் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். அப்படி 35 இலட்சம் டன்
இருக்கும்பொழுது சென்னை நகரத்திலேயிருந்த 20 அல்லது 25 இலட்சம்
மக்களுக்கும், புறநகர்ப்பகுதிகளான தாம்பரம், பாங்கிபல்லே, ஆலந்தூர், வில்லி
வாக்கம் போன்ற இடங்களுக்கும், அதேபோன்று கோயம்புத்தூர், பீளமேடு,
பேரூர் போன்ற பகுதிகளிலுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு, சுமார் 10 இலட்சம்

பேர்களுக்கு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி கொடுக்க முடிந்தது. வெளியிலே
குடும்பக் கார்டுகளின் மூலம் ஏறத்தாழ ஒரு கோடி பேருக்கு 1¼ ரூபாய்க்கு
அரிசி கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் இன்றைக்கு 55 இலட்சம் டன் விளைகிறது.
வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அன்பில் தாமலிங்கம் அவர்களும் சொன்
னார்கள். ஆக, இப்படி 20 இலட்சம் டன் அதிகமாக விளைந்தும் ஏன் இன்றைக்கு
இந்தச் சீர்கேடு இருக்கிறது?

அரிசியிலே இப்படி இருக்கிறது என்றால் அதற்குக் காரணம் நிர்வாகக்
கோளாறு, கொள்கைக் கோளாறு என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். விவசா
யத்தில் 20 இலட்சம் டன் அதிகமாக வந்திருக்கிறது. வேறு மாநிலத்திலே
விலைவாசி ஏன் ஏறுகிறது என்றால் உற்பத்தி அதிகமாக ஆக வேண்டும் என்று
சொல்கிறார்கள். இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் சொல்கிறார்கள், ஏன்
அம்மா விலைவாசி ஏறிவிட்டது என்று கேட்டால் அவர்கள், உலகத்திலேயே
அப்படித்தான், அர்ஜெண்டினாவைப் பாருங்கள், அமெரிக்காவைப் பாருங்கள்
என்று சொல்கிறார்கள். அதேபோல் நம்முடைய முதலமைச்சரைப் பார்த்துக்
கேட்டால், அம்மையாரைக் காண்பிக்கிறார்கள். சாதாரண ஏழைத் தொழி
லாளர்களை, பாமர மக்களைக் கேட்டால் காலியான பாண்டங்களைக் காட்ட
வேண்டியதாயிருக்கிறது. குழந்தைகள் கேட்டால், புளி பருப்பைக் காணுமே
என்று கேட்டால், என்ன சொல்வது என்று தெரியாமல் திண்டாடுகிறார்கள்.
அங்கேயாவது உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு ஏற்படவில்லை என்று
சொல்லலாம். ஆனால் இங்கே 20 இலட்சம் டன் உணவு உற்பத்தி அதிகமாக
ஆகியும்கூட அதனால் விவசாயிகளும் பலன் பெறவில்லை, சாப்பிடுகின்றவர்களும்
பலன் பெறவில்லை. அதற்குக் காரணம் கொள்கை விவகாரம் என்றுதான் கூற
விரும்புகிறேன். முன்பே இந்த மன்றத்தில் நான் சொன்னேன், உங்களுடைய
உணவுக் கொள்கை, It is neither consumer-oriented nor producer-oriented. It is under-oriented. It is middlemen-oriented. It is smuggling-oriented. It is black-marketing-oriented. இவர்களுக்கு
நன்மை செய்யாமல், வர்த்தகர் சூதாடிகளுக்கும், பதுக்கல்காரர்களுக்கும்,
கள்ளக்கடத்தல்காரர்களுக்கும் உதவி செய்வதாக இருக்கிறது என்று
கூறுகிறேன். இதை நான் குற்றமாகக்கூடச் சொல்லவில்லை. இதைப்பற்றி
நீங்கள் ஆத்ம பரிசோதனை செய்து கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்
கொள்கிறேன். இந்த மாநிலத்திலேயே தொடர்ந்து இருந்துவந்த உணவு
முறைகளை மாற்றியமைத்ததால் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1973 ஆகஸ்ட் 10

கோளாறிலே நெருக்கடி இருக்கிறது என்று சொன்னால் அதற்குக் காரணங்கள் வேறு. எப்படி எப்படியோ சொல்கிறார்கள். நாட்களாக இந்த மாமன்றத்திலே பேசப்பட்டது இந்தக் நன்கு தெளிவாகக் காட்டும் நிலைமையாக இருக்கிறது. காரணங்களை இருந்தாலும், 4 கோடி மக்களுக்கு adequate quantity at reasonable price எந்த முதலமைச்சராக இருக்கட்டும், அது எந்த அரசாங்கமாக தானைக்கு அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகமாக இருக்கட்டும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியாக இருக்கட்டும், எந்த அரசாங்கமாக இருந்தாலும் அடிப்படையான கடமை, நியாயமான விலையில் போதுமான அரிசியைக் கொடுக்க வேண்டியது ஆகும். அந்தக் காரியத்திலே தவறி இருக்கிறார்கள், பொறுப்பைத் தட்டிக் கழித்திருக்கிறார்கள். 30 இலட்சம் டன் விளையும் நேரத்தில் 8, 9 இலட்சம் டன் ப்ரொக்யூர் செய்யப்பட்டது. "Valuable section" என்று சொல்லப்படும் சென்னை, கோவை நகரங்களுக்கு. வாங்கும் சக்தியுள்ள இடங்கள் அடைக்கப்பட்டன. சர்க்காரால் விஷயத்தில் இராஜாஜிக்கு அடுத்தபடியாக தான்தான் பெயர் வாங்குகிறேன் என்ற மன சந்தோஷத்திற்காகவோ அல்லது எப்படிப்பட்ட ஏதோ களினாலோ செய்ததன் விளைவாக இந்த நான்கு கோடி மக்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய உணவு, இவ்வளவு விளைச்சல் இருந்தும் எங்கே போயிற்று? நிலைமை இதற்கான காரியங்களை அரசு செய்யவில்லை என்பது என்னுடைய பலமான குற்றச்சாட்டு. குழப்பியிருக்கிறார்கள். உணவு முனையிலே தோற்றிருக்கிறார்கள். இதிலே வேறு காரணங்களைச் சொல்லக்கூடும். இதற்கு மத்திய அரசைக் காரணம் காட்டுவார்கள். மத்திய சர்க்காரையும் நான் பலமாகக் கண்டிக்கிறேன். அவர்களுடைய பண வீக்கம், டெபிசிட் பைனான்ஸ், காகித நோட்டு அச்சடிப்பு, வெளிநாட்டு ஏற்றுமதி, இறக்குமதி, அளவுமான பெரிய பெரிய முதலீடுகள், தேவையில்லாத வரி இப்படிப்பட்ட காரணங்கள் உண்டு என்பது நியாயம்தான். ஆனால் அதனாலேயே நாம் தட்டிக் கழிக்க முடியாது.

இந்த மாநில அரசுக்குப் பொறுப்பு இல்லை என்ற வாதத்தை நான் முற்றிலும் நிராகரிக்கிறேன். அந்தக் கொள்கையை நம்மால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. நிச்சயமாகப் பொறுப்பு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நம்முடைய பொருளாதாரம் அரிசியை மையமாகக் கொண்ட பொருளாதாரம். மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களும், நானும், மாண்புமிகு

1973 ஆகஸ்ட் 10] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

நாவலர் அவர்களும் ஒரே அறையிலே நான்கு மாத காலம் விலைவாசி உயர்வை எதிர்த்து விலைவாசிப் போராட்டத்திற்காக சென்னைச் சிறைச்சாலையிலே இருந்தோம். என்னுடன் இருந்த தோழர், ஆயிரம்விளக்குப் பகுதியைச் சேர்ந்த தோழர் கோ. சு. மணி இறந்தே போனார். அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். அண்ணா சொன்னார், அண்ணா சொன்னார் என்று கேட்கிறார்கள். இந்த மாநில அரசுக்குப் பொறுப்பு இருக்கிறது, அதைக் கண்டிப்பாகத் தட்டிக் கழிக்க முடியாது. நான்கு கோடி மக்களின் உயிரோடு விளையாடுகிறார்கள். அரிசி மட்டுமல்ல, மற்றப் பொருட்களின் விலைகளும் அப்படித்தான் இருக்கின்றன. அதற்குக் காரணம் சொல்கிறார்கள். ஆனால் அந்தக் காரணங்களை மட்டும் சொல்வது போதாது.

இந்த நாட்டு மக்கள் குமுறும் எரிமலையாக இருக்கிறார்கள். அதற்குப் புள்ளிவிவரங்கள் தேவையில்லை. அதிகாரம் இல்லை, அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்கிறார்களே, நான் இன்றைக்குக் கேட்கிறேன், இன்றைக்கு விளைச்சல் மிகுந்து இருக்கிறது, நாட்டிலே 55 இலட்சம் டன் இருந்தும் ஏன் வாங்கவில்லை? உணவு தானிய வர்த்தகத்தை அரசாங்கமே ஏற்றிருக்கலாம், அரசாங்கமே கொள்முதல் செய்திருக்கலாம். 30 இலட்சம் டன் என்று இருந்தபொழுது 10 இலட்சம் டன் கொள்முதல் செய்தோம். இன்றைக்கு 55 இலட்சம் டன் இருக்கும்பொழுது ரைஸ் மில்காரர்களையும், வியாபாரிகளையும் ஏன் கொள்முதல் செய்யச் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்கிறேன். 50 கோடி ரூபாய், 100 கோடி ரூபாய் என்று அன்றைக்கு வியாபாரம் செய்யவில்லையா? 10 இலட்சம் டன், 5 இலட்சம் டன் தானியங்களை வாங்கிக் கிடங்கிலே வைத்திருக்கின்ற நிலை இருந்தால் அந்த மார்க்கெட்டைக் கட்டுப்படுத்த முடியும். அதுபோல் ஆயிரக்கணக்கான முறைகள் நிச்சயமாக இருக்கின்றன.

சோதனைச் சாவடிகள் வேண்டாமென்று சொல்லமாட்டேன். மதகுக் கதவுகளைத் திறந்து விட்டிருக்கிறீர்கள். பதுக்கல்காரர்களுக்கும், கள்ள மார்க்கெட்காரர்களுக்கும், வெளியிலே கொண்டு செல்பவர்களுக்கும் திறந்து விட்டீர்கள். அதன் கோர விளைவுதான் இப்படிப்பட்ட பயங்கரமான விளிம்பிலே கொண்டுவிட்டிருக்கிறது. நான் இதை ஆத்திரத்திற்காகச் சொல்லவில்லை. பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்கிறேன். அந்தக் கொள்கை, இரண்டாண்டுக் காலமாக இந்த மாநிலத்திலே கட்டிக் காப்பாற்றப்பட்டு வந்த அந்த நிலைமை உடைத்தெறியப்பட்டது, மற்றவர்களின் நலன்களுக்காக. இன்றைக்கு நாம் செய்ய முடியாதா? சோதனை போட முடியாதா? பதுக்கல்காரர்கள் எங்கே என்று தெரியாதா? ஸ்டாக்கு

களைப் பார்க்க முடியாதா? கள்ள மார்க்கெட்காரர்களைச் சோதனை செய்ய முடியாதா? லாரி லைசென்சை கேன்சல் செய்ய முடியாதா? பதிமூன்று செய்ய சட்டம் இல்லை என்றால் அதற்கான சட்டத்தை இயற்ற முடியாதா? ஆனால் யாரோ கொள்ளையடித்துக்கொள்ளட்டும் என்று மறந்து விட்டதன் விளைவாக இது இவ்வளவு பெரிய விவகாரமாக முற்றியிருக்கிறது. நாட்டிலே பெரிய போரணிகள் நடக்கின்றன, எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் கலந்து கொள் கிறார்கள் என்றால் எல்லாம் காலத்தின் கோளாறு. பெரிய அபாய அறிவிப்பு என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

எண்ணெய் விலை 9 ரூபாய் என்று சொல்கிறார்கள் மற்றும் பருப்பு, புளி விலை, சர்க்கரை விலை போன்றவற்றைப் பற்றிச் சொல்கிறார்கள். நான் அதற்குள் போக விரும்பவில்லை. எனக்கு முன்னால் நடந்தது ஞாபகம் வருகிறது. நான் உணவுத் துறை அமைச்சராக இருந்தபொழுது வட சர்க்காடு மாவட்டத்திலே திருப்பத்தூரிலே வெல்லத்தின் விலை ஏறிவிட்டது. அதற்குக் காரணம் கேட்டால் கல்கத்தாவிற்கு எடுத்துக்கொண்டு போனார்கள் என்று தெரிந்தது. டெல்லிக்காரர்களிடத்திலே திரும்பிப் போனாலும் அவர்களின் அனுமதியைப் பெற்று, அவர்களுடைய ஒப்புதலை வேண்டு மென்றால் கூட, " in anticipation of the concurrence, we promulgate hereby this order . . . . " என்று அன்று ஆணை பிறப்பித்து அவர்களிடமே முதிக்கொடுக்கச் சொல்லி, 'சேன் ஜேக்கரி' பற்றி கண்ட்ரோல் ஆர்டர் போட்டோம். உடனே விலை இறங்கி வென்று குறைந்தது. இன்றைக்கு மாண்புமிகு உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டால், கடலை எண்ணெய் விலை ஏறிவிட்டதே என்று அவரிடத்தில் கேட்டால் அதற்கு மத்திய சர்க்காருக்குத்தான் கடிதம் போட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்களுக்குத்தான் அதிகாரம் இருக்கிறது என்பதல்ல. அவர்கள் ஒரு பர்மிட் கொடுக்க வேண்டும். அவ்வளவுதான். மாநில சுயாட்சி பற்றிப் பேசுகிறோமே. இதிலே என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டீர்கள்? ஏன் கடலையை வெளியே அனுப்பக் கூடாது என்று தடை உத்தரவு போட்டு கடலை எண்ணெய் விலையைக் குறைத்திருக்கக்கூடாது?

சர்க்கரையை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்கள்தான் பங்கு போடுகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். பள்ளிக்கூடப் புத்தகங்களை எல்லாம் தேசிய மயமாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், இரண்டு கோடி ரூபாய், மூன்று கோடி

ரூபாய் லாபம் வரக்கூடிய சர்க்கரை ஆலைகளை ஏன் தேசியமயமாக்கவில்லை? மொத்தமாக இந்தியா பூராவும் 200 கோடி ரூபாய்க்கு மேலாக சர்க்கரை ஆலைகளிலிருந்து லாபம் கிடைக்கிறது. எட்டு, ஒன்பது பேர் இருக்கிற சர்க்கரை ஆலை முதலாளிகள் நலன்தான் பெரிதா? கரும்பு விவசாயிகள், வாங்குபவர்களின் நன்மையைக் கவனிக்கக் கூடாதா? என்ன நடவடிக்கைகளை எடுத்தீர்கள்? காகித நோட்டு, டெபிசிட் பினான்சிங் என்றெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதில் பயன் இல்லை.

எசென்ஷியல் கமாடிடிஸ் ஆக்ட் என்ற மத்திய சர்க்கார் சட்டம் இருக்கிறது. மாநில அரசும் அந்தச் சட்டத்தின்கீழ் பல பொருள்களின் விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்தி ஏழை எளியவர்களுக்கு நன்மை செய்திருக்க முடியும். பல பொருள்களுக்கு அப்படிச் செய்திருக்கமுடியும். வைக்கோல் வரை இருக்கிறது. பிண்ணாக்கு இருக்கிறது. Cattle fodder including oil cakes, cotton and wollen textiles, foodstuffs, etc., are also included.

'*Powers to control production, supply, distribution, etc.. of essential commodities*—

(1) If the Central Government is of opinion that it is necessary or expedient so to do for maintaining or increasing supplies of any essential commodity or for securing their equitable distribution and availability at fair prices, it may, by order, provide for regulating or prohibiting the production, supply and distribution thereof and trade and commerce therein. '. . . . . என்று மூன்றாவது செக்ஷனில் இருக்கிறது. என்னென்னவெல்லாமோ செய்யலாம். அதிகாரத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். முக்கியமானவற்றை சுருக்கமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

' . . (*a*) for regulating by licences, permits or otherwise the production or manufacture of any essential commodity; . . . . .

(*c*) for controlling the price at which any essential commodity may be bought or sold: . . . . .'

என்ன விலைக்கு வாங்குவது, என்ன விலைக்கு விற்பது என்பதையும் நாம் சொல்லலாம்.

(*d*) for regulating by licences, permits or otherwise the storage, transport, distribution, disposal, acquisition, use or consumption of, any essential commodity.'

யங்கு செமிப்பது, டிரான்ஸ்போர்ட் பண்ணுவது, மற்றொரு சேரி
களில் போகலாம் என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

'(e) for prohibiting or withholding from sale of any essential commodity ordinarily kept for sale. . .'

அத்தியாவசியப் பொருள்களைப் பதுக்கி வைத்துக் கொண்டிருந்தால்
அதைத் தடுக்க உத்தரவு போடலாம்.

'(f) for requiring any person holding in stock any essential commodity to sell the whole or a specified part of the stock to the Central Government or a State Government or to an officer or agent of such Government or to such other person or class of persons and in such circumstances as may be specified in the order.'

இதன்படி ப்ரொக்யூர்மெண்ட் செய்கிறோம். நெல்லைப் போலவே மற்றப்
பொருள்களையும் இதன்கீழ் கொண்டு வரலாம்.

'For regulating or prohibiting any class of commercial or financial transactions relating to foodstuffs or cotton textiles which, in the opinion of the authority making the order, are or, if unregulated are likely to be, deterimental to the public interest.'

பாங்குகளுக்கெல்லாம் உத்தரவுகள் போடுவதற்குக்கூட அதிகாரம் இருக்
கிறது.

'for collecting any information or statistics with a view to regulating or prohibiting any of the aforesaid matters;

'for requiring persons engaged in the production, supply or distribution of, or trade and commerce in, any essential commodity to maintain and produce for inspection such books, accounts and records relating to their business and to furnish such information relating thereto, as may be specified in the order;'

இன்ஸ்பெக்ட் பண்ணலாம்.

'for any incidental and supplementary matters, including in particular the entering and search of premises, vehicles, vessels and aircraft, (and) the seizure by a person authorised to make such search of any articles in respect of which such person has reason to believe that a contravention of the order has been, is being, or is about to be committed. . . .'

(மணி அடிக்கப்பட்டது.)

கொஞ்ச நேரம்கூடக் கொடுக்கலாம். சாயங்கால வேளைதான் எலெக்டிரிகல் கமாடிடிஸ் விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்துவது உயிர்நாடி. அவர்கள் அதிகாரம் இல்லையென்று சொல்லுகிறார்கள். நான் அதிகாரம் இருக்கிறது என்று வாதாடுகிறேன். முக்கியமான அம்சம் இதிலே இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் பேசி, திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் பேசி, முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசி, தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தவர்கள் பேசி, பிறகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பேச வேண்டும். இதற்கே எட்டு மணி ஆகிவிடும். இன்னும் எவ்வளவு நேரம் உங்களுக்கு வேண்டும்?

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: இன்னும் 30 நிமிஷத்திற்குள் முடித்து விடுகிறேன். நான்கு கோடி மக்களுடைய வாழ்க்கைப் பிரச்னையைப்பற்றி பேசுகிறேன். விவாதத்திற்காகப் பேசவில்லை. அவர்கள் இந்தக் காரியத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்பதற்காகப் பேசுகிறேனே தவிர, விமர்சனம் செய்வதற்கோ மற்றக் காரியங்களுக்கோ அல்ல.

'in respect of which such person has reason to believe that a contravention of the order has been, is being, or is about to be committed. . .'

மற்றப் பொருள்களை என்ன விலைக்கு வாங்கவேண்டும், விற்கவேண்டும், இன்ஸ்பெக்ட் பண்ணுவது, கணக்கு கணிக்கப்படுவது, சோதனை போடுவது, சீஷர், இவை பற்றியெல்லாம் இருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் ஆக்ட் என்று சொல்வார்கள். அதிலேதான் 5-வது செக்ஷனிலே கூறியிருக்கிறார்கள்.

'The Central Government may, by notified order, direct that the power to make orders under section 3 shall, in relation to such matters and subject to such conditions, if any, as may be specified in the direction, be exercisable also by—

(a) such officer or authority subordinate to the Central Government, or

(b) such State Government or such officer or authority subordinate to a State Government . .'

என்று இருக்கிறது. இந்த ஆர்டரின்கீழ்தான் இப்போது அரிசி வரையில் செல்லுகிறோம். மற்றப் பொருள்களுக்கும் ஏன் இதைச் செய்யக்கூடாது? மற்ற மாநிலங்களில் செய்கிறார்கள். அரியானா, மத்தியப் பிரதேசத்தில்

செய்கிறார்கள். மத்திய பிரதேசத்தில் பருப்பை கண்ட்ரோல் செய்து விடுகிறார்கள். வேறு மாநிலங்களுக்கு அங்கிருந்து பருப்பை எடுத்துக் கொண்டு வர முடிவதில்லை. கடலைப் பிண்ணாக்கை வெளி மாநிலங்களுக்கு அனுப்ப வேண்டாமென்று குஜராத் மாநிலத்தில் உத்தரவு போட்டிருப்பதாகப் பார்த்தேன். இன்றைக்கு மைசூர் மாநிலத்தில் அனுமதி இல்லாமலே ஹேமாவதி அணைக்கட்டையே கட்டி முடித்துவிட்டார்கள். நாம் அத்தியாவசியப் பொருள்களின் விலையைக் குறைக்க ஒரு ஆர்டர் போடக்கூடாதா! ஜாகரிக்கு நாமே செய்தது போல் செய்யக்கூடாதா?

"in anticipation of the concurrence of the Union Government".
என்று சட்ட அமைச்சர் எழுதிக் கொடுக்க மாட்டார்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தாங்கள் சொன்னதற்காக அப்படி எழுதிக் கொடுத்தேன். அது நீதிமன்றத்தில் செல்லாது போயிற்று.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: வாதம் பேசுகிறார்கள். உங்களுடைய மற்றக் காரியங்கள் எல்லாம் என்ன ஆகின்றன! நீதிமன்றத்திலே ... நீதிமன்றத்திற்குப் போய் அடிபட்டுவிட்டாலும் அந்த ஆறு மாதமாவது விலை குறைத்தால் நல்லதுதானே? கடலை எண்ணெய் விலை நான்கு மாதங்களுக்காவது குறைந்திருக்கக்கூடாதா? இந்தச் சட்டத்தின் பிரகாரம் செய்வதற்கு எவ்வளவோ வழிகள் இருக்கின்றன. நான்கு கோடி மக்களுக்குச் சோறு போட வேண்டியது பெரிய கடமை அல்லவா? அந்தக் கடமையிலே தவறி இருக்கிறீர்கள் என்பதுதான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு.

டி.ஐ.ஆர்.-ல் சில பேரைப் பிடித்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். எப்போது பிடிக்கிறார்கள்? மக்கள் இளைத்து எழுந்தவுடன் பிடிக்கிறார்கள். டி.ஐ.ஆர்.-யை தேர்தலுக்கா போட்டார்கள்? உணவுப் பொருளைச் சரியானபடி விநியோகம் செய்யத் தவறி விட்டார்கள். பெரிய நிலைக்களமான உணவு தானிய வர்த்தகத்தை எடுத்திருக்கலாம். மில்களைத் தேசியமயமாக்கி இருக்கலாம்.

விநியோக முறையை எடுத்துக்கொண்டால் 13½ லட்சம் போலிக் கார்டுகள் என்றால் அது அதிகாரிகள் குற்றம்தானே. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்துக்காரர்களா எழுதிக் கொண்டார்கள்? இதெல்லாம் நிர்வாகச் சீர்குலைவைக் காட்டுகிறது.

கம்பம் பக்கத்தில் லாரி லாரியாகப் போயிற்று, அதிகாரிகள் லஞ்சம் ங்கியதாக முன்னாள் முதல் அமைச்சர் அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ான் சொன்னால் ஏதோ வேண்டுமென்றே சொல்வதாகச் சொல்வார்கள். வர்கள்மீது கோபம், பங்காளிச் சண்டை என்று சொல்வார்கள். முதல் மைச்சர் பதவிக்காகவா திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்? வை எல்லாம் நியாயமான விமர்சனங்கள். இதைக் குறித்து முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலிக்க வேண்டும். மக்களிடம் விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏழை எளியவர்களுக்கு உதவ வேண்டும் அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கத் தைரியம் வேண்டும்.

எந்தத் துறையை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி. நிலச் சீர்திருத்தம் என்னவாயிற்று? ஏழைகளின் சிரிப்பில் இறைவனைக் காண்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இன்று மூன்று லட்சம் ஏக்கரா நிலங்கள் தஞ்சாவூரிலுள்ள மடாதிபதிகளிடம் இருக்கின்றன. அவற்றை யார் எடுப்பது? அவற்றை எடுத்து ஏன் ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடாது? அதற்கு மத்திய அரசின் சம்மதம் தேவையா? மூன்று லட்சம் ஏக்கர் நிலங்களை தருமபுரம், திருவாடுதுறை ஆதினங்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. நான் ரெவின்யூ துறை அமைச்சராக இருந்தபோது ஒரு உறுதிமொழி அளித்தேன். மூன்று லட்சம் ஏக்கர் இல்லையா? அதனால் ஆண்டவனின் பூசை கெட்டுவிடப் போகிறதா? அதை எடுத்து ஒரு லட்சம் ஏழை ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கலாமே. உரம் கொடுப்பது, மாடுகள் வாங்கக் கடன் கொடுப்பது, என்று இப்படி எவ்வளவோ செலவு செய்கிறோம். இருந்தும் விவசாயிகளின் நிலை என்ன? இன்று அவர்கள் தங்கள் ஆடு மாடுகளை விற்கிறார்கள். அவர்களின் வீட்டுக் கதவுகளைத் தூக்கிக் கொண்டு போகும் நிலை இருக்கிறது.

கல்வியை எடுத்துக் கொண்டால், திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்னதுபோல், பள்ளிக்கூடங்கள் பாதி நாட்கள் மூடியிருக்கின்றன. க்ளைவ் ஹாஸ்டல் சம்பவத்தைப் பார்க்கவில்லையா? அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக அமளி பெருமைப்படுத்தும் அத்தியாயமா? பாளையங்கோட்டையில் ஓர்து நாதன் தாம்பரவர்ணியில் விழுந்து இறந்து கலவரம் நடந்ததே. ஒரு ஆண்டில் எத்தனை நாட்கள் விடுமுறை நாட்கள், எவ்வளவு நாட்கள் பள்ளிக்கூடம் நடந்தது? கல்விக்காக நூறு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்வதாகக் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்கிறார்கள். பாதி நாட்கள் பள்ளிகள் மூடித்தான் கிடக்கின்றன.

மின்சாரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் மின்சாரத்தை விற்றுவிட்டார்கள் என்ற புகார். பம்ப் செட்களுக்கு கள்ள முறையில் விநியோகமாவது தெரியாதா? நாட்டு மக்களுக்குத் தெரியும். மக்கள் எது உண்மை, எது தவறு என்று தெரிந்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எழுபது சதவிகிதம் என்று சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் வாதம் செய்கிறார்கள்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலானது சட்டம்-ஒழுங்கு இங்கு நிம்மதி இருக்கிறதா? நான் சொன்னால் வருத்தமாக இருக்கும். தொழிற்சங்கத் தலைவர் சித்தன் அவர்கள் சர்க்கார் பஸ்ஸில் போகிறார். பிரயாணிகளை இறக்கி விட்டு விட்டு, பஸ் கண்டக்டரையும் டிரைவரையும் இறக்கிவிட்டுவிட்டு ஒருவன் நல்ல ஜன சந்தடியுள்ள இடத்தில் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் இருக்கிற வீதியிலே. ஐ.ஜி. அவர்கள் இருக்கிற வீதியிலே அலக்கடை பக்கத்தில் வன்முறையில் கொ படும அளவிற்கு நிகழ்ச்சிகள் நடந்தால் மக்களுக்கு ஒரு பயம் ஏற்படுகிறது. பூங்கா நகரில் ஹக்கிம், அமைச்சர்களுக்கு வேண்டியவர், 12 மணிக்கு இஸ்லாமியப் பெண்கள் இருக்கக்கூடிய இடத்தில் அத்துமீறிய செயல்களைச் செய்யவில்லையா? முன்பு இங்கு செயலாளராக இருந்த கிருஷ்ண ஐயர் அவர்கள் வீட்டில் கொலை நடக்கவில்லையா? தேர்தல் காலத்தில், திண்டுக்கல்லில் நடந்த இடைத் தேர்தலின்போது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மதுரையில் முகாம் போட்டிருந்தார்கள். ஐ.ஜி.யும் இருந்தார்கள். இவர்கள் போதாது என்று டெல்லிக்கார மந்திரிகளும் இருந்தார்கள். அப்போது வத்தலகுண்டில் ஆறுமுகம் கொலை செய்யப்பட்டார். கொலைகாரன் அங்கேயே உலாவுகிறான். இரண்டு நாட்கள் கழித்து எங்கள் தோழர்கள் பிடித்துக் கொடுப்போம் என்று சொன்னபிறகு ரோம்பர் பொறுப்பாளர் காரில் ஏறிச் சென்று கோர்டில் சரண் அடைந்தார்கள். பாலைவனத்திலா அது நடை பெற்றது? அல்லது அது காட்டில், ஆரண்யத்தில் நடந்த கொலையா? இப்படியிருந்தால் மக்களுக்கு என்ன பாதுகாப்பு இருக்கிறது என்று கேட்கிறேன்.

இந்த நாட்டில் யாருடைய உடைமைக்கும் உயிருக்கும் பாதுகாப்பு இல்லை. கலெக்டர்கள் மாநாட்டில் சாதாரணப் பிரஜைக்கு நம் நாட்டில் பாதுகாப்பு இல்லை என்றமாதிரியாக சட்டம் ஒழுங்கு பிரச்னை பற்றிச் சொல்லும்போது பாதுகாப்பு இல்லை என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சீப் செக்ரட்டரி அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது 'இந்து' பத்திரிக்கையில் வந்திருக்கிறது. காரணம் என்ன இந்த நிலைமைக்கு? நிர்வாகக் கோளாறுதான்

காரணம். நிர்வாக இயந்திரம் சீர்குலைந்து விட்டது. அதைக் கவனிக்க அவர்களுக்கு நேரம் கிடையாது. தங்கள் கட்சிக் காரியங்களைக் கவனிப்பதற்குத் தான் நேரம் இருக்கிறதே தவிர இவற்றை எங்கே கவனிக்கிறார்கள்?

இந்த அமைச்சரவையில் பெரிய இலாகா மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டிருக் கின்றன. உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் மாறி வேறு ஒரு அமைச்சர் உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சராக வந்திருக்கிறார். பொதுப் பணித் துறை ஒரு அமைச்சரிடமிருந்து இன்னொருவரிடம் மாறியிருக்கிறது. ரெவின்யூ இலாகா மாறியிருக்கிறது. விவசாய இலாகா மாறியிருக்கிறது. கூட்டுறவுத் துறை வேறு ஒரு அமைச்சருக்குப் போயிருக்கிறது. ஏன் இப்படி இலாகாக் களை மாற்றுகிறீர்கள் என்று கேட்டால், நிர்வாக சௌகரியத்திற்காக மாற்று கிறோம் என்பார்கள் சுலபமாக. சபாநாயகர் அவர்களே, நீங்கள் எவ்வளவோ முதல் அமைச்சர்களின் அனுபவங்களைப் பார்த்திருப்பீர்கள். மாறுதல் என்றால் ஒருவர் வெளிநாடுகளுக்குச் செல்லும்போது இலாகாவை மாற்றுவது சரி. அல்லது ஆறு மாதம் ஒருவர் வரவில்லை என்றால் இலாகாவை மாற்றலாம். இப்போது உள்ளாட்சித் துறையை மாற்றுவதற்கு என்ன காரணம்? ஏன் பி.டபிள்யூ.டி. யை ஏன் இன்னொரு அமைச்சருக்கு மாற்ற வேண்டும்? ஏன் கூட்டுறவுத் துறையை வேறு ஒருவருக்கு மாற்றவேண்டும்? மாற்ற வேண்டா மென்று சொல்லவில்லை. இதே மாமன்றத்தில் கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் மீது பி.டபிள்யூ.டி. அமைச்சர் மீது ரெவின்யூ துறை அமைச்சர் மீது நிர் வாகச் சீர்கேடுகள் குறித்து பல ஆழமான குற்றச்சாட்டுகள் சாட்டப்பட்டிருக் கின்றன. புரைவோடிய புண்ணுக்குப் புனுகு போடுவது போல் என்று பழமொழி சொல்வதைப் போல் இருக்கிறது இது. ரெவின்யூ அமைச்சராக இருந்த மாதவன் அவர்களின் துறையில் என்ன குறை ஏற்பட்டது? இப்போது அதற்கு ஏன் கூட்டுறவுத் துறையில் என்ன குறை ஏற்பட்டது? அப்படி மாற்றியதைப்பற்றி இந்த வேறு ஒரு அமைச்சர் வந்திருக்கிறார்? சொல்லவில்லையே. இந்த மன்றத்தில் மன்றத்தில் சொல்லவேண்டாமா? அதைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டியதில்லை என்று சொல்வார்கள்.

நிர்வாக இயந்திரம் சீர்கெட்டு சின்னாபின்னமாக உடைக்கப்பட்டிருக்கிறது. தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள், போர்சுக்கு வரக் கூடாது என்று. அதிகாரிகளிடம் போர்சுக்கு வரக்கூடாது, இது போலக் கோரின் ஒரு தீர்மானம் சத்தியோகஸ்தர்கள் யாராவது எம்.எல்.ஏ. க்களை அழைத்துக் கொண்டு வருவீர்களானால் அவர்கள் மீது ஒழுங்கு நடவடிக்கைகள்

எடுக்கப்படும் என்கிறார்கள். நியாயமான பொதுக் காரியங்களுக்குத்தான் நீங்கள் போர்சுக்கு வரவேண்டும் என்கிறார்கள். அதிகாரிகளை மாற்றுவதற்கு போர்சுக்கு வரக்கூடாது என்றால் அப்படி வந்திருக்கிறார்கள் என்றுதானே அர்த்தம்? முன்பு போலீஸ் இலாகாவிற்காவது ஒரு அந்தஸ்து, மரியாதை இருந்தது. அந்தப் போலீஸ் இலாகாவின் நிலைமை என்ன ஆயிற்று இன்றைக்கு? சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

இன்று காலையில் கூடச் சொன்னார்கள். மற்ற மாநிலங்களோடு உறவாவது சரியாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா? அவர்கள் முதலமைச்சராகி 4 ஆண்டுகள் ஆகியிருக்கின்றன. கோயம்புத்தூர் நகரத்தின் குடிநீர் பிரச்னையைத் தீர்த்தீர்களா? பல ஆண்டுக்காலமாக அது இருக்கிறது. அந்தப் பிரச்னை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வந்ததற்குப் பிறகாவது சரியாகும் என்று அந்த மக்கள் நினைத்தார்கள். அது இன்னும் தீரவில்லை என்பதை எண்ணி அந்த மக்கள் மிகவும் வேதனைப்படுகிறார்கள். சிறுவாணியிலிருந்து தண்ணீர் எடுக்கும் பிரச்னை நீண்ட நாட்களாக இருக்கிறது. முன்பு அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது அது முடிந்துவிடும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. முதலமைச்சர் திரு. ஈ. எம். எஸ். நம்பூதிரிபாட் இருந்தபோது அவரோடு கையெழுத்துப்போட்டு அடிக்கல் நாட்டுவிழாவிற்கு அவருடைய பெயரைக்கூட போட்டு எல்லாம் செய்தார்கள். இன்று வரை கோயம்புத்தூர் மக்களுக்குக் குடிநீர்த் திட்டம் வரவில்லை.

பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு திட்டம் 2½ லட்சம் ரூபாய் செலவில் பெரிய திட்டமாக நீர்ப்பாசனத் திட்டமாகப் போடப்பட்டது. கேரள மாநிலத்தோடு சரியான உறவு இல்லாததால் கொண்டுவர முடியாமல் இருக்கிறது. இது அவர்களுடைய திறமைக் குறைவைக் காட்டுகிறது. ஒப்பந்தம் செய்ய முடியாத தன்மையைக் காட்டுகிறது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மின்சாரத்திற்குக் கூட ரேஷன் என்று சொல்கிறார்கள். மின்சாரம் அதிகமாகத் தேவையென்றால் நீர்சேகரம் இல்லை. வீராணம் திட்டம் என்றார்கள். காவிரி நீரைச் சென்னைக்குக் கொண்டுவருவோம் என்கிறார்கள். 'காவேரி மாதா' தண்ணீர் வரும் என்று திட்டம் வைக்கிறார்கள். தண்ணீர் வருகிறதா? பரம்பிக்குளம்-ஆளியாற்றில் தண்ணீர் வருவதற்கு முன்பே 100 மைல் நீளத்திற்கு சிமெண்ட் கால்வாய் கட்டி விட்டார்கள். இருபது கோடி ரூபாய் செலவு செய்கிறோம். நிலைமை என்ன? மைசூர் மாநிலத்தோடு தொடர்பு கொண்டு அதிகத் தண்ணீரைப் பெற முடியவில்லை. அவர்கள் பெரிய பொரி அணைகளைக் கட்டிவிட்டார்கள். ஹேமாவதியைக் கட்டிவிட்டார்கள்.

விரேந்திரபாடில் இருந்தபோதே தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு தண்ணீர் கொண்டு வர முடியவில்லை. தஞ்சை மாவட்டத்தை தண்ணீர்ப் பஞ்ச மாவட்டமாக ஆக்கி விட்டார்கள்.

இப்படி இங்கே நிலைமையிருக்கிறபோது, மாநில சுயாட்சி என்று சொல்லிக்கொண்டு காசி யாத்திரை போகிறேன் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள்.

'தமிழ்நாடு தமிழருக்கே' என்று சொல்லும் கோஷத்திற்கு காலையில் பதில் சொன்னார்கள். ஒரு கட்சியின் தலைவராக இருந்து அப்படிப்பட்ட கருத்தைச் சொன்னால் பரவாயில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவராக இருந்து சொன்னால் பரவாயில்லை. ஆனால் தமிழ் நாட்டில் இருக்கும் 4½ கோடி மக்களின் தலைவராக இருக்கும் முதலமைச்சராக இருந்துகொண்டு தமிழ் நாடு தமிழ் மக்களுக்கே சொந்தம் என்று சொல்வது சரியல்ல. இங்கே வாழ்கிற கன்னட மக்களுக்கும் இது சொந்தம். தமிழ் அல்லாத வேறு மாநிலத்திலிருந்து வந்திருப்பவர்களுக்கும் சொந்தம். எல்லோருக்கும் சொந்தம். இந்திய நாட்டில் பிறந்த எந்த மாநிலத்திலுள்ளவனுக்கும் இந்த நாடு சொந்தம். இப்படி முதலமைச்சர் சொல்கிறபோது, பம்பாயில் இருக்கும் தமிழனின் நிலையை எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். ராஞ்சியில் பணிபுரியும் தமிழரை எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும், அவர்களுடைய நிலைமை என்ன ஆகும்? அந்த மாநிலங்களில் வன்முறை தூண்டிவிடப்படவேண்டுமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ¾ மணி நேரம் ஆகிவிட்டது.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: ஐ ஆம் வித்தின் டைம். முடித்து விடுகிறேன். ஒரு மாநில முதலமைச்சர் என்ற முறையில் அவர்கள் பேச வேண்டும். எல்லோருக்கும் தமிழ்ப் பற்று இருக்கிறது. தமிழ் உணர்வு இருக்கிறது. ஆனால் இப்படிப் பேசுவதன் மூலம் அங்கேயுள்ள தமிழர்களின் நிலை என்ன ஆகும் என்பதையும் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் பேசிய பிறகு திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் பேச வேண்டும். அதற்குப் பிறகு முதலமைச்சர் பதில் அளித்த பிறகு, தீர்மானத்தை முன்மொழிந்தவர்கள் பேச வேண்டும். 9 மணியாகிவிடும் போல் இருக்கிறது. நீங்கள் 5 நிமிடத்தில் முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: திண்டுக்கல் தேர்தலைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டும். அதை நான் விமர்சனம் கூடச் செய்யவில்லை. அது ஒரு எக்ஸ்டிரா டிர்னரி தேர்தல். நான் முன்பே சொன்னேன். இப்போது ஒரு எக்ஸ்டிரா

ர்டினரி சூழ்நிலை இருக்கிறது. இதற்கு ஒரு எக்ஸ்டிராஆர்டினரி தீர்ப்பு தான் வேண்டுமென்று சொன்னேன். அது தேர்தல் அல்ல. நீதி மன்றம். யார் இந்த நாட்டை ஆளுவது? இந்த அமைச்சரவை மீது இப்போது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருகிறோம். அங்கே 2½ லட்சம் வாக்காளர்கள் எங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து இருக்கிறார்கள். அவையகத்தில் நம்பிக்கை இருந்தால் அதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கலாம்.

இப்போதைக்கு கார்ப்பரேஷன் தேர்தல் கிடையாது. 6 மாதம் கழித்து நடத்துகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இன்னும் முனிசிபாலிடி தேர்தல் இருக்கிறது. இப்படி ஒத்திவைத்துக்கொண்டே போனால் ஏதோ [illegible] அனுபவித்துக்கொண்டு இருப்பது போல் இருக்கிறது. இது [illegible] கொடுப்பது அல்லாமல் வேறு என்ன? கேட்டால், மக்கள் ஆதரவு எங்களுக்கு இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். எப்படி ஆதரவு இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியும்? மக்கள் ஆதரவு இருக்கிறது என்று சொன்னால், உண்மையிலேயே தைரியம் இருந்தால் மக்களைச் சந்தித்திருக்க வேண்டும். மக்கள் தான் எங்கள் எஜமானர்கள் என்று சொல்கிறீர்கள். இந்த சட்டமன்றத்திற்குக் கூட மக்கள்தான் எஜமானர்கள். கோயம்புத்தூர் தேர்தல் பாராளுமன்றத் தேர்தலோடுதான் நடைபெறும் என்று சொல்கிறீர்கள். இன்றைக்கு இரண்டு பேர் [illegible] விட்டிருக்கிறார்கள், வேலப்பன் அவர்களும், ஆறுமுகம் அவர்களும். அதற்காகவாவது தேர்தல் உடனடியாக வைக்கலாம் அல்லவா? அதற்கு ஒன்றும் பிரச்னை இருக்காது என்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அந்தத் தேர்தல் இன்னும் வரவில்லை.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: மக்களின் எண்ணங்களை அவர்கள் உணர்ந்து கொள்ளவில்லை, அவர்களைப்பற்றிக் கவலைப்படுவது இல்லை என்பதைத் தவிர, வேறு ஒன்றும் இல்லை. விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்தினீர்களா? வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்ததா? இதை விட என்ன பெரிய காரியத்தைச் செய்து விட்டீர்கள்? ரோடு போட்டேன் என்று சொல்கிறீர்கள். பாலம் கட்டினோம் என்று சொல்கிறீர்கள். இவையெல்லாம் குமாரசாமி ராஜா காலத்தில் இல்லையா? ஓமந்தூர் ராமசாமி ரெட்டியார் காலத்தில் நடைபெறவில்லையா? பக்தவத்சலம் செய்யவில்லையா? ஜோதி அம்மையார் காலத்தில் கூட ஹாஸ்பிடல் திறந்தார்கள். புதிதாக இப்போது [illegible] அன்பழகன்தான் போய் திறக்கப் போகிறாரா? ஏழை எளிய மக்களுக்குக் கொடுத்த வாக்கை இந்த அரசு நிறைவேற்றத் தவறிவிட்டது. இதைச் சொன்னால் நோக்கம் கற்பிக்கிறார்கள்.

அவர்களிடத்தில் ஒரு வேண்டுகோளாக நான் கேட்டுக்கொள்வேன். இந்த அரசின் மீது எங்கள் கட்சியின் தலைவர் திரு. எம்.ஜி.ஆர். அவர்களும், திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்களும் ஒரு ஊழல் குற்றச்சாட்டுப் பட்டியலைக் கொடுத்தார்கள். அந்தப் பட்டியலுக்கு இங்கே பதில் வைத்தீர்கள். இரண்டாவதாக ஒரு பட்டியல் கொடுத்தோம். அதற்குப் பதில் வைக்கவில்லை. ஏன் பதில் வைக்கத் தயங்குகிறீர்கள். சட்டசபையில் தைரியமாகச் சொல்லுங்கள் என்று சொன்னீர்கள். வைத்து இருக்கலாம் அல்லவா? அவைகள் ஊழல் குற்றச்சாட்டுக்களாக இல்லாமல் இருக்கவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய ஆசை. அப்படி இருந்தால் என்னைவிட மகிழ்ச்சியுடையவன் வேறு யாரும் இருக்க முடியாது. பொறுப்பான இரண்டு தலைவர்கள் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். நீங்கள் அதற்குப் பதில் அளிக்க வேண்டாமா? 'சீசர்ஸ் ஒயிப் ஆபவ் சஸ்பிஷன்' என்று சொல்வார்கள். இன்று அதிகாரத்தில் நீங்கள் இருக்கிறீர்கள். ஊழல் மலிந்த ஒரு ஆட்சியை இந்த மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டார்கள். நீங்கள் ஆயிரம்தான் சமாதானம் சொன்னாலும் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். ஆகவே, இதை ஒரு வாய்ப்பாகக் கருதி உங்கள் மீதுள்ள பழியைத் துடைத்துக்கொள்ளுங்கள். இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் கூட வேண்டாம். நீங்களே ஒரு நீதிபதி போட்டு விசாரணை செய்யச் சொல்லுங்கள் என்று பணிவோடு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு, நான் தெளிவாகச் சொல்கிறேன் உங்களுடைய கொள்கைகள், உங்களுடைய நடைமுறைகள், நோக்கங்கள் சிதைந்துவிட்டன. சீர் குலைந்துவிட்டன என்கிற காரணத்தால், உங்களுக்கு இருக்கும் ஒரே வாய்ப்பு இந்தச் சட்டமன்றத்தைக் கலைத்துவிட்டு, எஜமானர்களாக இருக்கும் மக்களிடத்தில் போய் தீர்ப்பு பெறுவதுதான் என்று கூறி அந்தக் காரியத்தைச் செய்யுங்கள் என்று கேட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: ஏற்கெனவே கொடுத்த குற்றச்சாட்டுகள் என்ன, என்ன குற்றச்சாட்டு அவர்கள் தலைவர்களால் சொல்லப்பட்டது என்று இங்கே சொன்னால் விளக்கம் சொல்ல வசதியாக இருக்கும்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, I rise to support the No-Confidence Motion and the Censure Motion which have been tabled before this House.

At the outset, let me emphasise that this Government has forfeited the confidence and lost the confidence of this House. I may be permitted to say that this Government is oppressive

ɥɪ its outlook and tyrannical in its policy. I do not want to use very strong expressions when I say that this Government does not deserve to continue for long.

Sir, the first point that I want to stress before this House is that there has been a rise in prices. Prices have soared up and prices have sky-rocketted and this Government has failed in its elementary duty to arrest the soaring prices that are prevailing ıɒ Tamil Nadu as well as elsewhere.

In this connection may I speak a few words which have been uttered by the late lamented leader and Chief Minister of our State when he addressed a meeting during May Day celebrations when he assumed office. I am inviting the attention of the House to the speech of the late Anna which he made at Chidambaram Park during May Day celebrations in 1967. It has been published in 'Murasoli', dated 3rd May 1967.

3 படி அரிசி தருவது சாத்தியமே என்று இன்னும் நான் நம்புகிறேன். அதில் உள்ள பிரச்சினை எல்லாம் காலத்தை ஓட்டியது. நோக்கத்துக்காக பாடுபடுவதாக அண்ணா கூறினார். அரசாங்கமும் அந்த விஸ்வாசிகைய இறக்க அரசாங்கம் நடைமுறைக்கு எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறது. A few lines down அதைச் செய்ய முடியாது என்று கண்டால் அந்த விநாடியே பதவியை விட்டு இறங்கிவிடுவோம். That is the clear and categorical statement that has been made by your leader. I think it is acceptable to th Iouse.

I may also be permitted to quote another speech which he made on 19th May 1967 at Salem in the CSI compound, when he was felicitated. These are the words which are purported to have been used by the late Sri Anna : நான் நிதானமுற்றவன். நான் அவசரப்பட்டு எதையும் கூற மாட்டேன். நான் நிதானமுற்றவன். அப்படியென்றால், எதுவுமே முடியவில்லை என்றால் என் அரசியல் வாழ்வையே முடித்துக்கொள்வேன். நழுவமாட்டேன், நெளியமாட்டேன்.

இது முரசொலி பத்திரிகையில் 21-5-1967ல் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

With this background may I ask the members of the Ruling Party whether any steps have been taken to implement the promises that have been given to the people by no less a person than

late Anna. Sir, the State Government now says that the abnormal rise in prices is due to the fiscal policy of the Centre. Were they aware of this when they started the price-rise agitation in 1965 or prior to that? At that time they were in this House sitting in the Opposition. I think, Sir, now they have forgotten and conveniently forgotten the tall promises which they have given to the people. I think they have given those promises the go-by. They want to stick to power.

Regarding power, may I say that power corrupts and absolute power corrupts absolutely. That is the little dictum that has been given by Lord Acton. That would be more applicable to the DMK Government. As I have said previously, this Government is oppressive to the poor and tyrannical in its policy. That is why the hon. Mover of the Censure Motion Thiru K. T. K. Thangamani has said that this Government has no policies and that is why he has used the word " கொள்கையற்ற கொள்கை

In support of that I would be fortified by the arguments which I would make just now.

Regarding food policy this Government has failed in its elementary duty. They have not only failed but failed miserably. What is the production of rice (official figure) that has been given by the Ruling Party, before this House? They say that there has been enough of food production. These are some of the figures I want to give. Food production during 67–68 is 57.72 lakhs tonnes, during 70–71 it is 71.30 lakhs tonnes and during 72–73 it is 73 lakhs tonnes. The previous Co-operation Minister and now Agriculture Minister has been trumpeting from house-tops that there has been green revolution and there is plenty in this part of the country. Is there plenty? That is what I want to ask, and that is what the people of Tamil Nadu want this Government to take into consideration. With all the flourishing promises given to the people, is there enough foodgrain for our people? Are we able to meet the elementary needs of the people? The answer is 'No'. This Government has failed miserably, in that. That Government should resign and quit office in the name of the people. That is the greatest service which this Ministry can give to the country. They must get away from power. That is the point which I am making. So far as food

policy is concerned, there is the picture of "State Trading in foodgrains". But so far as this Government is concerned, it is still hanging like Damocle's Sword. Are we going to have whole-sale trade in foodgrains, nationalising it or not? That is a matter which requires clarification. This Government will have to give clear information and picture about prices that have been fixed in various parts of the State.

So far as rice is concerned, in Madras City it is Rs. 1.12 per kilo whereas in Kanyakumari it is Rs. 1.42 or Rs. 1.40. I ask why this difference and why this discrimination? That point this Government must answer now. You are ruling the entire Tamil Nadu and there should not be any discrimination between different parts of the State. That is why I say this Government has failed in its duty.

So far as food agitation is concerned, this Government is saying that we are hand in glove with smugglers. What I say is we have nothing to do with smugglers. We are prepared to face the consequences if it is proved that we have something to do with smugglers.

There is the Maintenance of Internal Security Act and that may be invoked against us if something wrong had been committed by us. Do not sling mud on us and direct your oppression against us. I hope the Chief Minister will appreciate the point I have made. What is it that Kanyakumari people want? They want rice at reasonable prices. That has been partially granted. There are certain points which this Government will have to consider. Rice is being distributed through previous sugar cards and through family cards. Many people have got cards. But many do not have cards. That is one of the demands which we have reiterated again and again.

So far as fair price shops which distribute the rice are concerned, it is alleged that there is disparity in weight as well as measurement. This will have to be rectified. Officers responsible for this will have to take prompt and effective steps to rectify this. We do not want that we should be treated as fisrt-class citizens. We only want that we should be treated as

equal citizens of the other parts of State. Regarding rice smuggling in Kerala border, let me invite the attention of the House to what is stated in the 'Hindu', dated 31st July 1973. How rice smuggling in the Kerala border has been carried on is picturesquely described in that article which has appeared in the 'Hindu' of 31st July 1973. Sir, in that, belt areas are specified and the belt areas are said to be of 50 miles radius where rice smuggling is said to be carried on and the profession of about 75 per cent of the population occupying that area is rice smuggling. I do not want to read the entire report. But I shall refer to certain passages only. "The belt area in Madukarai area consists of 100 villages and the average flow from this area is said to be 1,000 bags per day. The officials have seized grains valued at Rs. 11 lakhs and the number of cases registered is 2,506." These are the details in that report. Sir, smuggling is going on in the border areas and belt areas. What are the steps taken by this Government? The Government machinery has failed and that is the reason why smuggling has assumed alarming proportions and the officers are either conniving at this or they are ineffective. I think the Government cannot take pride by saying that the people are smuggling and the Government is not responsible. I fix the responsibility and pinpoint the responsibility on this Government and this Government's machinery. They have failed in this elementary duty.

Sir, the next point I want to stress is regarding certain leakages that have been pointed out before this House. The first point is regarding the missing of 5,000 bags of rice at Palanur, Tindivanam. That was reported. What is the follow-up action that has been taken by this Government? That is a matter which will have to be explained to the House. The whole matter has been handled in a tardy and lethargic manner. The learned Minister will have to clarify that point.

The next point I will refer to is regarding the affair wherein the double-lock system has been adopted and certain leakages have occurred. Sir, this has happened in Thirukoilur in which the Revenue Officials were fully aware of the pilferage and shortage. It is a matter where investigation has to be carried on to fix responsibility. There was an enquiry conducted and the

enquiry officer has stated that criminal action will have to be taken and I was told that the whole matter is now kept in cold storage and the prosecution that has to be launched against the parties who were responsible has not been effectively and promptly done. What has happened in this particular instance?

Sir, in December 1972, there was an unprecedented gale and rain in South Arcot district and the neighbouring areas. The officer who was fully aware of this, aware of the gale conditions issued rice to the rice mill owner with whom there was some league. He is one Rowther who had something to do with the R.D.O. It is known that all was not well there and there had been malpractices and culpable neglect on the part of the officer. What are the steps taken against the officer who was responsible for the loss of about 10,000 bags of rice due to the Government? Public money has been squandered and Government officials are responsible for that. It is a matter which cannot be tolerated by this House. Any amount of warning will be of no avail. What is the action that had been taken? That is what we want.

Sir, on 1st December 1972, 2nd December 1972, 3rd December 1972, 4th December 1972 and 5th December 1972, several bags of paddy have been issued to the huller, mill-owner, who has not hulled any grain of paddy, in the previous two months. What was the provocation, what was the necessity for such issues during the rainy season? It is stated that the whole paddy was washed away which was kept in the yards. The whole question will have to be investigated. This Government is reluctant to prosecute the persons who are really responsible for this and I think that there are certain reports which are in my possession but I do not want to use them in the House. I think this Government will take speedy and effective steps to fix the responsibility for the loss that has occurred of about 7,000 bags. Who is the officer who issued these quantities to the miller? This is a matter which will have to be investigated at length.

The next point is regarding an incident that has been mentioned in the House. Sir, in a place in Chingleput district, an incident has taken place in Periakuppam. I know that there is an enquiry going on, but there are materials and some of the

learned members have made certain remarks and given some details regarding this incident. Sir, it is a fact that arson has taken place, looting has taken place and there is alleged police excesses and many of the police officers who were the persons who were really responsible for this malady are still there; they have not been transferred, they are roaming about there. Still, they are conducting the enquiry and they are assisting the enquiry. Will evidence come out and will they be free and without fear? I am afraid witnesses won't be coming forth in the presence of these officers. For, these officers have tremendous influence and they are terrorising the people. That is the reason why leaders of many political parties have visited and they have made an on-the-spot study. I do not want to refer to all the details that have been said here. What are the ameliorative steps taken by the Government? Arson has taken place, looting has taken place. Many people have been rendered homeless. Was any financial assistance given from the Chief Minister's fund? What is the cause for the arson? What are the reasons for the other troubles? Should not some elementary things be given to those people? Let the prosecution stay, the prosecution may take its own time. The officer there had not done anything to help these people. Sir, there has been culpable neglect and culpable indifference on the part of the officers as well as on the part of the Government in tackling this problem. Sir, some of the members of the ruling party, it is alleged, are behind the whole affair. There has been denial before this House. But there are materials and printed pamphlets circulated to us which contain averments which give a different tale. We are given to understand and we are given certain information that shows that all is not well there in that Periyakuppam and the treatment given to women folk and ladies had been quite inhuman and I do not think that such things would have happened even in Bangla Desh where Yahya Khan had all his own way. Such things should not occur in Tamil Nadu. Only with that objective I am saying all this and that will have to be considered in that light.

The next point I want to refer to is regarding distribution of fertilisers. Sir, the Agriculture Minister has come out with a statement to the Press and it is reported in the papers that black-marketing to the extent of Rs. 20 crores has been resorted to. Sir,

I challenge the Minister to prove this. If the statement of the Miniser is accepted, what does it mean? The acceptance of it by the ruling party and the Ministry is that there has been black-marketing to the extent of Rs. 20 crores and if that is so, I think the Government will have no justification to exist. The Government has not taken steps as per the powers in their hands. The arms of law are long enough and they should have initiated action and, proceedings against the persons responsible. Mere paper statement will be of no avail.

Sir, what has been done regarding the fertiliser distribution? A Corporation has been formed with a capital of Rs. 4 crores. The wholesale trade of fertilisers has been taken over by the Corporation. What is it now that has been done? Previously, the whole thing was done by the Marketing Societies which were functioning throughout the State. Now there has been a change. Is it a change for the better or is it a change for the worse? That is the question which I am going to ask. I say with all the emphasis at my command that this change has been made by the former Co-operation Minister. I once again reiterate and re-affirm that the Co-operation Minister has become the Agriculture Minister and the subject 'Co-operation' has been stripped from him, because the blackmarketing has occurred. And for the same reason, the Local self-Government subject was also changed. Because the blackmarketing has occurred, the distribution system has been changed from them. The Co-operation Department, the Rural Development Department, i.e., the Local-self Government Department, and the Panchayat Unions were all responsible for all these irregularities. If you are unable to clear such things, the Ministers have no right to continue in the Council of Ministers. Probably, this has been the reason for the change in the portfolios of Ministers. I do not want to deal with that subject at length.

So far as Co-operative Societies which have been dealing with fertilisers are concerned, they have been threatened by the Hon. Minister for Co-operation. There has been one Society at Lalgudi. It is under the control of the Congress (O). That Society has been threatened by the Hon. Minister for Co-operation. Officers were deputed and verifications were made. Why all these things have

been done? All these things have been done with an inner motive and with vendictive motive. That Society is now in the hands of Congress (O) people. That is why the previous Hon. Minister for Co-operation was eager enough and bold enough to lay his hands on this Society. He has used his octopus tens on this Society and threatened that he would supersede the Society. I am sure that it will not hold good. The Society is manned very well without any complaint. It is making very good profit. They are represented by duly elected people and not by nominated people. The Hon. Minister has no right to supersede the Society. I am afraid that argument will be extended to the Assembly and Ministry even though we are elected for a period of 5 years.

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR: I would like to answer the point about Lalgudi. On the 23rd of June this year, the hon. Leader of the Opposition, Thiru Ponnappa Nadar, attended a Conference at Tiruchirappalli at the invitation of certain Co-operative Societies in Lalgudi. Please remember the date. On the 23rd June, he said the same thing at the Conference as he has said now. He said that if any action was taken against the Lalgudi Society, it would be presumed that there was political motive behind it. You must remember the date 23rd June. What happened prior to that date is this. On 31st December 1972, there was an inspection of the Lalgudi Marketing Society. In the Inspection Report, it was stated that 5,740 bags of nitrogenous fertiliser were delivered to this Society and were sold in the blackmarket by the Society. Another complaint also was made against the Society as a result of that Inspection on the 31st December 1972. Full six months earlier, a sum of Rs. 23,000 was advanced to one Thiru Ayyanraj for procurement of paddy and the amount has been outstanding since. These charges were made as a result of the inspection conducted on the 31st December 1972. The President of the Society, as the hon. Member Thiru Ponnappa Nadar stated, belongs to the Congress Party—I take it from him because I do not know to what party he belongs—and he was kind enough to organise a Conference, called the hon. Leader of the Opposition Thiru Ponnappa Nadar to it, and through his mouth said that if any action was taken against the Society, it would be presumed that such action was taken out of political motive. Although he was fully aware that

action had been taken in December 1972—the hon. member,
Thiru Ponnappa Nadar may not be aware of it—he has said this.
Therefore, it was a clever attempt on the part of the member of
his party to camouflage what has been done by him, by inviting
the leader himself, and asking the hon. Leader of the Opposition,
Thiru Ponnappa Nadar, to fall into the net of such black-
marketeers.

THIRUMATHI JOTHI VENKATACHELLUM: Sir, I want
a clarification from the Hon. Minister. If the Report has already
been given, what are the charges that have been framed and what
action has been taken? I would like to know these points.

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR: Action is under way.

THIRUMATHI JOTHI VENKATACHELLUM: If the Report
has not been given and no action has been taken, the Hon.
Minister has no right to say that such and such a thing has been
done and the President is at fault.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: அதன் ரிப்போர்ட்டுகள் கொடுக்
கப்பட்டு இப்போது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. நானே அங்கு
போயிருக்கிறேன். அவர்களே என்னிடம் சிபாரிசுக்கு வந்திருக்கிறார்கள்.
தவறு இழைக்கப்பட்டிருந்தால் யார் மீதும் இரக்கம் காட்டுவதற்கு இல்லை
என்றும் தெரிவித்து இருக்கிறேன்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: நான் இரக்கம் காட்ட வேண்டுமென்று
சொல்லவில்லை. எனக்குக் கிடைத்திருக்கிற தகவல் இன்னும் கம்ப்ளீட்
ரிப்போர்ட் வரவில்லை என்பதுதான்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, certain revealing infor-
mations have been given by the innocent former Co-operation
Minister who is not fully aware that the President of the Society
belong to out Party. I am deliberately using the word 'innocent'.
He was just now given me the advice that I should not fall into the
net of the blackmarketeers. I know about my political reputation.
My political reputation is well known to this House as well as to
the public. I am not belonging to the party of blackmarketeers.
I am also fully aware of my party reputation. Let him not hope
that I will fall into the net of the blackmarketeers.

I do not want to say whether the details that were given by the
Hon. Minister are correct or not. That is a debatable point. He
has been saying that on the 23rd June inspection was conducted
and irregularities have been found out. What have you been doing
all these months? Were your officers sleeping? Were they not
supervising them? Were they not taking steps to frame charges?
Now the matter has been brought out by the Hon. Minister. I
do not want to delve into all these matters. These things have
been cleverly stated by the Hon. Minister. If there were irregula-
rities, why steps have not been taken against the person concerned?
Because the President invited me to the Conference, an army of
Officers rushed in there and threatened the President
of coercive methods. The Government's C.I.Ds. and other
departmental officers were also there. They asked the delegates
not to attend the Conference. I am sure the Officers will
know that the Hon. Minister will not just spread his hands to that
area hereafter. I am sure his successor will act with circum-
spection and caution in the light of the experience that has been
gained. There has been a calculated move on the part of the Hon.
Minister to supersede the society and that Damocle's Sword has
always been hanging on the Society which has been in the hands
of the Congress people.

And that is political motive and political vendatta and that is
the charge which I am making against this Ministry. That thing
should not be repeated.

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR: Excuse me for offering
another remark by way of elucidation. There can be a lot
of argument. As the leader of another Party has stated, there
can be thousand arguments but thousand arguments cannot prevail
over a single fact. 31st December 1972 was the date of inspection
by the Stock Verification Officer. 24th January 1973 was the date
of the report filed by the officer in the department. 15th March
1973 was the date of report of the Senior Inspector (Auditor).
31st March 1973 was the date of the report of the Co-operative
Sub-Registrar. 28th April 1973 was the date of the order issued
Senior Auditor. 3rd May 1973 was the date of the order issued
under section 65. There was some represen'ation made on 7th

June 1973. On 23rd June 1973 steps have been taken. So, Thiru Ponnappa Nadar has coolly allowed himself to walk into the net of the spider.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Even the learned Barrister has stated that I am walking into the spider's net. But I can say that I cannot be enticed by the spider and I am fully aware of it and so I take his advice with a pinch of salt.

Sir, I have got other matters to refer to. But it is abundantly clear that the department through the Minister for Co-operation is vigilantly looking after that. Probably they want to fish in troubled waters. This 20 crore 'oozhal' should be investigated. Now the Learned Minister has been saying that it is only about 5,000 bags that have been involved. Why not prosecute the parties? Why not take prompt steps in regard to this matter? Instead of making press satements, you have got authority and power to do it and the law is there.

Sir, the next point which I want to stress before this House is regarding the law and order situation. So far as the law and order situation is concerned, the ruling party has got its own ways and the charge which I am making against the ruling party is that the members of the ruling party are being protected. The police will have to act freely and fairly. When matters are brought to their notice, they will have to act without assuming sides.

I want to bring another matter to the notice of this House and that is with regard to the death of a person in the lock-up. I received a telegram stating that in the District of Tiruchirappalli in Somarasampettai, the Police Sub-Inspector was alleged to have captured one Muthuswami on suspicion and he was detained in police custody and that his death took place inside the police station and that the dead body was sent to the Government Hospital at Tiruchirappalli by Somarasampettai police without giving any intimation to his younger brother. He has sent a telegram to the Hon. Chief Minister that steps may be taken but no action has been taken. His brother's name is Kunjan of Thayanur and he has reported that the death took place inside the police station. Does it speak well of the police department? Does it speak well of the Government and that is the question I put to the Government. Even inside the police station some police excesses might have

been committed. Of course, doctors may give very good certificates. I do not want to condemn the doctors but the whole thing is fishy and suspicious. There are also other cases where deaths took place inside the lock-up.

One other case I want to bring to the notice of this House. One Ramiah of Karaikudi was arrested under section 54 of the Criminal Procedure Code and he was alleged to have died by hanging while in the police custody. How did he die while he was in police custody? This Government and the police department have to answer this question. All these things should not happen.

The next point is with regard to the strike of the students of Chikkainaicker College at Erode. I have received a telegram that the strike continues for the fifth day and the management have used rowdies against students and the police are simply watching it. The police are supporting the management. This kind of attitude on the part of the Government should be avoided.

திரு. மா. சுப்பிரமணியன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஈரோட்டிலே உள்ள கல்லூரியிலே நடக்கின்ற வேலை நிறுத்தத்தைப்பற்றி மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதனால் ஒரு விளக்கத்தினைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஈரோட்டிலிருந்து அவர்களுக்கு ஏதோ தந்தி வந்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அதனுடைய முழு விவரமும் அவருக்குத் தெரியுமா என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். யாரால் அந்தக் கலவரம் ஏற்பட்டது? மாணவர்களை யார் தாக்கினார்கள் என்ற விவரங்களை அவர் சொல்வாரானால் அது இந்த மன்றத்திற்கு உதவிகரமாக இருக்கும்.

திரு. ஆர். பொன்னப் நாடார்: சார், என்னுடைய கையிலே இருக்கிற விவரத்தை வைத்துத்தான் சொல்கிறேன். நான் நேரடியாக அங்கே போய் எல்லா விவரங்களையும் சேகரித்து, அவை இன்னின்னவென்று தெளிவு செய்து என்னுடைய கையிலே இருக்கிறது என்று சொல்லவில்லை. ஆனால், எனக்கு வந்திருக்கின்ற தகவல் மானேஜ்மென்ட் நேர்மையாக நடக்கவில்லை, ஒழுங்காக கல்லூரியிலே மாணவர்களை ரௌடிகளை வைத்து அடக்கி ஒடுக்கியிருக்கிறார்கள் என்பது. அந்தத் தகவல்தான் வந்திருக்கிறது. உறுப்பினர் அவர்கள் வேறு தகவல்களைத் தெரிவித்தால் கூறலாம்; அல்லது நான் சொன்னதை அவர்கள் மறுத்துவிடலாம்.

திரு. மா. சுப்பிரமணியன்: ஈரோட்டிலே நடந்த விவகாரத்தைப்பற்றி கூற வாய்ப்பு தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். ரௌடிகளை சுதந்திர ஸ்தாபனக் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் தூக்கிவிடுவதாகச் சொல்கிறார்கள்.

சேர்ந்த முனிசிபல் கவுன்சிலர் ஆக்லே கிருஷ்ணன் [illegible] பழைய வேத-மாணவர்களை அடித்ததால்தான் [illegible] தவிர, வேறில்லை. அங்கே நடந்தது இதுதான்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: நான் அந்த மாதிரி அந்த ரௌடிகளை ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் என்பதற்கு என்னுடைய பண்பாடு இடமளிக்காது. ரௌடிகளை வைத்து அந்த மாதிரி செய்தார்கள் என்று நான் தான் சொல்ல வந்தேன்.

Sir, the Police people are simply watching the fun. Has the police become powerless? Have they not got powers? Are not they the custodians of law and order? Why should they keep quiet? Why should they just watch the fun? I have got two telegrams relating to that matter and I would pass them on to the Hon. Chief Minister.

Another point which I want to stress is that the leaders of political parties are indiscriminately attacked.

It has been brought to the notice of this House that the Communist Party leader, Thiru Chinthan has been roughly handled. . .

(Mr. Speaker sounded the gong).

I want twenty more minutes.

Sir, liquidation or annihilation of political opponent is not the modus operandi of the ruling party or any party which is in power. It does not speak well on the part of political parties to liquidate their political opponents. Probably, Sir, this may be all right in Pakistan or some other country where there has been liquidation of political opponents. But we live in a democratic country and this sort of thing should not be allowed to grow. Whether he is a member of the Communist Party or any other party, it does not matter.

This Government should treat leaders of all parties alike. The same applies to members of parties other than the Ruling Party also. Let this Government realise that life is sacred, property is sacred and they should not encourage dastardly attacks on leaders. They should condemn such attacks.

Take the attack on Chintan. It is said that it has been done by some people with some political motive. It is said that he wrote a letter to the Chief Minister seeking protection and that no action had been taken on it. That is the important point. This sort of thing should not be treated lightly.

Take the other case. One Arumugam has been murdered. What is the investigation that is going on? When leaders of other parties are attacked, the investigation is slow, tardy and lethargic. That is the charge I am making. But when ruling party leaders are attacked the investigation is quick to the core. Why this double standard? One standard for the Ruling party and another for other parties. This kind of discrimination should be avoided by the Police. I hope the Hon. Chief Minister will give proper instructions to see that fair investigation is done in all cases.

There is one instance in Tiruppur where some police action had taken place. The officers were not transferred. On the other hand they are roaming about calling names of other party leader. These are things happening. Another thing that has happened at Mannargudi is, one of our speakers by name P. Govindarasan has been assaulted by DMK men on 7th August 1973 at 5 p.m. at a place called Kidamangalam. The Congress Party has passed a resolution in which our former Minister and former Tamil Nadu Congress President Mr. Kakkanji was present. No action has been taken against the persons who have attacked our party member. This should not be repeated. I hope the Chief Minister will take action against the persons responsible for this.

The next point I want to stress is regarding the police action that has taken place on 28th July 1973 against a procession which had been taken by two recognised unions of Southern Railway from Perambur to Railway offices at Madras Central. This has agitated the people's mind. They want a judicial enquiry, regarding the police excesses that have happened. I hope this Government will take steps to see that such sort of thing that has happened would be enquired into by ordering a judicial enquiry.

Another point is regarding the treatment meted out to the public. There is a society in Rasipuram which is called "கூட்டுறவு வீட்டு அடமான சங்கம்' In that society, several people

wanted admission. The President has not been giving them admission. I have got representation signed by the people. They say this has been done due to politics. The people manning this society are DMK men. They do not want to admit other persons because those persons are having a different political affil'ation. Is this proper? Does it speak well of that society to deny admission to some and admit some? There are hundred persons who have signed the petition.

Now I come to yarn distribution. The price of yarn is already fixed. But the weavers do not get their full quota. The yarn distribution is done through societies. But societies do not get full quota. The weavers suffer because they do not get yarn in proper quantities. In my place there is a society functioning. It has been started recently. The name of the society is "[illegible] கைத்தறித் துணி உற்பத்தியாளர் சங்கம், 34, [illegible] தெரு, நாகர்கோயில்". The sponsors of this society are the local people who have got the support of one important person who is a member of your Party. I do not want to name that person here. He is the Vice-Presirent of KDCC Bank at Nagercoil. He has got his own henchmen. Yarn worth several lakhs have been purchased. There are certain members who do not have enough to buy but on the other hand they have bought in thousands. How such finances came is a matter that will have to be investigated. While the society is purposely created for the purpose of getting yarn at controlled prices and distributing the same, it is sell'ng at blackmarket. That is the charge that I am making. Such kind of things should not occur.

Now I come to another thing. Before the weavers' agitation in Salem a case had been registered on the ground that some bus has been set fire to. Eighty persons had been implicated. That happened before the weavers' agitation. It happened between Ammapet and Ponnammapet. Several persons are involved. I appeal to the Chief Minister on the floor of the House that the case should be withdrawn. Those people had been dragged to Court unnecessarily and no useful purpose would be served by dragging them to Court.

Similarly there are cases pending against students. That has been stressed by the Member Thiru James. Two cases are pending against students of Virudunagar College. That has been pending for more than one year. Many are post-graduate students and some B.A. students. This Government had taken a wrong view of the students' agitation. Now the whole thing has calmed down and I hope the Chief Min'ster will take steps to see that these cases against students are withdrawn.

Another lapse is regarding the disappearance of cheque leaves in Tirunelveli Electricity System which is under the control of the Superintending Engineer. While the present Superintending Engineer has assumed office, three cheque leaves were said to have been stolen away from cash section during July 1972. Out of 3 cheques, two cheques are said to have been encashed to the tune of Rs. 5,000 in the banks and the entire amount seems to have been misappropriated. I have got the cheque Nos. 128588 and 151166. The first cheque had been encashed in Canara Bank, Sankarankoil for Rs. 2,498.25, while the second had been encashed at Ambasamudram for Rs. 2,492.75.

If such disappearance of cheque leaves happen inside an office, does it speak well of the administration? What is the step that has been taken for bringing to book the offenders? Nothing. Many months have elapsed and no action has been taken. I charge this Government that this Government is lethargic and the officer who is manning that office has not moved his little finger to find out the persons who have been responsible for this.

Another point I wish to refer to is this. During the Chief Minister's visit to Tirunelveli district, black flag demonstration was organised by the agriculturists who wanted to show their mind. Sir, at a place called Thiruvengadam, some untoward incident is alleged to have taken place. The Chief Minister went to that place. Before that, certain anti-social elements—I do not want to say they belong to the ruling party, but people in that locality know for certain who they were. Before the visit of the Chief Minister to that place, these people went in a vehicle and they just alighted near the place where the agriculturists had assembled to show black flags. The anti-social elements were armed with deadly weapons and they assaulted the people assembled in that locality. Even

though the police were there, they were just watching the fun. When these people assualted brutally, no action was taken. I think the police people were clever enough to register cases against the people who were injured in the melee. That is the double standard that is adopted. Sir, I say this has been politically motivated. Such kind of treatment should not be allowed. It is the fundamental right, the democratic right of the people to demonstrate peacefully and during demonstration show black flags. I say, Sir, this Government has failed in its duty.

Sir, another point is regarding the discrimination. There is a proposal that has been announced by the Chief Minister and that is that he is going to have a Katta Bomman Corporation for the Transport Department. Sir, in our Kanyakumari district, the transport was nationalised even right from 1938 owards and while Sir C. P. Ramaswamy Ayyar was the Dewan, he nationalised the transport there. The head office and one branch have been located there. Now there is a clandestine move to shift the headquarters to Tirunelveli. I know, Sir, the whole background behind this and why this Government is encouraging certain people to say that the headquarters should be shifted to Tirunelveli. Sir, if that is done, there would be agitation and people there are frustrated. Because we have been discriminated, because we are denied employment, we are very much agitated. Even conductors' posts are not given to us because we belong to that particular district. Then we were dubbed as Malayalees and now this Government is also dubbing us as Malayalees. Sir, we want justice and there should be no discrimination because of place of birth. I think there is a secret circular in the Transport Department in the State that the Kanyakumari boys should not be recruited to these posts. Even there is a secret circular. We can compete with any person. because the percentage of our literacy is so great and we are qualified. We are prepared to compete with any person. I know this would be challenged . . . .

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் இங்கே கூறியதைப்போன்று எந்தவிதமான இரகசிய சுற்றறிக்கையும், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களை போக்குவரத்துத் துறையில் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று அனுப்பவில்லை. அதுமட்டுமல்லாமல், போக்குவரத்துத் துறையிலே

இருக்கும் குறையே கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் மற்ற மாவட்டங்களிலேயும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறார்கள் என்பது தான். மற்ற மாவட்டங்களிலே இருக்கும் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள், எங்களுக்கு சர்வீஸ் போனாலும் பரவாயில்லை, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு மாற்றிவிடுங்கள், மாற்றிவிடுங்கள் என்று விண்ணப்பித்துக் கொள்வதிலிருந்தே கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பெரும்பாலானவர்களுக்கு போக்குவரத்துத் துறையிலே நீண்ட நாட்களாக தாராளமாக வேலை தந்து வரப்பட்டிருக்கிறது என்பது தெரியும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவரவர்களே, அண்மையிலே 1,500 பேர்களை வேலைக்கு எடுத்தபொழுது கன்னியாகுமரி ஜில்லாவிலிருந்து எத்தனை பேர்கள் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற கணக்கை அமைச்சரவர்கள் சொல்லுவார்களா? ஒருவேளை அப்படி சுற்றறிக்கை அனுப்பவில்லை என்று வாதிடலாம். ஆனால் வாக்குமூலமாகச் சொல்லி, 'ஓரல் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன்' மூலம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதை நிரூபிக்க முடியும். இன்டர்வியூவிற்குச் சென்றவர்களில் எத்தனையோ பேர் என்னிடத்திலே கூறியிருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு, அதற்காக நான் இதை வாதமேடையாகக் கருதிச் சொல்லவில்லை, எங்களுக்கும் நியாயம் கிடைக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதுமட்டுமல்லாமல் கட்டபொம்மன் கார்ப்பரேஷன் விஷயமாக என்ன நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளப் போகிறீர்கள் என்று தெரிந்தால் பரவாயில்லை.

Sir, one point and I will finish. I shall refer to Prohibition policy. Sir, the Chief Minister has announced that there would be no vending of toddy, only there would be vending of arrack. Revenues on arrack vending has increased manifold. Partial prohibition is a dangerous weapon and I am sure this Government will have to follow in the foot-steps of the late lamented Sri Annadurai. It was his favourite policy to have prohibition. You have now scrapped prohibition. Now you say that prohibition would be introduced by stages.

There are difficulties. I shall emphasise before this House one instance. In Thirukoilur an arrack shop was raided. Some godown was raided and 19 barrels of illicit arrack were seized from these premises and it has now come in papers and one of the papers is the organ of the ruling party. In Thina Thanthi pictures have come out and details about the illicit arrack seized. It was

so enormous that it has been stated that it has become a regular practice there. . . . . (Interruption) I do not want to get any correction from the hon. Member. . . . . .

THIRU V. KRISHNAMOORTHY : Sir, the Leader of the Opposition should first of all speak with facts. He belongs to his party. That he must know.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : I know what I am speaking. I need not take lessons from Mr. Krishnamoorthy . . .

THIRU V. KRISHNAMOORTHY : Sir, he is holding a responsible position in this House . . . .

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir I know I am holding a responsible position and with all the responsibility I am making the statement. By way of interruption, such sort of things should not be introduced in the debate.

THIRU V. KRISHNAMOORTHY : Mr. Nadar, you should. . rules . . . .

THIRU J. JAMES : Sir, on a point of order. Under what

THIRU V. KRISHNAMOORTHY : Mr. Nadar, you are an experienced legislator. You should know that he belongs to your party and . . .

THIRU R. PONNAPPA NADAR : I know. You are also an experienced legislator and you have experience of Parliament also which I do not have. But common courtesy demands that I may be permitted to have my say. It is here . . . .

"190 [illegible] சாராயம் பறிமுதல்" [illegible]

பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது. [illegible] செய்தி வந்திருக்கிறது.

Such kind of abuse is being carried on and I think it is better that prohibition is introduced. We shall not stand on technicalities. In many places such things are occurring. It is a day-to-day occurrence. We are encouraging boot-leggars and illicit distillers. Such things should not be encouraged. With that view only I am reiterating that this Government has failed in its duty to scrap the legislation which has been brought forward. Why introduce prohibition in stages? Is the Chief Minister shy of introducing prohibition again? We shall take a lead and declare

that our State is dry.

Gujarat State is dry. Probably it may be said that the Centre is not giving financial assistance. Why ask the Centre for assistance? This is a socio-economic programme and the whole thing has to be viewed in that aspect. This House will endorse such a policy and I can say without fear of contradiction that prohibition is wanted by all.

If prohibition and total prohibition is not introduced, our party is prepared for an agitation and who will be responsible for our agitation that will be launched? I just warn this Government that if any untoward incidents happen because of our agitation, this Government will be held responsible for all that and I think the Government will be failing in its duty if it does not act promptly.

Let me say one thing and finish. The Transport Department is not functioning efficiently. In Aralvoimoghi in Thovalai taluk in Kanyakumari district, a Transport bus dashed against a taxi and four persons died on the spot and many persons injured. I understand that the transport vehicle was coming at an inordinate speed and the brake system was also defective. I request that such things should not recur. Many transport buses are plying in the roads like 'Yama' to take away the lives of the people. The buses are plying near the road or edge of the road in the metropolitan city. In Ooty also, a bus rammed into a building in which thirty persons were injured and three of them seriously. Another state owned Cheran Transport Corporation bus rammed into the Office of a Plantation Company in Bedford Circle at Coonoor on the morning of 8th August after hitting a taxi parked there. The bus was proceeding from Gobichettipalayam to Coonor. Such things are happening in many places. There are numerous accidents. Why these accidents are happening? Sufficient care is not taken on the maintenance of vehicles. There is shortage of spare-parts. There is shortage of tyres. These are all due to nationalisation. I am not opposing nationalisation as such. It should not be construed in such a way. I welcome nationalisation but it should be done in a proper way. It is not only the Transport Department but also various Corporations are not functioning properly and that does not speak well in the matter. Such kinds of things should be put an end to.

In Kanyakumari district, recently there were certain strikes. Suddenly the busmen struck work. The Transport is completely nationalised there. The people have no other go except the nationalised transport. We were all in a pitiable plight. Such things are happening very often. There is dissatisfaction among the people. I charge this Government for its failure. I charge that this Government is responsible for innumerable strikes and other things. This Government has been accused by the people for its inefficient administration.

Lastly, Sir, I would like to say that this Government has forfeited the confidence of the people. This Government has lost the confidence of the farmers. This Government has failed to repose confidence in the businessmen community. It has failed to repose confidence among the students. It has not reposed confidence in the people of Tamil Nadu. The people of Tamil Nadu have lost their confidence in the Ministry. In the interest of the people of Tamil Nadu, I once again say that it would be better if the ministry quits office soon-Sooner the better for the people and for the counry.

With these words, let me conclude, Sir.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானங்களின் மீது இறுதியாகப் பேசிய திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள், தானும் அமைச்சர்களும் உடனடியாக வெளியேற வேண்டுமென்று கூறிவிட்டு, அதற்கு முன்பு பல கடிதங்களையும் தந்திகளையும் இங்கே எடுத்துப் படித்துக் காட்டி, முதலமைச்சர் அவர்கள் அவை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டதிலிருந்து நாங்களே இருந்து அந்தக் காரியங்களையெல்லாம் செய்ய வேண்டுமென்று.... (ஆரவாரம்)

THIRU R. PONNAPPA NADAR: I do not want to appeal to the Hon. Chief Minister. I do not want any mercy from the Hon. Chief Minister. The wonderful Government does not need any mercy from me. I do not want him to do anything favourable for me.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நான் என்ன சொன்னேன் என்பதையே அவர்கள் அவசரத்தில் புரிந்து கொள்ளாமல் பேசுகிறார்கள். ஈரோடு சமாசாரம், வேறு பல கல்லூரிகள் சமாசாரம், இவைகளையெல்லாம்,

இந்தத் தந்திகளையெல்லாம் படித்துக் காட்டி, முதலமைச்சர் அவர்கள் இவைகளைக் கவனிப்பார் என்று நம்புகிறேன், கவனிக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் சொன்னதன் வாயிலாக, நாங்களே இருந்து அவைகளை எல்லாம் செய்ய வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். ஆகவே, 'நீங்கள் வெளியேறுங்கள்' என்று சொன்னது வெறும் உபசாரத்திற்காக—சம்பிரதாயத்திற்காகத்தானே தவிர, இந்தக் கடமைகளை ஆற்றுவதற்கு நாங்கள்தான் தகுதி படைத்தவர்கள் என்று உணருகிறார் என்பதை நான் தெளிவாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறேன்.

இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை இந்த அவையிலே சுதந்திராக் கட்சியினுடைய தலைவர் முன்மொழிந்து, அதற்குப் பிறகு கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் சார்பிலே கொள்கையை மறுக்கின்ற கண்டனத் தீர்மானம் ஒன்று முன்மொழியப்பெற்று எதிர்க்கட்சி வரிசையில் உள்ளவர்களும், ஆளும் கட்சி வரிசையில் உள்ளவர்களும் தங்களுடைய கருத்துக்களை இந்தத் தீர்மானங்கள் மீது எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது பேசிக்கொண்டிருக்கும் என்னையும் சேர்த்து 46 பேர் இந்தத் தீர்மானத்திலே கருத்துக்களைக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதிலே, தி.மு.க. சார்பில் 16 பேர்களும் மற்றக் கட்சிகளின் சார்பிலே 30 பேர்களும் உரையாற்றி இருக்கிறார்கள். நான் பேசி முடித்த பிறகு தீர்மானங்களை முன்மொழிந்தவர்கள் மீண்டும் பேசுவதற்கான வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆகவே, பேசுகின்றவர்களுடைய எண்ணிக்கைக் கணக்கில் கூட, நல்ல ஜனநாயக முறை இந்த அவையிலே, தலைவர் அவர்களே, தங்களால் பின்பற்றப்பட்டு, அனைவருக்கும் நல்ல வாய்ப்புக்கள் அளிக்கப்பட்டுக் கருத்துக்களைக் கடுமையாகச் சொல்லுவது, காரசாரமாகச் சொல்லுவது என்ற வகையில் கடந்த இரண்டு மூன்று நாட்களாக இந்த மன்றம் சில நேரங்களில் பரபரப்பு அடைந்தாலும், பிறகு கட்டிக் காத்துவரும் பண்பாட்டை உணர்ந்து தன்னைத்தானே திருத்திக்கொள்ளும் அளவுக்கு இந்த மன்றத்தின் நடவடிக்கைகள் அமைந்தன என்பதையும், இன்று மாலையிலே நடைபெற்ற இந்த நிகழ்ச்சி இரண்டு, மூன்று நாட்களாகக் காலையிலே நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளைவிடக் கொஞ்சம் குளிர்ச்சியைத் தரும் வகையில் அமைந்திருக்கிறது என்பதையும் நான் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறேன். இதைப் பார்க்கும்போது ஒவ்வொரு நாளும் மாலையிலே நமது சட்டப் பேரவை நிகழ்ச்சிகளை வைத்துக் கொண்டால் மிக அமைதியான முறையில், கொஞ்சம் சூடு குறைந்த அளவில் பேரவை நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறும் என்று கூட நான் கருதுகிறேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1973 ஆகஸ்ட் 10

இந்த அரசுக்குக் கொள்கை இல்லை என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறித் தன்னுடைய வாதத்தைத் தொடங்கினார்கள். என்னுடைய அருமை நண்பர் மதியழகன் அவர்கள் நான்தான் இவரை முதலமைச்சராக முன்மொழிந்தேன், இப்போது நானே அவரை வெளியேறச் சொல்கிறேன் என்று குறிப்பிட்டார். முன்மொழிந்த ஒரே ஒரு காரணத்திற்காகவே வெளியேறச் சொல்ல உரிமை இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. 'திருமணத்திற்கு நான்தான் புரோகிதராக இருந்தேன். ஆகவே, இப்போது நான் உத்தரவிடுகிறேன்—நீங்கள் விவாகரத்து செய்து கொள்ளுங்கள்' என்று சொல்வதற்கு எப்படிப் புரோகிதருக்கு உரிமை இல்லையோ, அதைப் போலவே கட்சிக் கூட்டத்தில் என்னை முதலமைச்சராக இருக்க வேண்டுமென்று முன்மொழிந்த ஒரே ஒரு காரணத்திற்காக இப்போது என்னை வெளியேறச் சொல்கிற உரிமை படைத்திருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. ஆனாலும், அவர்கள் மிகுந்த பரிவுணர்ச்சியோடும், பாச உணர்ச்சியோடும் எனக்கு இருக்கும் பல சங்கடங்களை உணர்ந்து, இவ்வளவு சங்கடங்களுக்கிடையே நீங்கள் ஏன் இந்தத் தொல்லைகளை அனுபவிக்கவேண்டும்? ஆகவே, நீங்கள் எல்லாம் வெளியேறி விடுங்கள் என்கிற வகையிலே இங்கே தன்னுடைய கருத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 1967-ம் ஆண்டு இந்த அவையிலே தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்று, தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்று, எங்களையும், தமிழ்நாட்டு மக்களையும் வழி நடத்திச் செல்வதற்காகச் சூளுரை மேற்கொள்வதற்கு முன்பு கட்சியின் தேர்தல் அறிக்கையை விருகம் பாக்கத்திலே நடைபெற்ற மாநாட்டில் வெளியிட்டார்கள். அந்த நேரத்திலே அண்ணா அவர்கள் ஆற்றிய உரை, தமிழ் நாட்டிலே வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க உரையாகும். அந்த உரையின் சில மணிவாசகங்களை இந்த இடத்தில் நினைவு கூர்வது நலம் என்று கருதுகிறேன்.

அண்ணா அவர்கள் விருகம்பாக்கம் மாநாட்டில் 30-12-1966 அன்று மாலையிலே பேசும்போது கூறினார்கள்—

"தரணி புகழ வாழ்ந்திருந்த புகழ் பெற்றது, தமிழ் மரபு! மற்ற நாடுகள் எல்லைகளை ஏற்படுத்துவதற்கு முன்பு—எல்லையில் ஏற்படும் தொல்லைகளை நீக்கியதற்கும் முன்பு—அவர்கள் அரசு என்ற ஒன்றை ஏற்படுத்தாததற்கும் முன்பு—அரச நீதிகளை வகுப்பதற்கும் முன்பு: காடுகளில் அவர்கள் உலவிக் கொண்டிருந்தபோது—உலகமே வியந்து உச்சிமேல் வைத்து மெச்சத்தக்க அரசியல் நெறி பெற்றுத் திகழ்ந்தது தமிழகம்!

1973 ஆகஸ்ட் 10] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நமது மூதாதையர் [illegible] வரை தொடர்பு கொண்டிருந்தனர்—நமது மூதாதையர் [illegible] வரை சென்று திரும்பினர்—தூரக்கிழக்கு நாடுகளில் கலாச்சாரத் தொடர்பு பெற்றுக்கொண்டிருந்தனர்.

அந்த மேன்மையான தமிழ் மரபுக்கு ஏற்ற வகையில் நம்மைத் தயார் படுத்திக்கொள்ள—குறைந்த அளவு 50 ஆண்டுகளாவது ஆகும்!

இன்னும் நமது மொழியை இலக்கியச் செறிவுள்ளதாக ஆக்கி—நமது பொருளாதாரத்தைச் சீராக்கி—உரிமைகளை நிலைநாட்டி—இந்த நாட்டுத் தமிழர்களைத் தமிழ்ப் பரம்பரைக்குச் சொந்தக்காரர்களாக்க இன்னும் 50 ஆண்டுகளாவது ஆகும்!

வெறும் அரசியல் நடத்த—1967ல் ஆட்சி அமைக்க மட்டும் நமது கட்சி இருக்கிறது என்று நினைக்காமல்—1967-க்குப் பிறகும் தொடர்ந்து 50 ஆண்டுக் காலத்திற்காவது நமது பணி இருக்கிறது—என்ற கடமை உணர்ச்சி நம் மனதில் ஆழப் பதியவேண்டும்.

1967 மட்டும் நம் கண் முன் நிற்கிறதென்றால்—1967ல் ஆட்சி பீடம் ஏறுவது மட்டும் நமது நோக்கம் என்றால்—அதற்கு யாரைப் பிடிக்கவேண்டுமோ, அவர்களைப் பிடித்து, எதைக் கொடுக்கவேண்டுமோ, அதைக் கொடுத்து, யாரை அணைத்துப் பேச வேண்டுமோ, அவர்களை அணைத்துப் பேசினால் அது ஒன்றும் முடியாத காரியமல்ல. ஆகவே, அமைச்சரவை அமைப்பது மட்டுமல்ல நமது நோக்கம். தமிழ் மக்கள், தமிழ் மரபைப் புரிந்துகொண்டு, தமிழ் வரலாற்றைப் புரிந்துகொண்டு, புதிய வரலாற்றை, புதிய செய்தியை, புதிய பண்பை உலகுக்கு வழங்க வேண்டும் என்பதற்குத்தான் நாம் பணியாற்றுகிறோம்.

ஐ.நா. சபை என்று உலகத்திலுள்ள நாடுகளை எல்லாம் ஒன்று சேர்த்து, எல்லாக் கொடிகளையும் பறக்கவிட்ட பிறகும், சர்வதேச ஒற்றுமையை சில நோக்கங்களில் காண முடியாமல் நாம் தத்தளிக்கிறோம். ஆனால், இந்த உலக ஒருமைப்பாட்டை—ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, 'யாதும் ஊரே, யாவரும் கேளிர்' என்ற அரியதோர் கருத்தைத் தமிழ் மரபு தந்தது.

அதுமட்டுமல்ல, 'ஒன்றே குலம், ஒருவனே தேவன்' என்று தமிழர்கள் தரணியாண்ட காலத்திலேயே தமிழகம் கூறியது. இவை போன்ற கருத்துக்களை, பண்புகளை மீண்டும் தமிழகம் உலகுக்குத் தரவேண்டும். அப்போதுதான் தமிழினம் தலைநிமிர்ந்து வாழும்; புதிய வரலாற்றை, புதிய அத்தியாயத்தைச் சமைக்கும். அவ்விதம் சமைக்கத் தக்கவாறு தமிழினத்தை

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1973 ஆகஸ்ட் 10

ஆக்ரும் பொறுப்பு—காலத்தின் காத்தாலே நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, தமிழ் மரபு காப்போர் அமரவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் தி.மு.கழகம் ஆட்சியில் அமரவேண்டும் என்கிறோம். தமிழ் இனம், தமிழ் மொழி, தமிழ் மரபு இவைகளைக் காப்பாற்றும் புதிய அரசு--புதிய ஆட்சி தோன்றவேண்டும்."

இதைத்தான் அண்ணா அவர்கள் விருகம்பாக்கம் மாநாட்டில், பொதுத் தேர்தலுக்கு முன்பு நடைபெற்ற அந்த மாநாட்டில், எடுத்துரைத்தார்கள்.

அண்ணா அவர்கள் விரும்பிய தமிழ் மரபைக் காப்பாற்ற, தமிழ்ச் சமுதாயத் திற்குப் பணியாற்ற, தமிழ் மொழிக்கு ஏற்றம் தர அண்ணா அவர்கள் வாழ்ந்த காலத்திலும், அண்ணா அவர்களுடைய மறைவுக்குப் பிறகும் இந்த அரசு பணி யாற்றியிருக்கிறதா இல்லையா என்பதற்கு நிறையப் புள்ளிவிவரங்களை நாம் பெற்றிருக்கிறோம். சான்றுகளை உடையவர்களாக நாம் இருக்கிறோம்; என்று இம் ஒன்றிரண்டை நினைவுபடுத்த நான் விரும்புகிறேன்.

தமிழ் நாடு என்று இந்த மண்ணிற்குப் பெயர் வைத்தது, அண்ணா அவர்கள் விருகம்பாக்கம் மாநாட்டில் பேசிய பேச்சின் எதிரொலியாகும்.

வள்ளுவருக்குச் சிறப்புத் தருகிற வகையிலே பெருந்து வண்டிகளில் எல்லாம், தமிழகத்தில் உள்ள பயணிகள் விடுதிகளில் எல்லாம் திருக்குறளின் மணம் பரப்புகின்ற பணியைச் செய்தது அண்ணா அவர்கள் விருகம்பாக்கம் மாநாட்டுப் பேச்சின் எதிரொலியாகும்.

உலகத் தமிழ் மாநாடு கண்டு, உலகத்து அறிஞர் பெருமக்களையெல்லாம் அழைத்துத் தமிழின் தொன்மையை, பெருமையை, பார் அறியச் செய்தது அண்ணா அவர்களின் விருகம்பாக்கம் மாநாட்டுப் பேச்சின் எதிரொலியாகும்.

தமிழ்நாட்டுப் பள்ளிக்கூடங்களில் தமிழ், ஆங்கிலம் இரண்டுக்கும்தான் இடம், இந்திக்கு இடமில்லை என்று வரையறுத்தார் சொன்னது, அண்ணா அவர்கள் விருகம்பாக்கம் மாநாட்டில் ஆற்றிய உரையின் எதிரொலியாகும்.

தஞ்சை பெருவுடையார் கோவிலைக் கட்டிய இராசராச சோழனுக்குச் சிலை, எவ்வளவோ எதிர்ப்புகளுக்கு இடையே அமைத்தோம். இளங்கோ அடிகளுக்கு, கரிகாலனுக்கு, கண்ணகிக்கு, தமிழ்ச் சான்றோர்களுக்குச் சிலை எடுப்பது என்பது சாதாரணமாகப் பேசப்பட்டாலும் எத்தனையோ ஆண்டுக் காலமாக நடைபெறாத முயற்சியை, யாருக்கும் தோன்றாத அந்தக் கருத்தைத் தமிழக

1973 ஆகஸ்ட் 10] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அரசின் துணையோடு இன்றைக்கு நாம் செய்திருக்கிறோம் என்றால் தமிழின்பால், தமிழ்ச் சான்றோர்களின்பால், தமிழ் வரலாற்றின்பால், இந்த அரசுக்கு இருக்கிற பற்றினை, பாசத்தினைக் காட்டுவதாகும்.

அண்மையில் நடைபெற்ற பூம்புகார் விழா பற்றிக் கூட சில பேர்கள் கேலி பேசினார்கள். ஆனால், அந்தப் பூம்புகார் விழா இன்றைக்கு எத்தனை ஆயிரம் மக்களைக் கரிகால் பெருவளத்தானைப் பற்றிய விரமிக்க வரலாற்றை நினைத்துப் பார்க்கத் தூண்டியிருக்கிறது என்பது ஒவ்வொரு நாளும் எவ்வளவு நூற்றுக்கணக்கான மக்கள் காவிரிப்பூம்பட்டினம் சென்று அங்கு அமைந்திருக் கிற சிலப்பதிகாரக் கலைக் கூடத்தைப் பார்த்து, சிலப்பதிகாரக் கதையின் சுவையை, கலையின் மேன்மையை, ஒரு காலத்தில் காவிரிப்பூம்பட்டினம் இருந்த மகிமையை உணர்ந்து வருகிறார்கள் என்பதும் மிகமிகச் சாதாரணமாகக் கருதி விடக்கூடிய ஒன்றல்ல.

சென்னை மாநகரில் எத்தனையோ ஆண்டுக் காலமாக இடிபாடுகளுக்கிடையே, இங்குதான் திருவள்ளுவர் வாழ்ந்தார் என்பதும், திருவள்ளுவர் இங்கேதான் அடக்கமானார் என்பதும் பிரச்சினைக்குரியதாக இருந்தது, யாரும் நாட்டம் செலுத்தாத அளவிற்கு இருந்த ஒரு இடத்தை இன்று புதிப்பித்து, அது உலகத்தார் அனைவரும் வந்து யாத்திரை செய்து, கண்டு களிக்கிற ஒரு இட மாக, திருக்குறளைப் புரிந்து கொள்கிற ஒரு இடமாக, திருவள்ளுவர் உலகத் திற்கே மறை யாத்தவர் என்ற உயர்ந்த காரியத்தைச் செய்வதற்குத் திருவள்ளுவருக்காக ஆலயம் ஒன்றை நிர்மாணிக்கப் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாயிலே திட்டமிட்டு, அதற்குத் தமிழக அரசு தன்னாலான உதவிகளைச் செய்ய முன்வந்திருப்பதும் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் விருகம்பாக்கம் மாநாட்டில் பேசிய பேச்சின் எதிரொலியாகும் என்பதை யாரும் மறந்துவிடக் கூடாது.

ஆகவே, இந்த அரசுக்குக் கொள்கை உண்டா? இல்லையா? என்ற கேள்வி எழுகிற நேரத்தில், இந்த அரசு எந்த அடிப்படைக் கொள்கையிலிருந்து ஆரம்பமாகியிருக்கிறது என்றால் விருகம்பாக்கம் மாநாட்டில் அண்ணா பேசினாரே, தமிழ் இனம் காக்க, தமிழ் மரபு காக்க, தமிழ் செழிக்க, தமிழைப் பாதுகாக்க இந்த அரசு அமைகிறது என்று சொன்னாரே, அந்த ஒரு பெரும் கொள்கைக்காகத்தான் இந்த அரசு பாடுபட்டு வருகிறது.

(ஆரவாரம்.)

அடுத்து, மற்றக் கொள்கைகள். அந்தக் கொள்கைதான் சமுதாயத்தில் சமத்துவம் வேண்டும் என்பது. இது பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன வேத வாக்கு. அந்தச் சமத்துவத்தை இந்த அரசு காரியத்தில் சாதித்துக் காட்டியிருக்கிறதா இல்லையா என்பதை இங்கு பேசிய ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், தோழமைக் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் எடுத்துரைத்திருக்கிறார்கள். எல்லாம்

ஹரிஜன மக்களுக்கு எதுவுமே செய்யவில்லை என்று எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்கள் பேசிய நேரத்தில், ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் தக்க பதில்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். பொதுவாக, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குப் பொருளாதார உதவிகளைச் செய்வது ஒருபுறமிருந்தாலும், முதலில் சமுதாயத்தில் இருக்கிற இழிவைப் போக்கவேண்டும் என்பதுதான் தமிழ் நாட்டில் சுயமரியாதை இயக்கம் கண்ட தந்தை பெரியார் இராமசாமி அவர்களுடைய கொள்கையும், அவருடைய தானைத் தலைவராக இருந்து பணியாற்றிய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய கொள்கையுமாகும். ஆகவே, சமுதாய இழிவுகளை முதலில் நீக்கவேண்டும் என்பதற்கு எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியின் விளைவுதான் இன்று அர்ச்சனை செய்கிற தகுதி பெற்றிருக்கிற ஹரிஜனச் சகோதரராக இருந்தாலும் அவர்களும் ஆலயத்திற்குள் சென்று அர்ச்சிப்பதற்கு உரிமை படைத்தவர்கள் என்று சட்டத்தைச் செய்திருக்கிறோம் என்றால், அது சாதாரண விஷயமல்ல. ஒரு ஹரிஜன சகோதரருக்கு அர்ச்சனை செய்கிற வேலைதான் பெரிய வேலையா என்று கேட்கலாம். ஆனால் அது எவ்வளவு பெரிய சமுதாயப் புரட்சி என்பதை யாரும் மறந்து விடக்கூடாது.

இன்றைக்கு அம்பேத்காருடைய பெயரால் சென்னை மாநகரத்தில் ஒரு கல்லூரியை உருவாக்குகிறோம். அந்தக் கல்லூரி உருவாவதற்கு—வேறு பல இடங்களில் கல்லூரிகள் உருவாகும் நேரத்தில் கட்டவேண்டிய மொத்தப் பணத்தை மற்றவர்கள் கட்டினால்தான் அங்கு கல்லூரிகளுக்கு அனுமதி கொடுப்போம் என்று நமது கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் கண்டிப்பாக இருந்தாலும் கூட, அம்பேத்கார் கல்லூரி என்ற மாத்திரத்திலே அந்தக் கல்லூரியைக் கட்டிய வரையில் பணம் போதும், பிறகு கொஞ்சம் மெதுவாகப் பணம் கட்டலாம் என்ற சலுகை அளித்து இன்றைக்கு சென்னை மாநகரத்தில் அம்பேத்கார் பெயரால் கல்லூரி உருவாகி வருகிறது.

தில்லையாடி வள்ளியம்மையும் ஹரிஜன சகோதரிதான். அந்த அம்மையின் தியாகத்தை நினைவுபடுத்துவதற்காக இன்றைக்குத் தில்லையாடியிலே வள்ளியம்மை நகர் ஒன்று கண்டு அந்த அம்மையாரோடு தென் ஆப்பிரிக்காப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு உயிர்நீத்த ஹரிஜன சகோதரர்கள்—நாகப்பன், நாராயணசாமி இவர்களுக்கெல்லாம் அங்கு நினைவுச் சின்னங்கள் எழுப்பியிருப்பதும் இந்த அரசுதான் என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. ஆலயங்களில் அறங்காவலர்களை நியமிக்கும்போது அந்த அறங்காவலர்களில் ஒருவர் நிச்சயமாக ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்தவராக இருக்கவேண்டும் என்று சட்டம் செய்திருப்பதும் இந்த அரசுதான் என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது.

அதைப்போலவே, பின்தங்கிய சமுதாய மக்களுக்காகப் பாடுபடும் இந்த அரசு அவர்களுக்காக ஒரு நலக் குழுவை அமைத்து, அதனுடைய சிபார்சுகளை எந்த எந்த அளவிற்கு நடைமுறைப்படுத்தி வந்திருக்கிறது என்பதையும் அனைவரும் நன்றாக உணருவார்கள்.

காலையில் பேசிய நண்பர் வடிவேலு அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள்—18 சதவிகிதம் என்று ஹரிஜனங்களுக்கு ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள். ஆனால் அந்த 18 சதவிகிதத்தை ஹரிஜனங்களால் உத்தியோகங்களைப் பெறமுடியவில்லை என்று சொன்னார்கள். நான் அவர்களுக்குச் சொல்வேன். சில இடங்களில் ஹரிஜனத் தோழர்கள், சகோதரர்கள் வராமல் அந்த இடங்கள் நிறைவு செய்யப்படாமல் இருக்கிற குறை இருக்க முடியுமே தவிர, வந்து அவர்களுக்கு இல்லை என்ற குறை எங்குமே ஏற்பட்டது கிடையாது. ஓர் உதாரணம் உங்களுக்குச் சொல்ல முடியும்.

கடந்த நான்கைந்தாண்டுக் காலத்தில், நம்முடைய தமிழ் மாநிலத்தில் க்ரூப்—1 சர்வீஸ் எழுதுகிறார்களே, தமிழ்நாடு சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்ந்தெடுக்கிறதே. அதிலே எப்படிப்பட்டவர்கள் இன்றைக்கு டெப்டி கலெக்டர்களாக, டெப்டி சூப்பரின்டென்டென்ட்களாக, ஜே.ஸி.டி.ஒ.-க்களாக, டெப்டி ரெஜிஸ்ட்ரார்களாக, அசிஸ்டென்ட் கமாண்டென்ட்களாக (எஸ்.ஏ.பி.) டிஸ்ட்ரிக்ட் ரெஜிஸ்ட்ரார்களாக யார் யார் இந்த நான்கைந்தாண்டுக் காலத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். வகுப்புகளைப் பிரித்துச் சொல்கிறேன் என்பதற்காக யாரும் வருத்தப்படக் கூடாது. மன்னிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன், வகுப்புகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தால். பிரிக்கப்பட்டால்தான் பின்தங்கியோர், தாழ்த்தப்பட்டோர்கள் என்று தெரியும் என்கிற காரணத்தால் நான் அதைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

கிட்டத்தட்ட 98 அல்லது 99 பேர்கள் 1967-லிருந்து இந்த ஆண்டு வரையி சர்வீஸ் கமிஷனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ஆதித்திராவிடர்கள்—தாழ்த்தப்பட்டவர்கள்—டெபுடி கலெக்டர் வேலைக்கு 5 பேர், டெபுடி சூப்பரிண்டென்டென்ட் ஆப் போலீஸ் 4, ஜே.சி.டி.ஓ. 3, டெபுடி ரிஜிஸ்டிரார் 4, அசிஸ்டெண்ட் கமாண்டண்ட் (எஸ்.ஏ.பி.) 1, டிஸ்ட்ரிக்ட் ரிஜி டிரார் 1, ஆக மொத்தம் 18 பேர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இந்த 99 பேர்களில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, கள்ளர் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள்: டெபுடி கலெக்டர் 1, டி.எஸ்.பி. 1, ஜே.சி.டி.ஓ. 1, டெபுடி ரிஜிஸ்டிரார் 1, எஸ்.ஏ.பி. அசிஸ்டெண்ட் கமாண்டண்ட் 1, ஆக மொத்தம் 6 பேர் கள்ளர் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள்.

அடுத்து, மறவர் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள்: டெபுடி கலெக்டர் 1, டி.எஸ்.பி. 1, ஜே.சி.டி.ஓ. 1, டெபுடி ரிஜிஸ்டிரார் 2, ஆக மொத்தம் 5 பேர்கள்.

அடுத்து, அகமுடையார் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள்: டெபுடி கலெக்டர்கள் 5, ஜே.சி.டி.ஓ. 1, ஆக மொத்தம் 6 பேர்கள்.

வன்னியர் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள்: டெபுடி கலெக்டர்கள் 4, டி.எஸ்.பி. 3, ஜே.சி.டி.ஓ. 3, டெபுடி ரிஜிஸ்டிரார் 1, ஆக மொத்தம் 11 பேர்கள்.

நாடார் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள்: டெபுடி கலெக்டர் 2, ஜே.சி.டி.ஓ. 5, டெபுடி ரிஜிஸ்டிரார் 1, ஆக மொத்தம் 8 பேர்கள்.

பிள்ளைமார் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள்: டெபுடி கலெக்டர் ஒருவர்.

முஸ்லீம் (லப்பை வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் உள்பட): டெபுடி கலெக்டர்கள் 2, டி.எஸ்.பி. 2, ஜே.சி.டி.ஓ. 2, டெபுடி ரிஜிஸ்டிரார் 1, ஆக மொத்தம் 7 பேர்கள்.

செங்குந்தர்: டெபுடி கலெக்டர் 1, டெபுடி ரிஜிஸ்டிரார் 1, அசிஸ்டெண்ட் காமாண்டண்ட் 1, ஆக மொத்தம் 3 பேர்கள்.

சௌராஷ்டிரா என்ற மிகப் பின்தங்கிய வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள்: டெபுடி கலெக்டர் 1, டெபுடி ரிஜிஸ்டிரார் 1 (எஸ்.ஏ.பி.) அசிஸ்டெண்ட் காமாண்டண்ட் 1, ஆக மொத்தம் 3 பேர்கள்.

படகா: டெபுடி கலெக்டராக ஒருவர், வீரக்குடி வெள்ளாளர்: டெபுடி கலெக்டராக இரண்டு பேர், சலவைத் தொழிலாளி: டெபுடி கலெக்டராக இரண்டு பேர், பரக்கவ குல நத்தமான்: டெபுடி கலெக்டர் 1, டி.எஸ்.பி. 1, ஆக இரண்டு பேர், துளுவ வெள்ளாளர்: டெபுடி கலெக்டராக ஒருவர் குறும்பர்: டெபுடி கலெக்டராக ஒருவர்; இதுவரை யாரும் குறும்பர் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் டெபுடி கலெக்டராக இருந்ததே கிடையாது.

பார்ப்பனர்: டெபுடி கலெக்டர் 1, தொண்டமான் டெபுடி கலெக்டர் 1, வடுகர் டெபுடி கலெக்டராக ஒருவர், டி.எஸ்.பி. ஒருவர், ஆக இரண்டு பேர்கள்.

தேவாங்கர்: டி.எஸ்.பி. ஒருவர்; வலையர்: டி.எஸ்.பி. ஒருவர்; சக்கிலி: ஜே.சி.டி.ஓ. ஒருவர். யாதவர்: ஜே.சி.டி.ஓ. ஒருவர், டெபுடி ரிஜிஸ்டிரார் 2, டிவிஷனல் பையர் ஆபீசர் 1, ஆக மொத்தம் 4 பேர்கள்: சேனைத் தலைவர்: டெபுடி ரிஜிஸ்டிரார் 1, செட்டி பாலாஜி: டெபுடி ரிஜிஸ்டிரார் 1, வேட்டுவக் கவுண்டர்: டெபுடி ரிஜிஸ்டிரார் 1, மருத்துவர்: டெபுடி ரிஜிஸ்டிரார் 1, ஒட்டர் டிஸ்டிரிக்ட் ரிஜிஸ்டிரார் ஒருவர். ஆக, இப்படி மிக மிகப் பின்தங்கிய சமுதாயத்தில் உள்ளவர்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இவர்களுக்காக இந்த அரசு பாடுபட்டு வருகிறது என்பதற்கு இதைவிட வேறு என்ன அடையாளச் சின்னம் வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கே பேசியவர்கள், இந்த ஆட்சி—பின்தங்கிய மக்களுக்காக, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காகப் பாடுபடுகிறது என்பதற்கு என்ன அளவுகோல் என்று கேட்டார்களே, இதைவிட வேறு எந்த அளவுகோலை வைத்து, இந்த இயக்கம் பின்தங்கிய, தாழ்த்தப்பட்ட, நடுத்தர மக்களுக்காகப் பாடுபடும் என்று முழக்கமிட்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டதே, அந்த முழக்கம் இன்று செயல்படுத்தப்படுகிறதா இல்லையா என்பதற்கு இதைவிட வேறென்ன ஆதாரம் வேண்டும்?

தமிழ் நாட்டில் நீதிமன்றம் உருவான பிறகு, நீதிமன்றச் சரித்திரத்திலேயே இந்த ஆட்சிக் காலத்தில்தான் அரிசன வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒரு சகோதரர் இன்றைக்கு நீதிபதியாக வீற்றிருக்கிறார் என்பதை யாராவது மறுக்க முடியுமா? (ஆரவாரம்) இவைகள் எல்லாம் சமுதாயத்தில் சமத்துவத்தை உருவாக்க—சமுதாயத்தில் புரையோடியிருக்கிற பல கொடுமைகளை நீக்குவதற்கு அறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய வழியில் நின்று இந்த அரசு இதுவரையில் நடத்தியிருக்கிற அருமையான சாதனைகளாகும்.

அண்ணாவின் அடுத்த கொள்கை சமதர்மம்; சமதர்மத் திட்டங்களை நாம் நிறைவேற்றியிருக்கிறோமா இல்லையா என்பதைச் சமதர்மத்தின் அடிப்படையில் நான் பல முறை இங்கே விளக்கியிருக்கிறேன். வரவு செலவுத் திட்டத்தைப்

பற்றிப் பேசிய நேரத்திலும், முன்பு ஒரு முறை நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் வந்த நேரத்திலும், நான் மிகவும் விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கின்றேன். நிலச் சீர்திருத்தம், சமதர்மத்தின் அடிப்படையில்—இருபது லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட ஏழை எளிய மக்களுக்குப் பட்டா அளித்தது. இதற்கு முன்பு உழுபவனுக்கு நிலம் சொந்தம் என்ற ஒரு சட்டம். குடியிருப்பு மனைச் சட்டத்தின் மூலம் ஏறத்தாழ இரண்டு லட்சம் மக்களுக்குக் குடியிருப்பு மனையைச் சொந்தமாக்கியது. பஸ்களைத் தேசியமயமாக்கச் சட்டம் கொண்டு வந்தது. இந்தியாவிலேயே முதன் முறையாகத் தொழிலாளர்களுக்கு முதலீட்டில் பங்கும் நிர்வாகத்தில் பொறுப்பும் தமிழ்நாட்டில் அளித்திருப்பது. பல தொழிலாளர்களுக்கு ஊக்கப் போனஸ் திட்டத்தை அளித்து அவர்களுடைய பாராட்டைப் பெற்றிருப்பது, இவைகள் எல்லாம் சமதர்மத்தின் அடிப்படையில் நிறைவேற்றப்பட்டவைகளாகும்.

பல நண்பர்கள் எடுத்துச்சொன்னதைப் போல, கண்ணொளி வழங்குதல், பிச்சைக்காரர்களுக்கு மறு வாழ்வளித்தல், கை ரிக்ஷாக்களை ஒழித்து இலவச சைக்கிள் ரிக்ஷாக்களை வழங்குதல், இவைகளையெல்லாம் என்னுடைய பிறந்த நாள் விழாக்களில் நாம் சாதனைகளாகச் செய்து இருக்கிறோம்.

ஒரு நண்பர் கூடச் சொன்னார். அடுத்த ஆண்டு முதலமைச்சருக்குப் பிறந்த நாளே வரக்கூடாது; அது ரொம்ப ஆபத்தாக இருக்கிறது என்றுகூடச் சொன்னார். நம்முடைய நண்பர் தம்பி தேவேந்திரன் அவர்கள், அவர் கூறியது பற்றிக்கூட ரொம்ப வருத்தப்பட்டுக்கொண்டார். இப்படியெல்லாம் பேசலாமா என்று.

எனக்கு அடுத்த ஆண்டு பிறந்த நாள் வந்தாலும் பரவாயில்லை; அல்லது நினைவு நாள் வந்தாலும் பரவாயில்லை. ஆனால் அந்த நாளுக்குள்ளாக நாம் என்னென்ன செய்ய வேண்டும், என்னுடைய அமைச்சரவை நண்பர்களின் ஒத்துழைப்போடு தமிழ்நாட்டு மக்களுடைய ஆதரவோடு என்னென்ன செய்ய வேண்டுமென்று கருதுகிறேனென்றால், இப்போது நான் படித்துக்காட்டினேனே, இந்த இந்த மக்களுக்காக இந்த அரசு பாடுபட்டு வருகிறது என்று. "அது குற்றம், ஆகவே உங்கள் மீது நம்பிக்கை இல்லை, வெளியே போ" என்று சொன்னால்—நான் திட்டவட்டமாகச் சொல்லுகிறேன்—இந்தக் குற்றத்தை நான் தொடர்ந்து செய்து கொண்டேயிருப்பேன் (ஆரவாரம்).

இது குற்றமென்றால், இந்தக் குற்றம் இந்த நாட்டிற்குத் தேவையான குற்றம். இந்தச் சமுதாயத்தை வாழவைக்கத் தேவையான குற்றம். நான், இந்தக் குற்றத்தை இந்த அமைச்சரவையின் ஒத்துழைப்போடு தொடர்ந்து செய்துகொண்டே இருப்பேன்.

சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதி, நிலையான ஆட்சி இப்படியெல்லாம் இன்றைக்குத் தமிழக அரசு பாராட்டப்படுகிற நேரத்தில் இங்கு ஒன்றிரண்டு குறைகளும் சொல்லப்பட்டன.

அதிகாரிகளைப்பற்றிக் குறைகள் சொன்னார்கள். எந்தவொரு அரசிலும் எல்லா அதிகாரிகளும் நல்லவர்களாகவே இருப்பார்கள் என்று நான் நிச்சயமாக வக்காலத்து வாங்கமாட்டேன். என்னுடைய அருமை நண்பர் சுப்பு அவர்கள் இங்கே பேசினார்கள்—அருமை நண்பர் என்று சொல்கிற காரணத்தால், அவருக்கு ஆபத்து வந்தாலும் வரலாம் (சிரிப்பு). அவர் அதிகாரிகளைப்பற்றி எல்லாம் சொன்னார். நான் அவைகளையெல்லாம் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். எந்தெந்த அதிகாரிகள் தவறு செய்தாலும், அவர்கள் எப்படிப்பட்ட பெரிய இடத்தில் இருந்தாலும், அல்லது அவர்கள் சாதாரண அதிகாரிகளாக இருந்தாலும் அவர்கள் மீது புகார் கூறப்பட்டு, அவைகள் மெய்ப்பிக்கப்படுமானால், அவர்களுக்குத் தயவு தாட்சண்யம் காட்டுகிற அரசு இந்த அரசல்ல என்பதைப் பல முறை மெய்ப்பித்துக் காட்டியிருக்கிறோம்.

இப்போதும் சொல்கிறேன், அதிகாரிகளோ, அல்லது ஆட்சியில் இருக்கிற நாங்களோ, குறைகள் செய்தால், சுட்டிக் காட்டப்பட்டால், திருத்திக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம்.

அடுத்து, மிக முக்கியமாகப் பேசப்பட்ட விஷயம்; இந்தத் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்தவர்களும், பிறகு வழி மொழிந்தவர்களும் மிக முக்கியமாக எடுத்துக் காட்டியது, நம்முடைய நண்பர் மதியழகன் அவர்களும் கடைசியாக எடுத்துக்காட்டியது. இன்று தமிழ் நாட்டிலே விலைவாசி வேகமாக உயர்ந்து விட்டது, உணவு நிலை திருப்திகரமாக இல்லை, என்கிற இந்தக் குறைபாடு இங்கே எடுத்துக்காட்டப்பட்டது.

ஆனால், விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு யார் காரணம்? எந்த நிலை காரணம்? என்பதை ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சித் தரப்பிலிருந்து தீர்மானத்தை வழி மொழிந்து பேசியவர்களே கூட மத்திய அரசுக்கும் ஓரளவு பொறுப்புண்டு என்பதை இங்கே ஒத்துக் கொண்டார்கள். திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி பேசுகிற நேரத்தில், இந்தியாவிலேயே தமிழ்நாட்டில்தான் விலைவாசி அதிகம், அதை நான் மெய்ப்பிக்க முடியும் என்று அவர் சுட்டிக்காட்டினார்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1973 ஆகஸ்ட் 10

முதலில் உலகத்திலே விலைவாசி நிலவரத்தில் இந்தியா எங்கே இருக்கிறது என்று பார்ப்போம். பிறகு இந்தியாவில் தமிழ் நாடு எங்கே இருக்கிறது என்று பார்ப்போம். உலகத்தில் விலைவாசி நிலவரத்தைப்பற்றி ஐ.எல்.ஓ. என்று சொல்லப்படுகின்ற இன்டர்நேஷனல் லேபர் ஆர்கனைசேஷன் வெளியிட்டிருக்கின்ற புள்ளி விவரத்தைப் பார்ப்போம். 1963 மார்ச் முதல் 1972 வரை உலகத்திலுள்ள விலைவாசி நிலவரங்களை அது—ஐ.எல்.ஓ.—வெளியிட்டிருக்கிறது. தாய்லாந்து 21 சதவிகிதம், மொராகோ 22 சதவிகிதம், கென்யா 25 சதவிகிதம், ஈரான் 28 சதவிகிதம், எதியோபியா 32 சதவிகிதம், மெக்ஸிகோ 35 சதவிகிதம், இலங்கை 36 சதவிகிதம், பாகிஸ்தான் 45 சதவிகிதம், மேற்கு ஜெர்மனி 32 சதவிகிதம், கனடா 33 சதவிகிதம், அமெரிக்கா 35 சதவிகிதம், ஆஸ்திரேலியா 37 சதவிகிதம், இதாலி 39 சதவிகிதம், பிரான்ஸ் 43 சதவிகிதம், ஜப்பான் 55 சதவிகிதம், இங்கிலாந்து 46 சதவிகிதம், இந்தியா 95 சதவிகிதம். இது இண்டர்னேஷனல் லேபர் ஆர்கனைசேஷன்—வெளியிட்டிருக்கிற புள்ளிவிவரப் பட்டியலாகும்.

இதிலே இந்தியா 95 சதவிகிதம் எல்லாவற்றிலும் உயர்ந்து நிற்கிறது. அந்த இந்தியாவில் நம்முடைய தமிழ் நாட்டின் நிலவரம் என்னவென்றால் பொது விலைக் குறியீடு, உணவுக் குறியீடு ஜெனரல் இண்டெக்ஸ், ஃபுட் இண்டெக்ஸ், என்ற இரண்டையும் எடுத்துக்கொண்டால் மத்திய சர்க்கார் வெளியிட்டிருக்கிற அந்தப் பட்டியலின்படி இந்தியாவினுடைய பொதுவிலைக் குறியீடு ஜூலை 1972-ல் 205 புள்ளியாக இருந்தபொழுது சென்னையில் 201 புள்ளியாக இருந்திருக்கிறது. அதைப்போலவே உணவு விலை குறியீடு ஜூலை 1972-ல் 220 புள்ளியாக இருந்தபோது சென்னையில் 205.8 புள்ளியாக இருந்திருக்கிறது. நான் அதிலே அதிக விவரங்களைச் சொல்ல விரும்பவில்லை. மே மாதம் 1973-ல் பொது விலைக் குறியீடு அகில இந்தியாவிலே 228 ஆக இருந்தபொழுது சென்னையில் 217 ஆக இருந்திருக்கிறது. உணவு விலைக் குறியீடு மே 1973-ல் அகில இந்தியாவில் 273 புள்ளியாக இருந்தபொழுது, சென்னையில் 224.6 ஆக இருந்திருக்கிறது. ஆக, இந்த விவரங்களின்படி பார்த்தால் சென்னை உணவு விலைக் குறியீட்டு நிலை அகில இந்தியாவின் உணவு விலைக் குறியீட்டைவிடக் குறைவாக உள்ளது என்பதை நாம் மிகத் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

அத்தியாவசியப் பொருள்களின் மொத்த விலை நிலவரம் அல்லது சில்லரை விலை நிலவரம் ஆகியவற்றைத் தென் மாநிலங்களைப் பொறுத்தும், ஏனைய வட மாநிலங்களைப் பொறுத்தும் நாம் அறிந்துகொள்ள வேண்டுமென்றால், அதற்கான விவரங்களையும் இந்த அவை அறிந்துகொள்ளவேண்டியது அவசியம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

1973 ஆகஸ்ட் 10] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அரிசி, நடுத்தர அரிசி, பச்சை அரிசி பங்களூர் மார்கெட்டில் குவிண்டால் ரூ. 212. இது 31—7—1973 அன்றைய நிலவரம். திருவனந்தபுரத்தில் 4—8—1973 அன்றைய நிலவரம் ரூ. 380 குவிண்டாலுக்கு. சென்னையில் 6—8—1973-ல் ரூ. 133.

புழுங்கல் அரிசி பங்களூரில் ரூ. 195 குவிண்டாலுக்கு, திருவனந்தபுரத்தில் ரூ. 365 குவிண்டாலுக்கு, சென்னையில் ரூ. 126 குவிண்டால்.

சோளம் பங்களூர் மார்க்கெட் ரூ. 129, திருவனந்தபுரத்தில் ரூ. 210, சென்னையில் ரூ. 92.

கம்பு பங்களூரில் ரூ. 138, திருவனந்தபுரம் மார்க்கெட் ரூ. 286, சென்னை ரூ. 89.

கேழ்வரகு பங்களூர் மார்க்கெட் ரூ. 112, திருவனந்தபுரம் ரூ. 205, சென்னை ரூ. 89.75.

கடலை பங்களூரில் ரூ. 177. அங்கு குறைவு. திருவனந்தபுரத்தில் ரூ. 235, சென்னையில் அதைவிடக் குறைவு ரூ. 202.

துவரை பங்களூரில் ரூ. 188, திருவனந்தபுரத்தில் ரூ. 210, சென்னையில் ரூ. 175.

பச்சைப் பயிறு பங்களூரில் ரூ. 288, திருவனந்தபுரத்தில் ரூ. 323, சென்னையில் ரூ. 207.

தேங்காய் எண்ணெய் பங்களூரில் ரூ. 837, திருவனந்தபுரத்தில் தேங்காய் அதிகம். அங்கே ரூ. 825. சென்னையில் அதைவிட அதிகம், இது ஒன்றில் ரூ. 941.

உளுந்து பங்களூர் மார்க்கெட் ரூ. 256, திருவனந்தபுரம் ரூ. 335, சென்னை ரூ. 195. இவை நிலவரங்கள்.

இதிலே மற்ற வடபுலத்தில் இருக்கிற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டால், சில்லரை விற்பனை விலையைப் பார்த்தால் கூட, சென்னையில் அரிசி விலை ரூ. 1.22 ஒரு கிலோவுக்கு. அஹமதாபாத்-குஜராத்தில் ரூ. 3.25, அமிர்தசரஸ் பஞ்சாபில் ரூ. 2, ஜோத்பூர்-ராஜஸ்தானில் ரூ. 2.25, உத்தரப்பிரதேசம்-ஆக்ராவில் ரூ. 1.95. சிம்லாவில் ரூ. 2.60, உத்தரப்பிரதேசம்-கான்பூரில் ரூ. 1.75, மேற்கு வங்காளத்தில் ரூ. 2.25. இது அரிசியைப் பொறுத்தவரையிலாகும்.

சர்க்கரையைப் பொறுத்துச் சென்னையில் ரூ. 3.65, குஜராத்தில் ரூ. 3.95, பஞ்சாபில் ரூ. 3.85, ராஜஸ்தானில் ரூ. 3.75, ஆக்ராவில் ரூ. 3.70, [illegible] ரூ. 4, கான்பூரில் ரூ. 3.60.

நல்லெண்ணெய், சென்னையில் ரூ. 8.50, குஜராத்தில் ரூ. 9, பஞ்சாபில் ரூ. 8.80, ராஜஸ்தானில் ரூ. 8.50, ஆக்ராவில் ரூ. 9.25, டில்லியில் ரூ. 8.50, கான்பூரில் ரூ. 9.50.

இந்தச் சில்லறை விற்பனையைப் பார்த்தாலும் அவர்கள் இங்கே எடுத்துக் காட்டியதைப் போல, இந்தியாவிலே இருக்கிற எல்லா மாநிலங்களையும்விட தமிழ்நாட்டில்தான் விலை அதிகம் என்ற அந்தக் குற்றச்சாட்டுகள் பொருளற்றவை, அல்லது தவறானவை என்பதை விளக்குவதற்குத்தான் நான் இந்த விவரங்களையெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னேன்.

அவர்கள் பேசும்போது, மாநில அரசுக்கு அத்தியாவசியப் பொருள்கள் சட்டத்தின்கீழ் விலைகளை நிர்ணயம் செய்யும் முழு அதிகாரத்தையும் மத்திய அரசு அளித்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். மற்ற அவர்களும் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்த அதிகாரங்களையெல்லாம் நாம் பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லை என்றெல்லாம் கூட எடுத்துக் காட்டினார்கள். மாநில அரசுக்கு உள்ள அதிகாரங்கள் எப்படி வரையறுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை புது டெல்லியிலிருந்து 1972-ம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 20-ம் தேதி எழுதப்பட்டுள்ள அரசு ஆணையில் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சில உரிமைகளைக் கொடுத்து விட்டு

'That such powers shall be exercised by the State Government subject to such directions if any, as may be issued by the Central Government in this behalf.' என்று சொல்லிவிட்டு, கீழே ஒரு 5, 6 விவரங்களைத் தருகிறார்கள். அவை எவை எவை என்றால் விலைக் கட்டுப்பாடு, உற்பத்திக் கட்டுப்பாடு, கொள்முதல், போக்குவரத்துக் கண்ட்ரோல் இவைகளுக்கெல்லாம் மத்திய சர்க்காரினுடைய அதிகாரத்தை, அனுமதியைப் பெறாமல் எதுவும் செய்ய முடியாது என்கின்ற நிலைமையிலே தான் அவைகள் இருக்கின்றன.

விலைவாசிகள் ஏறியிருக்கின்றன, ஆகவே இந்த மந்திரிசபை பதவி விலக வேண்டும். இது எதிர்க்கட்சித் தரப்பிலிருந்து எடுத்து வைக்கப்பட்ட ஒரு வாதம். ஆனால் விலைவாசி எப்படி ஏறியது, விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு மாநில அரசு காரணமா, மத்திய அரசு காரணமா என்ற இந்தக் கேள்விகளை நாம்

கேட்டு, அதற்கு ஒரு சரியான பதிலை நாம் வரவழைத்துக்கொள்ள வேண்டுமே அல்லாமல், மாநில அரசின் மீது குற்றம் சாட்டுவதற்கு இதைத் தவிர வேறு எதுவுமே இல்லை என்ற அளவில் மாநில அரசின் மீது குற்றம் சாட்ட இதை ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்துவதை நான் நிச்சயமாக விரும்பவில்லை. மாநில அரசு விலைவாசி உயர்ந்திருப்பதை உணர்கிறது. நாங்கள் மறுக்கவில்லை. "அப்படித்தான் உயரும். சினிமாவுக்கு க்யூ நிற்கவில்லையா, அதைப்போல அரிசி வாங்க க்யூ நில்லுங்கள்" என்று இந்த அரசில் உள்ள அமைச்சர்கள் யாரும் பேசமாட்டார்கள். சினிமா டிக்கெட் விலை உயரவில்லையா, அந்த டிக்கெட்டை வாங்கிப் படம் பார்க்கவில்லையா, அதைப்போல உணவுப் பண்டங்களின் விலையும் உயர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே, அதை வாங்கிச் சாப்பிடுங்கள் என்ற அலட்சியப் போக்கில் இந்த அரசிலே உள்ள யாரும் பேசுவதற்குத் தயாராக இல்லை. விலைவாசி உயர்ந்திருப்பதை ஒத்துக்கொள்கிறோம். ஆனால் எல்லா மாநிலங்களும் இந்தியா முழுவதும் இப்படிப்பட்ட நெருக்கடிக்கு உள்ளாகியிருக்கிறது என்பதை நாம் தயவுசெய்து மறந்துவிடக்கூடாது. அதை மறந்து விட்டு இந்த மாநில அரசின் மீது மாத்திரம் பழி போடுவது சரியானது அல்ல என்பதற்காகத்தான் இந்த விவரங்களை நான் எடுத்துச் சொன்னேன்.

உற்பத்தி குறைந்து பணப் புழக்கம் அதிகமானால் விலைகள் ஏறும். அது ஒரு வாதம். உற்பத்தி அதிகரிக்கப்பட்டு பணப்புழக்கம் கட்டுப்படுத்தப்பட்டால் விலைகள் குறையும். அதுவும் ஒரு வாதம். உற்பத்தி என்பது வேளாண்மைத் துறையிலே மட்டும் குறிப்பிடுவது அல்ல. தொழில் துறை உற்பத்தியும் தேவை என்பதைக் குறிக்கின்ற வாதம்தான் அந்த வாதம். வேளாண்மைத் துறையில் அதிக உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்றால், அதற்கு அத்தியாவசியமான உரம், டிராக்டர், மற்றும் ஏனைய சாதனங்கள் எல்லாம் விவசாயத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டும். விவசாய உற்பத்திக்கு அத்தியாவசியமான இத்தகைய மூலப் பொருள்களை [illegible] அதிகாரத்தையும், அவையாற்றிய கொள்கைகளை [illegible] யார்? மாநில அரசா? மத்திய அரசா? இந்தக் கேள்விக்கு நாம் பதில் காணவேண்டாமா?

அதேபோல் தொழில் உற்பத்திக்கு வேண்டிய மூலப் பொருட்களை இறக்குமதி செய்கிற அல்லது செய்வதற்குரிய லைசென்ஸ் கொடுக்கின்ற அதிகாரமும், தொழில் கொள்கைகளை வகுக்கிற அதிகாரமும், இந்தத் தொழில்கள் பொதுத் துறையிலோ அல்லது கூட்டுறவுத் துறையிலோ இருக்க வேண்டுமென்ற முடிவைச் செய்கின்ற அதிகாரமும் மத்திய அரசினுடைய கையிலே இருக்கிற

போது மாநில அரசு விலையைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லையென்று கூறுவதில்
நியாயம் இருக்க முடியுமா என்பதைத் தயவுசெய்து எண்ணிப் பார்க்க
வேண்டும்.

ஆகவே இதிலிருந்து நமக்குத் தெரிகிற உண்மை என்னவென்றால்
உற்பத்தியை நிர்ணயித்து, கட்டுப்படுத்தி, பொருளாதார வளர்ச்சிக்குரிய சூழ்
நிலையை ஏற்படுத்துகின்ற வாய்ப்பும் அதிகாரமும் மத்திய அரசுக்குத்தான்
இருக்கிறது. நாணயப் புழக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்துகின்ற அதிகாரமும்
மத்திய அரசின் கையிலேயே இருக்கிறது. நாணயப் புழக்கக் கட்டுப்பாடு,
உற்பத்திப் பெருக்கத்தைப்பற்றிய கொள்கை. பொருளாதாரக் கொள்கை—
இந்தப் பொருளாதாரக் கொள்கைகளைத் தெளிவாகவும், வெற்றிகரமாகவும்
அமல் செய்கின்ற அரசு ஒன்றுதான் விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்த முடியும்.
எனவே நல்ல பொருளாதாரக் கொள்கை விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்தும்.
நல்ல நாணயக் கட்டுப்பாடு உள்ள பொருளாதாரக் கொள்கையில் கறுப்புப்
பணத்திற்கு இடமே இல்லை என்ற கருத்தை தேசிய வளர்ச்சி மாநாடு நடை
பெற்றபோதுகூட நான் தமிழக அரசின் சார்பில் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன்.

இன்றைக்கு ரிசர்வ் வங்கி அவர்களிடம் இருக்கிறது. அது எனக்கு வேண்டு
மென்று கேட்கிறாயா என்று யாரும் தயவுசெய்து எண்ணக் கூடாது.
நிலைமையைச் சொல்கிறேன். அங்குதான் இருக்கவேண்டும். அவர்களிடம்
இருக்கிறது. தேசிய வங்கிகள் அவர்களிடம் இருக்கின்றன. பெரிய வரி
விதிப்புக் கருவிகள், ஆயுதங்கள் அவர்களிடம் இருக்கின்றன. நோட்டு அடிக்கிற
அச்சு இயந்திரம் அவர்களிடம் இருக்கிறது. அண்மையில் அந்த அச்சு
இயந்திரம் இரவு பகலாக வேலை செய்து கொண்டிருப்பதாகக்கூடப் பத்திரிகை
யில் செய்தி பார்த்தோம். அதற்குத் தேவையான காகிதம் கூடக்
கிடைக்காமல் வெளிநாடுகளிலிருந்து காகிதம் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கி
றார்கள் என்ற செய்தி கூட இந்தப் பத்திரிகையில் வந்தது. நாம் படித்தோம்.
அந்த அளவிற்கு அந்த அச்சு இயந்திரம் வேகமாக வேலை செய்து கொண்டிருக்
கிறது. ஆகவே, மத்திய அரசினுடைய பொருளாதாரக் கொள்கையில் நாம்
கவனித்து ஆராய வேண்டியவைகளில் ஒன்று இந்த நாணயத்தை கட்டுப்படுத்து
கின்ற முறை.

அடுத்து, வரி விதிப்புக் கொள்கையை நாம் ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். வரி
விதிப்புக் கொள்கையில் இந்த ஆண்டு மத்திய அரசின் பட்ஜெட் 4,800 கோடி
ரூபாய். அதிலே அவர்களுடைய வரிகளில் எக்சைஸ் வரி மூலம் மாத்திரம்
திரட்டப்படுவது 2,741 கோடி ரூபாய். அதாவது பண்டங்களின் உற்பத்தியின்
மீது விதிக்கப்படுகிற வரி 56 சதவிகிதம். அதை நாம் மறந்து விடக் கூடாது.

அண்மையில் ஒரு ஆராய்ச்சி மூலம் தெரியவந்த கருத்து, சுமார் ஆறு பொருள்
களின் விலையில் 50 சதவிகிதம் முதல் 70 சதவிகிதம் வரை எக்சைஸ் வரியாக
மத்திய அரசுக்குப் போகிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

பாமர மனிதன் துணி வாங்குகிறான். இதில் 50 முதல் 75 சதவிகிதம் வரை
எக்சைஸ் டியூட்டி, வாங்குகிற துணிக்குத் தகுந்தவாறு போடப்படுகிறது.
சர்க்கரை விலையில் 75 சதவிகிதம் எக்சைஸ் டியூட்டி. சிமிண்ட் 60 முதல் 70
சதவிகிதம் வரை எக்சைஸ் டியூட்டி. ஸ்டீல் 50 முதல் 60 சதவிகிதம் வரை
எக்சைஸ் டியூட்டி. இந்த ஆண்டு மத்திய அரசு நேர்முக வரிகளான வருமான
வரி, சொத்து வரி, கம்பெனி வரியான கார்ப்பரேஷன் வரி ஆகியவற்றை உயர்த்த
வில்லை என்பதை நாம் அறிவோம். எக்சைஸ் டியூட்டி, கஸ்டம்ஸ் டியூட்டி இது
போன்ற மறைமுகமான வரியைத்தான் அவர்கள் உயர்த்தியிருக்கிறார்கள்.
அதாவது இந்த ஆண்டு கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், மொத்த வரி வருமானத்தில்
76 சதவிகிதம் எக்சைஸ் டியூட்டியும் கஸ்டம்ஸ் டியூட்டியும்தான் அவர்களால்
விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பணக்காரர்கள் தருகிற நேர்முக வரியான வருமான
வரி, கார்ப்பரேஷன் வரி, சொத்து வரி இவைகள் எல்லாம் 24 சதவிகிதம்தான்
இந்த ஆண்டு போடப்பட்டிருக்கிறது. இதையும் நாம் மறந்து விடக் கூடாது.
விலைவாசி உயர்விற்கு மத்திய அரசின் இந்த வரிக் கொள்கையும் ஒரு காரணந்
தான் என்பதைத் தெளிவுபடுத்தத்தான் இந்த விளக்கத்தை எடுத்துச் சொன்
னேன்.

இன்று, சொல்வது மாத்திரமல்ல. 1973 ஜனவரித் திங்கள் 19, 20 ஆகிய
நாட்களில் டெல்லிப் பட்டணத்தில் நடைபெற்ற தேசிய வளர்ச்சிக் குழுக் கூட்
டத்தில் முதலமைச்சர்கள் எல்லாம் கலந்து கொண்டபோது, நான் சொன்
னேன்.

“ நான், தமிழகத்தின் நிதியமைச்சராக இருக்கிறேன். தமிழகத்தினுடைய
அரசின் வருவாயைப் பெருக்க வரி விதிக்க வேண்டிய நிலைமை என்னைப்போல
நிதியமைச்சர்களுக்கு ஏற்படுகிறது. என்னைப்போலவே எல்லா மாநில நிதி
யமைச்சர்களுக்கும் அந்தப் பொறுப்பு இருக்கிறது. வரியை உயர்த்தினால்
உடனே விலைவாசி உயருகிறது. ஆகவே இவைகளை எல்லாம் ஆராய்ந்து ஏதாவது
ஒரு கட்டத்தில் ஒரு நல்ல முடிவு எடுத்தால்தான், இந்த வரி விதிப்பில் ஒரு
நல்ல கொள்கை முடிவு எடுத்தால்தான் விலைவாசி உயர்வுகளைக் கட்டுப்படுத்த
முடியும்” என்ற கருத்தை நான் எடுத்துச் சொன்னேன். நான் பேசும்போது
குறிப்பிட்டேன்.

"The increase in prices of commodities raises costs of production of goods in general and this has impact on prices which in turn impinges on our wage-level and State and Central resources. We would therefore urge that Government of India should set up a Comprehensive Taxation Enquiry Commission to look into this whole question and suggest solutions."

ஒட்டுமொத்தமான ஒரு வரிக் கொள்கைக்கான ஒரு ஆய்வுக் குழு அமைக்கப் படவேண்டும் என்ற கருத்தை நான் தேசிய வளர்ச்சிக் குழு மாநாட்டிலே எல்லா முதலமைச்சர்களுக்கும் முன்பாக இந்தியப் பிரதமர் முன்னிலையில் எடுத்துச் சொன்னேன். அது நல்ல யோசனை என்று பல மாநில முதலமைச் சர்களால் பாராட்டப்பட்டது. டெல்லியில் உள்ள பத்திரிகைகள் எல்லாம் எழுதின. தமிழ்நாட்டில் உள்ள பத்திரிகைகளும் அதைப்பற்றி எழுதின. மேலவையிலும் சட்டப் பேரவையிலும் அதை வரவேற்றுப் பலர் பேசியதாக எனக்கு நினைவு. ஆனால் இதுவரையில் அதைப்பற்றிய சிந்தனையோ மத்திய அரசிலே உள்ளவர்களிடம் எழுந்ததாக எனக்குத் தெரியவில்லை.

உற்பத்தி பெருகினால் விலைவாசி குறையும் என்கிற ஒரு கருத்து உண்மையான கருத்துதான் என்றாலும் கூட, அது மாத்திரம் போதாது என்பதற்கு ஒரு முன் உதாரணம் நமக்கிருக்கிறது.

இந்தியாவின் பிரதமராகத் திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட நேரத்தில் 72.3 மில்லியன் டன்னிலிருந்து 107.81 மில்லியன் டன்னாக உணவு தானியங்களின் உற்பத்தி இந்தியாவில் உயர்ந்தது. ஆனால் அப்படி உற்பத்தி அதிகரித்தும் விலைவாசி குறைந்ததா என்றால் இல்லை. உணவு தானியங்களின் விலை, குறிப்பாக கோதுமையின் விலை மேலும் அதிகமாயிற்று. அவ்வளவு உற்பத்திக்குப் பிறகும் ஏன்? அதற்குக் காரணமென்ன? அதிக உற்பத்தி செய்தால் மாத்திரம் போதாது. சரியான பொருளாதாரக் கொள்கை மானிட்டரி பாலிஸி வகுக்கப்பட வேண்டும் என்பதைத்தான் அது கோடிட்டுக் காட்டுகிறது என்பதை நான் இந்த அவைக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

வழங்கலும் தேவையும் (சப்ளையும், டிமாண்டும்) என்று எடுத்துக் கொண் டிருக்கின்றன என்று நாம் வைத்துக்கொண்டு பார்த்தால் கூட, நோட்டு அடித்துக் குவித்துக் கொண்டிருப்போமானால், பற்றாக்குறை நிதி நிலை (டெபிஸிட் பைனான்சிங்) ஏற்படுகிறது. அப்படிப் பற்றாக்குறை நிதிநிலை ஏற்பட்டால் விளைவு என்ன?

மிக அதிகமான பணப்புழக்கம் மிகக் குறைவான பண்டங்களைத் துரத்திக் கொண்டு போகிறது. அப்படித் துரத்தும்போது தானாகவே விலை உயருகிறது. இதை நாம் நெஞ்சில் பதிய வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். பண்டங்களின் உற்பத்தியைவிட, கரன்சி நோட்டுகளின் உற்பத்தி இன்று இந்தியாவில் அதிக மாக ஆகியிருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க இயலாது. 1960-லிருந்து 1972 வரை இந்தக் காலக்கட்டத்தில் பணப்புழக்கம் (Money Supply) இரட்டிப்பாக ஆகியிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் விவசாயப் பண்டங்கள் போன்ற தேசிய ஆதாரப் பண்டங்களின் உற்பத்தி 52 கோடி ரூபாயிலிருந்து 40 கோடி ரூபாய்க்குக் குறைந்திருக்கிறது. நோட்டு அடிப்பது—பணப்புழக்கம் இரட்டிப் பாக உயர்ந்திருக்கிறது. ஆனால் உற்பத்தி, தேசியப் பண்டங்களின் உற்பத்தி 52 கோடியிலிருந்து 40 கோடி ரூபாயாகக் குறைந்துவிட்டிருக்கிறது. எனவே பண்டங்களின் உற்பத்திக்கும் அதிகமாக நோட்டு அடித்துக் குவித்தால் விலை ஏறுமா ஏறாதா என்ற கேள்விக்கும் நாம் பதில் சொல்ல வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். 1972 ஏப்ரல் 8-ந் தேதி 8,247 கோடியாக இருந்த பணப் புழக்கம், 1973 ஏப்ரல் 27-ந் தேதி 9,545 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது. அதாவது 16 சதவிகிதம் பணப்புழக்கம் உயர்ந்திருக்கிறது.

அதை எல்லாம் கருதித்தான் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் "நாட்டு வாட்டம் போக்கிட, நோட்டடித்தால் போதாது" என்று அன்றைக்கே தன்னுடைய தேர்தல் பிரசாரத்தைச் செய்தார்கள். அப்போது நோட்டு, நோட்டு என்று அடுக்குச் சொல் எழுதுகிறார் அண்ணா என்று சிலர் கேலி செய்தார்கள், கிண்டல் செய்தார்கள். ஆனால் இன்று அது எவ்வளவு பொருத்தம் என்பதை மக்களுக்கு, உணர்த்தி விளக்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

விலைவாசி உயர்ந்துவிட்டது என்று கூறி அன்று நாங்கள் மாநில சர்க்காரை எதிர்த்து போராட்டம் நடத்தவில்லையா என்று கேட்டார்கள். நடத்தினோம்.

ஏனென்றால், அப்போது யாரும், இதற்கு மத்திய சர்க்கார்தான் பொறுப்பு என்று எந்த அமைச்சர் பெருமக்களும் காரணங்களைச் சொன்னது கிடையாது. இன்றைக்குக் கூறியிருப்பதைப்போல சொல்கின்ற துணிவை அப்போதிருந்த காங்கிரஸ் அமைச்சர்கள் யாரும் பெற்றிருக்கவில்லை.

இன்றைக்கு என்ன நிலை? ஒரு தராசை எடுத்துக்கொண்டால் இரண்டு தட்டுகள் இருக்கின்றன. ஒரு தட்டில் உற்பத்தி நிலைமையையும் இன்னொரு தட்டில் கரன்சி நோட்டையும் வைத்துப் பார்க்கிறோம் என வைத்துக் கொள்வோம். கரன்சி நோட்டை அதிகமாக அடித்து உற்பத்தித் தட்டைப் பெருக்

காமல் விட்டுவிட்டு, முன்னைப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கிற,
"முழுங்காகப் பிடிக்கவில்லை" என்றால் என்ன வேடிக்கை! தராசு சமமாக
இருக்கப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டிய பொறுப்பு மத்திய அரசிடம் நம்மைப் பார்த்து,
இருக்கிறது. 'முள் ஆடுகிறதே' என்றால் அது மாநில அரசின் குற்றம் அல்ல.

இங்கிலாந்து நாட்டில் "பிரைஸ் போர்டு" என்று ஒன்று அமைக்க வேண்டு.
மென்று ஒரு யோசனை கூறப்பட்டு அது அங்கே அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.
அதன் அனுமதியைப் பெற்றுதான் பலரும் விலையை நிர்ணயம் செய்ய முடியும்,
உயர்த்த முடியும் என்ற நிலையைச் சுட்டிக் காட்டி நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழு
—ஏ. ஆர். ஸி.—அதன் தலைவர் திரு அனுமந்தையா—இந்திய அரசுக்கு ஒரு
சிபார்சு செய்தது. Commission on prices, costs and tariffs என்ற
ஒரு அமைப்பு இங்கே இருக்க வேண்டுமென்று சிபார்சு செய்திருக்கிறது. அதன்
அனுமதி பெற்றுத்தான் ஆலைகளில் உற்பத்தியாகிற பண்டங்களின் விலையும்,
கச்சாப் பொருள்களின் விலையும் உயர்த்தப்பட வேண்டுமென்று ஏ. ஆர். சி. குழு
மத்திய அரசுக்குச் சிபார்சு செய்து எவ்வளவு நாளாகிறது? இதுவரை
மத்திய அரசு அதைப்பற்றி யோசனை செய்ததா என்றால் இல்லை.

இந்தச் சூழ்நிலையில்தான் நாம் விலைவாசி ஏற்றத்திற்குக் காரணம் மத்திய
தமிழ் நாட்டு அரசின் சார்பில் நாங்கள் மாத்திரம் சொல்கிறோமா என்றால்
அரசுதான், மாநில அரசு அல்ல என்று சொல்கிறோம். இந்த எண்ணத்தைத்
இல்லை. இந்தியாவில் இருக்கிற எல்லா மாநில அரசுகளும் சொல்கின்றன.

இங்கே நம்மைப் பார்த்து கம்யூனிஸ்டுக் கட்சித் தலைவர்களும் உறுப்பினர்
களும்—விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு மாநில அரசே காரணம் என்று சொல்கிற அதே
நேரத்தில் நான் அவர்களுக்குக் கேரள அரசைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்பு
கிறேன். கேரளாவில் எனது மதிப்பிற்குரிய நண்பர் திரு. அச்சுதமேனன்
அவர்கள் முதலமைச்சராக இருக்கிறார். அவர் இந்திய கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி
சேர்ந்தவர். அங்கே இந்திய கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி மாநில
சர்க்கார் விலைவாசி ஏற்றத்திற்குக் காரணம் அல்ல, மத்திய சர்க்கார்தான்
காரணம் என்று போர்க்கொடி உயர்த்துகிற காட்சியை அங்கே காண்கிறோம்.
பந்த் நடைபெறுகிறது. 1,200 பேர்கள் சிறையில் அடைபடுகிறார்கள்
துப்பாக்கிப் பிரயோகம் காரணமாக இரண்டு பேரும், தனியாக ஒருவரும்
கொல்லப்படுகிறார்கள். இவைகள் எல்லாம் கேரளத்தில் சென்ற வாரம் நடை
பெறுகிற நிகழ்ச்சிகள்.

என்ன காரணம்? விலையேற்றம், உணவுப்பொருள் பற்றாக்குறை, பஞ்சம், வறுமை, வறட்சி இவைகளுக்குக் காரணம் மாநில அரசு அல்ல, மத்திய அரசு என்று அங்கிருக்கிற இந்திய கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி (சி.பி.ஐ.) போர்க்கொடி தூக்குகிற காட்சியை அங்குப் பார்க்கிறோம். அதற்கு ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சிச் செயலாளர் "நீங்கள் முயல் போலவும் ஓடுகிறீர்கள்; வேட்டை நாய் போலவும் துரத்துகிறீர்கள்; பிள்ளையையும் கிள்ளிவிட்டுத் தொட்டிலையும் ஆட்டுகிறீர்கள்" என்று அங்கிருக்கிற இந்திரா காங்கிரஸ்—ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த செயலாளர் ஸி.பி.ஐ. கட்சியைப் பார்த்துக் குறை கூறுகிறார். கேரளாவில் ஆளுகின்ற கட்சியாக இருக்கிற சி.பி.ஐ. கூட விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு மாநில அரசு அல்ல காரணம், மத்திய அரசுதான் காரணம் என்று மத்திய அரசினைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

அதைப்போலவே கடந்த வாரத்தில் டெல்லியில் பழைய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த முன்னாள் அமைச்சர்கள் உட்பட ஒன்பது கட்சிகள் கொண்ட கூட்டத்தில், இங்கே விலைவாசி உயர்வுக்காக நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிற சுதந்திராக் கட்சியும் உள்ளிட்டு, விலைவாசி உயர்வுக்குக் காரணம் மத்திய அரசாங்கம்தான் என்பதாக அங்கே ஒரு தீர்மானத்தைப் போட்டு, திரு. கிருபளானி தலைமையில் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். பழைய காங்கிரஸ் கட்சி, தி.மு.க., சுதந்திராக் கட்சி, சோஷலிஸ்டுக் கட்சி, எஸ்.எஸ். கட்சி, முஸ்லிம் லீக் மற்ற கட்சிகள் எல்லாம் கூடி ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றி, வருகிற 26-ஆம் தேதி ஒருமுனையாக இந்தியா முழுவதும் மத்திய அரசைக் கண்டித்துக் கூட்டங்கள் நடத்த வேண்டும், அணிகளை நடத்த வேண்டுமென்று தீர்மானம் நிறைவேற்றி இருப்பதைக் காண்கிறோம். இதுகூட விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு மத்திய அரசுதான் காரணம் என்பதைப் புலப்படுத்தவில்லையா என்பதை நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு மாநில அரசுதான் காரணம் என்று கூறுகின்ற எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்குப் பதில் அளிக்கிற முறையில் கேரள மாநிலத்தில் நடைபெறுகின்ற கிளர்ச்சியும் டெல்லியில் அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்கள் கூடி நிறைவேற்றியிருக்கிற தீர்மானமும் எடுத்துக்காட்டாக இருக்கின்றன. இவைகளுக்கு எல்லாம் முத்தாய்ப்பு வைப்பதுபோல நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழு இருக்கிறதே, ஹனுமந்தையா தலைமையில் அமைந்த ஏ. ஆர். ஸி.—நம்முடைய முன்னாள் முதலமைச்சர் பெரியவர் பக்தவத்சலம் அவர்களுக்குக் கூட அதில் ஈடுபாடு உண்டு. அவர்கள் அத்தனை பேரும் சேர்ந்து தயாரித்த அந்த ஏ. ஆர். சி. ரிப்போர்ட்டில் சென்டர்-ஸ்டேட் ரிலேஷன் பற்றிச் சொல்கிறபோது In fact, it is the policies of the Central Government that are

responsible for inflation and increase in prices and the cost of என்று மத்திய அரசைக் குறை கூறித்தான் இது மத்திய அரசின் என்றுதான் நிர்வாக சீர்திருத்தக் குழு சுட்டிக்காட்டியிருப்பதையும் நாம் காண்கிறோம்.

இன்றைக்கு இந்தியாவிலேயே அமைதியாகத் திட்டங்களை ஒழுங்காகப் பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்கிற, வறட்சி நிவாரணப் பணிகளைச் சரியாகச் செய்து கொண்டிருக்கிற மாநிலம் தமிழ்நாடுதான். உணவு நிலைமையில் தன்னிறைவு கண்டு இருக்கிற மாநிலமும் தமிழ்நாடுதான் என்ற சிறந்த பாராட்டுரையை சென்ற சில நாட்களுக்கு முன்னால், 3 பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், பல கட்சிகளையும் சார்ந்தவர்கள் அவர்களாகவே ஒரு குழு அமைத்து, இந்தியா முழுவதும் சுற்றிப் பார்த்து தென்னக மாநிலங்களையும் சுற்றிப் பார்த்துவிட்டுச் செல்லும்போது அந்தக் குழுவின் தலைவராக வந்த திரு. ஜோதிர் மாய் பாசு— மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சித் தலைவர் பத்திரிகைக்கு அறிக்கை விடும்போது சொன்னார்—டைம்ஸ் ஆப் இந்தியா ஜூலை 30-ம் தேதி இதழில் வந்திருக்கிறது. பசுமைப் புரட்சி என்பதற்குப் பதிலாக, வறட்சிப் புரட்சிதான் பல பகுதிகளில் நிலவி வருகிறது. இந்த வறண்ட பகுதிகளில் உத்தரப் பிரதேசம், பீகார், ஆந்திரா, ராஜஸ்தான் ஆகியவற்றில் 50 சதவிகிதத்திற்கு மேலாக வறட்சி நிவாரண வேலைகள் நடைபெறவில்லை. திட்டத்திற்கு மேலாக உற்பத்தி செய்து, பஞ்ச நிவாரண வேலைகளை ஒழுங்காக கடைப்பிடித்து வரும் ஒரே மாநிலம் தமிழ்நாடுதான் என்பதாக மார்க்சிஸ்ட் கட்சி நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. ஜோதிர் மாய் பாசு பத்திரிகையாளர்களுக்குத் தெரிவித்த கருத்து ஜூலை 30-ம் தேதி டைம்ஸ் ஆப் இந்தியாவில் வந்திருக்கிறது.

இன்னும் விலைவாசியைச் சரிப்படுத்த, உணவு நிலைமையைச் சரிப்படுத்தத் தவறி விட்டதற்குக் காரணங்களைச் சொல்லும்போது நமது பெரியவர் மணலி அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். "கள்ளக் கடத்தல்காரர்களை நீங்கள் பிடிக்க வேண்டும், கள்ளக் கடத்தல்காரர்களை நீங்கள் விடக்கூடாது" என்று நண்பர் மதி அவர்களும் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். கள்ளக்கடத்தல்காரர்களை நீங்கள் பிடித்திருப்பதற்கு நாங்கள் பாராட்டுகிறோம். மகிழ்ச்சி தெரிவிக்கிறோம் என்றார்கள். இந்த அரசு கள்ளக் கடத்தல்காரர்களையும், பதுக்கல்காரர்களையும் 16 பேர்களைப் பிடித்திருக்கிறது. கோவையில் 13 பேர்கள், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் 3 பேர்கள் இதுவரையில் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின்படி பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்பே இந்தச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தியிருக்கக் கூடாதா என்ற கேள்வி எழுந்தது.

இந்தியாவிலேயே பாதுகாப்புச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி, பதுக்கல்காரர்களையும் கள்ளக்கடத்தல்காரர்களையும் பிடித்திருக்கிற மாநிலம் நம்முடைய தமிழக மாநிலம் ஒன்றுதான் என்று கருதுகிறேன். வேறு மாநிலங்களும் இருக்கக்கூடும் என்று சொன்னால் நான் திருத்திக்கொள்ளத் தயாராய் இருக்கிறேன். ஒருவேளை விவரமின்றிச் சொல்லக்கூடும். இந்தச் சட்டப்படி நமது மாநிலத்தில் இன்றையதினம் 16 பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்வேன், திரு. மணலி அவர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும், கள்ளக் கடத்தல்காரர்கள் நூற்றுக்கணக்கில் இருந்தாலும், பாதுகாப்புச் சட்டத்தின்கீழ் அவர்களைப் பிடித்து சிறையில் அடைக்க இந்த அரசு நிச்சயமாகத் தயங்காது, தயங்காது என்று உறுதியாகக் கூறுவேன். அவர்களைவிடச் சமுதாய விரோதிகள் இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் வேறு யாரும் இருக்க முடியாது.

நமது நண்பர் திரு. வெங்கடசாமி அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து பேசிய நேரத்தில் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். அதிகாரிகளையும், மற்றவர்களையும் கண்டிக்கிறீர்கள். ஆனால் ஆளுங்கட்சியில் இருப்பவர்கள் சில விவகாரங்களில் தலையிடுகிறார்கள். அப்படித் தலையிடுவது சரியா? அப்படித் தலையிடுவது நிறுத்தப்படவேண்டாமா? என்று கேட்டுவிட்டு, "நீங்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுடைய மகாநாட்டில் பேசும்போது ஒன்றைக் கூறினீர்கள்" என்பதாகவும் சொல்லி யாரும் தலையிடக் கூடாது என்று சொல்லியிருப்பதில் இருந்து இதுவரை தலையீடு இருந்திருக்கிறது என்பதாக ஏன் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்ற வாதத்தை நண்பர் வெங்கடசாமி அவர்கள் நம்பிக்கையின்மைத் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து பேசுகின்றபோது எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் மாநாட்டில் குறிப்பிட்டது, இந்த அவைக் குறிப்பிலும் ஏறவேண்டும் என்பதற்காக இங்கேயும் குறிப்பிடுகிறேன்.

"தனிப்பட்ட குறைகளைத் தீர்க்க மனுநீதித் திட்டமும், கிராமங்களின் அல்லது ஒருசாராரின் பொதுவான குறைகளைத் தீர்க்கத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஜனநாயக அமைப்பு முறைகளும் இருக்கின்றபோது, இடையிலே சிபாரிசு செய்ய ஆட்கள் தேவையில்லை. எனினும், ஜனநாயக அமைப்புகளின் வாயிலாக அதிகாரிகளின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர இயலாத சில பொதுப் பிரச்சினைகளும் இருக்கக்கூடும். அவைகளுக்குத் தீர்வுகாண மக்களின் பிரதிநிதிகளோ, தனிப்பட்டவர்களோ அதிகாரிகளை அணுகுவதில் தவறில்லை. நியாயத்திற்கு முரண்பாடான சில காரியங்களைச் சாதித்துக்கொள்ள, செல்வாக்குப் பெற்றவர்கள் அதிகாரிகளை அணுகக் கூடும். அவர்களது முறையீட்டில் அல்லது

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1973 ஆகஸ்ட் 10

பரிந்துரையில் நியாயமிருந்தால், செய்யுங்கள்; நியாயமில்லையெனில் அப்படிப்பட்ட பரிந்துரைகளைச் செய்பவர்கள் எவ்வளவு பெரிய இடத்தில் இருந்தாலும், அதைச் செய்ய இயலாது என்று கண்டிப்பாகவே கூறிவிடலாம்.

சில நேரங்களில் நியாயங்களைச் செய்வதற்குக் கூட வீண் கால தாமதமும் அந்தத் தாமதத்தைத் தவிர்ப்பதற்கு இடையிலே நேர்மையற்ற சில காரியங்களும் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக நடந்து விடுகின்றன. அந்தத் தவறனக் காரியத்தைச் செய்யச் சொல்லி காட்டுகிற அதிகாரிகளானாலும், அல்லது அந்தத் தவறான காரியத்தைச் செய்ய அதிகாரிகளைத் தூண்டுகிறவர்களானாலும், இரு சாராருமே சமூகத் துரோகிகளாகக் கருதப்படுவார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை".

அதுபோலவே, அதிகாரிகள் சிலர் தங்கள் சொந்த நலனுக்காக, செல்வாக்கு பெற்றவர்களிடம் அல்லது மக்கள் பிரதிநிதிகளிடம் அணுகி அவர்கள் மூலமாக அரசுக்கு நிர்ப்பந்தங்களைத் தருவதும் சுட்டிக்காட்டப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். அவ்வாறு தங்கள் நலன்களுக்கு பரிந்துரையாளர்களை ஏற்பாடு செய்துகொள்கிற அதிகாரிகள் யாரானாலும் அவர்கள் கண்டிப்பாக ஒழுங்கு நடவடிக்கைகளுக்கு ஆளாக்கப்படுவார்கள் என்பதையும் நான் திடமாக தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மக்களுடைய பொதுப் பிரச்சினைகள் தவிர, வேறு எந்தப் பிரச்சினைக்கும் நேரிடையாக அரசாங்க அதிகாரிகளை அணுகாமல், நியாயமில்லாத முறையான செயல்கள் எங்கே நடைபெற்றாலும் அவைகளை மக்களின் பிரதிநிதிகள் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரவேண்டும்; அவர்கள் அரசு அதிகாரிகள் குறித்து எந்தவிதமான பரிந்துரைகளையும் அரசுக்குக் கொண்டு வரக்கூடாது என்பதை நான் பல தடவை வலியுறுத்திக் கூறியுள்ளேன். அந்தக் கருத்தில் இந்த அரசு மேலும் அழுத்தந் திருத்தமாக இருக்கும் என்பதை அறிவித்துக்கொள்கிறேன்" என்று நான் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் மகாநாட்டிலே சொல்லி, யாரும் தனிப்பட்டவர்களுக்கு, நியாயமற்ற காரியங்களுக்கு, தனிப்பட்ட காரியங்களுக்கு அதிகாரிகளை நாடக்கூடாது என்று சொன்னேன். அதை வைத்துக்கொண்டு சில உறுப்பினர்கள், திரு. வெங்கடசாமி நாயுடு சொன்னார்கள். "இதிலிருந்து இவர்கள் ஏற்கனவே அப்படித் தலையிட்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லையா?" என்று சொன்னார்கள். அதற்கு அதுவா அர்த்தம்? நீ கண்ணகிபோல் வாழ்க என்று சொன்னால், அவள் ஏற்கெனவே மாதவிபோல் வாழ்ந்தாள் என்று அர்த்தம்? நீண்ட பயணம் போகிறவரைப் பார்த்து, "போகிற பாதையிலே ஒரு குறுக்குப் பாதை வரும். அந்தப் பாதைப் பக்கம்

1973 ஆகஸ்ட் 10] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

போகாதே" என்று கூறினால், அவன் அந்தப் பாதையிலே போனான் என்று அர்த்தமா? செய்யாதே என்றால், சொன்னவன், அதை ஏற்கெனவே செய்தான் என்று அர்த்தமாகாது. நான் தெளிவாகச் சொல்கிறேன், அப்படி யாராவது செய்திருந்தாலும் அது தவறுதான்.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். பண்ணுருட்டி நகராட்சித் தலைவர் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குக் கடிதம் கொடுத்து அனுப்பினார் என்று. அது தவறு, நான் கண்டிக்கிறேன். ஆனால், ஒன்றை நான் சொல்கிறேன். அந்தக் கடிதத்தினைப் பெற்ற அதிகாரி எவரும் அந்தக் கடிதத்தின்படி நடந்து கொள்ளவில்லை என்பதை மட்டும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுத்திருப்பதாகத்தான் நான் அறிகிறேன். கடிதம் கொடுத்தது தவறு. நான் அதற்காக வருந்துகிறேன். அப்படி கடிதத்தின்படி நடந்திருந்தால், நிச்சயமாக அந்த அதிகாரிமீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கும். நல்லவேளையாக அதிகாரி அப்படி நடந்துகொள்ளவில்லை என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுவேன்.

இன்று மிக முக்கியமாகப் பேசப்பட்ட மற்றொன்று மதுவிலக்குப் பிரச்சினை. அந்த வார்த்தை மதுவிலக்கை ரத்து செய்துவிட்டதாக சிலர் சொன்னார்கள். மதுவிலக்கை இந்த நிலையைத் திருத்தமாகப் பயன்படுத்துவது நல்லது. மதுவிலக்கை ரத்து அல்லாமல், அரசு ஒத்தி வைத்திருக்கிறது என்றுதான் சொன்னேனே அல்லாமல், ரத்து செய்து விட்டது என்று நான் சொல்லவில்லை. இன்றைக்கு எதிர்த்தரப்பிலே அமர்ந்திருக்கிற அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர், அந்தக் கட்சியின் தலைவர் அப்படி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருந்தபோது, மதுவிலக்கை ஒத்தி வைப்பதைத் தவிர. இப்போதுள்ள நிலைமையில் வேறு வழியில்லை என்று என்ன நடந்தது? கோயம்புத்தூர் பொதுக் குழுவிலே, மதுவிலக்கை ஒத்தி தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு, அந்தக் கட்சியினுடைய தலைவரே அதை விளக்க ஒரு மணி நேரம் பொதுக் குழுவில் பேசி, அதுவும் போதாதது என்று ஆனந்த விகடன் பத்திரிகையிலே "என் முதலமைச்சர் இந்த முடிவெடுக்க நேரிட்டது?" என்பதை விளக்கிப் பல கட்டுரைகளும் எழுதி, அதற்குப் பிறகு நாம் மதுவிலக்கை ஒத்தி வைத்தோம்.

இந்த அரசு எதிலும் பிடிவாதமாகத்தான் இருக்கும், சில குறைகள் சுட்டிக்காட்டப்பட்டால் திருத்திக்கொள்ளாது என்று யாரும் நினைப்பதற்கு இடம் இல்லாத வகையில், எவ்வப்போது குறைகள் சுட்டிக் காட்டப்படுகின்றனவோ, அப்போதெல்லாம் இந்த அரசு அவற்றைத் திருத்திக் கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கு ஒரு பெரிய அடையாளம்தான், ஒத்தி வைத்த

மதுவிலக்கை மீண்டும் கொண்டுவாருங்கள் என்று குரல் எழுப்புவதும், தமிழ் நாட்டு மக்களுடைய குரலை மதித்து இன்றைக்கு முதல் கட்டமாகக் கள்ளுக் கடைகளை எல்லாம் மூடுவோம் என்று அறிவித்திருக்கிறோம்.

கள்ளுக்கடைகளை மூடிவிட்டால் போதுமா, சாராயக் கடைகளை மூட வேண்டாமா என்றால், சாராயக் கடைகள் எப்போதுமே இருந்துவிடும் என்று யார் சொன்னார்கள்? அவையும் மூடப்படும். முதல் கட்டம் என்று சொல்லுகிறபோதே, முடிவான கட்டம் என்று பொருள் அல்லவே. இரண்டாவது கட்டம் இருக்கிறது என்பதுதானே பொருள். ஆகவே, சாராயக் கடைகளும் மூடப்படும். இருக்கிற பொருளாதாரச் சூழ்நிலையில், ஏற்கெனவே வரவு-செலவுத் திட்டம் வகுத்துவிட்ட சூழ்நிலையில் நாம் மெல்ல மெல்லத்தான் அந்தப் புனிதமான காரியத்தை மீண்டும் இங்கே புகுத்த வேண்டும் என்ற அளவில்தான் முடிவெடுத்தோமே தவிர வேறல்ல.

இங்கே உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். என்னுடைய நண்பர் வேலப்பன் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். இங்கே, நான் சொன்ன உதாரணத்தை அவருக்கு உரிய பாணியிலே கேலி செய்து பேசினார். நான் வரவு-செலவுத் திட்ட உரையிலே பேசும்பொழுது குறிப்பிட்டேன். 'கொழுந்துவிட்டெரியும் நெருப்பு வளையத்திற்குள் கொளுத்தப்படாத கற்பூரமாகத் தமிழ்நாடு எத்தனை நாள் இருக்க முடியும்?' என்று கேட்டேன். இந்த உதாரணங்களெல்லாம் நான் அண்ணாவிடமிருந்து கற்றுக்கொண்டவை. ஆகவேதான், 'கொழுந்து விட்டெரியும் நெருப்பு வளையத்திற்குள் கொளுத்தப்படாத கற்பூரமாகத் தமிழ் நாடு எத்தனை நாள் இருக்க முடியும்' என்று கேட்டேன். மதுவிலக்கைத் தீவிரமாக அமல்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னவர்களே கூட அன்றைக்கு அந்த உதாரணத்தை ரசித்ததை நான் பார்த்தேன். ஆனால், நண்பர் வேலப்பன் அவர்கள் அந்த உதாரணத்திற்கு நேர் மாறாக, நேற்றையதினம், ஓர் உதாரணம் சொன்னார் ''சுற்றிலும் இருக்கிற பெண்கள் எல்லாம் கெட்டுவிட்டார்கள் என்பதற்காக நம் வீட்டுப் பெண்ணையும் விட்டுவிடுவதா?'' என்று. இந்தப் பேரவையில், ராஜாஜியின் படமும், வள்ளுவரின் படமும், எங்களை வளர்த்த பேரறிஞர் அண்ணாவினுடைய படமும், அண்ணல் காந்தி அடிகளுடைய படமும் அலங்கரித்திருக்கின்ற இந்த அவையில், அவர் அந்த உதாரணத்தைச் சொன்னார். அவரவர்கள் இயல்புக்கேற்ற உதாரணம். அண்ணா அவர்கள் சொல்வார். மாற்றான் தோட்டத்து மல்லிகைக்கும் மணமிருக்கும் என்று. ஆகவே, மாற்றாரிடம் இருக்கிற நல்லவைகளையும் வரவேற்போம். என்ற கருத்தில். 'மாற்றான் தோட்டத்து மல்லிகையிலும் மணம் இருக்கும் என்று கூறுவார்'—இது அண்ணாவினுடைய இயல்புக்கேற்ற உதாரணம். உடனே

திரு. வேலப்பன் எழுந்து, மாற்றான் தோட்டத்து மல்லிகையில் மாத்திரம்தான் மணம் இருக்குமா? மாற்றான் தோட்டத்தில் மலஜலம் இருக்கும் இடத்திலே கூட ஒருவித மணம் இருக்கும். அதற்காக அவைகளை ஏற்றுக் கொள்ள முடியுமா? என்று கேட்கலாம். உதாரணம்தானே? அதைப்போல் அவர் நேற்று நான் சொன்ன உதாரணத்திற்கு ஒரு அருமையான உதாரணத்தைச் சொன்னார்? அப்படிப்பட்ட உதாரணங்கள், கையாளப்படுகிற நேரத்தில் உள்ளபடியே எவ்வளவு ஜாக்கிரதையாகக் கையாளப்பட வேண்டுமென்பதை நண்பர்கள் எண்ணிப் பார்த்து, யோசித்துப் பார்த்து, கையாளுவது நலம் என்று கருதுகிறேன்.

இன்றைக்கு மதுவிலக்கு பரிபூரணமாக அமல்படுத்தப்படவேண்டுமென்பதில் இந்த அரசுக்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் இல்லை. மீண்டும் மதுவிலக்கு பரிபூரணமாக வரவேண்டும். அதே நேரத்தில் நான் ஒன்று சொல்கிறேன். மாநில சுயாட்சி என்றால் என்ன சுயநலம் என்கிறீர்கள்? தமிழ்நாடு என்றால் அது என்ன சுயநலம் என்கிறீர்கள்? ஆனால், மதுவிலக்குக் கொள்கை மாத்திரம்—தமிழ் நாட்டிலே மாத்திரம்தான் இருக்க வேண்டும்; அதில் இந்தியாவிலே உள்ள மற்ற மாநிலங்களைப்பற்றி எல்லாம் கவலையில்லை என்கிறீர்களே. என்ன காரணம்?

நான் இங்கேயிருக்கிற பழைய காங்கிரசை, ஆளும் காங்கிரசை, அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை, இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியை, தமிழரசுக் கழகத்தை, தமிழ்நாடு கம்யூனிஸ்டு கட்சியை, சுதந்திராக் கட்சியை, முஸ்லீம் லீக்கை—எல்லாக் கட்சிகளையும் அழைக்கிறேன். அடுத்த ஆண்டு, சாராயக் கடைகளையெல்லாம் மூடிவிட்டு, அதற்குப் பிறகு மத்திய சர்க்காரை எதிர்த்து, இந்தியா முழுவதும் மதுவிலக்குக் கொள்கையைக் கொண்டுவா என்கிற ஒரு போராட்டத்தை நாம் தொடங்குவோம். அத்தனை பேரும் அதில் இணைய வேண்டுமென்று நான் எல்லாக் கட்சிக்காரர்களையும் கேட்டுக்கொள்வேன்.

(ஆரவாரம்.)

அதற்கிடையே, பழைய காங்கிரஸ், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், கம்யூனிஸ்டு கட்சி ஆகிய கட்சிகளுக்கு ஒரு வேண்டுகோள் விடுகிறேன். விரைவிலே புதுச்சேரியிலே பொதுத் தேர்தல் வர இருக்கிறது. அங்கே உங்கள் தேர்தல் பிரகடனத்திலே, "நாங்கள் ஜெயித்தால் புதுச்சேரியிலே கள்ளுக் கடைகளையும் சாராயக் கடைகளையும் மூடுவோம்" என்று வீரமாக அறிவியுங்கள். வீரமாக அறிவித்து மற்றவர்களுக்கெல்லாம் வழிகாட்டியாக வேண்டும். (சிரிப்பு).

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1973 ஆகஸ்ட் 10

திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி, நான், நாவலர், பேராசிரியர் அன்பழகன், என்.வி.என்., சத்தியவாணிமுத்து மற்றும் இங்கே அமர்ந்திருக்கிற கழக அமைச்சர்கள் ஒவ்வொருவரும் சாதிருடைய செய்ய வேண்டுமென்று இரண்டு மூன்று நாட்களாகச் சொல்லி சொல்லிப் பார்த்துவிட்டார்கள். நீங்கள் சொன்னதையெல்லாம் கேட்டுவிட்டோம். மலருடியானை விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்றீர்கள்; விடுதலை செய்தோம். கன்னியாகுமரியில் கைதானவர்களையெல்லாம் விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டீர்கள், 2 நாளைக்கு முன்பே விடுதலை செய்தோம். ஆனால், இதை மாத்திரம் கேட்க முடியவில்லை. வருந்துகிறோம். வணக்கம்.

THIRU B. VENKATASWAMY : Mr. Speaker Sir, the Hon. Chief Minister was giving a reply. . . .

DR. H. V. HANDE : On a point of Order, Sir. We have had three or four 'No Confidence Motions' in this House during the last three or four years. The usual practice is that the Hon. Chief Minister does not want that we should interfere while he is making a speech. After he finished his speech, his reply, the normal courtesy is that we seek one or two clarifications on certain points which are left uncovered by the Hon. Chief Minister. Accordingly I want to seek a clarification. . . .

MR. SPEAKER : No point of order.

THIRU B. VENKATASWAMY : Sir, so far the Hon. Chief Minister has given replies . . . .

DR. H. V. HANDE : Sir, I am asking for a clarification.

இரவு 7-00 மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைத் தலைவர் அனுமதி கொடுத்தால் தான் நீங்கள் உங்களுக்கு கிளாரிபிகேஷன் கேட்க இடம் உண்டு. தலைவரின் அனுமதி இல்லாததால் நீங்கள் கிளாரிபிகேஷன் கேட்க முடியாது.

DR. H. V. HANDE : I raise a point of clarification . . .

THIRU B. VENKATASWAMY : The Hon. Chief Minister has replied to the charges made by the Opposition parties. . .

(Dr. H. V. Hande was standing in his seat.)

1973 ஆகஸ்ட் 10]

THIRU K. A. MATHIALAGAN : On a point of order, Sir. சாதாரணமாக முதலமைச்சர் பதில் சொல்லும்போது பல பேர்கள் கிளாரிபிகேஷன் கேட்பார்கள். அவர்கள் கொஞ்சம் பலமாகக் கேட்டார்கள். சிலர் அமைதியாகக் கேட்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எல்லா உறுப்பினர்களும் கேட்க முன் வருவார்கள்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இஷ்டப்பட்ட உறுப்பினர்கள் கேட்பார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அப்படியென்றால் பேசிய உறுப்பினர்கள் எல்லாம் கேட்பார்கள்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நான் கேட்கவில்லை, அவர்கள் கேட்பதற்கு அனுமதியளிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பாயிண்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன் கேட்க யாருக்கும் உரிமை இல்லை. ஆகவே, பாயிண்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷனுக்கு அனுமதி கொடுக்கவில்லை என்பதற்காக பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்ப முடியாது. பேரவைத் தலைவர் விரும்பினால்தான் அனுமதி கொடுக்கலாம். இப்பொழுது பேரவைத் தலைவர் அனுமதி கொடுக்கவில்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இதுவரையிலும் அனுமதித்தீர்களே, இப்பொழுது என்ன புதிய முறை?

You used to allow us and Ministers used to answers to our questions.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நம்முடைய பேரவையின் விதிமுறைகளிலே அப்படி அனுமதிக்க வேண்டுமென்று விதியில்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : என்ன என்ன இம்பார்ட்டண்ட் பாயிண்ட்கள் சொன்னோமோ அதற்கு எல்லாம் பதில் சொல்லாமல் விட்டுவிட்டு ஒரு லெக்சர் அடித்துவிட்டுப் போய்விட்டால் எப்படி?

If you say we cannot get clarification, how is it?

DR. H. V. HANDE : Sir, I am raising another point of order. Mr. Speaker, Sir, this is also my submission. (Interruption) Yes. There are some rules and regulations governing the proceedings of

this House. We have yielded whenever the Chief Minister wanted, out of shear respect and we have not disturbed him. If you are going to conduct the business in an entirely different manner . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் அவர்களுடைய பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்ன என்று சொல்லுங்கள் என்றுதான் இப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டைச் சொல்லக்கூடாது. பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எனது சட்ட மன்ற விதிமுறைகளிலே ஒழுங்கு முறைகளிலே ஏதாவது மீறியிருந்தால் தான் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்பலாம். எது மீறப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லாமல் உங்களுடைய சட்டியும் என்று சொல்லி குற்றச்சாட்டுச் சொல்கிறீர்கள், அதற்கு இடம் இல்லை. ஏற்கனவே நான் சொல்லியிருக்கிறேன். பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று சொல்லி எழுந்து பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லாததை எழுப்பினால் அந்தப் பகுதியை அவைக் குறிப்பேட்டிலிருந்து நீக்கப்படுமென்று சொல்லியிருக்கிறேன். பத்திரிகைகளும் அவற்றை வெளியிடக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகவே, நீங்கள் சொல்வது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை.

THIRU B. VENKATASWAMY: Sir, the Hon. Chief Minister has given his reply to the charges made by the opposition parties who have brought the No-confidence motion as well as the Censure motion brought forward by Thiru K. T. K. Thangamani. I repeat the words that the people of Tamil Nadu have lost faith and sympathy in this D.M.K. Government because of their misrule.

Sir, the prices are going up very speedily. We are not in a position to control them. The Chief Minister gave so many exemples, of other States also. Ht said that in Kerala, Andhra, Gujarath and in so many other States the prices are higher and in Tamil Nadu the prices are lower than that. But what I want to stress is this. In the Conference of Chief Ministers at Delhi, he has given some suggestions. He has given the suggestions. What are the concrete steps taken by this Government to check the rise in prices? What is the use of our repeating that prices are soaring up? What effective measures have been taken by this Government except blaming the Central Government? This Government has not done anything to arrest the rise in prices. This abnormal price is suffocating the people. I suggest to the Chief Minister that a resolution be passed by this House announcing that we would agitate against the Central Government regarding

soaring prices. If such a resolution is brought forward I will accept it: I accept the argument that because of printing of notes, the prices are going up. However we must see that essential commodities are given to peoplt at reasonable price. Let a resolution be passed by the House calling upon the Centre to take effective steps and let us announce that we would agitate for that.

The Chief Minister in his reply did not refer to police excesses. We are not satisfied with his replies. Some of the hon. Members, like Manali Kandaswami and the member from Muslim League have also mentioned many points. No reply has been given to them.

Regarding unemployment, what is the policy of the Government, what are they going to do to create employment opportunities to the educated and the uneducated?

Regarding prohibition, we are very happy about the first phase, this is, closing of toddy shops. I hope the Government will scrap arrack also soon. We are very happy about it.

Regarding educational policy also I have mentioned in my first speech that so many lecturers and professors have not been appointed. That is leading to student unrest. The Chief Minister has not said anything about it in his answer.

Then there is interference in religion. Government is interfering in religious gatherings. For example, in the recent Christian Association Conference which was conducted with police permission, some anti-social elements got in and raised slogans like 'Anna Vazhga', etc. They then began destroying the cameras and threatened the participants. What is the protection given to minorities by this Government?

Even the Muslim League member was telling in the morning that Urdu speaking people were not given protection. Likewise, the Telugu training school which was the only one is being closed. This will not be giving protection to minorities. I expect that all minorities, Telugu and Urdu training schools would be revived and all minorities given protection which they deserve.

The Hon. Chief Minister also misleads the House. In the case of Udavakumar incident, the Chief Minister said that he was not at all Udavakumar.

The Hon. Chief Minister has misled the House. The Hon. Chief Minister has not given answers to all the points that have been raised by the Opposition members.

With regard to interference by the party people, he has cited an example of ladies and he has not given any other replies. I have specifically given some instances with regard to Police excesses and the way in which the officers were dictating according to their whims and fancies. I request the Hon. Chief Minister to give direct answers to my points. Finally, I would say that the Hon. Chief Minister has not answered all the charges that were levelled by the Opposition members. Therefore, I press my ' No-confidence Motion ' and demand the resignation of the Ministry immediately. Thank you, Sir.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: தலைவரவர்களே, இந்த விவாதத்திற்கு அரசின் சார்பிலே முதலமைச்சரவர்கள் பதில் சொன்ன பிறகு எனக்கு இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்தவன் என்ற முறையிலே பதில் சொல்வது என்ற முறையிலே வெகு எளிதாக இருக்கிறது. காரணம் என்னவென்றால் பல குற்றச்சாட்டுக்களை நாங்கள் கொடுத்தோம்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை)

முதலமைச்சருடைய பிரசங்கத்தைக் கேட்டபொழுது அதைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஒரு மாநில மாநாட்டுப் பிரசங்கம் என்று சொல்லலாம் அல்லது ஒரு இலக்கிய மாநாட்டுப் பிரசங்கம் என்றும் சொல்லலாமே தவிர, பல விஷயங்கள் என்னாலும், திரு. வெங்கடசாமி அவர்களாலும், திரு. மதி அவர்களாலும், திரு. நாடார் அவர்களாலும் இங்கே எழுப்பப்பட்டன, அவைகளுக்கெல்லாம் நேரடியாகப் பதில் சொல்லப்படவில்லை என்பதை நான் முதன் முதலாகச் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மத்திய அரசுக்குப் பொறுப்பு உண்டா? இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் நிலை என்ன என்பதைப்பற்றி அவர்கள் ரொம்பவும் ஆவேசமாகக் கேட்டார்கள். பலரும் அந்த விஷயத்தைச் சொன்னார்கள். இதைப் பொறுத்தவரையில் என்னுடைய கட்சியின் நிலை ரொம்பத் தெளிவாக இருக்கிறது என்பது அவருக்கே தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். இந்த பார்லிமெண்ட் கூட்டம் சென்ற மாதம் 23-ம் தேதி ஆரம்பித்த அன்றே விலைவாசி உயர்வைக் கண்டித்து ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தது என்னுடைய கட்சியின் தலைவர் திரு. இந்திரஜித் குப்தா அவர்கள்

தான். இந்திரஜித் குப்தா அவர்கள் பேசும்பொழுது, இந்த விலைவாசி எந்தெந்த நாடுகளிலே உயர்ந்திருக்கிறது என்ற ஐ.நா.வின் விவரத்தைச் சொன்னார்களே, அதேபோல் ஐ.நா.வின் இன்னொரு விவரம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அந்த விவரத்திலே தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 1963-லிருந்து 1972 வரையிலும் சோஷலிஸ்ட் நாடுகள் எந்த நாட்டிலே எடுத்தாலும் விலைவாசி உயரவில்லை. அதேநேரத்தில் அவர்களின் ஊதியம் உயர்ந்தது, வாங்கும் சக்தி உயர்ந்தது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள் கொடுத்த விபரமெல்லாம் ஏகாதிபத்திய நாடுகளிலே விலைவாசி உயர்ந்தது என்றும், அதன் உச்சக் கட்டத்திலே இந்தியாவும், அதற்கடுத்து ஜப்பானும் இருந்தது என்றும் தெரிவித்தார்கள். அப்படித் தெரிவித்த அவர்கள் இந்த விஷயத்தையும் குறிப்பிட்டிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். இந்த விஷயத்தை இந்திரஜித் குப்தா அவர்கள் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டார்கள்.

இப்பொழுதுள்ள விலைவாசி உயர்வுக்கு இந்திய அரசினுடைய பொருளாதாரக் கொள்கை. இந்திய அரசு நடத்தும் பொருளாதாரக் கொள்கைதான் காரணம் என்பது வாஸ்தவம்தான். அந்தப் பொருளாதாரக் கொள்கைதான் இங்கேயும் நடக்கிறது. அவர்கள் சொல்லும் சில காரியங்களைக்கூட, அவர்கள் சொல்லும் நல்ல காரியங்களைக் கூடச் செய்யவில்லை என்று நான் ஆரம்பத்திலேயே சொன்னேன். அதற்கு உதாரணமாக, மொத்த வியாபாரத்தை அரசு ஏற்க வேண்டும் என்று மத்திய சர்க்கார் சொன்ன விஷயத்தைத் தமிழக அரசு இன்னும் நடவடிக்கைக்குக் கொண்டுவரவில்லை. பிரதம மந்திரி அவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களைக் கூட்டிப் பேசும்பொழுது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே பங்கெடுத்த இரா. செழியன் அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள்? அரசு மொத்த வியாபாரத்தை நடத்தக் கூடாது என்று சொன்னார்களா? அல்லது ஏற்று நடத்த வேண்டும், நாங்கள் எதிர்க்க மாட்டோம் என்று சொன்னார்களா என்று தெரிய வேண்டும். அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள் என்று எங்களுக்குத் தெரியும். தமிழ்நாட்டிலே, வேறு எந்த இடத்திலே மொத்த வியாபாரத்தை அரசு நடத்தினாலும் நாங்கள் ஆட்சேபிக்க மாட்டோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படியானால் இங்கே மொத்த வியாபாரத்தை ஏற்று நடத்தத் தயாரா? அப்படி நடத்தத் தயாராக இல்லை. அதற்கான எந்த நடவடிக்கையையும் எடுக்கவில்லை.

அதேநேரத்திலே விலைவாசி உயர்வை எதிர்த்து இந்தியா பூராவிலும் எங்கள் கட்சி இன்றைக்குப் போர்க்கொடி உயர்த்தியிருக்கிறது. பல இடங்களிலேயும் போராட்டத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த வகையிலே

தான் கேரளாவிலே நடத்துகிறார்கள். அப்படி நடத்தும்போது ஒரு பகுதி மாநில அரசுக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது என்று மாநில அரசையும் கண்டித்துப் போராட்டம் நடத்துகிறார்கள். நான் கேட்கிறேன். தமிழ் நாட்டில் இருக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்த விலைவாசி உயர்வை எதிர்த்துப் போராட்டத்தில் சேரத் தயாரா, தமிழ்நாட்டில் நடத்தும் இயக்கத்தில் சேரத் தயாரா? நாங்கள் ஆளும் மாநிலத்தில் எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த அச்சுதமேனன் அவர்களை எதிர்த்துப் போராடத் தயாராக இருக்கிறோம். ஆட்சியின் அமைப்பிலே சில காரியங்களைத் தான் செய்ய முடியும். சில காரியங்களைச் செய்ய முடியாமல் இருக்கிறது.

தமிழ்நாட்டிலே உள்ள விலைவாசி உயர்விற்குத் தங்களுக்கு எந்தவித மான பொறுப்பும் இல்லாதது மாதிரி சொல்கிறீர்கள். நீங்கள் எப்படிப் பொறுப்பாக இருக்கிறீர்கள் என்று ஆரம்பத்திலேயே சொன்னேன். இன்னும் வேண்டுமானாலும் சொல்கிறேன். விலைவாசி உயர்விற்கு நீங்கள் கொடுத்த விவரமே, இங்கே தமிழ்நாட்டிலே இன்றைக்கு ஒரு கிலோ அரிசி 1.22-க்கு எல்லோருக்கும் கிடைக்கிறது என்று சொன்னீர்கள். அது உண்மையா? 1.22-க்கு எல்லோருக்கும் தமிழ்நாட்டிலே அரிசி கிடைக்கிறது என்பது முதலமைச்சர் கொடுத்திருக்கும் புள்ளி விவரம். அப்படித்தான் இருக்கும் புள்ளி விவரங்கள். புள்ளி விவரத்தில் நிபுணர்கள் நாங்கள். புள்ளி விவரத்தை வைத்தே தெளிவாக்கக்கூடிய கட்சி நாங்கள். இன்றைக்கு ஒரு குளத்திலே ஆழத்தைப் பார்த்து ஒரு இடத்திலே [illegible] அடி ஒரு இடத்தில் 10 அடி, ஒரு இடத்திலே 12 அடி என்று பார்த்து கடைசியிலே 5 அடி என்று சொல்லி அதை நம்பிக்கொண்டு நீந்த ஆரம்பித்தால் என்ன ஆகும்? ஆகவே, இதிலே புள்ளி விவரத்தில் மூழ்கி திசை திருப்பும் முறையிருந்தால் தெளிவாக எதையும் வைக்க முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எனவே, அந்தப் புள்ளி விவரத்திற்குப் போகாமல் குறிப்பாக விலை சம்பந்தமாக அந்தப் புள்ளி விவரத்திற்குப் போகாத நிலைமையிலே வேறு இடத்திற்கு வந்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும்.

வாஞ்சு கமிட்டியின் சிபார்சு. ஆண்டு ஒன்றுக்கு 1.400 கோடி ரூபாய் கறுப்புப் பணம் உதயமாகிறது என்று சொல்லியிருக்கிறது. இந்த நாட்டிலே ஐயாயிரம் கோடி கறுப்புப் பணமா, பத்தாயிரம் கோடி, பதினைந்தாயிரம் கோடி கறுப்புப்பணமா என்று நமக்குத் தெரியாது. ஆனால் இருக்கிறது என்பது மட்டும் தெரிகிறது. இதை வெளியே கொண்டு வருவதற்கு வாஞ்சு கமிட்டி சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள். அந்த சிபார்சை அமல் நடத்த வேண்டு

மென்று தமிழக அரசின் சார்பாகத் தீர்மானம் கொண்டுவரத் தயாரா? மத்திய அரசு வாஞ்சு கமிட்டி சிபார்சை அமல் நடத்த வேண்டும். அப்படி யென்றால் இந்தக் கறுப்புப் பணம் இருக்கிறதே அதை வெளியே கொண்டு வருவதற்கு வாஞ்சு கமிட்டி சிபார்சை அமல் நடத்த வேண்டும். அப்படி அமல் நடத்தினால் நாங்கள் தமிழ்நாட்டிலும் செய்யத் தயார் என்று. இந்தச் சட்டத்தைக் கட்டாயம் முழுவதற்குமன். விலைவாசியைக் குறைக்க மத்திய சர்க்காருக்குத்தான் பொறுப்பு உண்டு என்ற கருத்தை ரியலாக வைத்திருந் தால் அந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வாருங்கள். எதோபிந்த முறையில் அந்தத் தீர்மானத்தைப் போட்டு மத்திய அரசுக்கு அனுப்புவோம், அதைச் செய்யத் தயாரா?

இன்றைக்கு எசென்ஷியல் காமாடிட்டிஸ் ஆக்ட் 1955. . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தயாரா என்று கேட்பதற்காகச் சொல்கிறேன். அடக்கி வேண்டுமென்பது அல்ல. கறுப்புப் பணத்தை வெளியே கொண்டுவருவதற்குத் தீர்மானம் போட வேண்டுமென்று சொன் னார்கள். நான் அவர்களுக்கு உறுதியாகச் சொல்லிக் கொள்கிறேன், நாளைய கிறோமே அப்படிப்பட்ட ஒரு தீர்மானத்தைப்போட அரசு தயாராக இருக் கிறது. அந்தத் தீர்மானத்தில் அப்படி கறுப்புப்பணம் வைத்திருப்பவர்களைப் பிடிக்கும் அதிகாரமும் மாநில அரசுக்கு வேண்டுமென்ற தீர்மானத்தையும் இணைக்க வேண்டும். அந்தத் தீர்மானத்தை நாளைக்கு நிறைவேற்றலாம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: நன்றி. அதே மாதிரியாக இன்றைக்குப் பதுக்கல் இருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: கறுப்புப் பணத்தைப் பிடிக்க வேண்டு மென்றும் அதிகாரத்தை எங்கள் கையில் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறீர்கள். நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்திலே இருக்கின்ற அதிகாரங் களையே துஷ்பிரயோகம் செய்கிறீர்களே என்று தான் சொன்னோம். இவர்கள் கையில் அந்த அதிகாரத்தையும் கொடுத்துவிட்டால் என்ன ஆகும்?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அம்மையார் அவர்கள் பயப்பட வேண்டாம். (ஆரவாரம்)

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அம்மையார் ஒன்றும் பயப்படவேண்டிய அவசியத்தில் இல்லை. நீங்கள் இருக்கக்கூடிய அதிகாரத்தையே துஷ்பிர யோகம் செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். அதிகாரத்தைக் கேட்காமல் வாஞ்சு கமிட்டி தீர்மானத்தை அமல் நடத்த வேண்டுமென்று தீர்மானம் போட்டால் நாங்கள் ஆதரிக்கத் தயாராக இருக்கிறோம்.

திரு கே. டி. கே. தங்கமணி: இன்றைக்கு வாஞ்சு கமிட்டி தீர்மானத்தை அமல் நடத்த தமிழ்நாட்டுக்கு அதிகாரம் வேண்டுமென்று கேட்பது சரிதான்.

அடுத்து, இன்றைக்குப் பதுக்கலை எதிர்க்கக்கூடிய இயக்கம் நடக்கிறது. அப்படிப் பதுக்கலை எதிர்த்து இந்த இடத்தில் இன்னவற்றை வைத்திருக்கிறார்கள் என்று பெயரைத் தெரிவித்தால் அவர்கள் பேரில் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு, பதுக்கலை எடுப்பதற்கு, பதுக்கல் செய்தவர்கள் பேரில் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு முன் வருவார்களா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன். இதுவரையில் அப்படி இல்லை. இதுவரையில் பார்த்தால் கள்ளத்தனமாகச் சென்ற லாரிகளைத் தடுத்தால் அந்த லாரிகளைத் தடுத்து நிறுத்திய மக்களுக்குத் தடியடிப் பிரயோகம் கிடைத்திருக்கிறது. இதிலே, கொள்கை மாறுமா என்று தெரிய வேண்டும். இதுவரையில் பதுக்கல் செய்தவர்களுக்குத் தான் பாதுகாப்பு என்ற முறையில் நடந்து கொண்டு வருகிறது.

நாங்கள் இந்த மாதிரி பதுக்கல் எங்கெங்கு இருக்கிறது என்று காண்பிக்கிறோம். போலீசாருக்குத் தகவல் சொல்லுகிறோம். இவ்வளவு அரிசி பதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது, இவ்வளவு சீனி பதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது, இவ்வளவு சிமெண்ட் பதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற விவரத்தைச் சுட்டிக் காட்டுகிறோம். உடனடியாக அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுக்காமல் போனால் மக்களை அழைத்துச் சென்று, பதுக்கல் சாமான்களை வெளியே கொண்டு வந்து 35 ரூபாய் விற்கக்கூடிய சிமெண்ட் மூட்டையை 12½ ரூபாய் என்றும், கிலோ 4 ரூபாய் 5 ரூபாய் என்று விற்கக்கூடிய அரிசியை 2.15 ரூ. என்றும் கொடுப்போம். அரிசி 5 ரூபாய் என்று விற்றால் நாங்கள் அரிசியை எடுத்து நீங்கள் சொன்ன ரூ. 1.22 காசு விலைக்கோ ஒரு ரூபாய்க்கோ கொடுப்போம். அப்படி வருகிறபோது அரசு உதவி செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். இதுவரை கிடைத்த அனுபவம் அந்த மாதிரி உதவி கிடைத்ததாகத் தெரியவில்லை.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம் இந்த விவாதத்தில் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தேன் என்ற முறையில், பங்கெடுத்துக் கொண்டவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன விஷயங்களுக்குப் பதில் சொல்ல வேண்டிய கடமை இருக்கிறது என்ற முறையில் எனக்கு நீங்கள் சற்று நேரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முதலில் மொடக்குறிச்சி தொகுதியைச் சேர்ந்த நண்பர் ஒரு விஷயத்தை எழுப்பினார்கள். அவர்கள் எழுப்பிய விஷயம் என்னவென்றால் இப்போது மன்றாடியார் தலைமையில் இருக்கக்கூடிய இயக்கத்திற்கு நாங்கள் ஆதரவு

அளிக்கலாமா என்பதாகும். விவசாயிகள் என்றால் என்ன என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு நான் ஒன்றைத் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். இந்த அரசோ அல்லது வேறு அரசோ உடனடியாக சோஷலிசத்தைக் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொல்வார்களானால் அது ஏமாற்றிக் கொண்டு வரக்கூடிய ஒன்றுதான். அந்த அர்த்தமோ வேறு. சோஷலிசம் என்று சொன்னால் அடிப்படையில்— Means of production must be in the hands of the community. அதற்கு நீங்கள் தயாரா? அந்த அளவுக்கு இன்றைக்கு நிலை இருக்கிறதா? [illegible] இந்தப் பக்கத்தில் [illegible] இன்னும் பெரிய முதலாளிகளை எல்லாம் வைத்துக் கொண்டு அவர்களுக்கும் பாதுகாப்பும் கொடுத்துக் கொண்டு நாங்கள் சோஷலிசத்தைக் கடைபிடிக்கிறோம் என்று சொல்வது அல்லது அரசாங்கமே இன்று ஏற்று நடத்தக்கூடிய பல் தொழிலில் தொழிலாளர் சமுதாயத்தில் ஒரு பகுதியாக இருக்கக்கூடிய அந்த பல் தொழிலாளர்களுக்கு நிர்வாகத்தில் பங்கு கொடுப்பது என்பது— சோஷலிசத்தின் அடிப்படை இதுவல்ல. (negation of socialism) பெரிய சோஷலிசத்தைக் கொண்டு வருவது போல் எதற்காகக் காட்டிக் கொள்ள வேண்டும்?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, சோஷலிசத்தைப் பொறுத்தவரை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஒரு நல்ல விளக்கத்தைத் தந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சமுதாயத்தின் நலன் அரசாங்கத்தின் [illegible] பாதுகாக்கப்படுகிற தொழிலாளர்களும் அந்தத் தொழிலின் [illegible] முதலீட்டுடன் [illegible] இன்றையதினம் சட்டத்தின் [illegible] அனைத்துச் சலுகைகளைப் பெறுகின்ற உரிமையாளர்களாக ஆக்க வேண்டுமென்பதுதான் உலக நாடுகளிலே [illegible] சோஷலிசத்தை அமல்படுத்துகின்ற கண்ணோட்டமாகும். அத்தகைய [illegible] இன்று [illegible] என்ற உணர்வு வளர்ந்து வருகிற [illegible] நேற்றையதினம் இதே சட்டமன்றத்தில் [illegible] பற்றிய [illegible] தனியார் மின்சாரத் [illegible] அதிலே அத்தகைய [illegible] பஸ் போக்குவரத்துத் [illegible] வேண்டுமென்றும் அப்படி [illegible] தொழிலாளர்களுக்கும் [illegible] அந்த லாபத்தின் [illegible] அதே போல் இந்த [illegible] தொழிலாளர்களுக்கும் [illegible] வேண்டுமென்று [illegible] தொழிலாளர்களுக்கு உரிமைகள், பங்குகள் வழங்க வேண்டுமென்று

நாங்கள் அல்ல, இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. கல்யாண சுந்தரம் அவர்கள் அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : அது உங்களுடைய விளக்கமாக இருக்கலாம். அதிலே பெரிய விவாதத்திற்குப் போகவில்லை. எங்களுடைய நிலை ரொம்ப விளக்கமாக, தெளிவாக இருக்கிறது. இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்குப் பங்கு கொடுப்பது என்பது—

The very act itself is a negation of socialism and that is our position.

அதைப் பொறுத்தவரையில் தொழிலாளர்கள் சில சமயங்களில் வரவேற்றாலும் அதையே சரி என்று சொல்லக்கூடிய நிலையில் நாங்கள் இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : கார்ல் மார்க்ஸ் தத்துவத்தின்படி—

Means of production should be owned by the society and not necessarily by the State. Even in the Communist Society, State is not envisaged. If the land is owned by the tillers and if the industry is owned by the workers and the society can organise itself in such a way that the products are evenly distributed, that is the real spirit and form of Marxism.

திரு. கே. டி. கே தங்கமணி : மார்க்சியத்தைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் வகுப்பு கேட்க வேண்டிய நிலையில் இல்லை, என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். நாங்கள் அதிலேயே மூழ்கியவர்கள் [illegible] பாடம் [illegible] என்றும் இல்லை. நான் [illegible] அது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

[illegible] பற்றிச் சொன்னார்கள். [illegible] என்று ஒன்று [illegible] 1970-ல் [illegible] யார்? [illegible] அந்த நேரத்தில் [illegible] விவசாயிகளுக்கு [illegible] தொழிலாளர்களுக்காக யார் முன் வந்தாலும் அவர்களை நாம் [illegible] வேண்டும். தேச விடுதலைப் பணிக்காக பாடுபட்டாலும் வந்தார். பிறகும்

வந்தார், அவர்களும் சேர்ந்துதான் விடுதலை இயக்கத்தில் இருந்தார்கள். அந்த முறையில் விவசாயிகள் நன்மைக்காகப் பாடுபட, போராட யார் முன் வந்தாலும் அவர்களை ஏற்றுக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். விவசாயிகள் என்று சொன்னால் யார்? There is the landlord நிலப் பிரபுக்கள் என்றால் பெரிய நிலப் பிரபுக்கள் இருக்கிறார்கள். சிறு நிலப் பிரபுக்கள் இருக்கிறார்கள். [illegible] டெனண்ட்ஸ் இருக்கிறார்கள். [illegible] டெனண்ட்ஸ் இருக்கிறார்கள். [illegible] இருக்கிறார்கள். [illegible] டெனண்ட்ஸ் இருக்கிறார்கள். இப்படிப் [illegible] இருக்கிறார்கள். நிலப் பிரபு என்று சொல்லக்கூடிய அவர்தான் [illegible] ஆட்களை வைத்து விவசாயம் செய்கிறார்கள். [illegible] நிலப் பிரபுக்களைக் கொஞ்சமாக இல்லாமல் ஆக்க வேண்டுமென்று [illegible] படிப்படியாகத் தான் அந்த [illegible] சமயத்தில் [illegible] முடியாது. [illegible] என்று ஒதுக்கி விட [illegible] The stage of revolution has not reached that position என்பதை [illegible] சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக [illegible] விவாதத்தைப் பற்றி சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[illegible] அவர்களும் ஆரம்பம் [illegible] பற்றி சில விஷயங்களை எழுப்பினார்கள். [illegible] கொள்கை இல்லை என்று சொன்னார்கள். [illegible] தெரியும் அவர் பேச ஆரம்பித்தபோதே Communist party is a reactionary party என்று [illegible] போகிறார் என்று [illegible]. ஆனால் இது மக்கள் மத்தியில் [illegible] அல்லது ஸி.பி.எம்.-ல் இருந்தால் [illegible] கிடைக்க முடியும். தொழிலாளர்களுக்கு [illegible] நாங்கள் விரோதிகள் என்ற [illegible] கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் [illegible] தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள் [illegible] தவிர அப்படி [illegible] சம்பாதித்தவர்கள் அல்ல. [illegible] அம்பாநிதி [illegible] செய்து, [illegible] செய்து பணம் சேர்த்தார்கள் [illegible] அனுமதிக்கமாட்டோம். கடினமான [illegible] செய்து பணம் சேர்த்தவர்கள்

கம்யூனிஸ்ட் பார்ட்டியில் இருக்க முடியாது. எங்கள் கட்சி கடுமையாகக் கண்காணிக்கும். அப்படி ஊழல் செய்து பணம் சேர்த்தவர்களை பின்னர் அவரை பதவியில் இருந்தே எடுத்து விடுவோம். கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுப்போம்.

*திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்): வலது கம்யூனிஸ்ட்ஸ் இடது கம்யூனிஸ்ட்களை ரியாக்ஷனரி பார்ட்டி என்று சொல்கிறார்கள். இடது கம்யூனிஸ்ட்ஸ் வலது கம்யூனிஸ்ட்களை ரியாக்ஷனரி பார்ட்டி என்று சொல்கிறார்கள். இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் உண்மையாகப் புரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். எனவே இருவரும் ரியாக்ஷனரி என்று நம்புகிறோம். அதில் தப்பில்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: அப்படி அவர்கள் நல்ல முறையில் சட்டம் தெரிந்தவர். விதிகள் எல்லாம் தெரிந்தவர். வலது கம்யூனிஸ்ட் இடது கம்யூனிஸ்ட் என்று இருப்பதாக எனக்குத் தெரியாது. கம்யூனிஸ்ட் பார்ட்டி ஆப் இந்தியா, கம்யூனிஸ்ட் மார்க்ஸிஸ்ட் பார்ட்டி என்றிருக்கிறது. இடது, வலது என்று சொல்வதை யாரும் விரும்பமாட்டார்கள். ஒரத்தநாடு உறுப்பினர் அவர்கள் dogmatic revisionist என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள், யாரும் ரியாக்ஷனரி என்று சொல்லவில்லை. ரியாக்ஷனரி பார்ட்டி என்று சொல்லாத நாங்கள் நிலைமையை அப்படி வைத்திருக்கிறோம். இந்தியாவிலே சில பார்ட்டிகளை ரியாக்ஷனரி என்று சொல்கிறோம். நீங்கள் அவர்களோடு உறவு கொள்கிறீர்கள். அவற்றை விலக்க வேண்டுமென்று நான் பெரிய முன்னணி அமைத்து, தமிழ் நாட்டில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அதில் சேர்ந்தது என்று தான் நாங்கள் கருதுகிறோம்.

வேழவேந்தன் அவர்கள் சொன்னார்கள், "1971-ல் எங்களுக்கு இந்தப் புத்தி வரவில்லையோ" என்று. அவர்கள் சொல்ல வந்தது 1971-ல் எங்களோடு சேர்ந்திருந்ததால்தான் நீங்கள் சட்டமன்றத்திற்கு வந்தீர்கள். 1967-ல் சேரவில்லை. ஆகவே வரவில்லையென்று சொல்ல வந்தார்கள்.

I am not going to deny him that pleasure. Let him have that pleasure. அது அவ்வளவு விசேஷம் அல்ல. கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இணைவது என்பது ஒன்றிரண்டு வீடுகளுக்கு மட்டும் ஒரு கட்சி இருந்தால் என்றால் ஒவ்வொரு கட்சியின் சரித்திரத்தையும் பார்த்தால் அவர்களுக்கு ஞாபகம் போய்விடும். 1957-ல் இன்று அவர் கட்சியாக இருக்கவில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பொதுவுடைமைக் கட்சியை பல இடங்களில் இந்தியாவிலேயே மார்க்ஸிஸ்ட் நம்பர் ஆப் பொதுவுடைமை இருந்தது.

கழகம்தான். அப்போது சிறிய கட்சியாக இருந்தது. 1967-ல் ஆட்சிக்கு வருவோம் என்று எதிர்பார்த்தார்களா? ஆட்சிக்கு வந்தார்கள். 1971-ல் இந்த அளவிற்கு ஸீட்ஸ் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்தார்களா, அப்படி எதிர்பார்க்கவில்லை. அடுத்தாற்போல் என்ன நடக்கும் என்று யாராலும் கணிக்க முடியாது. ஆகவே சிறிய கட்சி பெரிய கட்சியாகலாம், பெரிய கட்சி சிறிய கட்சியாகலாம். இவையெல்லாம் சாதாரணமாக ஒவ்வொரு நாட்டிலும் ஏற்படக்கூடியதே. எங்களால்தான் ஜெயித்தீர்கள் என்ற முறையில் சொன்னார்கள், அபக்குவமாகப் பேசுகிறார்கள். இதை ஒரு பெரிய சாலஞ்சாக வைத்துப் பதில் அளிக்கவேண்டியதில்லை. அந்த உதாரணங்களைக் கொடுத்திருக்கவேண்டியதில்லை. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிறபோது நல்ல சரியான உதாரணங்களைச் சொல்லவேண்டும். அவர்கள் சொல்கிறபோது கண்ணகி என்று சொன்னார்கள், பாஞ்சாலி என்றும் சொன்னார்கள். அந்த உதாரணம் கூட எனக்கு மனதில் ஒருமாதிரி சுருக் என்று பட்டது. நன்னிலம் தொகுதி உறுப்பினர் அவர்கள் நான் ரொம்ப மதிக்கக் கூடியவர், மட்டி அறியுமோ மகிழம்பூ வாசனை என்றார்கள். இப்படியெல்லாம் இந்த சபையில் பேசப்பட்டது. அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்களாம், எல்லோரும் சொன்னார்கள் மாற்றான் தோட்டத்து மல்லிகைக்கும் மணமுண்டு என்று சொல்வார்கள் என்று. நாங்கள் எல்லாம் மட்டிகள்தான். எங்களுக்கெல்லாம் மகிழம்பூ வாசனை தெரியாதுதான்.

திரு. அ. தேவந்திரன்: தன்னிலை விளக்கம். கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களை நான் அந்த அளவிற்குக் கருதக்கூடியவன் அல்ல. அந்த அளவிற்கு உங்களைப் பேசவில்லை என்பதைத் தன்னிலை விளக்கமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: எல்லா எதிர்க்கட்சிகளையும் சொன்னது மாதிரி இருந்தது. அறியுமோ அறியுமோ ஆவாரம்பூ வாசனை, மட்டி அறியுமோ மகிழம்பூ வாசனை என்றெல்லாம் இப்படிப்பட்ட உதாரணங்களை சட்டசபையிலா பேசுவது ஆளும் கட்சியில் இருப்பதால்?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: ஒரத்தநாடு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள் நீங்கள் மாறிக் கொண்டு போகிறீர்கள் என்று. அவர்கள் ரொம்பவும் சிரமப்பட்டு தயாரித்திருக்கிறார்கள் என்பதால் அவர்கள் சொன்ன பல விஷயங்களுக்கு மதிப்புக் கொடுத்து பதில் சொல்ல நினைக்கிறேன்.

திரு. வி. எஸ். தியாகராஜ முதலியாரைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்கள் தஞ்சை மாவட்டத்திலேயே வெறுக்கப்படக்கூடிய ஒரு நிலச்சுவான்தார். அவர் பத்தாயிரம் ஏக்கர் நிலத்தை ஒதுக்கிக்கொண்டு தஞ்சைத் தரணியில் யாரும்

கரும்பு போட்டதில்லை, அங்கு கரும்பு போட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். இல்லையா என்ற விஷயத்திற்குள் போகவில்லை. இந்த எம்ப்ளாய்மென்டில் சலுகை கொடுத்திருக்கிறது என்பது எங்கள் குற்றச்சாட்டு. எங்கேயாவது நீங்கள் கேட்டதுண்டா. அரசாங்கத்தில் சீப் செகரட்டரியாக இருந்தவர் சுப்ரீம் கோர்ட்டில் குற்றச்சாட்டு சாட்டியுள்ளார். அந்தக் குற்றச்சாட்டில் இப்போர்பட்ட விஷயங்கள் வருகின்றன. அந்தக் குற்றச்சாட்டு சரியானதா இல்லையா என்ற விஷயத்திற்குள் போகவில்லை. இந்த எம்ப்ளாய்மென்டின் பேரில்தான் முன்னாள் சீப் செகரட்டரியாக இருந்தவர் சுப்ரீம் கோர்ட்டில் ரிட் தாவா தாக்கல் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த ஊழல் குற்றச்சாட்டில் இது ஒன்று. தியாகராஜ முதலியாருக்கு இந்த அரசு சலுகை செய்திருக்கிறது என்பதாகும். அதை சுப்ரீம் கோர்ட் சரியா இல்லையா என்று சொல்லட்டும். தியாகராஜ முதலியாருக்கு சலுகை செய்யக்கூடிய அளவிற்கு இந்த சர்க்கார் வந்திருக்கிறது என்று நான் சொல்கிறேன்.

அதேமாதிரி பஸ் முதலாளியாக இருக்கக்கூடிய மகாலிங்கம் போன்றவர்களுக்கு சலுகைகள் கொடுத்திருக்கிறீர்கள் என்று சொல்கிறோம். ஆக, இன்றிப்பது நான்-கம்யூனிஸ்ட், நான்-காங்கிரஸ் ஃபரண்ட் என்பதுதான் கிருபாளனி ப்ரண்ட். கிருபாளனி ப்ரண்டில் யாரும் சேரலாம். கிருபாளனி ப்ரண்ட்தான் இன்று சரியான ப்ரண்ட் என்ற முறையில் இன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் செல்கிறது. அகில இந்திய ரீதியில் பிற்போக்கு ரீதியில் இருக்கக் கூடிய கட்சிகளை இழுத்துப் போகும் போக்கின் பிரதிபலிப்பு தமிழ் நாட்டில் ஆழமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

அடுத்தாற்போல் சில விஷயங்கள் பற்றிச் சொன்னேன். அவற்றிற்கு நேரடிப் பதில் இல்லை. அமைச்சர் மாதவன் அவர்கள் சில விஷயங்களைச் சொன்னார்கள். மின்சார வெட்டு இருந்தது. மின்சார வெட்டு இருந்த காலத்தில் மின்சாரத்தைத் தப்பாகப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று காட்டுகிறேன். இதையே ஒரு குற்றச்சாட்டாக எடுத்துச் சொல்லியிருக் வந்திருக்கிறது.

அதற்கு ஒரு முறையான பதில் வரும் என்று எதிர்பார்த்தேன். பல விவரங்களைக் கொடுத்தார்கள். அந்த விவரங்களைக் காட்டுகிறபோது எங்களுக்கு மின் உற்பத்தி இவ்வளவு தான். இவ்வளவு மின் உற்பத்தியைச் செய்து விட்டு எப்படி, எந்த முறையில் விநியோகம் செய்தீர்கள். கொஞ்சம் பேருக்கு 25 சதவிகிதம், கொஞ்சம் பேருக்கு 55 சதவிகிதம் என்று சொன்னால் போதாது. தாங்கள் தெளிவான குற்றச்சாட்டைச் சொல்கிறோம். இந்த

அரசு 75 சதவிகிதம் என்று வெட்டு வைத்தது சரியல்ல என்று சொல்கிறோம். அதற்கு அஸ்திவாரமாக 'பைனான்சியல் டைம்ஸ்' கட்டுரை இருக்கலாம். எங்களுக்குக் கிடைத்த விஷயத்தை வைத்து சரியல்ல என்று சொல்கிறேன். அப்படியானால் என்ன நிலை என்ன என்று சொல்வதற்கு நீங்கள் தயாராக இல்லை, என்னுடைய குற்றச்சாட்டு அப்படியே இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதே மாதிரி ஊழலைப் பற்றிச் சொல்கிறேன், லஞ்சத்தைப் பற்றிச் சொல்கிறேன். சில அதிகாரிகள் வேறு யாருக்கோ கொடுக்கவேண்டிய நிலைமையேற் பட்டது என்று சொன்னால், தீர்மானம் போடுகிறபோது சொன்னால், சில பொதுத வியாபாரிகள் இந்த சர்க்காரின் திட்டங்களுக்கு அப்பாற்பட்டு இருக்கும் திட்டங்கள், கண்ணொளி வழங்கும் திட்டம், மற்ற திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அந்த திட்டங்களுக்காக பணம் வசூலிக்கிறபோது தாராளமாகக் கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் தாராளமாகக் கொடுக்கிறபோது அவரிடத்தில் போய் 'லெவி அரிசி' கண்டிப்பாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்றால் எப்படிக்கொடுப்பார்கள்? அவர்களால் எப்படி விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த முடியும்? ஆதலால் தான் சொல்கிறேன். இப்படி சில வியாபாரிகளுக்கு சலுகை என்று வருகிற போது, அந்த ஊழலால் விலைவாசி ஏறுகிறது. விலைவாசி ஏற்கனவே உயர்வது இருக்கும்போது, இந்த ஊழலால் அளவுக்கு மேல் உயர்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதே மாதிரி லெவி விநியோகத்திலும் பல தடவை இப்படி நடந்து இருக்கிறது. ... கேள்வி ... எழுத்து மூலமாக பதில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ... நெ. 31. அவர்களுடைய பதில் ஆங்கிலத் தில் ... இருக்கிறது.

The factories had pointed out that since free sugar was also being sold for about the same price as levy sugar and since levy sugar was not being lifted by nominated wholesalers appointed to distribute

இது என்ன காரணம். இப்படி இருக்க முடியுமா. ... விலைக்கு விற்றது? அதனால் லெவி சர்க்கரை ... லெவி சர்க்கரை ... போய் விட்டது. காரணம் என்ன தாருங்கள்? விநியோகம் ... அதே விலைக்கு லெவி ... கிடைத்தது ... அதே நேரத்தில் ... விநியோகம் செய்ய முடியவில்லையாம். அதே நேரத்தில் ... ஆனால் நான் குறிப்பிடுகிற மாதம் ... 10,000 டன் கிடைத்தது. அந்த சர்க்கரை காலத்தில் அதை எப்படி விநியோகம் செய்தீர்கள்? அந்த சர்க்கரை கூட்டுறவு மூலம் விநியோகிக்கப்பட்டதா? இதை சபையிலேயே கேட்டு

இருக்கிறேன். ஏன் இது கூட்டுறவு மூலமாக வினியோகம் செய்யப்படவில்லை. கூட்டுறவு மூலம் செய்யப்படவில்லை என்று ஏற்கனவே பதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வினியோகத்தில் கூட இந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கம் ஏதாவது கொடுத்தால் அதை வினியோகம் செய்வதில் இவ்வளவு பெரிய ஊழல்கள், இவ்வளவு பெரிய தவறுகள், அந்தத் தவறின் காரணமாக விலைவாசி மேலும் மேலும் உயர்ந்து கொண்டு போயிருக்கிறது என்று சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு விஷயத்தையும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இங்கே வந்தபிறகு எனக்குக் கூட கொஞ்சம் கவிதை வர ஆரம்பித்து இருக்கிறது. விவசாயி களிடத்தில் பழகியதால் ஏற்பட்டு இருக்கிறது.

மழையின்றி மானாவாரி பயிர் போனது
கரண்ட் இன்றி இறவை பயிர் போனது
இப்போது மழையும் வந்து, கரண்ட் வந்தால்
பம்ப்செட் இன்றி பயிர் போனது என்று சொல்கிறார்கள்.

விவசாயிகள் சொல்லும் விஷயம் என்னவென்றால், மழையும் வந்தாகிவிட்டது, மின்சாரமும் வந்தாகிவிட்டது, அதற்கான பம்ப் செட்டுகளையெல்லாம் காணோம். அந்தப் பம்ப் செட்டுகளையெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு போய் விட்டார்கள்?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஒரு கவிதை சொன்னார்கள். (குறுக்கீடு) அதிலே ஒரு விளக்கம். (குறுக்கீடு) என்ன அரங்கேற்றமா நடத்தப்போகிறோம்? "மழையின்றி மானாவாரி பயிர் போனது, கரண்ட் இன்றி இறவை பயிர் போனது" என்று சொன்னார்கள் சரி. இப்போது மழை வந்ததற்குப் பிறகு பம்ப் செட் எதற்காக? (சிரிப்பு)

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: இருக்கட்டும், சரி தான். உண்மையிலேயே நான் கொடுத்த குற்றச்சாட்டுக்கு வேறு யாரும் இவ்வளவு சாமர்த்தியமாக பதிலைத் திருப்பிச் சொல்ல முடியாது. இதிலும் கூட ஒரு ஊனம் கண்டு பிடித்தது ஒரு சாமர்த்தியம் என்று ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக நான் சொல்ல விரும்புவது மத்திய சர்க்கார் நமக்கு ஒதுக்கிய கோதுமையைப்பற்றி. அதற்கு ஏதாவது பதில் வரும் என்று எதிர்பார்த்தேன். அதற்குப் பதில் வரக் காணோம். நான் அது சம்பந்தமாக தெரிந்தவர் களிடத்தில் விசாரித்து வந்தேன். அங்கே என்ன நிலைமை? மில்லர்கள்

இருக்கிறார்கள். சென்னையில் மட்டும் 10 மில்லர்கள் இருக்கிறார்கள். மொத்தமாக 23 பேர் இருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே அந்த மைதா, சூஜி போன்றவற்றைக் கொடுக்காமல் ஓபன் மார்க்கெட்டில் விற்று, அதற்கு சிலர் ஏஜென்ட்டாக இருந்தவர்கள் லட்சக்கணக்கான ரூபாய் சம்பாதித்து இருக்கிறார்கள். சர்க்கார் சிவில் சப்ளை கார்ப்பரேஷன் மூலமாக எடுத்துக்கொண்ட பிறகு இந்த மில்லர்கள் என்ன செய்கிறார்களோ தெரியவில்லை. இதன் காரணமாகத்தான் கண்ட்ரோல் விலையில் கிடைக்கவேண்டிய பொருள்கள் கூட அந்த விலைக்குக் கிடைக்காமல் அதிக விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. இங்கே விலைவாசி உயர்வுக்குப் பல காரணங்களைச் சொன்னார்கள். அந்தக் காரணங்கள் எல்லாம் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய காரணங்கள் தான். இங்கே மாநில அரசு கொடுக்கும் புள்ளி விவரங்களுக்கும், ஆல் இந்தியா காஸ்ட் ஆப் லிவிங் இன்டக்ஸ் கொடுப்பதற்கும் அதிக வித்தியாசம் இருக்கிறது.

MR. SPEAKER : Rule 75 (3) says—

A Member when replying shall confine himself to matters raised during the debate and shall not introduce new debatable matter.

THIRU K. T. K. THANGAMANI : I am not introducing any new subject at all. This is a point which I raised during the fifth minute of my speech. If you go through the proceedings, you will find it. I waited patiently for a reply. Again I may say that my accusation stands.

இங்கே ஒருவர் சொல்ல எடுத்துக்காட்டிக்கொண்டார், அடிக்கடி நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் வருகிறது என்று. அடிக்கடி ஒன்றும் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் வரவில்லை. சென்ற ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் வந்தது. 9, 10, 11, 12 தேதிகளில் வந்தது. அந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்திற்கு பின்னணி என்ன? ஏற்கனவே எப்படி நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் [illegible] பற்றி, விலைவாசி உயர்வைப் பற்றி இங்கே [illegible] வந்ததோ, அதே மாதிரி விவசாயப் போராட்டத்தின் போது 17 விவசாயிகள் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டார்கள், 2 பேர் சிறையில் செத்தார்கள், ஒருவர் [illegible] அடித்துக்கொல்லப்பட்டார், கிட்டத்தட்ட 25,000 பேர் சிறை சென்றார்கள் என்ற பயங்கரமான சம்பவம் நடந்ததற்குப் பின்னால் நடக்கக்கூடிய சட்டமன்றத்தில் நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் வந்தது. அதே மாதிரி ஆகஸ்ட் மாதம் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்திற்குப் பிறகு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலிருந்து பிரிந்து

அன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பிறந்ததற்குப் பின்னால் பல சம்பவங்கள் நடைபெற்று இருக்கின்றன. பல துப்பாக்கிப் பிரயோகங்கள், பல சம்பவங்கள் நடைபெற்று இருக்கின்றன. அந்தச் சம்பவங்களின்போது என்ன வாதம் சொல்லப்பட்டது என்றால், இன்று புதிதாக அமைந்து இருக்கும் கட்சி தேர்தலில் நின்று ஒரு கட்சி என்று நிரூபிக்கட்டுமே என்று சொன்னார்கள். அந்த மாதிரியான ஒரு தேர்தல் முக்கியமான தேர்தல் நடைபெற்றது. அந்தத் தேர்தலின் முடிவு என்ன? தமிழ்நாட்டு மக்கள் மட்டுமல்ல, இந்தியா பூராவுமே அந்த முடிவைப் பற்றி விவாதித்துக்கொண்டிருந்தது. அப்படிப்பட்ட தீர்ப்பு வந்ததற்குப் பிறகு அந்தத் தீர்ப்பின் பிரதிபலிப்பாக நாங்கள் சொல்கிறோம் நம்பிக்கையில்லை இந்த அரசின்மீது என்று. நீங்கள் அந்தத் தீர்ப்பால் ஒன்றும் எங்களுக்கு பாதகம் இல்லை. நாங்கள் எப்போதும் போல் தான் இருக்கிறோம். மே மாதம் 19ம் தேதி எந்த நிலையில் இருந்தோமோ அந்த நிலையில் இருக்கிறோம் என்று சொன்னால் நீங்கள் இருந்து கொண்டேயிருங்கள். சமுதாயம் என்பது நிலையானது அல்ல. மாறுதல் வந்து கொண்டேயிருக்கும். அந்த மாறுதல் கிராமமான மாறுதல். ஆகவே சொல்கிறோம் அந்த மாறுதலைப் புரிந்து கொண்டு செயலாற்றுங்கள் என்று. வேறு ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ஏற்கனவே 1971-ல் மெஜாரிட்டி இருந்தபோதே சட்டமன்றத்தைக் கலைக்கவில்லையா? மெஜாரிட்டியிருந்தாலும் சட்டமன்றத்தைக் கலைக்கும் அதிகாரம் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. அந்த முறையில் சட்டசபையைக் கலைத்து விட்டு ஒரு 6 மாத காலத்திற்குள் மறுதேர்தல் கொண்டு வாருங்கள். அந்தத் தேர்தல் வருகிறபோது தெளிவான முறையில் எந்தக் கட்சி எப்படிச் சேருகிறது என்பதைப் பார்ப்போம். தமிழக மக்கள் நல்ல ஒரு தீர்ப்பைக் கொடுக்கட்டும். சாதனையைச் செய்வதாகச் சொல்கிறீர்கள். எதிர்க்கட்சியே தமிழ்நாட்டில் இல்லை என்கிறீர்கள். அந்த நிலைமையைப் பார்க்கவேண்டுமென்றால் . . .

The easiest method is to resign or in the alternative dissolve this Assembly and seek another new election.

ஆகவே நாங்கள் இந்த இரண்டு காரணங்களை வைத்துக்கொண்டு எங்களுடைய தீர்மானம் சரியான தீர்மானம் என்பதை நான் மீண்டும் வலியுறுத்திக் கொண்டு, நாங்கள் கிளப்பிய முக்கியமான விஷயங்களுக்கு எல்லாம் இந்த அரசு சரியான பதில் தரவில்லை என்று சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தங்களுடைய அமைச்சரவையின் பேரில் இந்தக் கறுப்புப் பணத்தை வெளியில் கொண்டு வருவதிலே எங்கள் கட்சியின் சார்பிலே நாங்கள் பூரண ஒத்துழைப்புத் தருவதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம் என்ற அறிவிப்பினை இப்பொழுது கூறிக்கொள்கிறேன்.

THIRU B. VENKATASWAMY: On behalf of the Swathantra Party, we shall also co-operate with the Government in unearthing black-money.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, நான் அதிகமாக பேச விரும்பவில்லை.

THIRU K. T. K. THANGAMANI: Is there a reply to reply?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, நான் தீர்மானம் கொண்டு வந்திருப்பவர்களின் எல்லா பிரச்னைகளுக்கும் பதில் சொல்லவில்லை என்கின்ற குறைபாடு தெரிவிக்கப்பட்டது. அவ்வப்பொழுது அவரவர்கள் சில பிரச்னைகளை அணுகும்பொழுது நானும் மற்ற அமைச்சர்களும் அதற்கான பதில்களைச் சொல்லியிருக்கிறோம். வேறு பல விஷயங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றைப்பற்றி ஆராய்ந்து, பரிசீலித்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதைக் குறித்துக்கொள்கிறேன். இதைத் தவிர நான் ஒரு நீண்ட உரை இப்பொழுது ஆற்றுவதற்கு விரும்பவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இரண்டாவது உரை உண்டா என்று கேட்டார்கள்.

Rule 75 says—

(1) A member who has moved a substantive motion may speak again by way of reply, and the mover of an adjournment motion under rule 42 shall have a right of reply; if the Private motion is moved by a member, the Minister to whose department the matter relates shall after the mover has replied, have the right of speaking whether he has previously spoken in the debate or not.

என்று விதி தெளிவாக இருக்கிறது.

இப்பொழுது திரு. வெங்கடசாமி அவர்களின் தீர்மானம் வாக்கெடுப்புக்கு விடப்படுகிறது.

பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி:

"That this House expresses its want of confidence in the Council of Ministers headed by Hon. Dr. M. Karunanidhi."

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு தோல்வியுற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து திரு. தங்கமணி அவர்களின் தீர்மானம் வாக்கெடுப்புக்கு விடப்படுகிறது.

பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

" That this House disapproves the policy of the Ministry which led to high prices of essential articles of life and to food crisis invoking widespread agitation. "

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு தோல்வியுற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று, பேரவை மீண்டும் நாளைக் காலை 9 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர் பேரவை இரவு 7.52 மணி அளவில் ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(7) பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders—' Nil '.

B. Reports, Notifications and Other Papers.

45. Report of the Committee on Public Accounts on the Excesses Over Voted Grants and Charged Appropriations for the year 1969-70.

46. Final Report of the Committee on Rules of the Tamil Nadu Legislative Assembly constituted in 1973.

HOW TO USE THE INDEX.

The Index is arranged alphabetically. The main headings are printed from the margin and the sub-headings are indented from the main headings.

Under every main heading including various names, entries pertaining to proceedings other than questions are indicated by printing immediately after the subject matter within brackets, e.g., (M) for Motion, (C.A.) for Calling Attention, (R) for Resolution, (St.) for Statement, etc. An entry without any such indication will mean that it pertains to a question, except in the case of Bills and Financial Business, the entry in which cases will be self-explanatory.

All the Bills are alphabetically arranged under the main heading 'Bill(s)'.

Various bodies like Committees, Councils, Boards, Corporations, etc., are consolidated under the said main headings, i.e., 'Committee(s)', 'Council(s)', 'Corporation(s)', etc.

Various subjects like Schools, Colleges, Conferences, Ports, Temples and similar other broad subjects are shown in alphabetical order under these very main headings.

All the Papers laid on the Table of the House are indexed only under the main heading "Papers laid on the Table".

Rulings and Observations from the Chair are indexed under the main heading "Chair".

A list of abbreviations used in the Index is given below:

A.M./Ad. Motion	..	Adjournment Motion.
Ann.	..	Announcement.
B.O.H.	..	Business of the House.
C.A.	..	Calling Attention to a Matter of Urgent Public Importance.
C.A. St.		Calling Attention Statement.

- Consid .. Consideration stage of a Bill. This stage includes :
  - (i) Motion to refer to Select|Joint Select Committee.
  - (ii) Amendment to refer to Select Joint Select Committee.
  - (iii) Amendment to circulate.
  - (iv) Motion to consider as reported by Select Joint Select Committee.
  - (v) Amendment to recommit to Select|Joint Select Committee, etc.
- Consid Cl. .. Consideration of clauses of a Bill.
- D.E.E. .. Demands for Excess Expenditure.
- Dis. S.D. or D.S.D .. Discussion for Short Duration on an urgent matter of administration.
- D.S.G. .. Demands for Supplementary Grants.
- G.A. .. Governor's Address.
- G.D. .. General Discussion.
- H.A.H. Dis|H.H.D. .. Half-hour Discussion.
- Int. .. Introduction stage of a Bill.
- L.A. .. Legislative Assembly.
- L.C. .. Legislative Council.
- M. .. Motion.
- P.M. .. Privilege Motion.
- R|Res .. Resolution.
- St. .. Statement.

Index to Tamil Nadu Legislative Assembly Debates.

Eighth Session of the Fifth Legislative Assembly under the Constitution of India

7th, 8th, 9th and 10th August 1973

VOLUME XLI (Nos. 1 to 4)

A

	PAGES
ABDUL JABBAR, THIRU V.M.—	
No-Confidence Motion and Motion disapproving the policy of the Ministry (M)	104, 489–494
Pallapatti Hospital, bed strength	14–15
Transport Buses, Booking Counter at Pallapatti	33–34
ABUSALI, THIRU M. A.—	
No-Confidence Motion and Motion disapproving the policy of the Ministry(M)	446–447
ADITANAR, THIRU Si. Pa.—	
No-Confidence Motion and Motion disapproving the policy of the Ministry (M)	72, 73, 549–550, 551–552
ALAGARSAMY, THIRU S.—	
Irrigation tank (Karisalkulam), desilting ...	22—23
ANANDANAYAKI, THIRUMATHI T. N.—	
Agriculturists' Association's Action Committee Members' arrest near Fort St. George (A.M.) ...	49

A—*cont.*

PAGES

ANANDANAYAKI, THIRUMATHI T. N.—*cont.*

No-Confidence Motion and Motion disapproving the policy of the Ministry (M) ... ... 76, 97, 98, 104, 122-12[illegible], 126, 134, 138, 303, 3[illegible], 35[illegible]-36[illegible], 371, 393, 394

Throwing a challenge in the House (Point of order) ... ... 30[illegible]

ANBAZHAGAN, THIRU K.—

No-Confidence Motion and Motion disapproving the policy of the Ministry (M) ... ... 79—244, 245, 246, 407

ANDI AMBALAM, THIRU M.—

No-Confidence Motion and Motion disapproving the policy of the Ministry (M) ... ... 271-27[illegible]

ARANGANNAL, THIRU RAJA—

Absence of Deputy Speaker (Point of order) ... 327

ARUMUGAM, THIRU C.—

No-Confidence Motion and Motion disapproving the policy of the Ministry (M) 402, 423, 427

ARUMUGAM, THIRU S.—

No-Confidence Motion and Motion disapproving the policy of the Ministry (M) ... ... 291-30[illegible]

Throwing a challenge in the House (Point of order) 300, 301-303

B

PAGES

BACKWARD CLASSES—

Students of Reddi (Ganjam) Community hardship experienced in getting Community Certificates and declaration of the community as Backward (C.A.) 410-413

BALASUNDARAM, THIRU V.—

No-Confidence Motion and Motion disapproving the policy of the Ministry (M) 212-218

BILL(S)

The Code of Civil Procedure (Tamil Nadu Amendment Bill, 1973 Int 416-417

The Holdings (Stay of Execution Proceedings) Bill, 1973 Int. 416

BIRTHS AND DEATHS—

Unusual deaths, Madras City 4-7

BUILDINGS—

Hindu Religious and Charitable Endowments Office building, construction at Kancheepuram ... 34-35

BUSINESS OF THE HOUSE— 54-55

C

CALLING ATTENTION—

Hardship experienced by students of Reddi (Ganjam) community in getting Community Certificates and declaration of the community as backward community 410-413

CHAIR .. 96

Announcements—

Allotment of time for debate party-wise .. .. 54—55

B.O.H. ... ...

Throwing of leaflets from Ladies Visitor's Gallery into the House 133

PAGES

C—Cont.

CHAIR—*cont.*

Rulings and Observations—

Adjournment Motions.—

Arrest of the Members of the Action Committee of the Agriculturists' Association near Fort St. George, and the non-acceptance of their demands.

Consent was withheld on the ground that in the light of the explanation given by the Hon. Chief Minister a discussion of the matter on as adjournment motion was not warranted .. 36-48

Reopening of discussion after refusal of consent.

After a Minister had explained the Government's stand on a notice of adjournment motion and the Chair had refused consent, it was not in order for a Member to reopen the discussion 50

Allegations

If a Member wanted to make personal allegations against another Member, he should do so only after taking the permission of the Chair .. 437-438

If baseless allegations were made, they would be expunged from the proceedings. So, Members making allegations should take responsibility for the same 436

Debate—

Allotment of time—

When a Member suggested that leaders of parties might be consulted with regard to allotment of time, the Chair observed that leaders of parties had nothing to say about it and the Presiding Officer alone had got the power to do it ... 108

PAGES

C—cont.

CHAIR—*cont.*

Rulings and Observations—*cont.*

Debate—*cont.*

Attribution of motive—

It was wrong for a Member to attribute motives to another Member ... ... 504—505

Challenges—

When a Member threw a challenge that the Members of the Ruling Party would lose their deposits in the next General Elections, the Chair observed that it was not proper to throw out challenges in the House .. .. .. 176—178;

When a Member challenged another Member to resign his seat and contest in his constituency, the Chair observed that the Member should not challenge or say anything which could be said only outside the House or on the public platform. Such challenges would impair the dignity of the House 400

Harsh words to be avoided—

Members should not use harsh words but they could advance strong arguments 59

Interruptions—

When a Member objected to another Member interrupting him again and again the Chair observed that every Member had got the right to express his views and no Member had any right to question it .. .. 101—103

Reference to Officers—

While allegations against officers could not be objected to as the Ministers would reply to the allegations, and irregularities alleged to have been committed by officials, such allegations should be made with some basis and the Member should take responsibility for the same. ... 76

CHAIR—cont.

Rulings and Observations—*cont.*

Debate—cont.

Reference to persons not in the House—

No reference should be made about a person who was not in the House 439

Decorum—

It was wrong for a Member to speak sitting in his seat 245

When the Chair was on its legs, Members should not stand 399

Expressions used in the House—

"உறுப்பினர்கள் [illegible]" (Members were unfit; Members were useless)—Deprecated .. .. 75—76

EXPUNCTION—

Accepting the Chief Minister's suggestion, the Chair ordered the expunction of a Telugu proverb used by a Member as the meaning of that proverb when translated in another language might appear indecorous. 65

After the ruling of the Chair that Members should speak only with his permission, a Member rose and spoke something without the permission of the Speaker. Thereupon the Chair ordered the expunction of his remarks on the ground that he was not sure under what rule he made those remarks 399

In the course of the debate on the No-Confidence Motion against the Ministry on 10th August 1973, the Speaker while ordering the expunction of certain allegations observed that in the last two

CHAIR—cont.

Rulings and Observations—*cont.*

Expunction—cont.

or three days, discussion, some baseless allegations had been made and he would look into the proceedings and expunge such allegations.

Thereupon the Leader of the Congress (O) Party referred to Rule 235 and requested that the words which had been expunged should be made known to the Press so that their freedom was not curtailed.

The Leader of the Communist Party enquired what would happen to the proceedings which had already been published in the Press.

The Chair observed that his ruling regarding expunction would not apply to earlier proceedings and would not be binding on the Press if they had already published it. He added that so far as that day's proceedings were concerned, he had expunged the proceedings relating to the baseless allegations and the Press should not publish it.

He further observed that he had referred to previous days' proceedings as any order of expunction of only that day's proceedings might be construed as a partial order. ... ... 429—431

House—

Throwing of Pamphlets—

On 8th August 1973, the Chair announced that a lady threw printed pamphlets into the House from the Ladies Gallery, it constituted a breach of privilege and the Leader of the House would move a Motion in that regard. Thereupon, the Leader of the House moved that the lady be awarded fourteen days imprisonment and sent to the Madras Central Jail.

CHAIR—cont.

Rulings and Observations—cont.

House—cont.

Throwing of Pamphlets&cont.

With reference to points raised by some Members that the lady should be punished only after due enquiry for which purpose the matter might be referred to the Committee of Privileges, the Chair held that the House could not enquire into the matter and could only punish the person for her act and as it was a breach of privilege of the House, there was no need to refer the matter to the Committee of Privileges. ... ... 199—200

No-Confidence Motion—

Chief Minister's right of second reply—

When the Member who had moved a substantive No-Confidence Motion replied to the debate after the reply of the Chief Minister, the Chief Minister again replied to certain points. The Member enquired whether there was a reply to reply.

The Chair ruled that according to Rule 75, the Chief Minister had the right of speaking after the mover had replied whether he had previously spoken in the debate or not. ... 60[illegible]

Scope of reply to debate—

The mover of a No-Confidence Motion while replying to the debate should confine himself to matters raised during the debate and should not introduce new debatable matter. ... ... 60[illegible]

PERSONAL ATTACKS—

While it was not wrong in the Opposition parties pointing out the acts of omission and commission of the Government as it was their foremost duty to do so, they should not indulge in personal attacks against anybody. Personal references should be made with some basis, and vague and baseless allegations should be avoided. ... [illegible]

CHAIR—cont.

Rulings and Observations—*cont.*

Point of Clarification—

Rules did not provide for Members seeking clarification. They could do so only if the Chair gave permission for the same. If the Chair refused permission to seek clarification, it was not in order to raise a point of order 590-591

Point of Order—

If under the pretext of raising a point of order, a Member referred to a matter other than the one under discussion, his speech would not find a place in the proceedings of the House 150

A point of order could be raised only if the rules were violated. If instead, it was raised to make some allegations, that would be expunged and the Press also should not publish them. ... 592—593

Privilege Matter—

Reference by Speaker suo motu.

With reference to the ruling of the Chair on 8th August 1973 that the act of throwing some pamphlets into the Chamber by a lady constituted a breach of privilege, a Member rose on a point of order and enquired whether before a Member raised it as a matter of privilege, it was in order for the Chair to raise it *suo motu* and hold that it was a breach of privilege.

The Chair observed that so far as privilege matters were concerned, it was not necessary that only when a Member raised it, the Speaker should refer to it. If, in the opinion of the Chair, a matter involved a breach of privilege of the House, he could refer to it *suo motu*. In the instant case, disrespect was shown to the Presiding Officer himself. It was tantamount to

C—cont.

CHAIR—cont.

Rulings and Observations—*cont.*

Privilege Matter—*cont.*

Reference by Speaker suo motu—cont.

direspect shown to the House as such. As it was an accusation of the Chair, he held that it constituted a breach of privilege. . . 148 -149

On 9th August 1973, a Member pointed out that the relevant rule authorised the Chair to refer to a matter of privilege *suo motu* only when he felt that the House was not with him in the issue and in all other cases, he could not do it *suo motu* and he had to leave it to some other Member to raise it on the floor of the House and then give his ruling thereon.

The Chair reserved his ruling till the next day. ... 277—279

On 10th August 1973, the Speaker held as follows—

"Whether there was a *prima facie* case of breach of privilege or not was decided in two ways. A Member might raise a matter of privilege and explain how there had been a breach of privilege and thereafter the Speaker might under rule 189 hold that there was a *prima facie* case of breach of privilege. Secondly, under rule 192 the Speaker himself might *suo motu* hold that there was a *prima facie case of breach of privilege*. Thereupon, the question might either be referred to the Committee of Privileges or the House itself might take a decision on the matter.

The House being supreme, if the House itself were to decide in the matter, it could not be contended that the matter should go before the Committee of Privileges.

In the above background, the Speaker simply announced the other day that a lady threw some pamphlets in the House and it constituted a breach of Privilege of the House, where-

C—cont.

CHAIR—*cont.*

Rulings and Observations—*cont.*

Privilege Matter—*cont.*

Reference by Speaker suo motu—cont.

upon the Leader of the House moved the motion which was adopted by the House and it was implemented by the Speaker.

In the circumstances, the Speaker had not cur[illegible] any of the privileges of the House nor had any rule been violated.

In this connection, he pointed out that the House alone should take the decision in the matter as it was a breach of the privilege of the House. It was not possible to refer the matter to the Committee of Privileges and wait for its decision. Because, complications about the place of custody of the arrested person till the Committee came to a decision in the matter would arise. So, the decision taken by the House was quite in order.

The Speaker then referred to the following obser[illegible] of Philip Laundy in his Book 'The Office of Speaker':—

'As the guardian of privilege it stands to [illegible] Speaker must also be the judge of, when acts involving breach of privilege has been established . . . .

'The Speaker himself during the 1945-46 session of Parliament drew the attention of the House to a breach of privilege committed against an Officer of the House....

'For offences committed in his presence, the Speaker when accompanied by the mace, is empowered to order the persons' committal [illegible] order of the House'.

The Speaker also referred to an identical case which happened in Uttar Pradesh where two [illegible] from the Visitors' Gallery into the House were immediately taken

CHAIR—*cont.*

Rulings and Observations—*cont.*

Privilege Matter—*cont.*

Reference by Speaker suo motu—*cont.*

into custody and removed. Soon thereafter, the Deputy Speaker informed the House about the arrest of the persons and suggested to the House that no action need be taken against them since they had become unconscious and they had to be sent to hospital for treatment.

In conclusion, the Speaker held that nothing irregular had happened the other day .. .. 413—415

Procedure—

Handing over papers to the Chair—

It was the convention that in his capacity as Speaker, he would not receive any paper in the House. Those who wanted to hand over any paper to the Speaker might do so in his Chamber 513

Proceedings—

Laying in Library—

With reference to a request made by the Leader of the Communist Party that an uncorrected copy of the proceedings of the House be made available in the Library the next day as was done in the Lok Sabha to enable the Members to raise any important matter about the proceedings of the previous day, the Chair quoting an earlier ruling observed that it had already been decided to place a corrected copy of the proceedings in the Library after a week and it might not be in order to keep it there earlier. However, he would examine whether the period of one week might be reduced ... ... 279—280

Quotation—

Letters—

When a Member quoted from a letter alleged to have been written to the Hon. Chief Minister by a person, the Chair observed that the Member should take responsibility for the contents and could not [illegible] quoting another's letter [illegible] only .. .. .. 179—180

CHAIR—*cont.*

Rulings and Observations—*cont.*

Quotation—*cont.*

Letters—cont.

A member could quote a letter in full only with the permission of the Chair, though it was in order to quote extracts from a letter .. .. 180—182

A Member rising on a point of order, enquired whether another Member who was reading from a letter had given a copy of it to the Chair.

The Member concerned stated that only with the permission of the Speaker he was reading the letter.

A Member from the Panel of Chairmen, who occupied the Chair just then observed that though the Speaker was said to have permitted him to do so, he was not aware of it and directed the Member not to read anything further from the letter, and he could continue to quote from the letter only with his permission .. .. .. 393—394

Lok Sabha Proceedings—

When a Member of the Ruling Party referred to the Lok Sabha Proceedings wherein a reference was made about a Member of the Assembly, another Member objected to it on the ground that he was [illegible] the House.

The Chair observed that there was nothing wrong in the Member quoting the statement made by a Central Minister in the Lok Sabha. ... 117—122

Newspapers—

When a Member raised a point of order whether another Member could read from a newspaper, the Chair held that Members should not read from a newspaper but they could read excerpts from it ... ... 205—206

Walk out—

Referring to the walk-out by a Member the previous day and his remarks that they were walking out as a protest against the Chair's ruling on a particular matter, the way in which he was conducting the

C—cont.

CHAIR—cont.

Rulings and Observations—*cont.*

Walk-out—*cont.*

House and the attitude of the Ruling Party towards the House, the Chair observed that it amounted to [illegible] the dignity and honour of the Chair and consequently that of the House as well. According to [illegible] precedent [illegible] tions upon the character or activities of the Speaker might be punished [illegible] and reflections on the [illegible] Speaker and accusations of [illegible] duty have been held [illegible]

The Chair also drew the attention of the House to an earlier precedent in the House in which a Member who merely said that he was protesting and walking out, had been named.

In the instant case, notwithstanding the fact that the conduct of the Member was a breach of privilege as it was the first instance, he was not taking any severe action and dropped the matter with the hope that it would not be repeated ... 145—146

CHINNASWAMI, Thiru M.—

No-Confidence Motion and Motion disapproving the policy of the Ministry (M) .. .. .. 186—191, 196—197, 198

COMMITTEES—

Joint Select Committee report on the Tamil Nadu Private Electricity Supply undertakings (Acquisition) Bill, 1973 presentation 276

Public Accounts—Report on Excesses over voted grants and Charged Appropriation for 1969-70, presentation 416

D.

DENNIS, Thiru N.—

Circular road around Madras City 21

Hospitals in Madras City, starting of Ice Manufacturing Unit ... ... 16—17

Members of Local Bodies, declaration of assets ... 26—27

Mosques renovation ... ... 24—26

Primary Health Centres, Microphone, etc. .. 15—16

Sales Tax levy, rationalisation ... ... 23—24

DEVENDIRAN, Thiru A.—

No-Confidence Motion and Motion disapproving the Policy of the Ministry (M) ... ... 513—516

DORAISAMY, Thiru S.—

High schools, revised syllabus ... ... 8—12

No Confidence Motion and Motion disapproving the policy of the Ministry (M) ... ... 494—497

Slum Clearance Board, construction of houses in Coimbatore ... ... 29—32

E

EDMUND, Thiru G. R.—

No Confidence Motion and Motion disapproving the policy of the Ministry (M) ... ... 393, 402, 403, 404, 422, 436 468—480

G

GANAPATHI, Thiru N.—

No Confidence Motion and Motion disapproving the policy of the Ministry (M) 101, 119, 138, 439, 475, 477

PAGES

G—*cont.*

GANESAN, THIRU L.—
No Confidence Motion and Motion disapproving the policy of the Ministry (M) ... ... 280—289

GOPAL, THIRU K. P.—
No Confidence Motion and Motion disapproving the policy of the Ministry (M) ... ... 227—235

GURUSAMI, THIRU N. V.—
No Confidence Motion and Motion disapproving the policy of the Ministry (M) ... ... 457—463

H

HANDE, DR. H. V.—
Agriculturists' Association's Action Committee members, arrest near Fort St. George (A.M.) 38—39
Express buses (old), replacement .. .. 32—33
No Confidence Motion and Motion disapproving the policy of the Ministry (M) ... ... 170—186

HIGHWAYS—
Grand Northern Trunk Road near Vyasarpadi, widening ... ... 21—22

HOSPITALS AND DISPENSARIES—
Hospitals in Madras City, starting of Ice Manufacturing Unit ... ... 16—17
Pallapatti Hospital, bed strength ... ... 14—15
Primary Health Centres, Microphone, etc .. 15—16

HOUSING—
Housing Board, Kotturpuram project 29
Slum Clearance Board, Construction of houses in Coimbatore ... ... 29—32

PAGES

I

INDUSTRIES—
Carpentry unit, Old Jayankondam village, shifting ... 28—29
Industrial Liason Board, functions .. .. 7—8

J

JAMES, THIRU J.—
No Confidence Motion and Motion disapproving the policy of the Ministry (M) .. .. .. 128—131, 132—134, 135, 136—138, 139, 150—156, 158—159, 430
Point of information re. resignation of two Members 409

K

KANDAPPAN, THIRU S.—
No Confidence Motion and Motion disapproving the policy of the Ministry (M) ... ... 105—116, 118, 120—121, 123—126, 127—128, 249—250

KANDASAMY, THIRU K.—
No Confidence Motion and Motion disapproving the Policy of the Ministry (M) ... ... 96, 200—212

KANDASAMI, THIRU Manali C.—
Agriculturists' Association's Action Committee Members, arrest near Fort St. George (A.M.) ... 42—43
No Confidence Motion and Motion disapproving the policy of the Ministry (M) ... ... 448—456

PAGES

K—*cont.*

KANNAN, THIRU M. R.—
No Confidence Motion and Motion disapproving the policy of the Ministry (M) ... ... 340—347

KANNAPPAN, THIRU M.—
No Confidence Motion and Motion disapproving the policy of the Ministry (M) ... ... 454—455

KARUNANIDHI, DR. M.—
Agriculturists' Association's Action Committee Members, arrest near Fort St. George (A.M.) .. 44—48, 52—54
Interruption of Ministers while a Member is speaking (Point of order) ... ... 350—352
No Confidence Motion and Motion disapproving the policy of the Ministry (M) ... ... 64, 69, 77, 88—89, 91, 93, 97, 101—102, 121, 131, 135, 136, 151—[illegible], 156—[illegible], 185, [illegible], 192, 194, 308, 321, 348—349, 365, 370, 371, [illegible], 395, 401, 404, 405, 423, 442, 445, [illegible], [illegible], 455, 456, 485—486, 487, [illegible], 513, 562—590
Throwing a challenge in the House (Point of order) 301

PAGES

K—*cont.*

KITTAPPA, THIRU N.—
High schools, revised syllabus .. .. 8—12
Madras City, circular road around 21

KRISHNAMOORTHY, THIRU V.—
No Confidence Motion and Motion disapproving the policy of the Ministry (M) 428, 437

KUMARASAMI, THIRU K. N.—
Agriculturists' Association's Action Committee Members, arrest near Fort St. George (A.M.) .. 36, 48

L.

LATHEEF, THIRU M. A.—
No Confidence Motion and Motion disapproving the policy of the Ministry (M) ... ... 497—512

LOCAL BODIES—
Members, declaration of assets .. .. 26—27
Singanallur Municipal Council Chairman, allegations against ... ... 27—28

M.

MADHAVAN, THIRU S.—
Code of Civil Procedure (Tamil Nadu Amendment) Bill, 1973 ... ... 416—417
No Confidence Motion and Motion disapproving the policy of the Ministry (M) ... ... 84—86, 127, 134, 257, 363—366, 477, 484, 504, 508—509, 534, 541

MARIMUTHU, THIRU A. R.—
No Confidence Motion and Motion disapproving the policy of the Ministry (M) ... ... 480—489

—*cont.*

MATHIALAGAN, THIRU K. A.—

Agriculturists' Association's Action Committee Members, arrest near Fort St. George (A.M.) .. 49, 50, 51, 52

Interruption of Ministers while a Member is speaking (Point of Order) 350, 351

No Confidence Motion and Motion disapproving the policy of the Ministry (M) ... ... 99—100, 101, 102, 104, 116, 117, 118, 119, 121, 122, 123, 524—541

MEDICAL—

Siddha System, panel for collection of materials ... 13—14

MOSQUES—

Renovation ... ... 24—26

MOTION(S)—

Ad. Motions:

Agriculturists' Association's Action Committee Members, arrest near Fort St. George ... ... 36—54

No Confidence Motion and Motion disapproving the policy of the Ministry .. 56—139, 150—198, 200—273, 280—408, 417—610

Throwing of leaflets from Ladies' Visitors' Gallery into the House . 199—200

MUNU ADHI, THIRU M.—

Absence of Deputy Speaker (Point of Order) ... 327

M—*cont.*

MUNU ADHI, THIRU M.— *cont.*

No Confidence Motion and Motion disapproving the policy of the Ministry (M) 103, 118, 119

MUNUSAMI, THIRU R. R.—

Temple Car of Sarangapani Devasthanam, Kumbakonam, running ... ... 35—36

MUTHIAH, THIRU M.—

No Confidence Motion and Motion disapproving the policy of the Ministry (M) 76

MUTHUSAMI, THIRU P.—

No Confidence Motion and Motion disapproving the policy of the Ministry (M) .. .. .. 328—333

N.

NACHIAPPAN, THIRU A.M.T.—

No Confidence Motion and Motion disapproving the policy of the Ministry (M) ... ... 309—313

NARAYANASAMI, THIRU MANNAI P.—

Distribution of rice in Kanyakumari district (St.) .. 275

No Confidence Motion and Motion disapproving the policy of the Ministry (M) ... ... 78, 94—95, 131, 316, 317, 368, 369, 444

NATARAJAN, THIRU N. V.—

Hardship experienced by students of Reddi (Ganjam) Community in getting community certificates (C.A. St.) ... ... 410—412, 413

NEDUNCHEZHIYAN, DR. V. R.—

Concessions to Teachers (St.) ... ... 55—56

PAGES

N—*cont.*

NEDUNCHEZHIYAN, DR. V. R.—*cont.*

No Confidence Motion and Motion disapproving the policy of the Ministry (M) .. .. .. 98, 119 269—271

Throwing of leaflets from Ladies Visitors' Gallery in the House (M) .. .. 199—200

O.

OBITUARY REFERENCE—

Subbanna Gounder, THIRU K. K. 1

OFFICES—

Tiruchirappalli district, working hours in Government .. .. 1—4

P.

PALANISAMY, THIRU N. K.—

Agriculturists' Association's Action Committee Members, arrest near Fort St. George (A.M.) . 42

Cauvery—Ganges link, Seminar ... ... 17—20

Industrial Liason Board functions .. 7—8

No Confidence Motion and Motion disapproving the policy of the Ministry (M) ... ... 263—269

Sales Tax levy, rationalisation ... ... 23—24

PALANIVELAN, THIRU M.—

No Confidence Motion and Motion disapproving the policy of the Ministry (M) ... ... 433—441

PAPERS LAID ON THE TABLE—

Cement Distribution (Licensing and Regulation) Order, 1973, Notification 140

Committee on Public Accounts, report on Excesses over voted Grants and Charged Appropriations for 1969-70 610

P—*cont.*

PAPERS LAID ON THE TABLE—*cont.*

Committee on Rules of Legislative Assembly, Final Report 610

Khadi and Village Industries Board Act, 1959, Notification 139

Madras Employees' Insurance (Court) Rules, 1951, Notification 408

Madras Employees' State Insurance (Medical Benefit) Rules, 1954, Notification 408

Private Electricity Supply Undertakings (Acquisition) Bill, 1973, Report of the Joint Select Committee 408

Public Service Commission Regulations, 1954, Notification 139

Sale deeds executed in favour of Reverend Mother, General Immaculate Conception Convent, Madurai, Notification 140

PERUMAL THIRU A. R.—

Interruptions of Ministers while a Member is speaking (Point of Order) 352

No Confidence Motion and Motion disapproving the policy of the Ministry (M) ... ... 98—99, 516—523

POINTS OF INFORMATION—

Decision by the Speaker on a Privilege matter without sending it to Committee of Privileges .. 277—280

Dropping of leaflets from Ladies Visitors Gallery ... 276—277

Perusal of uncorrected copies of the proceeding of the Assembly by the Members .. .. .. 277—280

POINTS OF ORDER—

Absence of Deputy Speaker 327

திரு. முனு ஆதி: எங்களுக்கு மைக் கொடுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் உட்காருங்கள்.

திரு. முனு ஆதி: எங்களைப் பார்த்து உட்காருங்கள் என்று சொல்கிறீர்கள். காலஞ்ச் பண்ணுகிறவர்களைப் பார்த்து ஒன்றும் சொல்ல மறுக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நேரம் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. யாருக்கு எவ்வளவு நேரம் கொடுப்பது என்கிற உரிமை பேரவைத் தலைவரிடம் தான் இருக்கிறது. திரு. வேலப்பன் 1.05-க்கு ஆரம்பித்திருக்கிறார். 15 நிமிஷம் பேசி இருக்கிறார். அவர் பேசிவிட்டு உட்கார்ந்துவிட்டார்.

திரு. முனு ஆதி: அவர் முடித்துவிட்டதாகச் சொல்லவில்லை. நீங்கள் சில பேருக்கு மணி அடித்து. அவகாசம் கொடுக்கிறீர்கள். இவருக்கு மட்டும். . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவர் சவால் விட்டு, எழுதிக் கொடுக்கலாம் என்று சொல்கிறார். அது முறையல்ல. அவர் சொல்லிவிட்டு உட்கார்ந்ததனாலே முடித்துவிட்டார் என்று ஆறுமுகத்தைக் கூப்பிட்டாகிவிட்டது. இனி இவர் உட்கார்ந்துவிட வேண்டும்.

திரு. சி. ஆறுமுகம்: நான் சார்ந்திருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தையும் கண்டிக்கின்ற தீர்மானத்தையும் கொண்டு வந்திருப்பதை நான் அந்த இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவன் என்பதால் எதிர்த்து என்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல விழைகிறேன். நான் பேசிக் கொண்டிருக்கும்பொழுது மாற்றுக் கட்சி நண்பர்கள் என்னைத் தாங்கள் பேச அழைத்ததற்குப் பின்னாலே ஒரு இயக்கத்தைச் சேர்ந்த மூன்று பேர்கள் எழுந்து நின்று கொண்டு. . .

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின்மீது விவாதம் ஆரம்பிக்கின்ற நேரத்திலே இந்த அவையிலே உள்ள ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் எவ்வளவு நேரம் என்று ஒதுக்

யிருக்கிறீர்களே தவிர, ஒவ்வொரு கட்சியிலும் எத்தனை பேர்கள் பேச வேண்டும் என்று நீங்கள் சொல்லவில்லை. நமக்குள் ஏற்படுத்தப்பட்டு இருக்கின்ற அந்த ஒழுங்குமுறைக்குள் எங்கள் கட்சிக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற ஒன்றேமுக்கால் மணி நேரத்திலே எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒருவரும் பேசலாம், அல்லது ஒன்பது பேரும் பேசலாம். இப்பொழுது நண்பர் திரு. சி. வே. வேலப்பன் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவருக்கு 15 நிமிஷங்கள் தான் என்று சொல்லிவிட்டு அவரை உட்கார வைத்திருக்கிறீர்கள். அந்த அடிப்படையிலே நீங்கள் உட்கார வைப்பீர்களானால் எங்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற நேரத்தை நாங்கள் அவர்களுக்குக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்படியில்லாமல் அவர் இந்த மன்றத்திலே ஒழுங்குமுறை மீறிப் பேசியிருக்கிறார், அல்லது வரம்பு மீறி பேசியிருக்கிறார் என்ற கருத்திலே நீங்கள் உட்கார வைப்பீர்களானால் நான் ஒன்றை உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். நம்முடைய சட்ட மன்ற விதிமுறைகளைப் பார்த்தால் தெரியும். ஒரு சட்ட மன்ற உறுப்பினர் பேசியதில் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியைத்தான் அதற்காக நீக்குவதற்கான உத்தரவிடுவதற்குத்தான் உங்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறதே தவிர, பேச விரும்புகின்ற ஒரு உறுப்பினரை தொடர்ந்து பேச அனுமதிக்காமல் உட்கார வைப்பதற்குத் தங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறதா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நாம் ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் நேரம் கொடுப்பதே ஒன்றிரண்டு நிமிடங்கள் அதிகமானாலும்கூட அனுமதித்துத்தான் வந்திருக்கிறோம். ஆனால் அதற்காக 15 நிமிடங்கள்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற நிலையில் ஒரு உறுப்பினர் 20 நிமிடங்களோ அல்லது 25 நிமிடங்களோ தன்னுடைய பேச்சுக்காக எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. திரு. வேலப்பன் பேசிவிட்டு உட்கார்ந்துவிட்டார். நான் அடுத்த உறுப்பினரை இப்பொழுது பேச அழைக்க இருக்கிறேன். . .

திரு. சி. வே. வேலப்பன்: நான் பேசிவிட்டு உட்காரவில்லை.

PAGES

P—*cont.*

POINTS OF ORDER—*cont.*

Interruptions of Ministers while a Member is speaking ... ... 350—352

Throwing a challenge in the House ... ... 300—301

PONNAPPA NADAR, THIRU R.—

Agriculturists' Association's Action Committee Members, arrest near Fort St. George (A.M.) .. 37, 49

Decision by the Speaker on the privilege matter without sending it to the Committee of Privileges (Point of information) 280

Dropping of leaflets from Ladies Visitors Gallery (Point of information) 276

No confidence Motion and Motion disapproving the policy of the Ministry (M) .. .. .. 64, 97, 135—136, 157—158, 424, 429, 438, 442, 463, 475, 476, 486, 502, 505, 512, 541—562, 608,

R

RAJAGOPAL, THIRU K. M.—

No confidence Motion and Motion disapproving the policy of the Ministry (M) .. .. .. 235—248

RAJARAM, THIRU K.—

No confidence Motion and Motion disapproving the policy of the Ministry (M) 256

RAMACHANDRAN, THIRU S

No confidence Motion and Motion disapproving the policy of the Ministry (M) .. .. .. 255—256

PAGES.

R—*cont.*

RAMAN, THIRU O. P.—

Joint Select Committee Report on the Tamil Nadu Private Electricity Supply undertakings (Acquisition) Bill, 1973 Presentation 276

RICE—

Distribution in Kanyakumari dis..ict (St.) 275

RIVERS—

Cavery—Ganges link, Semin.. .. .. .. 17—20

ROADS—

Circular road around Madras City, laying 21

S.

SADIQ PASHA, THIRU S. J.—

Holdings (Stay of excution proceedings) Bill, 1973 416

SANGUMUTHU THEVAR, THIRU S.—

H.R.E. Office at Kancheepuram construction of building .. .. 34—35

Housing Board, Kotturpuram project 29

Primary Health Centres Microphone, etc. .. 15—16

Siddha system, panel for collection of materials ... 13—14

Sundara Vinayagar Koil at Arumbakkam, theft of 'Kreedam' 35

ATHYAVANIMUTHU, THIRUMATHI—

No confidence Motion and Motion disapproving the policy of the Ministry (M) ... ... 366, 367—368

CHOOLS—

High schools, revised syllabus ... ... 8—12

Madarasa-E-Azam Government High School, Arabic language teacher ... ... 12—13

PAGES

S—*cont.*

SHANMUGAM, THIRU P. U.—
No confidence Motion and Motion disapproving the policy of the Ministry (M) 84, 119, 254

SIVAPRAKASAM, THIRU D. S. A.—
No confidence Motion and Motion disapproving the policy of the Ministry (M) ... ... 289—294

SOUNDARAPANDIAN, THIRU P.—
Carpentry unit, Old Jayankondam village, shifting ... ... 28—29
Government Offices in Tiruchirappalli District, working hours ... ... 1—4

SUBBIAH, THIRU A. K.—
No confidence Motion and Motion disapproving the policy of the Ministry (M) .. .. .. 313—320

SUBBIAH, THIRU A. R.—
No confidence Motion and Motion disapproving the policy of the Ministry (M) .. .. .. 464—468

SUBRAMANIAM, THIRU A.—
Agriculturists' Association's Action Committee Members, arrest near Fort St. George (A.M) ... ... 39—42
No confidence Motion and Motion disapproving the policy of the Ministry (M) ... ... 248—263
Singanallur Municipal Council Chairman, allegations against ... ... 27—28

SUBRAMANIAM, THIRU K. M.—
Absence of Deputy Speaker (Point of order) ... 327
No confidence Motion and Motion disapproving the policy of the Ministry (M) ... ... 119, 122, 320—327

PAGES.

S—*cont.*

SUNDARABHARATHI, THIRU SOUDI S.—
Hardship experienced by students of Reddi (Ganjam) Community in getting Community certificate (C.A.) .. .. 410, 412—413
No Confidence Motion and Motion Disapproving the Policy of the Ministry (M) .. .. .. 333—340
Public Accounts Committee, Report on Excesses over Voted grants and Charged Appropriations for 1969-70, presentation 416

SUNDARAM, THIRU O. N.—
No Confidence Motion and Motion Disapproving the Policy of the Ministry (M) .. .. .. 303—309

SUPPU, THIRU K.—
No Confidence Motion and Motion Disapproving the Policy of the Ministry (M) .. .. .. 118, 372—385

T

TAXES—
Irrigation tank (Karisalkulam village) desilting ... 22—23

TAXES.—
Sales Tax levy, rationalisation .. .. .. 23—24

TEACHERS—
Concessions to Teachers, Statement by Minister ... 55—56

TEMPLE(S)—
Car of Kumbakonam Sarangapani Devasthanam running .. .. 35—36
Sundara Vinayagar Koil at Arumbakkam, theft of 'Kreedam' 35

PAGES

T—*cont.*

TANGAMANI, THIRU K. T. K.—
Agriculturists' Association's Action Committee Members, arrest near Fort St. George (A.M.) .. 48—49
Decision by the Speaker on the Privilege matter without sending it to the Committee of Privileges (Point of information) .. .. 277—280
Interruptions of Ministers while a Member is speaking (Point of order) ... ... 351—352
Madras City, unusual deaths ... ... 4—7
No Confidence Motion and Motion Disapproving the Policy of the Ministry (M) ... ... 56, 68—75, 76—84, 85, 86—94, 120, 429—430, 442, 474, 487, 594—609
Perusal of uncorrected copies of the proceedings of the Assembly by the Member (Point of information). ... ... 277—279
'Tamil Nadu is only for Tamilians' slogan (Point of information) 410
Throwing a challenge in the House (Point of order) ... ... 300—301

THYAGARAJAN, THIRU E. S.—
No Confidence Motion and Motion Disapproving the Policy of the Ministry (M) ... ... 431—433

TRANSPORT—
Booking counter, opening at Pallapatti ... ... 33—34
Express buses (old), replacements ... ... 32—33

PAGES.

V.

VADIVEL, THIRU S.—
No Confidence Motion and Motion Disapproving the Policy of the Ministry (M) ... ... 441—446

VEERASAMI, THIRU N.—
No Confidence Motion and Motion Disapproving the Policy of the Ministry (M) .. .. .. 75, 100, 101, 385—395

VELAPPAN, THIRU C. V.—
No Confidence Motion and Motion Disapproving the Policy of the Ministry (M) ... ... 396—401, 403, 418—423, 436

VENKATASWAMY, THIRU B.—
Agriculturists' Association's Action Committee Members, arrest near Fort St. George (A.M.) .. 43, 52, 54
No Confidence Motion and Motion Disapproving the Policy of the Ministry (M) ... ... 56—59, 60—63, 64, 65—68, 592—594, 609

PAGES.

V—*cont.*

VEZHAVENDAN, THIRU K.—

Grant Northern Trunk Road near Vyasarpadi, widening ... ... 21—22

No Confidence Motion and Motion disapproving the Policy of the Ministry (M) .. .. 159—170

W

WAHAB, THIRU K. A.—

Madarasa-E-Azam Government High School, Arabic language teacher ... ... 12—13

No Confidence Motion and Motion disapproving the Policy of the Ministry (M) 99
218—227

61622